A KEGYES KORÁN

jelentése magyar nyelven

A KEGYES KORÁN
jelentése magyar nyelven

ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة المجرية

Fordította és lektorálta
Magyarországi Muszlimok Egyháza

Tördelés, tipográfia
Komáromi Zsombor

ISBN 978-963-89573-4-4

Nyomdai munka: Europrinting Kft.
Felelős vezető: Endzsel Ernő

FELELŐS KIADÓ:
© MAGYARORSZÁGI MUSZLIMOK EGYHÁZA, 2024
MINDEN JOG FENNTARTVA

E-mail: mmehungary@gmail.com
Telefon: +36 20 204 5852, Fax: +36 1 208 4040
Cím: 1119 Budapest, Fehérvári út 41.
https://iszlam.com
Technikai szám: 1050

Tartalomjegyzék

1. A Megnyitó (al-Fátiha) 1
2. A tehén (al-Bakara) 2
3. Imrán nemzetsége (Áli Imrán) 42
4. A nők (an-Niszá) 65
5. Az asztal (al-Máida) 89
6. A jószágok (al-An'ám) 107
7. A Magaslatok (al-A'ráf) 127
8. A hadizsákmány (al-Anfal) 148
9. A bűnbánat (at-Tauba) 157
10. Jónás (Júnusz) 173
11. Húd 185
12. József (Júszuf) 198
13. A mennydörgés (ar-R'ad) 210
14. Ábrahám (Ibrahim) 216
15. A sziklás völgy (al-Hidzsr) 222
16. A méhek (an-Nahl) 228
17. Az éjszakai utazás (al-Iszra) 240
18. A barlang (al-Kehf) 251
19. Mária (Mariam) 261
20. Ta-ha (Ta-ha) 268
21. A próféták (al-Anbija) 278
22. A zarándoklat (al-Haddzs) 287
23. A hívők (al-Mu'minún) 295
24. A világosság (an-Núr) 303
25. A Szétválasztó (al-Furqán) 312
26. A költők (as-Su'araa) 318
27. A hangyák (an-Naml) 328
28. Az elbeszélések (al-Kaszasz) 336
29. A pók (al-Ankabút) 345
30. A bizánciak (ar-Rúm) 352
31. Lukmán (Luqmán) 358
32. A leborulás (asz-Szedzsda) 362

33. A szövetségesek (al-Ahzáb) 365
34. Sába (Szaba) 374
35. A Létrehozó (Fátir) 380
36. Jászín (Jászín) 385
37. A felsorakozó angyalok (asz-Szaffát) 390
38. Szad (Szad) 398
39. A csoportok (az-Zumar) 404
40. Megbocsátó (Gháfir) 412
41. Részletesen kifejtettek (Fusszilat) 420
42. A tanácskozás (as-Súra) 426
43. Az ékességek (az-Zukhruf) 432
44. A füst (ad-Dukhán) 438
45. A letérdeplő (adzs-Dzsászija) 441
46. A homokdűnék (al-Ahqáf) 445
47. Mohamed (Mohamed) 450
48. A győzelem (al-Fath) 454
49. A szobák (al-Hudzsurát) 458
50. Qáf (Qáf) 461
51. A szétszórók (adh-Dháriját) 464
52. A hegy (at-Túr) 468
53. A csillag (an-Nadzsm) 471
54. A Hold (al-Qamar) 474
A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében. 474
55. A Könyörületes (ar-Rahman) 478
56. A bekövetkező (al-Vákia) 481
57. A vas (al-Hadíd) 485
58. A vitázó nő (al-Mudzsádala) 489
59. Az egybegyűjtés (al-Hasr) 493
60. A próbának alávetett nő (al-Mumtahana) 496
61. A sorok (asz-Szaff) 499
62. A Péntek (al-Dzsuma) 501
63. A képmutatók (al-Munáfikún) 503
64. A Nyereség és Veszteség (at-Taghabun) 505
65. A válás (at-Talák) 507

66. A tilalom (at-Tahrím) 509
67. A királyi uralom (al-Mulk) 511
68. Az írótoll (al-Qalam) 514
69. A Beteljesedő (al-Hákka) 517
70. Az emelkedő utak (al-Maáridzs) 520
71. Noé (Núh) 522
72. A dzsinnek (al-Dzsinn) 524
73. A beburkolódzó (al-Muzzammil) 526
74. A betakaródzó (al-Muddasszir) 528
75. A Feltámadás (al-Kijáma) 531
76. Az ember (al-Inszán) 533
77. Az elküldöttek (al-Murszalát) 535
78. A hír (an-Naba) 537
79. A kiszakítók (an-Náziát) 539
80. Összeráncolta homlokát (Abasza) 541
81. A felgöngyölítés (at-Takuír) 543
82. A szétrepedés (al-Infitar) 545
83. A hamisan mérők (al-Mutaffifín) 546
84. A széthasadás (al-Insikak) 548
85. A csillagok állomásai (al-Burúdzs) 549
86. Az éjszaka kopogtató [csillag] (at-Tárik) 551
87. A Legmagasságosabb (al-Aálá) 552
88. Az Elborító (al-Ghasija) 553
89. A hajnal (al-Fadzsr) 554
90. A helység (al-Balad) 556
91. A Nap (as-Samsz) 557
92. Az éjszaka (al-Lejl) 558
93. A délelőtt (ad-Duhá) 559
94. A kitárás (as-Sarh) 560
95. A fügefa (at-Tín) 561
96. A vérrög (al-Alaq) 562
97. Az Elrendelés (al-Kadr) 563
98. A világos bizonyíték (al-Bajjina) 564
99. A földrengés (az-Zelzela) 565

100. A vágtatók (al-Ádiját) 566
101. A Lesújtó (al-Qariá) 567
102. A rivalizálás (at-Takászur) 568
103. A délután (al-Aszr) 569
104. A sértve rágalmazók (al-Humaza) 570
105. Az elefánt (al-Fíl) 571
106. Kurejs (Qurejs) 572
107. A segítségadás (al-Máún) 573
107. A bőség (al-Kauthar) 574
109. A hitetlenek (al-Káfirún) 575
110. A segítség (an-Naszr) 576
111. A pálmarost (al-Meszed) 577
112. Az őszinte egyistenhit (al-Ikhlasz) 578
113. A hajnalhasadás (al-Falaq) 579
114. Az emberek (an-Nesz) 580
A Korán befejező fohász 581
Allah Nevei és Tulajdonságai 585

1. A Megnyitó (al-Fátiha)

1. A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.
2. A hálatelt dicséret Allahot illeti, a teremtmények Urát,
3. A Könyörületest és az Irgalmast,
4. Az Ítélet Napjának Birtokosát.

5. Csak Téged szolgálunk, és csak Tőled kérünk segítséget.

6. Vezess minket az egyenes útra,
7. Azoknak az útjára, akiket jótéteményekben részesítettél, nem azokéra, akiket haragvás sújt, sem a tévelygőkére!

2. A tehén (al-Bakara)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-mím.
2. Ez az Írás (a Korán), melyhez nem fér kétség, útmutatás az istenfélőknek,

3. Akik hisznek a rejtett dolgokban, megtartják az imádkozást, és adakoznak abból, amivel elláttuk őket,
4. És akik hisznek abban, ami [kinyilatkoztatás gyanánt] lebocsáttatott hozzád [ó Mohamed], és abban, ami lebocsáttatott te előtted, és szilárd bizonyossággal hisznek a túlvilágban.
5. Ők Uruktól való útmutatást követnek, és ők bizony azok, akik boldogulnak.

6. Bizony, akik hitetlenné váltak, egyre megy nekik, hogy figyelmeztetted-e őket [ó Mohamed] vagy nem figyelmeztetted, nem hisznek.
7. Allah lepecsételte a szívüket, és a hallásukat és a látásukat lepel fedi, és hatalmas gyötrelem jár nekik.

8. És vannak az emberek közül olyanok, akik azt mondják: „hiszünk Allahban és az Utolsó Napban", ám ők [valójában] nem hisznek.
9. Félre akarják vezetni Allahot és azokat, akik hisznek, ám nem vezetnek félre mást, csupán magukat, és [ezt] észre sem veszik.
10. Szívükben betegség van, és Allah tetézte őket betegséggel. Fájdalmas gyötrelem jár nekik amiért, [mindig] hazudtak.
11. És ha azt mondják nekik: „Ne okozzatok romlást a földön!" – azt felelik: „Bizony, mi csupán javulást hozunk."
12. Lám, bizony ők a romlás okozói, és észre sem veszik!
13. És ha azt mondják nekik: „Higgyetek, ahogyan az emberek (Mohamed követői) hittek!" – azt felelik: „Vajon úgy higgyünk, ahogyan az ostobák hittek?" Lám, bizony ők az ostobák, de nem rendelkeznek tudással.
14. És ha találkoznak azokkal, akik hisznek [Allah egyedülvalóságá-

ban és Mohamed Próféta küldetésében], azt mondják: „hiszünk", de ha egyedül maradnak a sátánjaikkal, azt mondják: „Mi veletek vagyunk, mi csupán gúnyolódunk."

15. Allah gúnyolódik velük és hagyja őket túlkapásaikba süllyedni úgy, hogy vakon bolyonganak.
16. Ők azok, akik a tévelygést vásárolták az [igaz] útmutatásért cserébe, ezért az ő kereskedésük nem hozott hasznot, és nem leltek az [igaz útra].

17. Hasonlatosak ők ahhoz, aki tüzet gyújtott, s amikor az fénnyel árasztott el mindent körülötte, Allah elvette a világosságukat (a jelenlévőket), és [különböző] sötétségekben hagyta őket úgy, hogy nem látnak.
18. Süketek [ők], némák és vakok, és ők nem térnek vissza [az igaz útra].
19. Vagy [olyanok ők], mint [akiket elért] az égből szakadó eső, mely [különböző] sötétségekkel, mennydörgéssel és villámmal teli. Ujjukat a fülükbe teszik a villámcsapás [hangja] elől a haláltól való félelmükben, ám Allah körülveszi a hitetleneket.
20. A villám majdnem elragadja a látásukat. Valahányszor világosságot ad nekik, járnak abban, ha pedig sötétséggel borítja be őket, megállnak. Ha Allah akarná, bizony elvenné a hallásukat és a látásukat. Bizony, Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.
21. Ó emberek! Szolgáljátok Uratokat (Allahot), aki megteremtett titeket és azokat, akik előttetek éltek, hátha istenfélők lesztek!
22. Aki a földet fekhellyé, az eget építménnyé tette, és az égből vizet bocsátott le, és az által terméseket hozott elő ellátásul nektek. Ne állítsatok hát Allah mellé vetélytársakat [az imádatban], miközben ti tudjátok [hogy egyedül Allah érdemli meg az imádatot]!

23. És ha kétségben vagytok afelől, amit lebocsátottunk (a Koránt) a Mi szolgánknak (Mohamednek), akkor álljatok elő egy hozzá (a Korán szúráihoz – fejezeteihez) hasonló szúrával és hívjátok a tanúitokat (segítőiteket és támogatóitokat) Allahon kívül, ha valóban igazmondók vagytok!
24. De ha nem teszitek meg – és nem is lesztek képesek megtenni –, akkor óvjátok magatokat a [Pokol-]tűztől, melynek tüzelője az emberek és a [bálvány]kövek, [és amely] elő van készítve a hitetlenek számára!

25. És add örömhírül azoknak, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], és jótetteket cselekszenek, hogy Kertjeik lesznek (a Paradicsomban), amelyek alatt folyók folynak! Valahányszor csak ellátást kapnak gyümölcseikből, azt mondják: „Ez ugyanaz, amit korábban kaptunk ellátásként", ám [csak ahhoz] hasonlót kaptak (az alakjuk hasonló, de az ízük más), s tisztává tett házastársaik lesznek, és ők örökké abban fognak maradni.

26. Bizony, Allah nem szégyell példázatot adni, akár egy szúnyogról, vagy valami [kisebbről], ami fölötte (rajta) van. Azok, akik hisznek, tudják, hogy ez az igazság az Uruktól, azonban, akik nem hisznek, azt mondják: „Mit akart [mondani] Allah ezzel a példázattal?" Tévelygésbe visz vele sokakat, de sokakat [az igaz útra] vezet általa. Ám csupán az engedetleneket viszi tévelygésbe általa.
27. Akik megszegik az Allahhal [kötött] egyezséget, miután megkötötték azt, és elvágják azt [a köteléket], amire Allah parancsot adott, hogy egybeköttessen, és romlást okoznak a földön. Ők bizony a vesztesek.

28. Hogyan válhattok hitetlenné Allahhal szemben, holott halottak voltatok és életre keltett titeket, aztán halálba küld, majd életre kelt titeket [a Feltámadás Napján], azután Hozzá lesztek visszavitetve?
29. Ő az, aki teremtette nektek mindazt, ami a földön van, azután az ég felé fordult, és hét égbolttá formálta azt. És Ő minden dologról tudomással bír.

30. És [említsd meg azt], amikor Urad így szólt az angyalokhoz: „Bizony helytartót fogok helyezni a földre", azt mondták: „Vajon olyasvalakit helyezel oda, aki ott romlást okoz és vért ont, holott mi magasztalunk a Téged illető hálatelt dicsérettel, és szentségedet zengjük?" [Allah így szólt]: „Én bizony tudom, amit ti nem tudtok."
31. És megtanította Ádámnak az összes nevet, majd megmutatta az angyaloknak [a dolgokat] és azt mondta: „Adjátok hírül nekem ezeknek a nevét, ha valóban igazmondók vagytok!"
32. [Az angyalok] azt mondták: „Magasztaltassál! Mi nem tudunk mást, csak amit Te tanítottál nekünk. Te vagy a Mindentudó, a Bölcs."

33. Azt mondta [Allah]: „Ó Ádám, add hírül nekik a [dolgok] neveit!" Miután hírül adta nekik a neveiket, így szólt [Allah]: „Vajon nem mondtam-e nektek, hogy tudom az ég és a föld rejtett dolgait, és tudom azt, amit felfedtetek, és azt, amit elrejtettetek?"

34. És [említsd meg azt], amikor így szóltunk az angyalokhoz: „Boruljatok le Ádám előtt!" És ők leborultak, kivéve Iblísz-t (a Sátánt), [aki] visszautasította, és fennhéjázott, és azok közé tartozott, akik hitetlenek.
35. És azt mondtuk: „Ó Ádám! Lakozzál a feleségeddel együtt a Paradicsomban, és egyetek abból, bőséges és jóízű [terméseiből], ahol csak akartok. Ám ne közeledjetek ehhez a fához, különben az igazságtalanok közé fogtok tartozni!"
36. Majd botlásra késztette őket a sátán, és eltávolította őket abból [a jólétből], amelyben voltak. És Mi azt mondtuk: „Menjetek le [a Paradicsomból]! Egyikőtök a másiknak ellensége, és a földön szálláshely és élvezet lesz számotokra egy [meghatározott] ideig."
37. Ádám ezután szavakat kapott Urától. És [Ura] kiengesztelődött iránta. Bizony, Ő a Kiengesztelődő, az Irgalmas.
38. Azt mondtuk: „Menjetek le mindannyian innen (a Paradicsomból)! Amikor útmutatás érkezik hozzátok majd Tőlem, akik követik az útmutatásomat, azokon nem lesz úrrá a félelem [a Túlvilágon], és nem fognak szomorkodni.
39. Azonban, akik nem hisznek és meghazudtolják a jeleinket, azok a [Pokol-]tűz lakói lesznek, örökké abban fognak maradni."

40. Ó Izrael fiai! Emlékezzetek a jótéteményemre, amellyel megajándékoztalak titeket és tartsátok be a Velem kötött egyezség[em]et (teljesítsétek az előírásaimat), akkor én [is] tartom a veletek kötött egyezséget (megkapjátok a jutalmat), és csak Tőlem rettegjetek!
41. És higgyetek abban, amit lebocsátottam (a Koránt) igazolva annak az igazságát, ami nálatok van (a Tóra és az Evangélium)! És ne legyetek azok, akik elsőként tagadják meg! És ne kótyavetyéljétek el a jeleimet (szavaimat) csekély áron, és csak Engem féljetek!

42. Ne tegyétek zavarossá az igazságot a hamisággal, és ne leplezzétek az igazságot (azt, hogy Mohamed Allah Küldötte, akinek tulajdonságai megtalálhatók a Tórában és az Evangéliumban), miközben ti tudjátok [azt]!
43. És tartsátok meg az imádkozást, adjátok meg a kötelező adományt, és [imádkozásotokban] hajoljatok meg a meghajlókkal együtt!
44. Vajon jóságra szólítjátok fel az embereket, és ti magatok elfelejtitek azt [gyakorolni], holott olvassátok az Írást (a Tórát)? Hát vajon nem éltek az eszetekkel?
45. És leljetek segítséget a türelemben és az imádkozásban! Valóban nehéz dolog ez, de nem az áhítatosak számára,
46. Akik [teljes bizonyossággal] vélik azt, hogy találkozni fognak Urukkal és Őhozzá fognak visszatérni.
47. Ó Izrael fiai! Emlékezzetek a jótéteményemre, amellyel megajándékoztalak benneteket, és arra, hogy [korábban] előnyben részesítettelek titeket a [hajdan élt] teremtményekkel szemben [az emberek közül]!
48. És óvjátok magatokat egy olyan nap [büntetésétől], amikor egy ember sem tehet semmit a másikért, közbenjárása nem fogadtatik el, és váltságot sem vesznek át tőle, és (a hitetlenek) nem lesznek megsegítve!

49. És [emlékezzetek arra], amikor megmentettünk titeket a Fáraó embereitől, [akik] szörnyű gyötrelemmel sújtottak titeket, lemészárolták fiaitokat és asszonyaitokat életben hagyták! És ebben hatalmas próbatétel volt számotokra Uratoktól.
50. És [emlékezzetek arra], amikor szétválasztottuk számotokra a tengert, megmentettünk benneteket és vízbe fullasztottuk a Fáraó embereit, miközben néztétek [ahogy a tenger bezárult felettük]!
51. És [emlékezzetek arra], amikor Mózesnek negyven éjszakát jelöltünk ki [a Velünk való találkozásra], majd a távollétében [istenetekké] tettétek az [arany] borjút és igazságtalanok voltatok!
52. Majd megbocsátottunk nektek ezután, hátha hálásak lesztek.

53. És [emlékezzetek arra], amikor Mózesnek adtuk az Írást (a Tórát), és az [igazság és hamisság közötti] Szétválasztót, hátha [az igaz] útra leltek!

54. És [emlékezzetek arra], amikor Mózes így szólt a népéhez: „Ó népem, bizony igazságtalanságot követtetek el magatok ellen azzal, hogy [istenetekké] tettétek a borjút. Forduljatok hát bűnbánattal a ti Alkotótokhoz, öljétek meg magatok [közül az arany borjút imádókat]! Ez jobb nektek a ti Alkotótok előtt." Azután Ő kiengesztelődött irántatok. Bizony, Ő a Kiengesztelődő, az Irgalmas.
55. És [emlékezzetek arra], amikor azt mondtátok: „Ó Mózes! Nem hiszünk neked addig, amíg nem látjuk Allahot szemmel látható módon." És elragadott (megölt) benneteket a villámcsapás, miközben néztétek [azt].
56. Azután feltámasztottunk titeket a halálotok után, hátha hálásak lesztek.
57. És árnyékot borítottunk reátok a felhőkkel, és mannát és fürjeket bocsátottunk le nektek, [így szólván:] „Egyetek azokból a jó dolgokból, amelyekkel elláttunk titeket!" Ám nem ellenünk követtek el igazságtalanságot, hanem saját magukkal voltak igazságtalanok.

58. És [emlékezzetek arra], amikor azt mondtuk: „Lépjetek be ebbe a településbe (Jeruzsálembe), és ahol csak akartok, egyetek abból, bőséges és jóízű [terméseiből], és lépjetek be a kapun alázattal (és boruljatok le hálásan), s mondjátok: „Vedd le [rólunk a vétkeinket]!" Megbocsátjuk nektek a vétkeiteket és többet fogunk adni a jótevőknek.
59. Ám akik igazságtalanságot követtek el, más beszédre cserélték azt, ami mondva lett nekik. És azokra, akik igazságtalanságot követtek el, büntetést bocsátottunk le az égből, amiért engedetlenek voltak.

60. És [emlékezzetek arra], amikor Mózes vizet kért népének! Mi azt mondtuk: „Üss a botoddal a sziklára!", s tizenkét forrás tört elő abból. Tudta már minden embercsoport azt, hogy hol van az ivóhelye. „Egyetek és igyatok Allah ellátásából, és ne járjatok [gonoszul] a földön romlást okozva!"
61. És [emlékezzetek arra], amikor így szóltatok: „Ó Mózes! Nem tudjuk elviselni ugyanazt [az egyfajta] élelmet. Fohászkodj az Uradhoz értünk, hogy hozzon elő nekünk abból, amit a föld terem: zöldségeiből, uborkájából, fokhagymájából, lencséjéből és hagymájából!" Ő így szólt: „Vajon alávalóbbra akarjátok cserélni azt, ami jobb?

Menjetek le bármelyik városba, [ott] megkapjátok azt, amit kértek!" És megaláztatás és nyomorúság vettetett rájuk, és Allah haragvását vonták magukra. Ez azért volt, mert [sorozatosan] hitetlenné váltak Allah jeleivel szemben, és jogtalanul megölték a prófétákat, és azért, mert ellenszegültek, és túlkapásra vetemedtek.

62. Bizony, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], és akik zsidók, és a keresztények és a szábeiták, akik hisznek Allahban, és az Utolsó Napban és jót cselekszenek, megvan a jutalmuk az Uruknál, nem lesz úrrá rajtuk a félelem [a Túlvilágon], és nem fognak szomorkodni.

63. És [emlékezzetek arra], amikor szövetséget kötöttünk veletek és fölétek emeltük a [Sínai] hegyet, [mondván]: „Ragaszkodjatok erősen ahhoz, amit [kinyilatkoztatás gyanánt] adtunk nektek és emlékezzetek arra, amit [az] tartalmaz!", hátha istenfélők lesztek.

64. Ezután azonban hátat fordítottatok. És ha nem lenne Allah kegye és könyörülete irántatok, akkor a vesztesek közé tartoznátok.

65. És bizonyosan tudtatok azokról, akik közületek túlkapásra vetemedtek a szombat [szentségével] szemben és [ezért] azt mondtuk nekik: „Legyetek megvetett majmok!"

66. Elrettentő büntetéssé tettük ezt az akkori népeknek és azoknak, akik utánuk következtek, és intéssé az istenfélőknek.

67. És [emlékezzetek arra], amikor Mózes így szólt a népéhez: „Allah bizony megparancsolja nektek, hogy vágjatok le egy tehenet!" Így szóltak: „Vajon csúfot űzöl velünk?" [Mózes] így szólt: „Menedéket kérek Allahnál , [az ellen] hogy a tudatlanok közé tartozzak!"

68. Azt mondták: „Esedezz a nevünkben az Uradhoz, hogy tegye világossá számunkra, milyen [tehén] legyen az!" [Mózes] azt mondta: „Ő azt mondja, hogy olyan tehén legyen, amely se nem túl öreg, se nem túl fiatal, hanem a kettő között van. Tegyétek hát, amire parancsot kaptatok!"

69. Azt mondták: „Esedezz a nevünkben az Uradhoz, hogy tegye világossá számunkra, milyen színű legyen!" Azt mondta [Mózes]: „Ő azt mondja, hogy élénk sárga tehén legyen, amely örömet okoz azoknak, akik nézik."

70. Azt mondták: „Esedezz a nevünkben az Uradhoz, hogy tegye világossá számunkra, melyik is az, bizony a tehenek egyformák számunkra! Bizony mi, ha Allah úgy akarja, rálelünk [a kért tehénre]."
71. [Mózes] azt mondta: „Ő azt mondja, hogy az egy olyan tehén, amely nem [vált] kezessé, hogy a földet szántsa, vagy a vetést öntözze; hibátlan és makulátlan (egyszínű)." Ők azt mondták: „Most jöttél el az igazsággal." És akkor levágták azt, ám közel álltak ahhoz, hogy ne tegyék meg.
72. És [emlékezzetek arra], hogy megöltetek egy embert és egymást okoltátok azzal! Allah azonban előhozza azt, amit eltitkoltatok.
73. És Mi azt mondtuk: „Üssetek rá (a halottra) [a tehén] egy darabjával!" Így kelti életre Allah a halottakat, s mutatja meg nektek a jeleit, hátha éltek az eszetekkel.

74. Ezután azonban megkeményedett a szívetek, olyan lett, mint a kő, vagy még keményebb. S bizony a kövek között van olyan, amelyből folyók törnek elő; van olyan, amely széthasad, és víz árad belőle, és van olyan, amely leereszkedik Allahtól való félelmében. És Allah nem hagyja figyelmen kívül, amit cselekszetek.
75. Vajon abban reménykedtek [ti muszlimok], hogy [a zsidók] hinni fognak nektek, miközben volt egy olyan csoport közülük, amely hallotta Allah szavát, majd meghamisította, miután megértette azt, holott tudták [hogy Allah szavát hamisítják meg]?

76. És ha találkoznak azokkal, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], azt mondják: „Hiszünk." Ám ha egymás között egyedül maradnak, azt mondják: „Vajon elmondanátok nekik (a muszlimoknak) azt, amit Allah nyilvánvalóvá tett nektek [a Tórában Mohamed Próféta küldetésével kapcsolatban], hogy ezzel érvelve szálljanak vitába veletek Uratok előtt?" Hát nem éltek az eszetekkel?
77. Vajon nem tudják, hogy Allah tudja mindazt, amit eltitkolnak, és azt, amit kinyilvánítanak?

78. És vannak közöttük írástudatlanok, akik nem ismerik az Írást, csupán annak recitálását [megértése nélkül], és csupán vélekednek.
79. Ám jaj azoknak, akik saját kezükkel írják az Írást (a Tórát), s azután azt mondják: „Ez Allahtól származik", hogy elkótyavetyéljék azt csekély áron! Jaj nekik azért, amit a kezük írt, és jaj nekik azért a haszonért, amit szereztek!

80. És azt mondták [a zsidók]: „Nem fog érinteni minket a [Pokol-]tűz [a feltámadás után], csupán meghatározott számú napig." Mondd [nekik, ó Mohamed]: „Vajon egyezséget kötöttetek [erre nézvén] Allahhal – és akkor Allah nem fogja az egyezségét megszegni – vagy talán olyasmit állítotok Allahról, amit nem tudtok?"
81. Dehogynem! Akik rosszat szereztek maguknak, és körülvette őket a vétkük, azok a [Pokol-]tűz lakói lesznek, örökké abban fognak maradni.
82. Azok, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és a küldötteiben], és jótetteket cselekszenek, a Paradicsom lakói lesznek, és örökké abban fognak maradni.

83. És [emlékezzetek arra,] amikor Izrael fiaival szövetséget kötöttünk [mondván]: „Ne szolgáljatok mást, csak Allahot! Bánjatok jól a szülőkkel, a rokonokkal, az árvákkal és a szegényekkel! És jót mondjatok az embereknek! Tartsátok meg az imádkozást és adjátok meg a kötelező adományt! Azután hátat fordítottatok [az egyezségnek] – kivéve kevesen közületek – miközben ügyet sem vetettetek rá.
84. És [emlékezzetek arra,] amikor szövetséget kötöttünk veletek arról, hogy nem ontjátok ki egymás vérét, és nem űzitek ki egymást a lakhelyeitekről! Azután elfogadtátok ezt és ti magatok voltatok a tanúk.
85. Azután pedig ti vagytok azok, akik megölitek egymást, kiűztök egy csoportot magatok közül a lakhelyéről, segítitek [ellenségeiket] őellenük a bűnben és a túlkapásban, és ha fogságba esnek, kiváltjátok őket, miközben [eredendően] tilalmas lett volna számotokra a kiűzésük. Vajon az Írás egy részében hisztek, és a másik részét tagadjátok? Mi más a fizetsége annak, aki ezt teszi közületek, mint

megszégyenítés az evilági életben, és a Feltámadás Napján pedig a legsúlyosabb gyötrelembe juttatnak, és Allah nem hagyja figyelmen kívül, amit tesztek.

86. Ők azok, akik megvásárolták az evilági életet a túlvilági életért cserébe. Nem enyhíttetik számukra a gyötrelem, és nem lesznek megsegítve.

87. És bizony, odaadtuk Mózesnek az Írást (a Tórát), és utána küldtük [egymást követően] a küldötteket. Világos bizonyítékokat adtunk Jézusnak, Mária fiának, és megerősítettük őt a Szent Lélekkel (Gábriel angyallal). Vajon ahányszor egy küldött olyasvalamivel jött el hozzátok, amely nem volt a magatok kedvére, akkor fennhéjáztatok? Egyeseket hazugsággal vádoltatok, másokat pedig megöltetek.

88. És azt mondták [a zsidók]: „Burokban van a mi szívünk (nem hatja meg Allah szava).” Dehogy! Allah megátkozta őket a hitetlenségükért: ezért hisznek oly kevéssé.

89. És amikor Írás jött el hozzájuk Allahtól (a Korán), igazolva annak az igazságát, ami a birtokukban van (a Tóra és az Evangélium) – noha korábban (Mohamed küldetése előtt) győzelemmel fenyegették azokat, akik hitetlenné váltak [Medinában] – mégis miután eljött hozzájuk az, amit már ismertek, akkor nem hittek benne. Allah átka legyen a hitetleneken!

90. Mily nyomorúságos áron adták el magukat azáltal, hogy nem hisznek abban, amit Allah lebocsátott, irigykedve amiatt, hogy Allah annak bocsát le a kegyéből az ő szolgái közül, akinek akar. Haragvást haragvásra vontak ők magukra. És a hitetleneknek megalázó gyötrelem jár.

91. És amikor azt mondják nekik (a zsidóknak): „Higgyetek abban, amit Allah lebocsátott!” – ők azt mondják: „Mi csak abban hiszünk, ami hozzánk lett lebocsátva.” És megtagadják azt, ami azután jött el, miközben az az igazság, igazolva azt, ami a birtokukban van (a Tóra és az Evangélium). Mondd: „Akkor miért öltétek meg Allah prófétáit korábban, ha valóban hívők vagytok?”

92. És bizony Mózes világos bizonyítékokkal jött el hozzátok, majd a távollétében [istenetekké] tettétek az [arany] borjút és igazságtalanok voltatok.
93. És [emlékezzetek arra,] amikor szövetséget kötöttünk veletek és felemeltük fölétek a [Sínai] hegyet [mondván:] „Ragaszkodjatok erősen ahhoz, amit adtunk nektek és hallgassatok arra!" Ők azt mondták: „Hallottuk és ellenszegülünk." És hitetlenségükért a szívük átitatódott a borjú [imádatával]. Mondd: „Mily nyomorúságos dolog az, amit a hitetek parancsol nektek, ha [valóban] hívők vagytok!"

94. Mondd: „Ha a túlvilági lakhely Allahnál (a Paradicsom) minden más emberrel szemben kizárólag titeket illet meg, akkor kívánjátok a halált, ha valóban igazmondók vagytok!"
95. Ám soha nem fogják kívánni azt amiatt, amit a kezük elkövetett. És Allahnak tudomása van az igazságtalanokról.
96. És bizony úgy találod őket, hogy minden ember közül ők ragaszkodnak legjobban az élethez – [még] azoknál is jobban, akik [Allah mellé] társistent állítanak. Mindegyikük azt szeretné, ha ezer esztendeig élhetne, ám ha annyi ideig élne is, az sem tartaná távol őt a [megérdemelt] gyötrelemtől. És Allah látja mindazt, amit cselekszenek.

97. Mondd [ó Mohamed]: „Aki ellensége Gábrielnek, hát bizony ő hozta le [a Koránt] Allah engedelmével a szívedbe, igazolva annak az igazságát, ami előtte volt (a Tóra és az Evangélium), útmutatásként és örömhírként a hívőknek.
98. Aki ellensége Allahnak, az angyalainak, a küldötteinek, Gábrielnek és Mikáelnek, hát Allah is ellensége a hitetleneknek."

99. Bizony, világos jeleket bocsátottunk le hozzád, és csupán az engedetlenek válnak hitetlenné velük szemben.
100. Vajon valahányszor csak egyezséget kötöttek, nem hajította-e el (szegte-e meg) azt egy csoport közülük? De a legtöbbjük nem hisz.
101. És amikor egy küldött (Mohamed) jött el hozzájuk Allahtól, igazolva annak az igazságát, ami a birtokukban van (a Tóra és az

Evangélium), akkor egy csoport azok közül, akiknek az Írás adatott, a háta mögé hajította Allah Írását, mintha nem rendelkeznének tudással.

102. És azt követték, amit a sátánok terjesztettek Salamon királyi uralma alatt. Nem Salamon vált hitetlenné, hanem a sátánok váltak hitetlenné, [azáltal, hogy] megtanítják az embereknek a varázslást. És azt [követték], ami a két angyalnak, Hárútnak és Márútnak bocsátatott le Bábelben. Ám ők ketten csak úgy tanítottak valakit, hogy előbb azt mondták: „Bizony, mi csupán kísértés vagyunk. Ne válj hát hitetlenné!" És [az emberek] megtanulták kettejüktől azt, amivel szétválasztják az embert a házastársától. Ám nem tudnak ártani ezzel senkinek sem, csak Allah engedelmével. Olyasmit tanultak, ami árt nekik, és nem válik hasznukra. És bizony tudták, hogy aki ilyesmit (varázslást) vásárol, annak a túlvilágon nem lesz semmilyen részesedése. Milyen nyomorúságos áron adták el magukat! Bárcsak rendelkeztek volna tudással!
103. És hogyha hittek volna és istenfélők lettek volna, akkor bizony [megbizonyosodtak volna arról, hogy] jobb az Allahtól származó jutalom. Bárcsak rendelkeztek volna tudással!

104. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne mondjátok azt [a Prófétának], hogy „Ráina!" (adj időt, hogy megértsük és ostobát is jelent), hanem azt, hogy „Unzurna!" (adj időt, hogy megértsük), és hallgassatok rá! És a hitetleneknek fájdalmas gyötrelem jár.
105. Azok, akik nem hisznek az Írás népe közül és akik [Allah mellé] társistent állítanak, nem szeretnék azt, hogy bármiféle jó bocsáttasson le nektek az Uratoktól. Allah azonban azt tünteti ki könyörületével, akit akar. És Allahé a hatalmas kegy.

106. Ha egy jelet (Korán-idézetet) eltörlünk, vagy elfeledtetünk, akkor egy annál jobbat, vagy hozzá hasonlót hozunk. Vajon nem tudod, hogy Allah minden dologra kiterjedő hatalmú?

107. Vajon nem tudod, hogy Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett, és hogy Allahon kívül nincs se pártfogótok, se segítőtök?
108. Vagy olyat akartok kérni a ti küldöttetektől (Mohamedtől), mint amit Mózestől kértek korábban [hogy saját szemükkel láthassák Allahot]? Aki hitetlenségre cseréli el a hitet, az immár eltévelyedett az egyenes úttól.

109. Az Írás népe közül sokan szeretnék, ha visszatéríthetnének titeket a hitetlenséghez, miután hívők lettetek, magukból támadt irigységből, miután világossá vált előttük az igazság (az, hogy Mohamed Allah Küldötte). Nézzétek hát el [nekik] és hagyjatok fel [a büntetésükkel], amíg Allah el nem hozza a parancsát! Bizony Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.
110. És tartsátok meg az imádkozást és adjátok meg a kötelező adományt! Bármi jót előre küldtök magatoknak [az evilágon], azt megtaláljátok [majd] Allahnál. Bizony, Allah látja mindazt, amit cselekszetek.

111. És [a zsidók, illetve a keresztények] azt mondták: „Nem léphet be a Paradicsomba más, csak az, aki zsidó, illetve keresztény." Ezek az ő vágyálmaik. Mondd: „Adjátok ide a bizonyítékotokat, ha valóban igazmondók vagytok!"
112. De igen! Aki aláveti arcát (önmagát) Allahnak és jótevő, annak meglesz a jutalma Uránál. Nem lesz úrrá rajtuk a félelem [a Túlvilágon], és nem fognak szomorkodni.

113. És a zsidók azt mondták: „A keresztények nem rendelkeznek semmivel sem [az igaz hitből]." És a keresztények azt mondták: „A zsidók nem rendelkeznek semmivel sem [az igaz hitből]" – miközben mindannyian recitálják az Írást. Az ő szavaikhoz hasonlót mondtak azok, akik nem rendelkeznek tudással. Allah azonban ítélkezni fog közöttük a Feltámadás Napján abban (a vallás ügyében), amiben összekülönböztek.

114. És ki lehet igazságtalanabb annál, mint aki megakadályozza, hogy Allah mecseteiben az Ő nevét említsék, és igyekszik azok lerombolására? Ők nem léphetnek be oda (a mecsetekbe), csak félelemmel

eltelve. Az evilágon megszégyenítés jár nekik, a túlvilágon pedig hatalmas gyötrelemben lesz részük.

115. Allahé a napkelet és a napnyugat, és ahová csak fordultok, Allah arca ott van. Bizony, Allah [mindent] Átfogó, Mindentudó.

116. És azt mondják: „Allah gyermekévé tett [valakit].” Magasztaltassék! Dehogy! Az Övé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. Minden [teremtmény] alázatosan engedelmeskedik Neki.
117. Ő az egek és a föld Megalkotója, és amikor elrendel egy dolgot, akkor csupán azt mondja annak: „Legyél!”, és az van.
118. És azt mondják azok, akik nem rendelkeznek tudással: „Miért nem szól Allah hozzánk [személyesen], vagy miért nem jön hozzánk valami jel?” Az ő szavaikhoz hasonlót mondtak azok is, akik előttük éltek. Egyforma a szívük [a megátalkodottságban]. Világossá tettük már a jeleket egy olyan népnek, akik teljes bizonyossággal hisznek.
119. Bizony, elküldtünk téged [ó Mohamed] az igazsággal, mint örömhír-hozót [a hívőknek, arról, hogy a Paradicsomba kerülnek] és figyelmeztetőt [a hitetleneknek arról, hogy a Pokol-tűzbe kerülnek]. És nem leszel megkérdezve a Pokol lakóiról.

120. És nem lesznek elégedettek veled a zsidók, sem a keresztények, amíg nem az ő vallásukat követed. Mondd [ó Mohamed]: „Allah útmutatása az [igaz] útmutatás.” És ha követnéd az ő kényüket mindazon tudást követően, ami Allahtól jött el hozzád, akkor bizony Allahhal szemben nem lenne pártfogód, sem segítőd.
121. Akiknek adtuk az Írást, [és] úgy recitálják, ahogyan recitálni kell (követik tanításait), azok hisznek benne. Akik azonban nem hisznek benne, azok bizony a vesztesek.

122. Ó Izrael fiai! Emlékezzetek a jótéteményemre, amellyel megajándékoztalak benneteket, és arra, hogy [korábban] előnyben részesítettelek titeket a [hajdan élt] teremtményekkel szemben [az emberek közül]!

123. És óvjátok magatokat egy olyan nap [büntetésétől], amikor egy ember sem tehet semmit a másikért, váltságot sem vesznek át tőle, és nem használ neki közbenjárás, és nem lesznek megsegítve!

124. És [említsd meg,] amikor szavakkal (előírásokkal) tette próbára Ábrahámot az ő Ura, s [Ábrahám] teljesítette azokat! [Allah] azt mondta: „Elöljáróvá teszlek téged az emberek számára [azért, hogy téged kövessenek].” [Ábrahám] azt kérte: „És az utódaim közül is [legyen elöljáró]!” [Allah] azt mondta: „Az egyezségemet nem kapják meg az igazságtalanok.”
125. És [említsd meg,] hogy a Házat (a Kába szentélyt Mekkában) az emberek számára látogatási céllá és biztonság helyévé tettük! És tegyétek Ábrahám állóhelyét imahellyé! És meghagytuk Ábrahámnak és Izmaelnek, hogy „Tisztítsátok meg a Házamat a körbejárást elvégzőknek, és azoknak, akik ott [hosszasan] tartózkodnak (i’tikáfot végeznek), és a meghajlóknak és a leborulóknak (imádkozóknak)!”
126. És [említsd meg,] amikor Ábrahám azt mondta: „Uram! Tedd ezt a helységet (Mekkát) biztonságos helységgé és lásd el a lakóit [különböző] termésekkel – azokat, akik hisznek közülük Allahban és az Utolsó Napban!” [Allah] azt mondta: „És aki hitetlenné vált, [ellátom] azt, ám [csak] rövid ideig részesítem élvezetben, azután a [Pokol-]tűz gyötrelmébe kényszerítem őt. Milyen nyomorúságos végcél!”
127. És [említsd meg,] amikor Ábrahám és Izmael felemelték a Ház alapjait (a Kába szentélyt Mekkában) [ekképpen fohászkodva:] „Urunk! Fogadd el tőlünk [ezt a szolgálatot]! Bizony Te vagy a Mindent Halló és a Mindentudó.
128. Urunk! Tégy minket olyanokká, akik alávetik magukat Neked, és a leszármazottainkat olyan közösséggé, amely aláveti magát Neked! Mutasd meg nekünk a szertartásainkat [a Haddzsal és az Umrával kapcsolatban], s engesztelődj ki irántunk! Bizony Te vagy a Kiengesztelődő, az Irgalmas.
129. Urunk! És támassz közöttük egy közülük való küldöttet, aki recitálja nekik a jeleidet (a szavaidat), megtanítja nekik az Írást (a Koránt) és a bölcsességet (a törvény rejtelmeit), és megtisztítja őket! Bizony Te vagy a Méltóságteljes, a Bölcs.”

130. Ki fordulna el Ábrahám vallásától, ha csak nem az, aki ostobává teszi magát? Mi bizony kiválasztottuk őt (Ábrahámot) az evilágon, és bizony ő a túlvilágon a jó emberek közé fog tartozni.
131. [Említsd meg,] amikor Ura azt mondta neki (Ábrahámnak): „Vesd alá magad [nekem]!" Azt mondta: „Alávetettem magam a teremtmények Urának."
132. És ezt (az Allahnak való alávetést) hagyta meg Ábrahám a fiainak – és Jákob is – [mondván]: „Fiaim! Allah kiválasztotta nektek a[z igaz] vallást. Ne haljatok hát meg, csakis olyanokként, akik alávetik magukat [Allahnak]!"
133. Vagy talán tanúi voltatok annak, amikor a halál eljött Jákobért, amikor azt mondta a fiainak: „Mit fogtok szolgálni én utánam?" Azt mondták: „Szolgálni fogjuk a te Istenedet és atyáidnak: Ábrahámnak, Izmaelnek és Izsáknak Istenét, az Egyetlen Istent, és mi Neki (Allahnak) vetjük alá magunkat."
134. Az a közösség már eltávozott [az élők sorából]. Az ő részük az lesz, amit ők szereztek, a ti részetek pedig az, amit ti szereztetek. És nem lesztek megkérdezve arról, amit ők cselekedtek.

135. És azt mondták: „Legyetek zsidók vagy keresztények, akkor [az igaz] útra leltek!" Mondd [ó Mohamed]: „Dehogy! Ábrahám vallását [követjük], aki haníf (egyistenhívő, a hamis vallásoktól elhajló) volt, és nem tartozott azok közé, akik [Allah mellé] társistent állítanak."
136. Mondjátok [ó muszlimok]: „Hiszünk Allahban és abban, ami lebocsáttatott hozzánk, s abban, ami lebocsáttatott Ábrahámhoz, Izmaelhez, Izsákhoz, Jákobhoz és a Törzsekhez (Jákob tizenkét fiának leszármazottaihoz), s abban, amit Mózes és Jézus kapott, és abban, amit a próféták kaptak Uruktól. Nem teszünk különbséget egyikük javára sem közülük, és mi Neki (Allahnak) vetjük alá magunkat."
137. S ha hisznek abban, amiben ti hisztek, akkor valóban [az igaz] útra leltek. Ám ha hátat fordítanak, akkor ők csupán ellentétben vannak. És elegendő lesz Allah neked velük szemben, és Ő a Mindent Halló, a Mindentudó.
138. [Kövessétek] Allah színezetét (vallását)! És melyik színezet (vallás) lehet jobb Allahénál? S mi Őt szolgáljuk.

139. Mondd [ó Mohamed a zsidóknak és a kereszténynek]: „Vajon érvelve szálltok vitába velünk Allahot illetően, miközben Ő a mi Urunk, és a ti Uratok? A mi cselekedeteinkért a miénk [a felelősség], és a ti cselekedeteitekért pedig tiétek [a felelősség], és mi őszinte odaadóak vagyunk iránta [az istenszolgálatban és az engedelmességben]."
140. Vagy azt mondjátok: „Bizony Ábrahám, Izmael, Izsák, Jákob és a Törzsek (Jákob tizenkét fiának leszármazottai) zsidók vagy keresztények voltak?" Mondd: „Vajon ti tudjátok-e jobban, vagy Allah? S ki igazságtalanabb annál, mint az, aki eltitkol egy nála lévő, Allahtól származó tanúságot (hogy Mohamed Allah Küldötte, ahogyan írva van a könyveikben)? És Allah nem hagyja figyelmen kívül, amit tesztek."
141. Az a közösség már eltávozott [az élők sorából]. Az ő részük az lesz, amit ők szereztek, a ti részetek pedig az, amit ti szereztetek. És nem lesztek megkérdezve arról, amit ők cselekedtek.

142. Az ostobák az emberek közül azt fogják mondani: „Mi fordította el őket (a muszlimokat) az imairányuktól, mely felé eddig fordultak?" Mondd [ó Mohamed]: „Allahé a napkelet és a napnyugat. Ő azt vezet az Egyenes Útra, akit akar."
143. És ekképpen tettünk titeket középúton járó (kiegyensúlyozott és igazságos) közösséggé, hogy tanúk legyetek az emberekkel szemben, és hogy a Küldött tanú legyen veletek szemben. S az imairányt, mely felé korábban fordultál (Jeruzsálemet), nem rendeltük el másért, csupán azért, hogy nyilvánvalóvá tegyük [az embereknek] azt, amit már tudtunk: ki az, aki követi a Küldöttet, s ki az, aki sarkon fordul (elhagyja a hitét). Bizony nehéz dolog ez (az imairány megváltozása), kivéve azok számára, akiket Allah [az igaz] útra vezetett. Allah sosem hagyja, hogy kárba vesszen a hitetek (a korábbi imáitok Jeruzsálem felé). Bizony, Allah Együttérző, Irgalmas.
144. Bizony, gyakran látjuk arcod fordulását az ég felé, s Mi bizony, egy olyan imairány felé fordítunk téged, mellyel elégedett leszel. Fordítsd hát arcodat a Tilalmas Mecset felé [Mekkában]! S bárhol is vagytok, fordítsátok arcotokat feléje [imádkozáskor]! S bizony azok, akiknek az Írás adatott (a zsidók és a keresztények) tudják, hogy ez

az igazság az ő Uruktól. És Allah nem hagyja figyelmen kívül, amit cselekszenek.

145. S ha az összes jelet (bizonyítékot) elhoznád azoknak, akiknek az Írás adatott, akkor sem követnék a te imairányodat. És te sem követed az ő imairányukat, és ők sem követik egymás imairányát. És ha követnéd az ő kényüket azután, ami eljött hozzád a tudásból [Allahtól], akkor bizony az igazságtalanok közé tartoznál.

146. Azok, akiknek az Írást adtuk, ismerik őt (Mohamed Prófétát), ahogyan gyermekeiket ismerik, ám egy csoport közülük eltitkolja az igazságot, miközben rendelkeznek tudással.

147. Az igazság a te Uradtól való, és ne tartozz a kételkedők közé!

148. Mindenkinek van egy iránya, mely felé fordul. Igyekezzetek hát elöl járni a jótettekben! Akárhol vagytok is, Allah [hiánytalanul] összegyűjt mindnyájatokat [az Ítélet Napján]. Bizony, Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

149. És akárhonnan lépsz is ki [utazásod alatt], fordítsd arcodat [imádkozáskor] a Tilalmas Mecset (Mekka) felé; s bizony ez az igazság az Uradtól! És Allah nem hagyja figyelmen kívül, amit cselekszetek.

150. És akárhonnan lépsz is ki, fordítsd arcodat [imádkozáskor] a Tilalmas Mecset (Mekka) felé! És akárhol is vagytok, fordítsátok arcotokat feléje [imádkozáskor] azért, hogy ne legyen az embereknek érvük veletek szemben, kivéve azokat, akik igazságtalanok közülük! Ne tőlük féljetek, hanem Tőlem! És azért, hogy kiteljesítsem a jótéteményemet irántatok, és hátha [az igaz] útra leltek.

151. Hasonlóképpen [a jótéteményem kiteljesítéseként] küldtünk el közétek egy közületek származó küldöttet (Mohamedet), aki recitálja nektek a jeleinket, és megtisztít benneteket és megtanítja nektek az Írást (a Koránt) és a bölcsességet (a törvény rejtelmeit), és megtanítja nektek azt, amit eddig nem tudtatok.

152. Emlékezzetek hát Rám (a kegyeimre és a parancsaimra), Én is emlékezni fogok rátok [bőséges ellátással és jutalmazással], és adjatok hálát Nekem, és ne tagadjatok meg [Engem]!

153. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Leljetek segítségre a türelemben és az imádkozásban! Allah bizony a türelmesekkel van.

154. És ne mondjátok azokról, akik megölettek Allah útján, hogy halottak! Dehogy, élők ők, ám ti nem érzitek.
155. És bizony próbára teszünk titeket valamennyi félelemmel és éhséggel, és a vagyon, és a lelkek és a termések fogyatkozásával, ám adj örömhírt a türelmeseknek!
156. Akik, ha valamilyen csapás sújtja őket, azt mondják: „Bizony, mi Allahé vagyunk, és bizony mi Hozzá térünk vissza."
157. Ők azok, akiken Uruktól való áldások lesznek és könyörület, és ők bizony azok, akik [az igaz] útra leltek.

158. Bizony, a Szafá és a Marua az Allah által kijelölt szertartási [helyek] közé tartoznak. Ha valaki elzarándokol a Házhoz, vagy meglátogatja, azt nem terheli vétség [amiatt, hogy korábban ott bálványok álltak], ha elvégzi a közöttük való járást. És aki önként tesz jót, akkor Allah bizony Megháláló, Mindentudó.
159. Bizony, akik eltitkolják azt, amit lebocsátottunk a világos bizonyítékokból és az útmutatásból, miután világossá tettük azt az embereknek az Írásban, azokat elátkozza Allah és elátkozzák őket az elátkozók.
160. Kivéve azokat, akik bűnbánatot tanúsítanak, és javulást hoznak, és világossá teszik [amit eltitkoltak]. Ők azok, akikkel szemben kiengesztelődöm, hiszen Én vagyok a Kiengesztelődő, az Irgalmas.
161. Bizony, akik megtagadják [a hitet] és hitetlenként halnak meg, azokon legyen Allah átka, az angyaloké és minden emberé!
162. Örökké abban (a Pokol-tűzben) fognak maradni, nem enyhíttetik számukra a gyötrelem, és haladékot sem fognak kapni.

163. És a ti Istenetek Egy Isten, nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül, a Könyörületes, az Irgalmas.
164. Bizony, az egek és a föld megteremtésében, és az éjszaka és a nappal váltakozásában, és a hajókban, melyek a tengeren haladnak azzal,

ami hasznos az embereknek, és abban a vízben (az esőben), amit Allah az égből bocsát le, amellyel életre keltette a földet annak halála (kiszáradása) után és azon mindenféle mozgó [élőlényt] szórt szét, és a szelek irányításában, és az ég és a föld között szolgálatra rendelt felhőkben, [mindezekben] jelek vannak egy olyan nép számára, akik élnek az eszükkel.

165. Vannak az emberek között olyanok, akik Allahnak vetélytársakat állítanak, és ugyanúgy szeretik azokat, ahogy Allahot szeretik. Ám azok, akik hisznek, erősebb szeretettel vannak Allah iránt. És bárcsak látnák azok, akik igazságtalanok – amikor meglátják a gyötrelmet –, hogy minden erő Allahé, és hogy Allah szigorú a gyötrelemmel [sújtásban]!
166. Amikor azok, akiket követtek, elhatárolódnak azoktól (nem vállalnak felelősséget azokért), akik követték őket és látják [majd] a gyötrelmet, és szerteszakadnak közöttük a kötelékek.
167. És azt mondják a követők: „Ó bárcsak lenne még lehetőségünk a visszatérésre [az evilágba], akkor mi is elhatárolnánk magunkat tőlük, ahogyan ők elhatárolták magukat tőlünk!" Allah ekképpen mutatja meg nekik a cselekedeteiket, [amelyek] bánat forrásává válnak számukra, s ők sohasem fognak kilépni a [Pokol-]tűzből.

168. Ó ti, emberek! Egyetek mindabból, ami a földön van, [ami] megengedett és jó, és ne kövessétek a sátán lépteit! Bizony, ő nyilvánvaló ellenségetek.
169. Bizony, ő csupán a rosszat és a förtelmességet parancsolja meg nektek, és azt, hogy olyat mondjatok Allahról, amit nem tudtok.

170. És ha azt mondják nekik: „Kövessétek azt, amit Allah lebocsátott!" Azt mondják: „Dehogy! Azt követjük, amin atyáinkat találtuk." Vajon [követik őket] akkor is, ha atyáik nem éltek az eszükkel semmivel kapcsolatban és nem leltek [az igaz] útra?
171. Akik hitetlenné váltak (megtagadják Allah egyedülvalóságát és Mohamed Próféta küldetését), hasonlatosak ahhoz [a pásztorhoz], aki olyannak kiált, mely nem hall semmit, csak hívást és szólítást. Süketek, némák és vakok, ezért nem éltek az eszükkel.

172. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Egyetek azokból a jó [táplálékokból], amelyekkel elláttunk titeket, és legyetek hálásak Allahnak, ha valóban Őt szolgáljátok!
173. Bizony, csupán az elhullott állat [húsát] tette tilalmassá számotokra, és a vért és a disznóhúst, és azt, amit [a levágáskor] Allah helyett [társistennek] ajánlanak fel. Ám, aki rákényszerül [ezek fogyasztására] anélkül, hogy vágyakozna [az engedetlenségre], vagy túlkapásra vetemedne [ezek fogyasztásában], azt nem terheli bűn. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
174. Bizony azok, akik elrejtik azt, amit Allah lebocsátott az Írásból, és elkótyavetyélik azt csekély áron, ők nem töltenek mást [majd] a hasukba, csupán tüzet. Allah nem fog szólni hozzájuk a Feltámadás Napján, nem tisztítja meg őket és fájdalmas gyötrelem jár nekik.
175. Ők azok, akik a tévelygést vásárolták meg az útmutatásért cserébe, s a gyötrelmet a megbocsátásért. Mennyire kitartóak ők a [Pokol-] tűzzel szemben!
176. Ez [a büntetés] azért [jár nekik], mert Allah lebocsátotta az Írást az igazsággal [ők pedig megtagadták]. Ám azok, akik összekülönböztek az Íráson, azok [az igazsággal] messzemenő ellentétben vannak.

177. Nem az a jóság, hogyha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok, hanem a[z igazi] jóság [azé], aki hisz Allahban, az Utolsó Napban, az angyalokban, az Írásban, a prófétákban és aki odaadja a vagyonát – bármily kedves is az neki – a rokonainak, az árváknak, a szegényeknek, az úton lévőknek, azoknak, akik kérnek és a rabszolgák [kiváltására]; és aki megtartja az imádkozást, megadja a kötelező adományt, és [amellett azoké] akik betartják egyezségüket, ha egyezséget kötöttek, és akik türelmesek a nyomorúságban, a bajban és a [harci] csapás idején. Ők azok, akik igazat mondtak és ők bizony az istenfélők.

178. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Előíratott nektek a kiegyenlítés [törvénye] a [szándékosan] meggyilkoltak esetében: szabadot a szabadért, szolgát a

szolgáért, nőt a nőért. Ám ha [a gyilkosnak] megbocsátanak [az áldozat hozzátartozói] a hittestvérével kapcsolatban valamit (életének kioltását a vérdíjért cserébe), akkor méltányos legyen [a vérdíj] követelése, a kifizetés pedig illendő módon [történjen]! Ez könnyítés a ti Uratoktól és könyörület, ám ha valaki ezután túlkapásra vetemedik (gyilkol a vérdíj elfogadása után), annak fájdalmas gyötrelem jár.

179. S a kiegyenlítés törvényében élet van számotokra, ó értelemmel bírók, hátha istenfélők lesztek.

180. Előíratott a számotokra – ha eljön valamelyikőtökért a halál, s javakat hagy hátra – a végrendelkezés a szülők és a rokonok javára [a Saría által] elismert módon, kötelességként [íratott elő] az istenfélők számára.

181. Aki pedig megváltoztatja, miután hallotta (tudomására jutott), annak (a megváltoztatásnak) a vétsége azokat terheli, akik megváltoztatják [a végrendeletet]. Allah bizony Mindent Halló, Mindentudó.

182. Ám ha valaki a végrendelkező részéről [nem szándékos] részrehajlástól vagy vétségtől tart, s egyezséget köt közöttük (az érintettek között) [megváltoztatva ezzel a végrendeletet úgy, hogy az megfeleljen a Sariának], azt nem terheli bűn. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.

183. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Előíratott számotokra a böjtölés, ahogyan előíratott azok számára is, akik előttetek éltek, hátha istenfélők lesztek.

184. Meghatározott számú napig [íratott elő számotokra a böjtölés]; de aki beteg közületek vagy úton van, annak máskor, azonos számú napot [kell böjtölnie]. S akik [csak nagy nehézségek árán] lennének képesek rá, azoknak váltságdíjként egy szegényt kell élelmezniük. Aki pedig önként tesz jót, az a maga számára jó. Ám jobb nektek az, hogy böjtöltök, ha valóban rendelkeztek tudással.

185. [A böjtölés ideje] Ramadán hava, melyben a Korán lebocsáttatott útmutatásként az emberiség számára, világos bizonyítékokkal az útmutatásra és [az igazság és a hamisság közötti] szétválasztásra [vonatkozóan]. És aki jelen van [otthonában] ebben a hónapban, az böjtölje azt végig!

Aki pedig beteg vagy úton van, annak máskor, azonos számú napot [kell böjtölnie]. Allah a könnyebbséget akarja számotokra, nem pedig a nehézséget, és [azt akarja, hogy] tegyétek teljessé a [böjtnapok] számát, és Allah nagyságát dicsőítsétek, amiért [az igaz] útra vezetett titeket, és hogy hálásak lehessetek.

186. S ha felőlem kérdeznek a szolgáim téged [ó Mohamed], Én bizony közel vagyok [hozzájuk]. Meghallgatom a fohászkodó fohászát, amikor [őszintén] hozzám fohászkodik. Engedelmeskedjenek hát Nekem és higgyenek Bennem, hátha a helyes útra lelnek!

187. Megengedetté tétetett nektek a böjt éjszakáján a házasélet asszonyaitokkal. Ők olyanok számotokra, mint az öltözék, és ti is olyanok vagytok az ő számukra, mint az öltözék. Allah tudta, hogy ti korábban becsaptátok magatokat, [azonban] kiengesztelődött irántatok, és megbocsátott nektek. Mostantól érintkezhettek velük, és keressétek azt, amit Allah elrendelt nektek [a gyermekáldásból]! És egyetek és igyatok egészen addig, míg megkülönböztethetővé nem válik számotokra a fehér szál (a hajnal fénye) a fekete száltól (az éjszaka sötétségétől) hajnalhasadáskor, majd tartsátok be a böjtöt az éj beálltáig (napnyugtáig)! És ne érintkezzetek velük (asszonyaitokkal), ha [hosszasan] tartózkodtok (i'tikáfot végeztek) a mecsetekben! Ezek Allah [által kijelölt] határok, ne közelítsétek meg azokat! Allah ekképpen teszi világossá a jeleit az emberek számára, hátha istenfélők lesznek.

188. S ne faljátok fel egymás között a vagyonotokat jogtalanul, és ne vesztegessétek meg a bírókat általa, [hogy] ezáltal felfaljátok bűnös módon az emberek vagyonának egy részét, miközben tudjátok [hogy ez tilalmas számotokra]!

189. Kérdeznek téged [ó Mohamed] az újholdakról. Mondd: „Ezek időpontjelzők az emberek és a zarándoklat számára." Nem az a jóság, ha a házakba hátulról léptek be, hanem a jóság az, ha valaki istenfélő. Így a házakba az ajtókon lépjetek be, és féljétek Allahot, hátha boldogultok!

190. És harcoljatok Allah útján (Allahért) azok ellen, akik harcolnak ellenetek! Ám ne vetemedjetek túlkapásra [a harcolókkal és a fegyvertelenekkel szemben]! Allah bizony nem szereti az túlkapásokra vetemedőket [akik megengedetté teszik azt, amit Allah tilalmassá tett].
191. És öljétek meg őket [azokat, akik harcolnak ellenetek], ahol csak rájuk leltek és űzzétek ki őket onnan, ahonnan kiűztek benneteket! S a kísértés (késztetés a többistenhitre) súlyosabb, mint az ölés. És ne kezdeményezzétek ellenük a harcot a [mekkai] Tilalmas Mecsetnél, amíg ők nem harcolnak ellenetek ott! De ha harcolnak ellenetek [ott], akkor öljétek meg őket! Ilyen a hitetlenek fizetsége.
192. Ha azonban abbahagyják, akkor Allah bizony Megbocsátó, Irgalmas.
193. És harcoljatok hát ellenük, hogy ne legyen kísértés (üldöztetés és a többistenhitre kényszerítés) és hogy a vallás (az istenszolgálat) Allahé legyen! Ám ha abbahagyják [a hitetlenséget és a hívők elleni harcot], akkor ne legyen túlkapás (út a büntetéshez), csak az igazságtalanokkal szemben!
194. A tilalmas hónap [megszegése harc által] a tilalmas hónap [hasonló megsértéséért történt]. A tilalmak [megsértése] a kiegyenlítés törvénye [alá esik]. S ha valaki túlkapásra vetemedik ellenetek, akkor ti is vetemedjetek túlkapásra ellene, ugyanolyan mértékben, ahogyan ők vetemedtek túlkapásra ellenetek! S féljétek Allahot, s tudjátok meg, hogy Allah az istenfélőkkel van!

195. És költsetek Allah útján, s ne taszítsátok magatokat saját kezetekkel a pusztulásba! És jótevően cselekedjetek! Bizony, Allah szereti a jótevőket.

196. Teljesítsétek a zarándoklatot és a [mekkai] látogatást Allahnak [Mohamed útmutatása szerint]! Ám ha akadályozva vagytok (nem tudjátok befejezni a szertartást), akkor olyan áldozati állat [felajánlása kötelező számotokra], ami elérhető, de ne borotváljátok le a fejeteket [kilépve ezzel az ihrám állapotból] addig, míg az áldozati állat el nem éri [a feláldozási] helyét (ott, ahol az akadályoztatás történt)! S ha valaki közületek beteg vagy bántalom van a fején (ami miatt korábban le kell borotválnia a haját), váltságdíjként böjtölnie vagy adakoznia vagy áldoznia kell!

Ám ha biztonságban vagytok, akkor az, aki a [mekkai] látogatás után a zarándoklat kezdetéig élvezi [a mentességet az ihrám tilalmai alól], annak olyan áldozati állat [felajánlása kötelező] ami elérhető. S aki nem talált [módot erre], az böjtöljön három napot a zarándoklat alatt, és hetet, ha visszatértetek: ez tíz teljes nap, és ez előírás annak, akinek a családja nem lakik a Tilalmas Mecsetnél (Mekkában). Féljétek Allahot, és tudjátok meg, hogy Allah szigorú a büntetésben!

197. A zarándoklat hónapjai ismertek. S aki ezekben felvállalta a zarándoklatot [és ihrám állapotba lépett], annak tilos a házasélet (refeth), az engedetlenség és a vitatkozás a zarándoklat alatt. És ha bármi jót tesztek, Allah tud róla. És lássátok el magatokat útravalóval, ám a legjobb útravaló az istenfélelem! És Engem féljetek, ó értelemmel bírók!
198. Nem terhel titeket vétség, ha Uratoktól származó kegyet kerestek [azáltal, hogy kereskedtek a zarándoklat ideje alatt]. S ha levonultatok Arafatról [napnyugta után], akkor emlékezzetek meg Allahról al-Masar al-Haram-nál (Muzdalifában)! S emlékezzetek meg Róla olyan módon, amelyre Ő vezetett benneteket, s bizony, ti azelőtt a tévelygők közé tartoztatok!
199. Majd végezzétek el a levonulást onnan, ahonnan a többi ember végzi, s kérjetek megbocsátást Allahtól! Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
200. S ha elvégeztétek a szertartásaitokat, emlékezzetek meg Allahról, ahogyan atyáitokról emlékeztetek meg, vagy még [annál is] erősebb megemlékezéssel! És van az emberek között olyan, aki azt mondja: „Urunk! Adj nekünk az evilágon [minden jóból]", ám a túlvilágon nem lesz semmilyen részesedése (mivel a figyelme csak az evilágra korlátozza).
201. És van közöttük olyan [is], aki azt mondja: „Urunk! Adj nekünk jót az evilágon és jót a túlvilágon, és ments meg minket a [Pokol-]tűz gyötrelmétől!"
202. Ezeknek nagy jutalmuk lesz amiatt, amit megszereztek [a jótettekből]. Bizony, Allah gyors az elszámoltatásban.
203. Emlékezzetek meg Allahról meghatározott számú napon (az Áldozás napját követő három napon), s aki hamarabb – két nap alatt –

[végzi el], az nem követ el vétséget, s aki pedig tovább marad, az sem követ el vétséget, ez azokra vonatkozik, akik istenfélők. Féljétek hát Allahot, és tudjátok meg, hogy Őhozzá lesztek egybegyűjtve!

204. Van a [képmutató] emberek között olyan, akinek az evilági életről való beszéde tetszik neked [ó Mohamed], és Allahot hívja tanúnak arra, hogy a szívében [hit] van, holott ő a legádázabb civakodó.
205. És amikor hátat fordít [neked], arra törekszik a földön, hogy romlást okozzon rajta, és elpusztítsa a vetést és az állatszaporulatot. Allah bizony nem szereti a romlást [és annak okozóit].
206. S amikor azt mondják neki: „Féld Allahot!", akkor a büszkélkedése (fennhéjázása) még több vétségre veszi rá. Nos, a Gyehenna elégséges [büntetés] lesz számára, és mily nyomorúságos fekhely!
207. Van az emberek között olyan is, aki saját magát viszi vásárra Allah tetszését keresvén, és Allah Együttérző a szolgáival.

208. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Lépjetek be az iszlámba, [felvállalva azt] teljes egészében, és ne kövessétek a sátán lépteit! Bizony, ő nyilvánvaló ellenség nektek.
209. Ám ha botlást követtetek el azután, hogy világos bizonyítékok jöttek el hozzátok, akkor tudjátok meg, hogy Allah Méltóságteljes, Bölcs.
210. Vajon mi másra várnak, mint hogy eljöjjön hozzájuk Allah fehér felhők árnyékának kíséretében, és az angyalok (is)? Az ügy [akkor már] el lesz döntve! És Allahhoz vitetnek vissza az ügyek (döntésre).

211. Kérdezd meg Izrael fiait, hányat adtunk nekik a világos jelekből! S aki elcseréli Allah jótéteményét (az egyistenhitet hitetlenségre), miután az eljött hozzá [arra súlyos büntetés vár]. Bizony, Allah szigorú a büntetésben.
212. Díszessé tétetett az evilági élet azoknak, akik hitetlenné váltak, és ők kigúnyolják azokat, akik hisznek. Ám akik istenfélelmet tanúsítanak, azok (rangban) felettük állnak [majd] a Feltámadás Napján. Allah azt látja el, akit akar, számadás nélkül.

213. Az emberek egy közösséget alkottak [majd összekülönböztek], azután Allah prófétákat támasztott (küldött) örömhírhozókként és figyelmeztetőkként, és lebocsátotta velük az Írást az igazsággal, hogy ítélkezzen az emberek között abban, amiben összekülönböztek. És nem különböztek össze azon (az Íráson) csupán azok, akiknek adatott, miután eljöttek hozzájuk a világos bizonyítékok, az egymás iránti irigység miatt. Majd Allah az Ő engedelmével rávezette azokat, akik hisznek, arra az igazságra, amiben összekülönböztek. És Allah bizony azt vezet egyenes útra, akit akar.
214. Vagy azt gondoltátok, hogy beléptek a Paradicsomba, még mielőtt hasonló [megpróbáltatás] érne titeket, mint azokat, akik előttetek távoztak el [az élők sorából]? Nyomorúság és baj érte őket, és megrendültek, [olyannyira] hogy a küldött és a hívők, akik vele voltak azt mondták: „Mikor [jön el] Allah segítsége?" Lám, bizony Allah segítsége közel van!

215. Kérdeznek téged [ó Mohamed] arról, hogy mit adakozzanak. Mondd: „Bármi jót adakoztok, az [legyen] a szülőké, a rokonoké, az árváké, a szegényeké, és azoké, akik úton vannak. És bármi jót tesztek, bizony arról Allahnak tudomása van."

216. Előíratott számotokra a harc, holott az utálatos nektek. Lehet, hogy utáltok valamit, noha az jó nektek; és lehet, hogy szerettek valamit, noha az rossz nektek. S Allah tudja [mi jó számotokra], de ti nem tudjátok.
217. Kérdeznek téged a tilalmas hónapról, [arról, hogy megengedett-e] a harc benne? Mondd: „A harc benne nagy [áthágás]. Ám távol tartani [az embereket] Allah útjától, megtagadni Őt, [a távol tartás] a Tilalmas Mecsettől, és népét kiűzni onnan még nagyobb [áthágás] Allah előtt. És a kísértés (a kényszerítés a többistenhitre) súlyosabb, mint az ölés." És nem szűnnek meg harcolni ellenetek, amíg visszsza nem térítenek a vallásotokról, ha képesek lennének rá. És akik visszatérnek vallásukról, és hitetlenként halnak meg, azoknak szertefoszlanak a cselekedeteik az evilágon és a túlvilágon. S azok a [Pokol-]tűz lakói lesznek, örökké abban fognak maradni.

218. Bizony, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], és akik [vallásukért] kivándoroltak és küzdöttek Allah útján, azok Allah könyörületét remélik. És Allah Megbocsátó, Irgalmas.

219. Kérdeznek téged a szeszes italról és a szerencsejátékról. Mondd: „Nagy bűn van bennük és [némi] haszon is az emberek számára, de a belőlük fakadó bűn nagyobb a hasznuknál." S kérdeznek téged arról, hogy mit adakozzanak. Mondd: „A felesleget!" Ekképpen teszi világossá Allah a jeleket, hátha elgondolkodtok.

220. Az evilágon és a túlvilágon. És kérdeznek téged az árvákról. Mondd: „A legjobb a javukra lenni, ám ha keveredik [vagyonotok] az övékkel [ez nem kifogásolható], hiszen ők a testvéreitek. Allah tudja ki a romlást okozó (megkárosító), és ki a javulást hozó. És ha Allah akarta volna, akkor bizony nehéz helyzetbe hozott volna titeket. Bizony, Allah Méltóságteljes, Bölcs."
221. S ne házasodjatok azokkal a nőkkel, akik [Allah mellé] társistent állítanak, amíg nem hisznek [Allahban egyedül]! És bizony egy hívő rabszolganő jobb egy olyan nőnél, aki [Allah mellé] társistent állít, még akkor is, ha tetszik nektek. S ne házasítsátok meg azokat a férfiakat, akik [Allah mellé] társistent állítanak, amíg nem hisznek [egyedül Allahban]! Bizony, egy hívő rabszolga jobb, mint egy olyan férfi, aki [Allah mellé] társistent állít, még akkor is, ha tetszik nektek. Ők a [Pokol-]tűzhöz hívnak, ám Allah – az engedelmével – a Paradicsomhoz és a megbocsátáshoz hív és világossá teszi jeleit az embereknek, hátha okulnak [az intésből].

222. És kérdeznek téged a havi vérzésről. Mondd: „Az bántalom, tartsátok magatokat távol az asszonyoktól a havi vérzés alatt, és ne közeledjetek hozzájuk (ne éljetek velük házaséletet), amíg tisztává nem válnak (véget nem ér a vérzésük)! Majd amikor megtisztálkodtak, akkor közeledjetek hozzájuk, ahogyan Allah megparancsolta nektek! Bizony, Allah szereti a bűnbánatot tanúsítókat, és szereti a megtisztulókat."

223. Asszonyaitok szántóföld számotokra, menjetek hát a szántóföldetekre, ahogyan csak akartok! És küldjetek előre magatoknak [jó cselekedetet]! Féljétek Allahot, és tudjátok meg, hogy találkozni fogtok Vele! Adj hát örömhírt a hívőknek!

224. Ne tegyétek esküitekkel Allahot annak akadályává, hogy jóságot tanúsítsatok, istenfélők legyetek, és hogy megbékélést közvetítsetek az emberek között! Allah a Mindent Halló, Mindentudó.
225. Allah nem kéri számon rajtatok a nem szándékos esküiteket, azonban számon kéri rajtatok azt, amit a szívetek szerzett meg (a szándékos hazugságot). S Allah a Megbocsátó, a Béketűrő.

226. Akik megesküsznek arra, hogy nem hálnak együtt asszonyaikkal, azoknak várakozniuk kell négy hónapig. Ám ha visszatérnek (a feleségükhöz a négy hónap letelte előtt), bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
227. Ám ha elszánták magukat a válásra, hát bizony Allah Mindent Halló, Mindentudó.

228. Az elvált nők három havi vérzés [leteltéig] várakozzanak magukra nézve (mielőtt újraházasodnának)! S nem megengedett számukra, hogy eltitkolják azt, amit Allah a méhükben teremtett, ha hisznek Allahban és az Utolsó Napban. És férjeiket illeti meg leginkább az, hogy visszatérjenek hozzájuk ez alatt, ha javítani (békülni) akarnak. A nőknek ugyanolyan jog jár [a férjük részéről], mint amivel ők tartoznak [a férjüknek], helyénvaló módon. Ám a férfiak egy fokkal felettük állnak [a családfőség és a felelősség terén]. És Allah Méltóságteljes, Bölcs.
229. A [visszavonható] válás kétszer [lehetséges]. Akkor azonban vagy meg kell tartani [a feleséget] helyénvaló módon, vagy el kell bocsátani illendő módon. És [válás esetén] nem megengedett nektek (férjeknek), hogy bármit visszavegyetek abból, amit a nőknek adtatok, kivéve akkor, ha mindketten félnek attól, hogy nem tudják betartani az Allah [által kijelölt] határokat, és ha ti [akik képviselitek őket] attól féltek, hogy nem tartják be mindketten az Allah [által kijelölt] határokat, akkor nem terheli őket vétség azért, hogy a nő megváltja magát [a házasság alól]. Ezek az

Allah [által kijelölt] határok, hát ne hágjátok át ezeket! És akik áthágják az Allah [által kijelölt] határokat, azok bizony az igazságtalanok.

230. Ám ha elválik tőle [harmadjára is], akkor nem megengedett számára [hogy újra elvegye feleségül] mindaddig, amíg valaki mással meg nem házasodik. Majd ha az is elválik tőle, akkor nem terheli őket vétség amiatt, hogy visszatérnek [egymáshoz], ha úgy vélik, hogy betartják az Allah [által kijelölt] határokat. És ezek Allah [által kijelölt] határok, melyeket világossá tesz egy olyan népnek, akik rendelkeznek tudással.

231. És ha elváltok az asszonyoktól, és elérték a [várakozási] határidejüket, akkor vagy tartsátok meg őket helyénvaló módon, vagy bocsássátok el őket helyénvaló módon! De ne tartsátok őket vissza, hogy ártsatok [nekik] ezáltal, túlkapásra vetemedve! És aki ezt megteszi, igazságtalanságot követ el önmaga ellen. S ne tegyétek Allah jeleit (szavait) gúny tárgyává! És emlékezzetek Allah jótéteményére [amiben] részesített titeket, és arra, amit lebocsátott nektek az Írásból és a bölcsességből, amivel int titeket! S féljétek Allahot és tudjátok meg, hogy Allah minden dologról tudomással bír!

232. És ha elváltok az asszonyoktól, és elérték a [várakozási] határidejüket, akkor ne akadályozzátok őket, hogy [ismét] megházasodjanak [korábbi] házastársaikkal, ha ők helyénvaló módon megegyeznek egymással! Ez intés annak, aki hisz közületek Allahban és az Utolsó Napban. Ez áldásosabb számotokra és tisztább. És Allah tud, de ti nem tudtok.

233. A szülőanyák két teljes évig szoptassák gyermekeiket! [Ez] arra [vonatkozik] aki teljessé akarja tenni a szoptatást. És a gyermek apjának kötelessége [a szoptató anyák iránt] helyénvaló módon ellátni őket és ruházatot biztosítani nekik. Senki sem lesz kötelezve többre, mint amire képes. Egyetlen szülőanya sem károsítható a gyermeke miatt, sem az apa a gyermeke miatt. És az [apa] örökösének ugyanaz a kötelessége [a szoptató anyák iránt]. Ám ha ők (a szülők) kettejük közötti megegyezés és tanácskozás alapján [a meghatározott idő előtt] el akarják választani [a gyermeket a szoptatástól], akkor nem terheli őket vétség.

Ám ha gyermekeiteknek szoptató dajkát akartok kérni, akkor nem terhel titeket vétség, feltéve, ha megadjátok azt [a bért], amit oda akartatok adni helyénvaló módon. És féljétek Allahot, s tudjátok meg, hogy Allah látja mindazt, amit cselekszetek!

234. És akik elszólíttatnak (meghalnak) közületek, és hátrahagynak házastársakat, [azoknak az asszonyai] várakozzanak magukra nézve négy hónapot és tíz napot [mielőtt újraházasodnának]! Majd ha elérik a határidejüket, akkor ti (a képviselők) nem követtek el vétséget azért, amit helyénvaló módon magukkal tesznek [a házasság érdekében]. És Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.
235. És nem terhel titeket vétség azáltal, hogy [várakozási idejük alatt] célzást tesztek az asszonyok eljegyzésére, vagy azt magatokban tartjátok. Allah tudja, hogy ti meg fogjátok említeni őket, ám ne tegyetek nekik [házassági] ígéretet titokban, csak ha helyénvaló beszédet mondotok nekik! És ne szánjátok el magatokat a házasság megkötésére, míg az írás [a várakozási időszak] el nem éri a határidejét! S tudjátok meg, hogy Allah tudja azt, amit magatokban rejtetek, óvakodjatok hát Tőle! S tudjátok meg, hogy Allah Megbocsátó, Béketűrő!
236. Nem terhel titeket vétség, ha elváltok az asszonyoktól, mielőtt érintettétek volna őket, vagy köteleztétek volna magatokat jegyajándék megadására a részükre. És helyénvaló módon lássátok el őket [ajándékkal kárpótlásként], a gazdag a lehetősége szerint, és a szegény is a lehetősége szerint! Kötelesség ez a jótevők számára.
237. És ha elváltok tőlük azelőtt, hogy érintettétek volna őket, de már kötelezтétek magatokat jegyajándék megadására részükre, akkor [megilleti őket] annak a fele, amire kötelezтétek magatokat, kivéve, ha ők lemondanak róla, vagy lemond róla az, akinek a kezében van a házasság megkötése. De ha lemondotok, az közelebb van az istenfélelemhez. S ne feledkezzetek meg arról [a jóról, ami] köztetek [volt]! Bizony, Allah látja mindazt, amit cselekszetek.

238. Tartsátok be az imádkozásokat (a napi öt imát), és a középső imádkozást, s álljatok fel Allah előtt alázatosan engedelmeskedve!

239. De ha féltek [az ellenségtől], akkor gyalogosan, vagy lovagolva [imádkozzatok]! Majd amikor biztonságban vagytok, említsétek meg Allahot (imádkozzatok) úgy, ahogyan Ő tanított benneteket arra, amit nem tudtatok!

240. És akik elszólíttatnak (meghalnak) közületek, és hátrahagynak házastársakat, [azok írjanak] végrendeletet házastársaik (feleségeik) számára ellátásról [lakhelyükön maradva] egy évig kilakoltatás nélkül! De ha elhagyják [lakhelyüket], akkor nem terhel titeket vétség azzal, amit ők helyénvaló módon tesznek magukkal. És Allah Méltóságteljes, Bölcs.
241. És az elvált nőknek helyénvaló módon [jár] ellátás, kötelesség ez az istenfélők számára.
242. Ekképpen teszi világossá nektek Allah a jeleit, hátha éltek az eszetekkel.

243. Vajon nem jutott tudomásodra [ó Mohamed] azoknak [a híre], akik ezrével hagyták el lakhelyeiket haláltól való félelmükben? Majd Allah azt mondta nekik: „Haljatok meg!" Azután életre keltette őket. Bizony, Allah kegyes az emberek iránt, azonban a legtöbb ember nem hálás.
244. S harcoljatok Allah útján, és tudjátok meg, hogy Allah mindent Halló, Mindentudó!
245. Ki az, aki szép kölcsönt ad Allahnak (a kötelezőn felül adakozik), hogy Ő azt sokszorosan többszörözze meg neki? S Allah van, hogy visszatartja, s van, hogy kiterjeszti [ellátását]. És Hozzá lesztek visszavitetve.

246. Vajon nem jutott tudomásodra Izrael fiai előkelőinek [a híre] Mózes után, amikor azt mondták egyik prófétájuknak (Sámuelnek): „Támassz nekünk egy királyt, hogy [vezetésével] Allah útján harcoljunk!"? Azt mondta: „Vajon lehetséges – ha előíratik számotokra a harc –, hogy nem fogtok harcolni?" Azt mondták: „Miért ne harcolnánk Allah útján, holott elűztek minket lakhelyeinkről és gyermekeinktől?"

Majd amikor előíratott számukra a harc, akkor elfordultak, kivéve néhányan közülük. És Allahnak tudomása van az igazságtalanokról.

247. S azt mondta nekik a prófétájuk (Sámuel): „Allah bizony egy királyt támasztott közöttetek, Tálút-ot (Sault).” Azt mondták [az előkelők]: „Hogyan lehetne királyi uralma felettünk, holott minket illet meg leginkább a királyi uralom, és nem adatott számára bőséges vagyon?” Azt mondta: „Allah bizony fölétek választotta őt, és gyarapította őt bőséggel tudásban és termetességgel alkatban.” S Allah annak adja az ő királyi uralmát, akinek akarja. S Allah [mindent] Átfogó, Mindentudó.
248. És azt mondta nekik a prófétájuk (Sámuel): „Bizony, királyi uralmának jele az, hogy [ismét] hozzátok kerül a Frigyláda, amelyben a ti Uratoktól való nyugalom van, és ereklyék abból, amit Mózes és Áron nemzetsége hagyott hátra, s [ezt] az angyalok hordozzák. Bizony ebben jel van számotokra, ha valóban hívők vagytok.”

249. Majd amikor Tálút (Saul) elvonult a katonáival, azt mondta: „Allah bizony próbára tesz benneteket egy folyó által. Így aki iszik belőle, az nem tartozik hozzám, aki pedig meg sem kóstolja, az hozzám tartozik – kivéve azt, aki a kezével egy tenyérnyit merít belőle [az nem hibáztatható].” És mindannyian ittak belőle, kivéve néhányan közülük. Majd miután átkelt rajta, ő és akik vele együtt hívők voltak, azt mondták: „Nincs ma erőnk Góliát és a katonái ellen.” Azok, akik [teljes bizonyossággal] vélik azt, hogy találkozni fognak Allahhal azt mondták: „Hány kisszámú csapat aratott már győzelmet nagyszámú csapat felett Allah engedelmével! És Allah a türelmesekkel van!”
250. S miután megjelentek (felsorakoztak) Góliát és a katonái előtt, azt mondták: „Urunk! Terjessz ki ránk türelmet, szilárdítsd meg a lábunkat, és vigyél minket győzelemre a hitetlen nép ellen!”
251. Így vereséget mértek rájuk Allah engedelmével, és megölte Dávid Góliátot, és Allah neki adta [Saul és Sámuel halála után] a királyi uralmat és a bölcsességet (prófétaságot), s megtanította azokra, amikre akarta. És ha Allah nem tartaná vissza az embereket, egyi-

küket a másik által, akkor bizony már megromlott volna a föld. Azonban Allah kegyes a teremtmények iránt.

252. Ezek Allah jelei (szavai), melyeket az igazságnak megfelelően recitálunk el neked [ó Mohamed], és te bizony a küldöttek közé tartozol!

253. Ezek a küldöttek, egyeseket közülük előnyben részesítettünk a többiekkel szemben. Vannak közöttük, akikhez Allah beszélt, és egyeseket közülük több fokozattal feljebb emelt. És Jézusnak, Mária fiának odaadtuk a világos bizonyítékokat, és megerősítettük őt a Szent Lélekkel (Gábriel angyallal). S ha Allah nem akarta volna, nem harcoltak volna egymás ellen azok, akik utánuk éltek, miután eljöttek hozzájuk a világos bizonyítékok, de ők összekülönböztek, így néhányan közülük hittek, mások pedig hitetlenné váltak. És ha Allah nem akarta volna, nem harcoltak volna egymással, ám Allah azt teszi, amit akar.

254. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Adakozzatok abból, amivel elláttunk titeket, még mielőtt eljön egy olyan nap, amelyen nem lesz sem adás-vétel, sem barátság, sem pedig közbenjárás! És valóban a hitetlenek az igazságtalanok.

255. Allah, nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Az Élő, a [saját magát és minden létezőt] Fenntartó. Nem vesz rajta erőt sem szendergés, sem álom. Övé mindaz, ami az egekben, és ami a földön van. Ki az, aki [a Feltámadás Napján] közbenjárhatna nála az engedélye nélkül? Tudja mindazt, ami előttük van [a jövőt illetően], és mindazt, ami mögöttük van [a múltat illetően], és nem foghatnak fel semmit a tudásából, csak azt, amit Ő akar. Széke átfogja az egeket és a földet, és nem terheli meg Őt a megőrzésük. És Ő a Magasságos, a Hatalmas.

256. Nincs kényszer a Vallásban! Bizony a helyes út megkülönböztethetővé vált a tévelygéstől. Aki megtagadja a hamisan istenítetteket (Tághút), és hisz Allahban, az bizony megragadta a szilárd kapaszkodót, mely nem szakad el. S Allah Mindent Halló, Mindentudó.

257. Allah a pártfogója azoknak, akik hisznek, kivezeti őket a [különböző] sötétségekből a világosságra. Ám akik nem hisznek, a hamisan istenítettek (Tághút) az ő pártfogóik, kiviszik őket a világosságból a [különböző] sötétségekbe. Azok a [Pokol-]tűz lakói lesznek, örökké abban fognak maradni.

258. Vajon nem jutott tudomásodra annak [a híre], aki érvelve szállt vitába Ábrahámmal az Urát illetően, mivelhogy Allah neki adta a királyi uralmat? [Említsd meg] amikor Ábrahám azt mondta: „Az én Uram az, aki életre kelt, és halálba küld." Azt mondta: „Én keltek életre, és én küldök halálba!" Azt mondta Ábrahám: „Allah a Napot keletről hozza, hozzad te nyugatról!" Erre a hitetlen meghökkent. Allah nem vezeti [az igaz] útra az igazságtalan népet.

259. Vagy [nem jutott tudomásodra az], aki elhaladt egy település (Jeruzsálem) mellett, amely [kihalt és] romokban hevert, s azt mondta: „Hogyan kelthetné ezt életre Allah miután kihalt?" Allah pedig halált bocsátott reá száz évig. Azután feltámasztotta őt, s azt kérdezte: „Mennyi ideig időztél?" Azt mondta: „Egy napig időztem, vagy a nap egy részéig". [Allah] azt mondta: „Dehogy! Száz évig időztél. Nézz hát élelmedre és italodra! Nem romlottak meg. És nézz a szamaradra (a szétszórt csontjaira)! És hogy [intő] jellé tegyünk téged az emberek számára, nézd a csontokat, hogyan állítjuk össze azokat, és aztán felruházzuk hússal!" Miután mindez világossá vált előtte, azt mondta: „Tudom, hogy Allah minden dologra kiterjedő hatalmú."

260. S [említsd meg] amikor Ábrahám azt mondta: „Uram! Mutasd meg nekem, hogyan kelted életre a halottakat!" [Allah] azt kérdezte: „Hát vajon nem hiszel?" Azt mondta: „Dehogynem! Ám azért [kérem ezt], hogy megnyugodjon a szívem!" [Allah] azt mondta: „Végy hát négy madarat, gyűjtsd magad elé [vágd le és darabold fel] azokat! Azután tegyél minden hegyre egy-egy darabot belőlük, majd hívd azokat, sietve jönnek hozzád! És tudd meg, hogy Allah Méltóságteljes, Bölcs!"

261. Akik vagyonukat Allah Útján költik el, azok hasonlatosak egy gabonaszem [ültetőihez], amely hét kalászt hozott, s minden egyes kalászban száz mag van. S Allah [ezt] megtöbbszörözi annak, akinek akarja. És Allah [mindent] Átfogó, Mindentudó.
262. Akik vagyonukat Allah útján költik el, majd azt, amit elköltöttek nem követik felhánytorgatással, sem bántó szavakkal, azoknak a jutalma az Uruknál van. Nem lesz úrrá rajtuk a félelem, és nem fognak szomorkodni.
263. A helyénvaló beszéd és a megbocsátás jobb az olyan adománynál, amelyet bántás követ. Allah Gazdag, Béketűrő.
264. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyétek semmivé az adományaitokat a felhánytorgatás és a bántás által, [ez olyan,] mint aki azért költi vagyonát, hogy lássák az emberek, és nem is hisz Allahban és az Utolsó Napban! És hasonlatos ő a sima sziklához, amelyen kevés por van, s bőséges eső éri, majd csupaszon hagyja. Nincs hatalmuk semmi felett abból, amit [az evilágon] szereztek, és Allah nem vezeti [az igaz] útra a hitetlen népet.

265. Akik Allah megelégedését keresve, és a lelkükből jövő bizonyosságból fakadóan adakozzák vagyonukat, azok hasonlatosak egy dombon fekvő kerthez, amelyet bőséges eső ér, s ezért kétszeres termést hoz, ám ha nem éri bőséges eső, [legalább] enyhe eső [éri]. S Allah látja mindazt, amit cselekszetek.
266. Vajon szeretné-e valaki közületek, hogy datolyapálmákból és szőlőkből legyen kertje, amely alatt folyók folynak, s amelyben mindenféle termés van számára, és eléri őt az öregség, és utódai [még] gyengék, majd ezt a [kertet] tüzes forgószél sújtja, amelytől elég? Ekképpen teszi világossá Allah nektek a jeleket, hátha elgondolkodtok.

267. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Adakozzatok azokból a jó dolgokból, amiket szereztetek, és abból, amit sarjasztottunk nektek a földből! És ne a hitványat szánjátok arra, hogy eladakozzátok, miközben ti magatok sem vennétek el, csak úgy, ha behunyjátok a szemeteket! S tudjátok meg, hogy Allah Gazdag, Dicséretreméltó!

268. A sátán a nincstelenséget ígéri nektek [ha adakoztok], és a förtelmességet parancsolja meg nektek. Ám Allah Tőle származó megbocsátást és kegyet ígér nektek. És Allah [mindent] Átfogó, Mindentudó.
269. Ő annak adja a bölcsességet, akinek akarja. S akinek a bölcsesség megadatik, az bizony sok jóban részesül. Ám csakis az értelemmel bírók veszik ezt intésnek.

270. S ha bármilyen adományt adtok, vagy bármilyen fogadalmat fogadtok, Allah tud róla. S az igazságtalanoknak nem lesznek segítőik.
271. Ha nyilvánossá teszitek az adományokat, az dicséretes dolog. Ám ha titokban tartjátok, és a nincsteleneknek adjátok, akkor az jobb nektek. És eltöröl nektek valamennyit a rossz tetteitekből. És Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.

272. Nem rád tartozik [ó Mohamed] a vezetésük, hanem Allah vezeti [az igaz] útra azt, akit akar. És bármi jót adakoztok, az a magatok hasznára válik, és [a hívők] nem adakoznak, csak úgy, hogy Allah arcát (megelégedését) keresik általa. És ami jót adakoztok, teljes mértékben visszakapjátok, és nem szenvedtek igazságtalanságot.
273. [Az adományotok] a nincsteleneket illeti, akik akadályoztatva vannak Allah Útján, nem tudnak utazni a földön [a kereskedés vagy munka céljából], a tudatlan pedig gazdagoknak gondolja őket azért, mert megtartóztatják magukat [és nem koldulnak]. Felismered őket a jellemvonásukról, nem kérnek az emberektől tolakodó módon. És ami jót adakoztok, bizony Allahnak tudomása van róla.
274. Akik [Allah útján] költik el vagyonukat éjjel és nappal, titkon és nyíltan, azoknak a jutalma az Uruknál van, és nem lesz úrrá rajtuk a félelem [a Túlvilágon], és nem fognak szomorkodni.

275. Akik felfalják (szedik és felhasználják) a kamatot, azok nem támadnak fel [az Ítélet Napon] csak úgy, mint az, akit a sátán össze-vissza rángat az érintésével. Ez azért van, mert azt mondták: „Bizony, az adásvétel csupán olyan, mint a kamat." Ám Allah megengedte az adásvételt, és tilalmassá tette a kamatot. Ezért akihez Urától intés

jött el [a kamattiltásról], és abbahagyta [a kamatszedést], azt megilleti az, amit korábban szerzett, és az ő ügye Allahra tartozik. Ám akik visszatérnek [a kamatszedéshez], azok a [Pokol-]tűz lakói lesznek, örökké abban fognak maradni.

276. Allah megsemmisíti a kamatot, de gyarapítja az adományokat. S Allah nem szeret egyetlen megátalkodottan hitetlent, bűnöst sem.

277. Bizony, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], és jótetteket cselekszenek, megtartják az imádkozást, és megadják a kötelező adományt, az ő jutalmuk az Uruknál van. Nem lesz úrrá rajtuk a félelem [a Túlvilágon], és nem fognak szomorkodni.

278. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Féljétek Allahot és engedjétek el azt, ami megmaradt a kamatból, ha valóban hívők vagytok!

279. S ha nem teszitek meg, akkor tudjátok meg, hogy Allah és a Küldötte háborút [indít ellenetek]! De ha bűnbánatot tanúsítotok, akkor megillet titeket a tőkétek, nem követtek el igazságtalanságot, és ti sem szenvedtek igazságtalanságot.

280. Ám ha [adósotok] szorult helyzetben van, akkor adjatok [neki] haladékot, amíg nem lesz könnyebb helyzetben! Ha adakoztok (elengedtek a tartozásból), az jobb számotokra, ha valóban rendelkeztek tudással.

281. Óvjátok magatokat egy olyan nap [büntetésétől], amikor vissza lesztek vitetve Allahhoz! Majd minden ember [fizetsége] teljessé tétetik azért, amit szerzett, és nem szenvednek el igazságtalanságot.

282. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Amikor megszabott határidejű kölcsönről szerződtök, akkor írjátok le! És egy írnok írja le igazságosan közöttetek! És egyetlen írnok se tagadja meg, hogy leírja azt úgy, ahogyan Allah megtanította neki! Írjon hát (az írnok), és mondja tollba az, akit a kölcsön terhel, és félje Allahot, az Urát, és ne rövidítsen abból (az adósságából) semmit! Ám ha az, akit a kölcsön terhel korlátolt értelmű vagy gyenge, vagy nincs módja arra, hogy tollba mondjon, akkor a pártfogója (gyámja) mondjon tollba igazságosan!

S két tanút kérjetek fel tanúságra a férfiaitok közül! És ha nincs két férfi, akkor legyen egy férfi és két nő azok közül, akiket elfogadtok tanúkként, azért, hogy ha a két nő közül az egyik tévedne, akkor a másik emlékeztesse őt! És a tanúk pedig ne utasítsák vissza, amikor [tanúságra] hívatnak! És ne tartsátok fárasztónak leírni azt (az adósságot), [legyen az] kevés, avagy sok, a határidejével [együtt]! Ez így igazságosabb Allah előtt, és egyenesebb (szilárdabb bizonyíték) a tanúságot illetően, és közelebb van ahhoz, hogy ne kételkedjetek. Azonban, ha helyben történő kereskedésről van szó, melyet egymás között folytattok (azonnali kifizetéssel), akkor nem terhel titeket vétség, ha nem írjátok le. Ám legyenek jelen tanúk, amikor adásvételt végeztek! Sem írnok, sem tanú ne ártson (és ártalmat se szenvedjen)! Ám ha [mégis] megteszitek, akkor ez engedetlenség részetekről, féljétek hát Allahot, és Allah megtanít titeket! És Allah minden dologról tudomással bír.

283. És ha úton vagytok, és nem találtok írnokot, akkor kézbe adott zálogot [adjatok]! Ám ha megbíztok egymásban, akkor az, akiben megbíztak, teljesítse a belé vetett bizalmat (adja vissza adósságát), és félje Allahot, az Urát! Ne titkoljátok el a tanúságot! Aki eltitkolja, annak bűnös a szíve. És Allahnak tudomása van arról, amit cselekszetek.

284. Allahé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. Akár felfeditek azt, ami magatokban van, akár elrejtitek, Allah elszámoltat érte titeket. Megbocsát annak, akinek akar, és gyötrelemben részesíti azt, akit akar. S Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

285. A Küldött (Mohamed) hisz abban, ami lebocsáttatott hozzá az Urától, s a hívők (is), mindegyikük hisz Allahban, az angyalaiban, az Írásaiban, és a küldötteiben. [A hívők azt mondják:] „Nem teszünk különbséget a küldöttei között!" S azt mondják: „Hallottuk, s engedelmeskedünk! Bocsáss meg nekünk Urunk, és Nálad lesz a végcél!"

286. Allah egyetlen embert sem kötelez többre, mint amennyire képes. Övé (az emberé) az, amit megszerzett [a jó cselekedetekből], és ellene van az, amire szert tett [a rossz tettekből]. Urunk! Ne kérj minket számon, ha elfeledkeztünk vagy tévedtünk! Urunk! Ne helyezz ránk

olyan súlyos terhet, mint amilyet azokra helyeztél, akik előttünk éltek! Urunk! És ne terhelj meg minket azzal, amire nem vagyunk képesek! Légy elnéző velünk, bocsáss meg nekünk és könyörülj rajtunk! Te vagy a pártfogónk, vigyél hát minket győzelemre a hitetlen nép ellen!

3. Imrán nemzetsége (Áli Imrán)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-mím.
2. Allah, nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Az Élő, a [saját magát és minden létezőt] Fenntartó.
3. Lebocsátotta hozzád [ó Mohamed] az Írást (a Koránt) az igazsággal, igazolva annak az igazságát, ami előtte volt, és lebocsátotta a Tórát és az Evangéliumot
4. Korábban, útmutatásként az embereknek, és lebocsátotta a[z igazság és a hamisság közötti] Szétválasztót. Bizony, akik hitetlenné váltak Allah jeleivel szemben, azoknak szigorú gyötrelem jár, és Allah Méltóságteljes, az elégtétel Birtokosa.
5. Bizony, Allah előtt nincsen elrejtve semmi, sem a földön, sem az égben.
6. Ő az, aki megformáz titeket az anyaméhben, ahogy akarja. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül, a Méltóságteljes, a Bölcs.
7. Ő az, aki lebocsátotta neked az Írást. Vannak benne egyértelmű jelek (Korán-idézetek) – ezek [adják] az Írás alapjait – mások pedig többértelműek. Azok, akiknek szívében ferdeség lakozik, azt követik, ami többértelmű belőle, a kísértést (kétely keltést), és [a maguk szája íze szerinti] értelmezését keresve, és annak értelmezését nem tudja más, csak Allah. És a tudásban szilárdak azt mondják: „Hiszünk benne, mind Urunktól való!" Ám csakis az értelemmel bírók okulnak [ebből].

8. Urunk! Ne ferdítsd el szívünket [az igazságról], miután [az igaz] útra vezettél minket! És ajándékozz meg minket tőled való könyörülettel, bizony te vagy a Megajándékozó!
9. Urunk! Bizony, te gyűjtöd össze az embereket egy olyan Napra, amelyhez nem fér kétség. Allah bizony nem szegi meg az ígéretét.

10. Bizony, akik hitetlenné váltak, azoknak semmit sem használ majd a vagyonuk, sem a gyermekeik Allahhal szemben, és ők bizony azok, akik a [Pokol-]tűz tüzelője lesznek.
11. [A hozzáállásuk] olyan, mint a Fáraó népének hozzáállása, és azoké, akik előttük éltek. Meghazudtolták a jeleinket, Allah pedig elragadta őket a bűneik miatt. Allah szigorú a büntetésben.
12. Mondd [ó Mohamed] azoknak, akik hitetlenné váltak: „Győzelmet fognak aratni felettetek, és a Gyehennába lesztek egybegyűjtve, és mily nyomorúságos fekhely az!"
13. Bizony, jel volt számotokra a két seregben, amelyek összecsaptak. Az egyik sereg Allah útján harcolt, míg a másik hitetlen volt, úgy látták [a hívők], hogy a másik sereg szemlátomást kétszer akkora, mint az övék. És Allah azt támogatja meg győzelmével, akit akar. Bizony, ebben tanulság van az éles meglátással bíróknak.

14. Díszessé tétetett az emberek számára, hogy szeressék [mindazt, amire] a vágyak [irányulnak]: a nőket, a gyermekeket, a temérdek halomnyi arany- és ezüstvagyont, a megjelölt (telivér) lovakat, a jószágokat és a vetést. Ez az evilági élet [mulandó] élvezete, ám Allahnál szép helye van a visszatérésnek!
15. Mondd [ó Mohamed]: „Adjak-e hírt nektek arról, ami jobb ezeknél? Az istenfélőknek az Uruknál kertjeik lesznek [a Paradicsomban], amelyek alatt folyók folynak, örökké abban fognak maradni, tisztává tett házastársaik lesznek, és elégedettség Allahtól. És Allah belelát a szolgáiba."
16. Akik azt mondják: „Urunk! Bizony, mi hiszünk, bocsásd hát meg nekünk a bűneinket, és óvj meg minket a [Pokol-]tűz gyötrelmétől!"
17. [Ők] a türelmesek, az igazak, az alázatosan engedelmeskedők, az adakozók, és akik megbocsátást kérnek [Allahtól] az éjszaka végén.

18. Allah tanúsítja, hogy nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül, és az angyalok, és a tudás birtokosai [is tanúsítják ezt]. Fenntartja az igazságosságot. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül, a Méltóságteljes, a Bölcs.

19. Bizony a[z igaz] vallás Allah előtt az iszlám (alávetés Allah akaratának). És akiknek az Írás adatott, nem különböztek össze csupán azután, hogy eljött a tudás hozzájuk, az egymás iránti irigység miatt. És aki megtagadja Allah jeleit, hát [azokkal szemben] Allah bizony gyors az elszámoltatásban!
20. Ha érvelve szállnak vitába veled, akkor mondd: „Alávetettem arcomat (magamat) Allahnak, és azok [is], akik követnek engem." És mondd azoknak, akiknek az Írás adatott, és az írástudatlanoknak (az Írást nem ismerőknek): „Alávetitek-e magatokat [Allahnak]?" Ha alávetik magukat, akkor az [igaz] útra lelnek. Ám ha hátat fordítanak, úgy rád csak az [üzenet-]átadás tartozik. És Allah belelát a szolgáiba.

21. Bizony, akik megtagadják Allah jeleit, és jogtalanul megölik a prófétákat, és megölik az emberek közül azokat, akik az igazságosságra szólítanak fel, hát azoknak adj örömhírt fájdalmas gyötrelemről!
22. Ők azok, akiknek szertefoszlanak a cselekedetei az evilágon és a túlvilágon, és nem lesz, aki győzelemre vinné őket.

23. Vajon nem jutott tudomásodra azoknak [a híre], akik egy részt kaptak az Írásból? Allah Írásához hívatnak, hogy ítélkezzen [vitás kérdéseikben] közöttük, majd egy csoport közülük hátat fordít, miközben ügyet sem vet [az igazságra].
24. Ez azért van, mert azt mondják: „Nem fog minket érinteni a [Pokol-]tűz, csak meghatározott számú napig!" És megtévesztette őket vallásukban az, amit kitaláltak.
25. És hogyan [lesz majd], amikor összegyűjtjük őket egy olyan napra, melyhez nem fér kétség, és minden ember [fizetsége] teljessé tétetik azért, amit szerzett, és nem szenvednek el igazságtalanságot?

26. Mondd [ó Mohamed]: „Ó Allah, a királyi uralom birtokosa! Annak adod a királyi uralmat, akinek akarod, s attól ragadod el a királyi uralmat, akitől akarod. Méltósággal ruházod fel azt, akit akarsz és megveted azt, akit akarsz. A jó [csak] a Te kezedben van. Bizony, Te minden dologra kiterjedő hatalmú vagy.

27. Beleviszed az éjszakát a nappalba, és beleviszed a nappalt az éjszakába. Előhozod az élőt a halottból, és előhozod a halottat az élőből, és azt látsz el, akit akarsz, számadás nélkül."

28. Ne tegyék meg a hívők a hitetleneket pártfogókká a hívők helyett! És aki így tesz, annak nincs semmi kapcsolata Allahhal, kivéve, ha félnétek tőlük (valós veszélyüktől). Allah óva int benneteket magától (a haragjától)! Allahnál lesz a végcél.
29. Mondd [ó Mohamed]: „Akár elrejtitek azt, ami a kebletekben van, akár feltárjátok, Allah tudja azt. És tudja mindazt, ami az egekben és ami a földön van. S Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.
30. Azon a napon, amikor minden ember előhozva találja maga előtt mindazt a jót, amit tett, és mindazt a rosszat, amit tett. Azt szeretné, hogyha közte és a [rossz tettei] között mérhetetlen idő lenne. És Allah óva int titeket magától (a haragjától), és Allah Együttérző a szolgáival.

31. Mondd [ó Mohamed]: „Ha [valóban] szeretitek Allahot, akkor kövessetek engem! Akkor Allah [is] szeretni fog titeket és megbocsátja bűneiteket. És Allah Megbocsátó, Irgalmas."
32. Mondd [ó Mohamed]: „Engedelmeskedjetek Allahnak és a Küldöttnek (Mohamednek)!" Ám ha hátat fordítanak, akkor Allah bizony nem szereti a hitetleneket.

33. Bizony, Allah választotta Ádámot, Noét, Ábrahám nemzetségét és Imrán nemzetségét [az akkor létező] teremtmények fölé.
34. Ők utódok, egyik olyan, mint a másik. S Allah Mindent Halló, Mindentudó.
35. [Említsd meg,] amikor Imrán felesége azt mondta: „Uram! Én bizony felajánlom neked azt, ami a hasamban van, neked szentelve, fogadd hát el tőlem! Bizony te vagy a Mindent halló, a Mindentudó."
36. Majd miután világra hozta őt, azt mondta: „Uram, én bizony leányt hoztam világra" – Allah pedig jobban tudja, hogy mit hozott világra – „és a fiú nem ugyanolyan, mint a lány! Bizony én őt Máriának neveztem el, és menedéket kérek Nálad számára és leszármazottai számára a kitaszított sátán elől!"

37. És az Ura elfogadta őt (Máriát) szép elfogadással, és gondos nevelésben részesítette, és Zakariás gondozása alá helyezte őt. Akárhányszor bement hozzá Zakariás a szentélybe, ellátást talált nála. Azt mondta neki: „Ó Mária, honnan van mindez neked?" Azt mondta: „Ez Allahtól van." Allah bizony annak ad ellátást, akinek akar, számadás nélkül.

38. Zakariás ott, akkor az Urához fohászkodott [mondván]: „Uram, ajándékozz meg engem Tőled való [csoda által] jólelkű utódokkal! Bizony te meghallgatod a fohászt."
39. Ezután megszólították őt az angyalok, miközben állva imádkozott a szentélyben: „Allah bizony örömhírt ad neked Jánosról, aki igazolja az Allahtól való Szó (Jézus) [küldetésének igaz voltát], vezetésre termett, önmegtartóztató, és próféta lesz a jó emberek közül."
40. Azt mondta: „Uram! Hogyan lehetne nekem ifjú gyermekem, holott már utolért engem az öregkor, a feleségem pedig meddő?" [Az angyal] azt mondta: „Ekképpen tesz Allah, amit akar!"
41. Azt mondta: „Uram! Adj nekem egy jelet!" Azt mondta: „A jeled az, hogy három napig nem fogsz [tudni] beszélni az emberekhez, csupán jelbeszéddel. És emlékezz meg gyakran az Uradról, és magasztald [Őt] a naplemente előtt és hajnalban!"

42. És [említsd meg,] amikor azt mondták az angyalok: „Ó Mária! Bizony, Allah kiválasztott téged, tisztává tett, és téged választott ki [a hajdan élt] teremtmények asszonyai közül.
43. Ó Mária! Engedelmeskedj alázatosan Uradnak, borulj le, és hajolj meg a meghajlókkal együtt!"
44. Ez azon hírekből való, ami [előtted, ó Mohamed] rejtve volt, ám mi [kinyilatkoztatásként] sugalljuk neked. És nem voltál ott velük, amikor elvetették tollaikat (sorsot húztak), hogy melyikük vegye gondozásába Máriát, és nem voltál ott velük, amikor egymással ezen vitatkoztak.

45. [Említsd meg,] amikor azt mondták az angyalok: „Ó Mária! Allah bizony örömhírt ad neked egy Szóról, mely tőle van, a neve Messiás,

Jézus, Mária fia, nagy becsben fog állni az evilágon és a túlvilágon, és az [Allahhoz] közellévőkhöz fog tartozni.

46. És beszélni fog az emberekhez a bölcsőben és meglett férfiként [is], és a jó emberek közé fog tartozni."

47. Azt mondta [Mária]: „Uram! Hogyan is lehetne nekem ifjú gyermekem, holott nem érintett engem ember?" Azt mondta: „Ekképpen teremt Allah, amit akar. Amikor elrendel egy dolgot, akkor csupán azt mondja annak: „Legyél!", és az van.

48. És [Allah] megtanítja neki az Írást és a bölcsességet, a Tórát, és az Evangéliumot,

49. És küldöttként [küldi el] Izrael fiaihoz [akikhez így szól:] „Bizony, én eljöttem hozzátok az Uratoktól való jellel. Bizony, én az agyagból formálok nektek egy madárformát, majd belefújok, és madárrá lesz – Allah engedelmével – és meggyógyítom a született vakot, a leprást, és életre keltem a halottakat – Allah engedelmével – és hírül adom nektek, hogy mit esztek, és mit raktároztok el házaitokban. Bizony, ebben jel van számotokra, ha [valóban] hívők vagytok,

50. És igazolva annak igazságát, ami előttem volt a Tórából, és azért, hogy megengedetté tegyek számotokra néhányat azok közül, amelyek tilalmassá tétettek nektek. És az Uratoktól való jellel jöttem el hozzátok. Ezért féljétek Allahot, és engedelmeskedjetek nekem!

51. Bizony, Allah az én Uram és a ti Uratok, szolgáljátok hát Őt! Ez az egyenes út!"

52. Majd azután, hogy Jézus hitetlenséget érzékelt a részükről, azt mondta: „Kik az én segítőim az Allahhoz [vezető úton]?" Azt mondták a kiválasztott követők (tanítványok): „Mi vagyunk Allah ügyének segítői, hiszünk Allahban, és tanúsítsd azt, hogy mi alávetjük magunkat [Allahnak]!

53. Urunk! Hiszünk abban, amit lebocsátottál, és követjük a Küldöttet, írj hát minket a [egyistenhitet] tanúsítók közé!"

54. És [a hitetlenek] tervet szőttek [hogy megöljék Jézust], ám Allah is tervezett. És Allah a legjobb azok közül, akik terveznek.

55. [Említsd meg,] amikor Allah azt mondta: „Ó Jézus! Én bizony elszólítalak téged, és Magamhoz emellek, és megtisztítalak azoktól, akik nem hisznek, és azokat, akik követtek téged a Feltámadás Napjáig, azok fölé helyezem, akik nem hisznek. Azután Hozzám lesz a visszatérésetek, és ítélkezni fogok köztetek abban, amiben összeküllönböztetek.
56. Nos, ami azokat illeti, akik hitetlenné váltak, őket súlyos gyötrelemmel fogom megbüntetni az evilágon és a túlvilágon, és nem lesz, aki győzelemre vinné őket.
57. És ami azokat illeti, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azoknak [Allah] teljessé teszi jutalmaikat, és Allah nem szereti az igazságtalanokat.
58. Ez, amit recitálunk neked, a [prófétaságodat bizonyító] jelekből és a Bölcs Emlékeztetésből [való]."

59. Bizony, Jézus, Allah előtt hasonlatos Ádámhoz. Porból teremtette őt, majd azt mondta neki: „Legyél!" – és lett.
60. Ez az igazság a te Uradtól, ne légy hát azok közül való, akik kételkednek!
61. És ha valaki érvelve száll vitába veled őt (Jézust) illetően, miután a tudás eljött hozzád, akkor mondd: „Gyertek, hívjuk el a fiainkat és a fiaitokat, az asszonyainkat és az asszonyaitokat, magunkat és titeket, majd fohászkodjunk alázatosan, és kérjük Allah átkát a hazugokra!"

62. Bizony, ez az igaz elbeszélés [Jézus történetéről]! És nincs más [jogosan imádható] isten, csak Allah, és Allah bizony a Méltóságteljes, a Bölcs.
63. Ám ha hátat fordítanak, bizony, Allahnak tudomása van a romlást okozókról.
64. Mondd: „Ó Írás népe! Jöjjetek egyezkedő szóra közöttünk és közöttetek! Egyezzünk meg abban, hogy nem szolgálunk mást, csak Allahot, és semmit sem állítunk társistenként Őmellé, és egymás között nem teszünk meg egyeseket Allah mellett uraknak! Ha azon-

ban ők hátat fordítanak, akkor mondjátok: Tanúsítsátok, hogy mi azok vagyunk, akik alávetik magukat [Allahnak]!"

65. Ó Írás népe! Miért szálltok érvelve vitába velünk Ábrahámot illetően, holott a Tóra és az Evangélium csak őutána lett lebocsátva? Vajon hát nem éltek az eszetekkel?
66. Íme, ti érvelve szálltatok vitába arról, amiről rendelkeztek tudással. Ám miért szálltok érvelve vitába arról, amiről nem rendelkeztek tudással? És Allah tud, de ti nem tudtok.
67. Ábrahám nem volt sem zsidó, sem pedig keresztény, hanem haníf (egyistenhívő, a hamis vallásoktól elhajló) volt, aki alávetette magát [Allahnak], és nem tartozott azok közé, akik [Allah mellé] társistent állítanak.
68. Bizony, azoknak az embereknek van több joguk Ábrahámhoz, akik követték őt, és ez a Próféta (Mohamed), és akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]. És Allah a hívők pártfogója.

69. Az Írás népéből egy csoport azt szeretné, ha tévelygésbe vihetne titeket, ám csak magukat viszik tévelygésbe, és észre sem veszik.
70. Ó Írás népe! Miért váltok hitetlenné Allah jeleivel szemben, holott ti vagytok a tanúi?
71. Ó Írás népe! Miért teszitek zavarossá az igazságot a hamisággal, és rejtitek el az igazságot, holott ti tudjátok [azt]?
72. És az Írás népéből egy csoport azt mondta: „Higgyetek a nap kezdetén abban, ami lebocsáttatott a hívőknek, és tagadjátok meg azt a [nap] végén, hátha visszatérnek!
73. És csupán azoknak higgyetek, akik a ti vallásotokat követik!" Mondd [ó Mohamed]: „Bizony az [igaz] útmutatás Allah útmutatása." [És azt mondták:] „Nehogy másvalakinek is megadasson az, ami nektek megadatott, vagy érvelve szálljanak vitába ellenetek az Uratok előtt." Mondd [ó Mohamed]: „A kegy bizony Allah kezében van, annak adja, akinek akarja." És Allah [mindent] Átfogó, Mindentudó.
74. [Allah] azt tünteti ki a könyörületével, akit akar. És Allahé a hatalmas kegy.

75. És az Írás népe közül van olyan, akire ha halomnyi aranyat bízol, visszaadja azt neked, de van közülük olyan, akire ha egy aranypénzt bízol, nem adja vissza neked, csak akkor, ha állandóan a sarkában vagy. Ez [azért van], mert azt mondják: „Nem leszünk felelősségre vonva az írástudatlanokat (a nem zsidókat) illetően [ha elvesszük vagyonukat].” És [ezzel] hazugságot mondanak Allahról, miközben tudják [hogy ez a kijelentés hazugság].
76. Dehogynem! Aki teljesíti az egyezségét és istenfélelmet tanúsít [az valóban istenfélő], és Allah bizony szereti az istenfélőket!
77. Bizony, akik az Allahhal [kötött] egyezséget és az esküiket csekély áron kótyavetyélik el, azoknak nem lesz semmilyen részesedésük a túlvilágon, Allah nem szól majd hozzájuk, és nem tekint reájuk a Feltámadás Napján, és nem tisztítja meg őket, és fájdalmas gyötrelem jár nekik.

78. És bizony, van közöttük egy csoport, akik elferdítik a nyelvükkel a [náluk lévő] Írást, azért hogy azt az Írás (Tóra) részének gondoljátok, de az nem az Írás része. És azt mondják, hogy az Allahtól való, ám az nem Allahtól való, és hazugságot mondanak Allahról, miközben tudják [hogy ez a kijelentés hazugság].
79. Lehetetlen egy olyan embernek, akinek Allah az Írást, a bölcsességet, és a prófétaságot adta, hogy ezután azt mondja az embereknek: „Legyetek az én szolgáim, ne pedig Allahé!” Ellenkezőleg, [azt mondja nekik]: „Legyetek az Úr hű szolgái azáltal, hogy tanítjátok az Írást, és ti magatok is tanulmányozzátok azt!”
80. És nem szólít fel titeket arra, hogy az angyalokat és a prófétákat tegyétek uratokká. Vajon a hitetlenségre szólítana fel titeket, miután ti alávetettétek magatokat [Allahnak]?

81. [Említsd meg,] amikor Allah szövetséget kötött a prófétákkal [mondván]: „Bizony, bármit is adok nektek az Írásból és a bölcsességből, és ezután eljön hozzátok egy küldött – igazolva annak igazságát, ami birtokotokban van – [akkor] higgyetek benne, és segítsétek őt!” És [Allah] azt mondta: „Elismeritek vajon és elfogadjátok

magatokra nézve kötelezőnek az egyezményemet?" Azt mondták: „Elfogadjuk!" Azt mondta: „Tanúsítsátok hát, és én is veletek vagyok a tanúk között!"

82. Ám akik ezután hátat fordítanak, hát azok bizony az engedetlenek!
83. Vajon Allah vallása helyett mást kívánnak [követni], holott neki vetette alá magát mindaz, ami az egekben és a földön van, önként és kényszerből, és Hozzá lesznek visszavitetve?

84. Mondd [ó Mohamed]: „Hiszünk Allahban és abban, ami lebocsáttatott nekünk, és abban, ami lebocsáttatott Ábrahámnak, Izmaelnak, Izsáknak, Jákobnak és a Törzseknek (Jákob tizenkét fia leszármazottainak), és abban, ami Mózesnek, Jézusnak és a prófétáknak adatott az Uruktól. Nem teszünk különbséget egyikük javára sem közülük, és mi Neki (Allahnak) vetjük alá magunkat."
85. És aki az iszlám helyett más vallást keres, az nem lesz tőle elfogadva, és ő a túlvilágon a vesztesek közé fog tartozni.

86. Hogyan vezetne Allah [az igaz] útra egy olyan népet, akik hitetlenné váltak miután hittek, és [miután] tanúsították, hogy a Küldött igaz, és [miután] eljöttek hozzájuk a világos bizonyítékok? És Allah nem vezeti [az igaz] útra az igazságtalan népet.
87. Az ő fizetségük, hogy Allah átka van rajtuk, és az angyaloké és az összes emberé.
88. Örökké abban (a Pokol-tűzben) fognak maradni, nem enyhíttetik számukra a gyötrelem és haladékot sem fognak kapni.
89. Kivéve azokat, akik ezek után bűnbánatot tanúsítanak és javulást hoznak. Allah bizony Megbocsátó, Irgalmas.
90. Bizony, akik hitetlenné váltak miután hittek, majd pedig gyarapodtak hitetlenségben, azoktól nem lesz elfogadva a bűnbánatuk, és ők bizony a tévelygők!
91. Bizony, akik hitetlenekké váltak, és hitetlenekként haltak meg, egyikük től sem lesz elfogadva váltásdíjként annyi arany [sem], amennyi betöltené a földet, még ha ezt ajánlaná [is] fel. Nekik fájdalmas gyötrelem jár, és nem lesznek segítőik.

92. Nem fogjátok elérni a jóság [fokozatát] mindaddig, amíg nem adakoztok abból, amit szerettek, és bármit [jót] adakoztok, arról Allahnak tudomása van.
93. Minden élelem megengedett volt Izrael fiai számára, kivéve az, amit Izrael tilalmassá tett magának – még azelőtt, hogy lebocsáttatott volna a Tóra. Mondd [ó Mohamed]: „Hozzátok el a Tórát, majd recitáljátok azt, ha valóban igazmondók vagytok!"
94. Ám akik ezek után hazugságot találnak ki Allah ellen, bizony, azok az igazságtalanok.

95. Mondd [ó Mohamed]: „Allah igazat mond. Kövessétek hát Ábrahám vallását, aki haníf (egyistenhívő, a hamis vallásoktól elhajló) volt, és nem tartozott azok közé, akik [Allah mellé] társistent állítanak!"
96. Bizony az első ház, mely az embereknek tétetett [Allah imádatára], az Bekkában (Mekkában) volt, áldással teli és útmutatás minden [értelmes] teremtménynek.
97. Világos jelek (bizonyítékok) vannak ott: Ábrahám állóhelye. Aki belép oda, az biztonságban van. Az emberek kötelessége Allah iránt a házhoz való zarándoklat, azoknak, akik képesek módot találni rá. Ám aki megtagadja, hát Allah bizony nem szorul rá a teremtményekre.

98. Mondd [ó Mohamed]: „Ó ti Írás népe! Miért váltok hitetlenné Allah jeleivel szemben, miközben Allah tanúja annak, amit cselekszetek?"
99. Mondd [ó Mohamed]: „Ó ti Írás népe! Miért tartjátok távol Allah útjától azokat, akik hisznek, és kívánjátok azt, hogy [Allah útja] ferde legyen, miközben ti tanúi vagytok [az igazságnak]? S Allah nem hagyja figyelmen kívül azt, amit cselekszetek."
100. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha engedelmeskedtek azok egy részének, akiknek az Írás adatott, azok titeket – miután hívők voltatok – hitetlenekké térítenek vissza.
101. És hogyan válhattok hitetlenné, holott Allah jeleit (szavait) recitálják nektek, és közöttetek van a Küldötte (Mohamed)? És aki Allahhoz ragaszkodik, bizony, egyenes útra lett vezetve.

102. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Féljétek Allahot az Őt megillető félelemmel, és ne haljatok meg csak úgy, hogy azok vagytok, akik alávetik magukat (Allahnak)!
103. Ragaszkodjatok Allah kötelékéhez (a Koránhoz) mindannyian, és ne szakadjatok szét [csoportokra]! És emlékezettek Allah jótéteményére, amiben részesített titeket, amikor egymás ellenségei voltatok, majd egyetértést teremtett a szívetek között, és a jótéteménye révén testvérek lettetek! A [Pokol-]tűz gödrének a szélén voltatok, és Ő megmentett titeket attól. Ekképpen teszi Allah világossá nektek a jeleit, hátha [az igaz] útra leltek.
104. Legyen belőletek egy olyan közösség, amely a jóra hív, felszólít a helyénvalóra, megtiltja az elvetendőt! Ők bizony azok, akik boldogulnak.
105. És ne legyetek olyanok, mint akik szétszakadtak [csoportokra], és összekülönböztek azután, hogy eljöttek hozzájuk a világos bizonyítékok! Azoknak hatalmas gyötrelem jár,
106. Azon a napon, amelyen [egyesek] arca felragyog, míg [mások] arca elsötétül. Nos, ami azokat illeti, akiknek elsötétül az arcuk [azoknak azt fogják mondani]: „Vajon hitetlenné váltatok azután, hogy hívők voltatok? Ízleljétek hát meg a gyötrelmet amiatt, hogy hitetlenek voltatok!”
107. Ami azokat illeti, akiknek felragyog az arcuk, azok Allah könyörületében (a Paradicsomban) lesznek, örökké abban fognak maradni.
108. Ezek Allah jelei (szavai), melyeket az igazságnak megfelelően recitálunk neked [ó Mohamed]. Allah nem akar igazságtalanságot a teremtményeknek.
109. És Allahé mindaz, ami az egekben és a földön van, és Allahhoz vitetnek vissza az ügyek [döntésre].

110. Ti vagytok a legjobb közösség, mely az emberek számára előhozatott, felszólítotok a helyénvalóra, és megtiltjátok az elvetendőt, és hisztek Allahban. És ha az Írás népe hinne, bizony jobb lenne nekik. Vannak köztük hívők, ám a legtöbbjük engedetlen.
111. Nem fognak ártani nektek, csupán kevés bántalommal! És ha harcolnak ellenetek, hátukat fogják fordítani felétek (megfutamodnak), azután nem lesznek megsegítve.

112. És rájuk vettetik a megaláztatás, akárhol lelnek rájuk, kivéve, ha [védelmezi őket] Allahtól és az emberektől való kötelék (egyezség). És magukra vonták Allah haragvását, és nyomorúság vettetett rájuk. Ez azért volt, mert [sorozatosan] hitetlenné váltak Allah jeleivel szemben, és jogtalanul megölték a prófétákat, és azért, mert ellenszegültek, és túlkapásra vetemedtek.
113. Ők nem egyformák: az Írás népe között van egyenesen járó közösség, akik recitálják Allah jeleit (szavait) az éjszaka óráiban, és leborulnak (imádkoznak).
114. Hisznek Allahban és az Utolsó Napban, felszólítanak a helyénvalóra, megtiltják az elvetendőt, és sietve igyekeznek a jótettekben. Ők a jó emberek közé tartoznak.
115. Ami jót tesznek, az nem lesz tőlük eltagadva. Allahnak tudomása van az istenfélőkről.

116. Bizony, akik megtagadják a hitet, azoknak semmit sem használ majd a vagyonuk, sem a gyermekeik Allahhal szemben, és azok a [Pokol-]tűz lakói lesznek, ők örökké abban fognak maradni.
117. Amit ebben az evilági életben költenek, hasonlatos a jeges szélhez, amely lesújt egy olyan nép szántóföldjére, akik igazságtalanságot követtek el magukkal szemben, és elpusztítja [a termést]. Ám Allah nem követett el ellenük igazságtalanságot, hanem saját magukkal voltak igazságtalanok.

118. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyetek meg bizalmas tanácsadókká magatokon kívül [másokat], hiszen azok nem sajnálnak [semmi] fáradságot, hogy zűrzavart okozzanak közöttetek, és azt szeretnék, ha nehéz helyzetbe kerülnétek! Már megnyilvánult a gyűlölet a szájukból, és amit a keblük rejt [a gyűlöletből], még nagyobb! Már világossá tettük számotokra a jeleket, ha valóban élnétek az eszetekkel.
119. Íme, ti vagytok azok, akik szeretitek őket, de ők nem szeretnek titeket, és ti hisztek az összes Írásban [ellentétben velük]. És amikor találkoznak veletek, azt mondják: „Hiszünk”, ám amikor [egymás

közt] egyedül maradnak, irántatok érzett dühükben ráharapnak az ujjhegyeikre. Mondd [ó Mohamed]: „Haljatok bele a dühötökbe!" Bizony, Allahnak tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.

120. Ha valami jó ér titeket, elszomorítja őket, ám ha valami rossz sújt titeket, annak örvendeznek. De ha türelmesek és istenfélők vagytok, akkor semmit sem árt nektek az ő fondorlatuk. Bizony, Allah [a tudásával] körülveszi mindazt, amit cselekszenek.

121. [Emlékezz arra] amikor kora reggel indultál el a családodtól, hogy kijelöld a hívőknek a [megfelelő] állásaikat a harcra [Uhudnál], és Allah Mindent Halló, Mindentudó!
122. Amikor arra hajlott két csapat közületek, hogy meghátráljanak, ám Allah a pártfogójuk volt [Aki meggátolta őket abban, hogy ezt tegyék], és Allahra hagyatkozzanak hát a hívők!
123. És bizony, Allah már győzelemre vitt titeket Bedr-nél, amikor gyengék voltatok. Féljétek hát Allahot, hátha hálásak lesztek!
124. [Emlékezz, ó Mohamed arra,] amikor azt mondtad a hívőknek: „Vajon nem elég az számotokra, ha Uratok háromezer leküldött angyallal erősít meg titeket?"
125. Bizony, hogy igen! Ha türelmesek és istenfélők vagytok, még ha azonnal indulnak is ellenetek [hogy rátok támadjanak], Uratok megerősít titeket ötezer megjelölt angyallal.
126. Allah nem másért tett így, mint hogy örömhír legyen számotokra, és azért, hogy megnyugodjon ezáltal a szívetek. Ám a győzelem csupán a Méltóságteljes és a Bölcs Allahtól jön.
127. Azért, hogy lecsapjon egy csoportra azok közül, akik hitetlenné váltak, vagy meggyalázza őket, és kudarcot vallva térjenek vissza.
128. [Ó Mohamed!] Nem rád tartozik a döntés, [hiszen Allah] vagy kiengesztelődik irántuk [azáltal hogy igaz útra vezeti őket], vagy gyötrelemmel sújtja őket, mert bizony ők igazságtalanok.
129. És Allahé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. Annak bocsát meg, akinek akar, és azt sújtja gyötrelemmel, akit akar. És Allah Megbocsátó, Irgalmas.

130. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne faljátok fel a kamatot, többszörösen sokszorozva! És féljétek Allahot, hátha boldogulni fogtok!
131. És óvjátok magatokat attól a [Pokol-]tűztől, amely elő van készítve a hitetlenek számára!
132. S engedelmeskedjetek Allahnak és a Küldöttnek, hátha könyörületre leltek!

133. És sietve igyekezzetek Uratok megbocsátásához és a Paradicsomhoz, melynek szélessége olyan, mint az egek és a föld [együtt], amely elő van készítve az istenfélők számára,
134. Akik adakoznak jólétben és bajban, és akik leplezik dühüket, és elnézőek az emberekkel! És Allah szereti a jótevőket.
135. És akik, ha förtelmes tettet tesznek, vagy igazságtalanságot követnek el magukkal szemben, akkor megemlékeznek Allahról, és megbocsátást kérnek a bűneikért – és ki bocsátaná meg a vétkeket, ha nem Allah? – és nem lesznek megátalkodottak abban [a bűnben], amit tesznek, miközben tudják [hogy Allah elfogadja bűnbánatukat].
136. Az ő fizetségük Uruktól való megbocsátás lesz, és Kertek [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak, és örökké abban fognak maradni. Milyen kitűnő a [jót] cselekvők jutalma!

137. Már előttetek is végbementek [azok a] törvényszerűségek [ahogyan Allah eljárt a hitetlenekkel]. Járjátok hát be a földet, és nézzétek meg, milyen végre jutottak azok, akik meghazudtolták [a küldötteket]!
138. Ez [a Korán] világos magyarázat az embereknek, útmutatás és intés az istenfélőknek.
139. És ne lankadjatok [az ellenséggel szemben], és ne szomorkodjatok [az uhudi vereség miatt], és ti vagytok a felülkerekedők, ha valóban hívők vagytok!
140. Ha sebesülés ér titeket, nos, érte már hasonló sebesülés az [ellenséges] népet is. Ezeket [a jó és kevésbé jó] napokat forgandóvá tesszük az emberek között, hogy Allah nyilvánvalóvá tegye azt, amit már

tudott azokról, akik hisznek, és hogy vértanúkat válasszon közületek. Allah bizony nem szereti az igazságtalanokat.

141. És hogy megtisztítsa Allah azokat, akik hisznek, és megsemmisítse a hitetleneket.

142. Vagy azt gondoltátok, hogy beléptek a Paradicsomba, mielőtt Allah nyilvánvaló tenné azt, amit már tudott azokról, akik küzdenek [Érte] közületek, és azokról, akik türelmesek?

143. És bizony már korábban kívántátok a [mártír]-halált, még mielőtt találkoztatok volna vele. S íme, most láthattátok, miközben [saját szemetekkel] néztétek.

144. Mohamed csupán egy küldött, már előtte is eltávoztak a küldöttek [az élők sorából]. Hát, hogyha meghalna, vagy megöletne, akkor sarkon fordultok? Ám aki sarkon fordul, az nem árt semmiben Allahnak, és Allah pedig meg fogja adni a fizetségét azoknak, akik hálát adnak.

145. Egyetlen ember sem halhat meg, csakis Allah engedelmével, egy írásban [feljegyzett] meghatározott időpontban. Aki az evilág jutalmát akarja, annak adunk abból. Ám aki a túlvilág jutalmát akarja, annak abból adunk. Meg fogjuk adni a fizetségét azoknak, akik hálát adnak!

146. Hány olyan próféta volt, aki mellett az Úr sok hű szolgája harcolt, és nem lankadtak el amiatt, ami Allah útján érte őket, és nem gyengültek el, és nem alázkodtak meg. Allah szereti a türelmeseket.

147. Csupán annyit mondtak: „Urunk! Bocsásd meg a bűneinket, és a mértéktelenségünket az ügyeinkben! És szilárdítsd meg a lábainkat, és vigyél minket győzelemre a hitetlenek népével szemben!”

148. Allah megadta nekik az evilág jutalmát és a még szebb túlvilági jutalmat. Allah szereti a jótevőket.

149. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha engedelmeskedtek azoknak, akik nem hisznek, akkor ők sarkon fordítanak titeket, és aztán vesztesekként fogjátok végezni.

150. Ám Allah a ti Pártfogótok! Ő a legjobb a segítők között!
151. Rémületet fogunk vetni azoknak a szívébe, akik hitetlenné váltak, azért, mert Allah mellé társistent állítanak, olyasmit, amellyel kapcsolatban [Allah] nem bocsátott le bizonyító érvet. És a [Pokol-]tűz lesz a hajlékuk, milyen nyomorúságos az igazságtalanok otthona!

152. És Allah bizony betartotta a nektek tett ígéretét, amikor levertétek őket az Ő engedélyével, [egészen] addig, amíg meg nem hátráltatok, és össze nem különböztetek a parancsot illetően, és ellen nem szegültetek, [vereséget szenvedtetek] azután, hogy megmutatta nektek, amit szerettetek volna (a győzelmet). Van közöttetek olyan, aki az evilágot akarja és van olyan, aki a túlvilágot. Majd elfordított titeket tőlük, hogy próbára tegyen benneteket. Ám [Allah] már elnézte [ezt] nektek. És Allah kegyes a hívők iránt.
153. [Emlékezzetek arra] amikor felfelé mentetek [a hegyre], és nem tekintettetek vissza senkire, miközben a Küldött mögöttetek [a harctérről] hívott [vissza] titeket, [Allah] akkor bánatra bánattal jutalmazott meg titeket, hogy ne szomorkodjatok azért, amit elmulasztottatok, sem azért, ami ért titeket. Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.
154. Majd a bánat után biztonságot bocsátott le rátok, egy csoportot közületek álom borított be, ám egy [másik] csoport saját magáért aggódott, Allahról nem az igazságnak megfelelően vélekedett, hanem úgy, ahogyan a tudatlanság korában (az iszlám előtti korszakban) volt szokás vélekedni. Azt mondják: „Volt-e bármi [beleszólásunk] az ügybe?" Mondd [ó Mohamed]: „Az ügy egészében Allahra tartozik!" Elrejtik magukban azt, amit nem mutatnak ki neked. Azt mondják: „Ha lett volna bármi [beleszólásunk] az ügybe, akkor [egyeseket közülünk] nem öltek volna itt meg." Mondd [ó Mohamed]: „Ha a házaitokban maradtatok volna, akkor is megjelentek volna a fekhelyükön (a haláluk helyén) azok, akiknek megíratott, hogy el kell esniük [a csatában]." Azért, hogy Allah próbára tegye azt, ami a kebletekben van, és kiszűrje azt, ami a szívetekben van. És Allahnak tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.

155. Bizony azok, akik hátat fordítottak azon a napon, mikor a két sereg találkozott, bizony azokat csupán a sátán késztette botlásra azon dolgok egy részéért, amit [korábban] szereztek. Ám Allah már elnézte [ezt] nekik. Allah bizony Megbocsátó és Béketűrő.

156. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne legyetek olyanok, mint azok, akik nem hisznek, és akik azt mondják testvéreikről, amikor azok útra kelnek [a megélhetésért], vagy portyában vesznek részt [és meghalnak]: „Ha nálunk maradtak volna, nem haltak volna meg, se nem ölték volna meg őket." [Mindez] azért, hogy Allah ezt [a hiedelmet] bánattá tegye a szívükben. Allah az, aki életre kelt és aki halálba küld. S Allah látja mindazt, amit cselekszetek.
157. És ha Allah útján megölnek titeket, vagy [csata közben] meghaltok, bizony a megbocsátás és a könyörület Allahtól jobb annál, [mint] amit [az evilági javakból] összegyűjtenek.
158. És ha meghaltok, vagy megölnek titeket, bizony Allahnál lesztek egybegyűjtve.

159. [Ó Mohamed!] Allah könyörülete miatt lettél lágyszívű irántuk, ám ha durva beszédű és keményszívű lettél volna, akkor szétszéledtek volna körülötted. Légy hát elnéző irántuk és kérj számukra megbocsátást! Tanácskozz velük az ügyben, majd ha elszántad magad, hagyatkozz Allahra! Allah bizony szereti azokat, akik Rá hagyatkoznak.
160. Ha Allah győzelemre visz titeket, akkor nincs, aki győzelmet aratna felettetek! Ám ha magatokra hagy titeket, akkor ki lenne az, aki győzelemre vinne titeket, miután Ő [magatokra hagyott]? Allahra hagyatkozzanak hát a hívők!

161. Egy próféta sem tulajdoníthat el [semmit sem a hadizsákmányból], aki pedig eltulajdonít valamit, az a Feltámadás Napján magával hozza azt, amit eltulajdonított. Majd minden ember [fizetsége] teljessé tétetik azért, amit szerzett, és nem szenvednek el igazságtalanságot.

162. Vajon az, aki követi azt, amivel elnyeri Allah elégedettségét, olyan-e, mint az, aki Allah haragját vonta magára, és a Gyehenna a hajléka? Milyen nyomorúságos végcél!
163. Ők [különböző] fokozatokba [sorolódnak] Allahnál. És Allah látja mindazt, amit cselekszetek.

164. Bizony, Allah kegyében részesítette a hívőket, amikor támasztott közöttük egy közülük való küldöttet, aki recitálja nekik a jeleit (a szavait), megtisztítja őket, megtanítja nekik az Írást (a Koránt) és a bölcsességet (a törvény rejtelmeit), bár korábban nyilvánvaló tévelygésben voltak.
165. Vajon amikor olyan csapás ért titeket, amelynek kétszeresével sújtottatok korábban, azt mondtátok [csodálkozva]: Hogyan történhetett ez? Mondd [ó Mohamed]: „Saját magatoktól van!" Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

166. Ami titeket sújtott azon a napon, amikor a két sereg találkozott egymással, az Allah engedelmével történt, és hogy Allah nyilvánvalóvá tegye azt, amit már tudott a hívőkről.
167. És hogy nyilvánvalóvá tegye azt, amit már tudott azokról, akik képmutatók voltak, akiknek az mondatik: „Jöjjetek, harcoljatok Allah útján, vagy tartsátok távol [az ellenséget sokaságotokkal]!" [Erre válaszul] azt mondták: „Ha [biztosan] tudnánk arról, hogy harc lesz, akkor követnénk titeket." Azon a napon ők közelebb voltak a hitetlenséghez, mint a hithez. Olyat mondanak a szájukkal, ami nincs a szívükben. Allah [jobban] tudja azt, amit eltitkolnak.
168. Akik azt mondják a testvéreiknek, miközben otthonaikban maradtak: „Ha engedelmeskedtek volna nekünk, akkor nem ölettek volna meg!" Mondd [ó Mohamed]: „Hárítsátok el a halált saját magatokról, ha valóban igazmondók vagytok!"

169. És ne gondold azokról [ó Mohamed], akik megölettek Allah útján, hogy ők halottak! Dehogy! Élők ők, ellátásban részesülnek az Uruknál.

170. Örvendeznek annak, amit Allah adott nekik az Ő kegyéből, és örömmel tekintenek azokra, akik még nem csatlakoztak hozzájuk, és akiket maguk mögött hagytak, mert [tudják], hogy nem lesz úrrá rajtuk a félelem [a Túlvilágon], és nem fognak szomorkodni.
171. Örömmel tekintenek Allah jótéteményére és kegyére, és arra, hogy Allah nem hagyja kárba veszni a hívők jutalmát.
172. Akik hallgattak Allahra és a Küldöttre, miután sebesülés (vereség) érte őket, és akik helyesen cselekedtek és istenfélelmet tanúsítottak, azoknak hatalmas jutalom jár.
173. Akiknek az [ellenséges] emberek azt mondták: „Bizony az emberek (csapatokban) gyülekeznek ellenetek, féljetek hát tőlük!" Ám ez csak gyarapította őket hitben, és azt mondták: „Allah elegendő számunkra! És milyen jó Ő védelmezőnek!"
174. Így hát Allah jótéteményével és kegyével tértek vissza, nem érte őket semmi rossz, és követték azt, amivel elnyerték Allah elégedettségét. És Allah kegye hatalmas.
175. Bizony, ez csupán a sátán, félelmet akar kelteni pártfogoltjaiban. Ne féljetek hát tőlük, hanem Engem féljetek, ha valóban hívők vagytok!

176. Ne szomorítsanak el [ó Mohamed] azok, akik versengenek a hitetlenségben! Ők semmiben sem lehetnek Allahnak kárára. Allah azt akarja, hogy nekik a túlvilágon ne legyen részesedésük. Hatalmas gyötrelem jár nekik.
177. Bizony azok, akik megvásárolták a hitetlenséget a hitért cserébe, azok semmiben sem lesznek Allah kárára. Fájdalmas gyötrelem jár nekik.
178. Ne gondolják azok, akik hitetlenné váltak, hogy mi csupán azért adunk haladékot nekik, mert az jó maguk számára! [Ellenkezőleg] Mi csupán azért adunk haladékot nekik, hogy gyarapodjanak bűnben! És megalázó gyötrelem jár nekik.
179. Allah nem hagyja a hívőket abban a helyzetben, amiben [most] ti vagytok (keveredve a képmutatókkal) addig, amíg nem teszi [a megpróbáltatások által] megkülönböztethetővé a hitványat (a képmutatót) a jótól (az igazhívőtől). Allah sosem fedi fel előttetek a rejtett dolgokat, ellenben Allah azt választja ki a küldöttei közül, akit akar.

Higgyetek Allahban és a Küldötteiben! És ha hisztek, és istenfélelmet tanúsítotok, akkor nektek hatalmas jutalomban lesz részetek!

180. Akik fukarkodnak azzal, amit Allah az ő kegyéből adott nekik, azok ne gondolják, hogy az jó nekik! Dehogy! Az rossz nekik. A nyakuk köré lesz tekerve a Feltámadás Napján az, amivel fukarkodtak. Allahé az egek és a föld öröksége. Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.

181. Allah bizony hallotta azok beszédét, akik azt mondták: „Allah bizony nincstelen, ám mi gazdagok vagyunk!" Feljegyezzük, amit mondtak, és hogy jogtalanul ölték meg a prófétákat, és azt mondjuk majd: „Ízleljétek meg az Égető [Pokol-]tűz gyötrelmét!"
182. Ez [a fizetségetek] azért, amit a kezetek elkövetett, és Allah bizony nem igazságtalan a szolgákkal (a teremtményekkel).
183. Azok [beszédét is hallotta], akik azt mondták: „Allah bizony meghagyta nekünk, hogy ne higgyünk egyetlen küldöttnek sem, amíg az nem hoz nekünk olyan áldozatot, amelyet felemészt [az égből alászálló] tűz." Mondd [ó Mohamed]: „Immár eljöttek előttem küldöttek hozzátok a világos bizonyítékokkal, és azzal, amit ti mondtatok. Hát miért öltétek meg őket, ha valóban igazmondók vagytok?"
184. És ha meghazudtoltak téged, hát már meg lettek hazudtolva előtted más küldöttek is, akik a világos bizonyítékokkal, a könyvekkel és a világosságot adó Írással jöttek el.

185. Minden ember megízleli a halált. És csupán a Feltámadás Napján kapjátok meg teljes mértékben jutalmaitokat. Akit pedig távol tartanak a [Pokol-]tűztől és bebocsátást nyer a Paradicsomba, bizony diadalt arat. Az evilági élet csupán megtévesztő [mulandó] élvezet.
186. Bizony, próbára lesztek téve a vagyonotokat és saját magatokat illetően. És sok bántó beszédet fogtok hallani azoktól, akiknek előttetek adatott az Írás, és azoktól, akik [Allah mellé] társistent állítanak. És ha türelmesek és istenfélők vagytok, bizony ezek az elszántságot [követelő] dolgok közé tartoznak [amiért megjutalmaztattok].

187. [Említsd meg,] amikor Allah szövetséget kötött azokkal, akiknek az Írás adatott: „Tegyétek világossá az emberek számára, és ne rejtsétek el!” Ám ők a hátuk mögé dobták azt, és elkótyavetyélték azt csekély áron. Mily nyomorúságos az, amit vettek!
188. Ne gondold, hogy azok, akik örvendeznek annak, amit elkövettek, és szeretnék, ha olyanért dicsérnék őket, amit nem tettek, nos ne gondold, hogy megmenekülhetnek a gyötrelemtől! És nekik fájdalmas gyötrelemben lesz részük.
189. Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett. Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

190. Bizony, az egek és a föld megteremtésében, és az éjszaka és a nappal váltakozásában jelek vannak az értelemmel bíróknak.
191. Akik megemlékeznek Allahról állva, ülve és az oldalukon [fekve], és elgondolkodnak az egek és a föld teremtésén, (és azt mondják:) „Urunk! Te nem teremtetted mindezt céltalanul! Magasztaltassál, óvj hát meg minket a [Pokol-]tűz gyötrelmétől!
192. Urunk! Akit a [Pokol-]tűzbe bocsátasz be, azt bizony megszégyeníted, és az igazságtalanoknak nem lesznek segítőik!
193. Urunk! Mi hallottunk egy hívót, aki a hitre hív: „Higgyetek Uratokban!” És mi hittünk! Urunk! Bocsásd meg nekünk a bűneinket, és töröld el nekünk a [kisebb] rossztetteinket, és a jóságosakkal együtt szólíts magadhoz!
194. Urunk! Add meg nekünk azt, amit a küldötteid által ígértél nekünk, és ne szégyeníts meg minket a Feltámadás Napján! Bizony Te nem szeged meg az ígéretet!”
195. Az Uruk pedig meghallgatta őket: „Én nem hagyom kárba veszni egyetlen cselekvő cselekedetét sem közületek, [legyen] akár férfi, akár nő, hiszen egyikőtök a másiktól (származik). És azok, akik elvégezték a kivándorlást (a Hidzsrát), kiűzettek a lakhelyeikről, és bántalmazást szenvedtek el az én Utamon, harcoltak és megölettek, elengedem nekik a rossz tetteiket és olyan Kertekbe bocsátom be őket, amelyek alatt folyók folynak. Ezt Allahtól származó jutalomként [kapják]! És Allahnál van a legszebb jutalom!”

196. Ne tévesszen meg téged, hogy azok, akik hitetlenné váltak, [jólétükben] járnak-kelnek az országban!
197. [Ez] csekély [mulandó] élvezet. Majd a Gyehenna lesz a hajlékuk! És milyen nyomorúságos fekhely az!
198. Ám azoknak, akik félik Urukat, kertjeik lesznek [a Paradicsomban], amelyek alatt folyók folynak, örökké abban fognak maradni, szálláshelyül Allahtól. Ami Allahnál van, az jobb a jóságosak számára.

199. És bizony, az Írás birtokosai közül vannak olyanok, akik hisznek Allahban, és abban, ami lebocsáttatott nektek, és abban is, ami nekik bocsáttatott le, áhítatosak Allah iránt, és nem kótyavetyélik el Allah jeleit csekély áron. Az ő jutalmuk az Uruknál lesz. Bizony, Allah gyors az elszámoltatásban!
200. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Legyetek türelmesek, tartsatok ki, és maradjatok őrhelyeiteken és féljétek Allahot! Hátha boldogultok.

4. A nők (an-Niszá)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó ti, emberek! Féljétek Uratokat, aki egyetlen emberből teremtett meg titeket, és abból megteremtette a párját, és kettejükből sok férfit és nőt szórt szét! És féljétek Allahot, akinek a nevében szoktátok egymást kérni, és [óvakodjatok] a rokonsági kötelék [megszakításától]! Allah bizony figyel titeket.

2. És adjátok meg az árváknak [a rátok bízott] vagyonukat [éretté válásukkor], és ne cseréljétek el hitvány dolgaitokat jó dolgaikra! És ne faljátok fel az ő vagyonukat a ti vagyonaitokhoz [hozzácsapva]! Bizony, nagy bűn ez.
3. És ha attól féltek, hogy nem tudtok igazságosan bánni az árvákkal, akkor házasodjatok [másokkal] a nektek tetsző asszonyok közül, kettővel, hárommal vagy néggyel. Ám ha attól féltek, hogy nem tudtok igazságosak lenni, akkor csak eggyel, vagy azzal, akit a jobb kezetek birtokol! Ez közelebb áll ahhoz, hogy ne legyetek igazságtalanok.
4. És adjátok oda jó szívvel az asszonyoknak nászajándékukat! Ha szívesen [lemondanak] annak egy részéről számotokra, [akkor] használjátok fel egészséggel és könnyebbséggel!
5. És ne adjátok oda a korlátolt értelműeknek [a rátok bízott] vagyonukat, amelyeket Allah nektek fenntartás gyanánt adott! Tápláljátok és ruházzátok abból őket, és mondjatok nekik helyénvaló szavakat!
6. És tegyétek próbára az árvák [értelmi képességeit], amíg el nem érik a házasodás [idejét]! Ha érettséget tapasztaltok a részükről, akkor adjátok át nekik a vagyonukat! És ne faljátok fel pazarlóan és sietve (attól félve), hogy nagykorúvá válnak! Az, aki gazdag, az tartóztassa meg magát [nehogy felélje az árvák vagyonát], aki pedig nincstelen, az illendő módon használja! És amikor odaadjátok nekik a vagyonukat, hívjatok tanúkat [a vagyon átadására]! És elegendő Allah elszámoltatónak!

7. A férfiaknak jár egy rész abból, amit a szülők és a közeli rokonok hagynak hátra. És a nőknek [is] jár egy rész abból, amit a szülők és a közeli rokonok hagynak hátra, legyen az kevés, avagy sok – előírt részként (jár nekik).
8. És ha [az örökség] elosztásánál [távoli] rokonok, árvák és szegények vannak jelen, lássátok el őket abból, és mondjatok nekik helyénvaló szavakat!
9. És féljenek azok (a gyámok) [az árvák megrövidítésének következményétől, és bánjanak jól velük, úgy ahogyan szeretnék, hogy bánjanak] a hátrahagyott gyenge (védelemre szoruló) utódaikkal, akiket féltenének! Féljék hát Allahot, és mondjanak egyenes beszédet!
10. Bizony, akik felfalják az árvák vagyonát igazságtalanul, azok bizony csupán tűzzel tömik a hasukat, és égni fognak a Lángoló [Pokol-tűzben]!

11. Allah meghagyja nektek a gyermekeitek [örökségével] kapcsolatban: a fiúgyermeket annyi illeti meg, mint amennyi két leánygyermek része. Ha csak nők (leánygyermekek) vannak, mégpedig ketten vagy többen, akkor nekik kétharmad jár a hagyatékból; de ha csak egy lány van, akkor a fele jár neki. Mindkét szülőnek egyhatod jár a hagyatékból, ha [az örökhagyónak] van gyermeke. Ha pedig nincs gyermeke, és a szülei örökölnek tőle, akkor az anyjának egyharmad jár (a fennmaradó rész pedig az apának). Ha azonban vannak fivérei, akkor az anyjának egyhatod jár (a fennmaradó rész pedig az apának). [Mindez] az [egyéb] végrendelkezés vagy az adósság rendezése után [történik]. Apáitok és gyermekeitek közül ti nem tudhatjátok, hogy melyikük áll közelebb hozzátok a hasznosságban. Allahtól származó előírás ez. Allah Mindentudó, Bölcs.
12. Nektek a feleségetek hagyatékának a fele jár, ha nem volt nekik gyermekük. Ha pedig van gyermekük, akkor nektek a hagyatékuk negyede jár, az [egyéb] végrendelkezés vagy az adósság rendezése után. És nekik (a feleségeknek) a negyede jár a ti hagyatékotoknak, ha nincs gyermeketek. Ha van gyermeketek, akkor nekik a nyolcada jár a ti hagyatékotoknak, az [egyéb] végrendelkezés vagy az adósság

rendezése után. Ha egy férfi vagy egy nő, akinek nincs se gyermeke, se szülője, de van neki [anyai ágról] fivére vagy nővére, akkor mindegyikőjüknek az egyhatod jár. Ha ennél többen vannak, akkor osztozzanak egyenlően az egyharmadban, az [egyéb] végrendelkezés vagy az adósság rendezése után, nem ártva [az örökösöknek]. Allah általi rendelkezés ez. Allah Mindentudó, Béketűrő.

13. Ezek az Allah [által kijelölt] határok. És aki Allahnak és az Ő Küldöttének engedelmeskedik, azt olyan kertekbe bocsátja be [a Paradicsomban], amelyek alatt folyók folynak. Örökké abban fognak maradni. Ez ám a hatalmas diadal!
14. Aki pedig ellenszegül Allahnak és az Ő Küldöttének, és áthágja az [Őáltala kijelölt] határokat, azt a [Pokol-]tüzébe bocsátja be. Örökké abban fog maradni, és megalázó gyötrelemben lesz része.

15. Akik az asszonyaitok közül förtelmes tettet követnek el (paráználkodnak), azokkal szemben hívjatok négy tanút magatok közül! És ha tanúságot tettek, zárjátok el (az asszonyokat) a házukba, amíg a halál el nem szólítja őket, vagy Allah nem jelöl ki más utat (törvényt) számukra!
16. És azt a kettőt, akik elkövetik [a paráznaságot] közületek, bántsátok mindkettőjüket [elrettentésül]! Ám ha bűnbánatot tanúsítanak és javulást hoznak, forduljatok hát el tőlük (hagyjátok őket)! Bizony, Allah Kiengesztelődő, Irgalmas.

17. Bizony, a bűnbánat elfogadása Allah részéről csupán azokat illeti meg, akik tudatlanságból cselekedtek rosszat, ám röviddel azután bűnbánatot tanúsítanak. És Allah kiengesztelődik azok iránt. Allah Mindentudó, Bölcs.
18. A bűnbánat elfogadása azonban nem illeti meg azokat, akik [megátalkodottan] rossz tetteket cselekszenek, egészen addig, amíg el nem jön valamelyikükért a halál, [és csak akkor] mondja: „Bizony, most bűnbánatot tanúsítok!" És azokat sem illeti meg, akik hitetlenként halnak meg. Nekik fájdalmas gyötrelmet készítettünk elő!

19. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Nem megengedett a számotokra, hogy örököljétek [férfi rokonaitok] asszonyait akaratuk ellenére. És ne akadályozzátok őket az újabb házasságban azért, hogy elvehessetek valamennyit abból, amit korábban adtatok nekik! Kivéve, ha nyilvánvaló förtelmes tettet követtek el (paráználkodtak). És éljetek együtt velük helyénvaló módon, és ha megutáljátok őket, hát meglehet, hogy olyan dolgot utáltok meg, amibe Allah sok jót helyezett.
20. Ha egy asszony helyett egy másik asszonyt akartok feleségül venni, és egyiküknek (az elsőnek) már adtatok egy halomnyi [nászajándékot], ne vegyetek vissza abból semmit! Vajon visszavennétek azt igazságtalanul és nyilvánvaló bűnként?
21. Hogyan vehetnétek azt vissza, miután egymással háltatok, és ők szilárd szövetséget kötöttek veletek?

22. Ne vegyetek feleségül olyan asszonyokat, akiket apáitok vettek el, kivéve, ha [a házasság] a múltban történt [mert akkor nem lesztek számon kérve]! Bizony, ez förtelmes tett, [mennyire] gyűlöletes dolog, és milyen rossz út!
23. Tilalmassá tétettek számotokra [házastársnak] anyáitok, lányaitok, nővéreitek, apai nagynénjeitek, anyai nagynénjeitek, fivéreitek lányai, és nőtestvéreitek lányai, és anyáitok (dajkáitok), akik szoptattak titeket, és tejtestvéreitek, asszonyaitok anyjai, és a gondnokságotok alá került mostohalányaitok, akik azoktól az asszonyaitoktól születtek, akikkel már együtt háltatok; ám ha még nem háltatok együtt velük, akkor [a lányukkal való házasság miatt] nem terhel titeket vétség. [Tilalmasak továbbá] saját ágyékaitokból származó fiaitok feleségei, továbbá az, hogy házasságban éljetek két leánytestvérrel egy időben, kivéve, ha az (a házasság) a múltban történt. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
24. És [tilalmassá tétettek] a tisztességes (házas) asszonyok, kivéve azok, akiket a jobb kezetek birtokol [a fogságba esettek közül]. Ez Allah előírása számotokra. Ám megengedett nektek rajtuk kívül az, hogy házas emberek, nem pedig paráznák gyanánt keressetek [feleséget]

vagyonotokkal. Ha egyesekben közülük élvezetet leltek [érvényes házasság által], azoknak adjátok oda járandóságukat előírt [nászajándékként]! És nem terhel titeket vétség azzal kapcsolatban, amiben kölcsönösen megállapodtatok az előírt nászajándékon felül. Bizony, Allah Mindentudó, Bölcs.

25. És aki közületek nem elég tehetős ahhoz, hogy házasságot kössön tisztességes (szabad) hívő nőkkel, az [házasodjon] azok közül a hívő szolgálóleányok közül, akiket a jobb kezetek birtokol! És Allahnak [jobb] tudomása van a hitetekről. Egyikőtök a másiktól származik. Kössetek hát velük házasságot a családjuk engedélyével, és adjátok oda járandóságukat (nászajándékukat) helyénvaló módon [ahogyan az] tisztességes asszonyoknak [jár], nem pedig parázna nőknek vagy szeretőket tartóknak! Ha házas asszonyokká válnak, és azután követnek el förtelmes tettet (paráznaságot), akkor rájuk annak a felét kell kiszabni a gyötrelemből (büntetésből), amennyi a [szabad] férjezett asszonyoknak [járna hasonló esetben]. Ez (a házasság) azoknak való, akik félnek közületek attól, hogy nehéz helyzetbe kerülnek (bűnbe esnek). Ám ha türelmesek vagytok, az jobb nektek. Allah Megbocsátó, Irgalmas.

26. Allah világossá akarja tenni nektek [a vallásának tanításait], és azoknak az útjait akarja megmutatni nektek, akik előttetek éltek [a próféták és jó emberek közül], és ki akar engesztelődni irántatok, és Allah Mindentudó, Bölcs.
27. És Allah ki akar engesztelődni irántatok, ám akik a vágyaikat követik, azt akarják, hogy hatalmas elhajlással térjetek le [az igaz útról].
28. Allah könnyíteni akar rajtatok, hiszen az ember gyengének teremtetett.

29. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne faljátok fel egymás vagyonait jogtalanul, kivéve, ha az olyan (megengedett) kereskedésből származik, amelyben kölcsönösen megállapodtatok! És ne öljétek meg magatokat (egymást)! Allah bizony Irgalmas hozzátok.

30. Aki túlkapásból és igazságtalanságból teszi ezt, azt a [Pokol-]tűzben fogjuk égetni. És ez könnyű Allahnak.

31. Ha elkerülitek a legnagyobbakat (a főbűnöket) azok közül, melyek megtiltatnak nektek, akkor eltöröljük nektek [kisebb] rossz tetteiteket, és nemes bemenetellel bocsátunk be titeket [a Paradicsomba].

32. Ne kívánjátok azt, amivel Allah egyeseket közületek előnyben részesített másokkal szemben! A férfiaknak megvan a részesedésük (a fizetségük) abból, amire szert tettek és a nőknek is megvan a részesedésük (fizetségük) abból, amire szert tettek. És kérjétek Allahot [hogy adjon nektek] az Ő kegyéből! Bizony, Allah minden dologról tudomással bír.
33. Mindenkinek rendeltünk örökösöket, akik [részesednek] abból, amit hátrahagytak a szülők és a közeli rokonok. És azoknak, akikhez esküvel megerősített megállapodás köt titeket, adjátok meg az ő részesedésüket [az örökségből]! Bizony, Allah mindenre tanú.

34. A férfiak [család]főséggel [és felelősséggel] vannak felruházva a nőkkel szemben, azáltal, hogy Allah előnyben részesített egyeseket közülük a többiekkel szemben, és azáltal, amit ők a vagyonukból költenek. A jóravaló nők pedig engedelmesek, és [a férjük] távollétében megőrzik [őt és vagyonát] azáltal, hogy Allah megőrzi (segíti) [őket]. És azon feleségeket, akik nyakasságától (engedetlen, lenéző viselkedésétől) tartotok, intsétek hát meg, [ha ez nem használ, akkor] kerüljétek őket az ágyakban, és [végső esetben] üssetek rájuk [ha ez nem rontana a helyzeten]! Ha [újra] engedelmeskednek nektek, akkor ne keressetek módot arra, hogy [bántsátok] őket! Bizony, Allah Magasságos, Nagy.
35. Ha attól tartotok, hogy kettejük között szakításra kerül sor, akkor küldjetek (válasszatok ki) egy döntőbírót a férfi családjából és egy döntőbírót a nő családjából! Ha ők ketten (a döntőbírók) a [kapcsolat] javítását akarják, akkor Allah békét hoz közéjük. Bizony, Allah Mindentudó, mindent Jól Ismerő.

36. És szolgáljátok Allahot, és semmit se állítsatok társistenként Őmellé, és bánjatok jóságosan a szülőkkel, a rokonokkal, az árvákkal, a szegényekkel, a közeli szomszéddal, a távoli szomszéddal, a veletek tartó társsal, az úton lévővel és azzal, akit jobb kezetek birtokol! Bizony, Allah nem szereti azt, aki pöffeszkedő, dicsekvő!
37. [Allah nem szereti azokat] akik fukarkodnak, és arra szólítják fel az embereket, hogy fukarok legyenek, és eltitkolják azt, amit Allah adott nekik a kegyéből. A hitetleneknek pedig megalázó gyötrelmet készítettünk elő!
38. És azokat [sem szereti], akik azért költik a vagyonukat, hogy az emberek lássák, miközben ők nem hisznek Allahban, sem pedig az Utolsó Napban. S akinek a sátán az [állandó] kísérője, az bizony rossz kísérő!
39. Mit árt nekik, ha hisznek Allahban és az Utolsó Napban, és adakoznak abból, amivel Allah ellátta őket? És Allahnak tudomása van róluk.
40. Bizony, Allah nem követ el igazságtalanságot, még egy porszemsúlynyit sem, ám ha az egy jótett, megtöbbszörözi azt, és Tőle származó hatalmas jutalmat ad.

41. És hogyan [lesz majd], amikor előhozunk minden közösségből egy tanút, és előhozunk téged [ó Mohamed] tanúként ezeket (a közösségedet) illetően [hogy te átadtad az üzenetet]?
42. Azon a napon azok, akik hitetlenné váltak és ellenszegültek a Küldöttnek azt szeretnék majd, hogy bárcsak a földdel lennének egyenlővé. És nem titkolhatnak el Allah elől semmilyen beszédet.

43. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne közelítsetek az imádkozáshoz ittasan, [hanem várjatok] amíg tudjátok, hogy mit mondtok! És [ne közelítsetek] a házasélet [vagy magömlés] utáni állapotban – kivéve, ha éppen az úton haladtok át – míg meg nem fürödtetek! És ha betegek vagytok vagy úton vagytok, vagy valamelyikőtök az illemhelyről jön, vagy asszonyokat érintettetek, és nem találtok vizet, akkor folyamodjatok tiszta talajhoz, és töröljétek meg [azzal] az arcotokat és a kezeteket! Bizony, Allah Elnéző, Megbocsátó.

44. Vajon nem jutott tudomásodra azoknak [a híre], akik egy részt kaptak az Írásból, a tévelygést vásárolták meg [cserébe az útmutatásért], és azt akarják, hogy eltévelyedjetek az [igaz] útról?
45. Allah ismeri a legjobban az ellenségeiteket. Allah elegendő pártfogónak és Allah elegendő segítőnek.
46. Vannak a zsidók között olyanok, akik kiforgatják a szavakat a helyükről (a jelentésükből), és azt mondják: „Halljuk és ellenszegülünk", és „Halljad (amit mondunk), [bárcsak] ne hallanál!", és „Ráináː" (kétértelmű kifejezés: ostoba vagy 'adj időt, hogy megértsük') elferdítvén a nyelvükkel [az értelmét], és rágalmazván ezáltal a vallást. És ha azt mondták volna: „Hallottuk és engedelmeskedünk" és „Halljad" és „Figyelj reánk!", az bizony jobb lett volna nekik, és egyenesebb (helyesebb). Ám Allah elátkozta őket a hitetlenségük miatt, így csak kevéssé hisznek.

47. Ó ti, akiknek az Írás adatott! Higgyetek abban, amit kinyilatkoztattunk (a Koránban), igazolva annak az igazságát, ami birtokotokban van, mielőtt még eltörölnénk az arcokat, és a hátakra helyeznénk azokat! Vagy (mielőtt) megátkoznánk őket, ahogyan megátkoztuk a szombat [szentsége] ellen vétőket! És Allah elrendelése mindig beteljesedik.
48. Allah nem bocsátja meg azt, hogy társistent állítanak Őmellé, ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van, annak, akinek akarja. Aki társistent állít Allah mellé, az bizony hatalmas bűnt talált ki.

49. Vajon nem jutott tudomásodra [ó Mohamed] azoknak [a híre], akik jónak ítélik magukat? Ám Allah ítél jónak azt, akit akar, és annyi igazságtalanságot sem fognak elszenvedni, mint a [datolyamagon lévő] rost.
50. Nézd, hogyan találnak ki hazugságot Allah ellen! És ez elegendő nyilvánvaló véteknek.

51. Vajon nem jutott tudomásodra azoknak [a híre], akik kaptak egy részt az Írásból? Ők hisznek a mágiában és a hamisan istenítettek-

ben [amelyek előtt le is borultak], és azt mondják azoknak, akik hitetlenné váltak, hogy ők igazabb úton járnak, mint azok, aki hisznek.

52. Ők azok, akiket Allah megátkozott, és akit Allah megátkoz, annak nem találsz segítőt.
53. Vagy talán részük van a királyi uralomban? [Ha így lenne] akkor nem adnának az embereknek annyit sem, mint amennyi [betöltené a datolyamagon lévő] lyukat.
54. Avagy irigykednek az emberekre amiatt, amit Allah adott nekik az Ő kegyéből? Bizony, Ábrahám nemzetségének adtuk az Írást és a Bölcsességet, és hatalmas királyi uralmat adtunk nekik.
55. Aztán volt közöttük olyan, aki hitt benne, ám volt közöttük olyan is, aki elfordult tőle [és távol tartott másokat], a Gyehenna elegendő [számukra] Lángoló [Pokol-tűznek]!

56. Bizony azokat, akik nem hisznek a jeleinkben, a [Pokol-]tűzben fogjuk égetni! Ahányszor megsül a bőrük, új bőrre cseréljük azt nekik, hogy megízleljék a gyötrelmet. Bizony, Allah Méltóságteljes, Bölcs.
57. Ám azokat, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, olyan kertekbe bocsátjuk [a Paradicsomban], amelyek alatt folyók folynak, örökkön-örökké abban fognak maradni. Ott tisztává tett házastársak várják őket, és állandó árnyékba bocsátjuk be őket.

58. Bizony, Allah felszólít titeket, hogy adjátok vissza a rátok bízott letéteket a tulajdonosaiknak. És ha ítélkeztek az emberek között, akkor igazságosan ítéljetek! Milyen kitűnő ez az intés, amelyben Allah részesít titeket. Bizony, Allah Mindent Halló és Mindent Látó.
59. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Engedelmeskedjetek Allahnak és engedelmeskedjetek a Küldöttnek, és azoknak, akik jogosultak közületek az ügyek [irányítására]! És ha összekülönböztök valamiben, vigyétek azt Allah és a Küldött elé, ha valóban hisztek Allahban és az Utolsó Napban! Ez jobb [nektek] és szebb kimenetelű.

60. Vajon nem jutott tudomásodra azoknak [a híre] (az izraeliták és a képmutatók közül), akik azt állítják, hogy hisznek abban, ami lebocsáttatott neked, és abban, ami előtted került lebocsátásra? Ugyanakkor azt akarják, hogy [vitás ügyeikben] a hamisan istenítettekhez forduljanak döntésért, holott parancsot kaptak arra, hogy tagadják meg azt. És a sátán azt akarja, hogy [az igazságtól] messze járó tévelygéssel tévelyegjenek.
61. És amikor azt mondják nekik: „Gyertek ahhoz, amit Allah lebocsátott, és gyertek a Küldötthöz", [akkor] látod a képmutatókat viszolyogva elfordulni tőled.
62. És hogyan [lesz majd], amikor csapás sújtja őket amiatt, amit a kezük elkövetett? Eljönnek majd hozzád arra esküdözve, hogy „mi csak jót és békítést akartunk".
63. Ők azok, akikről Allah tudja, hogy mi van a szívükben. Fordulj hát el tőlük, intsd őket, és mondj nekik magukkal kapcsolatos hatásos beszédet!

64. És nem küldtünk el egyetlen küldöttet sem másért, mint hogy engedelmeskedjenek neki Allah engedelmével. Ha ők – jóllehet önmaguk ellen voltak igazságtalanok – eljönnének hozzád, és megbocsátást kérnének Allahtól, és a Küldött is megbocsátást kérne a számukra, bizony Allahot Kiengesztelődőnek és Irgalmasnak találnák.
65. Hát nem! Az Uradra! Nem hisznek addig, amíg nem tesznek meg téged döntőbírónak a közöttük támadt vitában, majd nem találnak feszélyezettséget magukban amiatt, amit döntöttél, és teljes alávetéssel alá nem vetik magukat.

66. És ha előírtuk volna nekik, hogy: „Öljétek meg magatokat (egymást), vagy hagyjátok el a lakhelyeiteket!", akkor nem tették volna meg, csak kevesen közülük. Ám ha megtették volna azt, amire intést kaptak, bizony az jobb lett volna, és nagyobb megszilárdítás lett volna [a hitük számára].
67. És akkor bizony Tőlünk származó hatalmas jutalmat adnánk nekik,
68. És bizony az Egyenes útra vezetnénk őket.

69. És azok, akik engedelmeskednek Allahnak és a Küldöttnek, együtt lesznek [a Paradicsomban] azokkal, akiket Allah a jótéteményében részesített: a próféták, az igazak, a vértanúk, és a jó emberek közül. Milyen jó társak ők!
70. Ez a kegy Allahtól való. És elegendő Allah Mindentudónak.

71. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Legyetek óvatosak! Vonuljatok csatába csapatokban vagy mindannyian [együtt]!
72. Bizony van közöttetek olyan, aki szándékosan lelassít [hogy lemaradjon a seregtől], és ha csapás sújt titeket, azt mondja: „Allah jótéteményben részesített azáltal, hogy nem voltam jelen velük [a csatatéren]."
73. Ám ha kegy ér titeket Allahtól, bizony, azt mondja – mintha közte és köztetek nem lett volna soha szeretet (közeli ismeretség): „Ó, bárcsak velük tarthattam volna, és hatalmas diadalt arathattam volna!"

74. Harcoljon hát Allah útján az, aki a túlvilágot vásárolja meg az evilági életért cserébe! És aki Allah útján harcol, akár megöletik, akár győzelmet arat, annak hatalmas jutalmat fogunk adni.
75. Mi lelt hát titeket, hogy nem harcoltok Allah útján, és az elnyomott férfiakért, nőkért és gyermekekért, akik azt mondják: „Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, melynek lakói igazságtalanok (zsarnokok)! Adj nekünk Tőled való pártfogót, és adj nekünk Tőled való segítőt!"
76. Azok, akik hisznek, Allah útján harcolnak. És azok, akik hitetlenné váltak a hamisan istenítettek útján harcolnak. Harcoljatok hát a sátán pártfogoltjai ellen! Bizony, a sátán fondorlata gyenge.

77. Vajon nem jutott tudomásodra azoknak [a híre], akiknek az mondatott: „Tartsátok vissza a kezeteket (a harctól)! Tartsátok meg az imádkozást, és adjátok meg a kötelező adományt!" Ám miután előíratott a számukra a harc, íme egy csoport közülük úgy fél az emberektől, ahogyan Allahtól kell félni, vagy még annál is jobban.

És azt mondták: „Urunk! Miért írtad elő nekünk a harcot? Bárcsak adtál volna nekünk haladékot egy közeli határidőig!" Mondd [ó Mohamed]: „Az evilági élvezet csekély, de a túlvilág jobb annak, aki istenfélő. És annyi igazságtalanságot sem fogtok elszenvedni, mint a [datolyamagon lévő] rost.

78. Akárhol is vagytok, utolér titeket a halál, még akkor is, ha megerősített tornyokban lennétek." És ha valami jó éri őket azt mondják: „Ez Allahtól van!" És ha valami rossz éri őket azt mondják: „Ez tőled van!" Mondd [ó Mohamed]: „Minden Allahtól van!" Mi lelte ezt a népet, hogy a közelében sincsenek annak, hogy megértsék a beszédet?
79. Ha valami jó ér téged, az Allahtól van. Ám ha valami rossz sújt téged, az magadtól van. És elküldtünk téged az emberekhez küldöttként. És elegendő Allah tanúnak.

80. Aki engedelmeskedik a Küldöttnek, az Allahnak engedelmeskedik. Aki pedig hátat fordít [az az ő dolga]. Nem azért küldtünk el téged, hogy őrzőjük legyél.
81. [Ha a képmutatók veled vannak] azt mondják: „Engedelmességet [tanúsítunk]!" Ám ha távoznak tőled, egy részük az éj leple alatt mást forral, mint amit mondott. Ám Allah felírja azt, amit éjszaka terveznek. Fordulj hát el tőlük és hagyatkozz Allahra! És elegendő Allah védelmezőnek.
82. Vajon hát nem gondolkodnak el a Koránon? Ha nem Allahtól lenne, bizony sok ellentmondást találnának benne.
83. És ha eljön hozzájuk (tudomásukra jut) egy biztonsággal vagy félelemmel kapcsolatos ügy, azt elhíresztelik. Ám ha [az ügyet] a Küldött és azok elé vinnék, akik jogosultak közülük az ügyek [irányítására], akkor megtudnák (hogy mi a teendő vele) azok, akik közülük [képesek] jól következtetni. Ha nem lenne Allah kegye és könyörülete irántatok, bizony a sátánt követnétek, kevés kivétellel.
84. Harcolj hát Allah útján [ó Mohamed], csupán te magad vagy kötelezve erre, és buzdítsd a hívőket! Hátha Allah elhárítja azoknak a harci csapását, akik hitetlenné váltak. Allah erősebb a csapásban, és erősebb az elrettentő büntetésben.

85. Aki jó ügyben jár közben, az részesül annak jutalmából. Aki pedig rossz ügyben jár közben, az részesül annak büntetéséből. Allah minden dolog felett Őrző Tanú.
86. És ha [illendő] köszönéssel köszönnek nektek, akkor még szebben köszönjetek vissza, vagy viszonozzátok (azonosan)! Bizony, Allah minden dologért elszámoltató.
87. Allah! Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Bizonyosan össze fog gyűjteni titeket a Feltámadás Napján. Ehhez nem fér kétség. És kinek igazabb a beszéde Allahénál?

88. Mi lelt titeket, hogy a képmutatókkal kapcsolatban két csapatra váltatok, holott Allah [hitetlenségbe] taszította vissza őket, amiatt, amit [a bűneikkel] szereztek? Vajon azokat akarjátok [az igaz] útra vezetni, akiket Allah tévelygésbe vitt? Akit Allah tévelygésbe visz, annak számára nem találsz utat.
89. [A képmutatók] azt szeretnék, hogy ne higgyetek, ahogyan ők sem hisznek, hogy hasonlók legyetek hozzájuk. Ne tegyetek meg senkit közülük pártfogóvá, amíg ki nem vándorolnak Allah útján! Ha elfordulnak, ragadjátok meg és pusztítsátok el őket, ahol rájuk találtok! Ne tegyetek meg senkit közülük pártfogóvá, sem segítővé!

90. Kivéve azokat, akik olyan néphez csatlakoznak, akik közt és közöttetek szövetség van. Vagy azok [ellen se harcoljatok], akik úgy jönnek hozzátok, hogy összeszorult a keblük [mert irtóznak] attól, hogy harcolniuk kelljen ellenetek, vagy a saját népük ellen. Ha Allah akarta volna, akkor hatalmat adott volna nekik felettetek, és akkor harcoltak volna ellenetek. Ha távol tartják magukat tőletek, és nem harcolnak ellenetek, és békét ajánlanak fel nektek, úgy Allah nem ad nektek módot [a harcra] ellenük.
91. Találni fogtok másokat [a képmutatók közül], akik biztonságban akarják magukat tudni felőletek és a népük felől. Valahányszor visszatérnek a kísértéshez (a hitetlenséghez), még jobban bele lesznek taszítva. És ha nem tartják magukat távol tőletek, és nem ajánlanak fel nektek békét, és nem tartják vissza a kezüket [a harctól], akkor ragadjátok meg őket és öljétek meg őket ott, ahol rájuk leltek! Azok ellen nyilvánvaló érvet adtunk nektek.

92. Egy hívő sosem ölhet meg egy másik hívőt, csakis tévedésből! És aki tévedésből ölt meg egy hívőt, [annak] egy hívő rabszolgát kell felszabadítania, és vérdíjat átadnia [az áldozat] családjának, kivéve, ha azt ők adakozásképpen elengedik. Ha [az áldozat] veletek ellenséges néphez tartozott, de hívő volt, (akkor) egy hívő rabszolgát kell felszabadítani. Ha pedig [a megölt hívő] olyan néphez tartozott, akik között és közöttetek szövetség van, akkor vérdíjat kell átadni családjának és egy hívő rabszolgát kell felszabadítani. Ám akinek nincs erre módja, [annak] két egymást követő hónapot kell böjtölnie, hogy Allah kiengesztelődjön [iránta]. Allah Mindentudó, Bölcs.
93. Ám aki szántszándékkal öl meg egy hívőt, annak fizetsége a Gyehenna lesz, örökké abban fog maradni, és Allah megharagudott rá, megátkozza őt, és hatalmas gyötrelmet készít elő neki.

94. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha felkerekedtek Allah útján harcolni, bizonyosodjatok hát meg [arról, hogy kivel álltok szemben], és ne mondjátok annak, aki békességet int felétek [az iszlámhoz való tartozását jelezve]: „Te nem vagy hívő!" – az evilági élet mulandó javait keresve! Allahnál vannak a hatalmas nyereségek. Ilyenek voltatok ti is korábban, aztán Allah kegyében részesített titeket. Bizonyosodjatok hát meg! És Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.

95. Nem egyenlőek a hívők közüli otthonmaradók – kivéve, akik testi fogyatékossággal bírnak – azokkal, akik küzdenek Allah útján vagyonukkal és magukkal (életüket kockáztatva). Azokat, akik vagyonukkal és magukkal (életüket kockáztatva) küzdenek, Allah egy fokkal feljebb emelte azoknál, akik [fogyatékosságuk miatt] otthon maradtak. Ám Allah mindegyiküknek a legjobb [jutalomra, a Paradicsomra] tett ígéretet, és Allah előnyben részesítette azokat, akik küzdenek [Érte] az otthonmaradókkal szemben, hatalmas jutalommal:
96. Tőle származó fokozatokkal és megbocsátással és könyörülettel. És Allah Megbocsátó, Irgalmas.

97. Bizony, akiket elszólítanak [a halál] angyalai, miközben magukkal szemben igazságtalanok voltak, azoknak azt mondják: „Milyen helyzetben voltatok?” Azt felelik: „Elnyomottak voltunk a földön.” Azt mondják [az angyalok]: „Nem volt-e Allah földje [elég] tágas ahhoz, hogy vándoroljatok rajta?” Hát azoknak a Gyehenna lesz a hajlékuk! Milyen rossz végcél!
98. Kivéve az elnyomottakat a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik nem képesek kitervelni valamit, és nem lelnek útra [a menekülés-hez] sem.
99. Hát azokkal szemben Allah talán elnézően fog bánni, hiszen Allah Elnéző, Megbocsátó.
100. És aki kivándorol Allahért, az a földön sok vándorhelyet talál, és bőséget [az ellátásból]. Aki pedig kilép a házából kivándorolva Allahhoz és a Küldöttéhez, majd eléri őt a halál, hát annak jutalmáról Allah fog gondoskodni. Allah Megbocsátó, Irgalmas.

101. Ha utaztok a földön, nem terhel titeket vétség, hogy ha lerövidítitek az imádkozást, amennyiben féltek, hogy akik hitetlenné váltak, rosszat forralnak ellenetek. Bizony a hitetlenek nyilvánvaló ellenségeitek.
102. És ha te közöttük vagy [a harctéren], és nekiállsz [megtartani] velük az imádkozást, akkor az egyik csoport közülük álljon fel veled, és vegye magához a fegyvereit! És amikor leborulnak (befejezik külön az imádkozást), akkor álljanak mögétek (hátrébb), és jöjjön a másik csoport, amelyik még nem imádkozott, és imádkozzon veled! És legyenek résen, és vegyék magukhoz a fegyvereiket! Azok, akik hitetlenné váltak azt szeretnék, ha nem figyelnétek a fegyvereitekre, és a holmijaitokra, hogy egyszerre rátok támadhassanak. Ám nem terhel titeket vétség, ha leteszitek fegyvereiteket eső vagy betegség miatt. Ám legyetek résen! Bizony, Allah megalázó gyötrelmet készített elő a hitetleneknek.
103. Ha elvégeztétek az imádkozást, emlékezzetek meg Allahról állva, ülve és az oldalaitokon [fekve]! És ha biztonságban vagytok, akkor a [teljes] imádkozást tartsátok meg! Bizony, az imádkozás meghatározott időkben megszabott előírás a hívőknek.

104. És ne lankadjatok az ellenséges nép üldözésében! Ha fájdalmat éreztek [a harc okán], hát nekik ugyanúgy fáj, mint ahogy nektek fáj, ám ti olyasvalamit remélhettek Allahtól, amit ők nem remélhetnek. Bizony, Allah Mindentudó, Bölcs.

105. Bizony, mi lebocsátottuk neked az Írást az Igazsággal, hogy azzal ítélj az emberek között, amit Allah tett láthatóvá neked! És ne legyél az, aki vitázik az árulók mellett!

106. És kérj megbocsátást Allahtól! Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
107. S ne szállj vitába azokért, akik becsapják saját magukat! Bizony, Allah nem szereti azt, aki megrögzött áruló, bűnös.
108. Elrejtőznek az emberek elől, ellenben Allah elől nem rejtőznek el, holott Ő velük van, amint az éj leple alatt olyan beszédet forralnak, amelyet Ő nem fogad megelégedéssel. Allah [tudásával] körülveszi mindazt, amit cselekszenek.
109. Íme, ti vagytok azok, akik vitába szálltok értük az evilági életben, ám ki fog értük vitába szállni Allahnál a Feltámadás Napján, vagy ki lesz az ő védelmezőjük?

110. Aki valami rosszat tesz, vagy maga ellen igazságtalanságot követ el, de ezután megbocsátást kér Allahtól, Allahot Megbocsátónak és Irgalmasnak fogja találni.
111. Aki pedig bűnt szerez, az magának szerzi meg. Allah Mindentudó, Bölcs.
112. Aki vétket vagy bűnt szerez, majd megvádol vele egy ártatlant, az rettenetes rágalmazás és nyilvánvaló bűn terhét veszi magára.

113. Ha nem lett volna Allah kegye és könyörülete irántad, akkor egy csoport közülük arra törekedett volna, hogy tévelygésbe vigyen téged, ám csak magukat viszik tévelygésbe, semmit sem árthatnak neked. És Allah kinyilatkoztatta neked az Írást és a bölcsességet (a törvény rejtelmeit), és megtanított téged arra, amit nem tudtál. Allah kegye hatalmas irántad [ó Mohamed].

114. Nincs semmi jó a legtöbb bizalmas beszélgetésükben, kivéve annak [a szavában], aki adakozásra, helyénvalóra, vagy az emberek közötti békítésre szólít fel. Aki ezt megteszi Allah tetszését keresve, annak hatalmas jutalmat adunk.
115. Aki viszont szembeszegül a Küldöttel, azután, hogy világossá vált számára az Igaz Útmutatás, és nem a hívők Útját követi, annak azt adjuk pártfogó gyanánt, akit ő fogadott pártfogónak. A Gyehennába fogjuk behelyezni. Milyen rossz végcél!

116. Bizony, Allah nem bocsátja meg azt, hogy társistent állítanak Őmellé, és ami ezen kívül van, azt megbocsátja annak, akinek akarja. Aki társistent állít Allah mellé, az bizony [az igazságtól] messzejáró tévelygéssel tévelyeg.

117. Azok nem fohászkodnak máshoz, mint nőnemű [bálványokhoz], és nem fohászkodnak máshoz, csupán egy lázadó sátánhoz,
118. Allah megátkozta őt (kizárta a kegyelméből). És azt mondta (a sátán): „Bizony, hatalmamba veszek a szolgáid közül egy meghatározott részt!
119. S bizony tévelygésbe viszem őket, és sóvárgást ébresztek bennük, és arra szólítom fel őket, hogy vágják meg az állatok fülét, és arra, hogy változtassák meg Allah teremtését!" Aki Allah helyett a sátánt teszi meg pártfogóvá, az bizony nyilvánvaló veszteséget fog szenvedni.
120. Ígérget nekik, és sóvárgást ébreszt bennük, ám a sátán nem ígér nekik mást, csupán megtévesztést.
121. Ezeknek a Gyehenna lesz a hajlékuk, és nem találnak az elől menekülési helyet.

122. Ám akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], és jótetteket cselekszenek, azokat olyan Kertekbe fogjuk bebocsátani [a Paradicsomban], amelyek alatt folyók folynak, örökkön örökké abban fognak maradni. Ez Allah ígérete, igazságként. És kinek a szava igazabb, mint Allahé?
123. Ez nem a ti óhajaitok szerint, se nem az Írás népének óhajai szerint [valósul meg]! Aki rosszat tesz, annak aszerint lesz megfizetve, és nem talál majd Allah helyett sem pártfogót, sem segítőt.

124. És aki jótetteket cselekszik, [legyen] akár férfi, akár nő, és hívő, az belép a Paradicsomba, és nem éri őt annyi igazságtalanság sem, mint amennyi [betöltené a datolyamagon lévő] lyukat.
125. És kinek lehet szebb vallása, mint annak, aki aláveti arcát (önmagát) Allahnak és jótevő, és követi Ábrahám vallását hanífként (egyistenhívő, a hamis vallásoktól elhajló)? És Allah közeli barátjává tette Ábrahámot.
126. És Allahé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. Allah minden dolgot körülvesz [a tudásával].

127. Felvilágosítást kérnek tőled [ó Mohamed] a nőkre vonatkozóan. Mondd: „Allah ad nektek felvilágosítást [velük kapcsolatban], és az, ami az Írásban recitáltatik nektek a női árvákról, akiknek nem adjátok oda azt [a jogos részt], ami előíratott nekik, és akiket [érdekből] szeretnétek feleségül venni, és a gyenge gyermekekről, és [arról], hogy igazságosan kell bánnotok az árvákkal." És bármi jót is tesztek, arról Allahnak bizony tudomása van.

128. Ha egy asszony a férje részéről tart a rossz bánásmódtól vagy attól, hogy elfordul tőle, akkor nem terheli őket vétség azzal, ha egymás között békés megegyezésre jutnak. A békés megegyezés jobb! Az emberek hajlamosak a fösvénységre, ám ha jótevően cselekedtek és istenfélők vagytok [Allah megjutalmaz titeket érte], mert bizony Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.
129. Nem lesztek képesek arra, hogy igazságosak legyetek az asszonyokkal (ami a szeretetet és a vonzalmat illeti), még ha igyekeznétek is, de ne forduljatok el teljesen [az egyik feleségetek felé] úgy, hogy függőben hagyjátok [a másikat]! És ha igazságosan jártok el és istenfélők vagytok, akkor Allah bizony Megbocsátó és Irgalmas.
130. Ha ők ketten elválnak, Allah mindkettőt kárpótolni fogja az Ő kegyéből. Allah [a mindent] Átfogó, Bölcs.

131. Allahé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. És bizony meghagytuk azoknak, akiknek az Írás adatott előttetek, és nektek

is, hogy féljétek Allahot. Ha azonban hitetlenné váltok [akkor tudnotok kell], hogy Allahé mindaz, ami az egekben és a földön van, Allah Gazdag, Dicséretreméltó!
132. És Allahé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. És elegendő Allah védelmezőnek!
133. Ha akarja, akkor eltávolít (elpusztít) titeket, ó emberek, és másokat hoz elő. És Allahnak hatalmában áll ez!
134. Aki az evilág jutalmát akarja, nos, Allahnál van az evilág és a túlvilág jutalma. Allah a Mindent Halló, a Mindent Látó.

135. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Legyetek az igazságosság fenntartói, tanúkként Allah mellett, még ha magatok, vagy a szülők, vagy a rokonok ellen [tanúskodtok] is, legyen [az aki ellen tanúskodtok] gazdag vagy nincstelen, Allahnak több joga van velük szemben, ezért ne kövessétek a kényt, nehogy letérjetek [az igazságosság útjáról]! De ha elferdítitek, vagy ha elfordultok, hát Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek!
136. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Higgyetek Allahban, az Ő Küldöttében, és abban az Írásban, amit lebocsátott az Ő Küldöttének, és abban az Írásban, amit korábban lebocsátott! És aki hitetlenné válik Allahhal, az angyalaival, az Írásaival, a küldötteivel, és az Utolsó Nappal szemben, az bizony [az igazságtól] messzejáró tévelygéssel tévelyeg.

137. Bizony azok, akik hittek, majd hitetlenné váltak, majd újra hittek, majd pedig újra hitetlenné váltak, majd gyarapodtak hitetlenségben, azoknak Allah nem bocsát meg, se nem vezeti őket [az igaz] útra.
138. Adj örömhírt a képmutatóknak arról, hogy fájdalmas gyötrelem jár nekik!
139. Azok, akik a hitetleneket teszik meg pártfogókká a hívők helyett, vajon méltóságot keresnek náluk? Bizony, a méltóság mind Allahot illeti!

140. És már lebocsátotta nektek az Írásban: „Ha halljátok, hogy Allah jeleivel (szavaival) szemben hitetlenséget követnek el, vagy gúnyt űznek belőlük, akkor ne üljetek le azokkal, míg más beszédbe nem elegyednek, különben hasonlóak lennétek hozzájuk!” Allah bizony összegyűjti a képmutatókat és a hitetleneket a Gyehennában, mindannyiukat.
141. Ők azok, akik arra várakoznak [hogy mi lesz] veletek; ha Allahtól való győzelemben van részetek, azt mondják: „Vajon nem voltunk veletek?”, ha azonban a hitetleneknek jut részesedés [a győzelemből], akkor azt mondják nekik: „Vajon nem kerítettünk-e hatalmunkba titeket (és nem voltunk-e képesek a legyőzésetekre), és nem hárítottuk-e el tőletek a hívőket?” Allah ítélkezni fog közöttük a Feltámadás Napján. És Allah nem fog a hitetleneknek utat adni [a győzelemre] a hívők ellen.
142. Bizony, a képmutatók félre akarják vezetni Allahot, de Ő vezeti őket félre, és amikor felállnak az imádkozáshoz, lustán állnak fel, [az imádkozásuk célja] hogy az emberek lássák, és nem említik meg Allahot, csak kevésszer.
143. Ingadoznak a [hívők és a hitetlenek] között. Sem ezekhez, sem azokhoz [nem tartoznak]. Akit Allah tévelygésbe vitt, annak te nem fogsz utat találni [az igaz hithez].

144. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyétek meg a hitetleneket pártfogókká a hívők helyett! Vajon Allahnak ellenetek szóló, nyilvánvaló érvet akartok adni?
145. Bizony a képmutatók a [Pokol-]tűz legalsó mélységében lesznek, és nem találsz nekik segítőt.

146. Kivéve azokat, akik bűnbánatot tanúsítanak, és javulást hoznak, és ragaszkodnak Allahhoz, és a vallásukat (tetteiket) őszintén Allahnak szentelik, azok a hívőkkel lesznek. És Allah a hívőknek hatalmas jutalmat fog adni.
147. Mit használna Allahnak az, hogy ha gyötrelemmel sújtana titeket, ha hálásak és hívők vagytok? Allah a Megháláló, a Mindentudó!

148. Allah nem szereti a hangosan kinyilvánított rosszat, de [megengedett ez annak], aki igazságtalanságot szenvedett. Allah a Mindent Halló, a Mindentudó.
149. Ha kinyilvánítotok bármi jót, vagy elrejtitek azt, vagy elnéztek valami rosszat, hát Allah bizony Elnéző, Mindenható.

150. Bizony azok, akik nem hisznek Allahban és a küldötteiben, és el akarják választani Allahot a küldötteitől, és azt mondják: „Hiszünk egyesekben, és nem hiszünk másokban", köztes utat akarnak választani.
151. Azok bizony az igazi hitetlenek, és a hitetleneknek megalázó gyötrelmet készítettünk elő.
152. Ám azok, akik hisznek Allahban és a küldötteiben, és nem tesznek különbséget közöttük, azoknak meg fogja adni a jutalmaikat. És Allah Megbocsátó, Irgalmas.

153. Az Írás népe azt kéri tőled [ó Mohamed], hogy küldess le nekik egy Írást az égből. Bizony, Mózestől korábban még ennél is nagyobbat kértek, hiszen azt mondták: „Mutasd meg nekünk Allahot szemmel látható módon!", akkor a villámcsapás elragadta őket igazságtalanságuk miatt. Majd [istenükké] tették a borjút, azt követően, hogy a világos bizonyítékok eljöttek hozzájuk, ám mi elnéztük ezt [nekik], és Mózesnek [a prófétaságára] nyilvánvaló érvet adtunk.
154. És felemeltük felettük a [Sínai] hegyet, a velük kötött szövetség [megszegése] miatt, és azt mondtuk nekik: „És lépjetek be a kapun alázattal [és boruljatok le hálásan]!" Azt mondtuk nekik: „Ne hágjátok át a [törvényt] a szombattal kapcsolatban!" És mi szilárd szövetséget kötöttünk velük.
155. És [hatalmas büntetésekkel sújtottuk őket] mivel megszegték a szövetségüket, és hitetlenné váltak Allah jeleivel szemben, és megölték a prófétákat jogtalanul, és amiért azt mondták: „Burokban van a mi szívünk (nem hatja meg Allah szava)." – Dehogy! Allah lepecsételte azt a hitetlenségük miatt, ezért hisznek oly kevéssé –
156. És a hitetlenségük miatt, és mert Máriáról hatalmas rágalmat állítottak,

157. És mivel azt mondták [gúnyolódva]: „Mi öltük meg a Messiást, Jézust, Mária fiát, Allah Küldöttét” – de [bizony] nem ölték meg, és nem feszítették fel, hanem egy hasonló adatott nekik. Akik eltérő véleményen vannak őt illetően, azok kétségben vannak felőle. Nem rendelkeznek róla tudással, csak a vélekedést követik, és bizonyosan nem ölték meg.
158. Ám Allah felemelte magához. Allah Méltóságteljes, Bölcs.
159. Nincs az Írás népéből olyan, aki [Jézus] halála előtt ne hinne benne, és a Feltámadás Napján pedig tanú lesz ellenük.
160. És igazságtalanságuk miatt azoknak, akik zsidók, tilalmassá tettük a jó dolgokat, amelyek korábban megengedettek voltak számukra, és azért, mert sokakat távol tartottak Allah útjától,
161. És azért, mert kamatot szedtek, holott korábban el lettek tiltva tőle, és mert felfalták az emberek vagyonát jogtalanul. És mi a hitetleneknek közülük fájdalmas gyötrelmet készítettünk elő.

162. De a tudásban szilárdak közülük, és a hívők hisznek abban, ami lebocsáttatott neked, és abban, ami előtted bocsáttatott le, és megtartják az imádkozást, és megadják a kötelező adományt, és hisznek Allahban és az Utolsó Napban, nekik hatalmas jutalmat fogunk adni.

163. Bizony, mi [kinyilatkoztatást] sugalltunk neked [ó Mohamed], ahogyan sugalltunk korábban Noénak és az őutána következő prófétáknak, és sugalltunk Ábrahámnak, Izmáelnek, Izsáknak, Jákobnak és a Törzseknek (Jákob tizenkét fia leszármazottainak) és Jézusnak, Jóbnak, Jónásnak, Áronnak, Salamonnak. És Dávidnak zsoltárt adtunk.
164. És némely küldött történetét már korábban elbeszéltük neked, ám [más] küldöttek történetét nem beszéltük el neked, és Allah [közvetlenül] szólva szólt Mózeshez.
165. Örömhírhozó és figyelmeztető küldötteket [küldtünk el], hogy az embereknek ne lehessen Allahhal szemben érvük a küldöttek [elküldése] után. És Allah Méltóságteljes, Bölcs.
166. Allah azonban tanúsítja, hogy amit lebocsátott neked [ó Mohamed], azt az Ő tudásával bocsátotta le, és az angyalok is tanúsítják ezt. És elegendő Allah tanúnak.

167. Bizony, akik hitetlenné váltak és távol tartanak [másokat] Allah útjától, azok bizony messzejáró tévelygéssel tévelyegnek.
168. Bizony azok, akik hitetlenné váltak és igazságtalanságot követnek el, azoknak Allah nem fog megbocsátani, és nem vezeti őket [semmilyen más] útra,
169. Kivéve a Gyehenna útjára, örökkön örökké abban fognak maradni. Ez könnyű Allah számára.

170. Ó emberek! Immár eljött hozzátok a Küldött (Mohamed) az igazsággal az Uratoktól. Higgyetek hát, ez jobb nektek! Ám ha hitetlenné váltok, nos Allahé mindaz, ami az egekben és a földön van. Allah a Mindentudó, a Bölcs.

171. Ó Írás népe! Ne kövessetek el túlzást a vallásotokban! És Allahról csak az igazságot mondjátok! Bizony, Jézus, a Messiás, Mária fia, csupán Allah küldötte, és az Ő szava, melyet Máriára vetett, és Tőle származó (általa teremtett) lélek. Higgyetek hát Allahban és a küldötteiben, és ne mondjátok: „Három!" Hagyjátok abba! Ez jobb nektek. Bizony, Allah Egyetlen Isten – magasztaltassék [távol áll Tőle], hogy fiúgyermeke legyen neki! Övé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. És Allah elegendő védelmezőnek.
172. A Messiás nem tartja alávalónak, hogy Allah szolgája legyen, és az [Allahoz] közellévő angyalok sem. Aki alávalónak tartja az Ő szolgálatát, és fennhéjázik, hát egybe fogja gyűjteni Magához őket, mindannyiukat.

173. Ám azok, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], és jótetteket cselekszenek, azoknak teljes mértékben megadja a jutalmaikat, és Ő a kegyéből gyarapítja őket [jutalomban]. Ám azokat, akik alávalónak tartják [az Ő szolgálatát] és fennhéjáznak, azokat fájdalmas gyötrelemmel fogja megbüntetni. És nem találnak maguknak Allah helyett sem pártfogót, sem segítőt.
174. Ó ti, emberek! Immár bizonyíték (Mohamed Próféta) jött el hozzátok az Uratoktól, és nyilvánvaló világosságot (a Koránt) bocsátottunk le nektek.

175. Ami azokat illeti, akik hisznek Allahban, és ragaszkodnak Hozzá, azokat a Tőle származó könyörületbe és kegybe fogja bebocsátani, és az Egyenes úton fogja vezetni őket Magához.

176. Felvilágosítást kérnek tőled [ó Mohamed]. Mondd: „Allah felvilágosítást ad nektek a gyermektelen árváról: Ha egy férfi úgy hal meg, hogy nincs gyermeke [se szülei], de van egy leánytestvére, akkor neki a fele jár annak, amit hátrahagyott. [A leánytestvére halála esetén], a fiútestvér [az egészet] örökli tőle, ha annak nem volt gyermeke. Ha [a gyermektelen árvának] két leánytestvére van, akkor nekik a kétharmada jár annak, amit hátrahagyott. Ha többen vannak testvérek, férfiak és nők is, abban az esetben a férfinak kétszer annyi jár, mint a nőnek. Allah nyilvánvalóvá teszi [ezt] nektek, nehogy eltévelyedjetek. És Allah minden dologról tudomással bír."

5. Az asztal (al-Máida)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Teljesítsétek a szerződéseket! Meg lettek engedve számotokra a négylábú jószágok, kivéve az, ami recitáltatik nektek. Ne tegyétek megengedetté [magatoknak] a vadászatot, miközben tilalmas állapotban vagytok! Bizony, Allah azt rendel el, amit akar.
2. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyétek megengedetté (megszeghetővé) az Allah által kijelölt szertartásokat, sem a tilalmas hónapot, sem az áldozati állatokat, sem a nyakörvvel jelölteket [közülük], sem pedig azokat, akik a Tilalmas Házhoz tartanak, Uruk kegyét és megelégedését keresve! Ha már kiléptetek a tilalmas állapotból, akkor vadászhattok. És ne indítson titeket egy nép iránti gyűlöletetek – amiatt, hogy távol tartottak titeket a Tilalmas Mecsettől – arra, hogy túlkapásra vetemedjetek! És segítsétek egymást a jóságban és az istenfélelemben, ám ne segítsétek egymást a bűnben és az ellenségeskedésben! Féljétek Allahot! Bizony, Allah szigorú a büntetésben.

3. Tilalmassá tétetett nektek az elhullott állat [húsa], a vér, a disznóhús, és mindaz, amit Allah helyett [társistennek] ajánlottak fel, továbbá a megfojtott, az agyonütött, a [zuhanás miatt] halálra zúzódott, a halálra öklelt, és a ragadozóktól szétmarcangolt állat [húsa], kivéve, ha [még élve] vágjátok le. És [tilalmas] mindaz, amit az áldozati [bálvány] kövön vágtak le. És [tilalmas] nektek az is, hogy jósló-pálcákkal hozzatok döntést. Ez engedetlenség! A mai napon azok, akik hitetlenné váltak, feladták a reményüket vallásotok kapcsán [abban, hogy elhagyjátok], ne féljetek hát tőlük, hanem Tőlem féljetek! A mai napon befejezetté tettem számotokra a vallásotokat, és kiteljesítettem rátok a kegyemet, és az iszlámot választottam nektek vallásul. Ám aki éhínség miatt kényszerül [megszegni a tilalmat], nem pedig a bűnre való hajlandóságból, [akkor] Allah Megbocsátó, Irgalmas.

4. Kérdeznek téged [ó Mohamed] arról, hogy mi lett megengedve nekik [az ételekből]. Mondd: „Megengedtettek nektek a jó dolgok, és a betanított ragadozóknak [a zsákmánya], amelyeket vadászatra küldtök, megtanítva azokat [a vadászat fogásaiból] arra, amire Allah tanított meg titeket. Egyetek hát abból, amit nektek fogtak, említsétek meg Allah nevét felette, és féljétek Allahot! Bizony, Allah gyors az elszámoltatásban."
5. A mai napon meg lettek engedve nektek a jó dolgok, és azok élelme, akiknek az Írás adatott, megengedett számotokra, és a ti élelmetek megengedett az ő számukra. [Megengedett nektek a házasság] a tisztességes (szabad) hívő asszonyokkal, és a tisztességes asszonyokkal azok közül, akiknek az Írás adatott előttetek, ha megadjátok nekik a járandóságukat (nászajándékukat), tisztességesekként, nem paráznákként, se nem szeretőket tartókként. Aki pedig megtagadja a hitet, annak szertefoszlik a cselekedete, és ő a túlvilágon a vesztesek közé fog tartozni.

6. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Amikor nekiálltok [megtartani] az imádkozást, mossátok meg az arcotokat és mindkét karotokat könyökig, és töröljétek át a fejeteket, és [mossátok meg] lábatokat bokáig! Ha pedig házasélet [vagy magömlés] utáni állapotban vagytok, akkor tisztálkodjatok (fürödjetek meg)! Ha betegek lennétek, vagy úton vagytok, vagy valamelyikőtök az illemhelyről jön, vagy asszonyokat érintettetek, és nem találtok vizet, akkor folyamodjatok a tiszta talajhoz, és töröljétek meg azzal az arcotokat és a kezeteket! Allah nem akar semmilyen feszélyezettséget okozni nektek, hanem meg akar tisztítani titeket, és hogy kiteljesítse rátok a jótéteményét, hátha hálásak lesztek.

7. És emlékezzetek Allah jótéteményére irántatok, és a szövetségére, amit veletek kötött, amikor azt mondtátok: „Halljuk és engedelmeskedünk!" Féljétek hát Allahot! Bizony, Allahnak tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.
8. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Legyetek fenntartói [az igazságnak] Allahért, tanúkként az igazságosság mellett, és ne indítson titeket egy nép iránti

gyűlöletetek arra, hogy igazságtalanok legyetek! Legyetek hát igazságosak, ez közelebb áll az istenfélelemhez! És féljétek Allahot! És Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.

9. Allah megígérte azoknak, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, hogy megbocsátás és hatalmas jutalom jár nekik.
10. És azok, akik hitetlenné váltak és meghazudtolják a jeleinket, ők a Pokol lakói.

11. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Emlékezzetek Allah jótéteményére irántatok, amikor az emberek arra törekedtek, hogy kinyújtsák a kezüket ellenetek, ám Ő távol tartotta a kezüket tőletek! És féljétek Allahot, és Allahra hagyatkozzanak hát a hívők!

12. És bizony, Allah már szövetséget kötött Izrael fiaival, és tizenkét képviselőt támasztottunk közülük. Allah azt mondta: „Én veletek vagyok, ha megtartjátok az imádkozást, megadjátok a kötelező adományt, hisztek a küldötteimben, támogatjátok őket, és szép kölcsönt adtok Allahnak (a kötelezőn felül adakoztok), akkor bizony eltörlöm rólatok a rossz tetteiteket, és olyan kertekbe bocsátalak be titeket, amelyek alatt folyók folynak, és aki ezután hitetlenné válik közületek, az immár eltévelyedett az egyenes úttól."
13. És mivel megszegték a szövetséget, megátkoztuk őket, és keménnyé tettük a szívüket. Kiforgatják a szavakat a helyükről (jelentésükből), és elfelejtik egy részét annak, amire emlékeztetést kaptak, és még mindig szembesülsz árulással a részükről, csupán kevesen [nem ilyenek] közülük. Nézd hát el nekik, és hagyj fel [a büntetésükkel]! Bizony, Allah szereti a jótevőket.

14. És szövetséget kötöttünk azokkal is, akik azt mondták: „Mi keresztények vagyunk", ám elfelejtették egy részét annak, amire emlékeztetést kaptak, ezért ellenségeskedést és gyűlöletet gerjesztettünk közöttük a Feltámadás Napjáig. És Allah hírül fogja adni nekik, amit műveltek.

15. Ó Írás népe! Immár eljött hozzátok a Küldöttünk (Mohamed), világossá tesz nektek sokat abból, amit elrejtettetek az Írásból, és eltekint soktól [abból, amit elrejtettetek]. Bizony, világosság jött el hozzátok Allahtól, és nyilvánvaló Írás (a Korán).
16. Allah azokat vezeti általa a békesség útjaira, akik követik azt, amivel elnyerik az Ő elégedettségét, és kihozza őket a [különböző] sötétségekből a világosságra, az Ő engedelmével, és egyenes útra vezeti őket.
17. Bizony, hitetlenné váltak azok, akik azt mondják: „Bizony, Allah a Messiás, Mária fia." Mondd [ó Mohamed]: „Kinek áll módjában [bármit is tenni] Allahhal szemben, ha Ő azt akarja, hogy elpusztítsa a Messiást, Mária fiát, és az anyját, és mindenkit, aki a földön van?" Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett, és [afelett] ami közöttük van. Azt teremt, amit akar, és Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

18. A zsidók és a keresztények azt mondták: „Mi Allah gyermekei és szerettei vagyunk." Mondd [ó Mohamed]: „Akkor miért sújt gyötrelemmel titeket a bűneitek miatt?" Dehogy! Ti emberek vagytok, azok közül, akiket teremtett. Annak bocsát meg, akinek akar, és azt sújtja gyötrelemmel, akit akar. Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett, és [afelett] ami közöttük van. És Nála lesz a végcél.
19. Ó Írás népe! Immár eljött hozzátok a Küldöttünk, hosszú idő elteltével a küldöttek után, hogy világossá tegye nektek [az igazságot], azért, hogy ne mondjátok: „Nem jött el hozzánk sem örömhírhozó, sem figyelmeztető." Immár örömhírhozó és figyelmeztető jött el hozzátok, és Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

20. És [említsd meg,] amikor Mózes azt mondta a népének: „Ó népem! Emlékezzetek Allah irántatok tanúsított jótéteményére, amikor prófétákat támasztott közöttetek, és uralommal ruházott fel titeket [ügyeitek felett], és olyasmit adott nektek, amit az [akkori] teremtmények közül senkinek sem adott (a mannát és a fürjeket)!
21. Ó népem! Lépjetek be a Szent Földre, amit Allah megírt nektek, és ne fordítsatok hátat (ne futamodjatok meg), mert akkor vesztesekké váltok!"

22. Azt mondták: „Ó Mózes! Bizony ott egy hatalmas erejű nép van (a kánaániták)! Mi addig oda nem lépünk be, amíg azok onnan ki nem mennek! Ha kimennek onnan, akkor mi belépünk."
23. Azt mondta két férfi, azok közül, akik féltek [Allahtól] – akiket Allah jótéteményeiben részesített: „Lépjetek be hozzájuk a kapun! Ha már beléptetek azon, ti lesztek a győzelmet aratók! Allahra hagyatkozzatok, ha [valóban] hívők vagytok!"
24. Azt mondták: „Ó Mózes! Mi bizony soha nem fogunk oda belépni, amíg azok ott vannak. Menj te és az Urad, és harcoljatok! Mi addig itt maradunk."
25. Azt mondta: „Uram! Nem rendelkezem, csakis magam és testvérem (Áron) felett. Tégy hát igazságot köztünk és az engedetlen nép között!"
26. [Allah] azt mondta: „Ez (a Szent Föld) tilalmas számukra negyven évig, bolyongani fognak a földön. Te azonban ne bánkódj az engedetlen nép miatt!"

27. És recitáld nekik (az izraelitáknak) Ádám két fiának (Ábelnek és Káinnak) hírét az igazságnak megfelelően! [Említsd meg,] amikor mindketten áldozatot ajánlottak fel [Allahnak], ám az egyikőjüktől elfogadtatott, míg a másiktól nem fogadtatott el! [Káin] azt mondta: „Bizony, meg foglak ölni téged!" [Ábel] azt mondta: „Bizony, Allah csupán az istenfélőktől fogad el.
28. Ha kinyújtod felém a kezed, hogy megölj engem, én nem fogom kinyújtani a kezem feléd, hogy megöljelek. Bizony, én félek Allahtól, a teremtmények Urától,
29. Bizony azt akarom, hogy te viseld az ellenem való bűn (a meggyilkolásom) [terhét], [eddigi] bűnöd mellett, és így a [Pokol-]tűz lakói közé tartozz! Ez az igazságtalanok fizetsége."
30. És magában késztetést érzett arra, hogy megölje a testvérét, és meg is ölte, így vesztes lett a vesztesek között.
31. És Allah elküldött egy hollót, amely a földön keresgélt, hogy megmutassa neki, hogyan rejtse el testvére holttestét. Azt mondta: „Jaj nekem! Hát képtelen vagyok arra, hogy olyan legyek, mint ez a holló, és elrejtsem testvérem holttestét?" És a megbánók közé tartozott.

32. Emiatt írtuk elő Izrael fiainak: „Az, hogy valaki megöl egy embert – nem emberölés vagy a földön való pusztítás [büntetéseként] – olyan, mintha megölné az összes embert, és az, hogy valaki életben tartja, olyan mintha az összes embert életben tartaná." Bizony, eljöttek hozzájuk a küldötteink a világos bizonyítékokkal, ám ezek után sokan közülük mértéktelenek a földön.
33. Bizony azoknak, akik háborúznak Allah és a Küldötte ellen, és azon igyekeznek, hogy romlást okozzanak a földön [útonállással], csupán az a fizetségük, hogy megöletnek, vagy felfeszíttetnek, vagy [egymással] ellentétesen kezük és lábuk levágatik, vagy száműzik őket a földről. Ez megszégyenítés nekik az evilágon, és a túlvilágon hatalmas gyötrelemben lesz részük.
34. Kivéve azokat, akik bűnbánatot tanúsítanak még azelőtt, hogy hatalmatok alá kerülnének (elfogtátok őket). Hát tudjátok meg, hogy Allah bizony Megbocsátó, Irgalmas.

35. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Féljétek Allahot, és keressétek [az istenszolgálatok közül] a Hozzá való közeledés módját, és küzdjetek az Ő Útján! Hátha boldogultok.
36. Bizony azok, akik hitetlenné váltak, ha az övék lenne mindaz, ami a földön van, és azzal együtt még egyszer annyi, hogy megváltsák vele magukat a Feltámadás Napjának gyötrelmétől, bizony nem fogadtatik el tőlük [váltságdíjként] és fájdalmas gyötrelem jár nekik.
37. Ki akarnak majd jönni a [Pokol-]tűzből, ám ők nem fognak onnan kijönni, és örökké tartó gyötrelem jár nekik.

38. [Ó ti, ítélet-végrehajtók!] A tolvaj férfinak és a tolvaj nőnek vágjátok le a kezét, fizetségként azért, amit szereztek (elkövettek), és elrettentő büntetésként Allahtól! És Allah Méltóságteljes, Bölcs.
39. Aki azonban bűnbánatot tanúsít igazságtalansága [elkövetése] után és megjavul, afelé bizony Allah kiengesztelődve fordul. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
40. Vajon nem tudod, hogy Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett? Azt sújtja gyötrelemmel, akit akar, és annak bocsát meg, akinek akar. Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

41. Ó te, Küldött! Ne szomorítsanak el azok, akik sietve igyekeznek a hitetlenségben azok közül, akik a szájukkal azt mondják: „Hiszünk!”, de a szívük nem hisz! És azok közül, akik zsidók, vannak, akik hallgatnak a hazugságra, és hallgatnak más népekre, akik nem [is] jöttek el hozzád. [Akik] kiforgatják a szavakat, miután a helyükre kerültek (rögzítve lettek), és azt mondják: „Ha ez (az írástudók által kiforgatott ítélet) adatik meg nektek, akkor fogadjátok el, ám ha nem adatik meg nektek, akkor óvakodjatok!” Ám akit Allah kísértésbe (tévelygésbe) akar vinni, annak érdekében nem áll módodban [bármit is tenni] Allahhal szemben. Ők azok, akiknek Allah nem akarta megtisztítani a szívét, szégyen jár nekik az evilágon, és a túlvilágon hatalmas gyötrelemben lesz részük.
42. Hallgatnak a hazugságra, és buzgón felfalják a jogtalanul szerzett vagyont. Ha eljönnek hozzád [ítélkezésért], akkor ítélkezz közöttük vagy fordulj el tőlük! És ha elfordulsz tőlük, akkor semmiben sem árthatnak neked. Ám ha ítélkezel közöttük, ítélkezz közöttük igazsággal! Allah szereti az igazságosakat.
43. És hogyan tehetnek meg téged döntőbírónak, miközben náluk van a Tóra, amelyben ott van Allah ítélete! Majd azután (az ítéleted után) elfordulnak. És ők nem hívők!

44. Bizony, mi lebocsátottuk a Tórát – amiben útmutatás és világosság van – amely által a Próféták, akik alávetették magukat [Allahnak], azok között ítélkeztek, akik zsidók. És az Úr hű szolgái és az írástudók aszerint [ítélkeztek], ami Allah Írásából megőrzésre rájuk lett bízva, és ők erre tanúk voltak. Hát [ti, zsidó írástudósok] ne féljetek az emberektől, hanem Tőlem féljetek! És ne kótyavetyéljétek el csekély áron a jeleimet (a szavaimat)! És akik nem aszerint ítélkeznek, amit Allah lebocsátott, azok bizony a hitetlenek.
45. És megírtuk nekik abban azt, hogy az életet az életért, a szemet a szemért, az orrot az orrért, a fület a fülért, a fogat a fogért, és a sebesülések a kiegyenlítés [törvénye] alá esnek. Ha valaki adakozásképpen mond le ezekről (a törvény adta jogairól), az eltörlés számára [a bűnei egy részére nézve]. És akik nem aszerint ítélkeznek, amit Allah lebocsátott, azok bizony az igazságtalanok.

46. És utánuk küldtük, az ő nyomdokaikba, Jézust, Mária fiát, igazolva annak az igazságát, ami előtte volt a Tórából, és odaadtuk neki az Evangéliumot, amelyben útmutatás és világosság van, igazolva annak az igazságát, ami előtte volt a Tórából, útmutatásként és intésként az istenfélőknek.
47. És ítélkezzen az Evangélium népe aszerint, amit Allah lebocsátott abban, és akik nem aszerint ítélkeznek, amit Allah lebocsátott, azok bizony az engedetlenek.

48. És lebocsátottuk hozzád [ó Küldött] az Írást (a Koránt) az igazsággal, igazolván annak az igazságát, ami előtte volt az Írásból és döntő tanúként vele szemben. Ítélkezz hát közöttük aszerint, amit Allah lebocsátott, és ne kövesd az ő kényeiket attól [elfordulva vagy eltérve], ami eljött hozzád az igazságból! Mindenkinek törvényt és világos utat írtunk elő. És ha Allah úgy akarta volna, egyetlen közösséggé tett volna titeket, ám [szétválasztott benneteket], hogy próbára tegyen titeket azáltal, amit nektek adott. Igyekezzetek hát elöl járni a jótettekben! Mindnyájatoknak Allahhoz lesz a visszatérése, és Ő tudatni fogja veletek azt, amiben különböztetek.
49. És ítélkezz közöttük aszerint, amit Allah lebocsátott, és ne kövesd az ő kényüket! És óvakodj tőlük, nehogy kísértésbe vigyenek (eltérítsenek téged) annak egy részétől, amit Allah lebocsátott neked! Ha elfordulnak, úgy tudnod kell, hogy bizony, Allah csupán a bűneik egy része miatt akar lesújtani rájuk. Bizony, az emberek közül sokan engedetlenek.
50. Vajon a tudatlanság kora (az iszlám előtti korszak) ítélkezését kívánják [követni]? És ki jobb ítélkező Allahnál egy olyan nép számára, akik teljes bizonyossággal hisznek?

51. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyétek a zsidókat és a kereszténveket pártfogókká! Egyikük a másik pártfogója. Aki azonban közületek pártfogónak fogadja őket, az bizony közülük való! Bizony, Allah nem vezeti [az igaz] útra az igazságtalan népet.

52. Láthatod azokat, akiknek a szívében betegség lakozik (a képmutatók), amint sietve igyekeznek értük (megelégedésükért), azt mondván: „Félünk attól, hogy valami sorsfordulat sújt majd minket!" Ám lehet, hogy Allah győzelmet vagy Tőle származó parancsot hoz [a képmutatók leleplezéséről], és akkor megbánják majd azt, amit magukban titkoltak.
53. Azt mondják azok, akik hisznek: „Vajon ők azok, akik a legerőteljesebb esküjükkel esküdtek Allahra, hogy bizony ők veletek vannak?" Bizony szertefoszlanak a cselekedeteik, és vesztesekké váltak.

54. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Aki hitehagyott lesz, nos Allah olyan népet fog előhozni, akiket szeret, és akik szeretik Őt, alázattal vannak a hívők iránt, kemények a hitetlenekkel szemben. Küzdenek Allah Útján, és nem félnek egyetlen szemrehányó szemrehányásától sem. Ez Allah kegye, amit annak ad, akinek akar. Allah [mindent] Átfogó, Mindentudó.
55. Bizony, a ti pártfogótok csupán Allah, és a Küldötte, és azok, akik hisznek, akik megtartják az imádkozást, megadják a kötelező adományt, miközben meghajolnak (alázatot tanúsítanak).
56. Aki pártfogónak fogadja Allahot, a Küldöttét, és azokat, akik hisznek, nos bizony, Allah szövetségesei a győzelmet aratók!

57. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyétek pártfogóitokká azokat, akik vallásotokat gúny és játék tárgyává teszik azok közül, akik megkapták az Írást előttetek, és a hitetleneket sem! És féljétek Allahot, ha valóban hívők vagytok!
58. Ha imádkozásra hívtok fel, ők azt gúny és játék tárgyává teszik. Ez azért van, mert ők egy olyan nép, akik nem élnek az eszükkel.

59. Mondd [ó Mohamed]: „Ó Írás népe! Csupán azt kifogásoljátok bennünk, hogy mi hiszünk Allahban, és abban, ami lebocsáttatott nekünk, és abban is, ami korábban lett lebocsátva, és azt, hogy [hiszünk abban, hogy] a legtöbb közületek engedetlen?"

60. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon hírt adjak-e nektek arról, ami annál is (az engedetlenek fizetségénél) rosszabb fizetség Allahtól? [Azok fizetsége], akiket Allah megátkozott, és megharagudott rájuk – egyeseket közülük majmokká és disznókká tett – és akik a hamisan istenítetteket (Tághút) szolgálták, ők a legrosszabb helyzetűek, és a legjobban eltévelyedtek az egyenes úttól."

61. És amikor eljönnek hozzátok, azt mondják: „Hiszünk!" Ám hitetlenséggel lépnek be, és ők azzal is lépnek ki. És Allah jobban tudja azt, amit rejtenek.
62. És láthatsz sokakat közülük, amint sietve igyekeznek a bűnben, az ellenségeskedésben, és a jogtalanul szerzett vagyon felfalásában. Mily nyomorúságos dolgot cselekszenek!
63. Hát miért nem tiltották meg nekik az Úr hű szolgái és az írástudók bűnös beszédüket és a jogtalanul szerzett vagyon felfalását? Mily nyomorúságos dolgot művelnek!
64. A zsidók azt mondják: „Allah keze meg van bilincselve!" Legyen az ő kezük bilincsbe verve, és legyenek megátkozva azért, amit mondtak! Dehogy! Az Ő két keze ki van tárva, és Ő úgy ad, ahogyan akar. Bizony az, ami lebocsáttatott neked az Uradtól, sokakat közülük gyarapít túlkapásban és hitetlenségben. És ellenségeskedést és gyűlölködést vetettünk közéjük a Feltámadás Napjáig. Valahányszor a háború tüzét szítják, Allah eloltja azt, és azon igyekeznek a földön, hogy romlást okozzanak, ám Allah nem szereti a romlást okozókat!

65. És ha az Írás népe hinne, és istenfélő lenne, akkor elengednénk nekik a rossz tetteiket, és bebocsátanánk őket a gyönyörűség kertjeibe [a Paradicsomban].
66. És ha ők betartanák a Tórát és az Evangéliumot, és azt, ami az Uruktól lebocsáttatott hozzájuk, akkor ehetnének felülről és a lábuk alól is. Van közöttük egy mértéktartó közösség. Ám milyen sokan vannak közülük, akik rosszul cselekszenek!

67. Ó te Küldött! Add át azt, ami lebocsáttatott neked az Uradtól! Ha ezt nem teszed meg, akkor nem adtad át az Ő üzenetét. Allah védel-

mezni fog téged az emberekkel szemben. Allah nem vezeti [az igaz] útra a hitetlen népet.

68. Mondd [ó Mohamed]: „Ó Írás népe! Addig nem rendelkeztek semmivel sem [a vallásból], amíg nem tartjátok be a Tórát és az Evangéliumot, és azt, ami lebocsáttatott nektek az Uratoktól (a Koránt)!" Bizony az, ami lebocsáttatott neked az Uradtól, sokakat közülük gyarapít túlkapásban és hitetlenségben. Ne szomorkodj hát a hitetlen nép [meghazudtolása] miatt!
69. Bizony azok, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében] és azok, akik zsidók, és a szábeiták és a keresztények, akik hisznek Allahban, és az Utolsó Napban, és jó tetteket cselekszenek, hát rajtuk nem lesz úrrá a félelem, és nem fognak szomorkodni.

70. Bizony, szövetséget kötöttünk Izrael fiaival, és küldötteket küldtünk hozzájuk. Ahányszor eljött hozzájuk egy küldött olyasvalamivel, amely nem a maguk kedvére volt, egy csoportot meghazudtoltak, és egy másik csoportot megöltek.
71. És azt gondolták, hogy nem lesz kísértés (ellenszegülésük miatti büntetés), és vakok és süketek lettek. Azután Allah kiengesztelődött irántuk, majd sokan közülük [újra] vakok és süketek lettek. És Allah látja mindazt, amit cselekszenek.

72. Bizony, hitetlenné váltak azok, akik azt mondják: „Bizony, Allah a Messiás, Mária fia!" Holott a Messiás azt mondta: „Ó Izrael fiai! Szolgáljátok Allahot, az én Uramat és a ti Uratokat!" Aki társistent állít Allah mellé, bizony Allah tilalmassá tette számára a Paradicsomot, és a [Pokol-]tűz lesz a hajléka. És az igazságtalanoknak nem lesznek segítőik.
73. Bizony, hitetlenné váltak azok, akik azt mondják: „Bizony, Allah a harmadik a három közül!" Holott nincs [több] isten, csak Egy Isten! És ha nem állnak el attól, amit mondanak, akkor azokat, akik hitetlenné váltak közülük, fájdalmas gyötrelem fogja érni.

74. Vajon nem fordulnak Allahhoz bűnbánattal, és kérnek Tőle megbocsátást? Allah Megbocsátó, Irgalmas.
75. A Messiás, Mária fia, nem más, mint egy küldött. Már előtte is eltávoztak a küldöttek [az élők sorából], és az édesanyja igaz asszony. Ők ketten élelmet ettek [mint minden ember]. Nézd meg, hogyan tesszük világossá nekik a jeleket! Majd nézd meg, hogyan lehetnek eltérítve [az igazságtól]!
76. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon Allah helyett olyat szolgáltok, amelynek nem áll módjában számotokra hasznot [hozni], sem ártalmat [eltávolítani]? És Allah a mindent Halló, a Mindentudó."
77. Mondd [ó Mohamed]: „Ó Írás népe! Ne essetek túlzásba a vallásotokban az igazságon kívül [mást követvén]! És ne kövessétek azon nép kényeit, akik már korábban eltévelyedtek, és sokakat tévelygésbe vittek, és ők maguk is eltévelyedtek az egyenes úttól!"

78. Átkozottak lettek azok, akik hitetlenné váltak Izrael fiai közül, Dávid és Jézus, Mária fia, szava által. Ez azért van, mert ellenszegültek, és túlkapásra vetemedtek.
79. Nem tiltották meg egymásnak az elvetendőt, amit elkövettek. Milyen nyomorúságos az, amit tettek!
80. Látod, hogy sokan közülük pártfogónak fogadják azokat, akik hitetlenné váltak. Milyen nyomorúságos az, amit ők maguk küldtek előre [a túlvilágra a tetteikből önmaguknak], amiért Allah megharagudott rájuk. És ők a gyötrelemben fognak maradni örökké.
81. És ha hittek volna Allahban és a Prófétában, és abban, ami lebocsáttatott neki, akkor nem tették volna őket pártfogóikká. Ám sokan közülük engedetlenek.

82. Bizony, a legellenségesebbnek az emberek közül, azokkal szemben, akik hisznek, a zsidókat találod és azokat, akik társistent állítanak [Allah mellé]. És bizony a szeretetben legközelebbinek azokhoz, akik hisznek, azokat találod, akik azt mondják: „Mi keresztények vagyunk." Ez azért van így, mert közöttük papok és szerzetesek vannak, és ők nem fennhéjáznak.

83. És ha meghallják azt, ami lebocsáttatott a Küldöttnek, látod, amint könnybe lábad a szemük amiatt, amit már ismertek az igazságból. Azt mondják: „Urunk! Hiszünk! Írj hát minket azok közé, akik tanúsítják [az igazságot]!
84. És miért ne hinnénk Allahban, és abban, ami eljött hozzánk az igazságból? És arra vágyunk, hogy Urunk bebocsásson minket [a Paradicsomba] a jó néppel együtt."
85. Allah pedig azért, amit mondtak, megjutalmazta őket kertekkel [a Paradicsomban], amelyek alatt folyók folynak, örökké abban fognak maradni. És ez a jótevők jutalma.
86. Ám akik hitetlenné váltak és meghazudtolják a jeleinket, azok a Pokol lakói.

87. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyétek tilalmassá a jó dolgokat, amelyeket Allah megengedett nektek, és ne vetemedjetek túlkapásra! Allah bizony nem szereti a túlkapásra vetemedőket.
88. És egyetek abból, amivel Allah ellátott titeket, megengedett és jó [táplálék] gyanánt! És féljétek Allahot, akiben hisztek!

89. Allah nem kéri számon rajtatok a nem szándékos esküiteket, azonban számonkéri rajtatok a [hazug] esküt, amit szánt szándékkal kötöttetek. Annak jóvátétele tíz szegény táplálása úgy, ahogyan általában a családotokat tápláljátok, vagy az ő felruházásuk, vagy egy rabszolga felszabadítása. Aki nem talál [erre módot], annak háromnapi böjtölés [a feladata]. Ez a ti esküitek jóvátétele, ha esküt tesztek. Őrizzétek esküiteket [a megszegéstől]! Így teszi Allah világossá a jeleit. Hátha hálásak lesztek.

90. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Bizony a szeszes ital, a szerencsejáték, az áldozati [bálvány] kövek, a jóslópálcák [mind] förtelmesség, amely a sátán munkálkodásából származik, kerüljétek hát el, hátha boldogultok!
91. Bizony, a sátán az ellenségeskedést és a gyűlöletet akarja közétek vetni a szeszes ital és a szerencsejáték által, és akadályozni akar titeket az Allahról való megemlékezésben és az imádkozásban. Vajon abbahagyjátok?

92. Engedelmeskedjetek Allahnak és engedelmeskedjetek a Küldöttnek, és óvakodjatok! Ha elfordultok, akkor tudnotok kell, hogy a Küldöttre csupán a világos [üzenet-]átadás tartozik.
93. Nem terheli vétség azokat, akik hisznek és jótetteket cselekszenek azért, amit [a tilalom előtt] ettek, ha istenfélelmet tanúsítanak, hisznek és jótetteket cselekszenek, majd [nagyobb] istenfélelmet tanúsítanak és hisznek, azután [még nagyobb] istenfélelmet tanúsítanak és helyesen cselekszenek. És Allah szereti a jótevőket.

94. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Allah próbára tesz titeket [különböző fajta] vaddal, amit kezetek és lándzsátok ejt el, hogy Allah nyilvánvalóvá tegye [az embereknek] azt, amit már tudott arról, aki fél Tőle anélkül, hogy látná Őt. Aki pedig ezután túlkapásra vetemedik, annak fájdalmas gyötrelemben lesz része.
95. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne öljetek vadat, amikor tilalmas állapotban vagytok! Ha közületek valaki szándékosan öli meg, akkor ellentételezés [terheli őt] a jószágokból, ami egyenértékű azzal, amit megölt. Erről két igazságos ember dönt közületek. [A jószág] áldozati állatként érjen a Kábához [a szegények javára]! Vagy pedig jóvátételezés szegények élelmezéseként, vagy ezzel egyenértékű böjtölés, hogy megízlelhesse tette súlyos következményét. Allah elnéző azzal szemben, ami korábban történt, aki pedig visszatér, azon Allah elégtételt vesz. És Allah Méltóságteljes, az elégtétel Birtokosa.

96. Meg lett engedve nektek [a zarándoklat idején is] az, amit a tengerből halásztok és az élelem [amit partra vet a tenger], ellátásként számotokra és az úton lévőknek. Ám tilalmassá tétetett nektek a szárazföldi vadászat mindaddig, amíg tilalmas állapotban vagytok. És féljétek Allahot, akihez egybe lesztek gyűjtve!
97. Allah a Kábát, a Tilalmas Házat, a tilalmas hónapot, az áldozásra felajánlott állatot, és a nyakörvvel jelölteket fenntartás és biztonság forrásává tette az embereknek. Ez azért van, hogy tudhassátok,

Allah tudja mindazt, ami az egekben és mindazt, ami a földön van, és azt, hogy Allah minden dologról tudomással bír.

98. Tudnotok kell, hogy Allah szigorú a büntetésben, és hogy Allah Megbocsátó, Irgalmas.
99. Nem tartozik a Küldöttre más, mint az [üzenet-]átadás. És Allah tudja, amit felfedtek, és azt, amit elrejtetek.
100. Mondd [ó Mohamed]: „Nem egyenlő a hitvány a jóval, akkor sem, ha a hitvány sokasága tetszene neked [ó ember].” Féljétek hát Allahot, ti értelemmel bírók! Hátha boldogultok.

101. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne kérdezősködjetek olyan dolgok felől, amelyek, ha nyilvánvalóvá válnának nektek, akkor rosszul érintenének titeket (nehézséggel járna)! Ám ha akkor kérdezősködtök felőlük, amikor lebocsáttatik a Korán, úgy nyilvánvalóvá válnak nektek, pedig Allah elnézte ezeket [nektek]. És Allah Megbocsátó, Béketűrő.
102. Kérdezett már [hasonlókat] egy előttetek élt nép, majd [mégis] hitetlenné váltak azokkal [a válaszokkal szemben, amiket kaptak].

103. Allah nem rendelte el [hogy ne legyenek hasznosítva] a bevágott fülű többször ellett, sem a [bálványoknak] szabadon engedett, sem pedig a kétszer egymás után nőstény tevecsikót ellő nősténytevék, sem a sok utódot nemző csődörtevék. Ám azok, akik hitetlenné váltak, hazugságot találnak ki Allah ellen. Ám a legtöbbjük nem él az eszével.
104. Ha azt mondják nekik: „Gyertek ahhoz, amit Allah lebocsátott és gyertek a Küldötthöz”, akkor ők azt mondják: „Elegendő nekünk az, amin atyáinkat találtuk.” Vajon akkor is, ha atyáik nem tudnak semmit, és nem lelnek [az igaz] útra?
105. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Törődjetek magatok [javulásával]! Nem lesz a károtokra az, aki eltévelyedett, ha közben ti ráleltek [az igaz] útra. Allahhoz lesz mindnyájatok visszatérése, és Ő tudatni fogja veletek, hogy ti mit tettetek.

106. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha eljön valamelyikőtökért a halál, a végrendelkezéskor tanúskodjon két igazságos [ember] közületek, vagy másik kettő, nem közületek való (nem muszlimok), ha ti a földet járjátok [utazáskor], és akkor sújt le reátok a halál csapása! Tartsátok vissza kettejüket a [délutáni] imádkozás után, ha kétségetek támad [szavahihetőségüket illetően], hogy esküdjenek meg Allahra – mondván: „Nem kótyavetyéljük el [a tanúságot] semmilyen áron, még akkor sem, ha közeli rokonról van szó! Nem titkoljuk el az Allah előtt tett tanúságot, különben bizony a vétkesek közé tartoznánk!"
107. És ha kiderül, hogy ők ketten bűnnel felérő [dolgot cselekedtek], akkor lépjenek ketten a helyükbe azok közül, akiket megillet az előjog [az örökhagyó legközelebbi rokonai]! Ők ketten esküdjenek meg Allahra: „A mi tanúvallomásunk igazabb, mint az ő tanúvallomásuk! Mi nem vetemedünk túlkapásra, különben bizony, az igazságtalanok közé tartoznánk!"
108. Ez [a rendelkezés] áll a legközelebb ahhoz, hogy az igazságnak megfelelően tegyenek tanúságot, vagy hogy attól tartsanak, visszautasíttatik [a hamis] esküjük, miután esküt tettek. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek! Allah nem vezeti [az igaz útra] az engedetlen népet!

109. [Az Utolsó Ítélet] napján, amikor Allah összegyűjti a Küldötteket, majd azt mondja [nekik]: „Mit felelt nektek [a népetek az egyistenhitre való hívásotokra]?" Azt mondják: „Nincs nekünk tudásunk [arról]! Bizony, Te vagy a rejtett dolgok Tudója!"

110. [Említsd meg,] amikor Allah azt fogja mondani [az Ítélet Napján]: „Ó Jézus, Mária fia! Emlékezz a kegyeimre irántad és édesanyád iránt, amikor megerősítettelek a Szent Lélekkel (Gábriel angyallal), és amikor beszéltél az emberekhez a bölcsőben, és meglett férfiként! És [emlékezz arra] amikor megtanítottam neked az írást és a bölcsességet, a Tórát és az Evangéliumot, és amikor agyagból az Én engedelmemmel olyan formát teremtettél, mint a madár, majd belefújtál, és [élő] madárrá lett az Én engedelmemmel, és meggyógyítot-

tad a születésétől fogva vakot és a leprást az Én engedelmemmel, és amikor feltámasztottad a halottakat az Én engedelmemmel! [Emlékezz arra,] amikor távol tartottam tőled Izrael fiait, mikor világos bizonyítékokkal jöttél el hozzájuk, és azt mondták azok, akik hitetlenné váltak közülük: 'Ez bizony nyilvánvaló varázslat!'"

111. [Említsd meg,] amikor azt sugalltam a kiválasztott követőknek (a tanítványoknak), hogy higgyenek Bennem és a Küldöttemben! Azt mondták: „Hiszünk! Tanúsítsd, hogy mi muszlimok vagyunk (alávetjük magunkat Allahnak)!"

112. [Említsd meg,] amikor a kiválasztott követők (a tanítványok) azt mondták: „Ó Jézus, Mária fia! Vajon le tud-e bocsátani az Urad nekünk [egy étellel] terített asztalt az égből?" Azt mondta: „Féljétek Allahot, ha valóban hívők vagytok!"
113. Azt mondták: „Azért szeretnénk, hogy együnk róla, és hogy megnyugodjon a szívünk, és hogy megtudjuk, hogy te az igazat mondtad nekünk, és hogy azok közé tartozzunk, akik tanúk rá."
114. Jézus, Mária fia, azt mondta: „Ó Allah! Urunk! Bocsáss le nekünk [egy étellel] terített asztalt az égből, hogy [az a nap] ünnep legyen számunkra, az elsőnek (a jelenlévőknek) és az utolsónak (a későbbi nemzedéknek) közülünk, és hogy Tőled való jel legyen! Láss el minket, hiszen Te vagy a legjobb [Ellátó] az ellátók között!"
115. Allah azt mondta: „Bizony, én le fogom bocsátani nektek [amit kértetek]. Aki pedig ezután hitetlenné válik közületek, azt bizony olyan gyötrelemmel fogom sújtani, amilyen gyötrelemmel még senkit sem sújtottam a teremtmények közül!"

116. [Említsd meg,] amikor Allah azt fogja mondani [az Ítélet Napján]: „Ó Jézus, Mária fia! Vajon te mondtad az embereknek: 'Tegyetek engem és anyámat istenekké Allah helyett?'" Azt mondta: „Magasztaltassál! Hogyan mondhatnék én olyat, amihez nincs jogom? Ha én mondtam volna, bizonyosan tudnál arról. Tudod mindazt, amit magamban rejtek, ám én nem tudom azt, amit Te rejtesz Magadban. Bizony, Te vagy a rejtett dolgok Tudója!

117. Csak azt mondtam nekik, amit Te parancsoltál meg nekem, [azt,] hogy Allahot szolgáljátok, az én Uramat és a ti Uratokat! Tanú voltam cselekedeteikre, amíg közöttük voltam, ám miután elszólítottál (felemeltél Magadhoz), [egyedül] Te voltál az, Aki figyelte őket. Te minden dologra tanú vagy!
118. Ha gyötrelemmel sújtod őket, hát ők a szolgáid, ám ha megbocsátasz nekik, nos Te vagy a Méltóságteljes, a Bölcs!"
119. Allah azt mondta: „Ez az a nap, amelyen az igazmondók hasznára lesz az igazmondásuk." Nekik olyan kertjeik lesznek [a Paradicsomban], amelyek alatt folyók folynak, örökkön örökké abban fognak maradni. Allah elégedett [lesz] velük, és ők is elégedettek [lesznek] Vele (a Tőle kapott jutalommal). Ez a hatalmas diadal.
120. Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett, és [afelett] ami e kettő között van, és Ő minden dologra kiterjedő hatalmú.

6. A jószágok (al-An'ám)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A hálatelt dicséret Allahot illeti, aki megteremtette az egeket és a földet, és megalkotta a [különböző] sötétségeket és a világosságot. Ezek után, akik hitetlenné váltak, Urukkal egyenlőnek tartanak [másokat].
2. Ő az, aki megteremtett titeket agyagból, azután határidőt rendelt el [az életeteknek], és Nála megszabott határideje van [az evilágnak]. Ám ezután ti kételkedtek [a feltámadásban].
3. És Ő Allah [aki megérdemli az imádatot] az egekben és a földön. Tudja a titkotokat és a nyilvános dolgaitokat, és tudja azt, amit szereztetek.

4. És nem jön hozzájuk egyetlen jel sem az Uruk jelei közül csak úgy, hogy ügyet sem vetnek rá.
5. És bizony, meghazudtolták az igazságot (a Koránt), amikor eljött hozzájuk. Ám eljönnek majd hozzájuk a hírek arról, amin gúnyolódtak.
6. Vajon nem gondolkodtak-e el azon, hány előttük élt nemzedéket pusztítottunk el, akiknek nagyobb hatalmat adtunk a földön, mint amilyen hatalmat adtunk nektek, és bőséges esőt küldtünk le az égből, és azt rendeltük el, hogy a folyók folyjanak alattuk, azután elpusztítottuk őket a bűneik miatt, és más nemzedékeket hoztunk létre utánuk?
7. És ha lebocsátanánk neked [ó Mohamed] egy Írást papiruszon, s megérintenék azt a kezükkel, akkor azt mondanák azok, akik hitetlenné váltak: „Ez csupán nyilvánvaló varázslat!"

8. És azt mondták: „Miért nem bocsáttatott le hozzá egy angyal [igazolva őt]?" Ha angyalt bocsátottunk volna le, akkor az ügy (a büntetés) már eldöntetett volna, azután nem kaptak volna haladékot.
9. És ha őt (a Küldöttet) angyalnak tettük volna meg, akkor férfinak tettük volna meg, és bizonyára zavarossá tettük volna nekik azt [a helyzetet], amivel kapcsolatban [eleve] össze vannak zavarodva.

10. És bizony gúnyt űztek már küldöttekkel teelőtted is, ám körbekerítette azokat, akik gúnyolódtak, az [a büntetés], amiből gúnyt űztek.
11. Mondd: „Járjátok be a földet, majd nézzétek meg, milyen végre jutottak azok, akik meghazudtolták [a küldötteket]!"

12. Mondd: „Kié mindaz, ami az egekben és a földön van?" Mondd: „Allahé!" Előírta maga számára a könyörületet. Bizony, össze fog gyűjteni titeket a Feltámadás Napjára, melyhez nem fér kétség! Akik elveszítik (kárhozatba taszítják) magukat, azok nem hisznek.
13. És Övé mindaz, ami nyugszik [és mozog] az éjszaka alatt és nappal. Ő a Mindent Halló, a Mindentudó.
14. Mondd: „Vajon mást tegyek pártfogómmá, Allah, az egek és a föld Létrehozója helyett, holott ő élelmez [mindent], és őt nem élelmezi [senki]?" Mondd: „Bizony arra lettem felszólítva, hogy én legyek az első, aki aláveti magát [Allahnak], és [arra, hogy] ne tartozz azok közé, akik társistent állítanak [Allah mellé]!"
15. Mondd: „Bizony, én félek – ha ellenszegülök Uramnak – egy hatalmas nap gyötrelmétől!"
16. Akitől azon a napon [a büntetés] elfordíttatik, azon bizony megkönyörült [Allah], és az lesz a nyilvánvaló diadal.
17. És ha Allah valami ártalommal illet téged, azt senki el nem háríthatja, csak Ő! És ha pedig valami jó ér téged, hát Ő minden dologra kiterjedő hatalmú.
18. És Ő az, Aki legyőzhetetlen [hatalommal bír] szolgái felett, és ő a Bölcs, a [mindent] jól Ismerő.

19. Mondd: „Melyik dolog bír a legnagyobb tanúskodással?" Mondd: „Allah tanú köztem és köztetek, és [kinyilatkoztatásként] sugalltatott nekem ez a Korán, hogy figyelmeztesselek titeket általa, és azt, akihez eljut. Vajon, valóban azt tanúsítjátok, hogy Allah mellett más istenek is vannak?" Mondd: „Én nem tanúsítom!" Mondd: „Bizony, Ő Egy Isten! És én elhatárolódok attól, amit társistenként állítotok [Allah mellé]!"

20. Akiknek az Írást (a Tórát és az Evangéliumot) adtuk, úgy ismerik őt (Mohamedet), ahogyan saját fiaikat. Akik elveszítik (kárhozatba taszítják) magukat, azok nem hisznek.
21. Ki lehet igazságtalanabb annál, mint aki hazugságot talál ki Allah ellen, vagy meghazudtolja az ő jeleit? Az igazságtalanok bizony nem boldogulnak.

22. Azon a napon, amikor egybegyűjtjük őket, mindannyiukat, majd azt mondjuk azoknak, akik társistent állítottak [Allah mellé]: „Hol vannak azok, akiket társistenné nyilvánítottatok, akikről azt állítottátok [hogy Allah vetélytársai lennének]?"
23. Ezután nem lesz más [válaszuk] kísértésükkor (kikérdezésükkor), mint hogy azt mondják: „Allahra, Urunkra esküszünk, hogy nem voltunk azok, akik társistent állítottak [Allah mellé]!"
24. Nézd meg, hogyan hazudnak maguk ellen, és miként tűnt el mellőlük az, amit kitaláltak!
25. És van közöttük olyan, aki hallgat téged [amikor a Koránt recitálod], ám a szívükre leplet teszünk, hogy ne érthessék meg azt, a fülükbe pedig süketséget. Ha az összes jelet látnák, nem hinnének azokban. Amikor eljönnek hozzád azok, akik hitetlenné váltak, vitába szállnak veled mondván: „Ezek csupán a hajdanvoltak legendái!"
26. És ők eltiltanak [másokat] attól, és ők maguk is távol maradnak tőle, és csupán magukat pusztítják el, és észre sem veszik.

27. És ha látnád, amikor a [Pokol-]tűz elé állíttatnak, és azt mondják: „Ó bárcsak visszavitetnénk [az evilágba], nem hazudtolnánk meg Urunk jeleit, és a hívők közé tartoznánk!"
28. Dehogy! Megnyilvánult számukra az, amit korábban elrejtettek. Ha visszavitetnének, újra visszatérnének ahhoz, amitől eltiltattak. És bizony, hazugok ők!
29. És azt mondják: „Nincs más, csak az evilági életünk, és nem leszünk feltámasztva!"

30. És ha látnád, amikor az Uruk elé lesznek állítva! Ő azt mondja: „Vajon ez nem az igazság?" Azt mondják: „De igen! [Megesküszünk] az Urunkra!" Azt mondja: „Kóstoljátok hát meg a gyötrelmet amiatt, hogy hitetlenné váltatok!"
31. Bizony, vesztesek azok, akik meghazudtolták az Allahhal való találkozást. Amikor pedig váratlanul jön el hozzájuk az Óra (a Feltámadás), azt mondják: „Mily nagy a bánatunk amiatt a hanyagság miatt [amit elkövettünk] benne (az evilágon)!" Ők hordozni fogják terheiket (bűneiket) a hátukon. Lám, mily rossz az, amit teherként hordoznak!
32. Az evilági élet csupán játszadozás és szórakozás, ám a túlvilági lakhely jobb azoknak, akik istenfélők. Vajon nem éltek az eszetekkel?

33. Bizony, mi tudjuk, hogy elszomorít téged az, amit mondanak [a hitetlenek]. Ám ők nem téged hazudtolnak meg, hanem Allah jeleit tagadják az igazságtalanok!
34. És bizony, meg lettek hazudtolva küldöttek teelőtted, ám ők türelemmel viselték azt, hogy meghazudtolták és bántalmazták őket, amíg el nem jött hozzájuk a mi segítségünk. És nincs, aki megváltoztathatná Allah szavait (ígéretét). És bizony, már eljött hozzád [néhány] a [korábbi] küldöttek híreiből.
35. És ha nehezen viselnéd az elfordulásukat, és képes lennél alagútra lelni a földben, vagy létrára lelni az égben, hogy egy jelet hozz nekik [akkor tedd meg!] Ha Allah úgy akarta volna, akkor mindnyájukat az Igaz útra terelte volna! Ne tartozz hát a tudatlanok közé!

36. Csupán azok hallgatnak [a Próféta hívó szavára], akik hallanak. A halottakat pedig Allah támasztja fel, majd Hozzá lesznek visszavitetve.
37. És azt mondták: „Hát miért nem bocsáttatott le hozzá [küldetése bizonyítékaként] egy jel az Urától?" Mondd: „Allah bizony képes arra, hogy jelet bocsásson le, ám a legtöbbjük nem rendelkezik tudással."
38. És nincs egyetlen mozgó [élőlény] a földön, sem pedig madár, amely a két szárnyával repül, amelyek ne lennének közösségek hozzátok

hasonlóan. Semmit sem hanyagoltunk el az Írásban (az Őrzött Táblán). Majd az Uruk elé lesznek egybegyűjtve.

39. És azok, akik meghazudtolták a jeleinket, ők süketek, némák a [különböző] sötétségekben. Akit Allah akar, tévelygésbe visz, és akit akar, az Egyenes útra helyez.
40. Mondd: „Vajon mit gondoltok, ha eljön az Allah [által lesújtó] gyötrelem, vagy elér hozzátok az Óra (a Feltámadás Napja), vajon Allahon kívül mást hívtok-e [segítségül] majd, ha valóban igazmondók vagytok?"
41. Dehogy! Egyedül Őt fogjátok hívni és Ő elhárítja azt, ami miatt Őt hívjátok [segítségül], ha úgy akarja, és el fogjátok felejteni azt, amit társistenként állítottatok [Allah mellé].

42. És bizony, már az előtted élt közösségekhez is küldtünk [küldötteket], [ám meghazudtolták őket,] ezért megragadtuk őket nyomorúsággal és bajjal, hátha alázatosan fohászkodnak.
43. Hát miért nem fohászkodtak alázatosan akkor, amikor eljött hozzájuk a csapásunk? Ám a szívük megkeményedett, és a sátán díszessé tette nekik azt, amit cselekedtek.
44. Amikor pedig elfeledték azt, amire emlékeztetve lettek, kinyitottuk nekik minden dolog kapuit, mikor aztán örvendeztek annak, amit kaptak, akkor váratlanul megragadtuk őket, és lám, ők kétségbe estek.
45. Kiirtatott az utolsó maradéka annak a népnek, akik igazságtalanságot követtek el. A hálatelt dicséret pedig Allahot illeti, a teremtmények Urát!

46. Mondd: „Vajon mit gondoltok, ha Allah elveszi a hallásotokat és a látásotokat, és lepecsételi a szíveteket, van-e Allahon kívül más isten, aki visszaadhatná azt nektek? Nézd, hogyan sorakoztatunk fel különböző jeleket (bizonyítékokat), ők mégis elfordulnak!"
47. Mondd: „Vajon mit gondoltok, ha váratlanul vagy szemmel látható módon ér el titeket az Allahtól származó gyötrelem, elpusztul-e más, mint az igazságtalan nép?"

48. Nem küldjük el a küldötteket, csak örömhírhozókként és figyelmeztetőkként. Akik hisznek és megjavulnak, azokon nem lesz úrrá a félelem, és nem fognak szomorkodni.
49. Akik pedig meghazudtolták a jeleinket, azokat gyötrelem éri amiatt, hogy engedetlenek voltak.
50. Mondd: „Én nem mondom nektek, hogy nálam vannak Allah tárházai, és azt sem, hogy ismerem a rejtett dolgokat, és azt sem mondom nektek, hogy én angyal vagyok. Én csupán azt követem, ami sugalltatott nekem." Mondd: „Vajon egyenlő-e a vak és a látó? Vajon nem gondolkodtok el?"

51. És figyelmeztesd vele (a Koránnal) azokat, akik félnek attól, hogy az Urukhoz lesznek egybegyűjtve, nem lesz nekik rajta kívül pártfogójuk, se közbenjárójuk [az Ő engedélye nélkül], hátha istenfélők lesznek!
52. És ne taszítsd ki azokat, akik Urukhoz fohászkodnak a napkelte előtt és a naplemente előtt, az Ő arcát áhítozva! Nem rád tartozik az ő elszámoltatásuk bármit illetően [hanem Allahra], és rájuk sem tartozik a te elszámoltatásod bármit illetően, és ha kitaszítanád őket, akkor az igazságtalanok közé tartoznál.

53. És ekképpen tettünk próbára egyeseket közülük mások által, azért, hogy azt mondják [gúnyolódva]: „Vajon ezek azok, akiket Allah kegyében részesített közülünk?" Vajon nem Allah [az, aki jobban] tudja, hogy kik a hálásak?
54. És ha eljönnek hozzád azok, akik hisznek a mi jeleinkben (a Koránban), mondd nekik: „Békesség reátok!" A ti Uratok előírta magának a könyörületességet, ha valaki közületek bűnt követ el tudatlanságból, majd azt követően bűnbánatot tanúsít, és megjavul, hát Ő bizony Megbocsátó, Irgalmas.
55. És ekképpen fejtjük ki részletesen a jeleket (bizonyítékokat), azért is, hogy nyilvánvalóvá váljon a gonosztevők útja.
56. Mondd: „Bizony, én eltiltattam attól, hogy azokat szolgáljam, akikhez ti Allah helyett fohászkodtok." Mondd: „Nem követem a ké-

nyeteket, mert [ha követném], akkor bizony eltévelyednék, és nem tartoznék azok közé, akik az [igaz] útra leltek."

57. Mondd: „Bizony, világos bizonyítékom van Uramtól, ám ti meghazudtoltátok azt. Nem rendelkezem azzal [a büntetéssel]. Az ítélkezés csupán Allahot illeti. Ő az igazat beszéli el, és Ő a legjobb [az igazat a hamistól] szétválasztók között."
58. Mondd: „Ha rendelkeznék azzal [a büntetéssel], amit siettetni akartok, akkor már eldöntetett volna az ügy köztem és köztetek. Allah [jobban] tudja, kik az igazságtalanok."

59. Nála vannak a rejtett dolgok kulcsai (a megismerésükhöz vezető utak), ezekről csak Ő tud. És Ő tudja, mi van a szárazföldön és a tengerben, és nem esik le egy levél sem anélkül, hogy Ő ne tudna róla. És nincs egy mag sem a föld mélyén, sem nedves vagy száraz, ami ne lenne egy nyilvánvaló Írásban (az Őrzött Táblán).

60. És Ő az, aki magához szólít titeket éjjel, és tudja, hogy mit követtetek el nappal, azután feltámaszt titeket benne (a nap folyamán), hogy beteljesedjen a megszabott határidő. Majd hozzá tértek vissza, és tudatni fogja veletek mit tettetek.
61. És Ő az, Aki legyőzhetetlen [hatalommal bír] szolgái felett, és fölétek őrzőket (angyalokat) küld. Végül, ha eljön valamelyikőtökhöz a halál, elszólítják [Hozzánk] a küldötteink, és ők nem követnek el hanyagságot [feladatuk elvégzésében].
62. Majd visszavitetnek Allahhoz, Igaz Urukhoz – lám, bizony, az ítélkezés Őt illeti – Ő a leggyorsabb az elszámoltatók között!

63. Mondd: „Ki ment meg titeket a szárazföld és a tenger [különböző] sötétségeitől, amikor is alázatosan és rejtetten fohászkodtok [mondván]: „Bizony, ha Ő (Allah) megment minket ettől, akkor a hálásak közé fogunk tartozni!"
64. Mondd: „[Egyedül] Allah ment meg titeket ezektől, és minden szorongattatástól, azután ti társistent állítotok [Allah mellé]."

65. Mondd: „Ő az, Akinek hatalmában áll, hogy gyötrelmet küldjön rátok fejetek fölül, vagy a lábaitok alól, vagy hogy zavarodottságot bocsásson rátok [ellenséges] pártokká osztva titeket, hogy megízleltesse egyesekkel közületek a másik harci csapását." Nézd, hogyan sorakoztatjuk fel a jeleket (bizonyítékokat), hátha megértik!
66. És a néped meghazudtolta [a Koránt], holott az az igazság! Mondd: „Nem vagyok a ti védelmezőtök!"
67. Minden hírnek megvan a beteljesedési ideje, és meg fogjátok tudni [amikor bekövetkezik]!

68. Ha látod azokat, akik [gúnyt űzve] szóba elegyednek a jeleinkről, akkor fordulj el tőlük, amíg valami más beszédbe nem elegyednek, és ha a sátán elfeledteti [ezt] veled, akkor az emlékezés után ne ülj az igazságtalan nép közé!
69. És az ő elszámoltatásuk semmiben sem tartozik azokra, akik istenfélők, hanem az emlékeztetés [az ő feladatuk], hátha azok istenfélők lesznek.
70. És hagyd azokat, akik a vallásukat játszadozás és szórakozás tárgyává tették és megtévesztette őket az evilági élet! És emlékeztess vele (a Koránnal), nehogy pusztulásnak legyen kitéve az ember amiatt, amit szerzett (elkövetett)! Nem lesz neki Allahon kívül pártfogója, se közbenjárója, és ha bármit ad váltságul, nem lesz elfogadva tőle. Ők azok, akik ki lesznek téve a pusztulásnak amiatt, amit szereztek. Azoknak forrásban lévő vízből lesz az italuk és fájdalmas gyötrelemben lesz részük amiatt, hogy hitetlenné váltak.

71. Mondd: „Vajon Allahon kívül olyanhoz fohászkodjunk, ami nem lehet hasznunkra, se ártalmunkra? Sarkon forduljunk (térjünk vissza a tévelygésbe), miután Allah igaz útra vezetett minket?" Mint az [olyan], akit a sátánok tévútra vittek a [puszta] földön tanácstalanságban [hagyva]? Vannak neki társai, akik az igaz útra hívják őt [mondván]: „Tarts velünk!" Mondd: „Bizony, Allah útmutatása az [igaz] útmutatás! És az parancsoltatott nekünk, hogy vessük alá magunkat a teremtmények Urának!"
72. És [parancsot kaptatok arra], hogy tartsátok meg az imádkozást, és féljétek Őt! Ő az, akihez egybe lesztek gyűjtve.

73. És Ő az, aki megteremtette az egeket és a földet az igazsággal (céllal). És [említsd meg] azt a napot (a Feltámadás Napját), amikor azt mondja: „Legyél!", és az lesz, az Ő szava az igazság, és Övé a királyi uralom azon a napon, amikor meg lesz fújva a kürt! A rejtett és a látható [dolgok] Tudója! Ő a Bölcs és jól ismer mindent.

74. És [említsd meg azt], amikor Ábrahám azt mondta apjának, Ázarnak: „Vajon bálványokat teszel istenekké? Bizony, látom, hogy te és a néped nyilvánvaló tévelygésben vagytok."
75. És ekképpen mutattuk meg Ábrahámnak az egek és a föld birodalmát, és hogy azok közé tartozzon, akiknek szilárd bizonyosságuk van.
76. Amikor betakarta őt az éjszaka, meglátott egy égitestet. Azt mondta: „Ez az én Uram!" De amikor eltűnt, azt mondta: „Én nem szeretem az eltűnő [isteneket]!"
77. Amikor pedig látta a Holdat felkelőben, azt mondta: „Ez az én Uram!" Ám amikor az eltűnt, azt mondta: „Ha az én Uram nem vezet igaz útra engem, akkor bizony a tévelygő néphez fogok tartozni."
78. Amikor pedig látta a Napot felkelőben, azt mondta: „Ez az én Uram! Ez nagyobb!" Ám mikor az eltűnt, azt mondta: „Ó népem, bizony én elhatárolódok attól, ami társistent állítotok [Allah mellé]!
79. Arcomat afelé fordítom, aki létrehozta az egeket és a földet, hanífként (egyistenhívőként, a hamis vallásoktól elhajlóként), és nem tartozom azok közé, akik társistent állítanak [Allah mellé]."

80. És érvelve szállt vitába vele a népe. Azt mondta: „Vajon érvelve szálltok vitába velem Allahról, holott már az igaz útra vezetett? Én nem félek azoktól, akiket ti társistenként állítotok [Allah mellé], kivéve, ha Uram akarja, hogy valami [csapás érjen]. Az Uram mindent átfog tudással. Vajon nem okultok [az intésből]?
81. És hogyan félnék azoktól, akiket ti társistenné nyilvánítottatok, miközben ti nem féltek attól, hogy társistent állítsatok Allah mellé, olyasmit, amellyel kapcsolatban [Allah] nem bocsátott le nektek bizonyító érvet. Vajon a két csoport közül melyiket illeti meg leginkább a biztonság, ha valóban rendelkeztek tudással?"

82. Akik hisznek, és nem tették zavarossá hitüket igazságtalansággal (társistent állítván Allah mellé), azoknak biztonság jár, és ők az [igaz] útra leltek.
83. És ez a mi érvünk, amelyet Ábrahámnak adtunk a népével szemben. Fokozatokkal emeljük fel azokat, akiket akarunk. Bizony, a te Urad Bölcs, Mindentudó.

84. És neki ajándékoztuk Izsákot és Jákobot [unokaként]. Mindegyiküket az igaz útra vezettük, és korábban vezettük Noét, és utódjai közül: Dávidot, Salamont, Jóbot, Józsefet, Mózest, és Áront – Mi ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek –
85. Továbbá Zakariást, Jánost, Jézust, Illést – mind a jó emberek közé tartoznak –
86. Izmáelt, Elizeust, Jónást, és Lótot – mindet előnyben részesítettük [a maguk korában] a teremtményekkel szemben –
87. és [másokat is vezettünk] atyáik, utódaik és testvéreik közül. Kiválasztottuk őket, és az Egyenes útra vezettük őket.
88. Ez Allah útmutatása, amely által azt vezet az igaz útra, akit akar az Ő szolgái közül. Ám ha társistent állítottak volna [Allah mellé], akkor szertefoszlana számukra mindaz, amit cselekedtek.
89. Ők azok, akiknek az Írást adtuk, és a bölcsességet és a prófétaságot. Azonban, ha ők (a mekkaiak) tagadják ezeket, akkor bizony olyan népre bízzuk, akik nem tagadják.
90. Ők azok, akiket Allah az igaz útra vezetett, kövesd hát az ő útmutatásukat! Mondd: „Nem kérek tőletek ezért fizetséget." Ez csupán emlékeztető a teremtményeknek.

91. Nem becsülték nagyra Allah [hatalmát], az Őt megillető nagyrabecsülés szerint, amikor azt mondták: „Allah embernek nem bocsátott le semmit." Mondd: „[Akkor] ki bocsátotta le az Írást, amelyet Mózes világosságként és útmutatásként hozott el az embereknek? [Különböző] lapokra teszitek, amelyek [egy részét] megmutatjátok, ám sokat elrejtetek. És meg lettetek tanítva [a Korán által] olyanra,

amit nem tudtatok, sem ti, sem apáitok." Mondd: „Allah!", majd hagyd őket [alaptalan] beszédükbe elegyedve játszadozni!

92. És ez [a Korán] egy áldott Írás, amelyet lebocsátottunk, igazolva annak az igazságát, ami előtte volt. És hogy figyelmeztesd a települések anyavárosát (Mekkát), és akik körülötte vannak. És akik hisznek a Túlvilágban, azok hisznek benne, és ők az imádkozásukra gondosan ügyelnek.

93. És ki igazságtalanabb annál, mint aki hazugságot talál ki Allah ellen, vagy azt mondja: „[Kinyilatkoztatás] sugalltatott nekem" – miközben semmi sem sugalltatott neki, vagy mint aki azt mondta: „Olyat fogok lebocsátani, mint amit Allah bocsát le!" És bárcsak látnád, amint az igazságtalanok a halál örvényeiben [vergődnek], miközben az angyalok a karjukat kinyújtva [azt mondják]: „Adjátok ki a lelketeket! Ma a megaláztatás gyötrelmét kapjátok fizetségül azért, mert Allahról mást mondtatok, mint az igazságot, és a jeleitől fennhéjázva [fordultok el]!"

94. És bizony egyenként jöttök el Hozzánk [a Feltámadás Napján], ahogyan első alkalommal teremtettünk meg titeket. És a hátatok mögött hagyjátok azt, amivel felruháztunk titeket. És nem látjuk veletek a közbenjáróitokat (a hamis isteneiteket), akikről azt állítottátok, hogy [szolgálataitokból részesedő] társistenek [Allah mellett]. Bizony, elszakadtak [a kötelékek] közöttetek, és eltűnik mellőletek az, amit állítottatok.

95. Bizony, Allah a [gabona-]szem és a [datolya-]mag meghasítója. Ő hozza elő az élőt a holtból, és Ő az előhozója a holtnak az élőből. Íme, Ő Allah! Hogyan lehettek hát eltérítve [az igazságtól]?

96. Ő a hajnal meghasítója, és Ő tette nyugalommá az éjszakát, valamint a Napot és a Holdat [az idő] számításának [eszközévé]. Ez a Méltóságteljes, a Mindentudó elrendelése.

97. Ő az, aki [jelekké] tette számotokra a csillagokat, hogy rátaláljatok a helyes útra a szárazföld és a tenger sötétségeiben. Bizony, részletesen kifejtettük a jeleket egy olyan nép számára, akik rendelkeznek tudással.

98. Ő az, aki egyetlen emberből hozott létre titeket, majd nyugvóhelyet és őrzőhelyet [jelölt ki nektek]. Bizony, részletesen kifejtettük a jeleket egy olyan népnek, akik értenek.
99. És ő az, aki vizet bocsátott le az égből. És azzal indítjuk el minden dolog bimbózását. Abból [aztán] zöld hajtásokat sarjasztottunk, azokból pedig sűrűn egymásra sorakozó [gabona-]szemeket fakasztunk. És a datolyapálmákból, azok virágzatából mélyen alácsüngő fürtök [teremnek]. És [sarjasztunk] szőlőtőkékből álló kerteket és olajfákat és gránátalmafákat, amelyek [termései közül vannak] hasonlóak és különbözőek. Figyeljétek meg a termését, amikor terem, és az érését is! Bizony, ebben jelek vannak egy olyan népnek, akik hisznek.

100. És Allah [mellé] társistenekké tették meg a dzsinneket, holott Ő teremtette őket. Fiakat és lányokat tulajdonítottak Neki hazug módon, tudás nélkül. Magasztaltassék Ő! És Ő felette van [annak, mint], ahogy leírják [Őt].
101. Az egek és a föld Megalkotója! Hogyan is lenne neki gyereke, holott soha nem volt hitvestársa? És megteremtett minden dolgot, és Allah minden dologról tudomással bír.
102. Íme, Ő Allah, az Uratok! Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Minden dolog Teremtője, szolgáljátok hát Őt! És Ő mindennek a védelmezője.
103. Nem észlelik Őt a tekintetek, Ő azonban észleli a tekinteteket. És Ő a Kíméletes, a [mindent] jól Ismerő.
104. Immár tisztánlátást adó bizonyítékok jöttek hozzátok Uratoktól. És aki látja, az a maga hasznára teszi, aki pedig vakká válik, az a maga kárára teszi. [Mondd:] „Én nem vagyok felettetek őrző."
105. Ekképpen sorakoztatjuk fel a jeleket [tanúságként], és [mégis a hitetlenek] azt mondják: „Tanultad [az előző Írásokból]", pedig azért [tesszük ezt], hogy nyilvánvalóvá tegyük egy olyan népnek, akik rendelkeznek tudással.

106. Kövesd azt, ami [kinyilatkoztatásként] sugalltatott neked az Uradtól! Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül, és fordulj el azoktól, akik társisteneket állítanak [Allah mellé]!

107. Ha Allah akarta volna, nem állítottak volna [Allah mellé] társisteneket. Nem tettünk téged őrzőül föléjük, és te nem vagy az ő védelmezőjük.
108. Ne szidalmazzátok azokat, akikhez [a hitetlenek] Allah helyett fohászkodnak, nehogy Allahot szidalmazzák ellenségeskedésből, tudás nélkül! Ekképpen díszessé tettük minden közösség számára a maguk cselekedetét. Majd az Urukhoz lesz a visszatérésük, és hírül adja nekik mindazt, amit tettek.

109. És Allahra esküdtek meg a legerőteljesebb esküikkel, hogy ha eljön hozzájuk egy jel, akkor hinni fognak abban. Mondd: „Bizony, a jelek csupán Allahra tartoznak!" És honnan is tudhatnátok [ti hívők, hogy hinni fognak], ha eljönnek ezek [a jelek]? Nem fognak hinni!
110. És elfordítjuk a szívüket és a tekintetüket [az Igazságtól], ahogyan első alkalommal sem hittek abban, és ott hagyjuk őket túlkapásaikban vakon bolyongani.
111. És ha lebocsátanánk hozzájuk az angyalokat, és a halottak beszélnének hozzájuk, és egybegyűjtenénk nekik mindent [amit kérnek], szemmel láthatóan eléjük tárva, akkor sem hinnének – kivéve, ha Allah akarja. Ám a legtöbbjük tudatlan.

112. És ekképpen rendeltünk minden prófétának ellenséget: sátánokat az emberek és a dzsinnek közül, egyikük a másiknak sugallja az ékes beszédet megtévesztésül, ám ha Urad akarta volna, nem tették volna ezt. Hagyd hát őket, és azt, amit kitalálnak!
113. És azért, hogy afelé (az ékes beszéd felé) hajoljon azoknak a szíve, akik nem hisznek a túlvilágban, és azért, hogy elégedettek legyenek azzal, és hogy elkövessék azt, amit [készülnek] elkövetni.

114. Vajon hát Allah helyett mást keressek ítélkezőnek? Holott Ő az, aki lebocsátotta nektek az Írást (a Koránt), részletesen kifejtve. És akiknek [már korábban] Írást adtunk, azok tudják, hogy az az Uradtól bocsáttatott le az igazsággal. Ne tartozz hát a kételkedők közé!
115. És teljessé vált az Urad szava az igazmondás és az igazságosság jegyében. Nincs [senki], aki megváltoztathatná az Ő [kinyilatkoztatott] szavait, és Ő a Mindent Halló, a Mindentudó.

116. Ha pedig engedelmeskednél a legtöbbnek azok közül, akik a földön vannak, akkor eltévelyítenének Allah útjától. Ők csupán a vélekedést követik, és csak találgatnak.
117. Bizony, a te Urad jobban tudja, hogy ki tévelyedik el az Ő útjától, és Ő jobban tudja, hogy kik leltek az [igaz] útra.

118. Egyetek hát abból [a megengedett jószág húsából], ami felett megemlíttetik Allah neve [vágáskor], ha valóban hisztek a jeleiben!
119. Mi lelt hát titeket, hogy nem esztek abból, ami felett megemlíttetett Allah neve, miután Ő már részletesen kifejtette nektek mindazt, amit tilalmassá tett nektek – kivéve, ha kényszer visz rá titeket? Bizony, sokan eltévelyítenek [másokat] a kényükkel, tudás nélkül. Bizony, a te Urad jobban tudja, hogy kik a túlkapásra vetemedők.
120. Hagyjátok el a nyilvános bűnt és a rejtettet is! Bizony azok, akik bűnt szereznek, fizetséget fognak kapni azért, amit elkövettek.
121. És ne egyetek abból [a húsból], ami felett nem említtetik meg Allah neve! Bizony, engedetlenség az! És bizony, a sátánok sugallnak az ő pártfogoltjaiknak, hogy vitába szálljanak veletek [a tilalmakról]. Ha engedelmeskednétek nekik, akkor bizony olyanná válnátok, akik társisteneket állítanak [Allah mellé].

122. Az, aki holt volt és mi életre keltettük, s olyan világosságot adtunk neki, ami által az emberek között jár, olyan-e, mint az, aki [különböző] sötétségekben van, és abból nem jut ki? Ekképpen tétetett díszessé a hitetleneknek az, amit cselekedtek.
123. És ekképpen tettük minden településen azok gonosztevőit vezetőkké, hogy azokban tervet szőjenek. Ám csupán maguk ellen szőnek tervet, és észre sem veszik.
124. És ha eljön hozzájuk egy jel, azt mondják: „Nem hiszünk addig, amíg olyat nem kapunk, amelyet Allah küldöttei kaptak (prófétaságot)." Allah jobban tudja, hova teszi (kinek adja) az üzenetét. Azokat, akik gonosztetteket cselekedtek, Allahnál megalázottság fogja sújtani és szigorú gyötrelem, amiatt, hogy [gonosz] tervet szőttek.

125. És akit Allah [az igaz] útra akar vezetni, annak keblét kitárja az iszlámnak. És akit tévelygésbe akar vezetni, annak keblét szűkké és feszélyezettséggel telivé teszi úgy, mintha az égbe emelkedne. Ekképpen teszi Allah a förtelmes [büntetést] azokra, akik nem hisznek.
126. És ez [a vallás] az Urad útja, amely egyenesen [Hozzá vezet]. Bizony részletesen kifejtettük a jeleket egy olyan népnek, akik okulnak [az intésből].
127. Nekik a Békesség Lakhelye (a Paradicsom) jár az ő Uruknál, és Ő a Pártfogójuk [jutalmul] azért, amit cselekedtek.

128. És azon a napon, amikor mindannyiukat egybegyűjti, [azt mondja:] „Ó dzsinnek gyülekezete! Sok embert szereztetek meg (vittetek tévelygésbe)!" És azt mondják a pártfogóik [a hitetlen emberek közül]: „Urunk! Egyikünk a másik hasznára volt, most pedig elértük a megszabott határidőnket, amit Te határoztál meg nekünk." Azt mondja [Allah]: „A [Pokol-] tűz az otthonotok, örökké abban fogtok maradni – kivéve azt, akit Allah akar." Bizony a te Urad Bölcs, Mindentudó!
129. És ekképpen ruházunk fel egyeseket az igazságtalanok közül hatalommal mások felett, azért, amit szereztek.
130. „Ó dzsinnek és emberek gyülekezete! Vajon nem jöttek-e küldöttek hozzátok, magatok közül, akik elbeszélték a jeleimet nektek, és figyelmeztettek titeket e nappal való találkozásotokra?" Azt mondják majd: „Tanúskodunk magunk ellen!" És megtévesztette őket az evilági élet, és tanúskodtak önmaguk ellen arról, hogy hitetlenek voltak.
131. Ez azért van, mert az Urad nem pusztítja el a településeket [az általuk elkövetett] igazságtalanság miatt, miközben lakói nem lettek figyelmeztetve.

132. Mindenkinek megvannak a fokozatai aszerint, amit cselekedett. És az Urad nem hagyja figyelmen kívül azt, amit cselekszenek.
133. És a te Urad a Gazdag (aki nem szorul rá senkire), Ö a könyörület Birtokosa. Ha akarja, eltávolít (elpusztít) titeket, és utánatok azt léptet a helyetekbe utódként, akit akar, úgy, ahogyan létrehozott titeket [is] más népek utódaiból.

134. Amire ígéretet kaptatok, az bizony be fog következni, és ti nem fogjátok [Allahot] megakadályozni [semmiben]!
135. Mondd: „Ó népem! Cselekedjetek helyzetetek (módszeretek) szerint! Bizony, én is cselekedni fogok [a módszerem szerint]. Meg fogjátok tudni, kié lesz a végső lakhely! Bizony, az igazságtalanok nem fognak boldogulni!"

136. És kijelöltek Allahnak egy részt abból, amit szétszórt a vetésből és a jószágokból. S azt mondták, az ő állításuk szerint: „Ez Allahé – az ő állításuk szerint –, amaz pedig azoké, akiket [Allah mellé] társistenekként állítottunk." És amiből ők a társisteneiket részesítik, az nem jut el Allahhoz, ami pedig Allahé, az eljut a társisteneikhez! Milyen rossz az, ahogyan ítélkeznek!
137. Ekképpen tették a társisteneik díszessé sokaknak – [az Allah mellé] társisteneket állítók közül – gyermekeik megölését, hogy pusztulásba vezessék őket, és zavarossá tegyék számukra a vallásukat. Ha Allah úgy akarta volna, nem tették volna ezt! Hát hagyd őket és azt, amit kitalálnak!

138. És azt mondták: „Ezek [a] jószágok és vetés [termései] kizárólagosak [a bálványaink számára], nem ehet más belőlük, csupán az, akit mi akarunk", állításuk szerint, és vannak jószágok, amelyek háta tilalmassá tétetett (nem terhelhetők), és vannak [más] jószágok, amelyek felett [levágásukkor] nem említik Allah nevét, kitalálva [ezt a hazugságot] ellene. Meg fogja nekik adni fizetségüket azért, amit kitaláltak.
139. És azt mondták: „Ami e jószágok hasában van [és élve születik], az teljességben a mi férfiainké, és tilalmas házastársainknak (asszonyainknak)." Ám ha holtan születik, akkor [részesedő] társak benne. Megadja majd nekik a fizetségüket, amiért [tilalmasnak vagy megengedettnek] minősítik a dolgokat. Bizony, Ő Bölcs, Mindentudó!
140. Bizony, vesztesek azok, akik megölik gyermekeiket ostobán, tudás nélkül, és tilalmassá teszik azt, amivel Allah ellátta őket, kitalálva [ezt a hazugságot] Allah ellen. Bizony eltévelyedtek és nem leltek az [igaz] útra.

141. Ő az, aki kerteket hozott létre lugassal és lugas nélkül, és datolyapálmát és gabonát, amelyek termései különbözőek, és olaj- és grá-

nátalmafát, amelyek [termései] hasonlóak, és [ízben] különbözőek. Egyetek azok terméseiből, amikor termést hoznak, és adjátok meg a [szegények] jogos részét az aratás napján, és ne legyetek mértéktelenek! Bizony, Ő nem szereti a mértékteleneket!

142. És [Allah teremtett] a jószágok közül teherhordó és egyéb haszonállatot. Egyetek abból, amivel Allah ellátott titeket, és ne kövessétek a sátán lépteit! Bizony, ő nyilvánvaló ellenségetek!

143. Nyolcat [teremtett nektek] párosával. A juhból kettőt (hímet és nőstényt), és a kecskéből kettőt (hímet és nőstényt). Mondd: „Vajon [Allah] a két hímet tette-e tilalmassá, vagy a két nőstényt, vagy pedig azt, amit a két nőstény méhe magában foglal? Adjátok hírül nekem [valódi] tudás alapján, ha valóban igazmondók vagytok!"

144. És a tevéből kettőt (hímet és nőstényt), és a marhából kettőt (hímet és nőstényt). Mondd: „Vajon [Allah] a két hímet tette-e tilalmassá, vagy a két nőstényt, vagy pedig azt, amit a két nőstény méhe magában foglal? Vagy pedig tanúi voltatok annak, amikor Allah ezt meghagyta nektek?" Ki lehetne igazságtalanabb annál, mint aki hazugságot talál ki Allah ellen, hogy tévelygésbe vigye az embereket tudás nélkül? Allah nem vezeti igaz útra az igazságtalan népet.

145. Mondd: „Nem találok abban, ami [kinyilatkoztatásként] sugalltatott nekem, olyan tilalmas [élelmet], amit egy táplálkozó megenne, kivéve azt, hogy elhullott állat [húsa] legyen, vagy kifolyatott vér, vagy disznóhús – ez bizony förtelmesség – vagy [olyan állat, amelyet a levágáskor] engedetlenségképpen Allah helyett [társistennek] ajánlanak fel. Ám aki rákényszerül [ezek fogyasztására], anélkül, hogy vágyakozna [az engedetlenségre], vagy túlkapásra vetemedne [ezek fogyasztásában, azt nem terheli bűn]. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.

146. És azoknak, akik zsidók, tilalmassá tettünk minden el nem különülő ujjakkal rendelkező [állatot]. És tilalmassá tettük a marha és a juh faggyúját, kivéve azt, amit a hátuk hordoz, vagy amit a belek tartalmaznak, vagy ami csonttal keveredett. Ekképpen fizettünk meg nekik zsarnokságukért. Mi bizony igazmondók vagyunk.

147. Ha meghazudtolnak téged, akkor mondd: „Uratok a [mindent] átfogó könyörület birtokosa, és csapása nem hárítható el a gonosztevő népről."

148. Azt mondják majd azok, akik [Allah mellé] társisteneket állítanak: „Ha Allah úgy akarta volna, nem állítottunk volna [mellé] társisteneket, és apáink sem, és semmit sem tettünk volna tilalmassá." Ekképpen követtek el meghazudtolást azok, akik előttük éltek, egészen addig, amíg meg nem ízlelték csapásunkat. Mondd: „Vajon birtokoltok-e tudást, amit előhozhatnátok nekünk? Nem követtek mást, csak vélekedést, és ti csupán találgattok."
149. Mondd: „Allahé a döntő érv! Ha akarta volna, akkor mindnyájatokat az igaz útra vezetett volna."
150. Mondd: „Nosza, ide a tanúitokkal, akik tanúsítják, hogy Allah tilalmassá tette ezt [amit ti állítotok]!" Ha azok tanúskodnak, te ne tanúskodj velük! És ne kövesd azok vágyait, akik meghazudtolják a jeleinket, és akik nem hisznek a Túlvilágban, miközben Urukkal egyenlőnek tartanak [másokat]!

151. Mondd: „Gyertek! Recitálni fogom azt, amit Uratok tilalmassá tett nektek. [Allah azt parancsolja nektek] hogy semmit se állítsatok Őmellé társistenekként; [legyetek] jóságosak a szülőkkel; ne öljétek meg gyermekeiteket szegénység miatt – Mi látunk el titeket és őket is; ne kövessetek el förtelmességeket, akár nyilvánosan, akár titokban; ne öljétek meg azt az embert, akinek [életét] Allah tilalmassá tette, csakis jogosan (emberölés vagy a földön való pusztítás büntetéseként)! Ezt hagyta meg nektek, hátha éltek az eszetekkel.
152. Ne közelítsetek az árva vagyonához, csak a legméltóbb módon, amíg el nem éri érett korát; tegyétek teljessé a kimérést és [használjátok] a mérleget igazságosan – senkit sem kötelezünk többre, mint amennyire képes –, ha beszéltek, akkor legyetek igazságosak, még ha közeli rokonról van is szó; teljesítsétek az Allahhal [kötött] egyezséget! Ezt hagyta meg nektek, hátha okultok [az intésből].

153. És bizony ez az Én egyenes utam, kövessétek hát! És ne kövessetek [más] utakat, mert azok különböző irányba térítenek el az Ő útjától! Ezt hagyta meg nektek, hátha istenfélők lesztek."

154. Azután [mondd:] „Mi adtuk Mózesnek az Írást (Tórát), kiteljesítve [kegyünket] annak számára, aki jót cselekedett, és részletes magyarázatként minden dologra, útmutatásként és könyörületként, hátha hinni fognak az Urukkal való találkozásban.
155. És ez [a Korán] egy áldott Írás, amelyet lebocsátottunk. Kövessétek hát azt, és legyetek istenfélők, hátha könyörületre leltek!"
156. [Azért bocsátottuk le], hogy ne mondhassátok: „Az Írás csupán két [vallási] csoportnak lett lebocsátva előttünk, és mi figyelmen kívül hagytuk tanulmányozásukat."
157. Vagy [hogy ne] mondhassátok: „Ha lebocsáttatott volna nekünk az Írás, akkor mi jobban követtük volna az útmutatását, mint ők." Immár jön hozzátok a világos bizonyíték (a Korán) az Uratoktól, útmutatásként és könyörületként. És ki igazságtalanabb annál, mint aki meghazudtolja Allah jeleit, és elzárkózik azoktól? Akik elzárkóznak a jeleinktől, azoknak szörnyű gyötrelmet fogunk adni fizetségként azért, mert elzárkóztak.
158. Vajon várnak-e másra, mint hogy eljöjjenek hozzájuk az angyalok [a halálukkor], vagy hogy eljöjjön az Urad [az ítélkezésre], vagy hogy eljöjjön Urad némely jele [a Végső Órára vonatkozóan]? Azon a napon, amikor eljön Urad néhány jele, nem fog egyetlen embernek sem használni a hite, aki nem hitt korábban, vagy a hite által nem cselekedett jót. Mondd: „Várakozzatok csak! Bizony, mi is várakozunk."

159. Bizony, akik szakadást okoztak a vallásukban és pártokká váltak, azokhoz te nem tartozol semmiben. Az ő ügyük Allahra tartozik. Majd elmondja nekik mindazt, amit tettek.
160. Aki egy jótettel jön majd el, annak tízszer annyi jár. Aki pedig egy rossz tettel jön majd el, azt nem illeti más fizetség, csupán ugyanannyi, és őket nem éri igazságtalanság.

161. Mondd [ó Mohamed:] „Az én Uram Egyenes Útra vezetett engem, a szilárd [alapokon álló] valláshoz; Ábrahámnak, a hanífnak (egyistenhívő, a hamis vallásoktól elhajló) vallásához, és nem tartozott [az Allah mellé] társisteneket állítók közé."
162. Mondd: „Bizony az imádkozásom és az áldozási rítusom, életem és halálom Allahé, a teremtmények Uráé,
163. Nincs Őmellette társisten! Ennek a megvallására lettem felszólítva, és én vagyok az első azok között, akik alávetik magukat [Allahnak]."

164. Mondd: „Vajon Allahon kívül más urat keressek, holott Ő mindennek az Ura?" És nem tesz szert [a rosszra] egy ember sem, csakis a maga kárára. És egyetlen terhet cipelő sem cipeli egy másiknak a terhét. Majd Uratok elé lesz a visszatérésetek, és Ő tudatni fogja veletek azt, amiben összekülönböztetek.
165. És Ő az, aki utódokká (egymás helyébe lépő nemzedékekké) tett titeket a földön, és egyikőtöket a másik fölé emelte fokozatokkal, hogy próbára tegyen titeket azáltal, amit nektek adott. A te Urad bizony gyors a büntetésben, és Ő bizony Megbocsátó, Irgalmas.

7. A Magaslatok (al-A'ráf)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-mím-szad.
2. Írás [ez], amely lebocsáttatott neked – ne érezz hát kebledben feszélyezettséget miatta –, hogy figyelmeztess vele! És emlékeztető a hívőknek.
3. [Ó emberek!] Kövessétek azt, ami lebocsáttatott nektek az Uratoktól! És ne kövessetek helyette más pártfogót! Mily kevéssé okultok [az intésből]!

4. És hány települést pusztítottunk el, és a mi csapásunk [hirtelen] jött el hozzájuk éjjel, vagy miközben délben lepihentek.
5. És nem volt más kiáltásuk, amikor a csapásunk eljött hozzájuk, csupán az, hogy azt mondták: „Mi bizony igazságtalanok voltunk!"
6. Mi bizony megkérdezzük azokat [a népeket], akikhez elküldettek, és meg fogjuk kérdezni a küldötteket [is].
7. És bizony, tudás alapján beszéljük el nekik [a tetteiket], és nem voltunk távol [azoktól].

8. Azon a napon [a tettek] mérése az igazságnak megfelelő lesz. Akiknek súlyosak lesznek a mérendőik [a jótettekből], nos ők bizony azok, akik boldogulnak.
9. Ám akiknek könnyűek lesznek a mérendőik [a jótetteikből], azok elveszejtik magukat, amiatt, hogy igazságtalanok voltak a jeleinkkel szemben.
10. És bizony, hatalmat adtunk nektek a földön, és megélhetést rendeltünk nektek ott. Mily kevéssé adtok hálát!

11. És bizony, mi teremtettünk titeket, majd megformáztunk benneteket. Aztán azt mondtuk az angyaloknak, hogy boruljanak le Ádám előtt, s [ők azon nyomban] leborultak, kivéve Iblísztet, ő nem tartozott azok közé, akik leborultak.

12. Azt mondta [Allah]: „Mi tartott vissza téged attól, hogy leborulj, amikor megparancsoltam?" Azt mondta [Iblísz]: „Én jobb vagyok nála (Ádámnál)! Engem tűzből teremtettél, őt pedig agyagból teremtetted."
13. [Allah] azt mondta: „Menj hát le innen! Nem teheted meg, hogy fennhéjázz itt! Menj hát ki! A lealacsonyítottak közé tartozol!"
14. Azt mondta [Iblísz]: „Uram adj nekem haladékot addig a napig, amikor feltámasztatnak [a halottak]!"
15. [Allah] azt mondta: „Bizony, azok közé tartozol, akiknek haladék adatott."
16. Azt mondta [Iblísz]: „Amiért tévútra vittél engem, útját fogom állni [az embereknek] a Te egyenes Utadon,
17. Azután jövök hozzájuk elölről és a hátuk mögül, és a jobbjukról és a baljukról, és legtöbbjüket nem fogod hálásnak találni."
18. [Allah] azt mondta: „Menj ki innen megvetetten és kiűzve! Aki pedig követ téged közülük, bizony megtöltöm a Gyehennát veletek, mindnyájatokkal!

19. Ó Ádám! Te és a feleséged lakjatok a Paradicsomban, egyetek ti ketten abból, amit akartok, ám ehhez a fához ne közeledjetek, mert akkor az igazságtalanok közé fogtok tartozni!"
20. És a sátán sugdosott nekik, hogy felfedje nekik azt, ami eddig rejtve volt a szemérmükből, és azt mondta: „A ti Uratok csupán azért tiltotta meg nektek ezt a fát, nehogy angyalok vagy öröklétűek legyetek!"
21. És megesküdött kettejüknek: „Én bizony őszinte tanácsadótok vagyok."
22. Megtévesztő módon mélységbe taszította őket. És amikor megízlelték a fa [termését], láthatóvá vált kettejük számára a szemérmük, és elkezdték elfedni magukat a Paradicsom [fáinak] leveleivel. És [ekkor] Uruk szólította őket: „Nem tiltottam-e meg nektek azt a fát, és nem mondtam-e nektek, hogy a sátán kettőtök nyilvánvaló ellensége?"
23. Azt mondták: „Urunk! Igazságtalanságot követtünk el magunk ellen, és ha nem bocsátasz meg nekünk és nem könyörülsz rajtunk, akkor bizony a vesztesek közé fogunk tartozni!"
24. Azt mondta [Allah]: „Menjetek le [a Paradicsomból]! Egyikőtök a másiknak ellensége, és a földön szálláshely és élvezet lesz számotokra egy [meghatározott] ideig."

25. Azt mondta [Allah]: „Ott fogtok élni, és ott fogtok meghalni, és onnan lesztek előhozatva."

26. Ó Ádám fiai! Lebocsátottunk nektek öltözéket, amely elrejti a szemérmeteket, és [más öltözéket] díszítésként. Ám az istenfélelem öltözéke jobb! Ez Allah jelei közül való, hátha okulnak [az intésből].
27. Ó Ádám fiai! Ne vigyen kísértésbe titeket a sátán úgy, ahogyan a szüleiteket [kísértése által] kihozta a Paradicsomból, levéve róluk az öltözéküket, hogy láthatóvá tegye számukra a szemérmüket! Bizony, ő lát titeket, és az ő csapata is, onnan, ahonnan ti nem láthatjátok őket. Bizony, mi a sátánokat azok pártfogóivá tettük, akik nem hisznek.

28. Amikor förtelmes tettet követnek el, azt mondják: „Atyáinkat is ezen találtuk, és Allah parancsolta meg ezt nekünk." Bizony, Allah nem parancsolja meg a förtelmességet. Vajon olyat állítotok Allahról, amit nem tudtok?
29. Mondd [ó Mohamed]: „Az Uram az igazságosságot parancsolta meg és azt, hogy fordítsátok arcotokat [Allah háza felé] minden imahelyen. És fohászkodjatok Őhozzá, őszinte odaadással, Neki szentelve a vallás [gyakorlását]! Ahogyan a kezdetben teremtett titeket, úgy fogtok visszatérni [Hozzá]."
30. Egy csoportot az igaz útra vezetett, és egy másik csoportra nézve jogossá vált a tévelygés. Bizony, ők a sátánokat tették pártfogóikká Allah helyett, és azt gondolják, hogy az [igaz] útra leltek.

31. Ó Ádám fiai! Vegyétek fel a díszeteket (ruhátokat) minden imádkozásnál, és egyetek, és igyatok, ám ne legyetek mértéktelenek! Bizony, Ő nem szereti a mértékteleneket!
32. Mondd [ó Mohamed]: „Ki tette tilalmassá Allah díszét, amelyet a szolgái számára hozott elő, és a jó dolgokat abból, amit ellátásként adott?" Mondd [ó Mohamed]: „Ez azoknak jár az evilági életben, akik hisznek, ám kizárólag őket illeti meg a Feltámadás Napján." Ekképpen fejtjük ki részletesen a jeleinket egy olyan népnek, akik rendelkeznek tudással.

33. Mondd: „Az én Uram csupán a förtelmességeket tette tilalmassá, akár nyilvánosak azok, akár rejtettek, és a bűnt, és a jogtalan zsarnokságot és azt, hogy Allah mellé társistent állítsatok, amivel kapcsolatban [Allah] nem bocsátott le bizonyító érvet, és azt, hogy olyat mondjatok Allahról, amiről nincs tudásotok."
34. És minden közösségnek [megszabott] határideje van. Amikor eljön a határidejük, nem késleltethetik azt egy órával sem, és nem hozhatják előre [sem].

35. Ó Ádám fiai! Ha küldöttek jönnek el hozzátok közületek, akik elbeszélik nektek a jeleimet, akkor akik istenfélők és megjavulnak, azokon nem lesz úrrá a félelem, és nem fognak szomorkodni.
36. És akik meghazudtolták a jeleinket és fennhéjázóan fordultak el azoktól, azok a [Pokol-]tűz lakói! Ők abban fognak maradni örökké.
37. És ki igazságtalanabb annál, mint aki hazugságot talált ki Allah ellen, vagy meghazudtolta a jeleit? El fogja érni azokat a kijelölt részük az Írásból. Amikor pedig eljönnek értük a küldötteink (a halál angyalai), hogy elszólítsák őket, azt mondják: „Hol vannak azok, akikhez Allah helyett fohászkodtatok?" Azt mondják: „Eltűntek mellőlünk!" És tanúságot tesznek magukkal szemben arról, hogy ők hitetlenek.

38. [Allah] azt fogja mondani [nekik]: „Lépjetek be az előttetek [az élők sorából] eltávozott közösségekkel a dzsinnek és az emberek közül a [Pokol-]tűzbe!" Ahányszor belép egy közösség, megátkozza a testvérét. És amikor mind megérkeztek oda, az utolsó [közösség] közülük azt fogja mondani az első [közösségnek]: „Urunk! Ők vittek tévelygésbe minket. Adj nekik kétszeres gyötrelmet a [Pokol-]tűzből!" Azt fogja mondani [Allah]: „Mindnek kétszeres jár, ám ti nem tudjátok."
39. Az utolsó [közösség] közülük azt fogja mondani az első [közösségnek]: „Nem voltatok különbek nálunk." Ízleljétek hát meg a gyötrelmet azért, amit szereztetek!
40. Bizony, akik meghazudtolták a jeleinket és fennhéjázóan fordultak el azoktól, nem nyittatnak meg nekik az ég kapui, és nem fognak a

Paradicsomba lépni addig, amíg a teve át nem megy a tű fokán. Mi ekképpen fizetünk meg a gonosztevőknek.

41. A Gyehenna lesz a fekvőhelyük és fölöttük [tűz-]takarók lesznek. Mi ekképpen fizetünk meg az igazságtalanoknak.

42. És azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek – senkit sem kötelezünk többre, mint amire képes –, ők lesznek a Paradicsom lakói, ők abban fognak maradni örökké.
43. És kiragadjuk azt, ami a keblükben volt [az evilági] gyűlöletből, alattuk folyók folynak, és azt mondják: „A hálatelt dicséret Allahot illeti, aki ehhez vezetett minket. És nem lettünk volna az Igaz útra vezetve, ha Allah nem vezetett volna minket. Az Urunk küldöttei az igazsággal jöttek el." És [így] fogják őket szólítani: „Ez a Paradicsom, [amely] örökül adatott nektek azért, amit cselekedtetek."

44. És megszólítják a Paradicsom lakói a [Pokol-]tűz lakóit: „Mi igaznak találtuk azt, amit Urunk ígért, és ti vajon igaznak találtátok-e azt, amit Uratok ígért?" Azt mondják: „Igen!" S egy kihirdető hangos szóval hirdeti közöttük: „Allah átka az igazságtalanokra!"
45. [Azokra] akik távol tartanak [másokat] Allah Útjától, és azt kívánják, hogy az ferde legyen, miközben ők nem hisznek a túlvilágban.

46. És a kettő [csoport] között válaszfal van, és a Magaslatokon pedig férfiak vannak, akik felismernek mindenkit az ismertetőjelükről. És így fogják szólítani a Paradicsom lakóit: „Békesség reátok!" – Ők nem léptek be oda, ám vágyakoznak arra.
47. S ha a szemük a [Pokol-]tűz lakói felé fordul, azt fogják mondani: „Urunk! Ne tégy minket az igazságtalan nép közé!"
48. És a Magaslatok lakói megszólítják azokat a férfiakat, akiket felismernek az ismertetőjelükről. Azt mondják nekik: „Nem vált hasznotokra az, amit gyűjtöttetek, sem az, hogy fennhéjáztatok."
49. Vajon ők lennének azok, akikről megesküdtetek, hogy Allah nem juttat nekik könyörületet? Lépjetek hát be a Paradicsomba! Nem lesz úrrá rajtatok a félelem, és nem fogtok szomorkodni.

50. A [Pokol-]tűz lakói megszólítják majd a [Paradicsomi] Kert lakóit: „Öntsetek ránk bőséges vizet, vagy [adjatok] abból, amivel Allah ellátott titeket!" Azt fogják mondani: „Bizony, Allah mindkettőt tilalmassá tette a hitetleneknek",
51. Akik a vallásukat játszadozás és szórakozás tárgyává tették, és megtévesztette őket az evilági élet. Nos, ma elfelejtjük őket, ahogyan ők elfelejtették e nappal való találkozásukat, és amiatt, hogy tagadták a jeleinket.

52. És bizony Írást hoztunk nekik, amit részletesen kifejtettünk, útmutatásként és könyörületként egy olyan népnek, akik hisznek.
53. Vajon másra várnak, mint [az Írásban ígért büntetés] bekövetkezésére? Azon a napon, amikor eljön a [a megígért büntetés] bekövetkezése, azok, akik korábban elfelejtették, azt fogják mondani: „Urunk küldöttei az igazsággal jöttek el. Vannak-e vajon számunkra közbenjárók, akik közbenjárhatnak értünk? Vagy visszavitethetünk-e (az evilágba), hogy mást cselekedjünk, mint amit cselekedtünk?" Bizony, elvesztették magukat, és eltűnik mellőlük az, amit kitaláltak.

54. Bizony, az Uratok Allah, aki megteremtette az egeket és a földet hat nap alatt, azután elhelyezkedett [Hozzá méltóan] a Trónuson. Beborítja [egymással] az éjszakát és a nappalt, sietve követik egymást szakadatlanul, és [megteremtette] a Napot és a Holdat, s a csillagokat; mind az Ő parancsa által van szolgálatra rendelve. Lám, Őt illeti meg a teremtés és a parancs. Áldassék Allah, a teremtmények Ura!
55. Fohászkodjatok az Uratokhoz, alázatosan és rejtetten! Ő bizony nem szereti a túlkapásokra vetemedőket.
56. És ne okozzatok romlást (pusztítást) a földön, annak megjavítása után! És hozzá fohászkodjatok félve és remélve! Bizony, Allah könyörülete közel van a jótevőkhöz!

57. És Ő az, aki elküldi a szeleket örömhírhozókként könyörülete (az eső) előtt. És amikor súlyos felhőket hordanak, akkor ezeket egy [szárazságtól] halott helységre hajtjuk, és lebocsátjuk arra a vizet, és mindenféle termést hozunk elő általa. Ekképpen hozzuk elő a halottakat, hátha okultok [az intésből].

58. És a jó helység növénye [dúsan] jön elő Ura engedelmével. Ám azon [a vidéken], amely rossz, ott csupán haszontalan gyér [növényzet] jön elő. Így sorakoztatjuk fel a jeleket egy olyan népnek, akik hálásak.

59. Bizony, elküldtük Noét a népéhez, és azt mondta: „Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs más [jogosan imádható] isten számotokra Rajta kívül! Bizony, én féltelek titeket egy hatalmas nap gyötrelmétől."
60. Azt mondták az előkelők a népéből: „Bizony, mi azt látjuk, hogy nyilvánvaló tévelygésben vagy!"
61. Azt mondta [Noé]: „Ó népem! Egyáltalán nem vagyok tévelygésben, hanem én egy küldött vagyok a teremtmények Urától.
62. Átadom nektek Uram üzeneteit, és tanácsot adok nektek, és én tudom Allahtól azt, amit ti nem tudtok.
63. Vajon csodálkoztok azon, hogy emlékeztető jött el hozzátok Uratoktól egy férfi által közületek azért, hogy figyelmeztessen titeket, és hogy istenfélők legyetek, és hátha könyörületre leltek?"
64. Ám meghazudtolták őt, mi pedig megmentettük őt és azokat, akik vele voltak a bárkában. És vízbe fullasztottuk azokat, akik meghazudtolták a jeleinket. Bizony, ők egy vak nép voltak.

65. És Ádhoz, az ő testvérüket, Húdot [küldtük el]. Azt mondta: „Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs más [jogosan imádható] isten számotokra Rajta kívül! Vajon hát nem akartok istenfélők lenni?"
66. Azt mondták az előkelők, akik hitetlenné váltak a népéből: „Bizony, mi azt látjuk, hogy te ostobaságban vagy, és mi bizony úgy véljük, hogy a hazugok közül való vagy!"
67. Azt mondta [Húd]: „Ó népem! Nincs bennem ostobaság, hanem küldött vagyok én a teremtmények Urától.
68. Átadom nektek Uram üzeneteit, és megbízható tanácsadó vagyok a számotokra.
69. Hát vajon azon csodálkoztok, hogy emlékeztetés jött el hozzátok az Uratoktól egy közületek való férfi által, hogy figyelmeztessen titeket? És emlékezzetek arra, amikor utódokká tett titeket Noé népe után, és gyarapított titeket alkatban termetességgel! S emlékezzetek Allah jótéteményeire, hátha boldogultok!"

70. Azt mondták: „Vajon azért jöttél el hozzánk, hogy egyedül Allahot szolgáljuk, és elhagyjuk azt, amit apáink szolgáltak? Hozd hát ide azt [a büntetést], amit megígértél nekünk, ha valóban az igazmondók közül való vagy!"
71. Azt mondta [Húd]: „Bizony, Uratoktól származó büntetés és haragvás fog lesújtani rátok! Vajon vitába akartok szállni velem olyan nevekről – amelyeket ti és atyáitok adtatok -, amelyekkel kapcsolatban Allah nem bocsátott le semmilyen bizonyító érvet? Várakozzatok csak! Bizony, én is veletek vagyok a várakozók között."
72. S megmentettük őt és azokat, akik vele voltak – Tőlünk való könyörület által – és kiirtottuk az utolsó maradékát azoknak, akik meghazudtolták a jeleinket és nem voltak hívők.

73. És Tamúdhoz az ő testvérüket Szálehot [küldtük el]. Azt mondta: „Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs más [jogosan imádható] isten számotokra Rajta kívül! Bizony, világos bizonyíték jött el hozzátok Uratoktól. Allahnak eme nősténytevéje jel számotokra! Engedjétek hát enni Allah földjén, és ne illessétek rosszal, mert akkor fájdalmas gyötrelem ragad el titeket!
74. És emlékezzetek, amikor utódokká tett titeket Ád [népe] után, és lakóhelyet jelölt ki nektek a földön, melynek síkságaiból palotákat képeztek, és a hegyekből házakat faragtatok ki! Emlékezzetek Allah jótéteményire, és ne járjatok [gonoszul] a földön, romlást okozva!"
75. Az előkelők, akik fennhéjáztak a népéből, azt mondták azoknak, akik elnyomást szenvedtek – közülük is azoknak, akik hívők lettek: „Tudjátok-e, hogy Száleh egy küldött az ő Urától?" Azt mondták: „Mi bizony hiszünk abban, amivel elküldetett!"
76. Azok, akik fennhéjáztak, azt mondták: „Mi bizony nem hiszünk abban, amiben ti hisztek!"
77. Aztán elvágták a nősténytevе lábinát, és gőgösek voltak Uruk parancsával szemben. És azt mondták: „Ó Száleh! Hozd elő azt [a büntetést], amit megígértél nekünk, ha valóban a küldöttek közül való vagy!"
78. És elragadta őket a földrengés, és reggelre térdükre esve feküdtek [holtan] a lakhelyükön.

79. És elfordult tőlük és azt mondta: „Ó népem! Bizony átadtam nektek Uram üzenetét, és tanácsot adtam nektek, ám ti nem szeretitek a tanácsadókat."

80. És [említsd meg] Lótot, amikor azt mondta: „Ó népem! Vajon [azt] a förtelmes tettet követitek el, amelyben nem előzött meg titeket senki sem a teremtmények közül?
81. Ti bizony [nemi] vágytól hajtva közeledtek a férfiakhoz az asszonyok helyett! De ti egy mértéktelen nép vagytok!"
82. És nem volt a népének más válasza, csupán az, hogy így szóltak: „Űzzétek ki őket a településetekről! Ők olyan emberek, akik ügyelnek a [bűnöktől való] tisztaságukra."
83. És megmentettük őt és a családját, kivéve a feleségét. Ő azok közül való volt, akik hátramaradtak.
84. [Kő-]esőt zúdítottunk rájuk. Nézd hát meg, milyen végre jutottak a gonosztevők!

85. És Midiánhoz testvérüket Suajbot [küldtük el]. Azt mondta: „Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs más [jogosan imádható] isten számotokra Rajta kívül! Immár világos bizonyíték jött el hozzátok Uratoktól! Tegyétek teljessé a kimérést és [használjátok igazságosan] a mérleget, és ne rövidítsétek meg az embereket a dolgaikban, és ne okozzatok romlást a földön, annak megjavítása után! Ez jobb nektek, ha valóban hívők vagytok!
86. És ne üljetek lesben minden úton fenyegetve [az emberek életét] és távol tartva Allah Útjától azokat, akik hisznek abban, azt kívánván, hogy [az az út] ferde legyen! És emlékezzetek arra, amikor kevesen voltatok, és Ő megsokasított titeket! Nézzétek hát meg, milyen végre jutottak a romlást okozók!
87. És ha egy csoport közületek hisz abban, amivel elküldettem, míg egy másik csoport nem hisz benne, akkor legyetek türelemmel, amíg Allah ítélkezik közöttünk! És Ő a legjobb a döntőbírók között!"
88. Az előkelők, akik fennhéjáztak a népéből, azt mondták: „Ó Suajb! Bizony, mi kiűzünk téged a településünkből, és azokat is, akik hisznek veled együtt, vagy pedig visszatérsz a vallásunkba." Azt mondta [Suajb]: „Vajon akkor is, ha utáljuk [azt]?

89. Bizony, hazugságot találnánk ki Allah ellen, ha visszatérnénk a vallásotokba, miután Allah kimentett minket abból. Mi pedig nem térhetünk vissza abba, kivéve [akkor], ha Allah, az Urunk [azt] akarja. Urunk átfog mindent tudással. Allahra hagyatkozunk. Urunk! Dönts köztünk és a népünk között az igazság szerint! És Te vagy a legjobb a döntéshozók között!"
90. És az előkelők, akik hitetlenné váltak az ő népéből azt mondták: „Ha Suajbot követitek, akkor bizony vesztesek lesztek!"
91. És elragadta őket a földrengés, és reggelre térdükre esve feküdtek [holtan] a lakhelyükön.
92. Akik meghazudtolták Suajbot [úgy pusztultak el], mintha sohasem lakoztak volna ott jólétben. Akik meghazudtolták Suajbot, bizony ők a vesztesek.
93. És elfordult tőlük és azt mondta: „Ó népem! Bizony, én átadtam nektek Uram üzeneteit, és tanácsot adtam nektek. Hát hogyan sajnálkozhatnék egy hitetlen nép miatt?"

94. És nem küldtünk el egyetlen településre sem prófétát [akit meghazudtoltak] anélkül, hogy ne ragadtuk volna el lakóit nyomorúsággal és bajjal, hátha alázatosan fohászkodnak.
95. Ezután a rossz [állapot] helyébe jót cseréltünk, addig, amíg nem bővelkedtek [vagyonban és gyermekekben]. Ám azt mondták: „Apáinkat is érte már baj és jólét is.", így váratlanul ragadtuk el őket, miközben ők észre sem vették.

96. És ha a települések lakói hittek volna, és istenfélők lettek volna, akkor áldásokat árasztottunk volna rájuk az égből és a földből. Ám ők meghazudtolták [a küldötteket], s elragadtuk őket azért, amit szereztek.
97. Vajon biztonságban érzik magukat a települések lakói azzal szemben, hogy eljön hozzájuk a csapásunk éjszaka, mialatt alszanak?
98. Vagy vajon biztonságban érzik magukat a települések lakói azzal szemben, hogy eljön hozzájuk a csapásunk délelőtt, mialatt játszadoznak?

99. Vajon biztonságban érzik magukat Allah tervével szemben? Nem érzi magát biztonságban Allah tervével szemben, csupán a vesztes nép.
100. Hát vajon nem lett világos azok számára, akik a földet örökölték – az előző lakói után –, hogy ha akarjuk, akkor [büntetésünkkel] sújtanánk őket a bűneik [miatt]? Ám lepecsételjük a szívüket, és így ők nem hallják meg [az intő szót].
101. Íme, ezek a települések, amelyek híreiből néhányat elbeszélünk neked. És bizony már eljöttek hozzájuk az ő küldötteik a világos bizonyítékokkal, ám ők soha nem hittek volna abban, amit korábban [már] meghazudtoltak. Ekképpen pecsételi le Allah a hitetlenek szívét.
102. És nem találtuk a legtöbbjüket [hűségesnek] az egyezségükhöz, és bizony legtöbbjüket engedetlennek találtuk.

103. Majd elküldtük utánuk Mózest a jeleinkkel a Fáraóhoz és az előkelőihez, ők pedig igazságtalanul megtagadták azokat. Nézd hát meg, milyen végre jutottak a romlást okozók!
104. És azt mondta Mózes: „Ó Fáraó! Bizony én küldött vagyok a teremtmények Urától!
105. Az a méltó hozzám, hogy ne mondjak mást Allahról, csupán az igazságot. Bizony, nyilvánvaló bizonyítékkal jöttem el hozzátok Uratoktól. Küldd hát el velem Izrael fiait!"
106. Azt mondta [a Fáraó]: „Ha jellel jöttél el [ahogyan állítod], akkor hozd elő, ha valóban az igazmondók közül való vagy!"
107. És [Mózes] eldobta a botját, és íme, az egy nyilvánvaló (valóságos) kígyó lett.
108. És kihúzta a kezét, és íme, az fehér lett azok előtt, akik nézték.

109. Az előkelők a Fáraó népéből azt mondták: „Bizony, ez egy nagy tudású varázsló!
110. Ki akar űzni titeket a földetekről." [A Fáraó azt mondta:] „Mit tanácsoltok hát?"
111. Azt mondták: „Halaszd el az ő és a testvére ügyét! És küldj a városokba toborozókat,
112. Hogy eléd hozzák az összes nagy tudású varázslót!"

113. És eljöttek a varázslók a Fáraóhoz. Azt mondták: „Vajon lesz-e fizetségünk, ha mi leszünk a győzelmet aratók?"
114. Azt mondta [a Fáraó]: „Igen! És ti bizony a [hozzánk] közelállók közé fogtok tartozni."
115. Azt mondták [a varázslók]: „Ó Mózes! Vagy te dobsz, vagy mi leszünk azok, akik dobnak!"
116. Azt mondta [Mózes]: „Dobjatok!" És miután dobtak, megbűvölték az emberek szemét, és félelmet keltettek bennük, és hatalmas varázslattal jöttek elő.
117. És azt sugalltuk Mózesnek: „Dobd el a botodat!" S íme, az már el is nyelte azt, ami hazugságot kitaláltak.
118. És bekövetkezett az igazság, és semmivé vált, amit ők cselekedtek.
119. Legyőzettek ott [a varázslók], és megalázottan vonultak vissza [a Fáraó és a követői].
120. A varázslók pedig leborulva vetették [magukat] a földre,
121. Azt mondván: „Hiszünk a teremtmények Urában,
122. Mózes és Áron Urában!"
123. A Fáraó azt mondta: „Hittetek benne, mielőtt engedélyt adtam volna rá nektek? Bizony cselszövés ez, amit a városban eszeltetek ki, hogy kiűzzétek abból a lakóit. Meg fogjátok tudni!
124. Bizony levágom a kezeteket és a lábatokat [egymással] ellentétesen, majd bizony felfeszítelek titeket, mindnyájatokat!"
125. Azt mondták: „Bizony, mi az Urunkhoz térünk vissza!
126. És te csupán azért állsz bosszút rajtunk, mert mi hittünk Urunk jeleiben, miután azok eljöttek hozzánk. Urunk! Tölts el minket türelemmel és [Neked] alávetettekként szólíts magadhoz minket!"

127. És azt mondták az elöljárók a Fáraó népéből: „Vajon hagyod, hogy Mózes és a népe romlást okozzon a földön, és elhagyjon téged és az isteneidet?" Azt mondta [a Fáraó]: „Megöljük fiaikat és életben hagyjuk asszonyaikat, és bizony, mi legyőzhetetlen [hatalommal bírunk] felettük!"
128. Mózes [pedig] azt mondta népének: „Allahot kérjétek segítségül, és legyetek kitartóak! Bizony, a föld Allahé, annak adja örökül, akinek akarja az Ő szolgái közül. És a [jó] vég az istenfélőké."

129. Ők azt mondták: „Bántalmazás ért minket, mielőtt eljöttél hozzánk, és azután is, hogy megérkeztél." Azt mondta [Mózes]: „Lehet, hogy Uratok elpusztítja az ellenségeiteket, és titeket léptet a helyükbe utódként a földön, és megnézi, hogyan cselekszetek."

130. És bizony, lesújtottunk a Fáraó népére szárazsággal és a termések hiányával, hátha okulnak [az intésből].
131. És amikor jó jött el hozzájuk, azt mondták: „Ez kijár nekünk." Ha pedig rossz érte őket, akkor Mózesben és azokban, akik vele voltak, rossz előjelet láttak. Lám, bizony, a rossz előjelük [ami érte őket] csupán Allahtól van (az Ő elrendeléséből), de a legtöbbjük nem rendelkezik tudással.
132. És azt mondták: „Bármilyen jelet is hozol el nekünk, hogy megbűvölj általa minket, hát akkor sem hiszünk neked!"
133. És [ezután] elküldtük rájuk az özönvizet, a sáskákat, a tetveket, a békákat és a vért jelekként, egymástól megkülönböztetve, ám ők fennhéjáztak, és gonosztevő nép voltak.
134. Miután pedig büntetés érte őket, azt mondták: „Ó Mózes! Fohászkodj értünk az Uradhoz a szövetség alapján, amelyet veled kötött! Ha elhárítod rólunk a büntetést, mi hinni fogunk neked és el fogjuk küldeni veled Izrael fiait."
135. Ám miután elhárítottuk róluk a büntetést egy határidőig, amit el kellett érniük, íme ők megszegték [az ígéretet].
136. És elégtételt vettünk rajtuk és a tengerbe fullasztottuk őket, mivel meghazudtolták a jeleinket, és figyelmen kívül hagyták azokat.

137. És annak a népnek, akik elnyomást szenvedtek, örökül adtuk a föld keleti és nyugati tájait, amelyeket megáldottunk. És az Urad legszebb szava teljesedett be Izrael fiain amiatt, hogy türelmesek voltak. És romba döntöttük azt, amit a Fáraó és a népe művelt, és azt, ami [építményeket] a magasba emeltek.

138. És átvezettük Izrael fiait a tengeren. Egy olyan néphez értek el, akik bálványaiknak adták át magukat. Azt mondták: „Ó Mózes! Készíts nekünk istenséget, ahogyan nekik is vannak istenségeik!" Azt mondta [Mózes]: „Bizony, ti egy olyan nép vagytok, akik tudatlanok!

139. Bizony pusztulásra van ítélve az, amiben ők vannak és hiábavaló az, amit cselekszenek."
140. Azt mondta [Mózes]: „Vajon ne Allahot, hanem más istent keressek nektek, miközben Ő előnyben részesített titeket a teremtményekkel szemben?"

141. És [emlékezzetek arra], amikor megmentettünk titeket a Fáraó embereitől, [akik] szörnyű gyötrelemmel sújtottak titeket, megölték a fiaitokat és életben hagyták asszonyaitokat! Bizony, ebben hatalmas megpróbáltatás van számotokra az Uratoktól.

142. És Mózesnek harminc éjszakát jelöltünk ki [a Velünk való találkozásra], amit kiegészítettünk tízzel, és így az Ura által kiszabott idő negyven éjszaka lett. És azt mondta Mózes a testvérének, Áronnak: „Legyél a helyettesem a népem között, és tereld [őket] a javulás felé, és ne kövesd a romlást okozók útját!"
143. Miután Mózes eljött az általunk kijelölt időpontban [hogy találkozzon Velünk], és beszélt hozzá az Ura, azt mondta [Mózes]: „Uram! Mutasd meg nekem [Magad], hadd nézhessek Rád!" [Allah] azt mondta: „Nem láthatsz Engem, de nézz a hegyre, ha szilárdan a helyén marad, akkor látni fogsz Engem!" Ám amikor az Ura felfedte magát a hegynek, porrá zúzta azt, és Mózes a földre rogyott ájultan. Miután magához tért, azt mondta: „Magasztaltassál! Bűnbánattal fordulok Hozzád, és én vagyok az első, aki hívő lett."

144. Azt mondta [Allah]: „Ó Mózes! Bizony, én téged választottalak az emberek fölé az üzeneteimmel, és a [hozzád való] beszédemmel. Vedd hát, amit adtam neked, és tartozz a hálásak közé!"

145. És a táblákra írtunk neki intést minden dologgal kapcsolatban és részletes magyarázatot minden dologra [ami szükséges]. Ragadd hát meg erősen, és parancsold meg a népednek, hogy a legjobbat tegyék meg abból! Meg fogom mutatni nektek az engedetlenek lakhelyét.

146. El fogom fordítani a jeleimtől azokat, akik jogtalanul fennhéjáznak a földön. Ha meglátnak minden jelet, nem hisznek azokban. És ha meglátják a helyes utat, nem választják azt útnak a maguk számára. Ám ha meglátják a tévelygés útját, azt választják útnak maguknak. Ez azért van, mert ők meghazudtolták a jeleinket, és figyelmen kívül hagyták azokat.
147. És azok, akik meghazudtolták a jeleinket és a találkozást a Túlvilágon, azoknak szertefoszlanak a tetteik. Vajon [mi másért] kapnak fizetséget, mint amit cselekedtek?

148. És Mózes népe – az ő távollétében – [istenükké] tettek egy, az ékszereikből [készített] testtel bíró borjút, amelynek bőgő [hangja] volt. Vajon nem gondolkodtak-e el azon, hogy az nem beszél hozzájuk, és nem vezeti semmilyen úton őket? Ám [istenükké] tették azt és igazságtalanok voltak.
149. Amikor pedig megbánták, és látták, hogy eltévelyedtek, azt mondták: „Ha nem könyörül meg rajtunk az Urunk és nem bocsát meg nekünk, akkor mi a vesztesek közé fogunk tartozni."

150. És miután Mózes haragosan és szomorúan ment vissza a népéhez, azt mondta: „Milyen rossz az, ahogyan helyettesítettetek engem a távollétemben! Vajon sürgetni akartátok Uratok döntését? És ledobta a táblákat és megragadta testvére (Áron) fejét, magához húzván. [Áron] azt mondta: „Anyám fia! Bizony, a nép elnyomott engem és majdnem megölt. És ne hagyd, hogy az ellenségek kárörvendezzenek rajtam, és ne helyezz engem [a haragvásoddal sújtott] igazságtalan nép közé!"
151. Azt mondta [Mózes]: „Uram! Bocsáss meg nekem és a testvéremnek! Bocsáss be minket a Te könyörületességedbe! Hiszen Te vagy a legkönyörületesebb a könyörületesek között."
152. Bizony azok, akik [istenükké] tették a borjút, azokat haragvás fogja sújtani az Uruktól és megaláztatás az evilági életben. És mi ekképpen fizetünk meg azoknak, akik [hazugságot] találnak ki [ellenünk].
153. Ám azok, akik rossz tetteket követtek el, majd azok után bűnbánatot tanúsítottak és hittek, bizony, azután az Urad Megbocsátó, Irgalmas.

154. Miután lecsillapodott Mózes haragja, felvette a táblákat. És azok szövegében útmutatás és könyörület volt azok számára, akik az Uruktól rettegnek.
155. És Mózes kiválasztott hetven férfit a népéből az általunk kijelölt időpontban [hogy találkozzanak Velünk]. És miután elragadta őket a földrengés, azt mondta [Mózes]: „Uram! Ha akartad volna, akkor már korábban elpusztítottad volna őket és engem is. Vajon elpusztítanál minket amiatt, amit az ostobák tettek közülünk? Ez bizony csupán a te kísértésed, azt viszed általa tévelygésbe, akit akarsz, és azt vezetsz igaz útra, akit akarsz. Te vagy a mi pártfogónk. Bocsáss hát meg nekünk, és könyörülj rajtunk! Te vagy a legjobb a megbocsátók között!
156. És írj meg nekünk jót ezen a világon és a túlvilágon! Bizony, Hozzád térünk vissza [bűnbánattal]!" [Allah] azt mondta: „A gyötrelmemmel azt sújtom, akit akarok. És a könyörületem minden dolgot átfog. És azoknak fogom megírni, akik istenfélelmet tanúsítanak és megadják a kötelező adományt, és akik hisznek a jeleinkben."

157. Akik követik a küldöttet, az írástudatlan prófétát, akit megírva találnak őnáluk a Tórában és az Evangéliumban, aki felszólítja őket a helyénvalóra, megtiltja nekik az elvetendőt, és megengedi nekik a jó dolgokat és tilalmassá teszi nekik a rosszakat, és leveszi róluk a terheiket és a bilincseket, amelyek rajtuk voltak. És akik hisznek benne, támogatják, megsegítik és követik a világosságot (a Koránt), ami lebocsáttatott vele, ők bizony azok, akik boldogulnak!
158. Mondd [ó Mohamed]: „Ó emberek! Bizony, én Allah Küldötte vagyok hozzátok, mindnyájatokhoz, annak [a küldötte], akié a királyi uralom az egek és a föld felett. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Ő kelt életre és Ő küld halálba. Higgyetek Allahban és a Küldöttében – az írástudatlan prófétában – aki hisz Allahban és az Ő szavaiban, és kövessétek őt, hátha az igaz útra leltek!"

159. Mózes népe között van egy közösség, akik az igazságnak megfelelően vezetnek az igaz útra és aszerint ítélkeznek.

160. És felosztottuk őket tizenkét törzsre – közösségekre – és azt sugalltuk Mózesnek, amikor népe vízért folyamodott hozzá: „Üss a botoddal a kőre!" Akkor tizenkét forrás fakadt abból, és tudta már minden embercsoport, hol van az ivóhelye, majd árnyékot borítottunk rájuk a felhőkkel, és mannát és fürjeket bocsátottuk le nekik [mondván]: „Egyetek azokból a jó dolgokból, amelyekkel elláttunk titeket!" Ám nem ellenünk követtek el igazságtalanságot, hanem önmagukkal voltak igazságtalanok.
161. És [említsd meg], amikor az mondatott nekik: „Lakjatok ezen a településen (Jeruzsálemben) és ahol csak akartok, egyetek abból (a terméseiből), s mondjátok: „Vedd le [rólunk a vétkeinket]!" és lépjetek be a kapun alázattal [és boruljatok le alázattal]! Megbocsátjuk nektek vétkeiteket és többet fogunk adni a jótevőknek."
162. Ám akik igazságtalanságot követtek el, más beszédre cserélték azt, ami mondva lett nekik. És büntetést küldtünk le rájuk az égből amiatt, hogy igazságtalanok voltak.

163. Kérdezd hát meg őket arról a településről, amely a tenger mellett feküdt, [hogy mi történt velük], amikor túlkapásra vetemedtek a szombattal kapcsolatban! [Említsd meg], amikor a halak a víz színén nagy számban megjelenve jöttek el hozzájuk azon a napon, amikor szombatot tartottak. Ám azon a napon, amikor nem tartottak szombatot, nem jöttek el hozzájuk. Ekképpen tesszük őket próbára amiatt, hogy engedetlenek voltak.

164. És [említsd meg,] amikor egy közösség (csoport) közülük azt mondta: „Miért intetek egy olyan népet, akiket Allah el fog pusztítani, vagy meg fog büntetni súlyos gyötrelemmel?" Azt mondták: „Hogy legyen mentségünk az Uratoknál, és hátha istenfélők lesznek."
165. Ám amikor elfeledték azt, amire emlékeztetve lettek, megmentettük azokat, akik megtiltották a rossz tettet, és nyomorúságos gyötrelemmel [sújtva] ragadtuk el azokat, akik igazságtalanságot követtek el, amiatt, hogy engedetlenek voltak.
166. És miután gőgösen [ragaszkodtak] ahhoz, ami megtiltatott nekik, azt mondtuk nekik: „Legyetek megvetett majmok!"

167. És [említsd meg,] amikor az Urad kihirdette, hogy a Feltámadás Napjáig olyanokat támaszt ellenük, akik szörnyű gyötrelemmel sújtják majd őket! Bizony, a te Urad gyors a büntetésben, és Ő bizony Megbocsátó, Irgalmas.
168. És felosztottuk őket a földön közösségekre. Vannak közöttük jó emberek, és vannak közöttük másmilyenek. És próbára tettük őket jó és rossz dolgokkal, hátha visszatérnek.
169. Ám olyan utódok következtek utánuk, akik örökölték az Írást, és ennek [a világnak] az alantas javait veszik el, és azt mondják: „Meg lesz nekünk bocsátva!" És ha ugyanolyan javak jönnek hozzájuk, azt is elveszik. Vajon nem köttetett meg velük az Írás szövetsége arról, hogy Allahról csakis az igazságot fogják mondani, és tanulmányozták azt, ami abban van (az Írásukban)? Ám az túlvilági lakhely jobb azoknak, akik istenfélők. Hát vajon nem éltek az eszetekkel?
170. És akik erősen ragaszkodnak az Íráshoz, és megtartják az imádkozást, [azoknak] – a javulást hozóknak – bizony, mi nem hagyjuk kárba veszni a jutalmát.
171. És [említsd meg,] amikor felemeltük föléjük a hegyet, mintha árnyékot adó felhőzet lenne, és ők azt vélték, hogy rájuk fog esni! [Allah] azt mondta nekik: „Erősen ragadjátok meg azt, amit adtunk nektek (a Tórát), és emlékezzetek arra, ami abban van, hátha istenfélők lesztek!"

172. És [említsd meg,] amikor a te Urad kivette Ádám fiainak ágyékából az ő utódaikat, és saját magukkal szemben tétetett velük tanúságot: „Vajon nem én vagyok a ti Uratok?" Azt mondták: „Dehogynem! Tanúságot teszünk [a Te egyedülvalóságodról]!" – nehogy azt mondjátok a Feltámadás Napján: „Bizony, mi figyelmen kívül hagytuk ezt."
173. Vagy [nehogy] azt mondjátok: „Már atyáink is társat állítottak [Allah mellé] korábban, és mi csupán utánuk következő utódok voltunk. Vajon amiatt pusztítanál el minket, amit a hamisságot követők tettek?"
174. Ekképpen fejtjük ki részletesen a jeleket, és hátha visszatérnek.

175. És recitáld el nekik annak a hírét, akinek odaadtuk a jeleinket (Bálámnak), ám ő félrevetette azokat, és a sátán a követőjévé tette őt, és azok közé tartozott, akik tévútra kerültek!
176. Ha akartuk volna, felemeltük volna általuk (a jeleink által), ám ő a földhöz ragadt, és a kényét követte. Hasonlatos ő a kutyához: ha elkergeted, liheg, de ha békén hagyod, akkor is liheg. Ez a példázata annak a népnek, akik meghazudtolták a mi jeleinket. Beszéld hát el a történeteket, hátha elgondolkodnak!
177. Milyen rossz a példázata annak a népnek, akik meghazudtolták a jeleinket, és saját maguk ellen követtek el igazságtalanságot!
178. Akit Allah vezet, az lel az [igaz] útra, és akiket pedig tévelygésbe visz, nos, ők bizony a vesztesek.

179. És bizony, szétszórtunk már a Gyehennának sok dzsinnt és embert [akiről előzőleg tudtuk, hogy rossz tettei miatt oda kerül]. Van szívük, amellyel nem értenek, van szemük, amellyel nem látnak, van fülük, amellyel nem hallanak. Ők olyanok, akár a jószágok, de nem, még [annál is] tévelygőbbek. Ők azok, akik figyelmen kívül hagyták [az egyistenhitet és az Allahnak való engedelmességet].

180. Allahot illetik meg a legszebb nevek, fohászkodjatok hát ezek által Hozzá! És hagyjátok azokat, akik gyalázattal illetik az Ő neveit! Meg fogják kapni a fizetségüket [azért], amit cselekedtek.

181. Azok között, akiket teremtettünk, van egy közösség, amely az igazság alapján vezet [másokat], és aszerint ítélkezik.
182. És akik meghazudtolják a jeleinket, azokra fokozatosan mérjük [a büntetést] olyan helyről, amelyről nem is tudnak.
183. Haladékot adok nekik [egy ideig]. Bizony, erős az én tervem!
184. Hát vajon nem gondolkodtak el? Nincs az ő társukban (Mohamed Prófétában) őrültség. Bizony, ő egy nyilvánvaló figyelmeztető!
185. Hát vajon nem néztek az egek és a föld birodalmára, és mindarra, amit Allah teremtett? Talán már közeleg az ő határidejük. Vajon hát milyen beszédben akarnak hinni ez (a Korán) után?

186. Akit Allah visz a tévelygésbe, annak nincs vezetője, és magukra hagyja őket túlkapásaikban vakon bolyongani.

187. Kérdeznek téged az Óráról (a Feltámadás idejéről), [hogy] mikor lesz annak az elérkezése. Mondd [ó Mohamed]: „Annak tudása csak az Uramnál van." Senki sem fedheti fel annak idejét, csak Ő. Ott súlyosodik az egekben és a földön. Nem fog [másként] érni titeket csak váratlanul. Úgy kérdeznek téged, mintha te tudnál arról. Mondd [ó Mohamed]: „Annak tudása csak Allahnál van!" Ám a legtöbb ember nem rendelkezik tudással.

188. Mondd [ó Mohamed]: „Nem áll módomban magamnak hasznot [hozni], sem ártalmat [eltávolítani], kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a rejtett dolgokat, akkor sok jóra tennék szert, és nem érne engem semmi rossz. Nem vagyok én más, csupán egy figyelmeztető és örömhírhozó egy olyan nép számára, akik hisznek."

189. Ő (Allah) az, aki megteremtett titeket egyetlen emberből, és létre hozta abból a párját, hogy nyugalomra leljen nála. És miután vele hált, könnyű teherrel esett teherbe, és járt-kelt vele. Miután elnehezült, mindketten Allahhoz, az Urukhoz fohászkodtak [mondván]: „Ha egy egészséges és erényes [gyermeket] adsz nekünk, akkor a hálásak közé fogunk tartozni."
190. Amikor azonban egészséges és erényes [gyermeket] adott nekik, ők ketten társistent állítottak [Allah] mellé abban, amit nekik adott. És Allah afelett van, amit társistenként állítanak [Őmellé].
191. Vajon olyat állítanak társistenként [Allah mellé], ami semmit sem teremt, hanem ők maguk is teremtve lettek?
192. És akik nem képesek rajtuk segíteni, és saját magukon sem képesek segíteni?
193. És ha az igaz útmutatásra hívjátok őket, nem követnek titeket. Egyre megy nektek, hogy hívjátok-e őket vagy hallgattok.
194. Azok, akikhez fohászkodtok Allah helyett, szolgák, tihozzátok hasonlóan. Fohászkodjatok csak hozzájuk, hadd adjanak választ nektek, ha valóban igazmondók vagytok!

195. Van-e nekik lábuk, amin járnak? Vagy van-e nekik kezük, amivel csapást mérnek? Vagy van-e nekik szemük, amivel látnak? Vagy van-e nekik fülük, amivel hallanak? Mondd [ó Mohamed]: „Hívjátok [segítségül] azokat, akiket [Allah mellé] társistenként állítottatok, majd szőjetek tervet ellenem, és ne adjatok haladékot!

196. Bizony, Allah a pártfogóm, aki lebocsátotta az Írást (a Koránt), és Ő pártfogolja a jó embereket.
197. És azok, akikhez fohászkodtok Rajta kívül, nem képesek segíteni rajtatok, és magukon sem képesek segíteni.
198. És ha fohászkodtok hozzájuk útmutatásért, nem hallgatják meg." És láthatod őket, amint rád néznek, holott nem látnak.

199. Fogadd el a felesleget [amit vagyonukból adakoznak], utasíts a helyénvalóra, és fordulj el a tudatlanoktól!
200. És ha gonosz sugallat sugalltatik neked a sátán részéről, akkor kérj menedéket Allahtól! Bizony, Ő mindent Halló és Mindentudó.
201. Bizony azok, akik istenfélelmet tanúsítanak, amikor megkörnyékezés éri őket a sátántól, észbe kapnak, és íme, ők [tisztán] látnak.
202. Ám a testvéreik (a sátánok testvérei) hagyják belesüllyedni őket (a hitetleneket) a tévelygésbe, és sohasem hagynak fel vele.
203. És amikor nem hozol nekik jelet, akkor azt mondják: „Hát miért nem választasz ki valamit [magadtól]?" Mondd [ó Mohamed]: „Én csupán azt követem, ami sugalltatott nekem az Uramtól. Ezek tisztánlátást adó bizonyítékok az Uratoktól, útmutatás és könyörület egy olyan népnek, akik hisznek."

204. És amikor a Korán recitáltatik, hallgassátok és figyeljetek csendben! Hátha könyörületre leltek!
205. És emlékezz meg Uradról magadban, alázatosan és félve, hangos beszéd nélkül, kora reggel és késő délután! És ne tartozz azok közé, akik figyelmen kívül hagyják [az istenemlegetést]!
206. Bizony azok, akik az Uradnál vannak, nem [fordulnak el] fennhéjázóan a Neki való szolgálattól, Őt magasztalják és Előtte borulnak le.

8. A hadizsákmány (al-Anfal)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Kérdeznek téged a hadizsákmányról. Mondd [ó Mohamed]: „A hadizsákmány [elosztása] Allahra és a Küldöttre tartozik." Féljétek hát Allahot és javítsátok az egymás közötti [viszonyaitokat]! Engedelmeskedjetek Allahnak és az Ő Küldöttének, ha [valóban] hívők vagytok!
2. A hívők csupán azok, akiknek félelemmel telik el a szívük, amikor Allah megemlíttetik, és amikor recitáltatnak nekik a jelei (szavai), gyarapítja őket hitben, és Urukra hagyatkoznak.
3. Akik megtartják az imádkozást, és adakoznak abból, amivel ellátтuk őket.
4. Ők az igazi hívők, fokozatok illetik meg őket az Uruknál, és megbocsátás és nemes ellátás.

5. [A hadizsákmány elosztásával szembeni nemtetszés] olyan, mint amikor az Urad kivonulásra késztetett téged a házadból az igazságnak megfelelően, ám egy csoport a hívők közül utálta ezt.
6. Vitába szállnak veled az igazsággal kapcsolatban, miután [az] világossá vált, mintha csak a halálba hajtanák őket, miközben néznek.
7. És [emlékezzetek arra] amikor Allah megígérte nektek, hogy a két csapat közül az egyik a ti kezetekre kerül! Ti pedig azt kívántátok, hogy ne a fegyvert forgató kerüljön a kezetekre, ám Allah valóra akarta váltani az igazságot a szava által, és kiirtottuk az utolsó maradékát a hitetleneknek.
8. Azért, hogy valóra váltsa az igazságot, és semmivé tegye a hamisságot, még ha ez utálatos is a gonosztevőknek.

9. És [emlékezzetek arra] amikor az Uratoktól segítséget kértetek és Ő meghallgatott titeket: „Bizony, megerősítelek titeket ezer angyallal, szorosan egymás mögött!"

10. És Allah ezt nem tette másért, minthogy örömhírré legyen, és hogy megnyugodjon általa a szívetek. És a győzelem csupán Allahtól származik. Bizony, Allah Méltóságteljes, Bölcs.
11. És [emlékezzetek arra] amikor álmot borított reátok Tőle való biztonság gyanánt, és vizet bocsátott le nektek az égből, hogy megtisztítson általa titeket, és hogy eltávolítsa rólatok a sátán förtelmességét, és hogy megerősítse vele a szíveteket, és szilárddá tegye általa a lábatokat!
12. És [emlékezzetek arra] amikor Urad azt sugallta az angyaloknak: „Bizony, én veletek vagyok! Erősítsétek hát meg azokat, akik hisznek! Rémületet fogok vetni azok szívébe, akik hitetlenné váltak. Üssetek hát [a bedri csatán jelenlévő hitetlenek] nyaka fölé, és üssétek az összes ujjbegyüket!"
13. Azért van ez, mert szembeszegültek Allahhal és a Küldöttével. És aki szembeszegül Allahhal és a Küldöttével, hát bizony, Allah szigorú a büntetésben.
14. Ez a ti [büntetésetek], ízleljétek hát meg! És bizony, a hitetleneknek a [Pokol-]tűz gyötrelme jár.

15. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha találkoztok azokkal, akik hitetlenné váltak, előrenyomulva, akkor ne fordítsatok hátat nekik [menekülve]!
16. És aki azon a napon hátat fordít [az ellenségnek] – kivéve hadicselként vagy egy [másik] csapathoz csatlakozva – az bizony Allah haragvását vonja magára, és hajléka a Gyehenna lesz. Milyen nyomorúságos végcél!
17. Ám nem ti öltétek meg őket, hanem Allah ölte meg őket, és nem te dobtál, amikor dobtál, hanem Allah dobott [azért, hogy legyőzze a hitetleneket] és azért, hogy Tőle való szép próbatétellel tegye próbára a hívőket. Bizony, Allah Mindent Halló, Mindentudó.
18. Ez [Allah kegye] számotokra! És bizony, Allah meggyengíti a hitetlenek fondorlatát.
19. Ha a döntést kéritek, hát a döntés eljött már hozzátok. Ha abbahagyjátok [a harcot], az jobb nektek! És ha visszatértek [az ellenségeskedéshez], akkor mi is visszatérünk [a megbüntetésetekhez]. És semmit sem fog nektek használni a csapatotok, bármilyen sok is legyen. És bizony, Allah a hívőkkel van!

20. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Engedelmeskedjetek Allahnak és a Küldöttének, és ne forduljatok el tőle, miközben hallgatjátok!
21. És ne legyetek olyanok, mint azok, akik azt mondják: „Halljuk!" holott ők nem hallják.
22. Bizony, Allah előtt a legrosszabb földön mozgó [élőlények] a süketek és a némák, akik nem élnek az eszükkel.
23. És ha Allah bármi jóról tudott volna bennük, [értő] hallást adott volna nekik. És ha hallást adott volna nekik, akkor hátat fordítottak volna, miközben ügyet sem vetettek volna [az igazságra].
24. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Hallgassatok Allahra és a Küldöttre (engedelmeskedjetek), amikor valami olyanra szólít titeket, ami életet ad nektek! És tudjátok meg, hogy Allah az ember és annak szíve közé áll (megakadályozza, hogy bármit tegyen), és hogy Hozzá lesztek egybegyűjtve!
25. És féljetek egy olyan kísértéstől (megpróbáltatástól), amely nem csak azokat sújtja majd közületek, akik igazságtalanságot követtek el! És tudjátok meg, hogy Allah szigorú a büntetésben!
26. És emlékezzetek arra, amikor még kevesen voltatok és elnyomtak benneteket a földön, és attól féltetek, hogy az emberek elragadnak titeket! Ő pedig menedéket nyújtott nektek és megerősített titeket a győzelmével és ellátott titeket a jó dolgokból, hátha hálásak lesztek.

27. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne áruljátok el Allahot és a Küldöttet, és ne áruljátok el a rátok bízott dolgokat, miközben ti tudjátok!
28. És tudjátok meg, hogy a vagyonotok és a gyermekeitek csupán kísértés (megpróbáltatás) számotokra, és hogy Allahnál hatalmas jutalom van!
29. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha félitek Allahot, ő Szétválasztót ad nektek [hogy különbséget tegyetek igazság és hamisság között], eltörli a rossz tetteiteket, és megbocsát nektek. És Allahé a hatalmas kegy.

30. És [emlékezz arra] amikor [gonosz] tervet szőttek ellened azok, akik hitetlenné váltak, azért hogy gúzsba kössenek, vagy megöljenek vagy elűzzenek téged! És [gonosz] tervet szőttek, ám Allah is tervezett. És Allah a legjobb a tervezők között.
31. És amikor recitáltatnak nekik a jeleink (szavaink), azt mondják: „Hallottuk már! Ha akarnánk, mi is mondhatnánk ehhez hasonlót. Bizony, ez nem más, mint a hajdanvoltak legendái."
32. És [emlékezz arra] amikor azt mondták: „Ó Allah! Ha ez (a Korán) valóban a Tőled való igazság, akkor zúdíts ránk kő[-esőt] az égből, vagy hozz ránk fájdalmas gyötrelmet!"
33. Ám Allah nem sújtja gyötrelemmel őket, amíg te közöttük vagy, és Allah nem bünteti meg őket, amíg megbocsátást kérnek [Tőle].
34. És miért ne sújtaná Allah gyötrelemmel őket, miközben ők távol tartják [a hívőket] a Tilalmas Mecsettől, és ők sosem voltak a védelmezői? Bizony, a védelmezői csupán az istenfélők, ám a legtöbbjük nem rendelkezik tudással.
35. És az ő imájuk a Háznál nem volt más, mint fütyülés és taps. Kóstoljátok hát meg a gyötrelmet, amiért nem hittetek!
36. Bizony azok, akik hitetlenné váltak, arra költik a vagyonukat, hogy távol tartsák [a hívőket] Allah útjától. El fogják költeni, majd bánattá válik számukra, azután győzelmet aratnak fölöttük. Azok, akik hitetlenné váltak, a Gyehennához lesznek egybegyűjtve.
37. Azért, hogy elválassza Allah a hitványat a jótól, és hogy a hitványakat egymás fölé rakja, majd egy halomba gyűjtse az összeset és a Gyehennába vesse. Ők a vesztesek.
38. Mondd [ó Mohamed] azoknak, akik hitetlenné váltak: „Ha abbahagyjátok [a hitetlenséget és az ellenségeskedést], megbocsátásban részesültök arra nézve, ami azelőtt volt!" Ha azonban visszatérnek [a hitetlenséghez], hát [akkor vegyék figyelmeztetésül azt, ami] törvényszerűség már végbement a hajdanvoltakat illetően!
39. És harcoljatok hát ellenük, hogy ne legyen kísértés (üldöztetés) és hogy a vallás (az istenszolgálat) teljességében Allahé legyen! Ha abbahagyják, hát Allah bizony látja mindazt, amit cselekszenek.

40. Ha azonban hátat fordítanak, hát tudjátok meg, hogy Allah a ti pártfogótok! Milyen jó pártfogó, és milyen jó segítő!

41. És tudjátok meg, hogy bármit zsákmányoltok, annak egyötöde Allahé, a Küldötté, a közeli rokonoké, az árváké, a szegényeké, és az utazóké (a többi a katonákat illeti meg), ha [valóban] hisztek Allahban és abban, amit lebocsátottunk a mi szolgánknak a Szétválasztás napján, azon a napon, amikor a két sereg összetalálkozott! És Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

42. [Emlékezzetek arra] amikor a völgy közelebb eső oldalán voltatok, ők (az ellenségek) a völgy távolabbi oldalán, a karaván pedig tőletek lentebb! Ha megállapodtatok volna arról, hogy találkozzatok, akkor bizonnyal elvétettétek volna a találkozót. Ám [azért történt így], hogy Allah bevégezzen egy olyan ügyet, amelynek be kellett teljesednie [azért], hogy aki elpusztul, az világos bizonyíték alapján pusztuljon el, és aki életben marad, az is világos bizonyíték alapján maradjon életben. És bizony, Allah Mindent Halló, Mindentudó!
43. [Emlékezz arra] amikor Allah kevésnek mutatta őket neked az álmodban! Ha soknak mutatta volna neked őket, akkor kudarcot vallottatok volna, és összekülönböztetek volna az ügyön (a haditerven). Allah azonban megmentett [titeket]. Bizony, Őneki (Allahnak) tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.
44. És [emlékezzetek arra] amikor kevésnek mutatta őket a szemetekben, amikor találkoztatok egymással [az ütközetnél] – és kevésnek mutatott titeket is az ő szemükben! [Azért történt így] hogy Allah bevégezzen egy olyan ügyet, amelynek be kellett teljesednie, és Allahhoz vitetnek vissza a dolgok [döntésre].

45. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha [ellenséges] csapattal találkoztok [a harctéren], akkor tartsatok ki szilárdan, és emlékezzetek meg sokszor Allahról, hátha boldogultok!

46. És engedelmeskedjetek Allahnak és a Küldöttének, és ne különbözzetek össze egymással, különben kudarcot vallotok és elhagy titeket az erőtök! És legyetek türelmesek! Bizony, Allah a türelmesekkel van.
47. És ne legyetek olyanok, mint akik hivalkodva vonultak ki lakhelyeikről, és úgy, hogy lássák őket az emberek! Távol akarnak tartani Allah Útjától. Allah [tudása] körülveszi mindazt, amit cselekszenek.
48. És [emlékezz arra] amikor a sátán díszessé tette számukra cselekedeteiket, és azt mondta: „Nincs ma az emberek között olyan, aki győzelmet aratna fölöttetek! Bizony, én menedéket adok nektek!" Amikor azonban a két sereg szembekerült egymással, sarkon fordult, és azt mondta [a bálványimádóknak]: „Elhatárolódok tőletek! Bizony, én látom azt, amit ti nem láttok. Bizony, én félem Allahot! És Allah szigorú a büntetésben."
49. [Emlékezzetek arra] amikor a képmutatók, és azok, akiknek a szívében betegség van, azt mondták: „Megtévesztette ezeket a vallásuk!" És aki Allahra hagyatkozik, hát bizony Allah Méltóságteljes, Bölcs!

50. És bárcsak látnád, amikor elszólítják [a halál] angyalai azokat, akik hitetlenné váltak, miközben ütik az arcukat és a hátukat [azt mondván:] „Ízleljétek meg az Égető [Pokol-]tűz gyötrelmét!
51. Ez [a fizetségetek] azért, amit a kezetek követett el, és Allah bizony nem igazságtalan a szolgákkal."

52. [A hozzáállásuk] olyan, mint a Fáraó népének hozzáállása, és azoké, akik előttük éltek. Hitetlenné váltak Allah jeleivel szemben, Allah pedig elragadta őket bűneik miatt. Bizony, Allah Erős és szigorú a büntetésben.
53. Azért van ez, mivel Allah nem változtatja meg a jótéteményét, amelyben részesített valamely népet, amíg [ők] nem változtatják meg azt, ami magukban van. Bizony, Allah Mindent Halló, Mindentudó.
54. [A hozzáállásuk] olyan, mint a Fáraó népének a hozzáállása, és azoké, akik előttük éltek. Meghazudtolták Uruk jeleit, mi pedig elpusztítottuk őket a bűneik miatt, és vízbe fullasztottuk a Fáraó népét. És mindannyian igazságtalanok voltak.

55. Bizony, Allahnál a legrosszabb mozgó [élőlények] azok, akik hitetlenné váltak, és nem fognak hinni.
56. Azok, akikkel egyezséget kötöttél közülük, aztán minden alkalommal megszegik az egyezségüket, miközben nem tanúsítanak istenfélelmet.
57. És ha szembe találod magad velük a háborúban, akkor oszlasd szét általuk azokat, akik mögöttük állnak, hátha okulnak [az intésből]!
58. És ha egy nép részéről árulástól tartasz, akkor hajítsd vissza nekik [a békeszerződést], hogy egyformák legyetek [a felmondásról való tudásban]! Bizony, Allah nem szereti az árulókat.
59. És ne gondolják azok, akik hitetlenné váltak, hogy megmenekülhetnek [Allah büntetése elől]! Bizony, ők nem fogják [Allahot] megakadályozni [semmiben].
60. És készítsetek fel ellenük, amit a [fegyveres] erőből és a csataménekből képesek vagytok [megszerezni], hogy rettegést keltsetek általuk Allah ellenségeiben és a ti ellenségeitekben és rajtuk kívül másokban is, akiket ti nem ismertek, ám Allah ismeri őket! Bármit adakoztok Allah útján, teljes mértékben visszakapjátok és nem szenvedtek igazságtalanságot.
61. És ha hajlanak a békére, akkor te is hajolj arra és hagyatkozz Allahra! Ő bizony a mindent Halló, a Mindentudó.

62. És ha félre akarnak vezetni, akkor bizony Allah elegendő számodra [az ellenséged ellen]. Ő az, aki megerősített téged a győzelmével és a hívőkkel.
63. És egyetértést teremtett a szíveik között. Ha mindazt, ami a földön van, arra költötted volna, akkor sem tudtál volna egyetértést teremteni a szíveik között. Allah azonban egyetértést teremtett közöttük. Bizony, Ő Méltóságteljes, Bölcs.
64. Ó Próféta! Allah elegendő neked és azoknak, akik követnek téged a hívők közül.
65. Ó Próféta! Buzdítsd a hívőket a harcra! Ha van köztetek húsz kitartó [harcos], győzelmet aratnak kétszáz fölött. Ha pedig van köztetek száz, azok győzelmet aratnak ezer fölött azok közül, akik hitetlenné váltak, mivel ők egy olyan nép, akik nem értenek.

66. Most [azonban] Allah megkönnyítette nektek, és tudja, hogy gyengeség van bennetek. Ha tehát van köztetek száz kitartó [harcos], azok győzelmet aratnak kétszáz fölött, ha pedig van köztetek ezer, azok győzelmet aratnak kétezer fölött Allah engedelmével. És Allah a kitartókkal van.

67. Egy próféta nem ejthet foglyokat mindaddig, amíg nem mért végleges csapást [az ellenségeire] a földön. Ti az evilág javait akarjátok, ám Allah a túlvilágot akarja [számotokra]. És Allah Méltóságteljes, Bölcs.
68. Ha nem lett volna korábban egy írás (elrendelés) Allahtól, akkor bizony hatalmas gyötrelem érne titeket azért, amit elvettetek [zsákmányként és váltságdíjként]!
69. Egyetek hát abból, ami zsákmányt szereztetek! Az megengedett és jó [számotokra]! És féljétek Allahot! Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
70. Ó Próféta! Mondd a foglyoknak, akik a kezetekben vannak: „Ha Allah tud valami jóról (igaz hitről) a szívetekben, akkor jobbat ad nektek, mint az, ami elvétetett tőletek [váltságdíjként], és megbocsát nektek!" És Allah Megbocsátó, Irgalmas.
71. És ha [a szabadon engedett foglyok] az elárulásodat akarják, hát [ne bánkódj, hiszen] már korábban elárulták Allahot, és Ő hatalmat adott [a hívőknek] felettük! És Allah Mindentudó, Bölcs.

72. Bizony azok, akik hisznek, kivándoroltak [Mekkából Medinába], és küzdöttek a vagyonukkal és magukkal (életüket kockáztatva) Allah Útján, és azok, akik befogadtak és segítettek, egyikük a másik pártfogója. Ám azokhoz, akik hisznek, de nem vándoroltak ki, semmiféle pártfogás nem köt titeket, amíg el nem végzik a kivándorlást. Ha azonban a vallás miatt kérnek tőletek segítséget, akkor kötelező a segítségadás rátok nézve, kivéve olyan nép ellen, akik között és közöttetek szövetség van. És Allah átlátja azt, amit cselekszetek.
73. És akik hitetlenné váltak, egyikük a másik pártfogója. Ha nem cselekedtek úgy [hogy a hívőket fogadjátok pártfogóitokká], akkor kísértés lesz a földön és nagy romlás!

74. És azok, akik hisznek, kivándoroltak, és küzdöttek Allah Útján, és azok, akik befogadtak és segítettek, ők a hívők valójában. Nekik megbocsátás és nemes ellátás jár.
75. És akik később lettek hívők, kivándoroltak és küzdöttek veletek együtt, azok közületek valók! Ám a vérrokonok előbbre valók egymás számára [az örökösödést illetően] Allah Írásában. Bizony, Allah minden dologról tudomással bír.

9. A bűnbánat (at-Tauba)

1. Elhatárolódás [ez] Allah és a Küldötte részéről azoktól, akikkel egyezséget kötöttetek [az Allah mellé] társistent állítók közül.
2. Járjatok hát szabadon a földön négy hónapig, ám tudjátok meg, hogy nem fogjátok megakadályozni Allahot [semmiben], és [hogy] Allah bizony a hitetlenek megszégyenítője!
3. És kihirdetés [ez] Allahtól és a Küldöttétől az emberekhez a Nagy Zarándoklat napján, hogy Allah elhatárolódik [az Allah mellé] társistent állítóktól, és a Küldötte is. Ám ha bűnbánatot tanúsítotok, az jobb nektek! Ám ha hátat fordítotok, akkor tudjátok meg, hogy nem fogjátok megakadályozni Allahot [semmiben]! És adj hírt azoknak, akik hitetlenné váltak, egy fájdalmas gyötrelemről!
4. Kivéve azokat [az Allah mellé] társistent állítók közül, akikkel egyezséget kötöttetek, s ők azt követően nem rövidítettek meg benneteket semmiben, és nem segítettek ellenetek senkit. Velük szemben tartsátok be az egyezséget annak lejártáig! Bizony, Allah szereti az istenfélőket.
5. Ám ha leteltek a tilalmas hónapok (a négy hónapnyi haladék időtartama), akkor öljétek meg [az Allah mellé] társistent állítókat ott, ahol rájuk találtok! Fogjátok el őket! Ostromoljátok őket! Állítsatok csapdát nekik minden leshelyről! Ha azonban bűnbánatot tanúsítanak, megtartják az imádkozást és megadják a kötelező adományt, akkor engedjétek őket útjukra! Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
6. Ha pedig a bálványimádók közül valamelyik védelmet kér tőled, akkor adj neki védelmet, hogy meghallhassa Allah szavát, majd vezesd el a számára biztonságos helyre! Ez azért van így, mivel ők egy olyan nép, akik nem rendelkeznek tudással.

7. Hogyan is lehetne [az Allah mellé] társistent állítóknak egyezsége Allahhal és a Küldöttével? Kivéve azokat, akikkel a Tilalmas Mecsetnél kötöttetek egyezséget. Amíg betartják a veletek [kötött egyezséget], addig ti is tartsátok be a velük [kötött egyezséget]! Bizony, Allah szereti az istenfélőket.

8. Hogyan is [lehetne egyezségük], hiszen ha fölétek kerekednének, nem vennének figyelembe veletek kapcsolatban sem rokoni köteléket, sem megállapodást! A szájukkal elnyerik elégedettségeteket, ám a szívük visszautasítja, és a legtöbbjük engedetlen.
9. Csekély áron kótyavetyélték el Allah jeleit, és távol tartják [az embereket] az Ő Útjától. Bizony, milyen rossz az, amit ők cselekedtek!
10. Egy hívővel kapcsolatban sem vesznek figyelembe rokoni köteléket, sem megállapodást. És ők a túlkapásra vetemedők.
11. Ám ha bűnbánatot tanúsítanak, megtartják az imádkozást és megadják a kötelező adományt, akkor testvéreitek a vallásban. És részletesen fejtjük ki a jeleket egy olyan népnek, akik rendelkeznek tudással.

12. És ha megszegik esküiket azt követően, hogy egyezséget kötöttek, és támadják a vallásotokat, akkor harcoljatok a hitetlenség vezetői ellen – bizony azoknak nincsenek esküik (számukra az nem jelent semmit) – hátha abbahagyják!
13. Vajon nem harcoltok egy olyan nép ellen, akik megszegték esküiket, és arra törekedtek, hogy kiűzzék a Küldöttet, és ők voltak azok, akik az első alkalommal kezdték [a bántalmazást] ellenetek? Vajon tőlük féltek, holott Allahot illeti meg leginkább az, hogy féljétek tőle, ha valóban hívők vagytok?
14. Harcoljatok ellenük! Allah gyötrelemmel sújtja őket a ti kezetek által és megszégyeníti őket, titeket pedig győzelemre visz velük szemben, és meggyógyítja a hívő nép keblét (szívét),
15. És eltávolítja szívük dühét. És Allah kiengesztelődik azok iránt, akik [iránt] akar. És Allah Mindentudó, Bölcs.
16. Vagy talán azt gondoltátok, hogy [próbatétel nélkül] lesztek hagyatva, anélkül, hogy Allah nyilvánvalóvá tenné [az embereknek] azt, amit már tudott azokról, akik küzdenek közületek, és azokról, akik nem fogadtak Allahon, a Küldöttén és a hívőkön kívül senkit bizalmasnak? És Allah jól ismeri azt, amit cselekszetek.

17. [Az Allah mellé] társistent állítók nem tarthatják fenn Allah mecseteit, hitetlenségről tanúskodva maguk ellen! Azoknak szertefoszlanak a tetteik, és ők a [Pokol-]tűzben fognak maradni örökké.

18. Allah mecseteinek a fenntartását csak azok végezhetik, akik hisznek Allahban és az Utolsó Napban, megtartják az imádkozást és megadják a kötelező adományt, és nem félnek mástól, csak Allahtól. Talán azok közé fognak tartozni, akik az [igaz] útra lelnek.

19. Vajon ugyanolyan [szintre] helyeztétek a zarándokok itatását és a Tilalmas Mecset fenntartását, mint [annak a hitét,] aki hisz Allahban és az Utolsó Napban és küzd Allah útján? Allahnál ezek nem egyenlők. És Allah nem vezeti igaz útra az igazságtalan népet.
20. Akik hisznek, kivándoroltak és küzdöttek Allah Útján vagyonukkal és magukkal (életüket kockáztatva), azok hatalmasabb fokozaton vannak Allahnál, és ők a diadalmasak.
21. Örömhírt ad nekik az Uruk Tőle származó könyörületről, megelégedésről, és kertekről [a Paradicsomban], amelyekben örökké tartó gyönyörűség jár nekik.
22. Örökkön-örökké azokban fognak maradni. Bizony, Allahnál hatalmas jutalom van!

23. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyétek meg apáitokat és testvéreiteket pártfogónak, ha ők előnyben részesítik a hitetlenséget a hittel szemben! Akik pártfogónak teszik meg őket közületek, hát azok az igazságtalanok.
24. Mondd [ó Mohamed]: „Ha az apáitok, a fiaitok, a testvéreitek, a házastársaitok, a nemzetségetek, a vagyonok, melyekre szert tettetek, a kereskedés, amelynek pangásától féltek, és a lakhelyeitek, amelyekkel meg vagytok elégedve, kedvesebbek nektek Allahnál és a Küldötténél és az Ő útján való küzdelemnél, akkor várjatok, míg Allah el nem hozza a parancsát [a büntetésről]! És Allah nem vezeti igaz útra az engedetlen népet!”

25. Bizony, Allah már számos csatamezőn vitt titeket győzelemre, és Hunajn napján [is]. Amikor tetszett nektek a sokaságotok, ám az mit sem használt nektek, a tágas föld pedig szűkössé vált számotokra, azután hátat fordítottatok menekülve.

26. Azután Allah Tőle való nyugalmat bocsátott le a Küldöttére és a hívőkre, és olyan katonákat bocsátott le, amelyeket nem láttatok, és gyötrelemmel sújtotta azokat, akik hitetlenné váltak. És ez a hitetlenek fizetsége.
27. Majd azután Allah kiengesztelődik azok iránt, akik [iránt] akar. És Allah Megbocsátó, Irgalmas.

28. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! A társistent állítók tisztátalanok, így hát ne közelítsék a Tilalmas Mecsetet ez után az év után! Ha pedig szegénységtől féltek, hát Allah gazdaggá fog tenni titeket az ő kegyéből, ha úgy akarja. Bizony, Allah Mindentudó, Bölcs.
29. Harcoljatok azok ellen, akik nem hisznek Allahban, sem az Utolsó Napban, és nem tartják tilalmasnak azt, amit Allah és a Küldötte tilalmassá tett, és nem vallják az Igazság vallását (az iszlámot) azok közül [az ellenetek harcolók közül], akiknek az Írás adatott – addig, amíg meg nem adják a fejadót a kezükkel (személyesen), miközben alávetettek!

30. És azt mondták a zsidók: „Uzair Allah fia!" A keresztények pedig azt mondták: „A Messiás Allah fia!" Ez csak a szájukkal való mondásuk. Utánozzák azok beszédét, akik hitetlenné váltak korábban. Allah átka legyen rajtuk! Hogyan lehetnek hát eltérítve [az igazságtól]?
31. Írástudóikat és szerzeteseiket [imádott] uraikká tették Allah helyett, és Mária fiát, a Messiást. Ám ők nem kaptak parancsot másra, mint hogy Egy Istent szolgáljanak. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Magasztaltassék Ő! [Ő afelett van], amit társistenként állítanak [Őmellé].

32. El akarják oltani a szájukkal Allah világosságát, ám Allah rendíthetetlen abban, hogy kiteljesítse a világosságát, még ha ez utálatos is a hitetleneknek.
33. Ő az, aki elküldte a Küldöttét az útmutatással és az igaz vallással, hogy azt a többi vallás fölé helyezze, még ha ez utálatos is a társistent állítóknak.

34. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Bizony, sok írástudó és szerzetes falja fel jogtalanul az emberek vagyonát, és távol tartanak [másokat] Allah útjától. És azoknak, akik felhalmozzák az aranyat és az ezüstöt, és nem költik el Allah útján, adj hát hírt nekik fájdalmas gyötrelemről!
35. Azon a napon, amikor felhevíttetnek [a felhalmozott kincsek] a Gyehenna tüzében, és a homlokukat, az oldalukat és a hátukat megbélyegzik azokkal, [az lesz nekik mondva:] „Ezt halmoztátok fel magatoknak, ízleljétek hát meg azt, mit felhalmoztatok!"

36. Bizony, a hónapok száma Allahnál tizenkét hónap Allah Írásában (az Őrzött Táblán), [amelyet] azon a napon [rendelt el], amikor megteremtette az egeket és a földet, ezek közül négy tilalmas [hónap]. Ez az egyenes (szilárd alapokon nyugvó) vallás! Ne tegyetek hát azokban igazságtalanságot magatok ellen! És harcoljatok mindannyian a társistent állítók ellen, ahogyan azok is harcolnak ellenetek valamennyien! És tudjátok meg, hogy Allah az istenfélőkkel van!
37. Az elhalasztása [a tilalmas hónapnak] csupán gyarapodás a hitetlenségben. Általa kerülnek tévelygésbe azok, akik hitetlenné váltak. Az egyik évben megengedetté teszik azt, a másikban tilalmassá teszik azért, hogy kiegyenlítsék a számát azoknak [a hónapoknak], amelyeket Allah tilalmassá tett, és így megengedetté teszik azt, amit Allah tilalmassá tett. Díszessé tétettek számukra rossz tetteik. Allah azonban nem vezeti igaz útra a hitetlen népet.

38. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Mi lelt titeket, hogy a földhöz tapadtok, amikor az mondatott nektek: „Vonuljatok harcba Allah Útján!" Vajon elégedettek vagytok az evilági élettel, szemben a túlvilággal? Ám az evilág [mulandó] élvezete csekély a túlvilágéhoz képest.
39. Ha nem vonultok harcba, fájdalmas gyötrelemmel fog büntetni titeket, és egy másik néppel cserél fel benneteket. Ti nem lehettek az Ő ártalmára semmiben, és Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

40. Ha ti nem segítetek neki (Mohamednek), [akkor Allah segíteni fog]. Hiszen Allah már segített neki, amikor azok, akik hitetlenné váltak elűzték őt másodmagával, akkor, amikor ők ketten a barlangban voltak, s mikor ő azt mondta a társának: „Ne légy szomorú! Bizony, Allah velünk van!" Allah akkor lebocsátotta rá a Tőle való nyugalmat, és segített neki [angyali] katonákkal, amelyeket nem láthattatok. Azok szavát pedig, akik hitetlenné váltak, a legalantasabbá tette. És Allah szava pedig a legmagasztosabb. És Allah Méltóságteljes, Bölcs.

41. Vonuljatok hát harcba könnyen (fiatalon) és nehezen (idősen)! Küzdjetek hát vagyonotokkal és magatokkal (életeteket kockáztatva) Allah útján! Ez jobb nektek, ha valóban rendelkeztek tudással.

42. Ha közeli haszonról, és könnyed utazásról lenne szó, bizony követnének téged. Ám távolinak tűnt nekik a messzeség. És meg fognak esküdni Allahra: „Ha lett volna képességünk, bizony kivonultunk volna veletek." Pusztulásba vetik magukat! És Allah tudja, hogy ők bizony hazugok.
43. Bocsásson meg Allah neked! Miért adtál engedélyt nekik, amíg nem vált világossá számodra, hogy kik azok, akik igazat szóltak, és megismerted a hazugokat?
44. Nem kérnek tőled engedélyt (felmentést) azok, akik hisznek Allahban, és az Utolsó Napban, az alól, hogy küzdjenek vagyonukkal és magukkal (életüket kockáztatva). Allahnak tudomása van az istenfélőkről.
45. Csupán azok kérnek tőled engedélyt (felmentést a harc alól), akik nem hisznek Allahban és az Utolsó Napban. És kétség gyötri a szívüket, így ők a kétségükben ingadoznak.
46. És ha ki akartak volna vonulni, akkor bizony előkészültek volna előkészülettel. Ám Allahnak utálatos volt az ő felkerekedésük, ezért elkedvetlenítette őket, és az mondatott nekik: „Maradjatok otthon az [otthon-] maradókkal!"
47. Ha kivonultak volna veletek, nem gyarapítottak volna titeket, csupán zűrzavarban és [pletykálkodva] járkáltak volna közöttetek

a kísértést (a széthúzást) kívánván nektek. És vannak közöttetek olyanok, akik hallgatnak rájuk. És Allahnak tudomása van az igazságtalanokról.

48. Már korábban is a kísértést (a széthúzást) keresték, és felforgatták neked a dolgokat [hogy cáfolják azt, amit elhoztál], mígnem eljött az igazság, és láthatóvá vált Allah parancsa, miközben ők utálják ezt.
49. És van közöttük olyan, aki azt mondja: „Adj nekem engedélyt (felmentést a harc alól), és ne tegyél ki engem kísértésnek!" Lám, már kísértésbe estek! És bizony, a Gyehenna körülveszi a hitetleneket.

50. Ha valami jó ér téged, az elszomorítja őket, ám ha csapás sújt téged, akkor azt mondják: „Már gondoskodtunk az ügyünkről korábban." És hátat fordítanak, miközben örvendeznek.
51. Mondd [ó Mohamed]: „Csupán az fog érni minket, amit Allah megírt a számunkra. Ő a mi Pártfogónk! És Allahra hagyatkozzanak hát a hívők!"
52. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon mi mást vártok nekünk, mint a két legszebb dolog közül az egyiket? És mi a számotokra azt várjuk, hogy Allah Tőle származó vagy a mi kezünk általi gyötrelemmel sújtson titeket! Várjatok hát, bizony mi is veletek várunk!"

53. Mondd [ó Mohamed]: „Adakozzatok önként és kényszerből, úgysem fogadtatik el tőletek! Bizony, ti engedetlen nép vagytok!"
54. Nem volt más akadálya annak, hogy adományuk elfogadtasson, csupán az, hogy hitetlenné váltak Allahhal és a Küldöttével szemben. Nem mennek imádkozni csupán lustán, és nem adakoznak másként, csak utálattal.
55. Hát ne tetsszen neked a vagyonuk és a gyermekeik! Allah csupán azt akarja, hogy megbüntesse őket az evilági életben általuk, és hogy hitetlenként szálljon el a lelkük.

56. És megesküsznek [a képmutatók] Allahra, hogy ők hozzátok tartoznak, ám ők valójában nem tartoznak hozzátok. Ők egy olyan nép, akik félelemből cselekszenek.
57. Ha valami menedékhelyet találnának, vagy üregeket, vagy rejtekhelyet, akkor oda fordulnának, miközben rohanva menekülnek.
58. És van közöttük olyan, aki rágalmaz téged az adományokkal (azok elosztásával) kapcsolatban. Ha ők is kapnak belőle, akkor elégedettek, ám ha nem kapnak belőle, akkor íme, ők feldühödnek.
59. És [jobb lett volna,] ha elégedettek lettek volna azzal, amit Allah és a Küldötte adott nekik és azt mondanák: „Allah elegendő számunkra! Allah a kegyéből fog majd adni nekünk, és a Küldötte is. Mi bizony Allah [kegyei] után vágyakozunk."

60. Az adományok csupán a nincsteleneké, a szegényeké, azoké, akik az összegyűjtésével meg vannak bízva, azoké, akik szívét meg kell nyerni. És [fordítandó] a rabszolgákra (azok felszabadítására), az eladósodottakra (terheik enyhítésére), Allah Útjára és az utazókra. Előírásként Allahtól. És Allah Mindentudó, Bölcs.
61. És vannak közöttük olyanok, akik megbántják a Prófétát, és azt mondják [róla]: „Ő [mindenkire] hallgat!" Mondd [ó Mohamed]: „[A Próféta, olyasvalaki, aki] minden jóra hallgat [ami kedvező] számotokra, hisz Allahban és hisz a hívőknek, és könyörület azoknak, akik hisznek közületek." Ám akik megbántják Allah Küldöttét, azoknak fájdalmas gyötrelem jár!

62. Megesküsznek nektek Allahra, hogy elnyerjék a megelégedéseteket. Ám Allahot és a Küldöttét illeti meg leginkább az, hogy a megelégedésüket elnyerjék, ha ők [valóban] hívők.
63. Vajon nem tudják, hogy annak, aki szembeszáll Allahhal és a Küldöttével, bizony a Gyehenna tüze jár, [és] örökké abban fognak maradni? Ez a hatalmas megszégyenítés.
64. A képmutatók attól tartanak, hogy lebocsáttatik velük kapcsolatban egy szúra, mely hírül adja azt, ami a szívükben van. Mondd [ó Mohamed]: „Gúnyolódjatok csak! Allah felszínre hozza azt, amitől tartotok."

65. És bizony, ha megkérdezed őket [erről], biztosan azt mondják: „Mi csupán [üres fecsegésbe] elegyedtünk és szórakoztunk!” Mondd [ó Mohamed]: „Vajon Allahon, az Ő jelein és a Küldöttén gúnyolódtatok?”
66. Ne mentegetőzzetek! Már hitetlenné váltatok, miután hittetek. Ha megbocsátunk egy csoportnak közületek, gyötrelemmel sújtunk egy másik csoportot, mivel ők gonosztevők voltak.

67. A képmutató férfiak és a képmutató nők – egyik olyan mint a másik – felszólítanak az elvetendőre és megtiltják a helyénvalót. Összeszorítják a kezüket (nem adakoznak). Elfeledkeztek Allahról, így Ő is elfeledkezett róluk. Bizony, a képmutatók az engedetlenek.
68. Allah ígéretet tett a képmutató férfiaknak és a képmutató nőknek és a hitetleneknek a Gyehenna tüzére, [hogy] ők örökké abban fognak maradni. Ez elegendő lesz számukra! És Allah [korábban már] megátkozta őket, és nekik örökké tartó gyötrelem jár.

69. [Ó ti, képmutatók és hitetlenek] olyanok [vagytok], mint azok, akik előttetek éltek. Erősebbek voltak, mint ti, nagyobb vagyonnal és több gyermekkel rendelkeztek, és élvezték részesülésüket [az evilágból]. Ti is élvezitek a részesüléseteket, ahogyan azok is élvezték a részesülésüket, akik előttetek éltek. Ti is hazug beszédbe elegyedtetek, ahogyan ők is hazug beszédbe elegyedtek. Azoknak szertefoszlanak a cselekedeteik az evilágon és a túlvilágon. És ők bizony a vesztesek.
70. Vajon nem érkezett el hozzájuk azoknak a híre, akik előttük éltek: Noé népéé, Ád-é, Tamúdé, és Ábrahám népéé és Midián lakóié és az elpusztított városok [lakóié]? Eljöttek hozzájuk a küldötteik a világos bizonyítékokkal. Allah sosem volt igazságtalan velük, hanem ők voltak önmagukkal igazságtalanok.

71. És a hívő férfiak és a hívő nők, egyikük a másik pártfogója. Felszólítanak a helyénvalóra és megtiltják az elvetendőt, és megtartják az imádkozást, és megadják a kötelező adományt, és engedelmeskednek Allahnak és a Küldöttének. Azokon Allah meg fog könyörülni. Bizony, Allah Méltóságteljes, Bölcs.

72. Allah ígéretet tett a hívő férfiaknak és a hívő nőknek kertekről [a Paradicsomban] – amelyek alól folyók folynak –, örökké abban fognak maradni, és jó lakhelyekről örökké tartó kertekben. És az Allahtól származó megelégedés [még annál is] nagyobb! Ez a hatalmas diadal!

73. Ó Próféta! Küzdj a hitetlenek és a képmutatók ellen, és legyél kemény velük! És a Gyehenna lesz a hajlékuk, és milyen nyomorúságos végcél!
74. Megesküsznek Allahra, hogy nem mondtak [semmit], ám bizony kimondták már a hitetlenség szavát. Hitetlenné váltak, miután az iszlámot követték, és arra törekedtek, amit nem tudtak elérni. Ám csupán az bosszantotta őket, hogy Allah és a Küldötte gazdaggá tette azokat (a muszlimokat) az Ő kegyéből. Ha bűnbánatot tanúsítanak, az jobb nekik. Ám ha hátat fordítanak, Allah fájdalmas gyötrelemmel fogja megbüntetni őket az evilágon és a túlvilágon. És nem lesz nekik a földön sem pártfogójuk, sem segítőjük.

75. Vannak közöttük olyanok, akik egyezséget kötöttek Allahhal: „Ha ad nekünk az Ő kegyéből, akkor mi bizony adakozni fogunk, és a jó emberek közé fogunk tartozni."
76. Ám miután adott nekik az Ő kegyéből, ők fukarkodtak azzal és hátat fordítottak, miközben ügyet sem vetnek [a jótékonykodásra].
77. Ezután [büntetésül még nagyobb] képmutatást helyezett a szívükbe addig a napig, mikor találkozni fognak Vele, amiatt, hogy megszegték azt, amit Allahnak ígértek, és azért is, mert hazugok voltak.
78. Vajon nem tudják, hogy Allah tudja az ő titkukat és bizalmas beszélgetésüket? És Allah bizony a rejtett dolgok Tudója!
79. Azok, akik rágalmazzák a hívőket, [azokat] akik önként adnak adományt, és azokat, akik nem találnak mást, csak az igyekezetüket, és gúnyolódnak rajtuk, azokon Allah fog gúnyolódni, és nekik fájdalmas gyötrelem jár!
80. Kérj megbocsátást számukra, vagy ne kérj megbocsátást számukra; még ha hetvenszer is kérsz megbocsátást számukra, Allah akkor sem fog ne-

kik megbocsátani! Ez azért van így, mert hitetlenné váltak Allahhal és a Küldöttével szemben. És Allah nem vezeti igaz útra az engedetlen népet!

81. Akik hátrahagyattak [a tabúki csata idején] örvendeztek annak, hogy Allah Küldöttével ellentétben otthon maradtak, és utálták azt, hogy küzdjenek a vagyonukkal és magukkal (életüket kockáztatva) Allah útján, és azt mondták: „Ne vonuljatok harcba a hőségben!" Mondd [ó Mohamed]: „A Gyehenna tüze forróbb!" Bárcsak értenének!
82. Nevessenek hát egy keveset [az evilágon], és sírjanak majd sokat [a túlvilágon], fizetségül azért, amit szereztek!
83. Ha Allah visszavisz téged egy csoporthoz közülük, és ők engedélyt fognak kérni tőled a kivonulásra, akkor mondd [ó Mohamed]: „Ti soha nem fogtok kivonulni velem, és nem fogtok velem együtt az ellenséggel szemben harcolni. Ti bizony megelégedtetek az otthonüléssel az első alkalommal, üljetek csak otthon azokkal, akik hátra maradtak!"
84. És ha valaki meghal közülük, soha ne imádkozz érte, s ne állj meg a sírjánál! Bizony, ők hitetlenné váltak Allahhal és a Küldöttével szemben, és úgy haltak meg, hogy engedetlenek voltak.
85. És ne tetsszen neked a vagyonuk és a gyermekeik! Allah csupán azt akarja, hogy megbüntesse őket általuk az evilágon, és hogy hitetlenként szálljon el a lelkük.

86. És ha lebocsáttatik egy szúra azzal, hogy: „Higgyetek Allahban és küzdjetek az Ő küldötte mellett!", a tehetősek közülük engedélyt kérnek tőled, és azt mondják: „Hadd legyünk az otthonülőkkel!"
87. Megelégedtek azzal, hogy azokkal legyenek, akik hátra maradtak. Lepecsételtetett a szívük, és [íme] ők nem értenek.

88. A Küldött azonban és akik vele együtt hisznek, küzdenek a vagyonukkal és magukkal (életüket kockáztatva). És azokat illetik meg a jó dolgok, és ők azok, akik boldogulnak.
89. Allah kerteket készített elő a számukra [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak, örökké abban fognak maradni. Ez a hatalmas diadal!

90. És eljöttek azok, akik mentegetőztek a beduinok közül, azért, hogy engedélyt kapjanak (felmentést a harc alól), és [indok nélkül] otthon ültek azok, akik hazudtak Allahnak és a Küldöttének. Fájdalmas gyötrelem fogja érni azokat, akik hitetlenné váltak közülük.
91. Ne érezzenek feszélyezettséget [az otthonmaradás miatt] a gyengék, sem a betegek, sem azok, akik nem találnak semmit, amit költhetnének, ha őszintén engedelmeskednek Allahnak és az Ő Küldöttének! A jótevőkkel szemben nincs mód [a szemrehányásra]. És Allah Megbocsátó, Irgalmas.
92. És azok se, akiknek – mikor eljöttek hozzád, hogy [harcba] vidd őket [magaddal] – azt mondtad: „Nem találok semmit, amin elvihetnélek titeket", akkor hátat fordítottak, miközben könnybe lábadt a szemük a szomorúságtól amiatt, hogy nem találnak semmit, amit költhetnek.
93. Csupán azok ellen van mód [a szemrehányásra], akik engedélyt kérnek tőled, holott ők gazdagok. Megelégedtek azzal, hogy a hátramaradókkal legyenek. És Allah lepecsételte a szívüket és [íme] ők nem rendelkeznek tudással.
94. Mentegetőzni fognak nektek, amikor visszatértek hozzájuk. Mondd [ó Mohamed]: „Ne mentegetőzzetek! Nem fogunk hinni nektek! Allah már hírül adott nekünk [némelyeket] a rólatok szóló hírekből. És Allah látni fogja a tetteiteket és az Ő Küldötte is. Azután a rejtett és a látható [dolgok] Tudója elé vitettek, és Ő hírül fogja majd adni nektek, amit cselekedtetek."
95. Megesküsznek nektek Allahra, amikor visszatértek [a harcból] hozzájuk azért, hogy [számonkérés nélkül] forduljatok el tőlük. Forduljatok hát el tőlük! Bizony, ők [maguk a] förtelmesség! A Gyehenna lesz a hajlékuk, fizetségül azért, amit szereztek!
96. Megesküsznek nektek, hogy elégedettek legyetek velük. Ám ha elégedettek vagytok velük, hát Allah bizony nem elégedett az engedetlen néppel.

97. A beduinok megátalkodottabbak a hitetlenségben és a képmutatásban, és hajlamosabbak arra, hogy ne rendelkezzenek tudással a

határairól annak, amit Allah bocsátott le a Küldöttének. És Allah Mindentudó, Bölcs.

98. És a beduinok között vannak olyanok, akik adósságnak (veszteségnek) tekintik azt, amit költöttek, és arra várnak, hogy [rosszra] forduljon a sorsotok. Azonban őket veszi majd körbe a rossz sorsfordulat! És Allah mindent Halló, Mindentudó.
99. És a beduinok között vannak olyanok, akik hisznek Allahban és az Utolsó Napban, és amit költenek, azt Allahhoz való közeledés eszközeinek, és a Küldött [értük való] fohászkodása [elnyerésének] veszik. Lám, bizony, ez közeledés számukra. Allah be fogja őket bocsátani a könyörületébe. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.

100. És akik elsőként előztek meg [másokat az iszlám felvételében] a [Mekkából] kivándorlók és a [Medinában] segítők közül, és akik jótevően követték őket [jó cselekedeteket téve], azokkal Allah elégedett [lesz], és ők is elégedettek [lesznek] Vele (a Tőle kapott jutalommal). És [Allah a Paradicsomban] kerteket készített elő számukra, amelyek alatt folyók folynak, örökkön-örökké abban fognak maradni. Ez a hatalmas diadal!

101. És azok között a beduinok között, akik körülöttetek vannak, képmutatók vannak. És Medina lakói között [is] vannak hajthatatlanok a képmutatásban. Nem tudsz róluk [ó Mohamed], ám Mi tudunk róluk. Kétszer fogjuk őket gyötrelemmel sújtani, majd [Teremtőjükhöz] vitetnek vissza [és] hatalmas gyötrelemmel [lesznek sújtva].
102. És vannak mások, akik beismerték a bűneiket. Ők jó cselekedetet kevertek mással, [olyannal] ami rossz. Allah talán kiengesztelődik irántuk. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
103. Vegyél el a vagyonukból adományt, hogy tisztátalanságukat megszüntesd és megtisztítsd őket általa! És imádkozz értük! Bizony, az imádságod nyugalom számukra! És Allah mindent Halló, Mindentudó.
104. Vajon nem tudják, hogy Allah bizony elfogadja a bűnbánatot a szolgáitól és átveszi az adományokat [és megjutalmazza őket érte], és hogy Allah a Kiengesztelődő, az Irgalmas?

105. És mondd [ó Mohamed]: „Cselekedjetek! Allah látni fogja a tetteiteket és az Ő Küldötte is és a hívők is. Majd a rejtett és a látható [dolgok] Tudója elé vitettek, Ő pedig hírül fogja adni nektek, amit cselekedtetek."
106. És másoknak [még] várniuk kell Allah parancsára (döntésére): vagy gyötrelemmel sújtja őket, vagy kiengesztelődik irántuk. És Allah Mindentudó, Bölcs.

107. És azok, akik mecsetet emeltek [maguknak], hogy ártsanak [a hívőknek], erősítsék a hitetlenséget, és hogy megosztottságot okozzanak a hívők között, és leshelyül azok számára, akik háborúztak Allah és a Küldötte ellen korábban. És bizony [mégis] megesküsznek: „Mi nem akartunk mást, csupán a legjobbat." Allah pedig tanúsítja, hogy bizony ők hazugok.
108. Soha ne állj fel abban [imádkozni]! Azt a mecsetet illeti meg leginkább az, hogy abban állj fel [imádkozni], amely az első naptól az istenfélelemre alapíttatott. Abban olyan férfiak vannak, akik szeretnek megtisztulni. És Allah szereti a megtisztulókat.
109. Vajon az jobb-e, aki istenfélelemre alapozta az építményét és arra, amivel elnyeri Allah elégedettségét, vagy az, aki egy leomló hegyoldal szélére alapozta az építményét, amely vele együtt a Gyehenna tüzébe omlik? És Allah nem vezeti igaz útra az igazságtalan népet.
110. Az építmény, amit építettek meg nem szűnő kétség lesz a szívükben, amíg darabokra nem szakad a szívük. És Allah Mindentudó, Bölcs.

111. Bizony, Allah megvásárolta a hívőktől magukat és vagyonukat, cserébe azért, hogy övék legyen a Paradicsom. Harcolnak Allah útján, majd ölnek és megöletnek, Tőle való igaz ígéretként a Tórában, az Evangéliumban és a Koránban. Ki az, aki hűségesebb Allahnál az egyezségéhez? Fogadjátok örömhírét az adásvételeteknek, amit kötöttetek! És ez a hatalmas diadal!
112. [Akik] bűnbánatot tanúsítanak, [Allahot] szolgálják, hálát adnak, [Allahért] útra kelnek, meghajolnak, leborulnak, a helyénvalóra felszólítanak, az elvetendőt megtiltják, és akik megőrzik az Allah [által kijelölt] határokat, [azok az igazhívők]. És adj örömhírt a hívőknek!

113. A Próféta és azok, akik hisznek, nem kérhetnek megbocsátást [az Allah mellé] társistent állítók számára, még akkor sem, ha rokonokról lenne szó, miután nyilvánvaló lett számukra, hogy ők a Pokol lakói!
114. És Ábrahám bocsánatkérése az apja számára csupán egy ígéret miatt volt, amelyet korábban ígért neki. Ám miután nyilvánvaló lett számára, hogy ő Allah ellensége, elhatárolódott tőle. Bizony, Ábrahám alázatosan és gyakran fohászkodó, béketűrő.
115. És Allah nem visz tévelygésbe egy népet azt követően, hogy már igaz útra vezette őket, míg nyilvánvalóvá nem teszi nekik, mitől kell óvakodniuk. Bizony, Allah minden dologról tudomással bír.
116. Bizony, Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett, életre kelt és halálba küld. És nincs nektek Allah helyett más pártfogótok, sem segítőtök.

117. Bizony, Allah már kiengesztelődött a Próféta, a kivándorlók és a segítők iránt, akik követték őt (Mohamed Prófétát) a nehézség órájában, azután, hogy egy csoportnak közülük majdnem elferdült a szíve. Ezután kiengesztelődött irántuk. Bizony, Ő irántuk Együttérző, Irgalmas.
118. És azon három iránt, akik hátra lettek hagyva [a Tabúk csatában], míg a föld bármilyen tágas is, szűk lett számukra és a lelkük összeszorult, és úgy vélték nincs menedék Allahtól, csak Nála. Azután kiengesztelődött irántuk, azért, hogy bűnbánatot tanúsítsanak. Bizony, Allah Kiengesztelődő, Irgalmas.
119. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Féljétek Allahot és legyetek az igazmondókkal!
120. Nem lett volna szabad Medina lakóinak és azoknak, akik körülöttük vannak a beduinok közül, hogy hátramaradjanak Allah Küldöttétől, és nem lett volna szabad többre tartaniuk magukat nála! Ez azért [van így], mert ők nem szenvednek sem szomjúságtól, sem kimerültségtől, sem pedig éhségtől Allah Útján, és nem tesznek egyetlen lépést sem, amely a hitetleneket haragra gerjeszti, és nem szereznek az ellenséggel szemben egyetlen győzelmet sem anélkül, hogy az ne lenne felírva számukra jó cselekedetként. Bizony, Allah nem hagyja kárba veszni a jótevők jutalmát.

121. És nem adnak adományt, sem kicsit, sem nagyot, és nem vágnak át egyetlen völgyön sem anélkül, hogy ne lenne felírva az nekik [jutalomként] azért, hogy Allah fizetségként adja meg nekik annak a legjobbját, amit cselekedtek.

122. És nem kell a hívőknek, hogy mind együtt vonuljanak ki harcolni. Hát miért ne vonulna ki [tanulni] minden csapatukból egy csoport azért, hogy tudást szerezhessenek a vallásban, és hogy figyelmeztessék népüket, hátha óvakodnak [mindattól, ami tilalmas]?
123. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Harcoljatok azon hitetlenek ellen, akik hozzátok a legközelebb vannak, és találjanak keménynek titeket! És tudjátok meg, hogy Allah az istenfélőkkel van!

124. És amikor lebocsáttatik egy szúra, van olyan közöttük (a képmutatók között), aki azt mondja: „Melyikőtöket gyarapította ez hitben?" És ami azokat illeti, akik hisznek, őket ez gyarapította a hitben, és ők örömmel tekintenek [Allah adományára].
125. Azonban, akiknek a szívében betegség lakozik, azoknak förtelmességét förtelmességgel tetézi, és úgy halnak meg, hogy hitetlenek.
126. Vajon nem látják, hogy minden évben egyszer vagy kétszer próbának vettetnek alá? Ezután mégsem tanúsítanak bűnbánatot és nem okulnak [az intésből].
127. És ha lebocsáttatik egy szúra, [a képmutatók közül] az egyik a másikra néz [azt üzenvén]: „Vajon lát titeket valaki?", majd [hátat fordítva] elosonnak. Allah fordította el a szívüket, mivel ők olyan nép, akik nem értenek.

128. Bizony, eljött már hozzátok egy küldött magatok közül, keserves neki, ha nehéz helyzetbe kerültök, törődik veletek, a hívők iránt együttérző, irgalmas.
129. És ha hátat fordítanak, akkor mondd [ó Mohamed]: „Allah elégséges a számomra, nincs más isten Rajta kívül, Őrá hagyatkozom. És Ő a Hatalmas Trónus Ura."

10. Jónás (Júnusz)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-ra. Ezek a Bölcs Írás jelei (idézetei).
2. Mi csodálkozni valója van az embereknek azon, hogy egy közülük való férfinak azt sugalltuk, hogy: „Figyelmeztesd az embereket, és adj örömhírt azoknak, akik hisznek, hogy igaz tetteikért kiérdemelt jutalmuk lesz Uruknál!" Azt mondták a hitetlenek: „Ez bizony nyilvánvaló varázsló!"

3. Bizony, az Uratok Allah, aki megteremtette az egeket és a földet hat nap alatt, azután elhelyezkedett [Hozzá méltóan] a Trónuson. [Egyedül Ő] rendezi a [teremtményeinek] ügyeit. Nincs közbenjáró csak az Ő engedelme után. Íme, Ő Allah, az Uratok! Szolgáljátok hát Őt! Vajon nem okultok [az intésből]?
4. Hozzá lesz a visszatérésetek, mindnyájatoknak. Allah ígérete igaz. Bizony, Ő viszi véghez a teremtést kezdetben, majd [a halál után] megismétli azt, hogy igazságosan fizessen meg azoknak, akik hisznek és jótetteket cselekszenek. És akik pedig hitetlenné váltak, azoknak forrásban lévő vízből lesz az italuk és fájdalmas gyötrelemben lesz részük amiatt, hogy hitetlenek voltak.
5. Ő az, aki a Napot fényességgé és a Holdat világossággá tette meg, és állomásokat rendelt el [a Hold] számára, hogy megtudjátok az évek számát és az [idő-]számítást. Allah nem teremtette meg ezt, csakis az igazsággal (céllal). Ő részletesen fejti ki a jeleket egy olyan népnek, akik tudással bírnak.
6. Bizony, az éjszaka és a nappal váltakozásában, és [mind-]abban, amit Allah az egekben és a földön teremtett, jelek vannak egy olyan népnek, akik istenfélők.

7. Bizony azok, akik nem remélik a Velünk való találkozást és elégedettek az evilági élettel és belenyugszanak abba, és azok, akik figyelmen kívül hagyják jeleinket,

8. Azoknak a [Pokol-]tűz lesz a hajlékuk amiatt, amit szereznek.
9. Bizony, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azokat az Uruk a hitük miatt vezeti az igaz útra. Alattuk folyók folynak a gyönyörűség kertjeiben [a Paradicsomban].
10. Az ő fohászuk abban: „Magasztaltassál, ó Allah!", és a köszöntésük abban: „Békesség!", és az utolsó fohászuk pedig: „A hálatelt dicséret Allahot illeti, a teremtmények Urát!"

11. És ha Allah úgy siettetné az embereknek a rosszat [amit maguk ellen fohászkodnak], ahogy ők siettetik a jót, akkor beteljesült volna a határidejük (elpusztultak volna). Ám azokat, akik nem remélik a Velünk való találkozást, magukra hagyjuk a túlkapásaikban vakon bolyongani.
12. Ha az embert ártalom éri, akkor fohászkodik Hozzánk az oldalán (fekve), ülve vagy állva. Ám amikor elhárítjuk róla az őt ért ártalmat, továbbmegy, mintha nem is fohászkodott volna Hozzánk egy ártalom miatt, ami [korábban] érte. Ekképpen díszíttetett a mértéktelenek az, amit cselekedtek.
13. És már elpusztítottunk előttetek élt nemzedékeket, amikor igazságtalanságot követtek el, és eljöttek hozzájuk a küldötteik a nyilvánvaló bizonyítékokkal, ám ők soha nem hittek volna. Ekképpen fizetünk meg a gonosztevő népnek.
14. Aztán utódokká (egymás helyébe lépő nemzedékekké) tettünk meg titeket utánuk a földön, hogy megnézzük, ti hogyan cselekedtek.

15. És amikor a jeleink (idézeteink) nyilvánvaló bizonyítékokként recitáltatnak nekik, azt mondják azok, akik nem remélik a Velünk való találkozást: „Hozz elő egy [olyan] Koránt, ami más, mint ez, vagy változtasd meg!" Mondd [ó Mohamed]: „Távol áll tőlem az, hogy megváltoztassam azt saját magamtól. Én csupán azt követem, ami sugalltatott nekem. Bizony, ha ellenszegülnék Uramnak, én félnék egy hatalmas Nap gyötrelmétől."
16. Mondd [ó Mohamed]: „Ha Allah úgy akarta volna, akkor nem recitáltam volna nektek azt, és nem [is] tudatta volna [Allah] azt veletek. Hiszen előtte már egy életen át időztem köztetek. Hát vajon nem éltek az eszetekkel?"

17. Hát ki igazságtalanabb annál, mint az, aki hazugságot talál ki Allahról, vagy meghazudtolja az Ő jeleit (szavait)? Bizony, a gonosztevők nem boldogulnak.

18. És Allah helyett olyannak szolgálnak, ami nem árt nekik, és nem [is] használ nekik, és azt mondják: „Ezek a mi közbenjáróink Allahnál!" Mondd [ó Mohamed]: „Vajon olyanról akartok hírt adni Allahnak, amiről Ő nem tud, sem az egekben, sem a földön?" Magasztaltassék Ő! És [Ő] afelett van, amit társistenként állítanak [Őmellé].
19. És az emberek [kezdetben] csupán egyetlen közösséget alkottak, majd összekülönböztek. És ha nem lett volna korábban [a büntetés késleltetéséről] egy szó Uradtól, akkor bizony döntés hozatott volna közöttük abban, amiben összekülönböztek.
20. Azt mondják: „Hát miért nem bocsáttatott le reá egy jel az Urától?" És mondd [ó Mohamed]: „A rejtett dolgok [tudása] csupán Allahé! Hát várakozzatok [Allah ítélkezésére]! Bizony, én is veletek vagyok a várakozók között!"

21. És ha könyörületet ízleltetünk meg az emberekkel, miután csapás érte őket, íme ők [gonosz] tervet szőnek a jeleink ellen. Mondd [ó Mohamed]: „Allah gyorsabb a tervezésben. Bizony, küldötteink (az angyalok) felírják azt, ami [gonosz] tervet szőtök!"
22. Ő az, aki lehetővé teszi nektek az utazást a szárazföldön és a tengeren. Amikor pedig [egyszer] a hajókon vagytok, és azok jó (kedvező) széllel haladnak velük (az utasokkal), és ők örvendeznek annak, [majd] viharos szél jön el azokhoz [a hajókhoz], és hullámok jönnek el hozzájuk minden felől, és azt vélik, hogy körül lettek véve [a pusztulás által], [lám, akkor] Allahhoz fohászkodnak, őszinte odaadással Neki szentelve a vallás [gyakorlását], [mondván]: „Ha Te megmentesz minket ettől, akkor bizony a hálásak közé fogunk tartozni!"
23. Amikor pedig megmenti őket, íme ők zsarnokságot követnek el a földön jogtalanul. Ó emberek! Zsarnokságotok csupán önmagatok ellen van, [aminek előnyei] az evilági élet [mulandó] élvezete. Azután Hozzánk lesz a visszatérésetek, és hírül fogjuk adni nektek azt, amit cselekedtetek.

24. Az evilági élet hasonlatos a vízhez, amelyet lebocsátottunk az égből, majd összekeveredett vele a föld növényzete, amelyből esznek az emberek és a jószágok. Amikor pedig a föld magára öltötte ékességét és feldíszítette magát, és lakói azt gondolják, hogy hatalmuk van felette, eljön hozzá a parancsunk [az elpusztítására] éjjel vagy nappal és learatottá tesszük, mintha nem lett volna termése a közelmúltban. Ekképpen fejtjük ki részletesen a jeleket egy olyan népnek, akik elgondolkodnak.
25. És Allah a Békesség Lakhelyéhez (a Paradicsomhoz) hív, és azt vezeti az Egyenes útra, akit akar.

26. Azoknak, akik jótevően cselekszenek, a legjobb [jutalom] (a Paradicsom) jár és még [ennél is] több. És nem fogja borítani arcukat sem fekete por, sem pedig megaláztatás. Ők a Paradicsom lakói. Ők örökké abban fognak maradni.
27. Azoknak, akik rossz tetteket szereztek maguknak, [nos] a rossz tett fizetsége ahhoz hasonló [túlvilági büntetés], és megaláztatás fogja őket borítani. Senki sem védelmezheti meg őket Allahtól. Arcukat mintha az éjszaka sötét része fedné be. Azok a [Pokol-]tűz lakói, ők örökké abban fognak maradni.

28. Azon a napon, amikor egybegyűjtjük mindnyájukat, azután azt mondjuk azoknak, akik [Allah mellé] társistent állítottak: „[Maradjatok] a helyeteken, ti és azok, akiket [Allah mellé] társistenként állítottatok!" Majd elválasztjuk őket egymástól, és azt mondják azok, akiket [Allah mellé] társistenként állítottak: „Ti nem minket szolgáltatok.
29. És elegendő Allah tanúnak köztünk és köztetek, bizony, mi észre sem vettük [az irántunk tanúsított] szolgálatotokat."
30. Ott minden ember megtapasztalja azt, amit korábban tett, és visszavitetnek Allahhoz, Igaz Pártfogójukhoz [hogy ítélkezzen felettük], és eltűnik mellőlük mindaz, amit hazugságként kitaláltak.

31. Mondd [ó Mohamed]: „Ki lát el titeket az égből és a földből? Vagy ki rendelkezik a hallás és a látás felett? És ki hozza elő az élőt a halottból és hozza elő a halottat az élőből? És ki rendezi az ügyet?" És

azt fogják mondani: „Allah!” Mondd [ó Mohamed]: „Vajon [ezek után] nem vagytok istenfélők?”

32. Íme, Ő Allah, az Uratok, az Igazság! Mi más lehetne az igazságon túl, mint a tévelygés? Hogyan fordíthatnak hát el titeket [Allah szolgálatától]?
33. Ekképpen igazolódott be Urad szava (ítélete) azokkal szemben, akik engedetlenek voltak, hogy ők bizony nem fognak hinni.

34. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon van azok között, akiket [Allah mellé] társistenként állítottatok, olyan, aki véghezviszi a teremtést kezdetben, majd [a halál után] megismételi azt?” Mondd: „Allah viszi végbe a teremtést, majd megismétli azt. Hogyan lehettek hát eltérítve [az igazságtól]?”
35. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon van azok között, akiket [Allah mellé] társistenként állítottatok, olyan, aki az Igazságra vezet?” Mondd [ó Mohamed]: „Allah vezet az Igazságra. És vajon azt illeti-e meg leginkább, hogy kövessék, aki az Igazságra vezet, vagy azt, aki nem lel rá az igaz útra, hacsak rá nem vezettetik [Allah által]? Mi lelt hát titeket? Hogyan ítélkeztek?”
36. És a legtöbbjük nem követ mást, csupán vélekedést. Bizony a vélekedés semmit sem használ az igazsággal szemben. Bizony, Allahnak tudomása van arról, amit tesznek.

37. Távol áll ettől a Korántól, hogy kitalálható lenne Allahnak tulajdonítva. Azonban igazolása annak, ami előtte volt [a korábbi kinyilatkoztatásokból] és az Írás részletes magyarázata – nem fér kétség hozzá – a teremtmények Urától.
38. Vagy azt mondják: „Ő maga találta ki!” Mondd [ó Mohamed]: „Hozzatok hát elő egy hozzá hasonló szúrát, és hívjátok [segítségül] Allah helyett azt, akit csak képesek vagytok, ha valóban igazmondók vagytok!”
39. Ellenkezőleg! Meghazudtolták azt, aminek a tudását nem fogták fel és aminek a magyarázata még nem jött el hozzájuk. Ekképpen követtek el meghazudtolást azok is, akik előttük éltek. Nézd hát meg, milyen végük lett az igazságtalanoknak!

40. És van közöttük olyan, aki hisz benne, és van közöttük olyan, aki nem hisz benne. És Urad jobban tudja, kik a romlást okozók.
41. És ha meghazudtolnak téged, akkor mondd [ó Mohamed]: „Nekem megvan a magam cselekedete, és nektek is megvan a magatok cselekedete. Ti elhatárolódtok attól, amit én cselekszem, és én is elhatárolódok attól, amit ti cselekszetek."
42. És vannak közöttük olyanok, akik meghallgatnak téged [anélkül, hogy értenének]. Vajon te hallóvá teheted a süketeket, még akkor is, ha nem élnek az eszükkel?
43. Vannak közöttük olyanok, akik rád néznek [anélkül, hogy követnének]. Vajon te vezetheted a vakokat, még akkor is, ha nem látnak?
44. Bizony, Allah semmiben sem követ el igazságtalanságot az emberekkel szemben, azonban az emberek saját magukkal szemben követnek el igazságtalanságot.

45. És azon a napon (a Feltámadás Napján), amikor majd egybegyűjti őket, olyan lesz, mintha [az evilágon] a napból csak egyetlen órát időztek volna, ismerkedve egymással. Bizony, vesztesek lettek azok, akik meghazudtolták az Allahhal való találkozást, és nem leltek [az igaz] útra.
46. És akár megmutatjuk neked egy részét annak, amit ígérünk nekik, akár [még előtte] magunkhoz szólítunk téged, Hozzánk lesz a visszatérésük, utána pedig Allah a tanúja annak, amit tesznek [és aszerint bünteti meg őket].
47. És minden közösségnek van küldötte. És amikor eljön a küldöttük [az Ítélet Napján], akkor igazságosan lesz döntve közöttük, és nem fognak igazságtalanságot szenvedni.
48. És azt mondják: „Mikor [következik be] ez az ígéret, ha valóban igazmondók vagytok?"
49. Mondd [ó Mohamed]: „Nem áll módomban magamnak hasznot [hozni], sem ártalmat [eltávolítani], kivéve ha Allah úgy akarja. Minden közösségnek [megszabott] határideje van. Amikor eljön a határidejük, nem késleltethetik azt egy órával sem, és nem [is] hozhatják előre."
50. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon mit gondoltok, ha eljönne hozzátok az Ő gyötrelme az éj leple alatt vagy nappal, [nos] mit siettetnek abból a gonosztevők?

51. Vajon azután hisztek csak benne, hogy már bekövetkezett? Vajon csak most, miközben korábban siettettétek?"
52. Azután az lesz mondva azoknak, akik igazságtalanságot követtek el: „Ízleljétek meg az örökké tartó gyötrelmet! Vajon mi másért kaptok fizetséget, mint amit megszereztetek?"
53. És kérik, hogy adj hírt nekik: „Vajon ez igaz?" Mondd [ó Mohamed]: „Igen, az Uramra [esküszöm], hogy bizony igaz! És ti nem fogjátok [Allahot] megakadályozni [semmiben]."

54. És ha minden igazságtalanságot elkövető emberé lenne mindaz, ami a földön van, bizony akkor meg akarná váltani magát azáltal [a büntetéstől]. Magukba rejtik a megbánást, amikor meglátják a gyötrelmet. És igazságosan lesz döntve közöttük, és nem fognak igazságtalanságot szenvedni.
55. Lám, bizony, Allahé mindaz, ami az egekben és a földön van! Lám, bizony, Allah ígérete igaz! Ám a legtöbbjük nem rendelkezik tudással.
56. Ő kelt életre és bocsát [a] halálba. És Hozzá lesztek visszavitetve.

57. Ó ti, emberek! Immár intés jött el hozzátok az Uratoktól és gyógyír arra, ami a keblekben (a szívetekben) van, és útmutatás és könyörület a hívőknek.
58. Mondd [ó Mohamed]: „Allah kegyének és könyörületében – hát ezeknek örvendezzenek! Ez jobb, mint az, amit összegyűjtenek [az evilági javakból]."
59. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon mit gondoltok arról, amit Allah bocsátott le nektek az ellátásból, majd ti abból [egy részt] tilalmasnak tesztek meg és [más részt] megengedettnek?" Mondd [ó Mohamed]: „Vajon Allah adott nektek engedélyt, vagy ti Allah ellen hazugságot találtok ki?"
60. És mi lesz a vélekedése azoknak, akik hazugságot találnak ki Allah ellen, a Feltámadás Napján? És Allah kegyes az emberek iránt, ám a legtöbbjük nem hálás.

61. És nem lehetsz egy foglalatosságban sem, és nem recitálhatsz arról Koránt, és nem tehettek semmilyen cselekedetet anélkül, hogy ne lennénk tanúk felettetek, amikor hozzáláttok. És az Urad előtt egy porszemnyi súlyú [dolog] sem marad rejtve a földön, sem az égben, sem ennél kisebb, sem nagyobb anélkül, hogy ne lenne benne egy nyilvánvaló írásban [az Őrzött Táblán].

62. Lám, bizony, Allah pártfogoltjain nem lesz úrrá a félelem, és nem fognak szomorkodni.
63. [Ők azok] akik hittek és istenfélelmet tanúsítottak.
64. Nekik örömhír jár az evilágon és a Túlvilágon. Allah szavait nem lehet megváltoztatni. Ez a hatalmas diadal!

65. És ne szomorítson el téged [ó Mohamed] az ő beszédük! Bizony, a méltóság mind Allahot illeti! Ő a mindent Halló, a mindent Látó.
66. Lám, bizony, Allahé mindenki, aki az egekben van és mindenki, aki a földön van! És mit követnek azok, akik Allah helyett társistenekhez fohászkodnak? Ők csupán vélekedést követnek, és ők csak találgatnak.
67. Ő az, aki arra rendelte nektek az éjszakát, hogy nyugalomra leljetek benne, és a nappalt arra, hogy láthatóvá tegye [a dolgokat]. Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik hallanak.
68. És azt mondják: „Allah gyermekévé tett [valakit].” Magasztaltassék! Ő a Gazdag! Az Övé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. Nincs nektek erre egyetlen bizonyító érvetek sem. Vajon olyat mondtok Allahról, amiről nem tudtok?
69. Mondd [ó Mohamed]: „Bizony azok, akik Allah ellen hazugságot találnak ki, nem fognak boldogulni.”
70. [Mulandó] élvezet [az övék] az evilágon, azután Hozzánk lesz a visszatérésük, aztán megízleltetjük velük a súlyos gyötrelmet amiatt, hogy hitetlenné váltak.

71. És recitáld el nekik Noé hírét (történetét), amikor azt mondta a népének: „Ó népem! Ha nehezen viselitek [a köztetek való] tartóz-

kodásom és [a nektek szóló] emlékeztetésem Allah jeleire, akkor én Allahra hagyatkozom! Egyesítsétek terveiteket és [hívjátok segítségül] azokat, akiket [Allah mellé] társistenként állítottatok, majd pedig ne legyen kétséges számotokra a tervetek, aztán hajtsátok végre [a terveteket] ellenem, és ne adjatok haladékot!

72. És ha hátat fordítotok, hát én nem kértem tőletek semmilyen fizetséget. Az én fizetségem csupán Allahra tartozik, és arra lettem felszólítva, hogy azokhoz tartozzam, akik alávetik magukat [Allahnak].”
73. Ám meghazudtolták őt, mi pedig megmentettük őt és azokat, akik vele voltak a bárkán, és utódokká (mások helyébe lépő nemzedékekké) tettük meg őket, és vízbe fullasztottuk azokat, akik meghazudtolták a jeleinket. Nézd hát meg milyen végre jutottak azok, akik figyelmeztetve lettek!

74. Azután küldötteket küldtünk őutána a népükhöz, ők pedig világos bizonyítékokat hoztak el nekik, ám ők nem hittek volna abban, amit meghazudtoltak korábban. Mi így pecsételjük le azok szívét, akik túlkapásra vetemednek.
75. Azután elküldtük utánuk Mózest és Áront a Fáraóhoz és az előkelőihez a jeleinkkel. Ám azok fennhéjáztak, és gonosztevő nép voltak.
76. Miután eljött hozzájuk az igazság Tőlünk, azt mondták: „Bizony ez nyilvánvaló varázslat!”
77. Azt mondta Mózes: „Vajon azt mondjátok az igazságról, miután eljött hozzátok: ’Vajon varázslat ez?’ Ám nem boldogulnak a varázslók!”
78. Azt mondták: „Vajon azért jöttél el hozzánk, hogy elfordíts minket attól, amin apáinkat találtuk, és hogy kettőtök nagyságra [és hatalomra] tehessen szert [Egyiptom] földjén? Ám mi nem hiszünk kettőtöknek.”

79. Azt mondta a Fáraó: „Hozzátok el hozzám az összes tudós varázslót!”
80. Amikor eljöttek a varázslók, azt mondta nekik Mózes: „Dobjátok azt, amit el akartok dobni!”
81. Miután pedig eldobták [botjaikat és köteleiket], Mózes azt mondta: „Amivel jöttetek, az maga a varázslat! Allah semmivé fogja tenni azt. Bizony, Allah nem viszi sikerre azoknak a cselekedeteit, akik romlást okoznak.

82. És Allah valóra váltja az igazságot a szavai által, még ha ez utálatos is a gonosztevőknek."
83. És népének csupán [kevés] leszármazottja hitt Mózesnek, félve a Fáraótól és az előkelőiktől, hogy próbának veti majd alá őket. És bizony, a Fáraó fennhéjázó volt a földön és bizony ő a túlzók közé tartozott.
84. És azt mondta Mózes: „Ó népem! Ha valóban hisztek Allahban, akkor Reá hagyatkozzatok, ha valóban azok vagytok, akik alávetik magukat [Neki]!"
85. És azt mondták: „Allahra hagyatkozunk. Urunk! Ne tégy minket kísértéssé az igazságtalan nép számára,
86. És ments meg minket könyörületed által a hitetlen néptől!"

87. És azt sugalltuk Mózesnek és a testvérének, hogy: „Jelöljetek ki a népeteknek Egyiptomban házakat lakóhelyül, és tegyétek meg a házaitokat imahelyekké és tartsátok meg az imádkozást! És adj [ó Mózes] örömhírt a hívőknek!"
88. És azt mondta Mózes: „Urunk! Bizony, a Fáraónak és az előkelőinek díszeket és vagyont adtál az evilági életben, ám – ó Urunk! – ők eltévelyítettek [másokat] az Utadról. Urunk, pusztítsd a vagyonukat és keményítsd meg a szívüket, hogy ne higgyenek addig, amíg meg nem látják a fájdalmas gyötrelmet!"
89. Azt mondta [Allah]: „Kettőtök fohásza meghallgattatott, járjatok hát az Egyenes úton, és ne kövessétek azoknak az útját, akik nem rendelkeznek tudással!"

90. És átvezettük Izrael fiait a tengeren, és követte őket a Fáraó és a katonái zsarnokságból és ellenségeskedésből. Amikor pedig utolérte a vízbe fulladás, azt mondta [a Fáraó]: „Hiszem, hogy nincs más isten csak az, akiben Izrael fiai hisznek, és én azok közé tartozom, akik alávetik magukat [Neki]."
91. Vajon [csak] most, holott korábban már ellenszegültél és a romlást okozók közé tartoztál?
92. És a mai napon megmentünk téged a testedet illetően, hogy jel legyél azok számára, akik utánad [jönnek]. Ám, bizony, sokan az emberek közül figyelmen kívül hagyják a jeleinket.

93. És Izrael fiainak bizony [reményeiket] beigazoló lakóhelyet jelöltünk ki, és jó dolgokkal láttuk el őket. Ám nem különböztek össze, csak miután eljött hozzájuk a tudás. Bizony, Urad dönteni fog közöttük a Feltámadás Napján abban, amiben összekülönböztek.

94. És ha kétségben lennél afelől, ami lebocsáttatott neked, akkor kérdezd meg azokat, akik olvassák az Írást [amelyet] előtted [kaptak meg]! És bizony eljött hozzád az Igazság a te Uradtól. Ne tartozz hát a kételkedők közé!
95. És ne tartozz azok közé, akik meghazudtolták Allah jeleit, mert akkor a vesztesek közé fogsz tartozni!
96. Bizony, akikkel szemben beteljesedett az Urad szava, azok nem hisznek [addig],
97. Még ha eljönne minden jel is hozzájuk, amíg meg nem látják a fájdalmas gyötrelmet.

98. És egyetlen település sem volt, amely hitt volna, és hasznára lett volna a hite [a büntetés láttán], kivéve Jónás népét. Miután hittek, elhárítottuk róluk a megszégyenítés gyötrelmét az evilágon és élvezetekben részesítettük őket egy ideig.
99. És ha Urad úgy akarta volna, akkor hinne mindenki, aki a földön van, mindnyájan. Hát vajon arra kényszerítenéd az embereket [ó Mohamed], hogy hívők legyenek?
100. Egyetlen ember sem lehet hívő, csak Allah engedelmével. És ekképpen teszi Allah a förtelmes büntetést azokra, akik nem élnek az eszükkel.
101. Mondd [ó Mohamed]: „Nézzétek meg mindazt, ami az egekben és a földön van!" Ám a jelek és a figyelmeztetések nem használnak egy olyan népnek, amely nem hisz.
102. Vajon mi másra várnak, mint azok [büntetés-]napjaihoz hasonló [napra], akik előttük távoztak el [az élők sorából]? Mondd [ó Mohamed]: „Várakozzatok csak! Bizony, én is veletek vagyok a várakozók között!"
103. Azután megmentjük a küldötteinket és azokat, akik hisznek. Ekképpen, a mi kötelességünk, hogy megmentsük a hívőket.

104. Mondd [ó Mohamed]: „Ó ti, emberek! Ha kétségben vagytok az én vallásom felől [tudnotok kell], hogy én nem szolgálom azt, amiket ti szolgáltok Allah helyett, hanem én Allahot szolgálom, aki magához szólít majd titeket. És arra lettem felszólítva, hogy a hívők közé tartozzak.
105. És [arra,] hogy hanífként (egyistenhívőként, a hamis vallásoktól elhajlóként) tartsd magad a valláshoz, és ne tartozz azok közé, akik [Allah mellé] társistent állítanak!
106. És [arra, hogy] ne fohászkodj Allah helyett olyanhoz, ami nem használ és nem árt neked! Ha mégis megtennéd, akkor bizony az igazságtalanok között lennél."

107. És ha Allah valami ártalommal illet téged, azt nem háríthatja el csak Ő! Ha pedig valami jót akar a számodra, akkor semmi sem tarthatja vissza a kegyét, azt éri el vele a szolgái közül, akit akar. És Ő a Megbocsátó, az Irgalmas.
108. Mondd [ó Mohamed]: „Ó ti, emberek! Eljött már hozzátok az Igazság az Uratoktól. Aki az igaz útra lel, az a maga számára lel igaz útra. Aki pedig eltévelyedik, az csupán a maga kárára tévelyedik el. És én nem vagyok a ti védelmezőtök."
109. És kövesd azt [ó Mohamed], ami sugalltatott neked! És legyél türelmes [addig], amíg Allah [nem] ítélkezik! És Ő a legjobb a döntőbírók között!

11. Húd

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-ra. Írás ez, amelynek jelei (idézetei) egyértelművé tétettek, azután részletesen ki lettek fejtve az által, aki Bölcs, [mindent] jól Ismerő.
2. Azért, hogy ne szolgáljatok mást, csak Allahot. Bizony, én Ő általa [küldettem] számotokra figyelmeztetőnek és örömhírhozónak.
3. És hogy kérjetek megbocsátást Uratoktól, majd forduljatok Hozzá bűnbánattal! [Fizetségül] egy megszabott határidőig szép élvezetekben részesít titeket, és kegyében részesít mindenkit, akinek érdeme van. Ám ha hátat fordítotok, hát én féltelek titeket egy nagy nap gyötrelmétől.
4. Allahhoz lesz a visszatérésetek. És Ő minden dologra kiterjedő hatalmú.
5. Lám, bizony, ők összezárják a keblüket (a szívüket), hogy elrejtőzzenek Előle. Lám, amikor ruháikkal takarják el magukat, Ő tudja azt, amit eltitkolnak és amit kinyilvánítanak. Bizony, Neki tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.
6. És nincs egyetlen mozgó [élőlény] a földön, amelynek ellátása ne tartozna Allahra, és Ő tudja annak nyugvóhelyét és őrzőhelyét. Minden egy nyilvánvaló Írásban (feljegyzésben) van.
7. És Ő az, aki megteremtette az egeket és a földet hat nap alatt, és a Trónja [korábban] a vízen volt, azért, hogy próbára tegyen titeket, melyikőtök cselekedete helyesebb. És ha azt mondod: „Ti fel lesztek támasztva a halál után!", akkor azok, akik hitetlenné váltak azt mondják: „Bizony ez nyilvánvaló varázslat!"

8. És ha késleltetnénk a gyötrelmet velük szemben egy megszámlált ideig, azt mondanák: „Mi tartóztatja fel [azt]?" Lám, azon a napon, amikor elérkezik hozzájuk, nem lesz elfordítva tőlük. És körbekerítette őket az [a büntetés], amiből gúnyt űztek.

9. És ha Tőlünk származó könyörületet ízleltetünk meg az emberrel, majd elragadjuk tőle, akkor ő bizony reményvesztett és hálátlan.
10. Ám ha jótéteményt ízleltetünk meg vele egy ártalom után, amely érte őt, akkor bizony azt mondja: „Elmúltak a rossz dolgok tőlem!" Ő bizony örvendező, dicsekvő.
11. Kivéve azokat, akik türelmesek és jótetteket cselekszenek. Azoknak megbocsátás és nagy jutalom jár.

12. És lehet, hogy elhagynád egy részét annak, ami sugalltatott neked, és összeszorul a szíved, amiért azt mondják: „Miért nem bocsáttatott le neki valami kincs, vagy jött le vele egy angyal?" Bizony, te csupán figyelmeztető vagy! És Allah mindennek a védelmezője.

13. Vagy azt mondják: „Ő maga találta ki!" Mondd [ó Mohamed]: „Hozzatok hát tíz ehhez hasonló, kitalált szúrát! És fohászkodjatok ahhoz, akihez csak tudtok Allahon kívül, ha valóban igazmondók vagytok!"
14. Ha pedig nem hallgatnak reátok, akkor tudjátok meg, hogy [a Korán] csupán Allah tudásával [Tőle] bocsáttatott le, és [tudjátok meg] hogy nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Vajon hát alávetitek magatokat [Neki]?

15. Aki az evilági életet és annak díszeit akarja, azoknak már abban teljessé tesszük a tetteikért [járó fizetséget] és nem lesznek ott megrövidítve.
16. Ők azok, akiknek nem lesz más a Túlvilágon, csak a [Pokol-]tűz. Szertefoszlik az, amit abban (az evilágon) műveltek, és hiábavaló az, amit cselekedtek.
17. Vajon [hozzájuk lenne hasonló] az, akinek Urától származó világos bizonyítéka van, és [amellett] azt recitálja egy Tőle származó tanú, és [azon felül] ott volt korábban Mózes Írása irányadóként és könyörületként? Ők hisznek benne, és aki pedig hitetlenné válik azzal szemben a csoportok közül, annak a [Pokol-]tűz a megígért helye. Ne legyen hát kétséged felőle! Ez az Uradtól származó igazság! Ám a legtöbb ember nem hisz.

18. És ki igazságtalanabb annál, [mint] aki hazugságot talál ki Allah ellen? Ők majd az Uruk elé lesznek állítva és a tanúk azt mondják majd: „Ők azok, akik hazudtak Allahról. Lám, Allah átka legyen az igazságtalanokon!"
19. [Ők azok], akik távol tartanak [másokat] Allah Útjától, és azt kívánják, hogy az elhajló legyen, és ők [azok, akik] nem hisznek a túlvilágban.
20. Ők nem fogják [Allahot] megakadályozni a földön [semmiben], és nincs nekik Allah helyett pártfogójuk. Megtöbbszöröződik nekik a gyötrelem. Nem voltak képesek a hallásra, és nem voltak olyanok, akik látnak.
21. Ők azok, akik elvesztették magukat, és eltűnt mellőlük az, amit kitaláltak.
22. Nem kétséges, hogy bizony a túlvilágon ők a [legnagyobb] vesztesek.
23. Bizony azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, és belenyugodtak Uruk [elrendelésébe], ők a Paradicsom lakói! Örökké abban fognak maradni.
24. A két csoport hasonlatos a vakhoz és a sükethez, valamint a látóhoz és a hallóhoz. Vajon egyenlők-e ezek? Vajon hát nem okultok [az intésből]?

25. És bizony elküldtük Noét az ő népéhez [és ő azt mondta nekik]: „Én bizony nyilvánvaló figyelmeztető vagyok számotokra!"
26. [Mondván]: „Ne szolgáljatok mást, kivéve Allahot! Én féltelek titeket egy fájdalmas nap gyötrelmétől."
27. És azt mondták az előkelők, akik hitetlenné váltak az ő népéből: „Mi téged nem látunk másnak, csupán egy hozzánk hasonló embernek, és azt látjuk, hogy csak az alávalók követnek téged közülünk, meggondolatlanságból. Nem látunk bennetek semmi kiváltságot velünk szemben. Sőt, úgy véljük, hogy hazugok vagytok."
28. Azt mondta [Noé]: „Ó népem! Vajon mit gondoltok, ha Uramtól származó világos bizonyítékom van, és Tőle származó könyörületben részesít engem, ám az el lett fedve előttetek? Erőltessünk-e arra titeket, miközben ti utáljátok azt?

29. És ó népem! Nem kérek tőletek vagyont érte, az én fizetségem egyedül Allahra tartozik. És én nem taszítom ki azokat, akik hisznek. Bizony, ők találkozni fognak Urukkal. Ám bizony, úgy látom, hogy ti tudatlan nép vagytok!
30. És ó népem! Ki segítene meg engem Allahhal szemben, ha kitaszítanám őket? Vajon hát nem okultok [az intésből]?
31. Nem mondom nektek, hogy nálam vannak Allah tárházai, sem azt, hogy tudom a rejtett dolgokat, és azt sem mondom, hogy én angyal vagyok, és nem mondom azokról, akik szemetekben megvetettek, hogy Allah nem fogja őket semmi jóban részesíteni. Allah jobban tudja azt, amit magukban [tartanak]. Bizony, [ha ezeket állítanám] akkor én az igazságtalanok közé tartoznék."

32. Azt mondták: „Ó Noé! Bizony, vitába szálltál velünk, és sokat (eleget) vitáztál velünk, hozd hát elő azt [a büntetést], amit megígértél nekünk, ha valóban az igazmondók közül való vagy!"
33. Azt mondta [Noé]: „Egyedül Allah hozhatja elő azt nektek, ha Ő úgy akarja. És ti nem fogjátok [Allahot] megakadályozni [semmiben].
34. És a tanácsom – ha tanácsot akarnék adni nektek – nem fog használni nektek, ha Allah tévútra akar vinni titeket. Ő a ti Uratok, és Hozzá lesztek visszavitetve."
35. Vagy azt mondják [a mekkaiak a Prófétáról]: „Ő találta ki azt!" Mondd [ó Mohamed]: „Ha én találtam volna ki, akkor a gonosztettem engem terhel, és én elhatárolódok attól, ami gonosztettet elkövettek."

36. És az sugalltatott Noénak: „Senki sem fog hinni a népedből, csak azok, akik már hittek. És ne bánkódj amiatt, amit ők tesznek!
37. És készítsd el a bárkát a szemünk előtt és a sugallatunk szerint, és ne szólíts Engem azok érdekében, akik igazságtalanságot követtek el! Bizony, ők vízbe lesznek fullasztva!"

38. És elkészítette a bárkát, és valahányszor előkelők haladtak el mellette az ő népéből, gúnyolódtak rajta. Azt mondta: „Ha ti gúnyolódtok rajtunk, hát mi is gúnyolódni fogunk rajtatok, ahogyan [most] ti gúnyolódtok.

39. És meg fogjátok tudni, hogy kit sújt olyan gyötrelem, amely megszégyeníti, és kire telepszik örökké tartó gyötrelem."
40. Aztán, amikor eljött a Mi parancsunk és [jelként] felforrt a katlan (előtört a forró víz a földfelszínből), azt mondtuk: „Vigyél bele [a bárkába] minden [fajtából] egy párt, kettőt (hímet és nőstényt) és a családodat – kivéve azt, akivel szemben már elhangzott a szavunk – és azokat, akik hisznek!" Ám kevesen voltak, akik vele együtt hittek.

41. És azt mondta [Noé]: „Szálljatok fel rá! Allah nevében legyen a haladása és a kikötése! Bizony, az én Uram Megbocsátó, Irgalmas."
42. És [a bárka] a hegyekhez hasonló hullámokon haladt velük, és Noé szólította a fiát, aki egy félreeső helyen volt: „Ó fiacskám! Szállj fel velünk, és ne légy a hitetlenekkel!"
43. Azt mondta [a fia]: „Menedékhelyet fogok keresni a hegyen, amely megvéd engem a víztől." Azt mondta [Noé]: „Nincs ma védelmező [aki megvédene] Allah parancsától, kivéve azt, akin megkönyörül." És a hullám elválasztotta őket egymástól, és [Noé fia] a vízbefullasztottak közül való volt.
44. Az mondatott: „Ó föld! Nyeld el a vizedet! És ó, Ég! Hagyj fel [az esőzéssel]!" A víz leapadt és eldöntetett az ügy. És [a bárka] a Dzsúdíj [hegyen] helyezkedett el, és az mondatott: „Pusztuljon az igazságtalan nép!"

45. És Noé szólította az ő Urát, és azt mondta: „Uram! A fiam a családomhoz tartozik, és bizony a Te ígéreted igaz! És Te vagy a legbölcsebb a döntőbírók között!"
46. [Allah] azt mondta: „Ó Noé! Bizony, ő nem tartozik a családodhoz. Bizony, az [ő cselekedete] nem helyes cselekedet! Ne kérj hát olyat, amiről nem rendelkezel tudással! Bizony, óva intelek attól, hogy a tudatlanok között legyél!"
47. Azt mondta [Noé]: „Uram! Menedéket kérek Tőled [az ellen], hogy olyat kérjek Tőled, amiről nem rendelkezem tudással. És ha nem bocsátasz meg nekem és [nem] könyörülsz rajtam, akkor én a vesztesek között leszek!"

48. Az mondatott: „Ó Noé! Menj le a Tőlünk származó békességgel és áldásokkal rajtad és azon közösségeken, akik veled vannak [és azokon a hívőkön, akik tőlük fognak származni]! Ám [lesznek más] közösségek [is], akiket élvezetekben részesítünk [egy ideig], majd fájdalmas gyötrelem éri el őket Tőlünk."

49. Ezek azon hírekből valók, amelyek [előtted, ó Mohamed,] rejtve voltak, ám mi [kinyilatkoztatásként] sugalljuk neked. Nem tudtál róluk, sem a te néped korábban. Legyél hát türelmes! Bizony, a [jó] vég az istenfélőké!

50. És Ádhoz a testvérüket Húdot [küldtük el], aki azt mondta: „Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs más [jogosan imádható] isten a számotokra Rajta kívül! Ti csupán hazugságot találtok ki.
51. Ó népem! Nem kérek tőletek ezért fizetséget. Az én fizetségem egyedül arra tartozik, aki létrehozott engem. Vajon hát nem éltek az eszetekkel?
52. Ó népem! Kérjetek megbocsátást Uratoktól, majd forduljatok Hozzá bűnbánattal! Ő bőségesen áradó eget küld nektek, és erőtöket [további] erővel gyarapítja. És ne fordítsatok hátat gonosztevőként!"
53. Ők azt mondták: „Ó Húd! Te nem jöttél hozzánk nyilvánvaló bizonyítékkal. És mi nem hagyjuk el az isteneinket a te szavad alapján, és mi nem hiszünk neked!
54. Mi nem mondunk mást, csak azt, hogy valamely istenünk rosszal illetett téged." Azt mondta [Húd]: „Allahot hívom tanúként és tanúskodjatok ti is arról, hogy én elhatárolódom attól, amit ti társistenként állítotok,
55. [Allah] mellé! Szőjetek csak fondorlatot ellenem mindannyian, majd ne adjatok haladékot!
56. Bizony, én Allahra, az én Uramra és a ti Uratokra hagyatkozom! Nincs egyetlen mozgó [élőlény], amelynek ne ragadná meg az üstökét. Bizony, az én Uram az Egyenes úton van!
57. Ha hátat fordítotok, bizony, én átadtam azt, amivel elküldettem hozzátok. Az én Uram más népet fog a helyetekbe léptetni utód-

ként. És ti semmiben sem fogtok ártani Neki. Bizony, az én Uram mindenek felett Őrző."

58. És miután eljött a mi parancsunk, a Tőlünk való könyörület által megmentettük Húdot és azokat, akik hittek vele együtt. Súlyos gyötrelemtől mentettük meg őket.
59. És ez volt Ád! Tagadták Uruk jeleit és ellenszegültek a küldötteinek és követték minden hatalmaskodó, makacs parancsát.
60. Az evilágon átok küldetett a nyomukba és a Feltámadás Napján is. Lám, bizony, Ád hitetlenné vált Urával szemben. Lám, pusztuljon Ád, Húd népe!

61. És Tamúdhoz a testvérüket, Szálehot [küldtük el]. Azt mondta: „Ó népem! Allahot szolgáljátok! Nincs számotokra más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Ő hozott létre titeket a földből, és rátok bízta annak felvirágoztatását. Kérjetek hát megbocsátást Tőle, majd forduljatok Hozzá bűnbánattal! Bizony, az én Uram Közeli van, Meghallgat [minden fohászt]."
62. Azt mondták: „Ó Száleh! Bizony, ezelőtt te voltál közöttünk az, akihez nagy reményeket fűztünk. Vajon azt akarod megtiltani nekünk, hogy azt szolgáljuk, amit apáink is szolgáltak? És bizony, mi elbizonytalanító kétségben vagyunk azzal kapcsolatban, amire hívsz minket."
63. Azt mondta: „Ó népem! Vajon mit gondoltok, ha Uramtól származó világos bizonyítékom van, és Tőle származó könyörületben részesít engem? Ki fog engem megsegíteni Allahhal szemben, ha ellenszegülök Neki? És nem gyarapítotok engem másban, csak veszteségben.
64. És ó népem! Allah eme nősténytevéje jel számotokra! Engedjétek hát enni Allah földjén, és ne illessétek rosszal, mert akkor közeli gyötrelem ragad el titeket!"
65. Aztán elvágták a nőstényteve lábinát. Azt mondta [Száleh]: „Élvezzétek [az evilági életet még] három napig lakhelyeiteken! Ez olyan ígéret, amely nem hazudtoltatik meg!"
66. És miután eljött a mi parancsunk [a büntetésről], megmentettük Szálehot és azokat, akik hittek vele együtt, Tőlünk való könyörület által, és [megmentettük őket] ama napnak a megszégyenítésétől. Bizony, Urad az Erős, a Méltóságteljes.

67. És elragadta a kiáltás azokat, akik igazságtalanságot követtek el, és reggelre térdükre esve [holtan] feküdtek a lakhelyükön.
68. Mintha soha nem lakoztak volna ott. Lám, bizony, Tamúd hitetlenné vált Urával szemben. Lám, pusztuljon Tamúd!

69. És bizony, eljöttek a küldötteink Ábrahámhoz az örömhírrel. Azt mondták [az angyalok]: „Békesség!" Azt mondta [Ábrahám]: „Békesség!" És nem időzött [sokáig] azzal, hogy egy sült borjút hozzon elő [vendéglátásul].
70. És amikor pedig látta, hogy a kezük nem ér hozzá, viszolygott tőlük, és félelmet érzett miattuk. Azt mondták: „Ne félj! Bizony, mi Lót népéhez küldettünk el!"
71. És a felesége ott állt, s nevetett [örömében]. Mi pedig örömhírt adtunk neki Izsák [születéséről] és Izsák után [annak fiáról] Jákobról.
72. Azt mondta: „Jaj nekem! Vajon szülni fogok, miközben öregasszony vagyok, és a férjem is aggastyán? Bizony, csodálkozásra okot adó dolog ez!"
73. Azt mondták: „Vajon csodálkozol Allah parancsán? Allah könyörülete és áldásai reátok, ó [Ábrahám] háznépe! Bizony, Ő Dicséretreméltó, Dicsőséges!"
74. És miután eltávozott Ábrahámról a félelem, és eljött hozzá az örömhír, vitába szállt Velünk (a Mi angyalainkkal) Lót népét illetően.
75. Bizony, Ábrahám béketűrő, [Allahhoz] alázatosan és gyakran fohászkodó, [bűnbánóan] visszatérő [volt].
76. [Az angyalok azt mondták:] „Ó Ábrahám! Fordulj el ettől! Bizony, immár eljött Urad parancsa és bizony, olyan gyötrelem jön el hozzájuk, amely nem hárítható el."

77. És amikor eljöttek a küldötteink Lóthoz, elszomorodott és gondterhelt lett miattuk. És azt mondta: „Ez egy iszonyú nap."
78. És rohanva jött hozzá a népe [tülekedve], és ők rossz tetteket cselekedtek korábban. Azt mondta: „Ó népem! Itt vannak a lányaim (a feleségeitek), ők tisztábbak a számotokra. És féljétek Allahot, és ne szégyenítsetek meg a vendégeimet illetően! Vajon nincs közöttetek helyesen gondolkodó férfi?"

79. Azt mondták: „Te tudod, hogy nincs a lányaidra (az asszonyokra) szükségünk, és bizony, azt is tudod, hogy mit akarunk."
80. Azt mondta [Lót]: „Bárcsak lenne erőm veletek szemben, vagy szilárd támasztékhoz menekülhetnék!"
81. Azt mondták [az angyalok]: „Ó Lót! Bizony, mi Urad küldöttei vagyunk! Ők nem érhetnek el hozzád. És indulj el éjszaka a családoddal az éjjel egy része alatt – senki meg ne forduljon közületek – kivéve a feleséged [aki meg fog fordulni]! Bizony, őt az fogja sújtani, ami a többieket (a gonosztevőket) sújtja. Bizony, a reggel lesz az megígért idejük. Vajon nincs-e közel a reggel?"
82. És amikor megérkezett a parancsunk, feje tetejére állítottuk (elpusztítottuk) [a várost], és egymásra rétegzett, égetett agyagból való köveket zúdítottunk rájuk,
83. [Amelyek] meg vannak jelölve Uradnál. És ez [a büntetés] nem áll messze az igazságtalanoktól.

84. És Midiánhoz testvérüket, Suajbot [küldtük el]. Azt mondta: „Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs más [jogosan imádható] isten számotokra Rajta kívül! És ne csökkentsétek a kimérést és a mérleggel való mérést! Bizony, én azt látom, hogy jól megy a sorotok. És bizony, én féltelek titeket egy mindent körülvevő nap gyötrelmétől!
85. És ó népem! Tegyétek teljessé a kimérést és [használjátok] a mérleget igazságosan, és ne rövidítsétek meg az embereket semmiben, és ne járjatok [gonoszul] a földön romlást okozva!
86. A megmaradó [tisztességes ellátás] Allahtól jobb nektek, [mint a csalással szerzett vagyon,] ha valóban hívők vagytok. És én nem vagyok felettetek őrző."
87. Azt mondták: „Ó Suajb! Vajon imádkozásaid szólítanak fel téged arra, hogy elhagyjuk azt, amit apáink szolgáltak, vagy azt, hogy a javainkkal ne azt tegyük, amit akarunk? [Pedig] te, bizony a béketűrő, a helyesen gondolkodó vagy!"
88. Azt mondta [Suajb]: „Ó népem! Vajon mit gondoltok, ha világos bizonyítékom van Uramtól, aki szép ellátással látott el engem? És nem akarok azzal ellentétesen cselekedni, amit megtiltok nektek.

Nem akarok mást, csupán a javulást [hozni], amennyire csak képes vagyok. Ám nem lehet sikerem, csak Allah által, Őrá hagyatkozom és Hozzá térek vissza megbánással.

89. És ó népem! A velem való szakításotok ne indítson titeket [a hitetlenség melletti kitartásra], nehogy ahhoz hasonló sújtson titeket, mint ami Noé népét vagy Húd népét vagy Száleh népét sújtotta! És Lót népe nincs messze tőletek.
90. És kérjetek megbocsátást az Uratoktól, majd forduljatok Hozzá bűnbánattal! Bizony, az én Uram Irgalmas, Szeretetteljes."
91. Azt mondták: „Ó Suajb! Nem sokat értünk mi abból, amit te mondasz, és mi gyengének látunk téged magunk között. És ha nem lenne a klánod, akkor bizony, megköveznénk téged! És neked nincs tekintélyed előttünk."
92. Azt mondta [Suajb]: „Ó népem! Vajon a klánom nagyobb tekintéllyel bír előttetek, mint Allah? És az Ő [parancsait] a hátatok mögé helyeztétek. Bizony, Allah [tudása] körülveszi mindazt, amit cselekszetek.
93. És ó népem! Cselekedjetek helyzetetek (módszeretek) szerint! Bizony, én is cselekedni fogok [a módszerem szerint]. És meg fogjátok tudni, hogy kit sújt az a gyötrelem, amely megszégyeníti, és azt, hogy ki a hazug! És figyeljetek csak, bizony, én is veletek együtt figyelek!"
94. És amikor eljött a Mi parancsunk [a büntetésről], megmentettük Suajbot és azokat, akik vele együtt hittek, Tőlünk való könyörület által, és elragadta a kiáltás azokat, akik igazságtalanságot követtek el, és reggelre térdükre esve [holtan] feküdtek a lakhelyükön.
95. Mintha soha nem lakoztak volna ott. Pusztuljon Midián, amiként elpusztult Tamúd is!

96. És bizony, elküldtük korábban Mózest a jeleinkkel és nyilvánvaló bizonyítékkal,
97. A Fáraóhoz és az előkelőihez. És ők a Fáraó parancsát követték, ám a Fáraó parancsa nem vezet helyes útra.
98. A népe élén halad majd a Feltámadás Napján, és itatóhelyre vezeti őket, a [Pokol-]tűzhöz. Milyen nyomorúságos itatóhely, amelyhez vezettetnek!

99. És ebben (az evilágon) átok követte őket és [átok lesz rajtuk] a Feltámadás Napján. Milyen nyomorúságos segedelem az, amely nekik adatott!

100. Ez a települések hírei közül való, amelyet elbeszélünk neked. Van közülük olyan, amelynek [romjai] állnak, és olyanok, amelyek learattattak (eltűntek).
101. És nem követtünk el velük szemben igazságtalanságot, hanem ők követtek el igazságtalanságot magukkal. És nem váltak hasznukra az ő isteneik, amelyekhez Allah helyett fohászkodtak, miután elérkezett Urad parancsa. És nem gyarapították őket másban, csak veszteségben.
102. És ilyen Urad megragadása, amikor megragadja a településeket, amelyek igazságtalanok. Bizony, a megragadása fájdalmas, kemény.

103. Bizony, ebben jel van annak, aki féli a Túlvilág gyötrelmét. Ez egy olyan nap lesz, amelyre összegyűjtetnek az emberek, és olyan nap lesz, amelynek tanúja lesz [minden teremtmény].
104. És nem fogjuk késleltetni, csak egy kiszámított (pontosan meghatározott) ideig.
105. Azon a napon, amikor eljön, egy ember sem beszélhet, csak az Ő engedelmével. Lesz közöttük boldogtalan és boldog.
106. És ami azokat illeti, akik boldogtalanok, azok a [Pokol-]tűzben lesznek, [szörnyű hangon] fognak sóhajtani és levegőt venni.
107. Örökké abban fognak maradni, addig, amíg az egek és a föld megmaradnak, kivéve azokat, akiket az Urad akar. Bizony, a te Urad azt tesz, amit akar.
108. És ami pedig azokat illeti, akik boldoggá tétettek, a Paradicsomban lesznek, örökké abban fognak maradni, addig, amíg az egek és a föld megmaradnak, kivéve azokat, akiket Urad akar. Meg nem szakadó (folyamatos) ajándékként!

109. Ne legyen hát kétséged afelől, hogy mit szolgálnak ezek [a bálványimádók]! Nem szolgálnak egyebet, csak azt, amit apáik szolgáltak korábban. Bizony, mi teljessé tesszük részesedésüket [a túlvilági büntetésből] megrövidítés nélkül.

110. És bizony, odaadtuk Mózesnek az Írást (a Tórát), majd összekülönböztek abban. És ha nem lett volna korábban [a büntetés késleltetéséről] egy szó Uradtól, akkor bizony döntés hozatott volna közöttük. És bizony, ők elbizonytalanító kétségben vannak azzal (a Koránnal) kapcsolatban.
111. És bizony, Urad mindegyiküknek teljessé teszi [a fizetséget] a cselekedeteikért. Bizony, Ő jól ismeri azt, amit cselekszenek.

112. Járj hát az Egyenes úton, miképpen parancsot kaptál, és veled együtt az is, aki bűnbánatot tanúsított! És ne kövessetek el túlkapásokat! Bizony, Ő átlátja azt, amit cselekszetek.
113. És ne hajoljatok azok felé, akik igazságtalanságot követnek el, nehogy titeket is érintsen a [Pokol-]tűz! Nincs nektek Allahon kívül [más] pártfogótok, és nem segít rajtatok senki [más].
114. Tartsd hát meg az imádkozást a nappal két végén, és az éjszaka közeli részében! A jótettek bizony eltávolítják a rossz tetteket. Ez emlékeztetés az emlékezőknek.
115. És legyél türelmes! Bizony, Allah nem hagyja kárba veszni a jótevők jutalmát.

116. És miért nem voltak az előttetek élt nemzedékek közül [józan ész és erkölcs] maradékával felruházottak, akik megtiltották volna a romlás terjesztését a földön – kivéve egy keveset, akiket megmentettünk közülük? Ám azok, akik igazságtalanok voltak, hajszolták a nekik juttatott túláradó jólétet és gonosztevők voltak.
117. És az Urad nem olyan, hogy elpusztítja a településeket igazságtalanul, miközben azok lakói olyanok, akik javulást hoznak.

118. Ha az Urad úgy akarta volna, akkor az embereket egyetlen közösséggé tette volna. Ám ők nem szűnnek meg különbözők lenni,
119. Kivéve azokat, akiket elért az Urad kegyelme. Hiszen erre teremtette őket. És beteljesedett az Urad szava: „Bizony, megtöltöm a Gyehennát a dzsinnekkel és az emberekkel, együttesen!”

120. És azért beszéljük el neked mindezt a küldöttek híreiből (történeteiből), hogy megerősítsük általuk a szívedet. És eljött hozzád ezekben az igazság, és az intelem és az emlékeztetés a hívőknek.
121. Mondd [ó Mohamed] azoknak, akik nem hisznek: „Cselekedjetek helyzetetek (módszeretek) szerint! Bizony, mi is cselekedni fogunk [a módszerünk szerint].
122. És várakozzatok csak! Bizony, mi is várakozunk!"
123. És Allahot illetik meg az egek és a föld rejtett dolgai. És minden ügy Hozzá vitetik vissza. Hát Őt szolgáld, és Reá hagyatkozz! És az Urad nem hagyja figyelmen kívül azt, amit cselekszetek.

12. József (Júszuf)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-ra. Ezek a nyilvánvaló Írás jelei (idézetei).
2. Mi bizony arab [nyelvű] Koránként bocsátottuk le, hátha éltek az eszetekkel.
3. Mi a legszebb történeteket beszéljük el neked [ó Mohamed] azáltal, hogy sugalltuk neked ezt a Koránt, noha ez előtt azok közé tartoztál, akik figyelmen kívül hagyták [e történeteket].

4. [Említsd meg,] amikor József azt mondta az apjának: „Ó apám! Bizony, láttam [álmomban] tizenegy égitestet, és a Napot és a Holdat. Láttam azokat, amint leborulnak előttem."
5. Azt mondta [Jákob]: „Ó fiacskám! Ne beszéld el a látomásodat a testvéreidnek, mert akkor fondorlattal szőnek [gonosz] tervet ellened! Bizony, a sátán az embernek nyilvánvaló ellensége.
6. És ekképpen választ ki téged az Urad, és tanítja meg neked az elbeszélések (az elmondott álmok) értelmezését, és teljesíti ki a jótéteményét irántad és Jákob házanépe iránt, miképpen kiteljesítette korábban atyáid, Ábrahám és Izsák iránt. Bizony, a te Urad Mindentudó, Bölcs."

7. Bizony, József és a testvérei [történetében] jelek vannak a [róluk] kérdezők számára.
8. Amikor azt mondták [József testvérei]: „Bizony, József és az öccse (Benjámin) kedvesebbek apánk számára, mint mi, holott mi erős csoport vagyunk. Bizony, apánk nyilvánvaló tévelygésben van!
9. Öljétek meg Józsefet, vagy vessétek egy [ismeretlen] földre, hogy apátok arca (szeretete, törődése) egyedül felétek forduljon, és [a tőle való megszabadulás] után jó néppé válhattok [mivel bűnbánatot tartotok]!"
10. Egyikőjük azt mondta: „Ne öljétek meg Józsefet, hanem dobjátok a kút mélyére, hadd vegye fel valamely karaván, ha mindenképpen akartok tenni [valamit ellene]!"

11. Azt mondták: „Ó apánk! Mi lelt téged, hogy nem bízod ránk Józsefet? És bizony, mi jóakarói vagyunk.
12. Küldd el őt velünk holnap, hadd egyen és játsszék [kedvére]! És bizony, mi őrzői leszünk neki!"
13. Azt mondta [Jákob]: „Bizony, elszomorít engem, hogy elviszitek őt [magatokkal], és attól félek, hogy felfalja a farkas, miközben nem figyeltek rá."
14. Azt mondták: „Ha a farkas felfalná őt, holott mi összetartó csoport vagyunk, akkor bizony vesztesek lennénk!"
15. Így, amikor magukkal vitték, és megegyeztek abban, hogy a kút mélyébe helyezik őt [és miután végrehajtották aljas tervüket], azt sugalltuk neki (Józsefnek): „Bizony, hírül fogod adni nekik ezen ügyüket, miközben ők észre sem veszik (nem ismernek fel téged)."

16. És sírva jöttek el apjukhoz kora este.
17. Azt mondták: „Ó apánk! Bizony, mi elmentünk versenyt futni, és ott hagytuk Józsefet a holmijainknál, és akkor felfalta őt a farkas. Ám te nem hiszel nekünk, még ha igazmondók is vagyunk."
18. És elhozták az ingét, rajta hamis vérrel. Azt mondta [Jákob]: „Dehogyis! Saját magatok csalt lépre titeket egy [gonosz] dologgal! Hát szép türelmet [fogok tanúsítani], és Allah a segítségül kért [támaszom] az ellen, ami [történetet] leírtok."

19. És jöttek karavánnal utazók, és előre küldték a vízhordójukat, és leengedte a vödrét, [és] azt mondta: „Mily örömhír! Ez egy ifjú!" Ezután elrejtették őt, mint valami árut. És Allahnak tudomása van arról, amit cselekszenek.
20. És potom áron adták el, néhány ezüstpénzért, és olyanok voltak, akik nem akarták megtartani.
21. És aki megvásárolta őt Egyiptomból, azt mondta a feleségének: „Gondoskodj tisztes otthonról számára! Lehet, hogy még hasznunkra válik, vagy gyermekünkké fogadjuk!" És ekképpen adtunk hatalmat Józsefnek a földön (Egyiptomban), hogy megtanítsuk neki az elbeszélések (az elmondott álmok) értelmezését. És Allahnak teljhatalma van az Ő ügyében, ám a legtöbb ember nem rendelkezik tudással.

22. És miután elérte az érett kort, bölcsességet és tudást adtunk neki. És Mi ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek.

23. És az asszony, akinek a házában volt, megpróbálta őt rávenni [a bűnre], és bezárta az ajtókat és azt mondta: „Gyere ide!" Azt mondta [József]: „Allah mentsen [ettől]! Bizony, ő (a férjed) az uram, ő szép otthont adott nekem. Bizony, az igazságtalanok nem boldogulnak."
24. És bizony, az asszony akarta őt, és [József] is akarta volna őt, ha nem látta volna az Ura bizonyítékát. Ekképpen [történt], hogy elfordítsuk tőle a rosszat és a förtelmességet. Bizony, ő a Mi kiválasztott szolgáink közül való.
25. És egymást megelőzni igyekezvén futottak az ajtóhoz, és az asszony szétszakította az ingét hátulról, az ajtónál pedig ott találták az asszony urát. Az asszony azt mondta: „Mi [más] a fizetsége annak, aki rosszat akart tenni a háznépeddel, minthogy bebörtönözzék vagy fájdalmas gyötrelemmel [sújtassék]!"
26. Azt mondta [József]: „Ő akart engem rávenni [a bűnre]." És az asszony családjából egy tanú azt tanúsította: „Ha az inge elölről lett szétszakítva, akkor az asszony mond igazat, és ő a hazugok közé tartozik.
27. Ám ha az inge hátulról lett szétszakítva, akkor az asszony hazudik, és ő az igazmondók közé tartozik."
28. És amikor [a férje] látta, hogy az inge hátulról van szétszakítva, azt mondta: „Ez a ti női fondorlataitok közül való. Bizony, a ti fondorlatotok hatalmas.
29. József! Fordulj el ettől! Te pedig [asszony], kérj megbocsátást a bűnödért! Bizony te a vétkesek közé tartozol!"

30. És a nők azt mondták a városban: „A méltóságteljesnek a felesége megpróbálja rávenni [a bűnre] a legényét (szolgáját)! [Ez a szolga] bizony heves szerelemre gyújtotta őt. Bizony, mi azt látjuk, hogy ő nyilvánvaló tévelygésben van."
31. Majd amikor az asszony hallomást szerzett a cselszövésükről (pletykálkodásukról), elküldött értük és ülőhelyet készített elő nekik [a lakomához], és mindegyiküknek egy kést adott, és azt mondta

[Józsefnek]: „Gyere ki eléjük!” Amikor pedig meglátták, magasztalták őt és megvágták a kezüket. És azt mondták: „Allah őrizzen, ez nem is ember! Nem más ez, mint egy nemes angyal!”

32. Azt mondta [az asszony]: „Íme, hát ez az, aki miatt szemrehányást tettetek nekem! És megpróbáltam rávenni [a bűnre], ám ő ellenállt. És bizony, ha nem fogja megtenni azt, amit parancsolok neki, akkor bebörtönöztetik és a megvetettek közé fog tartozni!”

33. Azt mondta [József]: „Uram! A börtön jobb nekem, mint az, amire hívnak engem! És ha nem fordítod el a fondorlatukat tőlem, akkor feléjük fogok hajolni [engedelmeskedve], és a tudatlanok közé fogok tartozni!”
34. És meghallgatta őt az Ura, és elfordította tőle a fondorlatukat. Bizony, Ő a mindent Halló, a Mindentudó.
35. Majd miután látták a jeleket (a bizonyítékokat József ártatlanságára), jónak tetszett számukra, hogy bebörtönözzék egy időre.

36. És vele együtt két legény is börtönbe került. Az egyikük azt mondta: „Bizony, én láttam magam [álmomban], amint szeszes italt préselek.” És azt mondta a másik: „Bizony, én láttam magam [álmomban], amint kenyeret viszek a fejemen, amiből a madarak esznek. Add hírül nekünk ennek az értelmezését! Bizony, mi látjuk, hogy te a jótevők közé tartozol.”
37. Azt mondta [József]: „Nem jön el hozzátok egyetlen olyan élelem sem, amit ellátásként kaptok, anélkül, hogy [azelőtt] ne adnám hírül nektek annak értelmezését, mielőtt eljönne hozzátok. Ez, ami mindkettőtöknek [el lesz mondva] annak része, amit az Uram tanított nekem. Bizony, én elhagytam annak a népnek a vallását, akik nem hisznek Allahban és hitetlenek a túlvilággal szemben.
38. És követem atyáim Ábrahám, Izsák és Jákob vallását. Mi nem állíthatunk semmit se társistenként Allah mellé. Ez Allahnak irántunk és az emberek iránt való kegyéből adatott. Ám a legtöbb ember nem hálás.
39. Ó két börtöntárs! Vajon a különböző urak (istenek) jobbak, avagy Allah, az Egy, a Legyőzhetetlen?

40. Nem szolgáltok Rajta kívül mást, csupán neveket – amelyeket ti és az atyáitok adtatok –, amelyekkel kapcsolatban Allah nem bocsátott le semmilyen bizonyító érvet. Bizony, az ítélkezés csupán Allahot illeti, azt parancsolta, hogy ne szolgáljatok mást, csak Őt. Ez az egyenesen (szilárd alapokon) álló vallás! Ám a legtöbb ember nem rendelkezik tudással.
41. Ó két börtöntárs! Ami az egyikőtöket illeti, ő szeszes itallal fogja itatni az urát, a másik pedig fel lesz feszítve és enni fognak a madarak a fejéből. Eldöntetett már az ügy, amivel kapcsolatban felvilágosítást kértetek."
42. És azt mondta annak, akiről úgy vélte, hogy meg fog menekülni kettejük közül: „Említs meg engem az uradnál!" Ám a sátán elfeledtette vele, hogy említést tegyen [Józsefről] az uránál, és így még néhány évig a börtönben időzött.

43. És azt mondta az [egyiptomi] király: „Bizony, láttam [álmomban] hét kövér tehenet, amiket hét sovány falt fel, és láttam hét zöld kalászt és másik [hét] szárazat. Ó ti, előkelők! Világosítsatok fel a látomásomról, ha valóban [tudtok] látomásokat fejteni!"
44. Azt mondták: „Zavaros álmok [ezek]! És nincs tudásunk [ezen] álmok értelmezéséről."
45. És azt mondta az, aki megmenekült a kettejük közül – amikor egy idő után eszébe jutott [József]: „Én hírül adom nektek az értelmezését! Küldjetek hát el engem!"
46. [Amikor elment a börtönbe Józsefhez, így szólt hozzá:] „József, te igaz ember! Világosíts fel minket hét kövér tehénről, amiket hét sovány falt fel, és hét zöld kalászról és [hét] másikról, [amelyek] szárazak! Hátha visszatérek az emberekhez [úgy], hogy talán megtudják [az értelmét]."
47. [Azt mondta József:] „Hét évig vetni fogtok szünet nélkül (a szokásos módon), és amit learattok, hagyjátok meg a kalászában, kivéve egy keveset, amiből esztek!
48. Majd, ezután hét nehéz [év] jön, amelyek felfalják azt [a termést], amit ezen [évek] számára küldtetek előre (tettetek el), kivéve egy keveset, amit elraktároztok (vetésre).

49. Majd, ezután jön egy esztendő, amelyben az emberek [esőt] kapnak segítségül, és amelyben préselni fognak."

50. És azt mondta az [egyiptomi] király: „Hozzátok őt elém!" S miután a küldött elment hozzá, [József] azt mondta: „Térj vissza uradhoz és kérdezd meg őt, mi a helyzet azokkal az asszonyokkal, akik elvágták a kezüket! Bizony, az Uramnak tudomása van a fondorlatukról."
51. Azt mondta [a király]: „Milyen súlyos ügy miatt próbáltátok rávenni Józsefet [a bűnre]?" Azt mondták: „Allah őrizzen! Mi semmi rosszat nem tudunk róla." A méltóságteljesnek a felesége azt mondta: „Most fény derül az igazságra! Én próbáltam rávenni őt [a bűnre], és ő bizony az igazmondók közül való!
52. Ezt azért [mondtam és ismertem el], hogy [a méltóságteljes] megtudja, hogy én nem árultam el őt a távollétében. Bizony, Allah nem vezeti [célra] az árulók fondorlatát.
53. És én nem állítom ártatlannak magamat [a bűntől]. Bizony, az emberi lélek folyton rosszra utasít, kivéve, akin az Uram megkönyörült. Bizony, az Uram Megbocsátó, Irgalmas."
54. És azt mondta az [egyiptomi] király: „Hozzátok őt elém, hogy kiválaszthassam őt magamnak!" És miután beszélt vele, azt mondta neki: „Bizony, mától [kezdve] te hatalmat és bizalmat élvezel nálunk."
55. Azt mondta [József]: „Tegyél engem a föld tárházainak [élére]! Bizony, én tudással bíró, őrző vagyok."
56. És így adtunk Józsefnek hatalmat a földön, ott jelölhet ki lakóhelyet magának, ahol csak akar. Azt részesítjük a könyörületünkben, akit akarunk, és nem hagyjuk kárba veszni a jótevők jutalmát.
57. Ám a túlvilági jutalom jobb azoknak, akik hittek és istenfélelmet tanúsítottak.

58. És eljöttek József testvérei, s bementek hozzá, és ő felismerte őket, ám azok nem ismerték fel.
59. És miután felszerelte őket a nekik járó felszereléssel, azt mondta: „Hozzátok elém testvéreteket, aki az apátoktól való! Hát nem látjátok, hogy teljessé teszem a kimérést, és én vagyok a legjobb a szállásadók között?

60. Ám ha nem hozzátok őt elém, akkor nem lesz számotokra kimérés nálam, és ne is gyertek közel!"
61. Azt mondták: „Mi megpróbáljuk rávenni apánkat erre. És bizony, mi megtesszük [ezt]."
62. És azt mondta [József] az ifjú szolgáinak: „Tegyétek [csere-]árujukat a málhájukba, hátha felismerik, amikor elindulnak a családjukhoz, hátha visszatérnek."

63. Amikor visszatértek apjukhoz, azt mondták: „Ó apánk! Megtagadtatott tőlünk a kimérés! Küldd hát el velünk a testvérünket (Benjámint), hogy kimérjenek nekünk! És bizony, mi őrzői leszünk."
64. Azt mondta [Jákob]: „Vajon rátok bízhatom-e őt úgy, ahogyan rátok bíztam a testvérét korábban? Allah a legjobb Őrző! Ő a Legkönyörületesebb a könyörületesek között."
65. És amikor kinyitották a holmijukat, és megtalálták a [csere-]árujukat, amely visszaadatott nekik, azt mondták: „Ó apánk! Mi mást kívánhatnánk még? Itt van a [csere-]árunk, visszaadatott nekünk, ellátjuk belőle a családunkat, őrizzük a testvérünket, és [az ő révén] egy teverakomány mértékével gyarapodunk. Könnyű kimérés ez!"
66. Azt mondta [Jákob]: „Nem fogom elküldeni őt veletek, míg fogadalmat nem tesztek nekem Allahra [esküdve], hogy visszahozzátok őt nekem – kivéve, hacsak körül nem vesznek titeket [az ellenségek]." Miután megtették neki a fogadalmukat, azt mondta: „És Allah a felügyelője annak, amit mondunk!"

67. És azt mondta [Jákob]: „Ó fiaim! Ne lépjetek be egyetlen kapun, hanem különböző kapukon lépjetek be! És semmiben sem lehetek hasznotokra Allah [elrendelése] ellen. Az ítélkezés csupán Allahot illeti. Őrá hagyatkozom. És Őrá hagyatkozzanak a hagyatkozók!"
68. És amikor beléptek úgy, ahogy apjuk parancsolta nekik, az semmiben sem volt hasznukra Allah [elrendelése] ellen. Csupán Jákob lelkében [érzett] szükség volt az, amelynek eleget tett. És bizony, ő tudással bír, amire mi tanítottuk őt. Ám a legtöbb ember nem rendelkezik tudással.

69. És miután bementek Józsefhez, magához vette a testvérét. Azt mondta [József]: „Bizony én a testvéred vagyok, ne bánkódj hát amiatt, amit ők cselekedtek!”
70. És miután felszerelte őket a nekik járó felszereléssel, beletette az ivóserleget a testvére málhájába. Majd egy hirdető hangos szóval hirdette: „Ti, a karaván [utasai]! Bizony, ti tolvajok vagytok!”
71. [József testvérei] feléjük fordulva azt mondták: „Mit hiányoltok?”
72. Azt mondták: „Mi a király mérőserlegét hiányoljuk. És annak, aki visszahozza azt, egy teverakomány jár, és én vagyok a kezes érte.”
73. Azt mondták [József testvérei]: „Allahra! Ti tudjátok, hogy nem azért jöttünk, hogy romlást okozzunk a földön, és hogy nem vagyunk tolvajok.”
74. Azt mondták: „Mi legyen hát annak [a tolvajnak] a fizetsége, ha [kiderül, hogy] hazugok vagytok?”
75. Azt mondták [József testvérei]: „A fizetsége annak, akinek a málhájában találtatik, hogy ő maga lesz a fizetség. Mi így fizetjük meg az igazságtalanokat.”
76. A [bátyjai] zsákjaival kezdte a testvére zsákja előtt, majd elővette a testvére zsákjából. Mi így mutattunk fondorlatot Józsefnek. A király vallása (törvénye) szerint nem vehette volna magához testvérét – kivéve, ha Allah úgy akarja. Mi fokozatokkal magasabbra emeljük azokat, akiket akarunk, és minden tudással bíró felett van, aki még többet tud.

77. Azt mondták [József testvérei]: „Ha lop, hát egy testvére már lopott korábban.” Ezt József titokban tartotta magában, és nem fedte fel nekik. Azt mondta [magában]: „Ti rosszabb helyzetben vagytok, és Allah jobban tudja azt, amit leírtok.”
78. Azt mondták: „Ó te méltóságteljes! Bizony, van neki egy apja, aki hajlott korú aggastyán. Vidd hát el egyikünket helyette! Bizony, mi látjuk, hogy te a jótevők közé tartozol.”
79. Azt mondta [József]: „Allah mentsen minket attól, hogy mást vigyünk el, mint akinél megtaláltuk a holminkat, különben bizony, mi igazságtalanok lennénk.”

80. És miután reményüket vesztették vele kapcsolatban, bizalmas tanácskozásra vonultak félre. A legidősebb közöttük azt mondta: „Vajon nem tudjátok azt, hogy apátok fogadalmat vett tőletek Allahra [esketve titeket]? És [ti tudjátok] azt, amit korábban elmulasztottatok Józseffel kapcsolatban. Hát én addig nem hagyom el a földet (Egyiptomot), amíg apám nem ad engedélyt nekem, vagy Allah nem ítélkezik a javamra, és Ő a legjobb a döntőbírók között.

81. Térjetek vissza apátokhoz és mondjátok: 'Apánk, bizony a fiad lopott! Mi csak arról tehetünk tanúságot, amiről tudunk, és mi nem vagyunk a rejtett dolgok őrzői (tudói).'
82. [És mondjátok neki:] 'Kérdezd meg a település [lakóit], ahol voltunk és a karaván, amellyel érkeztünk! És bizony, mi igazmondók vagyunk.'"
83. Azt mondta [Jákob]: „Dehogyis! Saját magatok csalt lépre titeket egy [gonosz] dologgal! Ám szép türelem [amelyet tanúsítok], Allah talán elhozza nekem mindnyájukat. Bizony, Ő a Mindentudó, az Ítélkező."
84. És hátat fordított nekik és azt mondta: „Mily nagy bánat tölt el engem József miatt!" Majd pedig elvesztette a szeme világát a szomorúságtól, pedig ő leplezte nagy bánatát.
85. Azt mondták: „Allahra! Nem hagysz fel a Józsefről való emlékezéssel, míg közel nem leszel a halálhoz, vagy azok közé nem kerülsz, akik elpusztulnak!"
86. Azt mondta: „A bánatomat és a szomorúságomat csupán Allahnak panaszolom el. És tudom azt Allahtól, amit ti nem tudtok.
87. Ó fiaim! Menjetek és kérdezősködjetek Józsefről és a testvéréről, és ne veszítsétek el a reményt Allah könyörületét illetően, hiszen csak a hitetlen nép veszíti el a reményt Allah könyörületét illetően!"

88. És miután bementek hozzá (Józsefhez), azt mondták: „Ó te méltóságteljes! Ártalom ért minket és a családunkat, és szedett-vedett [csere-] áruval jöttünk el. Tedd hát teljessé nekünk a kimérést, és légy adakozó (elnéző) velünk! Bizony, Allah megfizeti az adakozókat."
89. Azt mondta [József]: „Vajon tudjátok, hogy mit tettetek Józseffel és a testvérével, amikor tudatlanok voltatok [a következményeket illetően]?"

90. Azt mondták: „Hát vajon valóban te vagy József?” Azt mondta: „Én vagyok József, és ez itt a testvérem. Allah kegyében részesített minket. Bizony, aki istenfélő és türelmes, nos Allah nem hagyja kárba veszni a jótevők jutalmát.”
91. Azt mondták: „Allahra! Bizony, Allah előnyben részesített téged velünk szemben és bizony, mi vétkesek voltunk.”
92. Azt mondta: „Ma nem ér titeket szemrehányás [azért, amit elkövettetek]. Bocsásson meg Allah nektek! És Ő a Legkönyörületesebb a könyörületesek között!

93. Menjetek el ezzel az ingemmel, és borítsátok azt apám arcára, akkor visszanyeri látását! És hozzátok el hozzám a családotokat, mindannyiukat!”
94. És amikor a karaván elhagyta [Egyiptomot], azt mondta az apjuk: „Bizony, én József illatát érzem. Bárcsak ne tartanátok révedezőnek!”
95. Azt mondták [azok, akik körülötte voltak]: „Allahra! Bizony, te a régi tévelygésedben vagy!”
96. És miután megérkezett az örömhírhozó, az arcára borította az inget, és íme, visszanyerte látását. Azt mondta [Jákob]: „Nem mondtam-e nektek, hogy én olyat tudok Allahtól, amit ti nem tudtok?”

97. Azt mondták: „Ó apánk! Kérj számunkra megbocsátást bűneinkért! Bizony, mi vétkesek voltunk.”
98. Azt mondta: „Megbocsátást fogok majd kérni számotokra az Uramtól, hiszen Ő a Megbocsátó, az Irgalmas.”
99. És miután beléptek Józsefhez, magához vette a szüleit, és azt mondta: „Lépjetek be Egyiptomba – ha Allah is akarja – biztonságban!”
100. És felemelte magához a szüleit a trónra, és ők földre rogytak előtte leborulva. Azt mondta [József]: „Ó apám! Ez a korábbi látomásom értelmezése. Uram immár valósággá tette azt. És jót tett velem akkor, amikor kihozott a börtönből, és elhozott titeket a pusztaságból, azután, hogy a sátán viszályt szított köztem és a testvéreim között. Bizony, az Uram kíméletes abban, amit akar. Bizony, Ő a Mindentudó, a Bölcs!

101. Uram! Te adtál nekem az [egyiptomi] királyi uralomból és tanítottad meg nekem az elbeszélések (elmondott álmok) értelmezését. Te vagy az egek és a föld Létrehozója! Te vagy az én pártfogóm az evilágon és a Túlvilágon. Szólíts magadhoz Neked alávetőként és csatlakoztass engem a jó emberekhez!"

102. Ez azon hírekből való, ami [előtted, ó Mohamed] rejtve volt, ám mi [kinyilatkoztatásként] sugalltuk neked. És nem voltál ott velük, amikor megegyeztek az ügyükben, miközben [gonosz] tervet szőttek.
103. És a legtöbb ember, bármennyire igyekeznél [is], nem lesz hívő.
104. És te nem kérsz érte semmilyen fizetséget tőlük. Ez csupán emlékeztetés a teremtményeknek.
105. És hány olyan jel van az egekben és a földön, amelyek mellett elhaladnak, miközben elfordulnak tőle!
106. És a legtöbbjük nem hisz Allahban, csak úgy, hogy [Allah mellé] társistent állít.
107. Vajon biztonságban érzik magukat azzal szemben, hogy eljön hozzájuk valami Allah gyötrelméből, amely mindent elborít, vagy hogy eljön hozzájuk az Óra (a Feltámadás) váratlanul, miközben ők észre sem veszik?

108. Mondd [ó Mohamed]: „Ez az én Utam! Allahhoz hívok tisztánlátást adó bizonyíték alapján, én és [azok] akik engem követnek. És magasztaltassék Allah! És én nem tartozom azok közé, akik társistent állítanak [Allah mellé]."
109. És nem küldtünk el előtted, csupán olyan férfiakat a települések lakói közül, akiknek [kinyilatkoztatást] sugalltunk. Hát vajon nem járták be a földet, és nem nézték meg, milyen végre jutottak azok, akik előttük éltek? És bizony, a túlvilági lakhely jobb azoknak, akik istenfélők voltak. Vajon hát nem éltek az eszetekkel?
110. Amikor pedig a küldöttek már elvesztették a reményt [abban, hogy hívő lesz a népük] és [teljes bizonyossággal] azt vélték, hogy hazugnak tartják őket, akkor eljött hozzájuk a Mi segítségünk, és megmenekíttetett az, akit akartunk. És a Mi csapásunk nem hárítható el a gonosztevő népről.

111. Az ő történeteikben bizony tanulság van az értelemmel bírók számára. Ez nem kitalált beszéd volt, hanem igazolása annak, ami előtte volt [a korábbi kinyilatkoztatásokból] és minden dolog részletes magyarázata, és útmutatás és könyörület egy olyan népnek, akik hisznek.

13. A mennydörgés (ar-R'ad)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-mím-ra. Ezek az Írás jelei (idézetei). És ami lebocsáttatott neked Uradtól az az Igazság, ám a legtöbb ember nem hisz.
2. Allah az, aki felemelte az egeket oszlopok nélkül, ahogy látjátok. Azután elhelyezkedett [Hozzá méltóan] a Trónuson, és szolgálatra rendelte a Napot és a Holdat, mindegyik megszabott határidőig fut. Elrendezi az [evilág és a túlvilág] ügyeit. Részletesen fejti ki a jeleket, hátha az Uratokkal való találkozásban szilárd bizonyosságotok lesz.
3. És Ő az, aki kiterítette a földet, és azon szilárdan rögzítetteket (hegyeket) helyezett el és folyókat. És ott minden termésből egy párt, kettőt teremtett meg. Beborítja [egymással] az éjszakát és a nappalt. Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik elgondolkodnak.
4. És a földön egymással szomszédos [különböző természetű] területek vannak, és szőlőskertek és gabonák, és [egy gyökérből] csoportosan sarjadó vagy magányosan sarjadó datolyapálmák, egyazon vízzel öntözve. És Mi egyiket a másik fölé helyeztük az ízeket illetően. Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik élnek az eszükkel.

5. És ha csodálkozol [ó Mohamed], hát csodálkozásra való az ő beszédük: „Vajon ha már porrá lettünk, valóban új teremtésben leszünk [feltámasztva]?" Ők azok, akik hitetlenné váltak az Urukkal szemben. És azok nyakában bilincsek lesznek. És azok a [Pokol-]tűz lakói! Örökké abban fognak maradni.
6. Siettetnek téged a rosszal (a büntetés elhozásával) a jó előtt, pedig már elmúltak (megtörténtek) előttük a példás büntetések. Ám bizony, Urad megbocsátással teljes az emberek iránt, igazságtalanságuk ellenére. És bizony, Urad szigorú a büntetésben.
7. És azt mondják azok, akik hitetlenné váltak: „Hát miért nem bocsáttatott le reá egy jel az Urától?" Te csupán figyelmeztető vagy! És minden nép számára van egy [igaz útra] vezető.

8. Allah tudja mit hordoz [a méhében] minden nőnemű [lény], és azt is, hogy mennyivel fogyatkoznak az anyaméhek és mennyivel gyarapodnak. És Nála minden dolognak [meghatározott] mértéke van.
9. Ő a rejtett és a látható [dolgok] Tudója, a Nagy, a Magasságos!
10. [Allah előtt] egyre megy, hogy ki titkolja közületek a mondanivalóját és ki mondja ki nyíltan, és ki rejtőzik el éjjel és ki jelenik meg nappal.
11. Szorosan a sarkában lévő [angyalok] vannak előtte és mögötte, akik őrzik őt – Allah parancsából fakadóan. Bizony, Allah nem változtatja meg azt, amely valamely népben van, ameddig ők meg nem változtatják azt, ami magukban van. És amikor Allah valami roszszat (próbatételt) akar egy népnek, annak nincs elhárítója. És nincs nekik Rajta kívül pártfogójuk.

12. Ő az, aki megmutatja nektek a villámot, félelmet és vágyakozást [keltve általa], és létrehozza a nehéz felhőket.
13. És Őt magasztalja az Őt illető hálatelt dicsérettel a mennydörgés, és az angyalok is a Tőle való félelmükben. És elküldi a villámcsapásokat, s azt sújtja velük, akit akar. Ám ők vitába szállnak Allahról, miközben Ő erős a büntetésben.

14. Őt illeti az Igaz hívás (az őszinte fohász). És azok, akikhez Rajta kívül fohászkodnak, nem adnak nekik választ semmiben, csak úgy, mint aki kinyújtja a tenyerét a víz felé, hogy eljusson a szájához, de az sosem jut el odáig. És a hitetlenek fohásza nincs máshol, mint tévúton!
15. És Allah előtt borul le mindenki az egekben és a földön, önként és kényszerből, és az árnyékuk is reggel és késő délután.
16. Mondd: „Ki az egek és a föld Ura?" Mondd: „Allah!" Mondd: „Vajon hát Rajta kívül olyanokat tesztek pártfogóitokká, akiknek nem áll módjukban maguknak hasznot [hozni], sem ártalmat [eltávolítani]?" Mondd: „Vajon egyenlő-e a vak a látóval? Vagy egyenlők-e a [különböző] sötétségek és a fény? Vagy Allah mellé olyan társisteneket állítanak, akik az Ő teremtéséhez hasonlatosat teremtettek, így egyforma lett a teremtés számukra?" Mondd: „Allah minden dolog Teremtője! És Ő az Egy, a Legyőzhetetlen!"

17. Az égből vizet bocsátott le, amellyel megáradtak a folyóvölgyek a mértékük szerint. Az áradat tajtékot visz a felszínen. És abból a [fémből], amit a tűzben hevítenek, ékszert és holmit áhítozván készíteni, ahhoz hasonló tajték marad. Allah ekképpen ad példázatot az igazságról és a hamisságról. Ami pedig a tajtékot illeti, az hordalékként tűnik el. Ami pedig hasznos az embereknek, az megmarad a földön. Allah ekképpen ad példázatokat.

18. Akik hallgatnak az Urukra, azoknak a legjobb [jutalom] (a Paradicsom) jár. És akik nem hallgatnak rá, ha mindaz, ami a földön van az övék is lenne, és azzal együtt még egyszer annyi, azok szeretnék megváltani azzal magukat. Azoké lesz a legrosszabb elszámoltatás, és a hajlékuk a Gyehenna lesz. És milyen szörnyű fekhely az!
19. És vajon az, aki tudja, hogy ami lebocsáttatott hozzád Uradtól, az az igazság, olyan-e, mint aki vak? Bizony, csak az értelemmel bírók okulnak [az intésből].
20. Akik teljesítik az Allahhal [kötött] egyezséget és nem szegik meg a szövetséget,
21. És akik egybekötik azt, amire Allah parancsot adott, hogy egybeköttessen, és félnek Uruktól, és félnek a rossz elszámoltatástól,
22. És akik türelmesek voltak, áhítozván Uruk arcát (megelégedését), és akik megtartották az imádkozást, és adakoztak abból, amivel elláttuk őket, titokban és nyilvánosan, és a rosszat jóval hárítják el, azoké lesz a végső lakhely.
23. Örökké tartó kertek, amelyekbe belépnek ők, és azok, akik jóravalók voltak az atyáik és a házastársaik és a leszármazottaik közül. És az angyalok belépnek hozzájuk minden kapun,
24. [Azt mondván:] „Békesség reátok, azért amiért türelmesek voltatok!" Milyen nagyszerű végső lakhely!

25. És akik megszegik az Allahhal [kötött] egyezséget, miután megkötötték azt, és megszakítják azt, amire Allah parancsot adott, hogy egybeköttessen, és romlást okoznak a földön, azoknak átok jár és a legrosszabb lakhely illeti őket.

26. Allah kiterjeszti az ellátást annak, akinek akarja, és szűkössé teszi [másoknak]. És örvendeznek az evilági életnek, ám az evilági élet a túlvilági élethez képest csak [mulandó] élvezet.
27. És azt mondják azok, akik hitetlenné váltak: „Hát miért nem bocsáttatott le hozzá egy jel az Urától?" Mondd [ó Mohamed]: „Allah azt viszi tévelygésbe, akit akar, és Magához vezeti azt, aki bűnbánattal tér vissza [Hozzá]."

28. Akik hisznek és megnyugszik a szívük az Allahról való megemlékezéstől – lám, az Allahról való megemlékezéstől nyugszanak meg a szívek!
29. Akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azoknak boldogság jár és szép [túlvilági] hely a visszatéréshez!

30. Ekképpen küldtünk el téged egy közösségbe, amely előtt már más közösségek is eltávoztak [az élők sorából], hogy recitáld nekik azt, amit sugalltunk neked, miközben ők nem hisznek a Könyörületesben! Mondd: „Ő az én Uram! Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Őrá hagyatkozom és Hozzá fordulok bűnbánattal!"
31. És ha lenne olyan Korán-rész, amely által elmozdíttatnának a hegyek, vagy darabokra szakíttatna a föld, vagy megszólaltatnának általa a halottak [akkor sem hinnének]. De nem! Allahra tartozik az összes ügy [eldöntése]! Hát vajon nem veszítették el a reményt, akik hisznek abban, hogy ha Allah akarta volna, [az igaz útra] vezette volna az összes embert? És akik hitetlenné váltak, azokat [szüntelenül] lesújtó csapás fogja érni azért, amit műveltek, vagy a lakhelyükhöz közel fog lesújtani, amíg be nem teljesedik Allah ígérete. Bizony, Allah nem szegi meg az ígéretet.
32. És már gúnyt űztek egyes küldöttekből teelőtted is, ám haladékot adtam azoknak, akik hitetlenné váltak, majd elragadtam őket. És milyen volt a büntetésem?
33. Hát vajon az, aki felügyel minden embert [és tudja] amit szereztek [olyan lenne, mint aki nem]? És Allah mellé társisteneket állítottak. Mondd [ó Mohamed]: „Nevezzétek meg őket! Vagy olyasmiről akartok hírt adni Neki, amiről Ő nem tud a földön, vagy [ezek a társistenek] csak valóság nélküli mondások (nevek)?"

Ám azoknak, akik hitetlenné váltak, díszessé tétetett a [gonosz] tervezésük, és távol voltak tartva az Úttól, és akit Allah tévelygésbe visz, annak nincs vezetője [az igaz útra].

34. Gyötrelem jár nekik az evilági életben és a túlvilági gyötrelem még nehezebb. És nem lesz számukra [védelmező], aki megóvná őket Allahtól.

35. A Paradicsom leírása, amelyre ígéretet kaptak az istenfélők: folyók folynak alóla, élelme örökké tartó, és az árnyéka is. Ez lesz a vég azoknak, akik istenfélők. És a vég a hitetleneknek a [Pokol-]tűz.

36. És azok, akiknek az Írást adtuk, örvendeznek amiatt, ami lebocsáttatott neked [ó Mohamed], és a csoportok között vannak olyanok, akik tagadják [annak] egy részét. Mondd: „Én csupán arra kaptam parancsot, hogy Allahot szolgáljam, és ne állítsak Őmellé társistent! Hozzá hívok, és Nála lesz [a végső] visszatérő helyem!"

37. És ekképpen bocsátottuk le azt [a Koránt] arab nyelvű ítélkezés [forrásaként]. És ha az ő kényeiket követnéd azután, hogy tudás jött el hozzád [Uradtól], akkor nem lesz neked Allahhal szemben sem pártfogód, sem olyasvalaki, aki megóvna.

38. És bizony, küldtünk küldötteket már előtted is [ó Mohamed], és adtunk nekik házastársakat és leszármazottakat. Egy küldött sem hozhat jelet, csakis Allah engedelmével. Minden [dolog] határideje meg van írva [az Őrzött Táblán].

39. Allah eltörli azt, amit akar, és megtart [amit akar], és Nála van az Ős-Írás (az Őrzött Tábla).

40. És akár megmutatjuk neked egy részét annak, amit megígértünk nekik, akár [még előtte] magunkhoz szólítunk téged, rád csupán az [üzenet-]átadás tartozik, és Ránk tartozik az elszámoltatás.

41. Hát vajon nem látták, hogy elővesszük a földet és leszűkítjük azt a szélei felől? És Allah ítélkezik, senki sem érvényteleníthet az ítéletét. És Ő gyors az elszámoltatásban.

42. És [gonosz] tervet szőttek már azok [is], akik előttük éltek, ám Allahnál van az összes tervezés, tudja, hogy mit szerez minden ember, és a hitetlenek meg fogják tudni kié lesz a végső lakhely.
43. És azok, akik hitetlenné váltak, azt mondják [neked, ó Mohamed]: „Te nem vagy küldött!" Mondd: „Allah elégséges tanú köztem és köztetek, és azok is, akiknél az Írás tudása van."

14. Ábrahám (Ibrahim)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-ra. Írás [ez], amelyet lebocsátottunk hozzád, hogy kivezesd az embereket a [különböző] sötétségekből a világosságra, Urad engedelmével, a Méltóságteljes és a Dicséretreméltó útjára.
2. Allah [útjára], akié mindaz, ami az egekben és ami a földön van. És jaj a hitetleneknek [a rájuk váró] súlyos gyötrelem miatt!
3. Akik előnyben részesítik az evilági életet a túlvilággal szemben és távol tartanak [másokat] Allah Útjától, és azt kívánják, hogy az ferde legyen, azok [az igazságtól] messzejáró tévelygésben vannak.
4. És nem küldtünk el egy küldöttet sem, csak olyat, aki népe nyelvén [beszélt], hogy nyilvánvalóvá tegye azt (az üzenetet) nekik. Allah pedig azt visz tévelygésbe, akit akar, és azt vezet [az igaz útra], akit akar, és Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.

5. És elküldtük korábban Mózest a jeleinkkel, hogy: „Hozd ki néped a [különböző] sötétségekből a világosságra és emlékeztesd őket Allah napjaira!" Bizony, ebben jelek vannak mindenkinek, aki türelmes és hálás.
6. És [említsd meg,] amikor azt mondta Mózes a népének: „Emlékezzetek Allah jótéteményére irántatok, amikor megmentett titeket a Fáraó népétől, [akik] szörnyű gyötrelemmel sújtottak titeket, és lemészárolták fiaitokat és asszonyaitokat életben hagyták! És ebben hatalmas próbatétel volt számotokra Uratoktól."
7. És [említsd meg,] amikor az Uratok kihirdette: „Ha hálásak vagytok, akkor még többet adunk nektek, ám ha hitetlenné váltok [kegyeimmel szemben], bizony súlyos a gyötrelmem!"
8. És azt mondta Mózes: „Ha hitetlenné váltok, ti és mindenki, aki csak a földön van [azzal nem ártotok Allahnak]. Bizony, Allah Gazdag, Dicséretreméltó."

9. Nem jött-e el hozzátok azok híre, akik előttetek [éltek]: Noé és Ád és Tamúd népéé, és azoké, akik utánuk [éltek], [akikről] nem tudnak [mások] csak Allah? A küldötteik világos bizonyítékokkal jöttek el hozzájuk, de ők a kezüket a szájukra tették és azt mondták: „Mi hitetlenné váltunk azzal szemben, amivel ti elküldettetek, és bizony, mi elbizonytalanító kétségben vagyunk azzal szemben, amire ti szólítotok fel minket."
10. Azt mondták a küldötteik: „Lehet-e kétség Allahot, az egek és a föld Létrehozóját illetően? Azért hív titeket, hogy megbocsásson nektek a bűneitekből, és haladékot adjon nektek egy megszabott határidőig." Azt mondták: „Bizony, ti nem vagytok mások, mint hozzánk hasonló emberek, távol akartok tartani minket attól, amit apáink szolgáltak. Hozzatok hát nekünk nyilvánvaló bizonyítékot!"
11. Azt mondták nekik a küldötteik: „Bizony, mi csupán hozzátok hasonló emberek vagyunk. Allah azonban azt részesíti a szolgái közül az ő kegyéből, akit akar. És mi nem hozhatunk bizonyítékot nektek, csak Allah engedelmével. És Allahra hagyatkozzanak a hívők!
12. És miért ne hagyatkoznánk Allahra, holott Ő vezetett minket útjainkra? És bizony, türelmesek leszünk azzal szemben, ami bántalmat okoztok nekünk. És Allahra hagyatkozzanak a hagyatkozók!"

13. És azok, akik hitetlenné váltak, azt mondták a küldötteiknek: „Bizony, mi kiűzünk titeket a földünkről, vagy pedig visszatértek a vallásunkra!" És Uruk azt sugallta nekik (a küldötteknek): „Bizony, mi elpusztítjuk az igazságtalanokat!
14. És bizony, lakóhelyetekké tesszük [az ellenség] földjét őutánuk. Ez annak [jár], aki fél attól, hogy [majd] Előttem áll [az elszámoltatásra az Ítélet Napján], és fél a fenyegetésemtől."
15. És győzelmet kértek [a küldöttek Allahtól], és kudarcot vallott minden hatalmaskodó, makacs.
16. Azután a Gyehenna [várja], és gennyes vízzel fogják itatni.
17. Kelletlenül kortyolgatja, és alig tudja lenyelni, és a halál jön el hozzá minden helyről, ám ő nem hal meg. És súlyos gyötrelem van mögötte.

18. Akik Urukkal szemben hitetlenné váltak, azoknak a cselekedetei olyanok, mint a hamu, amelyet erős szél fúj egy viharos napon. Nincs hatalmuk semmi felett abból, amit szereztek [az evilágon]. Ez messzejáró tévelygés [az igazságtól].

19. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah igazsággal (céllal) teremtette az egeket és a földet? Ha úgy akarja, eltávolít (elpusztít) titeket, és új teremtést hoz.
20. És ez Allahnak nem lehetetlen.

21. És megjelennek [ítélkezésre] Allah előtt mindannyian, és azt mondják az elnyomottak azoknak, akik fennhéjáztak: „Bizony, mi a ti követőitek voltunk, hát el tudtok-e hárítani bármit is rólunk Allah gyötrelméből?" Azt mondták: „Ha Allah [igaz útra] vezetett volna minket, akkor bizony mi is vezettünk volna titeket! Egyre megy nekünk, hogy félünk vagy türelmet tanúsítunk, nincs számunkra menekülési hely."
22. És majd a sátán azt mondja, miután eldöntetik az ügy: „Bizony, Allah igaz ígéretet ígért nektek, és én is ígértem nektek, de én megszegtem azt! És nem rendelkeztem hatalommal felettetek, kivéve, hogy hívtalak titeket, ti pedig hallgattatok rám. Ne nekem tegyetek szemrehányást, hanem magatoknak tegyetek szemrehányást! Nem lehetek a segítségetekre és ti sem lehettek az én segítségemre. Bizony, én tagadom azt, hogy ti engem korábban társistennek állítottatok [Allah mellé]. Bizony, az igazságtalanoknak fájdalmas gyötrelem jár."
23. És akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azokat olyan kertekbe léptetik be [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak, örökké abban fognak maradni, Allah engedelmével. A köszöntésük ott: „Békesség!"

24. Vajon nem gondolkodtál el azon, milyen [csodás] példázatot adott Allah egy jó szóról, amely olyan, mint egy jó fa, amelynek a gyökere szilárd, és az ágai az égbe nyúlnak?
25. Megadja termését minden időben, Ura engedelmével. Allah példázatokat ad az embereknek, hogy okulhassanak [az intésből].

26. A hitvány szó pedig hasonlatos egy hitvány fához, amely ki lett tépve a föld felszínéről, és nincs neki semmilyen szilárdsága.
27. Allah a szilárd szóval erősíti meg azokat, akik hisznek, az evilágon és a túlvilágon. És Allah tévelygésbe viszi az igazságtalanokat. És Allah azt tesz, amit akar.

28. Vajon nem gondolkodtál-e el azoknak [a hírén], akik Allah jótéteményét hitetlenségre cserélték, és a népüket a veszedelmes lakhelyre telepítették?
29. A Gyehennába! Ott fognak égni. És milyen nyomorúságos tartózkodási hely.
30. És Allah mellé vetélytársakat tettek, hogy eltévelyítsenek [másokat] az Ő útjától. Mondd: „Élvezzétek [az evilági életeteket]! Bizony, a végzetetek a Pokol-tűzben lesz."

31. Mondd [ó Mohamed] a szolgáimnak, akik hisznek, hogy tartsák meg az imádkozást, és adakozzanak titokban vagy nyilvánosan abból, amivel elláttuk őket, még azelőtt, hogy eljön egy olyan nap, amelyen nem lesz sem adás-vétel, sem barátság!
32. Allah az, aki teremtette az egeket és a földet, és vizet bocsátott le az égből, s azáltal terméseket hozott elő ellátásul nektek, és szolgálatotokra rendelte a hajókat, hogy a tengeren haladjanak az Ő parancsa által, és a szolgálatotokra rendelte a folyókat [is].
33. És szolgálatotokra rendelte a Napot és a Holdat, amelyek fáradhatatlanul haladnak [a pályájukon], és szolgálatotokra rendelte az éjszakát és a nappalt.
34. És adott nektek mindenből, amit kértetek Tőle. És ha megpróbálnátok megszámolni Allah jótéteményét, nem lennétek képesek megszámlálni azt. Bizony, az ember túlzottan igazságtalan, megrögzött hálátlan.

35. És [említsd meg,] amikor Ábrahám azt mondta: „Uram! Tedd ezt a helységet (Mekkát) biztonságossá, és tarts távol engem és a gyermekeimet attól, hogy a bálványokat szolgáljuk!

36. Uram! Bizony, azok sokakat tévelygésbe vittek az emberek közül. Ám aki engem követ, az hozzám tartozik, aki pedig ellenszegül nekem [annak az ügye Rád tartozik], bizony, te Megbocsátó, Irgalmas vagy.
37. Urunk! Bizony, [némelyeket] a leszármazottaim közül egy terméketlen völgyben telepítettem le, a Tilalmas Házadnál (a Ka'ba szentélynél Mekkában) – Urunk! – hogy megtartsák az imádkozást! Add, hogy az emberek egy részének a szíve szeretettel hajoljon feléjük, és lásd el őket termésekkel, hátha hálásak lesznek!
38. Urunk! Bizony, Te tudod, mi az, amit elrejtünk és mi az, amit kinyilvánítunk. Allah előtt nem marad semmi rejtve, sem a földön, sem az égben.
39. A hálatelt dicséret Allahot illeti, aki nekem ajándékozta öregkorom ellenére Izmaelt és Izsákot. Bizony, Uram meghallgatja a fohászt.
40. Uram! Tegyél olyanná, aki megtartja az imádkozást, és [némelyeket] a leszármazottaim közül – Urunk! – és fogadd el a fohászomat!
41. Urunk! Bocsáss meg nekem és a szüleimnek és a hívőknek azon a napon, amikor bekövetkezik az elszámoltatás!"

42. És ne gondold, hogy Allah figyelmen kívül hagyja azt, amit tesznek az igazságtalanok! Ő csupán haladékot ad nekik addig a napig, amikor kimerednek a tekintetek.
43. [Megalázottan] sietnek elő, fejüket felfelé emelve, pillantásuk nem tér vissza egymásra, és a szívük üres.
44. És figyelmeztesd [ó Mohamed] az embereket arra a napra, amikor eljön hozzájuk a gyötrelem, s azt mondják azok, akik igazságtalanok: „Urunk! Adj nekünk haladékot egy közeli határidőig, hogy feleljünk a hívásodra és kövessük a küldötteket!" Hát vajon nem esküdtetek meg korábban, hogy nem lesz elmúlás számotokra?
45. Azoknak a lakhelyein laktatok, akik igazságtalanságot követtek el maguk ellen, és nyilvánvalóvá vált számotokra az, ahogyan cselekedtünk velük, és példázatokat adtunk nektek.
46. És szőtték [gonosz] terveiket, ám a cselszövésük Allahnál van (tud róla), [akkor is] ha a cselszövésük [elég lenne ahhoz, hogy] elmúljanak attól a hegyek.

47. Ne gondold hát, hogy Allah megszegi az ígéretét, amit a küldötteinek tett! Bizony, Allah Méltóságteljes, az elégtétel Birtokosa.
48. Azon a napon, amikor a föld másik földdé cserélődik, és az egek is, és az Egy és Legyőzhetetlen Allah elé járuljanak.
49. És látod majd a gonosztevőket azon a napon, bilincsekben egymáshoz kötözve.
50. Az ingük szurokból lesz és a [Pokol-]tűz borítja be az arcukat,
51. Hogy Allah megadja minden embernek a fizetséget azért, amire szert tett. Bizony, Allah gyors az elszámoltatásban.
52. Ez [a Korán] üzenet az emberek számára, és hogy figyelmeztetve legyenek általa, és hogy megtudják, csupán Ő az Egy Isten, és hogy okuljanak [az intésből] az ésszel bírók!

15. A sziklás völgy (al-Hidzsr)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-ra. Ezek az Írás jelei (idézetei), egy nyilvánvaló Koráné.
2. Akik hitetlenné váltak, gyakran fogják azt kívánni, hogy [bárcsak] olyanok lettek volna, akik alávetik magukat [Allahnak].
3. Hagyd őket, hadd egyenek és élvezzék [az evilági élet mulandó örömeit] és hadd vonja el a figyelmüket a [hamis] remény! Majd meg fogják tudni.
4. És egyetlen települést sem pusztítottunk el, csak úgy, hogy annak megszabott írása (határideje) volt.
5. Egyetlen közösség sem hozhatja előre [pusztulásának] határidejét, se nem késleltetheti.
6. És azt mondták: „Ó te, akinek lebocsáttatott az Emlékeztetés (a Korán)! Bizony, te őrült vagy!
7. Hát miért nem hozod el nekünk az angyalokat, ha valóban az igazmondók közül való vagy?"
8. Nem bocsátjuk le az angyalokat, csak az igazsággal [megegyező büntetéssel], ám akkor [már] nem lesznek azok között, akik haladékot kapnak.
9. Bizony, mi bocsátottuk le az Emlékeztetést (a Koránt), és bizony, mi vagyunk annak Őrzői.

10. És bizony, előtted is küldtünk már el [küldötteket] a hajdanvoltak pártjai közé.
11. És nem jött el hozzájuk egyetlen küldött sem anélkül, hogy ne űztek volna gúnyt belőle.
12. Ekképpen engedjük belépni [a hitetlenséget] a gonosztevők szívébe.
13. Nem hisznek abban (a Koránban), pedig [figyelmeztetésül vehetnék azt, ami] törvényszerűség már végbement a hajdanvoltak [esetében].
14. És ha kaput nyitnánk is felettük az égen, és azon folyamatosan felemelkedhetnének,

15. Azt mondanák: „Csupán zavaros lett a látásunk. Sőt, varázslattal sújtott nép vagyunk."

16. Bizony, az égen tornyokat (hatalmas csillagokat) helyeztünk el, és díszessé tettük azt a szemlélők számára.
17. És megőriztük azt minden kitaszított sátántól.
18. Kivéve azt, aki lopva hallgatózik, azt nyilvánvaló üstökös követi.
19. És a földet kiterítettük, és szilárdan rögzítetteket (hegyeket) vetettünk bele, és mindenféle dolgot sarjasztottunk abban, megfelelő mértékben.
20. És a megélhetés eszközeit helyeztük el nektek benne és [hasznotokra teremtettük] azokat, akiknek nem ti vagytok az ellátói.
21. Nincs olyan dolog, amelynek ne lenne Nálunk a tárháza. És nem bocsátjuk le azt, csak megszabott mértékben.
22. És elküldtük a szeleket termékenyítőkként (esőfelhőket hozókként), és az égből vizet bocsátottunk le és itattunk titeket azzal, és ti nem vagytok annak tárolói.
23. És bizony, mi keltünk életre és mi küldünk halálba, és Mi vagyunk az öröklők.
24. És bizony, ismerjük az előre menőket közületek (az eltávozottakat), és bizony ismerjük a hátramaradókat.
25. És bizony, Urad az, aki egybegyűjti őket. Bizony, Ő Bölcs, Mindentudó.

26. És bizony, megfeketedett sárból formált száraz agyagból teremtettük az embert.
27. És a dzsinneket azelőtt teremtettük meg a perzselő tűz [füsttelen] lángjából.
28. És [említsd meg,] amikor az Urad azt mondta az angyaloknak: „Bizony, megfeketedett sárból formált száraz agyagból fogok embert teremteni,
29. És ha megformáltam, és belefújtam [az általam teremtett] lélekből, akkor vessétek le magatokat előtte leborulva!"
30. S az angyalok mind leborultak, valamennyien.
31. Kivéve Iblíszt, aki visszautasította azt, hogy a leborulókkal legyen.

32. Azt mondta [Allah]: „Ó Iblísz! Mi lelt téged, hogy nem vagy a leborulók között?"
33. Azt mondta [Iblísz]: „Nem való hozzám, hogy leboruljak egy ember előtt, akit Te teremtettél megfeketedett sárból formált száraz agyagból."
34. Azt mondta [Allah]: „Menj hát ki innen! Bizony, kitaszított vagy!
35. És bizony, az átok rajtad lesz az Ítélet Napjáig!"
36. Azt mondta [Iblísz]: „Uram adj nekem haladékot, addig a napig amikor feltámasztatnak [a halottak]!"
37. Azt mondta [Allah]: „Bizony, azok közé tartozol, akik haladékot kapnak,
38. A megszabott idő napjáig."
39. Azt mondta [Iblísz]: „Uram! Amiért tévútra vittél engem, díszessé teszem számukra [a rossz tetteket] a földön, és mindannyiukat tévútra vezetem,
40. Kivéve a Te kiválasztott (őszinte hitű) szolgáidat közülük!"
41. Azt mondta [Allah]: „Ez egy Egyenes út, amely Hozzám [vezet].
42. Bizony, az Én szolgáim felett nincs neked hatalmad, kivéve azokat, akik követnek téged azok közül, akik tévútra kerültek.
43. És bizony, a Gyehenna lesz a megígért helye mindannyiuknak."
44. Hét kapuja van annak, mindegyik kapu számára lesz közülük (a bűnösök közül) egy elkülönített rész.

45. Bizony, az istenfélők kertekben és forrásoknál lesznek [a Paradicsomban].
46. [Az lesz mondva nekik:] „Lépjetek be oda békességgel, biztonságban!"
47. És kiragadjuk azt, ami a keblükben volt [az evilági] gyűlöletből, testvérekként, kereveteken [ülnek] egymással szemben.
48. Nem éri ott őket kimerültség, és nem lesznek onnan kiűzve.
49. Add hírül [ó Mohamed] a szolgáimnak, hogy bizony, én vagyok a Megbocsátó, az Irgalmas!
50. És hogy a gyötrelmem [amivel lesújtok,] az a fájdalmas gyötrelem.

51. És adj hírt nekik Ábrahám vendégeiről!
52. [Említsd meg,] amikor beléptek hozzá, s azt mondták: „Békesség!", azt mondta [Ábrahám]: „Bizony, mi félünk tőletek."

53. Azt mondták [az angyalok]: „Ne félj! Bizony, örömhírt adunk neked egy nagy tudású ifjúról!”
54. Azt mondta: „Örömhírt adtok-e nekem [egy fiúgyermekről], holott utolért engem az öregkor? Hát miről adtok örömhírt?”
55. Azt mondták: „Az igazsággal [megegyezően] adtunk neked örömhírt. Ne tartozz hát a csüggedők közé!”
56. Azt mondta: „És ki csüggedne el Ura könyörülete felől, ha csak nem a tévelygők?”
57. [Ezután] azt mondta: „Hát milyen súlyos ügyben [vagytok itt], ó ti Küldöttek?”
58. Azt mondták: „Bizony, egy gonosztevő néphez küldettünk el,
59. Kivéve Lót családját. Mi meg fogjuk őket menteni [a pusztulástól], mindannyiukat,
60. Kivéve a feleségét.” [Úgy] rendeltük el, hogy azok közül való lesz, akik hátramaradnak.

61. És miután eljöttek Lót családjához a küldöttek,
62. Azt mondta [Lót]: „Bizony, ti ismeretlen emberek vagytok.”
63. Azt mondták: „Dehogy! Mi azt hoztuk el neked, amiben ők kételkedtek.
64. És mi az Igazságot hoztuk el neked, bizony, mi igazmondók vagyunk.
65. Indulj hát útra éjszaka a családoddal az éjjel egy része alatt, és kövesd a nyomukat, és senki meg ne forduljon közületek! És oda menjetek, ahová parancsot kaptatok!”
66. És elrendeltük (sugalltuk) neki azt a parancsot, hogy azok (a bűnösök) utolsó maradéka ki lesz irtva reggelre kelve.
67. És [a vendégek érkezésének hírére] eljöttek a város lakói, örvendezve [a hírnek].
68. Azt mondta [Lót]: „Bizony, ezek az én vendégeim, ne gyalázzatok hát meg!
69. És féljétek Allahot, és ne szégyenítsetek meg!”
70. Azt mondták: „Hát vajon nem tiltottunk-e el a teremtményektől (az emberek befogadásától)?”

71. Azt mondta [Lót]: „Ezek a lányaim (a nők a közösségből) [velük házasodjatok], ha valóban megteszitek [akkor az jobb nektek]!”
72. [Esküszöm] az életedre [ó Mohamed]! Bizony, ők részegségükben vakon bolyongnak.
73. És elragadta őket a kiáltás napkeltekor.
74. Feje tetejére állítottuk (elpusztítottuk) [a várost], és égetett agyagból való köveket zúdítottunk rájuk.
75. Bizony, ebben jelek vannak a [tanulságokat] kikövetkeztetőknek.
76. És bizony, ez [a város] egy fennálló úton van [amelyen haladnak a karavánok].
77. Bizony, ebben jel van a hívők számára!

78. És bizony, a cserjés [erdő] lakói igazságtalanok voltak.
79. Elégtételt vettünk hát rajtuk, és bizony, mindkettő [település] nyilvánvaló úton van [amelyet követnek az utazók].

80. És bizony, a sziklás völgy lakói meghazudtolták a küldötteket.
81. És elhoztuk nekik a jeleinket, ám ők elfordultak azoktól.
82. És a hegyekből házakat faragtak ki, biztonságban [érezve magukat].
83. És elragadta őket a kiáltás reggelre kelve.
84. És nem vált a hasznukra az, amire szert tettek.

85. És nem teremtettük meg az egeket és a földet, és mindazt, ami közöttük van, csakis az igazsággal (céllal). És bizony, az Óra el fog jönni. Legyél hát elnéző, szép elnézéssel!
86. Bizony, az Urad az, aki [mindent] Teremtő, a Mindentudó.

87. És bizony, neked adtuk a hét ismételten [recitált áját] és a Hatalmas Koránt.
88. Ne mereszd a szemed [sóvárogva] arra, amit élvezetül adtunk egyes csoportoknak közülük, és ne légy szomorú [a hitetlenségük] miatt! És ereszd le [védő-]szárnyaidat a hívőkre!
89. És mondd [ó Mohamed]: „Bizony, én vagyok a nyilvánvaló figyelmeztető!”

90. [Figyelmeztetünk titeket a büntetésre] ahogyan lebocsátottunk [azt] a szétosztókra,
91. Akik a Koránt tagolttá tették (az egyik részében hittek, a másikat pedig tagadták).
92. És [esküszöm] Uradra! Bizony, meg fogjuk kérdezni őket, mindannyiukat!
93. Arról, amit cselekedtek.
94. Hirdesd hát ki azt, amire parancsot kaptál, és fordulj el az [Allah mellé] társistent állítóktól!
95. Bizony, Mi elegendőek vagyunk számodra a gúnyolódókkal szemben,
96. Akik Allah mellé más istent tesznek meg [társistennek]. Hát meg fogják tudni!
97. És bizony, Mi tudjuk, hogy a kebled összeszorul amiatt, amit mondanak.
98. Magasztald hát az Urad az Őt illető hálatelt dicsérettel, s tartozz a leborulók közé!
99. És szolgáld az Urad, amíg el nem jön hozzád a bizonyosság (a halál)!

16. A méhek (an-Nahl)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Elérkezett Allah parancsa, ne siettessétek hát azt! Magasztaltassék Ő! És [Ő] afelett van, amit társistenként állítanak [Őmellé].
2. Lebocsátja az angyalokat a lélekkel (a kinyilatkoztatással) az Ő parancsából arra, akire akarja az Ő szolgái közül, [mondván] hogy: „Figyelmeztessétek az embereket arra, hogy nincs más [jogosan imádható] isten csak Én! Hát engem féljetek!”
3. Megteremtette az egeket és a földet az igazsággal (céllal). [Ő] afelett van, amit társistenként állítanak [Őmellé].
4. Megteremtette az embert egy cseppből (megtermékenyült ivarsejtből), és íme, ő [mégis] nyilvánvaló vitázó.
5. És a jószágokat is megteremtette, azokból számotokra melegedés és haszon van, és azokból esztek.
6. És szépség van azokban nektek, amikor este hazahajtjátok, és amikor reggel kihajtjátok [legelni őket].
7. És hordozzák a terheiteket olyan helység felé, amelyet nem érhetnétek el, csak nagy fáradsággal. Bizony, Uratok Együttérző, Irgalmas.
8. [És teremtette] a lovakat, az öszvéreket és a szamarakat, hogy utazzanak rajtuk és díszül számotokra, és olyan dolgokat is teremt, amikről ti nem tudtok.
9. És Allahra tartozik az egyenes út [kijelölése], és vannak elhajló [utak]. És ha akarta volna, mindannyiótokat [igaz útra] vezetett volna.

10. Ő az, aki vizet bocsát le az égből, abból nektek ital [származik], és [sarjad] általa növényzet, amelyben [a jószágaitokat] legeltetitek.
11. Sarjasztja általa nektek a gabonákat, az olajfákat, a datolyapálmákat, és a szőlőtőkéket, és [sarjaszt] mindenféle termést. Bizony, ebben jel van egy olyan nép számára, akik elgondolkodnak.
12. És szolgálatotokra rendelte az éjszakát és a nappalt, a Napot és a Holdat és a csillagokat, amelyek az Ő parancsa által vannak szolgálatra rendelve.

Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik élnek az eszükkel.

13. És [szolgálatotokra lett rendelve] mindaz, amit a földön szétszórt nektek különböző színekben. Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik okulnak [az intésből].

14. És Ő az, aki szolgálatra rendelte a tengert, hogy friss húst egyetek abból, és hogy ékszereket hozzatok fel belőle, melyeket magatokra öltötök. És láthatod a hajókat, amint átszelik azt [utasokat szállítva], és hogy az Ő kegyét keressétek [az áruszállítással], és hátha hálásak lesztek.

15. És szilárdan rögzítetteket (hegyeket) vetett a földbe – hogy [ne] rázkódjon veletek – és folyókat és utakat. Hátha igaz útra leltek.
16. És [útba igazító] jeleket, és a csillagok által ők helyes útra lelnek.
17. Hát vajon, aki teremt, olyan lenne, mint aki nem teremt? Hát vajon nem okultok [az intésből]?
18. És ha megpróbálnátok megszámolni Allah jótéteményét, nem lennétek képesek megszámlálni azt. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.

19. És Allah tudja azt, amit elrejtetek és azt [is] amit kinyilvánítotok.
20. És akikhez Allah helyett fohászkodnak, azok nem teremtenek semmit, és ők maguk is teremtve lettek.
21. Halottak ők, nem élők. És észre sem veszik, hogy mikor támasztatnak fel.
22. A ti istenetek Egy Isten! És akik nem hisznek a túlvilágban, azoknak a szíve tagadja [a feltámadást], miközben ők fennhéjázók.
23. Nem kétséges, hogy Allah tudja azt, amit eltitkolnak, és azt [is], amit kinyilvánítanak. Bizony, Ő nem szereti a fennhéjázókat.

24. És ha az mondatik nekik: „Mit bocsátott le az Uratok?” Azt mondják: „[Ezek] a hajdanvoltak legendái”,
25. Hogy aztán hordozzák a terheiket (bűneiket) teljes egészében a Feltámadás Napján, és azok terhének egy részét is, akiket tudás nélkül visznek tévelygésbe. Lám, mily rossz az, amit teherként hordoznak!

26. Már [gonosz] tervet szőttek azok [is], akik előttük éltek, ám eljött Allah [pusztítása] az építményükre az alapok felől, és a tető fölöttük rájuk roskadt, és onnan jött el hozzájuk a gyötrelem, ahonnan észre sem vették [az eljövetelét].
27. Majd a Feltámadás Napján [Allah] megszégyeníti őket és azt mondja [nekik]: „Hol vannak azok, akiket Én mellém társistenként állítottatok, akik miatt szembeszegültetek [Velem]?" Azok, akiknek a tudás adatott, azt mondják: „Bizony, ma a szégyen és a rossz [sújt le] a hitetlenekre."
28. Akiket elszólítanak [a halál] angyalai, miközben magukkal szemben igazságtalanok voltak, azok akkor teljes megadást mutatnak [mondván:] „Nem cselekedtünk semmi rosszat!" [Az lesz nekik mondva:] „Dehogynem! Bizony, Allahnak tudomása van arról, amit cselekedtetek.
29. Lépjetek hát be a Gyehenna kapuin, örökké abban fogtok maradni! Milyen nyomorúságos a fennhéjázók otthona!"

30. És az mondatik azoknak, akik istenfélők voltak: „Mit bocsátott le az Uratok?" Azt mondják: „Jót!" Akik jótevően cselekedtek, azoknak az evilágon jó jár. Ám a túlvilági lakhely jobb! És milyen kitűnő az istenfélők lakhelye!
31. Örökké tartó kertekbe léphetnek majd be [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak. Abban számukra az lesz, amit csak akarnak. Allah ekképpen adja meg a fizetségét az istenfélőknek.
32. Akiket elszólítanak [a halál] angyalai, miközben jók voltak, azoknak azt mondják [az angyalok]: „Békesség reátok! Lépjetek be a Paradicsomba azért, amit cselekedtetek!"

33. Vajon várnak-e másra, mint hogy eljöjjenek hozzájuk [a halál] angyalai, vagy hogy eljöjjön az Urad parancsa? Ekképpen tettek azok is, akik előttük éltek. Ám Allah nem követett el igazságtalanságot velük szemben, hanem ők voltak saját magukkal szemben igazságtalanok.
34. És lesújtott rájuk azon rossz tettek [fizetsége], amit cselekedtek, és körbekerítette őket az [a büntetés], amiből gúnyt űztek.

35. És azok, akik társistent állítottak [Allah] mellé, azt mondták: „Ha Allah úgy akarta volna, akkor nem szolgáltunk volna Rajta kívül semmit, sem mi, sem atyáink, és semmit sem tettünk volna tilalmasnak [az Ő parancsa] nélkül." Ekképpen tettek azok [is], akik előttük éltek. És vajon tartozik-e más a küldöttekre, mint a világos [üzenet-]átadás?
36. És bizony, minden közösségben támasztottunk küldöttet [aki azt hirdette]: „Szolgáljátok Allahot és kerüljétek el a hamisan istenítetteket!" És volt közöttük olyan [közösség], akit Allah [az igaz útra] vezetett, és volt közöttük olyan [közösség], akire nézve jogossá vált a tévelygés. Járjátok hát be a földet, és nézzétek meg, milyen végre jutottak azok, akik meghazudtolták [a küldötteket]!
37. Ha bármennyire is ügyelsz az ő [igaz útra] vezetésükre, Allah nem vezeti [igaz útra] azt, akit tévelygésbe vitt, és nem lesz, aki győzelemre vinné őket.
38. Allahra esküdtek meg a legerőteljesebb esküikkel, hogy Allah nem támasztja fel azt, aki meghalt. Dehogynem, [ez] Tőle való igaz ígéret! Ám a legtöbb ember [ezt] nem tudja.
39. [Feltámasztja őket] azért, hogy nyilvánvalóvá tegye számukra azt, amiben összekülönböztek, s hogy megtudhassák azok, akik hitetlenné váltak, hogy hazugok voltak.
40. Bizony, a Mi szavunk valamit illetően – ha akarjuk [hogy legyen] – csupán az, hogy azt mondjuk annak: „Legyél!", és az van.

41. És akik elvégezték Allahért a kivándorlást, azután, hogy igazságtalanságot szenvedtek el, azoknak bizony az evilágon jó lakóhelyet fogunk kijelölni. Ám a Túlvilágon nagyobb a jutalom. Bárcsak rendelkeztek volna tudással!
42. [Ők azok] akik türelmesek voltak és az Urukra hagyatkoznak.

43. És nem küldtünk el előtted [ó Mohamed] csupán férfiakat, akiknek [kinyilatkoztatást] sugalltunk. Kérdezzétek hát meg az Emlékeztetés (az Írás) birtokosait, ha nem tudjátok [azt]!

44. [Elküldtük őket] a nyilvánvaló bizonyítékokkal és a Könyvekkel. És lebocsátottuk neked az Emlékeztetést (a Koránt) azért, hogy nyilvánvalóvá tedd az embereknek azt, ami lebocsáttatott nekik, és hátha elgondolkodnak.
45. Vajon hát azok, akik gonosz terveket szőttek, biztonságban érzik magukat azzal szemben, hogy Allah egyszer csak lesüllyeszti velük a földet, vagy hogy onnan jön el hozzájuk a gyötrelem, ahonnan észre sem veszik [az eljövetelét]?
46. Vagy megragadja őket, miközben járnak-kelnek [ügyeiket intézve], és ők nem fogják [Allahot] megakadályozni [semmiben]?
47. Vagy megragadja őket, miközben [a megragadásuktól] félnek? Ám Uratok bizony Együttérző, Irgalmas.
48. Hát vajon nem látták azt, hogy amit Allah teremtett, mindannak az árnyéka [reggel és délután] jobbra és balra vetül, leborulva Allah előtt, miközben megalázkodnak?
49. És Allahnak borul le mindaz, ami egekben és ami a földön van a mozgó [élőlények] közül, és az angyalok, és ők nem fennhéjáznak.
50. Félik az Urukat felettük és azt teszik, amire parancsot kapnak.

51. Allah azt mondta: „Ne vegyetek magatoknak két istent! Bizony, Ő Egy Isten! Hát tőlem rettegjetek!"
52. És az Övé mindaz, ami az egekben és ami a földön van, és Őt illeti meg a vallás (az engedelmesség) mindörökké. Vajon hát Allahon kívül mást féltek?
53. És bármi jótéteményben van részetek, az Allahtól van! Majd, ha ártalom ér titeket, [egyedül] Őhozzá kiáltotok segítségért.
54. Aztán, amikor elhárította rólatok az ártalmat, íme [akkor] egy csoport közületek társistent állít Ura mellé.
55. Azért, hogy hitetlenné (hálátlanná) váljanak azzal [a jótéteménnyel] szemben, amit adtunk nekik. Élvezzétek hát [az evilági életet], majd meg fogjátok tudni [hitetlenségetek következményét]!

56. És kijelölnek annak (a hamis isteneiknek), amiről nem tudnak semmit, egy részt abból amivel elláttuk őket. Allahra! Bizony, meg lesztek kérdezve arról, amit kitaláltatok!
57. És Allahnak leánygyermekeket tulajdonítanak – magasztaltassék! – és maguknak azt, amire vágynak (fiúgyermekeket).
58. És amikor valamelyiküknek leánygyermek [születéséről] adnak örömhírt, az arca elsötétül, miközben leplezi [a bánatát].
59. Elrejtőzik a népe elől azon rossz miatt, amiről örömhírt kapott. Vajon megtartsa-e őt [saját maga] megaláztatására, vagy temesse a porba? Lám, milyen rossz az, ahogyan ítélkeznek!
60. Akik nem hisznek a Túlvilágban, azoké a rossz példázat (tulajdonság), és Allahé a legmagasztosabb példázat (tulajdonság). És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.
61. És ha számonkérné (megbüntetné) Allah az embereket az igazságtalanságukért, akkor nem hagyna rajta (a földön) egyetlen mozgó [élőlényt] sem. De Ő haladékot ad nekik egy megszabott határidőig. Amikor pedig eljön a határidejük, nem késleltethetik azt egy órával sem, se nem hozhatják előre.
62. És Allahnak olyat tulajdonítanak, amit ők maguk utálnak. És a nyelvük hazugságot ír le [mondván], hogy nekik jár a legjobb (a Paradicsom). Nem kétséges, hogy nekik a [Pokol-]tűz jár, és az, hogy [mindenkit] megelőzve vitetnek oda.

63. Allahra! Bizony, már az előtted élt közösségekhez is küldtünk [küldötteket]. Ám a sátán díszessé tette számukra a cselekedeteiket, így ő a pártfogójuk ma, és fájdalmas gyötrelem jár nekik.
64. És nem bocsátottuk le neked az Írást (a Koránt) másért, mint hogy nyilvánvalóvá tedd nekik azt, amiben összekülönböztek, és útmutatásként és könyörületként egy olyan nép számára, akik hisznek.

65. És Allah vizet bocsátott le az égből, majd életre keltette általa a földet, annak halála (kiszáradása) után. Bizony, ebben jel van egy olyan nép számára, akik hallanak.

66. És bizony, tanulság van nektek a jószágokban [is]. Mi abból itatunk titeket, ami a hasukban van – a béltartalom és a vér között -, tiszta tejjel, amely könnyen iható az ivók számára.
67. És a datolyapálmák és a szőlők gyümölcseiből részegítő [italt] és jó ellátást (táplálékot) készítetek magatoknak. Bizony, ebben jel van egy olyan nép számára, akik élnek az eszükkel.
68. És Urad azt sugallta a méhnek: „Készíts magadnak házakat a hegyeken, a fákon, és azokon [az építményeken], amelyeket [az emberek] emelnek!"
69. Aztán egyél mindenféle gyümölcsből és járd az Urad könnyen járható útjait! A [méh] hasából különböző színű ital ered, amelyben gyógyulás van az emberek számára. Bizony, ebben jel van egy olyan nép számára, akik elgondolkodnak.

70. És Allah teremtett titeket, aztán magához szólít titeket. Ám van közöttetek olyan, aki a legalávalóbb életkorba (vénségbe) juttatik, hogy miután tudott, ne tudjon semmit. Bizony, Allah Mindentudó, Mindenható.
71. És Allah előnyben részesített egyeseket közületek másokkal szemben az ellátásban (a megélhetésben). És akik előnyben részesültek, azok nem adják át ellátásukat azoknak, akiket a jobbjuk birtokol (a rabszolgáiknak), hogy egyenlőek legyenek velük abban. Vajon hát Allah jótéteményét tagadják?
72. És Allah saját magatok közül házastársakat adott nektek, és a házastársaitoktól gyerekeket és unokákat adott nektek, és a jó dolgokból látott el titeket. Vajon hát a hamisságban hisznek, és Allah jótéteményével szemben hitetlenné válnak?

73. És Allah helyett olyat szolgálnak, amelynek nem áll módjában ellátni őket semmivel, sem az egekből, sem a földről, és nem is képesek [erre].
74. Ne adjatok hát Allahról példázatokat! Bizony, Allah [mindent] tud, ám ti nem tudtok.
75. Allah példázatot adott egy birtokolt rabszolgáról, akinek nincs hatalma semmi felett, és [egy másikról], akit Tőlünk származó szép ellátással láttunk el, és az titokban és nyíltan adakozik abból. Vajon egyenlők-e ők? A hálatelt dicséret Allahot illeti! De a legtöbbjük nem rendelkezik tudással.

76. És Allah példázatot ad két férfiról. Az egyikük néma, nincs hatalma semmi felett, és ő [csak] teher a gazdájának, akárhová küldi is, semmi jót nem hoz. Vajon ez egyenlő-e azzal, aki megparancsolja az igazságosságot, miközben az egyenes úton van?

77. És Allahot illetik az egek és a föld rejtett dolgai. És az Óra parancsa csupán olyan, mint egy szempillantás, vagy még gyorsabb. Bizony, Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.
78. És Allah hozott ki titeket az édesanyáitok hasából [úgy, hogy] nem tudtatok semmit. És [aztán] megadta nektek a hallást, a látást és a szívet (értelmet), hátha hálásak lesztek.
79. Vajon nem gondolkodtak el a madarakon, amint [repülésre] rendeltetve [lebegnek] az ég levegőjében? Nem tartja meg őket más, csak Allah. Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik hisznek.

80. És Allah a házaitokat nyugalom helyévé tette számotokra, és a jószágok bőréből házakat adott nektek, amelyeket könnyűnek találtok azon a napon, amikor utaztok, és azon a napon, amikor megállapodtok. És gyapjújukból, szőrméjükből és szőrükből egy időre berendezési tárgyakat és [a megélhetéshez szükséges] holmikat [adott].
81. És Allah árnyékot adott nektek abból, amit teremtett, és a hegyeken [menedékül szolgáló] üregeket adott nektek. És ruhákat adott nektek, amelyek megóvnak titeket a hőségtől, és [más] ruhákat, amelyek megóvnak titeket, amikor harcoltok. Ekképpen teljesíti ki jótéteményét irántatok, hátha alávetitek magatokat [Neki].
82. Ha pedig hátat fordítanak, úgy rád csupán a világos [üzenet-]átadás tartozik.
83. Ismerik Allah jótéteményét, aztán megtagadják azt. És a legtöbbjük hitetlen.

84. És [emlékezz] arra a napra, amikor minden közösségből támasztunk egy tanút, aztán nem adatik engedély [a mentegetőzésre] azoknak, akik hitetlenné váltak, és nem kéretik tőlük kiengesztelés [Allah felé].

85. És amikor meglátják a gyötrelmet azok, akik igazságtalanságot követtek el, akkor nem enyhíttetik majd számukra, és haladékot sem fognak kapni.
86. És amikor azok, akik társistent állítottak [Allah mellé] meglátják azokat, akiket társistenné nyilvánítottak, azt fogják mondani: „Urunk! Ezek azok, akiket társistenné nyilvánítottunk, akikhez Helyetted fohászkodtunk." Azok pedig feléjük vetik a szót: „Bizony, hazugok vagytok!"
87. És azon a napon teljes megadást mutatnak Allahnak, és eltűnik mellőlük mindaz, amit kitaláltak.
88. Akik hitetlenné váltak és távol tartottak [másokat] Allah Útjától, azokat gyötrelemmel halmozzuk el a gyötrelem felett azért, mert romlást okoztak.
89. És [említsd meg azt] a napot, amikor minden közösségből saját maguk közül egy tanút támasztunk velük szemben, és téged hozunk elő tanúként ezekkel szemben! És lebocsátottuk neked az Írást minden dolog világos magyarázataként, és útmutatásként, és könyörületként és örömhírként azoknak, akik alávetik magukat [Allahnak].

90. Bizony, Allah az igazságosságra, és a jótevő cselekvésre és a rokonoknak való adakozásra szólít fel, és eltilt a förtelmességtől, és az elvetendőtől és a zsarnokságtól. Int titeket, hátha okultok [az intésből].
91. És teljesítsétek az Allahhal [kötött] egyezséget, ha egyezséget kötöttetek, és ne szegjétek meg az esküket, azok megerősítése után, miközben Allahot tettétek meg kezesnek magatok ellen! Bizony, Allah tudja, hogy mit tesztek.
92. És ne legyetek olyanok, mint az [az asszony], aki szálakra bontja fonását, miután erősen [megfonta], azzal, hogy esküiteket csalárdság eszközévé teszitek, [csupán azért], mert az egyik közösség nagyobb számú, mint a [másik] közösség! Allah ezzel csupán próbának vet alá titeket. Bizony, világosan meg fogja magyarázni nektek a Feltámadás Napján azt, amiben összekülönböztetek.
93. És ha Allah úgy akarta volna, akkor egyetlen közösséggé tett volna titeket, ám Ő tévelygésbe viszi azt, akit akar, és [igaz úton] vezeti azt, akit akar. És bizony meg lesztek kérdezve arról, amit cselekedtetek.

94. És ne tegyétek esküiteket egymás közötti csalárdság eszközévé, nehogy megcsússzon a lábatok, miután szilárdan álltatok [az igaz hiten], és [nehogy] a rosszat (az evilági büntetést) kelljen megízlelnetek azért, mert távol tartottatok [másokat] Allah Útjától, és nehogy [emiatt] hatalmas gyötrelem járjon nektek!
95. És ne kótyavetyéljétek el az Allahhal [kötött] egyezséget csekély áron! Bizony az, ami Allahnál van, jobb nektek, ha valóban rendelkeztek tudással!
96. Ami nálatok van, az elfogy, ám ami Allahnál van, az maradandó. És azoknak a jutalmát, akik türelmesek voltak, a legjobb cselekedeteiknek megfelelően fogjuk megfizetni.
97. Aki jótettet cselekszik, [legyen] akár férfi, akár nő, és hívő, jó életben fogjuk őt részesíteni, és jutalmát a legjobb cselekedeteinek megfelelően fogjuk megfizetni.

98. És amikor a Koránt [akarod] recitálni, akkor keress menedéket Allahnál a megkövezett sátán elől!
99. Bizony, nincs neki (a sátánnak) hatalma azok felett, akik hisznek és Urukra hagyatkoznak.
100. Csupán azok felett van hatalma, akik pártfogójukká teszik, és azok felett, akik [Allah] mellé társistent állítanak.
101. És amikor kicserélünk egy jelet (Korán-idézetet) egy másik jellel – és Allah jobban tudja, mit bocsát le –, azt mondják [a hitetlenek]: „Te csupán hazugságot találsz ki!” De a legtöbbjük nem rendelkezik tudással.
102. Mondd [ó Mohamed]: „A Szent Lélek (Gábriel) bocsátotta le azt az Uradtól az igazsággal, hogy megszilárdítsa azokat, akik hisznek, és útmutatásként és örömhírként azok számára, akik alávetik magukat [Allahnak].”
103. És bizony tudjuk, hogy ők azt mondják: „Őt csupán egy ember tanítja!” Azonban annak a nyelve, akire ők utalnak, nem-arab, ez (a Korán) azonban világos arab [nyelven van].
104. Bizony, akik nem hisznek Allah jeleiben, [azokat] Allah nem vezeti [az Egyenes Úton] és nekik fájdalmas gyötrelem jár.
105. Csupán azok találják ki a hazugságot, akik nem hisznek Allah jeleiben, és ők a hazugok.

106. Aki hitetlenné vált Allahhal szemben, miután hívő volt, kivéve azt, aki kényszerítve volt, miközben szíve nyugodt a hit felől, hanem az, aki kitárta keblét a hitetlenség előtt, nos azokat Allah haragvása sújtja, és nekik hatalmas gyötrelem jár.
107. Ez azért van, mert előnyben részesítették az evilágot, a túlvilággal szemben, és [azért] mert Allah nem vezeti [az igaz útra] a hitetlen népet.
108. Ők azok, akiknek Allah lepecsételte a szívüket, a hallásukat és a látásukat. És ők azok, akik figyelmen kívül hagyják [a büntetést].
109. Nem kétséges, hogy a túlvilágon ők lesznek a vesztesek.

110. Majd, bizony, az Urad azokkal szemben, akik kivándoroltak azt követően, hogy próbára lettek téve, majd küzdöttek és türelmesek voltak – bizony az Urad, azután [a próbatételt követően] Megbocsátó, Irgalmas!
111. Azon a napon (a Feltámadás Napján) minden ember eljön, hogy saját magáért vitázzon, és minden ember [fizetsége] teljessé tétetik azért, amit cselekedett, miközben nem szenvednek el igazságtalanságot.

112. És Allah példázatot adott egy városról, amely biztonságos és nyugodt volt, az ellátása bőségesen jött hozzá minden helyről, ám az megtagadta Allah jótéteményeit, Allah pedig megízleltette vele az éhség és a félelem öltözékét azért, amit [a lakói] műveltek.
113. És bizony, eljött hozzájuk egy közülük való küldött, ám ők meghazudtolták. A gyötrelem pedig elragadta őket, miközben igazságtalanok voltak.

114. Egyetek hát abból, amivel Allah ellátott titeket, megengedett és jó [táplálék] gyanánt! És legyetek hálásak Allah jótéteménye iránt, ha valóban Őt szolgáljátok!
115. Bizony, csupán az elhullott állat [húsát] tette tilalmassá számotokra, és a vért és a disznóhúst, és azt, amit [a levágáskor] Allah helyett [társistennek] ajánlanak fel. Ám, aki rákényszerül [ezek fogyasztására] anélkül, hogy vágyakozna [az engedetlenségre], vagy túlkapásra vetemedne [ezek fogyasztásában, azt nem terheli bűn]. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.

116. És ne mondjátok arról, amiről a nyelvetek hazugságot állít, [hogy] „ez megengedett, ez pedig tiltott”, [azért] hogy hazugságot találjatok ki Allahról! Bizony, akik hazugságot találnak ki Allahról, azok nem fognak boldogulni.
117. [Ez] csekély [mulandó] élvezet, és nekik fájdalmas gyötrelem jár.
118. És azoknak, akik zsidók, tilalmassá tettük, amit korábban elbeszéltünk neked. És nem követtünk el igazságtalanságot ellenük, hanem ők voltak igazságtalanok saját magukkal szemben.
119. Majd bizony, az Urad – azokkal szemben, akik tudatlanságból cselekedtek rosszat, majd azután bűnbánatot tanúsítottak és megjavultak – bizony, a te Urad azután Megbocsátó, Irgalmas [irántuk].

120. Bizony, Ábrahám [egymagában] egy közösség volt, aki alázatosan engedelmes volt Allah iránt, haníf (egyistenhívő, a hamis vallásoktól elhajló) volt, és nem tartozott az [Allah mellé] társistent állítók közé.
121. Hálás volt az Ő jótéteményei iránt. [Allah] kiválasztotta és az Egyenes Útra vezette őt.
122. És az evilágon jót adtunk neki, a túlvilágon pedig a jó emberek közé fog tartozni.
123. Majd [kinyilatkoztatásként] sugalltuk neked [ó Mohamed], hogy kövesd Ábrahám vallását hanífként (egyistenhívőként, a hamis vallásoktól elhajlóként), és ő nem tartozott az [Allah mellé] társistent állítók közé.
124. A szombat [törvénye] csupán azoknak rendeltetett el, akik összekülönböztek miatta. És bizony, az Urad ítélkezni fog közöttük [a Feltámadás Napján] abban, amiben összekülönböztek.
125. Hívj az Urad Útjára bölcsességgel és szép intéssel, és szállj vitába úgy, ahogy a legjobb! Bizony, az Urad jobban tudja, hogy ki tévelyedett el az Ő útjáról, és Ő tudja a legjobban, hogy kik vannak az [igaz] úton vezetve.
126. És ha büntettek (megtoroltok), akkor olyan mértékben büntessetek (toroljatok meg), amilyen mértékben titeket büntettek (ártottak nektek)! Ám ha türelmet tanúsítotok, az bizony jobb a türelmeseknek.
127. Legyél türelmes, ám nem lesz türelmed, csak Allah által! És ne szomorkodj miattuk, és ne legyél gondterhelt azért, ami [gonosz] tervet szőnek!
128. Bizony, Allah azokkal van, akik félik [Őt] és azokkal, akik jótevők.

17. Az éjszakai utazás (al-Iszra)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Magasztaltassék az, aki éjszaka utazásra vitte a szolgáját a Tilalmas Mecsettől (Mekkában) a Legtávolabbi Mecsetig (Jeruzsálemben), amelynek megáldottuk a környékét, hogy mutassunk neki a jeleinkből. Bizony, Ő a mindent Halló, a mindent Látó.

2. És odaadtuk Mózesnek az Írást, és azt útmutatássá tettük Izrael gyermekeinek [mondván:] „Ne tegyetek magatoknak Rajtam kívül [más] védelmezőt!
3. [Ti, akik] a leszármazottai [vagytok] azoknak, akiket Noéval együtt vittünk [a bárkán]! Bizony, ő hálás szolga volt."
4. És elrendeltük az Írásban Izrael gyermekeivel kapcsolatban: „Bizony, két alkalommal fogtok romlást okozni a földön, és fennhéjázni fogtok nagy fennhéjázással!"
5. És amikor bekövetkezett az ígéret az elsőre a két alkalom közül, hatalmas haderővel bíró szolgáinkat támasztottuk ellenetek, akik tüzetesen átkutatták a lakhelyeket. És az egy beteljesedett ígéret volt.
6. Majd vissza adtuk nektek a győzelmet felettük, és bőségesen gondoskodtunk rólatok vagyonnal és gyermekekkel, és nagyobb számú sereggé tettünk titeket.
7. Ha jótevők vagytok, akkor magatoknak vagytok jótevők, ha pedig rosszat cselekszetek, azt [szintén] magatoknak teszitek. Amikor pedig bekövetkezik az ígéret az utolsó alkalomra [akkor ismét elküldjük szolgáinkat], hogy elkomorítsák az arcotokat, és hogy belépjenek a mecsetbe (Jeruzsálemben), ahogyan az első alkalommal léptek be oda, és hogy nagy pusztítással pusztítsák el azt, amit a hatalmukba kerítettek.
8. Az Uratok talán megkönyörül rajtatok. Ám ha visszatértek [a romlás okozásához], akkor Mi is visszatérünk [a megbüntetésetekhez]. És a Gyehennát a hitetlenek tömlöcévé tettük.

9. Bizony, ez a Korán arra vezet, ami egyenesebb (igazságosabb és helyesebb), és örömhírt ad a hívőknek, akik jótetteket cselekszenek [arról], hogy nekik nagy jutalom jár.
10. És [arról] hogy akik nem hisznek a túlvilágban, azoknak fájdalmas gyötrelmet készítettünk elő.
11. És az ember úgy fohászkodik a rosszért, ahogyan a jóért is fohászkodik, és az ember [mindig] elhamarkodott volt.

12. És az éjszakát és a nappalt két jellé tettük. És eltöröltük az éjszaka jelét, és a nappal jelét olyanná tettük, ami által láthatóvá válnak [a dolgok], azért, hogy az Uratoktól származó kegyeket keressétek, és hogy megtudhassátok az évek számát, s a[z idő-]számítást. És minden dolgot elmagyarázva, részletesen fejtettünk ki.
13. És minden embernek a nyakára kötöttük [saját jó vagy rossz] tettét, és a Feltámadás Napján egy Írást (tetteinek feljegyzését) hozunk elő neki, amit kiterítve talál majd.
14. [Az mondatik neki:] „Olvasd az írásod (tetteidnek feljegyzését)! A mai napon elegendő vagy önmagaddal szemben elszámoltatónak."
15. Aki az igaz útra lel, az csupán a maga hasznára lel az igaz útra. És aki tévelyeg, az csupán a maga kárára tévelyeg. És egyetlen terhet cipelő sem cipeli egy másiknak a terhét. És Mi nem sújtunk gyötrelemmel addig, amíg nem támasztunk küldöttet.
16. És amikor el akarunk pusztítani egy várost, megparancsoljuk azoknak, akik jólétben dúskáltak, [az engedelmességet], ám azok engedetlenséget követtek el ott. Így vált jogossá vele (a várossal) szemben a [büntetésről szóló] szó, és romba döntöttük azt teljes rombolással.
17. És hány nemzedéket pusztítottunk el Noé után! És elegendő a te Urad a szolgái vétkeinek jó ismerőjeként [és mindent] látójaként.

18. Aki a tovasiető [evilági élvezetet] akarja, Mi abban (az evilágon) sietve megadjuk azt, amit akarunk, annak, akinek csak akarjuk. Majd a Gyehennát tesszük meg neki [büntetésének helyéül], amelyben égni fog, megalázottan, kitaszítva.

19. És aki a túlvilágot akarja és azt megillető igyekezettel igyekszik érte, miközben hívő, azoknak az igyekezete meg lesz hálálva.
20. Mindannyiuknak – ezeknek és azoknak is – bőségesen adunk az Urad ajándékából, és az Urad ajándéka [senkitől] sincs eltiltva.
21. Nézd meg, hogyan részesítettünk egyeseket közülük előnyben a többiekkel szemben, ám a túlvilág bizony nagyobb fokozatokban és nagyobb kitüntetettségben!

22. Ne helyezz Allah mellé más istent, mert akkor ott maradsz megalázottan, elhagyatottan!
23. És elrendelte az Urad, hogy ne szolgáljatok mást, csak Őt, és hogy bánjatok jól a szülőkkel. És ha kettejük közül az egyik, vagy mindketten elérik melletted az időskort, akkor ne mondd nekik azt, hogy: „Pfúj!", és ne becsméreld őket, és tisztes szavakkal szólj hozzájuk!
24. És ereszd le nekik könyörületből az alázatosság szárnyát, és mondd: „Uram! Könyörülj meg rajtuk, amiért ők felneveltek engem kiskoromban!"
25. Az Uratok jobban tudja mi van bennetek. Ha jó emberek vagytok, hát bizony, Ő megbocsátó azok iránt, akik gyakran [bűnbánóan] visszatérnek [Hozzá].
26. És add meg a rokonnak a jogos részét, és a szegénynek és az utazónak [is], ám ne pazarolj mértéktelenül!
27. Bizony, a pazarlók a sátánok testvérei, és a sátán az ő Urával szemben mindig nagyon hálátlan.
28. És ha elfordulsz tőlük (azoktól, akik jogosultak az adományra, mert nincs mit adnod), áhítozva Urad könyörületét (bőséges ellátását), amelyet remélsz, akkor [legalább] kedves szavakkal szólj hozzájuk!
29. És ne hagyd a kezed a nyakadhoz bilincselve (ne légy fukar), és ne terjeszd ki teljes mértékben (ne légy pazarló), különben ott maradsz leszidva, nyomorogva!
30. Bizony, Urad annak terjeszti ki az ellátást, akinek akarja, és szűkössé teszi [azt másoknak]. Bizony, Ő jól ismeri és átlátja szolgáit.

31. És ne öljétek meg gyermekeiteket szegénységtől tartva! Mi látjuk el őket és titeket is. Bizony, a megölésük nagy vétek!
32. És ne közelítsetek a paráznasághoz! Bizony, az förtelmes tett és milyen rossz út!
33. És ne öljétek meg azt az embert, akinek [életét] Allah tilalmassá tette, csakis jogosan (emberölés vagy a földön való pusztítás büntetéseként)! És aki igazságtalanul öletik meg, akkor az ő pártfogójának (legközelebbi rokonának) hatalmat adtunk [a kiegyenlítésre, megkegyelmezésre vagy váltságdíj elfogadására], ám ne legyen mértéktelen az ölésben! Bizony, Ő meg lesz segítve.
34. És ne közelítsetek az árva vagyonához, csak a legjobb módon [megőrizve és gyarapítva azt], amíg el nem éri érett korát! És teljesítsétek az egyezséget! Bizony, az egyezség számon lesz kérve [rajtatok]!
35. És tegyétek teljessé a kimérést (adjatok teljes mértéket), amikor mértek és mérjetek igazságos (pontos) mérleggel! Ez jobb [nektek] és szebb kimenetelű.

36. És ne járj annak nyomdokában, amiről nem rendelkezel tudással! Bizony, a hallásról, a látásról és a szívről – ezekről mind számot kell majd adnia [az embernek]!
37. És ne járj kevélyen a földön! Bizony, te nem fogod áttörni a földet, és nem fogod elérni a hegyeket [sem] magasságban!
38. Mindaz, ami ebből rossz, utálatos a te Urad előtt.
39. Ez annak a bölcsességnek a része, amit az Urad sugallt [kinyilatkoztatásként] neked. És ne helyezz Allah mellé mást istent, mert akkor a Gyehennába vettetsz leszidva, kitaszítva!

40. Vajon a ti Uratok fiúgyermekekkel tüntetett ki titeket, és nőneműeket tett [gyermekeivé] az angyalok közül? Bizony, ti szörnyű szavakat szóltok!
41. És bizony, [sokféle tanítást] sorakoztattunk fel ebben a Koránban, hogy okuljanak [az intésből], de [mindez] nem gyarapítja őket másban, csupán viszolygásban [az igazságtól].
42. Mondd [ó Mohamed]: „Ha lennének mellette istenek, ahogyan ők mondják, akkor azok bizony utat keresnének a Trónus Urához."

43. Magasztaltassék Ő! És [Ő] afelett van, amit [Róla] mondanak, nagy magasztossággal.
44. Őt magasztalja a hét ég és a föld, és akik azokban vannak. És nincs olyan dolog, amely ne Őt magasztalná az Őt illető hálatelt dicsérettel, ti azonban nem értitek az ő magasztalásukat. Ő bizony Béketűrő, Megbocsátó.

45. És amikor te [ó Mohamed] a Koránt recitálod, közéd és azok közé, akik nem hisznek a Túlvilágban, egy rejtett válaszfalat helyeztünk.
46. És a szívükre leplet teszünk, hogy ne érthessék meg azt, és a fülükbe pedig süketséget. És amikor Uradat egyedüli [Istenként] említed meg a Koránban, azok viszolygásukban hátat fordítanak.
47. Mi jobban tudjuk azt, hogy miért hallgatnak téged, amikor hallgatnak [amint recitálod a Koránt], és [azt] amikor ők bizalmasan beszélgetnek, amikor is az igazságtalanok azt mondják: „Ti nem követtek mást, mint egy varázslattal sújtott férfit."
48. Nézd meg, hogyan adnak rólad példázatokat; így hát eltévelyedtek ők, és nem képesek [igaz] útra lelni.

49. És azt mondták: „Vajon amikor már csontokká és szétmállott részekké lettünk, új teremtésben leszünk-e feltámasztva?"
50. Mondd [ó Mohamed]: „Legyetek kövek vagy vas,
51. Vagy akármilyen teremtett dolog, ami nagynak (feltámaszthatatlannak) tűnik kebletekben (elmétekben) [akkor is fel lesztek támasztva]!" És azt mondják majd: „Ki fog minket visszavinni (az életbe)?" Mondd: „Az, aki az első alkalommal létrehozott titeket!" A fejüket csóválják majd feléd, és [gúnyolódva] azt mondják: „Mikor lesz az?" Mondd: „Talán már közel van!"
52. Azon a napon, amikor [Allah] hív titeket [a feltámadásra], ti pedig az Őt illető hálatelt dicsérettel hallgattok rá, miközben azt gondoljátok, hogy nem időztetek [a földön], csak egy keveset.

53. És mondd [ó Mohamed] a szolgáimnak, hogy mondják azt, ami a legjobb! Bizony, a sátán viszályt szít köztük. Bizony, a sátán az ember nyilvánvaló ellensége.

54. Uratok jobban ismer titeket! Ha úgy akarja megkönyörül rajtatok, ám ha úgy akarja, gyötrelemmel sújt titeket. Nem azért küldtünk el téged [ó Mohamed], hogy védelmezőjük legyél.
55. És az Urad jobban ismeri azokat, akik az egekben és a földön vannak. És bizony, egyes prófétákat előnyben részesítettünk másokkal szemben. És Dávidnak Zsoltárokat (Zabúr) adtunk.
56. Mondd [ó Mohamed]: „Hívjátok [segítségül] azokat, akikről azt állítottátok, hogy [ők istenek] Őrajta kívül! Nem áll módjukban elhárítani az ártalmat (betegséget), sem pedig megmásítani (áthelyezni másra)."

57. Akiket [segítségül] hívnak, azok [jó cselekedetükkel] az Urukhoz való [közeledés] eszközét áhítozzák, [versenyezve] melyikük lesz közelebb [Allahhoz]. És remélik az Ő könyörületét, és félik a gyötrelmét (büntetését). Bizony, az Urad gyötrelmétől óvakodni kell.
58. És nincs egyetlen [hitetlen] település sem, amelyet a Feltámadás Napja előtt el ne pusztítanánk, vagy súlyos gyötrelemmel meg ne büntetnénk. Ez egy Írásban (az Őrzött Táblán) van feljegyezve.

59. És semmi nem tartott Minket vissza attól, hogy jeleket küldjünk [amikor a hitetlenek követelték azokat], csak az, hogy a hajdanvoltak meghazudtolták azokat. És [például] Tamúdnak egy nőstény tevét adtunk, látható jelként (egyértelmű csodaként), ám ők igazságtalanságot követtek el ellene. És nem küldünk el jeleket csak azért, hogy félelmet keltsünk (elrettentésként).
60. És [emlékezz arra, ó Mohamed] amikor azt mondtuk neked: „A te Urad [tudásával és hatalmával] körbeveszi az embereket." És nem tettük meg a látomást, amelyet láttattunk veled másért, csupán kísértésnek az emberek számára, és az átkozott fát [is] a Koránban. A félelmet akarjuk felébreszteni bennük, ám ez nem gyarapítja őket másban, csupán nagy túlkapásban.

61. És [említsd meg,] amikor azt mondtuk az angyaloknak: „Boruljatok le Ádám előtt!" Leborultak ők, kivéve Iblísz-t, [aki] azt mondta: „Vajon olyasvalaki előtt boruljak le, akit agyagból teremtettél?"

62. [Iblísz] azt mondta: „Vajon láttad-e azt, akinek a rangját fölém emelted? Ha haladékot adsz nekem a Feltámadás Napjáig, akkor bizony az utódaikat – kevés kivétellel – kötőfékkel fogom vezetni."
63. [Allah] azt mondta: „Menj, és akik követnek téged közülük, bizony, a Gyehenna lesz a fizetségetek, bőséges fizetségként!
64. És hergeld fel hangoddal (sugdosásoddal), akit csak bírsz közülük, és támadj rájuk a lovasságoddal és a gyalogságoddal és légy a társuk a vagyonukban és a gyermekeikben! És ígérgess nekik!" Ám a sátán nem ígér nekik mást, csupán megtévesztést.
65. „Bizony, a szolgáim felett nem rendelkezel hatalommal." És a te Urad elegendő védelmezőnek!

66. Az Uratok az, aki hajtja nektek a hajókat a tengeren, hogy az Ő kegyét keressétek. Bizony, Ő Irgalmas irántatok.
67. Ha ártalom ér titeket a tengeren, eltűnnek azok, akikhez fohászkodtok, kivéve Őt! És amikor kiment titeket a szárazföldre, elfordultok. És az ember [mindig] hálátlan volt.
68. Vajon hát biztonságban érzitek magatok azzal szemben, hogy Allah egyszer csak elsüllyeszti alattatok a szárazföld oldalát, vagy hogy kavicsszóró [szélvihart] küld rátok, majd nem találnátok számotokra védelmezőt?
69. Avagy biztonságban érzitek magatok azzal szemben, hogy visszavisz titeket egy másik alkalommal [a tengerbe], és pusztító szélvihart küld rátok, és belefullaszt titeket [a tengerbe] azért, mert hitetlenné váltatok? Majd pedig nem találtok senkit, aki emiatt bármit is követelhetne részetekre Velünk szemben.
70. És bizony, tiszteletre méltó helyet adtunk Ádám gyermekeinek, és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren, és elláttuk őket a jó dolgokból, és fölényes előnyben részesítettük őket sokakkal szemben azok közül, akiket teremtettünk.

71. [Említsd meg, ó Mohamed] azt a napot, amikor minden embert [a tetteit tartalmazó] írásával hívunk! És akinek az írása a jobbjába adatik – és azok olvassák az írásukat, és annyi igazságtalanságot sem fognak elszenvedni, mint a [datolyamagon lévő] rost.

72. És aki vak ebben (az evilágon), az a túlvilágon is vak lesz, és még inkább eltévelyedik az [egyenes] úttól.
73. És ők majdnem kísértésbe vittek téged, [hogy elfordítsanak] attól, amit [kinyilatkoztatásként] sugalltunk neked, hogy kitalálj Rólunk valami mást, és akkor bizony barátjukká tettek volna téged.
74. És ha nem erősítettünk volna meg téged, akkor bizony egy kissé már hajlottál volna feléjük.
75. Akkor bizony az élet kétszeres és a halál kétszeres [gyötrelmét] ízleltettük volna meg veled. Aztán nem találnál számodra segítőt Velünk szemben.
76. És majdnem elriasztottak téged a földről (Mekkából), hogy elűzzenek onnan. Ám nem időztek volna [ott] teutánad, csak egy keveset.
77. [Ekképpen rendeltük el] törvényszerűségként [azt, amiben részesítettük] azokat, akiket teelőtted küldtünk el. És nem találsz [semmiféle] megmásítást a Mi [általunk elrendelt] törvényszerűségben [ahogyan eljárunk azokkal, akik elűzik a prófétájukat].

78. Tartsd meg az imádkozást a Nap [a zenittől való] elmozdulásától az éjszaka sötétségének beálltáig! És [tartsd meg] a hajnali Korán-recitálást [a hajnali imádkozás során]! Bizony, a hajnali Korán-recitálásról tanúság tétetik.
79. És az éjszaka egy részében [imádkozva] virrasszál vele (a Korán recitálásával) kötelességen felüli cselekedetként részedről! Talán az Urad dicséretes rangra támaszt fel téged!
80. És mondd: „Uram, bocsáss be [abba, ami jó nekem] igaz bemenetellel és vigyél ki [abból, ami rossz nekem] igaz kimenetellel, és adj nekem Tőled származó segítő hatalmat!”
81. És mondd: „Eljött az igazság, és elszállt a hamisság! Bizony, a hamisság mindig elszáll.”
82. És lebocsátunk a Koránból olyat, ami gyógyulás és könyörület a hívőknek. És ez nem gyarapítja az igazságtalanokat, csupán veszteségben.

83. És amikor jótéteményben részesítjük az embert, az [hálátlanul] elfordul és [öntelten] oldalazva távozik. És amikor rossz éri, akkor reményvesztett.

84. Mondd [ó Mohamed]: „Mindenki a maga módján cselekszik, és a ti Uratok jobban tudja, hogy ki van a leginkább az egyenes úton vezetve!”
85. És kérdeznek téged [ó Mohamed] a lélekről. Mondd: „A lélek az én Uram [azon] ügyeihez tartozik [amelyet egyedül Ő ismer], és nem adatott nektek a tudásból, csak kevésnyi.”
86. És bizony, ha akarnánk, akkor eltörölnénk azt, amit [kinyilatkoztatásként] sugalltunk neked, aztán nem találnál ezen ügyben védelmezőt számodra Velünk szemben.
87. Csakis Uradtól származó könyörületből [nem teszünk így], bizony, nagy az Ő kegye teirántad!

88. Mondd: „Bizony, ha összegyűlnének a dzsinnek és az emberek, hogy ehhez a Koránhoz hasonlóval álljanak elő, nem lennének képesek ehhez hasonlóval előállni, még ha egyikőjük a másiknak segítője is lenne.”
89. És bizony, ebben a Koránban mindenféle példázatot sorakoztattunk fel az embereknek. Ám a legtöbb ember rendíthetetlen a hitetlenségben.

90. És azt mondták: „Nem hiszünk neked addig, amíg nem fakasztasz nekünk forrást a földből.
91. Vagy [amíg] nem lesz egy kerted pálmafákkal és szőlőkkel, majd azok között vízben gazdag folyókat nem fakasztasz.
92. Vagy [amíg] ránk [nem] hullajtod az eget darabokban, ahogyan azt állítottad, vagy elhozod elénk Allahot és az angyalokat.
93. Vagy lesz egy [arannyal] ékesített házad, vagy [amíg nem] mész fel az égbe, ám nem fogunk hinni a felmeneteledben [addig], amíg írást nem bocsátasz le nekünk, amit olvashatunk!” Mondd [ó Mohamed]: „Magasztaltassék az én Uram! Vajon vagyok-e más, mint ember [és] küldött?”
94. És nem akadályozta meg [más] az embereket abban, hogy higgyenek – amikor eljött hozzájuk az Útmutatás – mint az, hogy [kifogásként] azt mondták: „Vajon Allah embert támasztott küldöttnek?”
95. Mondd: „Ha angyalok lennének a földön, akik nyugalomban járnának, akkor bizony angyalt bocsátottunk volna le hozzájuk az égből küldöttként.”

96. Mondd: „Allah elegendő tanú köztem és köztetek.” Bizony, Ő jól ismeri és átlátja a szolgáit.

97. Akit Allah [igaz] útra vezet, az lel az [igaz] útra, akit pedig a tévelygésbe visz, azok számára nem találhatsz pártfogókat rajta kívül. És mi egybegyűjtjük őket a Feltámadás Napján az arcukon [húzva] vakon, némán és süketen. A hajlékuk a [Pokol-]tűz lesz. Valahányszor lankad [a tűz], gyarapítjuk őket Lángoló [Pokol-tűzzel].
98. Ez az ő fizetségük azért, mert hitetlenek voltak a jeleinkkel szemben, és azt mondták: „Vajon amikor már csontokká és szétmállott részekké lettünk, új teremtésben leszünk-e feltámasztva?”
99. Hát vajon nem látták, hogy Allah, aki megteremtette az egeket és a földet, képes arra, hogy hozzájuk hasonlókat teremtsen? Olyan határidőt szabott meg nekik, amihez nem fér kétség. Ám az igazságtalanok rendíthetetlenek a hitetlenségben.
100. Mondd [ó Mohamed]: „Ha birtokolnátok az én Uram könyörületének tárházait, akkor megtartanátok [magatoknak] az elköltésétől való félelemből.” És az ember [mindig] szűkmarkú volt!

101. És bizony, kilenc világos jelet adtunk Mózesnek – kérdezd hát meg Izrael gyermekeit [arról, hogy] – amikor eljött hozzájuk [Mózes], és azt mondta neki a Fáraó: „Én bizony téged – ó Mózes – varázslattal sújtottnak véllek!”
102. Azt mondta [Mózes]: „Bizony, tudod már, hogy ezeket nem bocsátotta le más, csak az egek és a föld Ura, tisztánlátást adó bizonyítékokként. És én bizony téged – ó Fáraó – pusztulásra ítéltnek véllek!”
103. És ő [a Fáraó] el akarta riasztani őket a földről (Egyiptomból), Mi azonban vízbe fullasztottuk őt és azokat, akik vele voltak, mindannyiukat.
104. És őutána (a Fáraó pusztulása után) azt mondtuk Izrael gyermekeinek: „Lakjatok a [Szent] földön! S amikor eljön a Túlvilág ígérete, [egyetlen] összekeveredett tömegként hoz majd elő titeket [az ítéletre].”

105. És az Igazsággal bocsátottuk le azt (a Koránt), és az Igazsággal érkezett le. És nem küldtünk el téged, csupán örömhírhozóként és figyelmeztetőként.

106. És Koránt [bocsátottunk le, amelyet] világosan magyaráztunk, hogy sietség nélkül recitáld azt az embereknek, és részletenként lebocsátott [kinyilatkoztatásul] bocsátottuk azt le.
107. Mondd [ó Mohamed]: „Higgyetek benne, vagy ne higgyetek!" Bizony, azok, akiknek azelőtt a tudás adatott, amikor recitáltatik nekik, arcukkal földre rogynak leborulva.
108. És azt mondják: „Magasztaltassék az Urunk! Bizony, a mi Urunk ígérete beteljesedik!"
109. És arcukkal földre rogynak sírva, és [a Korán] gyarapítja őket áhítatban.
110. Mondd: „Fohászkodjatok Allahhoz, vagy fohászkodjatok a Könyörületeshez! Bármelyik [néven] is hívjátok, Őt illetik meg a Legszebb Nevek. Ne [recitáld a Koránt] hangosan az imádkozásodban, se ne [recitáld] túl halkan, hanem keress utat a kettő között!"
111. És mondd: „A hálatelt dicséret Allahot illeti, aki nem tett meg [senkit] fiúgyermekévé, és nem volt neki társa a királyi uralomban, és nem volt neki [szüksége arra, hogy] pártfogója [legyen, aki megvédené] a megalázottságtól!" És magasztald az Ő nagyságát!

18. A barlang (al-Kehf)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A hálatelt dicséret Allahot illeti, aki lebocsátotta szolgájának az Írást, és nem helyezett abba elhajlást.
2. Egyenes [írásként], hogy figyelmeztessen egy Tőle származó súlyos csapásra, és hogy örömhírt hozzon a hívőknek, akik jó cselekedeteket tesznek, arról, hogy nekik szép jutalom jár,
3. Amelyben örökre ott maradnak.
4. És hogy figyelmeztesse azokat, akik azt mondják: „Allah gyermekévé tett [valakit]."
5. Nincs nekik erről tudásuk, sem az ősatyáiknak. Nagy (súlyos) szó az, mely elhagyta a szájukat. Nem mondanak ők mást, mint hazugságot.
6. [Ó Mohamed], hát ne pusztítsd el magad a bánattól [az elfordulásuk] nyomán, ha nem hisznek ebben a beszédben (a Koránban)!

7. Bizony, Mi mindazt, ami a földön van, annak ékességévé tettük, azért, hogy próbának vessük őket alá: melyiküknek jobb a cselekedete.
8. És bizony Mi, azt ami rajta van, kopár talajjá tesszük.

9. Vagy azt gondolod a barlang és a felirat embereiről, hogy a mi jeleink között csodaszámba mentek?
10. [Említsd meg azt,] amikor az ifjak meghúzták magukat a barlangban, és azt mondták: „Urunk! Adj nekünk a Tőled származó könyörületből és rendelj el számunkra helyes [kiutat] az ügyünkből!"
11. S fülükre [leplet] vetettünk (mély álmot bocsátottunk rájuk) a barlangban számos évre.
12. Majd feltámasztottuk őket, hogy megtudjuk (felfedjük) a két csoport közül melyik számlálta jobban azt az időt, amelyet eltöltöttek.
13. Mi az Igazságnak megfelelően beszéljük el neked a hírüket (történetüket). Bizony, ők ifjak [voltak], akik hittek Urukban, s Mi gyarapítottuk őket útmutatásban.

14. És megerősítettük a szívüket, amikor felálltak és azt mondták: „A mi Urunk az egek és a föld Ura. Mi nem fogunk Rajta kívül más istenhez fohászkodni. Bizony, akkor [az igazságtól] távol állót mondanánk.
15. Ezek [az emberek] a mi népünk, Őhelyette [másokat] tettek isteneikké. Hát miért nem hoznak nyilvánvaló bizonyítékot azok [szolgálatára]? És ki igazságtalanabb annál, mint aki hazugságot talál ki Allah ellen?
16. És amikor [már] távol tartottátok magatokat tőlük és attól, amit Allah helyett szolgálnak, húzzátok hát meg magatokat a barlangban! Kitár nektek Uratok a könyörületéből, és elrendel számotokra hasznot az ügyetekben."

17. És láthatnád a Napot, amikor fölkel, akkor barlangjuktól jobbra hajlik el, és amikor lenyugszik, akkor balra halad el mellettük, miközben annak tágas helységében vannak. Ez Allah jelei közül való. Akit Allah [igaz] útra vezet, az lel az [igaz] útra, akit pedig tévelygésbe visz, annak nem találsz helyes útra vezető pártfogót.
18. És azt gondolnád róluk, hogy ébren vannak, holott ők alszanak, és jobb és bal [oldalukra] fordítjuk őket. A kutyájuk pedig előrenyújtja mellső lábait a bejáratnál. Ha rájuk tekintenél, akkor bizony menekülve fordítanál hátat nekik, és félelem töltene el miattuk.
19. És [ahogyan elaltattuk őket] akképpen támasztottuk fel őket, hogy kérdezősködjenek egymás között. Szólott egy szóló közülük: „Mennyit időztetek?" [Néhányan] azt mondták: „Egy napot időztünk, vagy a napnak egy részét." [Mások] azt mondták: „Uratok jobban tudja, hogy mennyit időztetek. Küldjétek hát el egyikőtöket ezen ezüstpénzetekkel a városba, és nézze meg, hogy melyik a legtisztább étel, és hozzon nektek ellátást abból, ám legyen kedves! És ne keltse fel egyikőtökre se a figyelmet!
20. Bizony ők, ha tudomást szereznek rólatok, megköveznek titeket vagy visszatérítenek a vallásukra, és akkor sosem fogtok boldogulni!"

21. És [ahogyan feltámasztottuk őket] ekképpen vezettük [az embereket] a nyomukra, hogy megtudják, hogy Allah ígérete igaz, és hogy az Órához nem fér kétség. [Említsd meg azt,] amikor összekülönböztek [az emberek] az ügyükkel kapcsolatban, azt mondták: „Épít-

setek föléjük egy építményt! Az Uruk jobban ismeri őket." Azok, akiknek teljhatalmuk volt az ügyükben, azt mondták: „Bizony, imahelyet emelünk föléjük!"

22. Azt fogják mondani: „Hárman voltak, a negyedikük a kutyájuk volt." És azt mondják: „Öten voltak, a hatodikuk a kutyájuk volt" – találgatva a rejtett dolgokat. És azt mondják: „Heten voltak és a kutyájuk a nyolcadik volt." Mondd [ó Mohamed]: „Az Uram jobban tudja, hogy hányan voltak." Csupán kevesen tudják azt. Ne vitázz hát velük kapcsolatban, csak arról, ami nyilvánvaló (amit elbeszéltünk neked róluk), és ne is kérj felvilágosítást róluk senkitől közülük!

23. És ne mondd azt egy dologról: „Bizony, én holnap megteszem azt",
24. Hacsak [hozzá nem teszed]: „Ha Allah úgy akarja!" És emlékezz meg Uradról, ha elfelejted, és mondd: „Talán Uram arra vezet engem, ami ennél is közelebb van a helyes [úthoz]!"

25. És a barlangjukban háromszáz [nap]évig időztek, és [holdévekben számolva] még kilenccel gyarapodtak [az évek].
26. Mondd: „Allah jobban tudja, mennyit időztek! Övé az egek és a föld rejtett dolgainak tudása. Milyen tökéletes Ő a látást és a hallást illetően! Nincs nekik Rajta kívül pártfogójuk, és Ő nem osztozik az ítélkezésében senkivel."

27. És reciáld [ó Mohamed] azt, ami [kinyilatkoztatásként] sugalltatott neked Urad Írásából! Nincs, aki megváltoztathatná az Ő szavait, és nem fogsz Rajta kívül [másnál] menedékre lelni.
28. És tarts állhatatosan azokkal, akik Urukhoz fohászkodnak a napkelte előtt és naplemente előtt, az Ő arcát áhítozva! És ne kerülje el a tekinteted őket az evilági élet ékességeit áhítozván, és ne engedelmeskedj annak, akinek figyelmetlenné tettük a szívét a Rólunk való megemlékezésről, és [aki] a kényét követi és [akinek] minden ügye szerte van szóródva!

29. És mondd: „Az Igazság [amit elhoztam] az Uratoktól származik. Legyen hát hívő az, aki akar, és legyen hitetlen az, aki akar!"

Bizony, mi előkészítettünk az igazságtalanoknak olyan tüzet, amelynek falai körülveszik őket, és ha segítséget kérnek, akkor vizet kapnak segítségül, amely olyan, mint az olvasztott érc, amely megsüti az arcokat. Milyen nyomorúságos ital ez, és milyen rossz pihenőhely.

30. Bizony azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, [mert] bizony mi nem vesszük el a jutalmát azoknak, akik jótevően cselekszenek,
31. Azoknak örökké tartó kertek járnak, melyek alól folyók folynak. Aranyból készült karperecekkel ékesíttetnek azokban, zöld vékony selyemruhákat és vastag brokátruhákat viselnek, és kerevetekre dőlve fekszenek. Milyen nagyszerű jutalom ez és milyen szép pihenőhely.

32. És adj nekik [ó Mohamed] példázatot két férfiről! Egyikőjüknek két szőlőskertet adtunk, amelyeket datolyapálmákkal vettünk körül és gabonát tettünk közéjük.
33. Mindkét kert meghozta a gyümölcsét, és nem rövidítette meg azt semmiben, és folyót fakasztottunk közöttük.
34. És volt neki [egyéb] termése (vagyona), így azt mondta a társának, miközben beszélgetett vele: „Több az én vagyonom a tiédnél, és erősebb csapatom van."
35. És önmaga ellen igazságtalanságot elkövetve lépett be a kertjébe. Azt mondta: „Nem vélem én azt, hogy ez valaha is el fog pusztulni.
36. És nem vélem azt sem, hogy az Óra (a Feltámadás) be fog következni. És bizony, ha Uramhoz vitetek vissza, akkor bizonyára jobb visszatérési helyet fogok találni ennél [a kertnél]."
37. Azt mondta neki a társa, miközben beszélgetett vele: „Vajon hitetlenné váltál azzal szemben, aki porból, majd egy [megtermékenyült] cseppből teremtett téged, aztán pedig férfivá formált?
38. Én azonban [hiszem, hogy] Ő Allah, az én Uram és nem állítok Uram mellé senkit se társistenként.
39. És miért nem mondod, amikor belépsz a kertedbe: 'Ezt akarta Allah (nekem)! Nincs erő, csakis Allah által!' Ha úgy véled, hogy kevesebb a vagyonom és a gyermekem, mint neked,
40. Úgy Uram talán valami jobbat ad majd nekem, mint a kerted, és büntetést (pusztító záport) küld rá ez égből, és csuszamlós talajjá lesz.

41. Vagy [a föld] mélyére süllyedő lesz a vize, és nem leszel képes a megkeresésére."
42. És [a pusztulás által] körül lettek véve a gyümölcsei, és [bánatában] összecsapta tenyereit amiatt, amit ráköltött, miközben az (a kert) romokban hevert. És azt mondta: „Bárcsak senkit se állítottam volna társistenként az Uram mellé!"
43. És nem volt neki csapata, amely megsegítette volna őt Allahhal szemben, és nem is tudott volna saját magán segíteni.
44. A megsegítés ott [egyedül] Allahé, az Igazságé. Ő legjobb a jutalmazásban, és Ő rendeli el [a hívőknek] a legjobb véget.

45. És adj nekik [ó Mohamed] példázatot az evilági életről, [amely] olyan, mint a víz, amelyet lebocsátottunk az égből, aztán összekeveredtek vele a föld növényei, aztán elszáradt törmelékké váltak, amit a szelek szétszórtak! És Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.
46. A vagyon és a gyermekek az evilági élet díszei. Ám a maradandó jótetteknek jobb a jutalmazása az Uradnál, és [azok] jobbak a remény tekintetében.

47. És [említsd meg] a napot, amikor elmozdítjuk a hegyeket [a helyükről], és látod a földet, amint előtűnik, és egybegyűjtjük őket, és nem hagyunk ki közülük egyet sem!
48. És Urad elé vezettetnek sorban [és Allah azt mondja nekik]: „Bizony, eljöttetek elénk úgy, ahogyan megteremtettünk titeket az első alkalommal, ám ti azt állítottátok, hogy nem szabunk ki nektek megígért időt [a Velünk való találkozásra]."
49. És elhelyeztetik az Írás (a tettek feljegyzése), aztán látni fogod, hogy a gonosztevők megrémülnek attól, ami abban van [feljegyezve], és azt mondják: „Ó, jaj nekünk! Mi lelte ezt az Írást? Nem hagy sem kis, sem nagy tettet anélkül, hogy számon ne tartaná!" És megtalálják mindazt, amit tettek, eléjük tárva, és Urad nem követ el igazságtalanságot senkivel szemben sem.

50. És [említsd meg] amikor azt mondtuk az angyaloknak: „Boruljatok le Ádám előtt!" És ők leborultak, kivéve Iblísztt, [aki] a dzsinnek közül való

volt, és engedetlen lett Ura parancsával szemben. Vajon őt és a leszármazottait akarjátok magatoknak megtenni pártfogónak helyettem, holott ők a ti ellenségeitek? Milyen nyomorúságos csere ez az igazságtalanoknak!

51. Nem tettem őket (Iblíszt és leszármazottait) az egek és a föld teremtésének tanújává, és a saját teremtésükének sem, és nem tettem meg magam [számára] a tévelygésbe vivőket segítőnek.
52. És [említsd meg] a napot, amikor [Allah] azt mondja: „Szólítsátok csak azokat, akikről azt állítottátok, hogy ők a társaim!" És fohászkodni fognak hozzájuk, ám ők nem adnak választ nekik. És pusztulás-helyet tettünk közéjük.
53. És meglátják a gonosztevők a [Pokol-]tüzet, és [biztosra] vélik, hogy bele fognak zuhanni, és nem találnak majd módot arra, hogy kitérjenek előle.

54. És ebben a Koránban mindenféle példázatot sorakoztattunk fel az embereknek. Ám az ember vitázik [mindig] a legtöbbet.
55. És nem [más] akadályozta meg az embereket abban, hogy higgyenek – amikor eljött hozzájuk az Útmutatás – és hogy megbocsátást kérjenek Uruktól, csupán az, hogy [követelték azt, hogy] elérje őket az a törvényszerűség [ahogyan Allah eljárt] a hajdanvoltakkal, vagy hogy elérje őket a különböző fajtájú büntetés.
56. És nem küldjük el a küldötteket, csak örömhírhozókként és figyelmeztetőkként. Ám, akik hitetlenné váltak, vitába szállnak a hamissággal érvelve, hogy megcáfolják vele az Igazságot. És gúny tárgyává tették a jeleimet, és azt, amire figyelmeztetve lettek.

57. És ki igazságtalanabb annál, mint aki emlékeztetve lett az Ura jeleire, ám ő elfordult azoktól, és elfelejtette azt, amit a két keze elkövetett? Bizony, Mi a szívükre leplet tettünk, hogy ne érthessék meg azt, a fülükbe pedig süketséget. És ha hívod őket az Igaz Útmutatásra, akkor sem fognak soha az Igaz Útra lelni.
58. Ám a te Urad a Megbocsátó, a Könyörület Birtokosa. Ha számon kérné őket azért, amit maguknak szereztek, akkor bizony siettetné számukra a gyötrelmet. Ám nekik megígért idejük van, és nem fognak előle menekülőhelyre lelni.

59. És ezek a települések [amelyeknek] elpusztítottuk [a lakóit], miután igazságtalanságot követtek el, és a pusztulásuknak megígért időt szabtunk ki.

60. És [említsd meg], amikor azt mondta Mózes a legényének: „Nem állok meg addig, amíg el nem érem a két tenger találkozásának helyét, [még ha] tovább is haladok hosszú ideig!"
61. Amikor pedig elérték a két [tenger] találkozásának helyét, elfelejtették a halukat, és [az életre kelve] a tenger felé vette útját, szabad utat törve magának.
62. És amikor továbbmentek, azt mondta a legényének: „Hozd el nekünk az ebédünket, bizony fáradság lett úrrá rajtunk eme utazásunk miatt!"
63. Azt mondta [a legény]: „Vajon láttad-e, amikor a sziklánál húztuk meg magunkat? Bizony, én elfeledkeztem a halról, ám semmi más nem feledtette el velem azt, hogy emlékezzek rá, mint a sátán. És [életre kelve] a tenger felé vette útját, csodás módon."
64. Azt mondta [Mózes]: „Ez az [a jel], amit kerestünk!" És visszatértek a nyomaikat követve.
65. És [ott] egy szolgát találtak a szolgáink közül, akinek tőlünk való könyörületet adtunk, és akinek Tőlünk származó tudást tanítottunk.
66. Azt mondta neki Mózes: „Vajon [megengeded], hogy kövesselek téged azért, hogy taníts engem – abból, amire tanítva lettél – helyes útra vezetésül?"
67. Azt mondta [a szolgánk]: „Nem fogsz tudni türelemmel velem [tartani]!
68. Hogyan is lehetnél türelmes azzal kapcsolatban, amiről nincs átfogó ismereted?"
69. Azt mondta [Mózes]: „Ha Allah úgy akarja, türelmesnek fogsz találni engem, és nem fogok ellenszegülni egyetlen parancsodnak sem."
70. Azt mondta [a szolgánk]: „Nos, ha követsz engem, hát ne kérdezz semmiről, amíg én nem teszek említést neked róla!"
71. És elindultak, aztán, amikor felszálltak a hajóra, [a szolgánk] meglékelte azt. Azt mondta [neki Mózes]: „Vajon azért lékelted meg, hogy vízbe fullaszd a rajta lévőket? Bizony, borzasztó dologra vetemedtél!"
72. Azt mondta [a szolgánk]: „Nem megmondtam, hogy nem fogsz tudni türelemmel velem [tartani]?"

73. [Mózes] azt mondta: „Ne kérj számon amiatt, amit elfelejtettem, és ne terhelj engem nehézséggel az ügyemben (a tőled való tanulásomban)!”
74. Ezután elindultak, aztán, amikor találkoztak egy fiúval [a szolgánk] megölte őt. [Mózes] azt mondta: „Vajon megöltél egy ártatlan embert, anélkül, hogy embert ölt volna? Bizony rettenetes dologra vetemedtél!”
75. Azt mondta [a szolgánk]: „Nem megmondtam neked, hogy nem fogsz tudni türelemmel velem [tartani]?”
76. Azt mondta [Mózes]: „Ha ezek után bármiről megkérdeznélek, akkor ne fogadj társadul! Bizony, velem kapcsolatban minden okod meg van [a különválásra].”
77. Ezután elindultak, aztán, amikor eljutottak egy településhez, ételt kértek lakóitól, de ők megtagadták azt, hogy vendégül lássák őket. Majd egy falat találtak [a településen], amely ledőlni készült, [a szolgánk] pedig felállította azt. Azt mondta [Mózes]: „Ha akartad volna, fizetséget szerezhettél volna ezért.”

78. [A szolgánk] azt mondta: „Ez a különválás [ideje] köztem és közted. Hírül fogom adni neked annak magyarázatát, amiben nem tudtál türelemmel velem [tartani].
79. Ami a hajót illeti, nos az szegényeké volt, akik a tengeren dolgoztak. Azt akartam hát, hogy hibát ejtsek rajta, mert mögöttük volt egy király, aki erőszakkal elvesz minden [ép] hajót.
80. És ami az ifjút illeti, nos az ő szülei hívők voltak, és attól tartottunk, hogy túlkapásokkal és hitetlenséggel terheli majd őket.
81. És azt akartuk, hogy az Uruk adjon nekik cserébe olyat, aki jobb nála tisztaságban, és aki közelebb áll [a szüleihez] könyörületességben.
82. És ami pedig a falat illeti, hát az két fiatal árváé volt a városból, és az alatt kincs volt, amely őket illette meg, és az apjuk jó ember volt. Urad azt akarta, hogy elérjék érett korukat, és felhozhassák a kincsüket, Uradtól való könyörületként. És ezt nem a saját elhatározásomból tettem! Ez a magyarázata annak, amivel kapcsolatban nem tudtál türelmes lenni.”
83. És kérdeznek téged Dhul-Karnainról. Mondd [ó Mohamed]: „Recitálni fogok nektek a [történetéből] egy emlékeztetőt.”

84. Bizony, mi hatalmat adtunk neki a földön és mindenféle dologból utat (eszközt) adtunk neki [ami elvezeti a céljaihoz].
85. Ő pedig követett egy utat.
86. Aztán, amikor elérte azt a helyet, ahol a Nap lenyugszik, úgy találta, hogy az megfeketedett sárból való forrásban nyugodott le, és ott egy népet talált. Azt mondtuk: „Ó Dhul-Karnain! Vagy büntesd meg őket, vagy tegyél velük jót!"
87. Azt mondta [Dhul-Karnain]: „Azt illetően, aki igazságtalanságot követ el, meg fogjuk büntetni őt [az evilágon], majd Urához vitetik vissza, aki rettenetes gyötrelemmel fogja megbüntetni [a túlvilágon].

88. És azt illetően, aki hisz és jótettet cselekszik, annak a fizetsége a legjobb [jutalom] (a Paradicsom), és könnyen [teljesíthető] parancsot fogunk neki mondani."
89. Azután követett egy utat.

90. Aztán, amikor elérte azt a helyet, ahol a Nap felkel, úgy találta, hogy az egy olyan népre kel fel, akiknek nem adtunk olyat, ami eltakarta volna őket tőle.
91. [És] ekképpen [történt]. És bizony, átfogó ismeretünk van arról, amivel ő (Dhul-Karnain) rendelkezett.
92. Azután követett egy [másik] utat.
93. Aztán, amikor elért a két gát (hegy) közé, a kettő mögött egy olyan népet talált, akik közelébe sem álltak annak, hogy megértsék [mások] beszédét.
94. Azt mondták: „Ó Dhul-Karnain! Góg és Magóg romlást okoznak a földön. Hát adhatunk-e neked fizetséget azért, hogy közénk és közéjük gátat emelj?"
95. Azt mondta [Dhul-Karnain]: „Amiben hatalmat adott nekem az Uram, az jobb! Segítsetek hát engem erővel, hogy közétek és közéjük védőfalat építhessek!
96. Hozzatok nekem vasdarabokat!" Aztán, amikor feltöltötte a két hegyoldal közötti részt, azt mondta: „Fújjátok!" Aztán, amikor felizzította, azt mondta: „Hozzatok nekem megolvasztott rezet, hogy ráönthessem!"
97. Így hát ők (Góg és Magóg) nem tudták megmászni és nem tudtak rajta rést ütni.

98. Azt mondta [Dhul-Karnain]: „Ez könyörület az én Uramtól, ám amikor eljön Uram ígérete, Ő porrá zúzza azt. És Uram ígérete igaz!”

99. És azon a napon hagyjuk, hogy egymásba torlódjanak, mint a hullámok. És megfúvatik a kürt, majd összegyűjtjük őket, mindannyiukat.
100. És azon a napon a Gyehenna elé állítjuk a hitetleneket, megmutatva azt nekik.
101. Azoknak, akiknek a szemét lepel fedte a Rólam való megemlékezéssel kapcsolatban, és nem voltak képesek a hallásra.
102. Vajon azt gondolták azok, akik hitetlenné váltak, hogy a szolgáimat pártfogóvá tehetik meg maguknak Én helyettem? Bizony mi, a Gyehennát szálláshelyül készítettük elő a hitetleneknek.
103. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon adjunk-e hírt nektek azokról, akik a leginkább vesztesek a cselekedeteiket illetően?”
104. Azok, akiknek igyekezete tévúton jár az evilági életben, miközben úgy gondolják, hogy helyeset cselekszenek.
105. Ők azok, akik hitetlenné váltak Uruk jeleivel és a Vele való találkozással szemben, ezért semmivé foszlottak a cselekedeteik, és nem teszünk nekik súlyt a Feltámadás Napján.
106. Ez az ő fizetségük: a Gyehenna, amiért hitetlenné váltak, és a jeleimet és a küldötteimet gúny tárgyává tették.

107. Bizony, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azoknak a Firdausz kertjei járnak [a Paradicsomban] szálláshelyül.
108. Örökre abban maradnak, nem kívánnak onnan kikerülni.

109. Mondd [ó Mohamed]: „Ha a tenger tinta lenne az én Uram szavai számára, bizony kifogyna a tenger, mielőtt elfogynának Uram szavai, még akkor is, ha még ugyanannyit tennénk hozzá segítségül.”
110. Mondd [ó Mohamed]: „Én csupán egy hozzátok hasonló ember vagyok. Az sugalltatik nekem [kinyilatkoztatásként], hogy a ti istenetek Egy Isten. Nos, aki reméli az Urával való találkozást, az tegyen jó cselekedetet, és ne állítson semmit társistenként az Ura szolgálatában!”

19. Mária (Mariam)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Káf-Há-Já-Ain-Szad.
2. Említés [ez] Urad könyörületéről a szolgája, Zakariás iránt.
3. Amikor titkos szóval szólította az ő Urát.
4. Azt mondta: „Uram! Bizony, a csontjaim meggyengültek, és ősz haj fedte be a fejem, és ó Uram, a Hozzád való fohászkodás [meghallgatásában] soha nem voltam boldogtalan.
5. És bizony, én félek, hogy mit tesznek a rokonok utánam [a vallást illetően], a feleségem pedig meddő. Ajándékozz hát meg engem egy Tőled származó pártfogó [fiúgyermekkel]!
6. Aki örököl tőlem, és örököl Jákob nemzetségétől. És tedd őt olyanná, Uram, akivel elégedett leszel!”
7. [Allah így szólította az angyalokon keresztül:] „Ó Zakariás! Bizony, Mi örömhírt adunk neked egy ifjúról, [akinek] Jahjá (János) a neve. Korábban nem adtunk senkinek az ő nevéhez hasonlót.”
8. Azt mondta: „Uram! Hogyan lehetne nekem ifjú gyermekem, holott a feleségem meddő, én pedig már elértem a végső öregkort?”
9. Azt mondta [az angyal]: „Ez úgy van, [de] az Urad azt mondta: ’Ez könnyű nekem, hiszen megteremtettelek téged korábban, amikor még nem voltál semmi.’”
10. Azt mondta [Zakariás]: „Uram! Adj nekem egy jelet!” Azt mondta [Allah]: „A te jeled az, hogy három éjjelen (napon) át nem fogsz [tudni] beszélni az emberekhez, egészséges létedre.”
11. És kiment az imahelyéről a népéhez, és [jelbeszéddel] sugallta nekik, hogy magasztalják [az Urat] hajnalban és naplemente előtt.

12. [És kinyilatkoztatott a fiának:] „Ó Jahjá (János)! Ragaszkodj erősen az Íráshoz (a Tórához)!” És kisgyermek létére megadtuk neki a bölcsességet [a Tóra megértése által],
13. És Tőlünk származó gyengédséget és tisztaságot, és ő istenfélő volt.

14. És jóságos volt a szüleivel, és nem volt hatalmaskodó, sem ellenszegülő.
15. És békesség reá azon a napon, amikor megszületett, és azon a napon, amikor meghal és azon a napon, amikor [új] életre támasztatik fel.

16. És említsd meg [ó Mohamed] az Írásban Máriát, amikor elvonult a családjától [a ház] egy keleti [részén lévő] helyre!
17. És elfüggönyözte magát előlük, mi pedig elküldtük hozzá a lelkünket (Gábriel angyalt), aki tökéletes emberként jelent meg előtte.
18. Azt mondta [Mária]: „Bizony, én a Könyörületesnél keresek menedéket előled! [Maradj hát távol tőlem,] ha istenfélő vagy!"
19. Azt mondta [az angyal]: „Én csupán a te Urad küldötte vagyok, [azért] hogy tiszta ifjú gyermeket ajándékozzak neked."
20. Azt mondta [Mária]: „Hogyan is lehetne nekem ifjú gyermekem, holott nem érintett engem ember, és nem voltam céda [sem]!"
21. Azt mondta [az angyal]: „Ez úgy van, [de] az Urad azt mondta: 'Ez könnyű nekem, és [azért ajándékozzuk őt neked], hogy [csodás] jellé tegyük az embereknek, és Tőlünk származó könyörületté. És ez egy eldöntött ügy.'"
22. És [akkor] várandós lett vele [Jézussal], és elvonult vele egy távoli helyre.
23. És eljuttatta a vajúdás [fájdalma] egy pálmafa törzséhez, és azt mondta: „Ó, bárcsak meghaltam volna ez előtt, és lennék elfelejtett, [aki] teljes feledésbe merült!"
24. Azután [az újszülött Jézus] szólította őt alóla: „Ne szomorkodj! Az Urad már elhelyezett alattad egy patakot,
25. És rázd magadhoz a pálmafa törzsét, friss datolyát fog hullatni rád!
26. Egyél és igyál hát, és lelj örömre [újszülöttedben]! És ha meglátsz az emberek közül valakit, mondd: 'Bizony, én böjtöt (némaságot) fogadtam a Könyörületesnek, ezért nem fogok beszélni ma egyetlen emberhez sem.'"
27. És elhozta őt a népéhez, [karján] hordván őt. Azt mondták: „Ó Mária! Bizony, te egy hallatlan dolgot követtél el!
28. Ó leánytestvére Áronnak! Apád nem volt rossz ember, és anyád sem volt céda!"
29. Ő pedig rá (az újszülött Jézusra) mutatott. Azt mondták: „Hogyan beszélhetnénk egy bölcsőben [fekvő] kisgyermekkel?"

30. Azt mondta [Jézus]: „Bizony, én Allah szolgája vagyok! Odaadta nekem az Írást, és prófétává tett.
31. És áldottá tett engem bárhol is legyek, és meghagyta nekem az imádkozás [megtartását] és a kötelező adomány [megadását], ameddig csak élek.
32. És hogy édesanyám iránt jóságos legyek, és nem tett engem hatalmaskodóvá és boldogtalanná.
33. És békesség reám azon a napon, amikor megszülettem, és azon a napon, amikor meghalok és azon a napon, amikor [új] életre leszek feltámasztva."

34. Ez Jézus, Mária fia! [Ez] az igaz beszéd [őt illetően], amely felől kételkednek.
35. Allah sosem tesz [valakit] gyermekévé. Magasztaltassék! Ha egy dolgot elrendel, akkor csupán annyit mond annak: „Legyél!" – és az van.
36. [Jézus azt mondta:] „És bizony, Allah az én Uram és a ti Uratok! Szolgáljátok hát Őt! Ez egyenes út."
37. Ám a vallási csoportok összekülönböztek egymás között. Jaj hát azoknak, akik hitetlenné váltak, egy hatalmas napon való jelenlétük miatt!
38. Milyen tiszta lesz a hallásuk és a látásuk azon a napon, amikor eljönnek Hozzánk! Ám az igazságtalanok ma nyilvánvaló tévelygésben vannak.
39. Figyelmeztesd hát őket [ó Mohamed] a bánat napjával kapcsolatban, amikor már eldöntetett [lesz] az ügy, noha ők [most még] figyelmetlenség [állapotában] vannak és nem hisznek!
40. Bizony, Mi fogjuk örökölni a földet és azokat, és akik rajta vannak, és Hozzánk lesznek visszavitetve.

41. És említsd meg [ó Mohamed] az Írásban (a Koránban) Ábrahámot! Bizony, ő igaz ember és próféta volt.
42. Amikor azt mondta az apjának: „Ó apám! Miért szolgálod azt, ami nem hall és nem lát, és ami semmiben sincs a hasznodra?
43. Ó apám! Nekem olyan tudás adatott, ami neked nem! Kövess hát engem és én az egyenes útra foglak vezetni!

44. Ó apám! Ne szolgáld a sátánt! Bizony, a sátán a Könyörületessel szemben ellenszegülő.
45. Ó apám! Bizony, én félek, hogy gyötrelem fog sújtani téged a Könyörületestől, és így a sátán pártfogója leszel [a Pokol-tűzben].”
46. Azt mondta [az apja]: „Ó Ábrahám! Vajon elvágysz az én isteneimtől? Ha nem hagyod abba, bizony megkövezlek! És távozz tőlem egy hosszabb időre!”
47. Azt mondta [Ábrahám]: „Békesség reád! Megbocsátást fogok kérni számodra Uramtól. Bizony, Ő mindig törődött velem.
48. És távol tartom magam tőletek és attól, amihez Allah helyett fohászkodtok. És fohászkodom az Uramhoz, talán az Uramhoz való fohászkodásom által nem leszek boldogtalan.”
49. És miután távol tartotta magát tőlük, és attól, amit Allah helyett szolgáltak, neki ajándékoztuk Izsákot [fiaként] és Jákobot [unokájaként]. Mindegyiket prófétává tettük.
50. És [kegyeket] ajándékoztunk nekik a könyörületünkből. És igaz és magasztos dicséretet adtunk nekik.

51. És említsd meg [ó Mohamed] az Írásban (a Koránban) Mózest! Bizony, kiválasztott volt, és küldött volt [amellett, hogy] próféta!
52. És megszólítottuk őt a [Sínai] hegy jobb oldaláról és közel hoztuk őt bizalmas beszélgetésre.
53. És ajándékoztuk neki a könyörületünkből testvérét, Áront, prófétaként.
54. És említsd meg az Írásban Izmaelt! Bizony, ő hű volt ígéretéhez, és küldött volt [amellett, hogy] próféta!
55. És [Izmael] mindig megparancsolta a családjának az imádkozás [megtartását] és a kötelező adomány [megadását]. És Ura elégedett volt vele.
56. És említsd meg az Írásban (a Koránban) Idríszt (Énokhot)! Bizony, ő igaz ember volt [és] próféta.
57. És magasztos helyre emeltük fel őt.
58. Ők azok, akiket Allah jótéteményeiben részesített a próféták közül, Ádám leszármazottai közül, és azok közül, akiket Noéval együtt vittünk [a bárkán], és Ábrahám és Izrael leszármazottai közül,

és azok közül, akiket igaz úton vezettünk és kiválasztottunk. Amikor a Könyörületes (Allah) jelei recitáltattak nekik, ők földre rogytak leborulva és sírva.

59. Aztán olyan utódok következtek utánuk, akik elhagyták az imádkozást és a vágyakat követték. Ők tévelygésük [fizetségével] fognak szembetalálkozni.
60. Kivéve [azokat,] akik bűnbánatot tanúsítottak, és hittek és jótetteket cselekedtek, nos, azok belépnek a Paradicsomba, és semmiben sem fognak igazságtalanságot szenvedni.
61. Örökké tartó kertekbe [lépnek be], amelyeket a Könyörületes ígért a szolgáinak [olyan jutalomként,] ami a rejtett dolgok közül való. Bizony, az Ő ígérete beteljesedik!
62. Nem hallanak ott felesleges beszédet, csupán a békesség [köszöntését], és megkapják ellátásukat hajnalban és naplemente előtt.
63. Ez a Paradicsom, amelyet örökül adunk azon szolgáinknak, akik istenfélők voltak.
64. [Az angyalok azt mondják:] „És mi nem ereszkedünk le, csupán Urad parancsára. Övé az, ami előttünk és ami mögöttünk van, és az is, ami e kettő között van. És Urad sosem feledékeny.
65. [Allah] az egek és a föld Ura, és mindazé, ami közöttük van. Szolgáld hát Őt, és legyél türelmesen kitartó az Ő szolgálatában! Vajon hát tudsz-e olyanról, akinek az Ő nevéhez hasonló lenne a neve?"

66. És azt mondja az ember: „Vajon, miután meghalok, akkor bizony [új] életre leszek kihozva [a sírból]?"
67. Vajon nem emlékszik az ember arra, hogy megteremtettük őt korábban, amikor ő nem volt semmi?
68. Hát [esküszöm] az Uradra! Bizony, mi összegyűjtjük őket a sátánokkal együtt, azután térdükön fogjuk őket a Gyehenna köré előhozni.
69. Azután minden csoportból kiragadjuk azokat, akik a legelszántabbak voltak a Könyörületessel szembeni engedetlenségben.
70. Azután bizony, Mi jobban tudjuk, kik érdemlik meg leginkább azt, hogy abban (a Gyehennában) égjenek.

71. És nincs közületek olyan, aki ne jutna oda. Ez eldöntött ügy Urad részéről.
72. Azután megmentjük azokat, akik istenfélők voltak, és ott hagyjuk az igazságtalanokat benne, a térdükön [állva].

73. És amikor a jeleink világos bizonyítékokként recitáltatnak nekik, [akkor] azok, akik hitetlenné váltak azt mondják azoknak, akik hisznek: „A két csoport közül melyik van jobb helyzetben, és melyiknek szebb a gyülekezési helye?"
74. És hány előttük élt nemzedéket pusztítottunk el, akiknek szebb berendezési tárgyaik és megjelenésük volt!
75. Mondd [ó Mohamed]: „Aki tévelygésben van, adjon neki a Könyörületes gyarapodást [a tévelygésben], addig, amíg meg nem látják azt, amire ígéretet kaptak: vagy a gyötrelmet, vagy az Órát (a Feltámadást)! Akkor meg fogják tudni, kinek rosszabb a helyzete és gyengébb a serege!"
76. És akik az igaz útra lelnek, azokat Allah gyarapítja útmutatásban. Ám a maradandó jótetteknek jobb a jutalmazása Uradnál, és [azok] jobbak a viszonzás tekintetében.

77. Vajon hát mit gondolsz arról, aki hitetlen a jeleinkkel szemben, és azt mondta: „Bizony, vagyont és fiúgyermeket kapok majd [ha mégis fel lennék támasztva]."
78. Vajon betekintést nyert a rejtett [dolgokba], vagy egyezséget kötött [erre nézve] a Könyörületessel?
79. Nem! Fel fogjuk jegyezni azt, amit mond, és gyarapodást adunk neki [a büntetésből].
80. És örökölni fogjuk tőle azt, amit mond (vagyont és fiúgyermeket) és egyedül fog Hozzánk jönni.
81. És Allah helyett másokat tettek isteneikké, hogy méltóságot szerezzenek általuk.
82. Nem! [Azok, akiket istenítettek,] meg fogják tagadni a [hozzájuk intézett] szolgálatukat, és ellenfeleik lesznek.
83. Vajon nem jutott tudomásodra az, hogy Mi bizony elküldtük a sátánokat a hitetlenek ellen, hogy bujtogatva bujtogassák őket [a bűnre]?

84. Ne siettesd a rájuk [váró büntetést]! Mi bizony [pontos] számolással számoljuk nekik [életidejüket és tetteiket].
85. Azon a napon egybegyűjtjük az istenfélőket a Könyörületeshez küldöttségként.
86. És a gonosztevőket a Gyehennához vezetjük, mint szomjas nyájat az itatóhelyhez.
87. Nem lesz módjuk a közbenjárásra, csupán azoknak, akik engedélyt kaptak a Könyörületestől.

88. És azt mondják: „A Könyörületes gyermekévé tett [valakit].”
89. Bizony, borzalmas dologgal jöttetek elő.
90. Csaknem szétrepednek az egek, és a föld kettéhasad, és a hegyek összeroskadnak törmelékként
91. [Attól], hogy a Könyörületesnek gyermeket tulajdonítanak.
92. És nem való a Könyörületeshez, hogy [valakit] gyermekévé tegyen.
93. Nincs senki az egekben és a földön, aki ne szolgaként jönne el a Könyörületeshez.
94. Bizony, számba vette őket és szám szerint tartja őket számon.
95. És mindegyikük egyedül jön el Hozzá a Feltámadás Napján.

96. Akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azoknak a Könyörületes szeretetet fog adni.
97. És bizony, könnyen érthetővé tettük ezt [a Koránt] a te [arab] nyelved által, hogy örömhírt adj általa az istenfélőknek, és hogy figyelmeztesd vele a viszálykodó népet.
98. És hány előttük élt nemzedéket pusztítottunk el! Vajon érzékelsz-e közülük valakit, vagy hallasz tőlük akár egy hangot [is]?

20. Ta-ha (Ta-ha)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ta-ha.
2. Nem azért bocsátottuk le neked a Korán̄t, hogy boldogtalan legyél,
3. Hanem emlékeztetőül annak, aki fél [Allahtól].
4. Lebocsátott [kinyilatkoztatásként] attól, Aki megteremtette a földet és a magasságos egeket.
5. A Könyörületes elhelyezkedett [Hozzá méltóan] a Trónuson.
6. Övé mindaz, ami az egekben, és ami a földön, és ami közöttük van, és az [is], ami a nedves talaj alatt van.
7. És ha hangosan mondod ki a szót (a fohászt), hát bizony, Ő tudja a titkot és azt is, ami még rejtettebb.
8. Allah – nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Őt illetik meg a Legszebb Nevek.

9. És vajon eljutott-e hozzád a Mózesről szóló elbeszélés?
10. Amikor tüzet látott, és azt mondta a családjának: „Maradjatok [itt]! Bizony, én tüzet láttam tisztán, hátha hozhatok nektek onnan egy égő csóvát, vagy útmutatást találok a tűznél.”
11. És miután odament hozzá, megszólíttatott: „Ó Mózes!
12. Bizony, én a te Urad vagyok! Vedd hát le saruidat! Bizony, te Tuva szent völgyében vagy!
13. És én kiválasztottalak téged. Hallgasd hát azt, ami [kinyilatkoztatásként] sugaltatik!
14. Bizony, Én vagyok Allah, nincs más isten csak Én! Szolgálj hát engem, és tartsd meg az imádkozást, hogy megemlékezz Rólam!
15. Bizony, az Óra bekövetkezik, ám csaknem elrejtem [a bekövetkezéséig], hogy minden ember megjutalmaztassék azért, amiben igyekezett [munkálkodni].
16. Hát ne akadályozzon meg abban az, aki nem hisz benne és a kényét követi, különben elpusztulsz!

17. És mi az a jobb kezedben, ó Mózes?"
18. Azt mondta [Mózes]: „Ez a botom, támaszkodok rá, és lerázom vele a juhaimnak [a leveleket], és más haszon is van benne számomra."
19. Azt mondta [Allah]: „Dobd el azt, ó Mózes!"
20. Eldobta, és íme, az kígyó [lett], amely sietve kúszott.
21. Azt mondta [Allah]: „Vedd fel és ne félj! Vissza fogjuk változtatni előző állapotába.
22. És szorítsd a kezed az oldaladhoz, ragyogó fehéren jön elő, rossz (betegség) nélkül, egy másik [csodás] jelként!
23. [Azért] hogy megmutassunk neked [néhányat] a hatalmas Jeleinkből.
24. Menj el a Fáraóhoz, bizony ő túlkapásokat követett el!"

25. Azt mondta [Mózes]: „Uram! Tárd ki a keblemet!
26. És könnyítsd meg nekem a feladatomat!
27. És oldd meg a csomót a nyelvemen,
28. Hogy megérthessék a szavamat!
29. És adj számomra segítőt a családomból!
30. Áront, a testvéremet!
31. Erősítsd meg általa az erőmet!
32. És tedd meg őt társamnak a feladatomban!
33. Hogy magasztaljunk Téged sokszor.
34. És megemlékezzünk Rólad sokszor.
35. Bizony, Te mindig belénk látsz."
36. Azt mondta [Allah]: „Bizony, megadatott neked, amit kértél, ó Mózes!
37. És már egy másik alkalommal is kegyesnek mutatkoztunk irántad.

38. Amikor azt sugalltuk az édesanyádnak, ami sugalltatott.
39. [Az lett sugallva neki, hogy:] 'Vesd őt a ládába, s vesd őt a folyamba! A folyam pedig kidobja őt a partra, és magához veszi őt egy ellenségem, [aki] az ő ellensége is.' És Tőlem való szeretetet vetettem reád, hogy a Szemem láttára neveljenek fel.
40. [És kegyesnek mutatkoztunk irántad] amikor odament a lánytestvéred [a Fáraó családjához] és azt mondta: 'Vajon elvezesselek titeket ahhoz, aki gondozásába veszi?' Így juttattunk vissza téged édesanyádhoz,

hogy örömre leljen és ne szomorkodjon. És embert öltél, ám Mi megmentettünk téged a bánattól, és kísértéseknek (megpróbáltatásoknak) tettünk ki téged. És évekig időztél Midián népe között, majd eljöttél egy elrendelt [időpontban], ó Mózes.

41. És téged választottalak Magamnak.
42. Menj, te és a testvéred, a jeleimmel, és ne lankadjatok a Rólam való megemlékezésben!
43. Menjetek ti ketten a Fáraóhoz! Bizony, ő túlkapásokat követett el.
44. Mondjatok hát ti ketten szelíd szavakat neki, hátha okul [az intésből] vagy fél [Allahtól]!"
45. Azt mondták: „Ó Urunk! Bizony, mi attól félünk, hogy ránk ront, vagy hogy túlkapásokat követ el [ellenünk]."
46. Azt mondta [Allah]: „Ne féljetek! Bizony, Én veletek vagyok; hallok és látok!
47. Menjetek hát el ketten hozzá és mondjátok: 'Bizony, mi a te Urad küldöttei vagyunk! Küldd hát el velünk Izrael gyermekeit, és ne gyötörd őket [tovább]! Jelet hoztuk neked Uradtól, és békesség arra, aki követi az útmutatást.
48. Bizony, [kinyilatkoztatásként] sugalltatott nekünk az, hogy a gyötrelem annak jár, aki meghazudtolja [a bizonyítékokat] és elfordul.'"

49. Azt mondta [a Fáraó]: „Ki a ti uratok, ó Mózes?"
50. Azt mondta [Mózes]: „A mi Urunk az, aki megadta minden dolognak a teremtett [alkatát és formáját], majd utat mutatott."
51. Azt mondta [a Fáraó]: „Mi a helyzet az előző nemzedékekkel?"
52. Azt mondta [Mózes]: „Az arról szóló tudás az Uramnál van egy Írásban (az Őrzött Táblán). Az én Uram nem téved és nem felejt."
53. Aki a földet egyengetetté tette a számotokra és utakat helyezett rá nektek, az égből pedig vizet bocsátott le, ami által különböző fajta növényeket hozunk elő.
54. Egyetek [a föld terméseiből] és legeltessétek jószágaitokat! Bizony, ebben jelek vannak azok számára, akiknek van eszük.

55. Abból teremtettünk meg titeket és oda fogunk visszatéríteni, és abból fogunk előhozni titeket egy másik alkalommal.

56. És bizony, megmutattuk már neki (a Fáraónak) minden jelünket, ám ő meghazudtolta és visszautasította [azokat].
57. Azt mondta [a Fáraó]: „Vajon azért jöttél el hozzánk – ó Mózes – hogy elűzz minket a földünkről a varázslatod által?
58. Akkor bizony mi is hozunk neked ahhoz hasonló varázslatot. Jelölj hát ki köztünk és közted egy időpontot a találkozásra – egy [mindkettőnknek] egyenlő [esélyt adó] helyen – amit nem szegünk meg, sem mi, sem te!"
59. Azt mondta [Mózes]: „A találkozóra kijelölt időpontotok a Dísz (ünnep) napja, és [úgy legyen,] hogy az emberek gyűjtessenek egybe délelőtt."
60. És a Fáraó elfordult és összegyűjtötte a fondorlatát, majd előjött.
61. Azt mondta Mózes nekik (a Fáraó összegyűjtött varázslóinak): „Jaj nektek! Ne találjatok ki hazugságot Allahról, mert akkor eltöröl titeket egy gyötrelemmel! És bizony, kudarcot vall az, aki [hazugságot] talál ki."
62. És összekülönböztek az ügyükön egymás között [hogy mit tegyenek] és titokban tartották bizalmas beszélgetésüket.
63. Azt mondták: „Bizony, ezek ketten varázslók, akik varázslatuk által akarnak titeket elűzni a földetekről, és elvenni példás utatokat (életmódotokat).
64. Gyűjtsétek hát össze a fondorlatotokat, majd gyertek sorakozva! És bizony, az boldogul ma, aki felülkerekedik."
65. Azt mondták: „Ó Mózes! Vagy te dobsz, vagy mi leszünk az elsők, akik dobnak!"
66. Azt mondta [Mózes]: „Inkább, dobjatok ti [először]!" S íme, a varázslatuk folytán úgy tűnt neki, mintha a köteleik és a botjaik sietve kúsznának.
67. És félelmet érzett magában Mózes.
68. Azt mondtuk: „Ne félj! Bizony, te vagy a felülkerekedő!
69. És dobd el azt, ami a jobbodban van, el fogja nyelni azt, amit műveltek! Csupán egy varázsló fondorlata az, amit műveltek. És a varázsló nem boldogul, bárhova is megy."

70. A varázslók pedig a földre vettettek leborulva [és] azt mondták: „Hiszünk Áron és Mózes Urában!”
71. Azt mondta [a Fáraó]: „Hittetek neki, mielőtt én engedélyt adtam volna rá nektek? Bizony, ő a vezetőtök, aki megtanította nektek a varázslást. Ezért bizony levágom a kezeteket és a lábatokat [egymással ellentétesen], és a pálmafák törzsére feszítelek fel titeket, és bizony, megtudjátok, hogy melyikünk gyötrelme súlyosabb és maradandóbb!”
72. Azt mondták: „Nem fogunk téged előnyben részesíteni azzal szemben, ami eljött hozzánk a nyilvánvaló bizonyítékokból, és [azzal szemben sem] aki létrehozott minket! Hajtsd hát végre azt, amit végre akarsz hajtani! A végrehajtásod csupán az evilági életre korlátozódik!
73. Bizony, mi hiszünk Urunkban, [vágyakozva arra,] hogy megbocsássa nekünk a vétkeinket, és a varázslást, amire kényszerítettél minket. És Allah [jutalma] jobb és [fizetsége] maradandóbb.”
74. Bizony, aki Urához gonosztevőként (hitetlenként) jön el, annak bizony a [Pokol-]tűz jár, ahol nem hal meg és nem is él.
75. Aki pedig hívőként jön el Hozzá, és jótetteket cselekedett, annak a magasságos fokozatok járnak:
76. Örökké tartó kertek, amelyek alól folyók folynak, örökké abban maradnak, és ez a fizetsége annak, aki megtisztítja magát [a vétkeitől].

77. És bizony azt sugalltuk [kinyilatkoztatásként] Mózesnek: „Indulj el éjszaka a szolgáimmal, és vágj nekik [botoddal] száraz utat a tengeren! Nem kell félned attól, hogy utolérnek, és nem kell aggódnod [a vízbe fulladástól]!”
78. A Fáraó pedig követte őket katonáival, ám beborította őket a tengerből az, ami beborította.
79. És a Fáraó tévelygésbe vitte a népét és nem vezette [őket az igaz úton].

80. Ó Izrael fiai! Bizony, megmentettünk titeket az ellenségetektől, és időpontot jelöltünk ki nektek a hegy jobb oldalán [a Tóra lebocsátására], és lebocsátottuk nektek a mannát és a fürjeket.
81. Egyetek azokból a jó dolgokból, amelyekkel elláttunk titeket,ám ne vetemedjetek túlkapásra, nehogy lesújtson rátok a haragvásom! És akire lesújt a haragvásom, az bizony lezuhan [a Pokol-tűzbe].

82. És bizony, Én Megbocsátó vagyok az iránt, aki bűnbánatot tanúsít, hisz és jótettet cselekszik, majd az igaz úton marad.

83. [Allah azt mondta:] „És mi siettetett el téged a népedtől, ó Mózes?”
84. Azt mondta [Mózes]: „Ők ott vannak a nyomomban, és azért siettem hozzád Uram, hogy elégedett legyél [velem].”
85. Azt mondta [Allah]: „Bizony, Mi kísértéseknek (megpróbáltatásoknak) tettük ki a népedet távollétedben, és tévelygésbe vitte őket Asz-Számirí.”

86. És miután Mózes haragosan és szomorúan ment vissza a népéhez, azt mondta: „Ó népem! Nem ígért-e nektek az Uratok szép ígéretet? Vajon hosszúnak bizonyult nektek az egyezmény [beteljesedése]? Vagy azt akartátok, hogy haragvás sújtson le rátok az Uratoktól, ezért szegtétek meg a nekem tett ígéretet?”
87. Azt mondták: „Nem jószántunkból szegtük meg a neked tett ígéretet, hanem meg lettünk terhelve [az egyiptomi] nép ékszereinek [elvitelének] terhével (ellopásuk bűnével), ezért [a tűzbe] vetettük azokat, és ekképpen dobta asz-Számirí [az ékszereket a tűzbe].”
88. És [ő volt az, aki] előhozott [az ékszereikből] nekik egy testtel bíró borjút, aminek bőgő [hangja] volt. És azt mondták: „Ez a ti istenetek és Mózes istene, ő azonban elfelejtette [és a keresésére indult].”
89. Vajon hát nem látják, hogy az nem viszonozza nekik a beszédet, és nem áll módjában számukra hasznot [hozni], sem ártalmat [eltávolítani]?
90. És bizony, azt mondta korábban nekik Áron: „Ó népem! Csupán kísértésnek lettetek kitéve az (a bálvány) által, és bizony, a ti Uratok a Könyörületes. Kövessetek hát engem, és engedelmeskedjetek a parancsomnak!”
91. Azt mondták: „Mi nem hagyunk fel azzal, hogy kitartóan [imádjuk] azt, amíg Mózes vissza nem tér hozzánk!”
92. Azt mondta [Mózes]: „Ó Áron! Amikor megláttad őket eltévelyedni, mi tartott vissza téged attól, hogy
93. Kövess engem [és magukra hagyd őket]? Hát vajon ellenszegültél a parancsomnak?”

94. Azt mondta [Áron]: „Ó anyám fia! Ne ragadj meg engem a szakállamnál és a fejemnél fogva! Bizony, én attól féltem, hogy azt mondod: 'Megosztottad Izrael gyermekeit és nem követted a szavamat.'"

95. Azt mondta [Mózes]: „Milyen súlyos ügy [vitt rá téged arra], ó Számirí?"
96. Azt mondta: „Én megláttam azt, amit ők nem láttak meg, és megmarkoltam egy maréknyi [port] a küldött nyomából, és rávetettem azt [az olvasztott ékszerekre]. És ekképpen csalt lépre engem saját magam."
97. Azt mondta [Mózes]: „Távozz hát! Bizony, az [evilági] életben az illet téged [büntetésül], hogy azt mondd: 'Ne érintsetek [engem]!' És [a túlvilágon] megígért időpontod lesz [az elszámolásra], amely nem lesz megszegve. És nézz csak az istenedre, amelyet kitartóan [imádtál]! Bizony el fogjuk azt égetni, majd porrá zúzva hintjük szét a folyamba.
98. Bizony a ti Istenetek csakis Allah, nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Ő mindent átfog tudással."

99. Ekképpen beszélünk el neked azon hírekből, amelyek már előzőleg [megtörténtek]. És bizony, Tőlünk származó emlékeztetést (a Koránt) adtunk neked.
100. Aki elfordul attól, az bizony [emiatt] a Feltámadás Napján terhet fog hordani.
101. Örökké abban [a büntetésben] fognak maradni. És milyen rossz teher lesz az a Feltámadás Napján!

102. A napon, amikor megfúvatik a Kürt, és a gonosztevőket vakokként gyűjtjük majd össze.
103. Összesúgnak egymás között: „Nem időztetek [a Feltámadás előtt] többet, mint tíz napot."
104. Mi jobban tudjuk, amit ők mondanak, amikor is a legpéldásabb életvitelű (felfogású) közülük azt fogja mondani: „Nem időztetek többet, mint egy napot."
105. És kérdeznek téged a hegyekről [hogy mi lesz velük az Ítélet Napján]. Mondd [ó Mohamed]: „Uram porrá zúzva fogja széthinteni azokat,
106. És [a helyükön] kietlen lapályt hagy.

107. Nem látsz azon ferdeséget, sem egyenetlenséget."
108. Azon a napon követni fogják a hívó [hangját], aki elől nem lehet kitérni. Alázatosan elhalkulnak a hangok a Könyörületes előtt, nem hallasz hát mást, csupán suttogást.
109. Azon a napon nem használ a közbenjárás, kivéve annak [a közbenjárása], akinek a Könyörületes engedélyt adott, és megelégedett annak az [iszlám tanúságtételéről szóló] mondásával [akiért közbenjárnak].
110. Tudja azt, ami előttük van [a jövőt illetően], és azt, ami mögöttük van [a múltat illetően], és nem foghatnak fel semmit az Ő tudásából.
111. És lehorgadnak az arcok [az alázattól] az Élő, a [saját magát és minden létezőt] Fenntartó előtt. És bizony, kudarcot fog vallani az, aki igazságtalanságot hordoz.
112. És aki jótetteket cselekszik, miközben ő hívő, annak nem kell félnie igazságtalanságtól, sem jutalmának csökkenésétől.
113. És ekképpen bocsátottuk le arab Koránként, és sorakoztattunk fel benne [sokféle] fenyegetést, hátha istenfélők lesznek, vagy emlékeztetést hoz el nekik.

114. És Allah afelett van [amit Róla állítanak], [Ő] az Igaz Király. És ne siess [ó Mohamed] a Korán [recitálásával] mielőtt befejeződne neked annak [kinyilatkoztatott] sugallata! És mondd: „Uram, gyarapíts engem tudásban!"

115. És bizony, meghagytuk Ádámnak korábban [hogy ne egyen a tiltott fáról], ám ő elfeledkezett, és nem találtunk nála elszántságot.
116. És [említsd meg,] amikor azt mondtuk az angyaloknak: „Boruljatok le Ádám előtt!", s [azon nyomban] leborultak, kivéve Iblísztet, [ő] visszautasította [azt, hogy leboruljon].
117. Azt mondtuk: „Ó Ádám! Bizony ez az ellenséged neked és a feleségednek; hát nehogy kiűzzön titeket a Paradicsomból, mert akkor boldogtalan leszel!
118. Bizony, abban te nem fogsz éhezni, és nem leszel ruhátlan.
119. És bizony, abban te nem fogsz szomjazni, se nem leszel kitéve a forróságnak."

120. A sátán pedig sugdosott neki. Azt mondta: „Ó Ádám! Vajon megmutassam-e neked az öröklét fáját és olyan hatalmat, ami [soha] nem múlik el?”
121. Ők ketten pedig ettek abból, s láthatóvá vált kettejük számára a szemérmük, és elkezdték elfedni magukat a Paradicsom [fáinak] leveleivel. És Ádám ellenszegült Urának és eltévelyedett.
122. Majd kiválasztotta őt az Ura, és kiengesztelődött iránta, és igaz útra vezette.

123. Azt mondta [Allah]: „Menjetek le mindannyian innen (a Paradicsomból)! Egyikőtök a másiknak ellensége! És ha útmutatás érkezik hozzátok majd Tőlem, az, aki követi az útmutatásomat, az nem tévelyedik el és nem lesz boldogtalan.
124. És aki elfordul a Rólam való megemlékezéstől, hát bizony, annak szűkös lesz a megélhetése, és vakon fogjuk a Feltámadás Napján egybegyűjteni.”
125. Azt fogja mondani: „Uram! Miért gyűjtöttél engem egybe vakon, holott [korábban] látó voltam?”
126. Azt fogja [Allah] mondani: „Ekképpen: eljöttek hozzád a jeleink, te pedig megfeledkeztél azokról, és ekképpen leszel ma te is elfelejtve.”
127. És mi ekképpen fizetünk meg annak, aki mértéktelen és nem hisz Ura jeleiben. És bizony, a Túlvilág gyötrelme súlyosabb és maradandóbb!

128. Hát vajon nem útmutatás-e nekik az, hogy hány előttük élt nemzedéket pusztítottunk el, akiknek a lakóhelyein járnak? Bizony, ebben jelek vannak azok számára, akiknek van eszük.
129. És ha nem lett volna korábban [a büntetés késleltetéséről] egy szó az Uradtól, akkor elkerülhetetlen lenne (azonnal bekövetkezne). De megszabott határidő van [minden dolog számára].
130. Legyél hát türelmes azzal szemben, amit mondanak! És magasztald Urad az Őt illető hálatelt dicsérettel, napkelte és napnyugta előtt! És az éjszaka óráiban magasztald hát [Őt] és a nappal két végén, hátha elégedettségre lelsz!

131. És ne mereszd a szemed arra, amit egyes csoportoknak közülük élvezetül adtunk az evilági élet csillogásaként, hogy általa kísértésnek tegyük ki őket! Ám az Urad ellátása jobb és maradandóbb!
132. És parancsold meg a családodnak az imádkozás [megtartását], és légy te magad is kitartó abban! Nem kérünk tőled ellátást, hanem Mi látunk el téged. És a [jó] vég az istenfélelemért [jár]!

133. És azt mondták: „Miért nem hozott el nekünk egy jelet az Urától?” Hát vajon nem jött el hozzájuk annak világos bizonyítéka, ami a korábbi lapokon van?
134. És ha még azelőtt (Mohamed Próféta eljövetele előtt) elpusztítottuk volna őket egy gyötrelemmel, bizony, azt mondták volna: „Urunk! Miért nem küldtél el hozzánk egy küldöttet, hogy követhettük volna a Te jeleidet, azelőtt, hogy megaláztatás és szégyen ért volna minket?”
135. Mondd: „Mindenki vár. Ti is várjatok hát! Meg fogjátok tudni, hogy kik vannak az Egyenes Úton és kik leltek igaz útra.”

21. A próféták (al-Anbija)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Közeleg az emberekhez az elszámoltatásuk, és ők figyelmetlenség [állapotában] vannak, ügyet sem vetnek rá.
2. Nem jön el hozzájuk Uruktól új emlékeztetés anélkül, hogy ne hallgatnák azt, miközben játszadoznak
3. [Úgy, hogy] szórakozott a szívük. És azok, akik igazságtalanságot követtek el, titokban bizalmas beszédbe elegyedtek: „Vajon ő nem más-e, mint egy hozzátok hasonló ember? A varázslatra akartok-e hát vetemedni, holott látjátok [varázslatát]?"
4. Azt mondta [a Próféta]: „Az én Uram tud [minden kimondott] szóról az égben és a földön, és Ő a mindent Halló, Mindentudó."
5. De nem! [A hitetlenek] azt mondták [a Koránról]: „Zavaros álmok [ezek]! De nem! Ő találta ki azokat. De nem! Ő egy költő! Hozzon hát el nekünk egy jelet, ahogyan a hajdanvoltak el lettek küldve!"
6. Nem hitt előttük egyetlen település [lakossága] sem, [amelyet] elpusztítottunk, hát ők fognak-e hinni [a jelekben]?
7. És nem küldtünk el előtted [ó Mohamed], csak (kizárólag) férfiakat, akiknek [kinyilatkoztatást] sugalltunk. Kérdezzétek hát meg az Emlékeztetés (az Írás) birtokosait, ha nem tudjátok [azt]!
8. És nem tettük őket [olyan] testekké, amelyek nem esznek élelmet, és nem voltak öröklétűek (halhatatlanok).
9. Majd beváltottuk a feléjük tett ígéretet: megmentettük őket és azokat, akiket akarunk, és elpusztítottuk a mértékteleneket.
10. Bizony, lebocsátottunk nektek egy Írást, amelyben emlékeztetés (intés és tekintély) van számotokra. Vajon hát nem éltek az eszetekkel?

11. És hány [olyan] települést pusztítottunk el, amely igazságtalan volt, és más népet hoztunk létre utánuk!
12. Majd amikor megérezték csapásunkat, íme, ők az elől elszaladnak!

13. Ne szaladjatok el, és térjetek vissza a nektek juttatott túláradó jólélthez és a lakóhelyeitekhez, hátha meg lesztek kérdezve!
14. Azt mondták: „Jaj nekünk! Mi bizony igazságtalanok voltunk!”
15. S nem szűnt meg [ezen] kiáltásuk, amíg nem tettük őket learatottá, élettelenné [mint a letarolt vetés, és a kialudt tűz].

16. És nem teremtettük meg az egeket és a földet, és mindazt, ami közöttük van játszadozásból.
17. Ha szórakozásra (feleségre vagy gyermekre) akartunk volna szert tenni, akkor Tőlünk származót tettünk volna [feleséggé vagy gyermekké], ha [ezt] akartuk volna tenni.
18. De nem! Mi az igazságot a hamisságra hajítjuk, [amely] szétfoszlatja azt, és íme, az elszáll. És jaj nektek amiatt, amit leírtok!
19. És Övé mindenki, aki az egekben és a földön van, és akik Nála vannak (az angyalok), azok nem [fordulnak el] fennhéjázóan a Neki való szolgálattól, és nem merülnek ki.
20. Magasztalást végeznek éjszaka és nappal, nem ernyednek el.

21. Vagy olyanokat tettek isteneikké a földről, akik feltámasztanak [holtakat]?
22. Ha e kettőben (az egekben és a földön) lennének istenek Allahon kívül, akkor mindkettő elpusztulna. Magasztaltassék hát Allah! [Ő] a Trónus Ura, [Ő felette van annak, mint] ahogy leírják [Őt].
23. Nem vonják Őt kérdőre azért, amit tesz, ám ők kérdőre lesznek vonva.
24. Vagy Helyette [másokat] tettek istenekké? Mondd [ó Mohamed]: „Adjátok ide a bizonyítékotokat! Ez [itt] a velem lévők emlékeztetője és az előttem éltek emlékeztetője.” De nem! A legtöbbjük nem ismeri az igazságot, így ők hátat fordítanak.

25. És nem küldtünk el előtted egy küldöttet sem, csupán úgy, hogy azt sugalltuk neki [kinyilatkoztatásként]: „Nincs más [jogosan imádható] isten, csak Én, hát Engem szolgáljatok!”
26. És azt mondják: „A Könyörületes gyermekévé tett [angyalokat].” Magasztaltassék! Dehogy! [Ők csupán] megbecsült szolgák.

27. Nem előzhetik meg Őt a beszédben, és a parancsa szerint cselekszenek.
28. Tudja azt, ami előttük van [a jövőt illetően], és azt, ami mögöttük van [a múltat illetően], és nem járhatnak közben csupán annak érdekében, akivel Ő elégedett, és ők a Tőle való félelemben megrémülnek.
29. És aki azt mondja közülük: „Bizony, isten vagyok Rajta kívül!", annak a Gyehennával fizetünk meg! Ekképpen fizetünk meg az igazságtalanoknak.

30. Hát vajon nem látták azok, akik hitetlenné váltak, hogy az egek és a föld egybefüggőek voltak, majd szétválasztottuk azokat, és a vízből hoztunk létre minden élő dolgot? Hát vajon nem hisznek?
31. És a földön szilárdan rögzítetteket (hegyeket) helyeztünk el, hogy [ne] rázkódjon veletek, és azokra hágókat tettünk [széles] utakként, hátha igaz útra lelnek.
32. És az eget őrzött mennyezetté tettük, ám ők a mi jeleinkre ügyet sem vetnek.
33. És Ő az, aki megteremtette az éjszakát és a nappalt, és a Napot és a Holdat, valamennyien [égi] pályán úsznak (keringenek).
34. És nem adtuk meg az öröklétet (halhatatlanságot) egyetlen embernek sem előtted. [Így] hát, ha te [is] meghalsz, akkor ők lennének az öröklétűek?
35. Minden ember megízleli a halált. És próbára teszünk titeket a rosszal és a jóval, kísértésként. És Hozzánk lesztek visszavitetve.

36. És amikor meglátnak azok, akik hitetlenné váltak, nem tesznek téged mássá, mint gúny tárgyává [azt mondván]: „Ez az, aki [rosszat] említ isteneitekről?" És ők a Könyörületes említését megtagadják.
37. Az ember sietőssé teremtetett. Meg fogom nektek mutatni a [büntetésről szóló] jeleimet, ám ne siettessétek [azokat]!
38. És azt mondják: „Mikor [következik be] ez az ígéret, ha valóban igazmondók vagytok?"
39. Ha tudnák azok, akik hitetlenné váltak, [hogy mi lesz akkor,] amikor majd nem tudják távol tartani a [Pokol-]tüzet az arcuktól, sem a hátuktól, és nem lesznek megsegítve [akkor bizony hinnének, és nem siettetnék az ígéret bekövetkezését]!

40. Mi több! Váratlanul éri el őket [az Ítélet napja], meghökkenti őket, majd nem tudják kivédeni azt, és ők nem kapnak haladékot [sem].
41. És bizony gúnyt űztek már küldöttekből teelőtted is, ám körbekerítette azokat, akik gúnyolódtak, az [a büntetés], amiből gúnyt űztek.

42. Mondd [ó Mohamed]: „Ki oltalmaz meg titeket a Könyörületes [büntetésétől] éjszaka és nappal?" Ők azonban az Urukról való megemlékezésre ügyet sem vetnek.
43. Vagy talán vannak isteneik, akik védelmezik őket Helyettünk? Nem tudnak saját magukon segíteni, és Velünk szemben sem találnak védelmezőre!
44. Ellenkezőleg! Élvezetekben részesítettük őket és atyáikat, míg hosszúra nem nyúlt az életkoruk. Hát vajon nem látták, hogy körbevesszük a földet és szűkítjük azt a szélei felől? Hát vajon ők lesznek a győzelmet aratók?

45. Mondd [ó Mohamed]: „Én csupán a sugallat (a Korán) által figyelmeztetlek titeket." Ám nem hallják a süketek a hívást, amikor figyelmeztetésben részesülnek.
46. És ha megérintené őket egy leheletnyi Urad gyötrelméből, akkor bizonyára azt mondanák: „Jaj nekünk! Mi bizony igazságtalanok voltunk!"
47. És elhelyezzük az igazságos mérlegeket a Feltámadás Napján, és nem fog egyetlen ember sem igazságtalanságot elszenvedni semmiben. És ha annak (az emberi cselekedetnek) a súlya egy mustármagnyi lenne [is], akkor is előhozzuk. És elegendőek vagyunk elszámoltatónak.

48. És bizony, odaadtuk Mózesnek és Áronnak az [igazság és hamisság közötti] Szétválasztót (a Tórát), és fényességet, és emlékeztetést az istenfélőknek,
49. Akik félnek Tőle anélkül, hogy látnák Őt, és ők az Órától meg vannak rémülve.
50. És ez (a Korán) egy áldott emlékeztetés, amit lebocsátottunk. Hát vajon ti elutasítjátok ezt?

51. És megadtuk Ábrahámnak a helyes útra vezetését korábban, és Mi jól tudtuk róla [hogy méltó a prófétaságra].
52. Amikor azt mondta az apjának és a népének: „Mik ezek a szobrok, amelyeket kitartóan [imádtok]?"
53. Azt mondták: „Atyáinkat úgy találtuk, hogy őket szolgálták."
54. Azt mondta: „Bizony, ti és atyáitok nyilvánvaló tévelygésben vagytok."
55. Azt mondták: „Az igazsággal jöttél-e hozzánk, vagy te csak a játszadozók közé tartozol?"
56. Azt mondta: „Dehogy! Uratok az egek és a föld Ura, aki létrehozta mindkettőt, és én azok közé tartozom, akik tanúk [ezekre].
57. És Allahra [esküszöm]! Bizony tervet fogok szőni a bálványaitok ellen, miután hátat fordítottatok távozva."
58. És azokat apró darabokra törte, kivéve azt, amely számukra nagy (fő bálvány) volt, hátha visszatérnek [hozzá].
59. Azt mondták: „Ki tette ezt isteneinkkel? Bizony, ő az igazságtalanok közé tartozik."
60. Azt mondták: „Hallottunk egy ifjat, [aki megvetően] emlegette azokat. Úgy nevezik őt: Ábrahám."
61. Azt mondták: „Hozzátok az emberek szeme elé, hátha azok tanúskodni fognak [ellene]!"
62. Azt mondták: „Vajon te tetted ezt isteneinkkel, ó Ábrahám?"
63. Azt mondta: „Dehogy! A nagy (a fő bálvány) közülük tette ezt. Kérdezzétek csak meg őket, ha meg tudnak szólalni!"
64. Majd visszatértek magukhoz [elgondolkodván], és azt mondták [egymásnak]: „Bizony, ti vagytok az igazságtalanok!"
65. Majd visszaestek [a hitetlenségükbe, mondván]: „Bizonyára tudtad, [hogy] azok nem tudnak megszólalni!"
66. Azt mondta [Ábrahám]: „Vajon Allah helyett [olyasmit] szolgáltok, amely nem használ nektek semmiben, és nem [is] árt nektek?
67. Pfuj rátok és azokra, amiket szolgáltok Allah helyett! Vajon hát nem éltek az eszetekkel?"
68. Azt mondták: „Égessétek el, és segítsétek az isteneiteket, ha valóban tenni akartok [valamit]!"

69. Azt mondtuk: „Ó tűz! Legyél hűvössé és békességgé Ábrahámnak!”
70. És fondorlatot akartak szőni [ellene], ám Mi a leginkább vesztesekké tettük őket!
71. És elmenekítettük őt és Lótot a földre, amelyet megáldottunk a teremtményeknek.
72. És megajándékoztuk őt Izsákkal (fiaként) és Jákobbal (unokaként) ráadásként és mindkettejüket jó emberré tettük.
73. És vezetőkké tettük őket, [akik] parancsunk szerint [igaz útra] vezetnek, és sugalltuk nekik a jótettek megtételét, és az imádkozás megtartását és a kötelező adomány megadását. És ők [valóban] Minket szolgáltak.

74. És Lótnak bölcsességet és tudást adtunk, és elmenekítettük őt a településből, amely [lakói] rossz tetteket követtek el. Bizony, ők rossz nép voltak [és] engedetlenek.
75. És bebocsátottuk őt a könyörületünkbe. Bizony, ő a jó emberek közül való.

76. És [említsd meg, ó Mohamed] Noét, amikor [Minket] szólított korábban, és Mi meghallgattuk őt, és megmentettük őt és a családját a hatalmas szorongattatástól!
77. És megsegítettük őt a néppel szemben, akik meghazudtolták a jeleinket. Bizony, ők rossz nép voltak, és vízbe fullasztottuk őket, mindnyájukat.

78. És [említsd meg] Dávidot és Salamont, amikor ítélkeztek a vetés [ügyében] akkor, amikor a nép juhai oda kóboroltak legelni éjszaka [tönkretéve azt]! És Mi tanúk voltunk az ítélkezésükre.
79. És megadtuk [azon eset] megértését Salamonnak. És mindegyiknek bölcsességet és tudást adtunk. És szolgálatra rendeltük a hegyeket és a madarakat, hogy Dáviddal együtt magasztaljanak [Minket]. És Mi ekképpen cselekedtünk.
80. És megtanítottuk őt [páncél-]ruházat készítésére számotokra, hogy megvédjen titeket harci csapásotok idején. Vajon hát hálásak vagytok?

81. És Salamonnak [a szolgálatára rendeltük] a viharos szelet, [amely] az ő parancsa szerint száguld a földre, amelyet megáldottunk. És Nekünk minden dologról tudomásunk volt.
82. És a sátánok közül is [Salamon szolgálatára rendeltünk] olyanokat, akik lemerülnek neki [a tengerbe], és ezenkívül más cselekedetet is végeznek. És Mi voltunk az őrzőik [attól, hogy engedetlenek legyenek].

83. És [említsd meg] Jóbot, amikor az Urát szólította: „Bizony ártalom (csapás) ért engem, és Te vagy a Legkönyörületesebb a könyörületesek között!"
84. S meghallgattuk őt, s elhárítottuk róla az őt ért ártalmat, és megadtuk neki a családját, és velük együtt még egyszer annyit, Tőlünk származó könyörületként és emlékeztetőként az istenszolgálóknak.
85. És [említsd meg, ó Mohamed] Izmáelt, Idrísztet és Dhul-Kifl-t, mindegyik a türelmesek közül való!
86. És bebocsátottuk őket a könyörületünkbe. Bizony, ők a jó emberek közül valók.

87. És [említsd meg, ó Mohamed] Dhun-Nún-t (Jónást), amikor haragosan elment [a népétől], és azt gondolta, hogy nem tesszük szűkössé a helyzetét, [ám lenyelte őt a hal] aztán a [különböző] sötétségekben [Urát] szólította: „Nincs más isten Rajtad kívül! Magasztaltassál! Bizony, az igazságtalanok közé tartoztam!"
88. És meghallgattuk őt, és megmentettük őt a bánattól, és ekképpen mentjük meg a hívőket.

89. És [említsd meg, ó Mohamed] Zakariást, amikor Urát szólította: „Uram! Ne hagyj engem egyedül, hiszen Te vagy a legjobb az öröklők között!"
90. S meghallgattuk őt, és megajándékoztuk őt Jánossal, és meggyógyítottuk (termékennyé tettük) neki a feleségét. Bizony, ők sietve igyekeztek a jótettekben, és Hozzánk fohászkodtak vágyakozva és félve, és irántunk áhítatosak voltak.

91. És [említsd meg Máriát] aki megőrizte a szemérmét [a paráznaságtól]! S Mi belefújtunk a Mi [általunk teremtett] lélekből. És őt és a fiát jellé tettük a teremtmények számára.

92. Bizony, ezen vallási közösségetek egy közösség (a felsorolt próféták mind az egyistenhitet hirdették), és Én vagyok az Uratok, hát Engem szolgáljatok!
93. Ám [csoportokra] szakadoztak [az emberek] egymás között a [vallási] ügyüket illetően. Mindnyájan Hozzánk térnek vissza!
94. S az, aki jótetteket cselekszik, miközben hívő, annak igyekezete iránt nincs megtagadás. És bizony, Mi feljegyezzük azt számára!
95. És tilalmas (kizárt) egy település számára, melyet elpusztítottunk az, hogy ne térjenek vissza [Hozzánk az Ítélet napon elszámoltatásra].

96. Aztán, amikor megnyittatik Góg és Magóg [gátja], és ők minden magaslatról sietve jönnek le [hogy pusztítást végezzenek],
97. És közeleg az igaz ígéret (a Feltámadás Napja), és íme, kimered azoknak a tekintete, akik hitetlenné váltak. [Azt mondják] „Ó, jaj nekünk! Bizony efelől figyelmetlenség [állapotában] voltunk! De mi [valóban] igazságtalanok voltunk!”
98. Bizony, ti és mindaz, amit Allah helyett szolgáltok, tűzrevaló a Gyehennának. Ti oda fogtok jutni.
99. Ha ezek istenek volnának, akkor nem jutnának oda. És mindannyian örökké abban [a Gyehennában] fognak maradni.
100. [Szörnyű hangon] fognak ott sóhajtani, és nem fognak abban hallani!

101. Bizony, akik számára már előzőleg [elrendeltetett] Tőlünk a legjobb [jutalom], azok el lesznek távolítva onnan (a Gyehennától).
102. Nem fogják hallani [a Paradicsomban] a [Pokol-tűz] sistergését, és ők örökké abban maradnak, amit ők maguk kívánnak.
103. Nem szomorítja el őket a legnagyobb ijedtség (a Feltámadás Napja), és az angyalok [ekképpen] fogadják őket: „Ez a ti napotok, amelyre ígéretet kaptatok!”

104. Azon a napon úgy hajtjuk össze az eget, ahogyan az írott tekercsek lapjait hajtják össze. Ahogyan kezdetben véghez vittük a teremtést, megismételjük azt. Ígéret ez, [amely] Minket kötelez. Bizony, Mi megtesszük [ezt].
105. És bizony, megírtuk a Zsoltárokban az emlékeztetést követően, hogy a jó szolgáim fogják örökölni a földet.
106. Bizony, ebben [a Koránban] üzenet van azon nép számára, akik [Allahot] szolgálják.

107. És nem küldtünk el téged [ó Mohamed], csakis könyörületként a teremtmények számára.
108. Mondd: „Csupán az sugalltatik nekem [kinyilatkoztatásként], hogy a ti istenetek csak Egy Isten. Vajon hát alávetitek magatokat [Neki]?”
109. S ha hátat fordítanak, mondd: „Én egyformán tudattam veletek [ami sugalltatott nekem]! És nem tudom, közel avagy távol van-e az, amire ígéretet kaptatok.
110. Bizony, Ő tudja a nyilvános beszédet, és tudja azt, amit eltitkoltok.
111. És nem tudom, talán az egy kísértés számotokra, és élvezet egy [meghatározott] ideig.”
112. Azt mondta [a Küldött]: „Uram! Ítélj igazsággal! Urunk a Könyörületes, Ő a segítségül kért [támaszom] az ellen, amit [hazugságként] leírtok.”

22. A zarándoklat (al-Haddzs)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó ti, emberek! Féljétek Uratokat! Bizony, a [Végső] Óra idején [bekövetkező] földrengés hatalmas dolog!
2. Azon a napon látni fogjátok, hogy minden szoptató anya megfeledkezik arról, akit [éppen] szoptatott, és a terhes nők elejtik terhüket, és az embereket részegeknek látod majd, holott ők nem is részegek; de Allah gyötrelme súlyos.

3. És van az emberek közül olyan, aki vitába száll Allahról tudás nélkül, és követ minden lázadó sátánt.
4. Előíratott neki, hogy aki pártfogójának teszi meg [a sátánt], hát azt ő tévelygésbe viszi, és a Lángoló [Pokol-tűz] gyötrelméhez vezeti.

5. Ó ti, emberek! Ha kétségben vagytok a Feltámadás felől, hát bizony, Mi megteremtettünk titeket porból, majd [megtermékenyült] cseppből, majd vérrögből, majd egy megformált vagy formátlan húsdarabból, hogy világossá tegyük előttetek [a hatalmunkat]. És nyugvóhelyet adunk az anyaméhben egy megszabott határidőig, annak, amit akarunk. Majd előhozunk titeket gyermekként, majd [gondoskodunk rólatok,] hogy elérhessétek az érett korotokat. Ám van közöttetek olyan, aki [fiatalon] elszólíttatik [Allahhoz] és van, aki a legalávalóbb életkorba (vénségbe) juttatik, hogy miután tudott, ne tudjon semmit. És látod, hogy a föld sivár, ám amikor lebocsátjuk rá a vizet, megrezzen és megduzzad és mindenfajta pompás [növényt] sarjaszt.
6. Ez azért van, mert Allah az Igazság, és Ő életre kelti a halottakat, és bizony, Ő minden dologra kiterjedő hatalmú.
7. És bizony, az Óra el fog jönni, ehhez nem fér kétség, és bizony, Allah feltámasztja azokat, akik a sírokban vannak.

8. És van az emberek között olyan, aki vitába száll Allahról tudás, útmutatás és világosságot adó Írás nélkül.
9. [Beképzelten] elfordítja a nyakát, hogy tévelygésbe vigyen [másokat] Allah Útjáról. Neki az evilágon megszégyenítés jár, és a Feltámadás Napján megízleltetjük vele az Égető [Pokol-tűz] gyötrelmét.
10. Ez [a fizetséged] azért, amit a kezed követett el, és Allah bizony nem igazságtalan a szolgákkal (teremtményekkel).
11. Van az emberek között olyan, aki Allahot [a hit] szélén állva szolgálja: ha valami jó éri, abban megnyugszik, ha azonban kísértés éri őt, arcára fordul (visszatér a hitetlenségbe). Elvesztette az evilágot és a Túlvilágot. Ez a nyilvánvaló veszteség.
12. Allah helyett olyanhoz fohászkodik, ami nem árt neki és nem használ neki. Ez a messzemenő tévelygés.
13. Olyanhoz fohászkodik, aminek az ártalma közelebb van, mint a haszna. Milyen rossz pártfogó és milyen rossz társ!

14. Bizony, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azokat Allah olyan kertekbe lépteti be [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak. Bizony, Allah azt tesz, amit akar.
15. Aki azt gondolja, hogy Allah nem fogja megsegíteni őt (Mohamedet) az evilágon és a túlvilágon, az függesszen fel egy kötelet az égig, [másszon fel rajta] majd vágja el [a segítség útját], és nézze meg, vajon a fondorlata eltávolítja-e azt, ami feldühíti!

16. És ekképpen bocsátottuk le [a Koránt] világos jelekként, és bizony, Allah azt vezet [az igaz útra], akit akar.
17. Bizony, akik hisznek [Allah egyedvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], és akik zsidók, és a szábeiták, és a keresztények, és a mágushitűek, és akik társistent állítottak [Allah mellé] – azok között bizony Allah ítélkezni fog a Feltámadás Napján. Bizony, Allah minden dolog felett tanú.
18. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah előtt borul le mindenki, aki az egekben és aki a földön van, és a Nap, és a Hold, és a csillagok, és a hegyek, és a fák, és a mozgó [élőlények], és az emberek közül sokan?

És sokakkal szemben jogossá vált a gyötrelem. És akit Allah megaláz, annak nincs olyan, aki méltóságot ad. Bizony, Allah azt tesz, amit akar.

19. Ezek [itt] ketten, két civakodó, [akik] Urukkal kapcsolatban civakodtak. S akik hitetlenné váltak, azoknak a [Pokol-]tűzből lesz kivágva a ruhája, a fejükre forrásban lévő vizet öntenek.
20. Megolvasztatik általa az, ami a hasukban van, és a bőrük [is].
21. És kampós vasrudak lesznek számukra [büntetésül].
22. Valahányszor ki szeretnének abból jönni a bánat miatt, visszavitetnek oda. [Az lesz nekik mondva:] „Ízleljétek meg az Égető [Pokol-tűz] gyötrelmét!"

23. Bizony, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azokat Allah olyan kertekbe lépteti be [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak; amelyekben aranyból készült karperecekkel és gyöngyökkel ékesítetnek. És az öltözékük ott selyem lesz.
24. És a jó beszédhez lettek vezetve; és a Dicséretreméltó [Allah] útjára lettek vezetve.

25. Bizony, akik hitetlenné váltak és távoltartanak [másokat] Allah útjától és a Szent Mecsettől, amit kijelöltünk az embereknek, az [ott] tartózkodóknak és az [oda] látogatóknak egyaránt, és aki igazságtalan módon akar ott gyalázatos tettet elkövetni, azzal fájdalmas gyötrelmet fogunk megízleltetni.
26. És [említsd meg] amikor kijelöltük Ábrahámnak a Ház (a Kába) helyét, [azt mondván]: „Ne állíts semmit társistenként Mellém, és tisztítsd meg a Házamat a körbejárást elvégzőknek, és az [imádkozva] állóknak, és a meghajolóknak és a leborulóknak!
27. És hirdesd ki az emberek között a zarándoklatot! Gyalogosan jönnek majd hozzád, és mindenféle zsugorodott [púpú tevén], amelyek minden mélyen fekvő hágók felől jönnek,
28. Hogy tanúi legyenek számukra hasznos dolgoknak, és hogy megemlítsék Allah nevét meghatározott [számú] napokon azon négylábú jószágok [levágásakor], amelyekkel elláttuk őket. Egyetek hát ti is belőlük, és élelmezzétek a nyomorgó nincstelent!

29. Majd vessenek véget a [zarándoklat alatti] elhanyagoltságuknak és teljesítsék fogadalmaikat, és végezzék el a körbejárást az Ősi Ház körül!"

30. Ez [Allah előírása], és aki nagy becsben tartja Allah tilalmait, annak az jobb az ő Ura előtt [a jutalmát illetően]. És meg lettek engedve számotokra a jószágok, kivéve azok, amelyek recitáltatnak nektek. Kerüljétek hát el a bálványok förtelmességét, és kerüljétek el a hamis beszédet,
31. Allah iránt [odaadó] hanífokként (egyistenhívőkként, a hamis vallásoktól elhajlókként), társistent Őmellé nem állítókként! És aki társistent állít Allah mellé, az olyan, mintha lezuhant volna az égből és elragadták volna a madarak, vagy a szél fújta volna el egy megközelíthetetlen helyre.
32. Ez [Allah előírása]. És aki nagy becsben tartja az Allah által kijelölt szertartásokat, hát az [a cselekedet] bizony a szívek istenfélelméből való.
33. Nektek azokból (az áldozatra kijelölt állatokból) egy megszabott határidőig hasznotok származik, majd a feláldozási helyük az Ősi Háznál van.
34. És minden egyes közösségnek kijelöltük a maga áldozási rítusát, hogy megemlítsék Allah nevét azon négylábú jószágok [feláldozásakor], amivel elláttuk őket. A ti Istenetek pedig Egy Isten, Neki vessétek hát alá magatokat! És adj [ó Mohamed] örömhírt azoknak, akik alázattal fordulnak [Allahhoz],
35. Akik, ha említtetik Allah neve, akkor félelemmel telik el a szívük, és akik türelmet tanúsítanak az iránt, ami éri őket, és akik megtartják az imádkozást, és akik adakoznak abból, amivel elláttuk őket!
36. És a testes [áldozati] tevéket az Allah által kijelölt szertartások közé tettük nektek. Jó származik belőlük számotokra. Említsétek hát meg Allah nevét felettük, amikor felsorakoztatják őket [feláldozásukkor]! Mikor pedig [holtan] esnek le az oldalukra, egyetek belőlük (a húsukból) és élelmezzétek azt [a szegényt], aki kezét kérésre emeli, és azt is, aki nem kéreget! Ekképpen rendeltük azokat a szolgálatotokra, hátha hálásak lesztek.
37. Sem a húsuk, sem a vérük nem jut el Allahhoz, de a tőletek származó istenfélelem eljut Őhozzá. Ekképpen rendeltük azokat a szolgálatotokra, hogy Allahot magasztaljátok azért, hogy az Igaz Útra vezetett titeket. És adj örömhírt a jótevőknek!

38. Bizony, Allah megvédelmezi azokat, akik hisznek. Bizony, Allah nem szeret egyetlen megrögzött árulót, bűnöst [sem].
39. Engedélyt kaptak [a harcra] azok, akik ellen harcolnak, mivel ők igazságtalanságot szenvedtek el, és bizony, Allahnak hatalmában áll az ő megsegítésük.
40. [Ők azok,] akiket jogtalanul űztek el a lakhelyükről, csupán azért, mert azt mondják: „A mi Urunk Allah!" És ha Allah nem tartotta volna vissza az embereket – egyeseket mások által – akkor bizony leromboltattak volna szerzetescellák, templomok, zsinagógák és mecsetek, ahol sokszor említtetik meg Allah neve. Bizony, Allah megsegíti azokat, akik segítik az Ő [ügyét]. Bizony, Allah Erős, Méltóságteljes.
41. [Megsegíti azokat,] akiknek ha hatalmat adunk a földön, megtartják az imádkozást, megadják a kötelező adományt, felszólítanak a helyénvalóra, és óva intenek az elvetendőtől. És Allahot illeti az ügyek feletti végső [döntés].

42. És ha meghazudtolnak téged, [ó Mohamed], nos, meghazudtolást követtek el előttük Noé népe, és Ád és Thamúd,
43. És Ábrahám népe, és Lót népe,
44. És Midián lakói [is meghazudtolást követtek el], és meg lett hazudtolva Mózes, s haladékot adtam a hitetleneknek, majd elragadtam őket. Milyen volt hát az én rosszallásom?
45. Hány települést pusztítottunk el, miközben [a lakói] igazságtalanságot követtek el, így az [kihalttá lett,] romokban heverve! És [hány] elhagyatott kút [maradt utánuk] és [hány] fényűző palota [áll romokban]!
46. Vajon hát nem járták be a földet, és lenne [ezáltal] szívük, amivel értenek, és fülük, amivel hallhatnak? Mert bizony nem a szemek vakulnak meg, hanem a szívek, amelyek a keblekben vannak.

47. És siettetnek téged a gyötrelemmel [hogy hozd előbbre azt], ám Allah nem fogja megszegni az ígéretét. És bizony, egyetlen nap az Uradnál annyi, mint ezer esztendő abból, amit ti számoltok.

48. És hány településnek adtam már haladékot, miközben azok [lakói] igazságtalanok voltak, majd [büntetéssel] ragadtam meg őket és Nálam lesz a végcél!

49. Mondd [ó Mohamed]: „Ó emberek! Én csupán nyilvánvaló figyelmeztető vagyok számotokra."
50. És akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azoknak megbocsátás és nemes ellátás jár.
51. Ám akik azon igyekeznek, hogy meghiúsítsák a jeleinket, azok a Pokol lakói lesznek.

52. És nem küldtünk egyetlen küldöttet vagy prófétát sem anélkül, hogy ha recitálta [Allah kinyilatkoztatását], akkor ne vetett volna a recitálásának [jelentésébe] a sátán [kételyeket és hazugságokat], ám Allah eltörli azt, amit a sátán vet oda, majd Allah egyértelműen rögzíti a jeleit. Allah a Mindentudó, a Bölcs.
53. [Ez azért történhetett,] hogy azt, amit a sátán vet oda, [Allah] kísértéssé tegye azoknak, akiknek a szívében betegség van és a keményszívűeknek. Bizony, az igazságtalanok messzemenő ellentétben vannak.
54. És, hogy megtudják azok, akiknek a tudás adatott, hogy ez [a Korán] az Igazság a te Uradtól, és higgyenek benne, és a szívük alázattal forduljon Hozzá (Allahhoz). És bizony, Allah az Egyenes Útra vezeti azokat, akik hisznek.
55. És akik hitetlenné váltak, [azoknak] nem szűnik meg a kétség felőle, amíg el nem jön hozzájuk az Óra váratlanul, vagy el nem jön hozzájuk egy meddő nap (az Utolsó Nap) gyötrelme.
56. A királyi uralom azon a napon [egyedül] Allahé, ítélkezni fog közöttük. Akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azok a gyönyörűség kertjeiben lesznek [a Paradicsomban].
57. És akik hitetlenné váltak és meghazudtolták a jeleinket, azoknak megalázó gyötrelem jár.

58. És akik kivándoroltak Allah útján, majd megölettek vagy meghaltak, azokat bizony Allah szép ellátással látja el. És bizony, Allah az, aki a legjobb [Ellátó] az ellátók [között].

59. Bizony, olyan bemenettel fogja beléptetni őket [a Paradicsomba], amivel elégedettek lesznek. És bizony, Allah Mindentudó, Béketűrő.
60. [Így van] ez! Ha valaki olyan mértékben büntet (torol meg), amilyen mértékben ő szenvedett el büntetést (igazságtalanságot), majd [ismét] zsarnokságot követnek el ellene, azt Allah bizonyosan megsegíti. Bizony, Allah Elnéző, Megbocsátó.
61. Ez [azért van így], mivel Allah beleviszi az éjszakát a nappalba, és beleviszi a nappalt az éjszakába, és mivel Allah mindent Halló, mindent Látó.
62. Ez [azért van így], mivel Allah az Igazság, és amihez Őhelyette fohászkodnak, az a hamisság. És mivel Allah a Magasságos, a Nagy.
63. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah vizet bocsátott le az égből, és a föld zöldellő lesz? Bizony, Allah Kíméletes, [mindent] jól Ismerő.
64. Övé mindaz, ami az egekben és ami a földön van. És bizony, Allah a Gazdag, a Dicséretreméltó.
65. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah a szolgálatotokra rendelte mindazt, ami a földön van, és a hajókat [amelyek] haladnak a tengeren az Ő parancsa által? És megtartja az eget, nehogy a földre essen, kivéve [ha] az Ő engedélyével [ez megtörténik]. Bizony, Allah az emberek iránt Együttérző, Könyörületes.
66. És Ő az, aki életre keltett titeket, majd halálba bocsát, majd újra életre kelt titeket. Bizony az ember hálátlan.

67. Minden egyes közösségnek kijelöltük a maga rítusát (törvénykezését), amelyet betartanak. És ne vitatkozzanak hát veled az ügyben. És hívd [őket] az Uradhoz! Bizony, te az Egyenes Útmutatást követed.
68. És ha vitába szállnak veled, mondd: „Allah jobban tudja, hogy mit cselekszetek.
69. Allah ítélkezni fog köztetek a Feltámadás Napján abban, amiben összekülönböztetek.”
70. Vajon nem tudod, hogy Allah tudja mindazt, ami az égben és a földön van? Bizony, Írásban (feljegyzésben) van az! Bizony, könnyű az Allahnak.

71. És Allah helyett olyasmit szolgálnak, amellyel kapcsolatban [Allah] nem bocsátott le bizonyító érvet, és amiről nem rendelkeznek tudással. És az igazságtalanoknak nincs segítőjük.
72. És amikor a világos jeleink recitáltatnak nekik, akkor felismered a tagadást azoknak az arcán, akik hitetlenné váltak. Majdnem rárontanak azokra, akik recitálják nekik a jeleinket. Mondd: „Vajon hát hírül adjam nektek azt, ami még ennél is rosszabb? A [Pokol-] tűz [az]. Allah azoknak ígérte meg, akik hitetlenné váltak. Milyen nyomorúságos végcél!"

73. Ó emberek! Példázat hangzott el, hallgassátok hát meg! Bizony azok, akikhez Allah helyett fohászkodtok még egy legyet sem tudnak teremteni, akkor sem, ha összefognának ezért. Ha pedig a légy elcsen tőlük valamit, nem tudják azt visszaszerezni tőle. [Egyformán] gyenge a követelő és akitől követelnek.
74. Nem becsülték nagyra Allah [hatalmát], az Őt megillető nagyrabecsülés szerint. Bizony, Allah Erős, Méltóságteljes.
75. Allah küldötteket választ az angyalok és az emberek közül. Bizony, Allah mindent Halló, mindent Látó.
76. Tudja azt, ami előttük van [a jövőt illetően], és azt, ami mögöttük van [a múltat illetően]. És Allahhoz vitetnek vissza az ügyek [döntésre].

77. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Hajoljatok meg, és boruljatok le és szolgáljátok Uratokat, és tegyétek a jót, hátha boldogultok!
78. És küzdjetek Allah [útján] az Őt megillető küzdelemmel! Ő választott ki titeket. És nem okozott nektek feszélyezettséget (nehézséget) a vallásban. [Kövessétek] atyátok, Ábrahám vallása. Ő (Allah) nevezett el titeket muszlimoknak (Allahnak alávetetteknek) korábban, és ebben [a Koránban is az lett a nevetek], hogy a Küldött tanú lehessen veletek szemben, és ti is tanúk lehessetek az emberekkel szemben. Tartsátok hát meg az imádkozást, adjátok meg a kötelező adományt, és ragaszkodjatok Allahhoz! Ő a pártfogótok, s milyen jó pártfogó, és milyen jó segítő!

23. A hívők (al-Mu'minún)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Bizony, boldogulnak a hívők,
2. Akik imádkozásukban alázatosak.
3. És akik a felesleges beszédtől elfordulnak.
4. És akik a kötelező adomány [megadását] teljesítik.
5. És akik a szemérmüket megőrzik [a nemi kapcsolatoktól],
6. Kivéve a házastársaikkal [való kapcsolatot], vagy azokkal, akiket a jobbjuk birtokol, mert akkor nem éri őket szemrehányás.
7. Akik pedig ezen felül keresnek [nemi kapcsolatot], azok a határokat áthágók.
8. És akik a rájuk bízott letéteket és az egyezségüket megőrzik.
9. És akik imádkozásaik [betartására] ügyelnek.
10. Ők lesznek az öröklők,
11. Akik öröklik a Firdauszt [a Paradicsomban]. Ők örökké abban fognak maradni.

12. És bizony, megteremtettük az embert agyag kivonatából.
13. Majd egy [megtermékenyült] cseppként helyeztük el egy biztos tartózkodási [helyen].
14. Majd a cseppet vérröggé teremtettük, a vérrögöt pedig húsdarabbá teremtettük, és a húsdarabot csontokká teremtettük, és a csontokat hússal ruháztuk fel, majd egy másik teremtményként hoztuk őt létre [a lélek belefújásával]. Áldassék hát Allah, a legjobb Teremtő!
15. Majd bizony ezek után meg fogtok halni.
16. Majd bizony, a Feltámadás Napján fel lesztek támasztva.

17. És bizony, megteremtettünk felettetek hét utat (a hét eget) és nem hagyjuk figyelmen kívül a teremtményeket.
18. És vizet bocsátottunk le az égből [megszabott] mértékkel, majd helyet adtunk annak a földön (tárolásra). És bizony, Nekünk hatalmunk van arra, hogy eltüntessük azt.

19. Azután létrehoztunk nektek általa datolyapálmákból és szőlőtőkékből álló kerteket, amelyekben sok gyümölcs van nektek, és ezekből esztek.
20. És egy fát, amely a Sínai hegyről nő ki, olajat ad és ételül szolgál az evőknek.
21. És bizony, tanulság van nektek a jószágokban is. Mi abból itatunk titeket, ami a hasukban van, számotokra sok haszon van azokban és azokból esztek.
22. És rajtuk és a hajókon hordoztattok.

23. És bizony, elküldtük Noét az ő népéhez, s azt mondta: „Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs más [jogosan imádható] isten számotokra Rajta kívül! Vajon hát nem akartok istenfélők lenni?"
24. S azt mondták az előkelők, akik hitetlenné váltak az ő népéből: „Ő nem más, mint egy hozzátok hasonló ember, [aki] fölétek akar emelkedni. És ha Allah akarta volna, bizony angyalokat küldött volna le. Nem hallottuk, hogy ilyesmi történt volna a hajdanvolt atyáinkkal.
25. Bizony, nem más ő, csupán egy férfi, akiben őrültség van. Várjatok hát vele egy ideig!"
26. Azt mondta [Noé]: „Uram! Segíts meg engem, amiért meghazudtoltak!"
27. És azt sugalltuk neki [kinyilatkoztatásként]: „Készíts egy bárkát a szemünk előtt és a sugallatunk szerint, és amikor eljön a parancsunk és kifut a katlan (a víz elborítja a föld színét) akkor vigyél bele minden [fajtából] egy párt, kettőt (hímet és nőstényt) és a családodat – kivéve azt, akivel szemben már elhangzott a szavunk [a büntetésről]! És ne szólíts engem azok érdekében, akik igazságtalanságot követtek el! Bizony, ők vízbe lesznek fullasztva.
28. És amikor elhelyezkedtél a hajón, te és azok, akik veled vannak, mondd: 'A hálatelt dicsőítés Allahot illeti, aki megmentett minket az igazságtalan néptől!'"
29. És mondd: „Uram! Tegyél le engem áldott leszállóhelyre, hiszen Te vagy a legjobb a szállásadók között!"
30. Bizony, ebben jelek vannak! És mi bizony próbára tevők vagyunk.

31. Majd más nemzedékeket hoztunk létre őutánuk.
32. És elküldtünk közéjük egy küldöttet (Húd prófétát) aki közülük való volt, azzal, hogy: „Szolgáljátok Allahot! Nincs más [jogosan

imádható] isten számotokra Rajta kívül! Vajon hát nem akartok istenfélők lenni?"
33. És azt mondták az előkelők, akik hitetlenné váltak az ő népéből, és meghazudtolták a találkozást a Túlvilággal, és akiknek az evilágon túláradó jólétet juttattunk: „Ő nem más, mint egy hozzátok hasonló ember, [aki] abból eszik, amit ti esztek, és abból iszik, amit ti isztok.
34. És ha engedelmeskedtek egy hozzátok hasonló embernek, akkor bizony vesztesek vagytok.
35. Vajon azt ígéri-e nektek, hogy ha meghaltok és porrá, valamint csontokká lesztek, akkor [élőkként] lesztek kihozva [a sírokból]?
36. Távoli, nagyon távoli az, amire ígéretet kaptok!
37. Nincs más [élet], csupán az evilági életünk, meghalunk és élünk, és nem leszünk feltámasztva.
38. Bizony, nem más ő, csupán egy olyan férfi, aki hazugságot talál ki Allah ellen, és mi nem hiszünk neki."
39. Azt mondta [Húd]: „Uram! Segíts meg engem, amiért meghazudtoltak!"
40. Azt mondta [Allah]: „Egy kis idő múlva, bizony meg fogják bánni!"
41. És igazságosan (megérdemelten) ragadta el őket a kiáltás, és [vízen úszó] tajtékká tettük őket. El hát az igazságtalan néppel!

42. Majd más nemzedékeket hoztunk létre őutánuk.
43. Egyetlen közösség sem hozhatja előre [pusztulásának] határidejét, és nem [is] késleltetheti.
44. Majd elküldtük a küldötteinket egymást követően. Akárhányszor érkezett egy küldött a népéhez, meghazudtolták őt, ezért egyiket a másik után küldtük [a pusztulásba], és elbeszéléssé tettük őket. Pusztuljon hát az a nép, mely nem hisz!

45. Majd elküldtük Mózest és testvérét, Áront, a jeleinkkel és nyilvánvaló bizonyítékot
46. A Fáraóhoz és annak előkelőihez, ám azok fennhéjáztak, és gőgös nép voltak.
47. És azt mondták: „Higgyünk-e két hozzánk hasonló embernek, holott kettejük népe a mi szolgáink?"

48. S meghazudtolták kettejüket, így az elpusztítottak közé kerültek.
49. És bizony, Mózesnek adtuk az Írást (a Tórát), hátha [igaz] útra lelnek.
50. És Mária fiát (Jézust), és anyját jellé tettük, és kettejüknek menedéket adtunk egy dombon, amely tartózkodási [helyet] és látható forrásvizet ad.

51. Ó ti, Küldöttek! Egyetek azokból a jó [táplálékokból] és jót cselekedjetek! Bizony, nekem tudomásom van arról, amit cselekszetek.
52. És bizony, ezen közösségetek egy közösség (egy a vallásotok), és Én vagyok az Uratok, hát Engem féljetek!
53. Ám ők (a küldöttek népei) darabokra szakították szét az ügyüket (vallásukat). Minden csoport annak örvendezik, ami nála van.
54. Hagyd hát őket abban, amiben elmerültek (tudatlanságukban) egy ideig!
55. Vajon azt gondolják, hogy azért láttuk el őket vagyonnal és fiakkal,
56. Hogy sietve adjunk nekik a jó dolgokból? Nem! Ők nem veszik észre [a próbatételt].
57. Bizony azok, akik az Uruktól való félelmükben megrémülnek,
58. És azok, akik Uruk jeleiben hisznek,
59. És azok, akik Uruk mellé társistent nem állítanak,
60. És akik adják, amit adnak, miközben félelemmel telik el a szívük, hogy Urukhoz térnek vissza,
61. Ők azok, akik sietve versengenek a jótettekben, és ők megelőznek ebben [másokat].

62. És nem kötelezünk egyetlen embert sem többre, mint amire képes. És van nálunk egy írás, amely megmondja az igazságot, és ők nem szenvednek igazságtalanságot.
63. De nem! A szívük elmerült [a tudatlanságban] efelől (a Korán felől), és ezen kívül más cselekedeteik is vannak, amelyeket cselekszenek.
64. Amikor pedig gyötrelemmel [sújtva] ragadjuk meg azokat, akik jólétben dúskáltak, akkor segítségért kiáltanak.
65. [Az lesz mondva nekik]: „Ne kiáltsatok ma segítségért! Bizony, nem kaptok velünk szemben segítséget.

66. Bizony, az én jeleim immár recitálva lettek nektek, ti pedig sarkon fordultatok.
67. Fennhéjázók voltatok miatta (a Kába szentély miatt), sértő [módon] beszélgettetek éjszakánként róla."
68. Vajon hát nem gondolkodnak el [Allah] Szaván (a Koránon), vagy olyan jött el hozzájuk, ami a hajdanvolt atyáiknak sem jött el?
69. Vagy nem ismerték fel a küldöttüket, így ők elutasítják őt?
70. Vagy azt mondják: „Őrültség van benne"? De nem! Eljött hozzájuk az igazsággal, ám a legtöbbjük utálja az igazságot.
71. És ha az igazság követné a kényeiket, akkor romlásba dőlnének az egek és a föld, és mindaz, ami bennük van. De nem! Az emlékeztetésüket (intést és tekintélyt) hoztuk el nekik, ám ők az emlékeztetésükre ügyet sem vetnek.
72. Vagy fizetséget kérsz tőlük? Ám Urad fizetsége jobb. És Ő a legjobb az ellátók között!
73. És Te bizony egyenes útra hívod őket.
74. Ám akik nem hisznek a Túlvilágban, azok bizony letérnek az [Egyenes] útról.
75. És ha megkönyörülnénk rajtuk, és elhárítanánk az őket ért ártalmat, akkor megmakacsolnák magukat a túlkapásaikban, vakon bolyongva.
76. És bizony, megragadtuk őket a gyötrelemmel, ám nem alázkodtak meg Uruknak, és nem fohászkodtak alázatosan.
77. Amikor aztán rájuk nyitjuk a súlyos gyötrelem kapuját, lám [akkor] ők kétségbe esnek.

78. És Ő az, aki létrehozta nektek a hallást, a látást és a szívet (értelmet). Mily kevéssé adtok hálát!
79. És Ő az, aki megsokasított titeket a földön, és Hozzá lesztek összegyűjtve.
80. És Ő az, aki életre kelt és halálba küld, és Övé (Őrá tartozik) a nappal és az éjszaka váltakozása. Vajon hát nem éltek az eszetekkel?
81. De nem! Ahhoz hasonlót mondanak, amit a hajdan éltek mondtak.
82. Azt mondták: „Vajon, ha meghalunk és porrá, valamint csontokká leszünk, akkor [új életre] leszünk feltámasztva?

83. És bizony, meg lett ígérve ez (a Feltámadás) nekünk és korábban atyáinknak is. Nem más ez, mint a hajdan éltek legendái."
84. Mondd [ó Mohamed]: „Kié a föld és azok, akik azon vannak, ha valóban rendelkeztek tudással?"
85. Azt fogják mondani: „Allahé!" Mondd: „Vajon hát nem okultok [az intésből]?"
86. Mondd: „Ki a hét ég Ura, és [ki] a hatalmas Trónus Ura?"
87. Azt fogják mondani: „Allahé [mindez]!" Mondd: „Vajon hát nem akartok istenfélők lenni?"
88. Mondd: „Kinek a kezében van mindenek birodalma, és [ki az] aki védelmet ad, míg Vele szemben nem lehet védelemre lelni, ha valóban rendelkeztek tudással?"
89. Azt fogják mondani: „Allahé [mindez]!" Mondd: „Hogyan lehettek hát [ennyire] megbűvölve (eltávolítva az igazságtól)?"
90. De nem! Elhoztuk nekik az Igazságot, és bizony, ők [mégis] hazugok.
91. Allah senkit sem tett gyermekévé, és nem volt egyetlen isten sem Őmellette, hiszen akkor mindegyik isten magával vinné azt, amit teremtett, és egyesek közülük a többiek fölé kerekednének. Magasztaltassék Allah! [Ő felette van annak, mint] ahogy leírják [Őt].
92. A rejtett és a látható [dolgok] Tudója, és [Ő] afelett van, amit társistenként állítanak [Őmellé].

93. Mondd [ó Mohamed]: „Uram! Ha megmutatod nekem azt, amire ígéretet kaptak,
94. Uram, akkor ne helyezz engem az igazságtalan népe közé!"
95. És bizony, nekünk hatalmunkban áll, hogy megmutassuk neked azt, amit megígértünk nekik.
96. Hárítsd el a rosszat azzal, ami jobb! Mi jobban tudjuk, hogy ők mit mondanak.
97. És mondd: „Uram! Tőled kérek menedéket a sátánok gonosz suttogása elől!
98. És Tőled kérek menedéket, Uram, az elől, hogy megjelenjenek!"

99. Aztán, amikor eljön a halál valamelyikükhöz, azt mondja: „Uram! Hadd térjek vissza [az evilági életbe]!

100. Hátha jótettet fogok cselekedni abban, amit hátra hagytam!" Nem! Bizony, ezek [csupán üres] szavak, amelyeket ő mond! És mögöttük lesz egy [az evilág és a túlvilág] közti akadály, amíg fel nem támasztatnak.
101. És ha megfúvatik a kürt, nem lesz közöttük rokonság azon a napon, és nem fogják egymást kérdezgetni [sem].
102. És akiknek súlyosak lesznek a mérendőik [a jótettekből], nos, ők bizony azok, akik boldogulnak.
103. És akiknek könnyűnek lesznek a mérendőik [a jótettekből], nos, azok elvesztették magukat, örökké a Gyehennában fognak maradni.
104. Égeti a [Pokol-]tűz az arcukat, és ők abban elkomorulnak [zsugorodott ajkakkal].
105. [Azután az lesz mondva nekik:] „Vajon nem lettek recitálva nektek a jeleim, ti pedig meghazudtoltátok azokat?"
106. Azt mondják: „Urunk! Győzelmet aratott fölöttünk a nyomorúságunk (vágyaink, bűneink), és bizony, tévelygő nép voltunk.
107. Urunk! Vigyél ki minket belőle (a Pokolból), és ha visszatérünk [a tévelygéshez], akkor valóban igazságtalanok vagyunk!"
108. [Allah] azt mondja: „Maradjatok benne megvetetten, és ne beszéljetek Hozzám!
109. Bizony, volt egy csoport a szolgáim közül, [akik] azt mondták: 'Urunk hiszünk, bocsáss hát meg nekünk, és könyörülj rajtunk! És Te vagy a legjobb a könyörületesek között!'
110. Ti pedig gúny tárgyává tettétek őket, amíg [a gúnyolódásaitok] el nem feledtették veletek a Rólam való emlékezést, és ti közben nevettetek rajtuk.
111. Bizony, én a mai napon megadom a fizetségüket, amiért türelmesek voltak. Bizony, ők a diadalmasak!"
112. [Allah] azt mondja: „Mennyit időztetek a földön, [az] évek száma szerint?"
113. Azt mondják: „Egy napig időztünk, vagy a nap egy részéig; kérdezd hát meg a számolókat!"
114. Azt mondja: „Nem időztetek, csak rövid ideig. Ha valóban rendelkeztetek volna tudással [akkor tudhattátok volna]!

115. Vajon hát azt gondoltátok, hogy szórakozásból teremtettünk titeket, és hogy ti nem lesztek Hozzánk visszavitetve?"
116. És Allah afelett van, [amit Róla állítanak], [Ő] az Igaz Király. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül, a kegyes Trónus Ura.
117. És aki Allah mellett más istenhez fohászkodik, amire nézve nem [lehet] bizonyítéka, annak elszámolása az Uránál lesz! Bizony, a hitetlenek nem boldogulnak.
118. És mondd [ó Mohamed]: „Uram! Bocsáss meg és könyörülj! És Te vagy a legjobb a könyörületesek között!"

24. A világosság (an-Núr)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Ez egy] szúra, amelyet lebocsátottunk, és előírtuk [a benne foglalt törvények betartását], és világos jeleket bocsátottunk le benne, hátha okultok [az intésből].
2. A paráználkodó férfit és a paráználkodó nőt – mindegyiküket – száz korbácsütéssel korbácsoljátok meg! És Allah vallásának kérdésében ne vegyen rá titeket az irántuk [érzett] együttérzés [hogy elengedjétek büntetésüket], ha valóban hisztek Allahban és az Utolsó Napban! És legyen tanúja a gyötrelmüknek a hívők egy csoportja!
3. A paráználkodó férfi ne házasodjon, csak paráználkodó nővel vagy [Allah mellé] társistent állító nővel, és a paráználkodó nővel ne házasodjon, csak paráználkodó férfi, vagy [Allah mellé] társistent állító férfi. És ez (az ilyen házastárs) tilalmassá tétetett a hívőknek.

4. És akik tisztességes asszonyokat [paráznasággal] rágalmaznak meg, majd pedig nem állnak elő négy tanúval, azokat korbácsoljátok meg nyolcvan korbácsütéssel, és ne fogadjatok el tőlük tanúskodást soha többé! És ők bizony az engedetlenek.
5. Kivéve azokat, akik megbánást tanúsítanak ezután, és megjavulnak [azoktól elfogadtatik a tanúskodás]. Mert bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.

6. És azok, akik a házastársukat rágalmazzák meg [paráznasággal] és nincs más tanújuk, kivéve saját maguk, az ilyen férfinek az legyen a tanúskodása, hogy négyszer tanúskodjon [esküdve] Allahra, hogy ő az igazmondók közül való.
7. És ötödszörre [nyilvánítsa ki], hogy Allah átka legyen rajta, ha [ő] a hazugok közül való.
8. És az hárítja el róla (a megrágalmazott feleségről) a gyötrelmet, hogy négyszer tanúskodik [esküdve] Allahra, hogy ő (a férj) a hazugok közül való.

9. És ötödszörre [nyilvánítsa ki], hogy Allah haragvása sújtson rá, ha [ő] (a férj) az igazmondók közül való.
10. És ha nem lett volna Allah kegye és könyörülete irántatok [akkor siettetné számukra a büntetést]. Allah bizony Kiengesztelődő, Bölcs.

11. Bizony, akik hazugsággal álltak elő, egy erős (szövetkező) csoport közületek. Ne gondoljátok, hogy az rossz nektek, sőt az jobb nektek. Közülük mindenkinek az jár, amire szert tett a bűnből [amit elkövetett], s aki közülük a nagyját (a híresztelését) követte el, annak hatalmas gyötrelem jár.
12. Amikor meghallottátok ezt [a hazugságot], miért nem feltételeztek jót egymásról a hívő férfiak és a hívő nők, és miért nem mondták: „Ez egy nyilvánvaló hazugság”?
13. Miért nem álltak elő [a rágalmazók] arra nézve négy tanúval? Ám ha nem állnak elő tanúkkal, akkor Allah előtt ők a hazugok.
14. És ha nem lett volna Allah kegye és könyörülete irántatok az evilágon és a Túlvilágon, akkor bizony, amiatt [a hazugság miatt], amiről szót szaporítottatok, hatalmas gyötrelem ért volna titeket.
15. Amikor [szétkürtölve] a nyelvetekre vettétek, és olyat mondtatok a szátokkal, amiről nem rendelkeztetek tudással, és ezt jelentéktelennek gondoltátok, ám Allah előtt ez hatalmas dolog.
16. És amikor meghallottátok ezt [a hazugságot], miért nem mondtátok: „Nem lenne szabad nekünk erről beszélnünk. Magasztaltassál [ó Allah]! Ez egy hatalmas rágalom!”
17. Allah int titeket, nehogy valaha is ehhez hasonló tetthez térjetek vissza, ha valóban hívők vagytok.
18. És Allah világossá teszi nektek a jeleket, és Allah Mindentudó, Bölcs.

19. Bizony, akik azt szeretnék, hogy elterjedjen a förtelmes tett (a paráznaság) a hívők körében, azoknak fájdalmas gyötrelem jár az evilágon és a Túlvilágon. És Allah tud, ám ti nem tudtok.
20. És ha nem lett volna Allah kegye és könyörülete irántatok [akkor siettetné számukra a büntetést]. És Allah bizony Együttérző, Irgalmas.

21. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne kövessétek a sátán lépteit! És aki követi a sátán lépteit, hát ő bizony a förtelmességet és az elvetendőt parancsolja meg. És ha nem lett volna Allah kegye és könyörülete irántatok, akkor egyikőtök sem tisztult volna meg soha, ám Allah azt tisztít meg, akit akar. És Allah mindent Halló, Mindentudó.
22. És ne esküdjenek meg a kegyek és a bőség birtokosai arra, hogy nem adnak a közeli rokonnak és a szegényeknek, és azoknak, akik kivándoroltak Allah útján! És legyenek elnézőek és bocsássanak meg! Vajon nem szeretnétek, ha Allah megbocsátana nektek? És Allah Megbocsátó Irgalmas.

23. Bizony, akik tisztességes, [a bűnre] nem is gondoló hívő asszonyokat [paráznasággal] rágalmaznak meg, azok átkozottak az evilágon és a túlvilágon, és hatalmas gyötrelem jár nekik.
24. Azon a napon, amikor tanúskodni fog ellenük a nyelvük, a kezük és a lábuk arról, amit cselekedtek.
25. Azon a napon Allah teljessé teszi nekik az őket megillető ítéletüket, és megtudják, hogy Allah a Nyilvánvaló Igazság.
26. A hitvány nők a hitvány férfiakhoz valók, a hitvány férfiak pedig a hitvány nőkhöz valók. És a jóravaló nők a jóravaló férfiakhoz valók, a jóravaló férfiak pedig a jóravaló nőkhöz valók. Azok (a jók) ártatlanok abban, amit [róluk] mondanak [a rágalmazók]. Megbocsátás és nemes ellátás jár nekik.

27. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne lépjetek be a házaitokon kívül más házakba, amíg nem kértek engedélyt, és nem köszöntitek annak lakóit! Ez jobb nektek, hátha okultok [az intésből].
28. És ha nem találtok benne senkit, akkor ne lépjetek be, amíg engedélyt nem kaptok! És ha azt mondják nektek: „Forduljatok vissza!”, akkor forduljatok vissza! Ez tisztább nektek. És Allahnak tudomása van arról, amit cselekszetek.

29. Nem terhel titeket vétség, ha [engedély nélkül] lakatlan házba léptek be, melyben [jogos] haszon van számotokra. És Allah tudja azt, amit kinyilvánítotok, és azt, amit eltitkoltok.

30. Mondd [ó Mohamed] a hívő férfiaknak, hogy süssék le a tekintetüket, és őrizzék meg a szemérmüket [a paráznaságtól]! Az tisztább nekik! És Allah jól ismeri azt, amit művelnek [Allah törvényeivel].
31. És mondd [ó Mohamed] a hívő nőknek, hogy süssék le a tekintetüket, és őrizzék meg a szemérmüket [a paráznaságtól], és ne fedjék fel díszeiket, csupán azt, ami látható belőle, és vonják fejkendőiket ruhakivágásukra (úgy, hogy takarja a nyakukat és a keblüket is), és ne fedjék fel a díszeiket, kivéve férjüknek, atyjuknak, apósuknak, fiaiknak, férjük fiainak, fivéreiknek, fivéreik fiainak és leánytestvéreik fiainak, asszonyaiknak, [rabszolganőiknek] akiket jobbjuk birtokol, férfi szolgáiknak, akikben már nincs nemi vágy, és a [kicsi] gyermekeknek, akik még nem tudnak semmit a nők szemérméről! És ne dobogjanak a lábukkal azért, hogy kitudódjon az, amit elrejtenek a díszeikből! És ti hívők, mindannyian forduljatok Allahhoz bűnbánattal, hátha boldogultok!

32. És házasítsátok meg a közületek való egyedülállókat, és a jó embereket a rabszolgáitok és a rabszolganőitek közül! Ha szegények, Allah gazdaggá teszi őket a kegyéből. És Allah [mindent] Átfogó, Mindentudó.
33. És akiknek nincs módjuk megházasodni, azok tanúsítsanak önmegtartóztatást, amíg Allah gazdaggá nem teszi őket a kegyéből! És ha egyesek [a rabszolgáitok közül], akiket a jobbotok birtokol, a szabadságlevelüket áhítozzák, akkor – ha valami jóról tudtok bennük – írjátok meg azt és adjatok nekik Allah vagyonából, amit adott nektek! És ne kényszerítsétek rabszolgalányaitokat prostitúcióra az evilági élet javai után áhítozva, ha meg akarják őrizni a tisztességüket (ellenkező esetben őket is terheli a paráznaság bűne)! És aki kényszeríti őket, akkor a kényszerítésük után [ha bűnbánatot tanúsítanak], Allah bizony Megbocsátó, Könyörületes.

34. És bizony lebocsátottunk hozzátok világossá tévő jeleket, és azoknak példázatait, akik előttetek távoztak el [az élők sorából], és intést az istenfélőknek.

35. Allah az egek és a föld világossága. Világossága hasonlatos egy falmélyedéshez, amelyben lámpás van, a lámpás pedig üvegben van, az üveg mintha ragyogó égitest lenne. [A lámpás] egy áldott fáról, olívafáról gyújtódik meg, mely nem keleti, se nem nyugati. Olaja majdnem izzik, még ha nem is érintette tűz. Világosság a világosságra. Allah azt vezeti az Ő világosságához, akit akar. És Allah példázatokat ad az embereknek, és Allah minden dologról tudomással bír.
36. [Allah világossága] olyan házakban van, amelyek emelését (építését) Allah rendelte el, hogy megemlíttessen bennük az Ő neve. Őt magasztalják ott reggel és késő délután
37. [Olyan] férfiak, akiknek sem a kereskedés, sem az eladás nem vonja el a figyelmét az Allahról való megemlékezésről, az imádkozás megtartásáról és a kötelező adomány kiadásáról. Félnek egy olyan naptól, amelyen a szívek és a tekintetek össze-vissza forgolódnak,
38. Azért, hogy Allah fizetséget adjon nekik, a legjobb cselekedeteik szerint, és az Ő kegyéből gyarapítsa őket [jutalomban]. És Allah annak ad ellátást, akinek akar, számadás nélkül.

39. És akik hitetlenné váltak, azoknak a cselekedetei olyanok, mint a délibáb a síkságon, amelyet a szomjazó víznek gondol, amikor pedig elérkezik ahhoz, nem talál ott semmit, ám Allahot ott találja magánál, és Ő teljességgel megadja az elszámolásának [megfelelő fizetséget]; és Allah gyors az elszámoltatásban.
40. Vagy olyanok, mint [különböző] sötétségek egy mély tengeren, amelyeket elborítanak a hullámok, amely felett hullámok vannak, amelyek felett felhők vannak. Amikor kinyújtja a kezét, közelébe sincs annak, hogy lássa. És akinek Allah nem adott világosságot, annak nincs semmi világossága.

41. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allahot magasztalja mindaz, ami az egekben és a földön van, és a madarak is [szárnyaikat] kiterjesztve? Mindegyik tudja a maga imádkozási és magasztalási [módját], és Allahnak tudomása van arról, amit tesznek.
42. És Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett. És Allahnál lesz a végcél.
43. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah elhajtja a felhőket, majd egybevonja azokat, aztán halommá teszi őket, és látod az esőt, amint előjön a hasadékaikból, és lebocsát az égből [felhő-]hegyekből valamennyi jégesőt, s azt sújtja vele, akit akar, és attól fordítja el, akitől akarja? A villámának ragyogása majdnem elveszi a látást.
44. Allah váltogatja az éjszakát és a nappalt. Bizony, ebben jelek vannak az éles meglátással bíróknak.
45. És Allah minden mozgó [élőlényt] vízből teremtett. És van közöttük olyan, amely a hasán jár, és van közöttük olyan, amely két lábon jár, és van közöttük olyan, amely négy lábon jár. Allah azt teremt, amit akar. Bizony, Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

46. Bizony, lebocsátottunk világossá tévő jeleket, és Allah azt vezet az Egyenes Útra, akit akar.
47. És azt mondják [a képmutatók]: „Hiszünk Allahban és a Küldöttben, és engedelmeskedünk”, majd azután egy csoport közülük hátat fordít, és nem hívők azok.
48. És amikor Allahhoz és a Küldöttéhez hívatnak, hogy ítélkezzen közöttük, lám egy csoport közülük elfordul.
49. De ha az ő oldalukon van az igazság, akkor jönnek hozzá (a Prófétához) engedelmeskedve.
50. Vajon betegség van a szívükben, vagy kétségek gyötrik őket, vagy attól félnek, hogy igazságtalanul bánna velük Allah és a Küldötte? De nem! Ők bizony az igazságtalanok.
51. A hívők szava, amikor Allahhoz és a Küldöttéhez hívatnak, hogy ítélkezzen közöttük, csupán az, hogy azt mondják: „Halljuk és engedelmeskedünk.” És ők azok, akik boldogulnak.
52. És akik engedelmeskednek Allahnak és a Küldöttének, és félnek Allahtól, és istenfélelmet tanúsítanak Iránta, nos, ők bizony a diadalmasak.

53. És Allahra esküdtek meg [a képmutatók] a legerőteljesebb esküikkel, hogy ha parancsot adsz nekik, akkor kivonulnak [veled a harchoz]. Mondd: „Ne esküdjetek [hamisan]!" Az engedelmesség ismeretes [a részetekről]. Bizony, Allah jól ismeri azt, amit cselekszetek.
54. Mondd [ó Mohamed]: „Engedelmeskedjetek Allahnak és engedelmeskedjetek a Küldöttnek!" Ám ha elfordulnak, csupán az tartozik rá, ami rá terheltetett, és rátok az, ami rátok terheltetett. És ha engedelmeskedtek, [akkor] az igaz úton jártok. A Küldöttre nem tartozik más, csupán a világos [üzenet-]átadás.

55. Megígérte Allah azoknak, akik hisznek közületek és jótetteket cselekszenek, hogy bizony [elődeik] helyébe lépteti őket utódként a földön, ahogyan [mások] helyébe léptette utódként azokat is, akik előttük éltek, és meg fogja erősíteni a vallásukat, amelyet kiválasztott a számukra. És miután félelemben éltek, cserébe biztonságot ad nekik, [amennyiben] Engem szolgálnak és nem állítanak Mellém semmit társistenként. Ám akik ezután hitetlenné válnak, azok bizony az engedetlenek.
56. És tartsátok meg az imádkozást, és adjátok meg a kötelező adományt, és engedelmeskedjetek a Küldöttnek, hátha könyörületre leltek!
57. Ne gondold, hogy azok, akik hitetlenné váltak, meg fogják akadályozni [Allahot] a földön [bármiben]! Az ő hajlékuk a [Pokol-]tűz, és milyen nyomorúságos végcél [az]!

58. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Kérjenek tőletek [a hozzátok való belépésre] engedélyt azok, akiket a jobbotok birtokol, és azok, akik nem érték el közületek a serdülőkort, három alkalommal: a hajnali imádkozás előtt, és amikor leveszitek a ruháitok a déli időszakban, és az esti imádkozás után! [Ez a] három [időszak, amelyben felfedődhet] a szemérmetek. Ezeken túl nem terhel vétség sem titeket, sem őket [ha engedély nélkül] egyikőtök bejár a másikhoz. Ekképpen teszi Allah világossá nektek a jeleket, és Allah Mindentudó, Bölcs.

59. És amikor a gyerekek elérik a serdülőkort, akkor kérjenek engedélyt [minden időben] úgy, ahogyan azok is engedélyt kértek, akik előttük éltek (az idősebbek)! Ekképpen teszi Allah világossá nektek a jeleit. És Allah Mindentudó, Bölcs.
60. És azon asszonyokat, akik túl vannak a termékenység korán, és nem remélhetnek házasságot, nem terheli vétség, ha leteszik [a külső] ruhájukat, díszeik mutogatása nélkül, de ha önmegtartóztatást tanúsítanak, az jobb nekik. És Allah mindent Halló, Mindentudó.
61. Ne érezzen feszélyezettséget a vak, sem a sánta, sem a beteg [amiért mások házában eszik], és ti magatok se [érezzetek feszélyezettséget], amiért [velük együtt vagy külön] esztek a házaitokban (az azokban talált ételekből), vagy atyáitok házaiban, vagy anyáitok házaiban, vagy fivéreitek házaiban, vagy lánytestvéreitek házaiban, vagy apai nagybátyáitok házaiban, vagy apai nagynénjeitek házaiban, vagy anyai nagybátyáitok házaiban, vagy anyai nagynénjeitek házaiban, vagy [olyan házakban], amelyeknek a kulcsai a tulajdonotokban vannak, vagy a barátaitokéban! Nem terhel titeket vétség, ha együtt esztek, vagy külön. És amikor házakba léptek be, akkor köszöntsétek egymást Allahtól való áldott és jó üdvözléssel! Ekképpen teszi Allah világossá a jeleket, hátha éltek az eszetekkel.

62. A hívők csupán azok, akik hisznek Allahban, és a Küldöttében, és amikor vele vannak egy közös ügyben, nem mennek el, amíg nem kérnek engedélyt tőle. Bizony, akik engedélyt kérnek tőled [ó Mohamed], ők azok, akik hisznek Allahban és a Küldöttében. És ha engedélyt kérnek tőled valamilyen ügyükben, adj hát engedélyt annak, akinek akarsz közülük, és kérj megbocsátást a számukra Allahtól! Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
63. Ne tegyétek a Küldött megszólítását magatok között olyanná, mint amikor egymást szólítjátok meg! Bizony, Allah ismeri azokat, akik [engedély nélkül] kilopóznak közületek, egymást fedezve. Vigyázzanak hát azok, akik szembeszállnak a [Próféta] parancsával, nehogy valami kísértés vagy fájdalmas gyötrelem sújtsa őket!

64. Lám, bizony, Allahé mindaz, ami az egekben és a földön van. Ő ismeri azt, amilyen [helyzetben] vagytok. És azon a Napon, amikor vissza lesznek vitetve Hozzá, hírül adja nekik azt, amit cselekedtek. És Allah minden dologról tudomással bír.

25. A Szétválasztó (al-Furqán)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Áldott az, aki lebocsátotta az [igazság és hamisság közötti] Szétválasztót a szolgájának, hogy figyelmeztető legyen a teremtményeknek.
2. Az, akié a királyi uralom az egek és a föld felett, és aki nem tett meg [senkit] fiúgyermekévé, és nem volt neki társa a királyi uralomban, és megteremtett minden dolgot, majd [a teremtettségének megfelelő] mértéket szabott neki.

3. És [a hitetlenek] Őhelyette olyanokat tettek meg istenekké, akik nem teremtenek semmit, ám ők maguk teremtve lettek. És nem áll módjukban a maguk számára hasznot [hozni], sem ártalmat [eltávolítani], és nem áll módjukban halálba bocsátani, sem életet adni, sem feltámasztani.
4. És azt mondták azok, akik hitetlenné váltak: „Nem más ez, mint hazugság, amit ő talált ki, és más emberek segítettek neki ebben." Bizony, ők igazságtalansággal és hamis [beszéddel] álltak elő.
5. És azt mondták: „[Ezek] a hajdanvoltak legendái, amiket leíratott magának, és amiket tollba mondanak neki hajnalban és késő délután."
6. Mondd [ó Mohamed]: „Az bocsátotta le ezt (a Koránt), aki tudja a titkot az Egekben és a földön. Bizony, Ő (Allah) Megbocsátó, Irgalmas."

7. És azt mondták: „Mi van ezzel a prófétával, hogy ételt eszik és jár a piacokon? Miért nem kerül lebocsátásra hozzá egy angyal, hogy figyelmeztető legyen vele együtt?
8. Vagy vettetne oda neki egy kincs, vagy lenne neki egy kertje, amelynek [terméseiből] ehetne?" És azt mondták az igazságtalanok: „Nem követtek ti mást, mint egy varázslattal sújtott férfit."
9. Nézd meg, hogyan adnak rólad példázatokat, s eltévelyedtek ők, így nem képesek [igaz] útra lelni!
10. Áldassék az, Aki, ha akarja, jobbat ad neked ennél: kerteket, melyek alól folyók folynak, és palotákat.

11. De nem! Ők hazugságnak tartják az Órát. Ám azoknak, akik hazugságnak tartják az Órát, Lángoló [Pokol-tüzet] készítettünk elő.
12. Amikor [a Pokol-tűz] meglátja őket egy távoli helyről, akkor dühödt morgását és üvöltését fogják hallani.
13. És amikor abban (a Pokolban) egy szűk helyre vettetnek ők összeláncolva, akkor a pusztulásért fognak ott fohászkodni.
14. [Az lesz nekik mondva:] „Ma ne egy pusztulásért fohászkodjatok, hanem fohászkodjatok sok pusztulásért!"
15. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon ez a jobb, vagy az Öröklét Kertje [a Paradicsomban], amire az istenfélők ígéretet kaptak?" Ez az övék lesz fizetségként és végcélként.
16. Nekik az jár ott, amit csak akarnak. Örökkön [abban maradnak]. [Ez] Uradra tartozik felelősségteljes ígéretként.

17. És azon a napon (a Feltámadás Napján), amikor összegyűjti őket, és azokat, akiket Allah helyett szolgálnak, és azt mondja: „Vajon ti vittétek tévelygésbe ezen szolgáimat, vagy ők tévelyedtek le az útról?"
18. Azt mondják: „Magasztaltassál [ó Allah]! Nem lett volna helyes, ha Rajtad kívül mást tettünk volna pártfogóvá. Ám élvezetekben részesítetted őket és atyáikat, amíg elfelejtették az Emlékeztetőt, és elpusztult nép lettek."
19. Bizony meghazudtoltak titeket abban, amit ti mondtok, így nem tudjátok [a büntetést] elfordítani, és segítségre sem leltek. És aki igazságtalanságot követ el közületek, azzal nagy gyötrelmet ízleltetünk meg.
20. És nem küldtünk el előtted egyetlen küldöttet sem, csak úgy, hogy ők is ételt ettek, és jártak a piacokon. És egyeseket közületek kísértéssé tettünk mások számára. Vajon türelmesek lesztek-e? És Urad [mindenkibe] belelát.

21. És azt mondják azok, akik nem remélik a Velünk való találkozást: „Miért nem bocsáttattak le hozzánk az angyalok vagy [miért nem] láthatjuk Urunkat?" Bizony, fennhéjáztak magukban és túlontúl gőgösek voltak.

22. Azon a napon, amikor meglátják az angyalokat, nem lesz aznap örömhír a gonosztevőknek, és azt mondják [akkor nekik]: „Tiltottan tilalmas [számotokra a belépés a Paradicsomba]!
23. És odafordulunk ahhoz, amit a [jó]cselekedetekből cselekedtek, és szétszórt porszemekké tesszük azokat.
24. A Paradicsom lakóinak aznap jobb lesz a nyugvóhelye, és szebb a pihenőhelye.
25. És azon a napon, amikor az ég széthasad a felhők [előtörése] által, és lebocsáttatnak az angyalok [sorokban történő] lebocsátással,
26. Az igazi királyi uralom azon a nap [egyedül] a Könyörületesé, és nehéz nap lesz az a hitetlenek számára.
27. És azon a napon az igazságtalan ráharap a kezére [bánatában], és azt mondja: „Ó, bárcsak a Küldött útját választottam volna!”
28. „Ó, jaj nekem! Bárcsak ne választottam volna ezt [és ezt] barátnak!
29. Bizony, eltévelyített engem az Emlékeztetőtől (a Korántól), azután, hogy az eljött hozzám! És a sátán mindig cserben hagyja az embert.”

30. És a Küldött (Mohamed) azt mondta: „Ó Uram! Bizony, a népem elhagyatottá tette ezt a Koránt!”
31. És ekképpen tettünk minden küldött számára ellenséget a gonosztevők közül [legyél hát türelemmel!]. A te Urad legyen számodra elegendő vezetőnek és segítőnek!
32. És azt mondták azok, akik hitetlenné váltak: „Miért nem bocsáttatott le neki a Korán egyszerre, teljes egészben?” Ekképpen [bocsátottuk le szakaszonként], hogy megerősítsük általa a szíved, és lassan, részenként recitáltuk azt.
33. És nem állnak elő neked egyetlen példázattal (érvvel) sem anélkül, hogy ne hoznánk el neked [válaszként] az igazságot és [az övéknél] jobb magyarázatot.
34. Akik az arcukon [húzva] lesznek összegyűjtve a Gyehennához, azok lesznek a legrosszabb helyzetűek, és [ők] a legjobban eltévelyedettek az [Egyenes] Úttól.

35. És bizony, odaadtuk Mózesnek az Írást, és a testvérét, Áront tettük meg mellé segítőül.

36. És azt mondtuk: „Menjetek el, ti ketten ahhoz a néphez, akik meghazudtolták a Mi jeleinket!” És romba döntöttük azt teljes rombolással.
37. És Noé népét [elpusztítottuk]! Miután meghazudtolták a küldötteket, vízbe fullasztottuk őket. És [tanulságos] jellé tettük őket az embereknek, és az igazságtalanoknak fájdalmas gyötrelmet készítettünk elő.
38. És [ugyanígy elpusztítottuk] Ádot, Tamúdot és al-Rassz lakóit és [más] nemzedékeket azok között.
39. És mindnyájuknak példázatokat adtunk [érvként], majd mindnyájukat nagy pusztítással pusztítottuk el.
40. És bizony [gyakran] elmentek a város (Szodoma) mellett, amelyre a szörnyű eső hullott. Hát vajon nem látták [mi történt a várossal]? De nem, ők nem remélnek feltámadást [az Ítélet Napján].

41. És ha meglátnak téged, nem tesznek meg másnak, mint gúny tárgyának [azt mondván]: „Vajon ezt küldte el Allah küldöttként?
42. Majdnem eltérített minket az isteneinktől, ha nem tartottunk volna ki mellettük!” És meg fogják tudni, amikor meglátják majd a gyötrelmet, hogy ki a legjobban eltévelyedett [az Egyenes Úttól].
43. Vajon mit gondolsz arról, aki a kényét teszi meg istenének? Hát vajon te leszel az ő védelmezője?
44. Vagy azt gondolod, hogy a legtöbbjük hall vagy él az eszével? Ők nem mások, mint jószágok. De nem! Ők a legjobban eltévelyedettek [az Egyenes Úttól].

45. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Urad hogyan nyújtotta meg az árnyékot? Ám, ha úgy akarta volna, akkor mozdulatlanná tette volna. Azután a napot annak jelzőjévé tettük.
46. Azután visszahúzzuk [az árnyékot] a magunk [akaratából], könnyű (fokozatos) visszahúzással.
47. És Ő az, aki az éjszakát öltözékké, az alvást pihenéssé, a nappalt pedig szétszéledéssé tette [a megélhetés megszerzéséért].
48. És Ő az, aki elküldi a szeleket örömhírhozókként a könyörülete (az eső) előtt. És tiszta vizet bocsátottunk le az égből,

49. Hogy életre keltsünk általa egy halott helységet, és hogy megitassunk vele sok jószágot és embert azok közül, amiket teremtettünk.
50. És bizony szétosztottuk azt közöttük, hogy emlékezzenek [a Mi kegyeinkre]. Ám a legtöbb ember rendíthetetlen a hitetlenségben.
51. És ha akartuk volna, bizony minden településbe küldtünk volna figyelmeztetőt.
52. Ne engedelmeskedj hát a hitetleneknek, és küzdj ellenük vele (a Koránnal) nagy küzdelemmel!
53. És Ő az, aki engedte a két tengert [egymás mellett] folyni – ez édes és ízletes, ez pedig erősen sós [és keserű] – és a kettő közé akadályt tett és tiltottan tilalmasat (áthághatatlanná tette azt).
54. És Ő az, aki a vízből embert teremtett, és [számára] vérrokonságot és sógorságot (házassági rokonságot) hozott létre, és a Te Urad Mindenható.
55. És olyat szolgálnak Allah helyett, amely nem használ nekik, és nem [is] árt nekik, és a hitetlen mindig [a sátánnak] segít az Ura ellen.

56. És nem küldtünk el téged, csupán örömhírhozóként és figyelmeztetőként.
57. Mondd: „Nem kérek érte semmilyen fizetséget tőletek, de aki akarja, az vegye Ura felé útját!”
58. És hagyatkozz az Élőre, aki nem hal meg, és Őt magasztald, az Őt illető hálatelt dicsérettel! És elegendő Ő a szolgái vétkeinek jól ismerőjeként.
59. [Ő Allah,] aki megteremtette az egeket és a földet, és mindazt, ami közöttük van, hat nap alatt, azután elhelyezkedett [Hozzá méltóan] a Trónuson. A Könyörületes, kérdezd hát Őt, a mindent jól Ismerőt!
60. És amikor azt mondják nekik: „Boruljatok le a Könyörületes előtt!”, azt mondják: „És mi az, hogy a Könyörületes? Vajon boruljunk le az előtt, ami [előtt] te parancsoltad meg nekünk [a leborulást]?” És gyarapította őket viszolygásban [az igazságtól].
61. Áldott az, aki tornyokat (hatalmas csillagokat) helyezett az égre, és lámpást (a Napot), és világosságot adó Holdat tett oda.
62. És Ő az, aki váltakozóvá tette az éjszakát és a nappalt annak, aki emlékezni akar, vagy hálás akar lenni.

63. És a Könyörületes szolgái azok, akik alázattal járnak a földön, és ha a tudatlanok [durván] megszólítják őket, azt mondják: „Békesség!”
64. És akik [imádkozással] töltik éjjeleiket, Uruk előtt leborulva és felállva,
65. És akik azt mondják: „Urunk, fordítsd el tőlünk a Gyehenna gyötrelmét, mert bizony annak a gyötrelme elháríthatatlan!”
66. Bizony, rossz hely az a tartózkodáshoz és az ottléthez.
67. És akik, amikor költenek, nem pazarolnak és nem is szűkmarkúak, és [a költésük] azok között van, a középúton.
68. És akik nem fohászkodnak Allah mellett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen embert sem, akinek [életét] Allah tilalmassá tette, csakis jogosan (emberölés vagy a földön való pusztítás büntetéseként), és nem paráználkodnak. Aki pedig ezt teszi, az bűneinek [fizetségével] fog találkozni.
69. Megtöbbszöröződik neki a gyötrelme a Feltámadás Napján, és örökké abban (a Gyehennában) fog maradni megalázottan.
70. Kivéve azokat, akik bűnbánatot tanúsítanak, és hisznek és jótetteket cselekszenek, mert azoknak Allah a rossz tetteiket jókra cseréli fel. És Allah Megbocsátó, Irgalmas!
71. És aki bűnbánatot tanúsít és jótettet cselekszik, az bizony [valódi] bűnbánatot tanúsítva fordul Allahhoz.
72. És akik nem követnek el hamis tanúzást, és ha felesleges beszéd mellett haladnak el, méltósággal mennek tovább.
73. És azok, akik, ha emlékeztetik őket Uruk jeleire, nem rogynak le [fejüket lehajtva] ezek [hallatán] süketen és vakon [hanem elgondolkodnak].
74. És akik azt mondják [fohászkodva]: „Urunk, ajándékozz nekünk olyan házastársakat és leszármazottakat, akikben szemgyönyörködtetést (örömöt) lelünk, és tegyél minket az istenfélők számára példává!”
75. Ők a legfelső hellyel jutalmaztatnak meg [a Paradicsomban], amiért türelmesek voltak, és ott üdvözlés és békesség fogadja őket.
76. Örökké abban fognak maradni; szép hely az a tartózkodásra és az ottlétre.
77. Mondd [ó Mohamed]: „Uram nem törődne veletek, ha nem fohászkodnátok [Hozzá]. De [ti, hitetlenek] meghazudtolást követtetek el, ezért [a büntetés] elkerülhetetlen lesz.”

26. A költők (as-Su'araa)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ta-szín-mím.
2. Ezek a nyilvánvaló Írás jelei.
3. [Ó Mohamed] ne pusztítsd el magad a bánattal amiatt, hogy nem hívők!
4. Ha akarjuk, lebocsátunk hozzájuk az égből egy jelet, s akkor a nyakuk alázatosan meghajolva marad előtte (engedelmeskedve).
5. És nem jön el hozzájuk egyetlen új emlékeztetés a Könyörületestől anélkül, hogy ne fordulnának el ők attól.
6. Bizony, meghazudtolták, ezért el fog hozzájuk jönni annak a híre, amiből gúnyt űztek.
7. Hát vajon nem látták a földet, hány nemes fajtát sarjasztottunk rajta [a növényekből]?
8. Bizony, abban jel van, ám a legtöbben közülük nem hívők.
9. És bizony, a te Urad az, aki a Méltóságteljes, az Irgalmas.

10. És [említsd meg azt, ó Mohamed] amikor Urad szólította Mózest: „Menj el az igazságtalan néphez!
11. A Fáraó népéhez, vajon nem félik [Allahot]?"
12. Azt mondta [Mózes]: „Bizony, félek attól, hogy meghazudtolnak [engem],
13. És összeszűkül a keblem és nem forog a nyelvem, küldj hát Áronért [hogy jöjjön velem]!
14. És bűn terhel engem velük szemben, és félek attól, hogy megölnek!"
15. Azt mondta [Allah]: „Nem [fognak titeket megölni]! Menjetek hát a jeleinkkel! Bizony, mi veletek vagyunk, és [mindent] hallunk.
16. Menjetek hát a Fáraóhoz, és mondjátok [azt neki]: 'Bizony, mi a teremtmények Urának a küldöttei vagyunk.'
17. [Mondjátok azt,] hogy: 'Küldd el velünk Izrael gyermekeit!'"
18. Azt mondta [a Fáraó]: „Nem neveltünk-e fel közöttünk csecsemőkortól [fogva], és időztél közöttünk életedből éveket?
19. És elkövetted tettedet, amelyet tettél, és a hálátlanok közé tartozol?"

20. Azt mondta [Mózes]: „Megtettem akkor, amikor még a tévelygők közé tartoztam,
21. És elmenekültem hát előletek, amikor féltem tőletek, de Uram megajándékozott bölcsességgel, és a küldöttek közül valóvá tett.
22. És ez a jótétemény, amit felhánytorgatsz nekem [az], hogy te rabszolgává tetted Izrael gyermekeit!"

23. Azt mondta [a Fáraó]: „És mi az, hogy a teremtmények Ura?"
24. Azt mondta [Mózes]: „Az egek és a föld Ura, és mindazé, ami közöttük van, ha valóban szilárd bizonyosságotok van."
25. Azt mondta [a Fáraó] azoknak, akik körülette [voltak]: „Vajon nem halljátok [amit mond]?"
26. Azt mondta [Mózes]: „A ti Uratok, és hajdanvolt atyáitok Ura."
27. Azt mondta [a Fáraó]: „Bizony, a küldöttetek, aki elküldetett hozzátok, egy őrült!"
28. Azt mondta [Mózes]: „A kelet és a nyugat Ura, és mindazé, ami közöttük van, ha valóban éltek az eszetekkel!"
29. Azt mondta [a Fáraó]: „Ha rajtam kívül más istent választasz, akkor bizony a bebörtönzöttek közé teszlek!"
30. Azt mondta [Mózes]: „Akkor is, ha nyilvánvaló dolgot hozok neked [bizonyságul]?"
31. Azt mondta [a Fáraó]: „Hozd hát elő, ha valóban az igazmondók közül való vagy!"
32. És [Mózes] eldobta a botját, és íme, az egy nyilvánvaló (valóságos) kígyó lett.
33. És kihúzta a kezét, és íme, az fehér lett azok előtt, akik nézték.
34. Azt mondta [a Fáraó] az előkelőknek körülötte: „Bizony, ez egy nagy tudású varázsló!
35. Ki akar űzni titeket a földetekről a varázslatával, mit tanácsoltok hát?"
36. Azt mondták: „Halaszd el az ő és a testvére ügyét! És küldj a városokba összegyűjtőket,
37. Eléd hozzák az összes nagy tudású varázslót!"
38. És összehívták a varázslókat egy meghatározott napon, egy kijelölt időpontban.

39. És az lett mondva az embereknek: „Vajon összegyűltök,
40. Hogy kövessük a varázslókat, ha ők lesznek a győzelmet aratók?!"

41. És amikor eljöttek a varázslók, azt mondták a Fáraónak: „Lesz-e fizetségünk, ha mi leszünk a győzelmet aratók?"
42. Azt mondta [a Fáraó]: „Igen! És ti bizony a [hozzánk] közelállók közé fogtok tartozni."
43. Azt mondta nekik Mózes: „Dobjátok azt, amit dobni akartok!"
44. És eldobták a köteleiket és a botjaikat, és azt mondták: „A Fáraó méltóságára [esküszünk]! Bizony, mi vagyunk a győzelmet aratók!"
45. És Mózes eldobta a botját, s íme, az már el is nyelte azt, ami hazugságot kitaláltak.
46. A varázslók pedig leborulva vettettek [a földre],
47. Azt mondván: „Hiszünk a teremtmények Urában,
48. Mózes és Áron Urában."
49. [A Fáraó] azt mondta: „Hittetek neki, mielőtt engedélyt adtam volna rá nektek? Bizony, ő a nagy (a fő varázsló) közületek, aki megtanította nektek a varázslást. Hát meg fogjátok tudni! Bizony, levágom a kezeiteket és a lábaitokat [egymással] ellentétesen, majd felfeszítelek titeket, mindnyájatokat!"
50. Azt mondták: „Nem árthatsz [nekünk]! Bizony, mi az Urunkhoz térünk vissza!
51. Bizony, azt reméljük, hogy megbocsátja nekünk az Urunk a vétkeinket amiatt, hogy mi voltunk az elsők, akik hívők lettek [a Fáraó népéből]!"

52. És azt sugalltuk Mózesnek: „Indulj útra éjszaka a szolgáimmal; ti bizony követve (üldözve) lesztek!"
53. És a Fáraó a városokba összegyűjtőket küldött,
54. [akik kihirdetik:] „Bizony, ezek [csupán] egy kisszámú csoport,
55. És bizony, ők feldühítettek minket,
56. És bizony, mi résen állunk [cselvetésük ellen]."
57. Mi pedig kiűztük őket (a Fáraót és az embereit) kertekből és forrásokból,
58. És kincsekből, és nemes [lak]helyről.
59. Ekképpen [volt]. És örökül adtuk azt Izrael gyermekeinek.
60. És követték őket napkeltekor.

61. Majd amikor a két sereg szembetalálkozott, azt mondták Mózes társai: „Bizony, utolértek minket!"
62. Azt mondta [Mózes]: „De nem! Bizony, Uram velem van, és vezetni fog engem!"
63. Aztán azt sugalltuk Mózesnek: „Üss a botoddal a tengerre!" És az kettévált, majd mindegyik oldala olyan lett, mint egy hatalmas hegy.
64. És közel hoztuk a többieket (a Fáraót és a seregét) ahhoz a helyhez.
65. És megmentettük Mózest és [azokat,] akik vele voltak, mindnyájukat.
66. Azután vízbe fullasztottuk a többieket.
67. Bizony, abban jel van, ám a legtöbben közülük nem hívők.
68. És bizony, a te Urad az, aki a Méltóságteljes, az Irgalmas.

69. És recitáld nekik Ábrahám hírét (történetét)!
70. Amikor azt mondta apjának és a népének: „Mit szolgáltok?"
71. Azt mondták: „Bálványokat szolgálunk, és kitartóan [imádjuk] őket!"
72. Azt mondta: „Vajon hallanak titeket, amikor [hozzájuk] fohászkodtok?
73. Vagy hasznotokra vannak vagy ártani tudnak?"
74. Azt mondták: „Nem, de atyáinkat úgy találtuk, hogy ekképpen tesznek."
75. Azt mondta: „Vajon hát láttátok, amit szolgáltatok,
76. ti és a régen élt atyáitok?
77. Bizony, ők az ellenségeim, kivéve a teremtmények Urát,
78. Aki megteremtett engem, s Ő [igaz útra] vezet,
79. És Ő az, aki táplál engem és megitat,
80. És ha megbetegszem, akkor Ő gyógyít meg,
81. És Aki halálba küld engem, azután életre kelt,
82. És Akitől azt remélem, hogy megbocsátja vétkemet az Ítélet Napján.
83. Uram, ajándékozz meg engem bölcsességgel, és add, hogy csatlakozhassak a jó emberekhez!
84. És adj nekem igaz dicséretet a későbbi [nemzedékek] között!
85. És helyezz engem a gyönyörűség kertjének (a Paradicsomnak) örökösei közé!
86. És bocsáss meg apámnak, bizony, ő az eltévelyedettek közé tartozott!
87. És ne szégyeníts meg engem azon a napon, amelyen [az emberek] fel lesznek támasztva!

88. Azon a napon, amelyen nem használ sem a vagyon, sem a gyermekek.
89. Csak az [boldogul], aki ép (tiszta) szívvel jön Allahhoz."

90. És közel hozatik a Paradicsom az istenfélőkhöz.
91. És a Pokol előtűnik azoknak, akik tévútra kerültek.
92. És az lesz mondva nekik: „Hol vannak, amiket szolgáltatok
93. Allah helyett? Vajon segítenek rajtatok, vagy megsegítik saját magukat?"
94. És arcukra vettetnek abba (a Pokolba), ők és azok, akik tévútra kerültek.
95. És Iblísz katonái [is] mindannyian.
96. Azt mondják, miközben civakodnak benne (a Pokolban):
97. „Allahra, bizony nyilvánvaló tévelygésben voltunk,
98. Amikor egyenlőnek tartottunk titeket a teremtmények Urával.
99. Nem tévelyítettek el minket mások, mint a gonosztevők.
100. És [most] nincs egy közbenjárónk sem,
101. Sem egy közeli barát.
102. Ha lenne számunkra visszatérés [az evilági életbe], akkor a hívők közül valók lennénk!"
103. Bizony, abban jel van, ám a legtöbben közülük nem hívők.
104. És bizony a te Urad az, aki a Méltóságteljes, az Irgalmas.

105. Noé népe meghazudtolta a küldötteket.
106. [Említsd meg,] amikor Noé, az ő testvérük azt mondta nekik: „Vajon nem félitek [Allahot]?
107. Bizony, én megbízható küldött vagyok számotokra.
108. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek nekem!
109. És nem kérek érte semmilyen fizetséget tőletek. Az én fizetségem csak a teremtmények Urára tartozik.
110. Féljétek hát Allahot, és engedelmeskedjetek nekem!"
111. [Azok] azt mondták: „Higgyünk-e neked, holott a legalávalóbbak követnek téged?"
112. Azt mondta [Noé]: „És mi tudásom van nekem arról, amit korábban cselekedtek?
113. Bizony, az elszámolásuk csupán az Uramra tartozik. Bárcsak észre vennétek [az igazságot]!

114. És én nem taszítom ki a hívőket.
115. Én nem vagyok más, csak egy nyilvánvaló figyelmeztető."
116. Azt mondták: „Ó Noé! Ha nem hagyod abba, bizony a megkövezettek közül való leszel!"
117. Azt mondta [Noé]: „Uram! Bizony a népem meghazudtolt engem!
118. Dönts hát közöttünk igazsággal, és ments meg engem, és azokat, akik velem vannak a hívők közül!"
119. És megmentettük őt, és azokat, akik vele voltak a megrakott bárkán.
120. Majd azután vízbe fullasztottuk azokat, akik megmaradtak [a hitetlenségükön].
121. Bizony, abban jel van, ám a legtöbben közülük nem hívők.
122. És bizony, a te Urad az, aki a Méltóságteljes, az Irgalmas.

123. Ád meghazudtolta a küldötteket.
124. [Említsd meg,] amikor Húd, az ő testvérük azt mondta nekik: „Vajon nem félitek [Allahot]?
125. Bizony, én megbízható küldött vagyok számotokra.
126. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek nekem!
127. És nem kérek érte semmilyen fizetséget tőletek. Az én fizetségem csak a teremtmények Urára tartozik.
128. Vajon minden magaslatra jelet építetek, szórakozásból?
129. És erődítményeket emeltek, mintha örök életűek lennétek?
130. És amikor csapást mértek, akkor hatalmaskodóként teszitek?
131. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek nekem!
132. És féljétek azt, aki bőségesen gondoskodott rólatok azzal, amiről tudomásotok van!
133. Bőségesen gondoskodott rólatok jószágokkal és gyermekekkel,
134. És kertekkel és forrásokkal.
135. Bizony, én féltelek titeket egy hatalmas nap gyötrelmétől."
136. Azt mondták: „Egyre megy nekünk, hogy intesz-e minket, vagy nem vagy az intők közül való.
137. Ez [amit megtiltottál nekünk] nem más, mint a hajdanvoltak szokása.
138. És mi nem leszünk gyötrelemmel sújtva."

139. Nos, meghazudtolták őt, Mi pedig elpusztítottuk őket. Bizony, abban jel van, ám a legtöbben közülük nem hívők.
140. És bizony, a te Urad az, aki a Méltóságteljes, az Irgalmas.

141. Tamúd meghazudtolta a küldötteket.
142. [Említsd meg,] amikor Száleh, az ő testvérük azt mondta nekik: „Vajon nem félitek [Allahot]?
143. Bizony, én megbízható küldött vagyok számotokra.
144. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek nekem!
145. És nem kérek érte semmilyen fizetséget tőletek. Az én fizetségem csak a teremtmények Urára tartozik.
146. Vajon biztonságban hagynak titeket abban, ami itt van:
147. Kertek és források közt,
148. És gabonamezőkön és datolyapálmák közt, amelyeknek puha és érett a virágzata (termése),
149. És a hegyekből házakat faragtok ki, ügyesen?
150. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek nekem!
151. És ne engedelmeskedjetek a mértéktelenek parancsának,
152. Akik romlást okoznak a földön és nem hoznak javulást!"
153. Azt mondták: „Te csupán azok közé tartozol, akiket varázslat sújtott.
154. Te nem vagy más, mint hozzánk hasonló ember. Hozzál hát egy jelet, ha valóban az igazmondók közül való vagy!"
155. Azt mondta [Száleh]: „Ez [itt] egy nőstényteve, amelynek joga van az ivásra, és nektek is jogotok van az ivásra egy [másik] ismert napon!
156. És ne illessétek rosszal, mert akkor egy hatalmas nap fájdalmas gyötrelme ragad el titeket!"
157. Aztán elvágták a nőstényteve lábinát, és megbánókká váltak.
158. És elragadta őket a gyötrelem. Bizony, abban jel van, ám a legtöbben közülük nem hívők.
159. És bizony, a te Urad az, aki a Méltóságteljes, az Irgalmas.

160. Lót népe meghazudtolta a küldötteket.
161. [Említsd meg,] amikor Lót, az ő testvérük azt mondta nekik: „Vajon nem félitek [Allahot]?

162. Bizony, én megbízható küldött vagyok számotokra.
163. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek nekem!
164. És nem kérek érte semmilyen fizetséget tőletek. Az én fizetségem csak a teremtmények Urára tartozik.
165. Vajon [nemi vágytól hajtva] közeledtek a férfiakhoz az [emberi] teremtmények közül,
166. És ott hagyjátok a feleségeiteket, akiket a ti Uratok teremtett nektek? Nem! Olyan nép vagytok ti, akik áthágják a határokat."
167. Azt mondták: „Ó Lót! Ha nem hagyod abba, bizony, a kiűzöttek közül való leszel!"
168. Azt mondta [Lót]: „Gyűlölöm azt, amit cselekszetek!
169. Uram! Ments meg engem és a családomat attól, amit cselekszenek!"
170. Akkor megmentettük őt és a családját, mindannyiukat,
171. Kivéve egy öregasszonyt (a feleségét), aki azok közül való volt, akik hátramaradtak.
172. Azután elpusztítottuk a többieket.
173. És [kő-]esőt zúdítottunk rájuk. Milyen rossz azok esője, akik figyelmeztetve lettek!
174. Bizony, abban jel van, ám a legtöbben közülük nem hívők.
175. És bizony, a te Urad az, aki a Méltóságteljes, az Irgalmas.

176. A cserjés [erdő] lakói meghazudtolták a küldötteket.
177. [Említsd meg,] amikor Suajb azt mondta nekik: „Vajon nem félitek [Allahot]?
178. Bizony, én megbízható küldött vagyok számotokra.
179. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek nekem!
180. És nem kérek érte semmilyen fizetséget tőletek. Az én fizetségem csak a teremtmények Urára tartozik.
181. Tegyétek teljessé a kimérést, és ne legyetek azok közül valók, akik veszteséget okoznak!
182. És mérjetek igazságos (pontos) mérleggel!
183. És ne rövidítsétek meg az embereket a dolgaikban és ne járjatok [gonoszul] a földön romlást okozva!
184. És féljétek azt, aki titeket teremtett, és a hajdanvolt sokaságot!"

185. Azt mondták: „Te csupán azok közé tartozol, akiket varázslat sújtott.
186. Te nem vagy más, mint egy hozzánk hasonló ember, és úgy véljük, hogy te azok közül való vagy, akik hazudnak.
187. Hullajts hát ránk darabokat [büntetésként] az égből, ha valóban az igazmondók közül való vagy!"
188. Azt mondta [Suajb]: „Uram jobban tudja azt, amit cselekszetek."
189. Ám ők meghazudtolták őt. És megragadta őket az árnyékot adó [felhő] napjának a gyötrelme. Bizony, hatalmas nap gyötrelme volt az.
190. Bizony, abban jel van, ám a legtöbben közülük nem hívők.
191. És bizony, a te Urad az, aki a Méltóságteljes, az Irgalmas.

192. És bizony, ez (a Korán) a teremtmények Urának a lebocsátott [kinyilatkoztatása].
193. A Megbízható Lélek (Gábriel angyal) hozta le,
194. A te szívedbe [ó Mohamed], hogy a figyelmeztetők közül való legyél.
195. Nyilvánvaló (világos) arab nyelven.
196. És bizony, az [említése] benne van a hajdanvoltak könyveiben.
197. Hát vajon nem volt-e nekik jel abban, hogy Izrael gyermekeinek a tudósai tudtak róla?
198. És ha ezt lebocsátottuk volna valakinek a nem-arabok közül,
199. És felolvasta volna nekik, akkor sem hittek volna benne.
200. Ekképpen engedtük belépni [a hitetlenséget] a gonosztevők szívébe.
201. Nem hisznek benne, amíg a fájdalmas gyötrelmet meg nem látják,
202. Az pedig váratlanul jön el hozzájuk, miközben észre sem veszik.
203. Akkor majd azt mondják: „Vajon kapunk-e haladékot?
204. Vajon a Mi gyötrelmünket siettetik?"
205. Vajon hát elgondolkodtál [azon], [hogy] ha élvezetekben részesítjük őket esztendőkig,
206. Aztán eljön hozzájuk az, amire ígéretet kaptak,
207. [Akkor] nem fog használni nekik az, ami élvezetként adatott nekik?
208. És nem pusztítottunk el egyetlen várost sem anélkül, hogy ne lettek volna figyelmeztetőik,
209. Emlékeztetés gyanánt. És nem voltunk sosem igazságtalanok!

210. És nem hozzák le [a Koránt] a sátánok!
211. Nem méltók arra, és nem is képesek rá.
212. Bizony, ők távol vannak tartva [annak] hallásától [ami az égben elhangzik].

213. Ne fohászkodj hát Allah mellett más istenhez, mert akkor azok közül való leszel, akiket a gyötrelem sújt!
214. És figyelmeztesd a legközelebbi nemzetségedet!
215. És ereszd le szárnyaidat [alázatból] azokra, akik hívőkként követnek téged!
216. És ha ellenszegülnek neked, akkor mondd: „Elhatárolódok attól, amit ti cselekszetek."
217. És hagyatkozz a Méltóságteljesre, az Irgalmasra,
218. Aki lát téged, amikor felállsz [az imádkozáshoz],
219. És [látja] az imamozdulataidat a leborulókkal együtt (az imádkozás közben)!
220. Bizony, Ő a Mindent Halló, a Mindentudó.
221. Hírül adjam-e nektek, hogy kihez jönnek le a sátánok?
222. Minden hazudozóhoz, bűnöshöz jönnek le.
223. Hallgatóznak [az égben], ám a legtöbben közülük hazugok.
224. És a költőket azok követik, akik tévútra kerültek.
225. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy minden völgyben kószálnak (mindenféle műfajban hazugságot költenek)?
226. És bizony, ők olyat mondanak, amit nem tesznek meg,
227. Kivéve azokat, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, és gyakran megemlékeznek Allahról, és akik segítenek magukon, miután igazságtalanságot szenvedtek el. És meg fogják tudni azok, akik igazságtalanságot követtek el, hogy milyen visszatérésre (büntetésre) fognak visszatérni!

27. A hangyák (an-Naml)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ta-szín. Ezek a Korán és egy nyilvánvaló Írás jelei,
2. Útmutatásként és örömhírként a hívőknek,
3. Akik megtartják az imádkozást, odaadják a kötelező adományt, és szilárd bizonyosságuk van a túlvilágról.
4. Bizony, akik nem hisznek a túlvilágban, azoknak feldíszítettük (jónak mutattuk) a cselekedeteiket, így ők vakon bolyonganak.
5. Ők azok, akiknek a szörnyű gyötrelem jár, a túlvilágon pedig ők lesznek a legvesztesebbek.
6. És bizony, te attól kapod a Koránt, aki Bölcs, Mindentudó.

7. [Említsd meg,] amikor Mózes azt mondta a családjának: „Bizony, én tüzet láttam. Hozni fogok onnan nektek valamilyen hírt, vagy egy parázsló fahasábot, égő csóvát, hátha fölmelegedtek [általa].”
8. Amikor odaérkezett, megszólíttatott: „Áldott legyen az, aki a tűznél van és aki körülötte van! És magasztaltassék Allah, a teremtmények Ura!
9. Ó Mózes! Bizony, Én vagyok Allah, a Méltóságteljes, a Bölcs.
10. És dobd el a botodat!” Majd amikor látta mozogni, mintha egy nagy kígyó lenne, hátat fordított távozva, és nem fordult vissza. [Allah azt mondta:] „Ó Mózes! Ne félj! Nálam nem kell félniük a küldötteknek.
11. Kivéve [azt], aki igazságtalanságot követett el, majd jó tettel (bűnbánattal) váltotta fel a rossz tettet, akkor bizony, Én Megbocsátó, Irgalmas vagyok.
12. És tedd be a kezed a ruhakivágásodba, fehéren jön elő, rossz (betegség) nélkül, kilenc [csodás] jel egyikeként, [amit] a Fáraóhoz és a népéhez [fogsz vinni]! Bizony, ők engedetlen nép voltak!”
13. Ám amikor eljöttek hozzájuk a Mi jeleink láthatóan (egyértelmű csodákként), azt mondták: „Ez egy nyilvánvaló varázslat!”

14. És igazságtalanul és fennhéjázóan megtagadták azt, noha megbizonyosodtak arról magukban. Nézd hát meg, milyen végre jutottak azok, akik romlást okoznak!

15. És bizony, tudást adtunk Dávidnak és Salamonnak. És azt mondták: „A hálatelt dicséret Allahot illeti, aki előnyben részesített minket sokakkal szemben a hívő szolgái közül."
16. És Salamon Dávid örökébe lépett, és azt mondta: „Ó ti, emberek! Meg lettünk tanítva a madarak nyelvére és mindenféle dologból adatott nekünk. Bizony, ez a nyilvánvaló kegy."
17. És összegyűjtettek Salamonnak az ő csapatai a dzsinnekből, az emberekből és a madarakból, és sorba állíttattak.
18. Aztán, amikor elérkeztek a hangyák völgyébe, azt mondta egy hangya: „Ó ti, hangyák! Menjetek be a lakhelyeitekre, [hogy] ne taposssanak szét titeket Salamon és a csapatai, miközben észre sem veszik [azt]!"
19. Ő (Salamon) pedig nevetve elmosolyodott annak szavai [hallatán] és azt mondta: „Uram! Sarkallj arra engem, hogy megköszönjem a jótéteményt, amelyet irántam és a szüleim iránt tanúsítottál, és hogy olyan jót cselekedjek, amellyel megelégedsz, és bocsáss be engem a Te könyörületed révén a jó szolgáid közé!"

20. És megszemlélte a madarakat és azt mondta: „Mi lelt engem, hogy nem látom a búbosbankát? Avagy a távollévők között van?
21. Bizony, súlyos gyötrelemmel sújtom vagy levágom őt, hacsak nem hoz nekem nyilvánvaló bizonyítékot [mentségül]!"
22. Ám az nem maradt távol sokáig és azt mondta: „Valami olyasmit tudtam meg, amit te nem tudtál, és Sábából bizonyosságot nyert hírt hozok neked.
23. Bizony, találtam egy nőt, aki uralkodik fölöttük, és mindenféle dolog adatott neki, és hatalmas trónusa van.
24. Úgy találtam, hogy ő és a népe a Nap előtt borulnak le, Allah helyett. A sátán feldíszítette számukra a tetteiket és távol tartotta őket az [Egyenes] Úttól, úgy, hogy nem lelnek rá [az Igaz útra].

25. [A sátán rávette őket arra] hogy ne boruljanak le Allah előtt, aki előhozza azt, ami rejtve van az egekben és a földön, és tudja, amit elrejtetek és amit kinyilvánítotok.
26. Allah, rajta kívül nincs más isten, a fenséges Trónus Ura!"
27. Azt mondta [Salamon]: „Meg fogjuk nézni, vajon igazat mondtál-e, vagy a hazugok közül való vagy.
28. Vidd el e levelemet és dobd le hozzájuk! Aztán fordulj el tőlük és nézd meg, mit küldenek vissza válaszként!"

29. Azt mondta [Sába királynője]: „Ó ti, előkelők! Egy nemes levél lett ledobva hozzám.
30. Bizony, Salamontól van és bizony, így szól: „Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében.
31. Ne fennhéjázzatok velem! És úgy jöjjetek hozzám, hogy alávetitek magatokat [Allahnak]!"
32. Azt mondta [a királynő]: „Ó ti, előkelők! Felvilágosítást kérek tőletek az én ügyemben! Nem döntök egy dologban sem, csak ha jelen vagytok."
33. Azt mondták: „Mi erősek vagyunk és kemény [a harci] erőnk, ám téged illet a parancs. Fontold hát meg, mit parancsolsz!"
34. Azt mondta [a királynő]: „Amikor a királyok bevonulnak egy városba, lerombolják azt, és a tiszteletben álló lakóit megalázottá teszik. És ekképpen cselekszenek.
35. Én bizony egy ajándékot küldök nekik és megnézem, milyen [válasszal] térnek vissza a küldöttek."
36. Majd amikor [a küldött] Salamonhoz érkezett, azt mondta: „Vajon vagyonnal akartok bőségesen gondoskodni rólam? Ám, amit Allah adott nekem, az jobb annál, mint amit nektek adott. De ti örvendeztek az ajándékotoknak (büszkélkedtek vele)!"
37. [Azt mondta a küldöttnek:] „Térj vissza hozzájuk! Mi bizony olyan katonákkal jövünk ellenük, akikkel szemben nem képesek ellenállni, és kiűzzük őket onnan megalázottságukra, miközben alávetettek lesznek!"

38. Azt mondta [Salamon]: „Ó ti, előkelők! Melyikőtök hozza el nekem az ő (a királynő) trónusát, mielőtt magukat alávetve jönnének el hozzám?"

39. Egy nagy erejű dzsinn azt mondta: „Én elhozom neked, mielőtt még felállnál a helyedről, és én bizony erős és megbízható vagyok erre [a feladatra].”
40. Azt mondta az, akinek tudása volt az Írásból: „Én elhozom neked azt egy szempillantásnál is kevesebb [idő] alatt.” Amikor [Salamon] maga előtt látta letéve [a trónt], azt mondta: „Ez Uram kegyéből való, hogy próbára tegyen engem, vajon hálás vagyok-e, avagy hálátlan. És aki hálás, az önmaga hasznára hálás. Aki pedig hálátlan, hát bizony az én Uram Gazdag, Bőkezű.”
41. Azt mondta [Salamon]: „Tegyétek felismerhetetlenné számára a trónusát, hogy megnézzük, vajon rálel-e (felismeri-e), avagy azok közé tartozik, akik nem lelnek rá!”
42. Majd amikor [a királynő] eljött, azt mondták [neki]: „Ilyen-e a trónusod?” Azt mondta: „Mintha az lenne.” [Azt mondta Salamon:] „És tudás adatott nekünk ő előtte (korábban, mint neki), és mi [olyanok] voltunk, akik alávetik magukat [Allahnak].”
43. Ám távol tartotta őt az, amit Allah helyett szolgált. Bizony, egy hitetlen népből való volt.
44. Az mondatott neki: „Lépj be a palotába!” Amikor meglátta azt, mély víznek gondolta és felfedte a lábszárát. [Salamon] azt mondta: „Bizony, egy üvegekkel kikövezett [padlójú] palota.” [A királynő] azt mondta: „Uram! Igazságtalanságot követtem el magam ellen, és alávetettem magamat Salamonnal együtt Allahnak, a teremtmények Urának!”

45. És bizony, elküldtük Tamúdhoz testvérüket, Szálehot [azzal, hogy] „Szolgáljátok Allahot!” És lám, ők két csoportra szakadva összevitatkoztak.
46. Azt mondta: „Ó népem! Miért akarjátok siettetni a rosszat a jó előtt? Miért nem kértek megbocsátást Allahtól, hátha könyörületre leltek?”
47. Ők azt mondták: „Rossz előjelet látunk benned, és azokban, akik veled vannak.” Azt mondta: „A ti rossz előjeletek Allahtól van (az Ő elrendeléséből). De nem! Ti próbára tett nép vagytok!”

48. És volt a városban kilenc férfiból álló csoport, akik romlást okoztak a földön, és nem javítottak.
49. Azt mondták: „Esküdjetek meg egymás előtt Allahra, hogy éjszaka megrohamozzuk őt és a családját! Aztán azt mondjuk a pártfogójának (legközelebbi rokonának), hogy nem voltunk szemtanúi családja pusztulásának, és mi bizony igazat mondunk."
50. És cselt szőttek, ám mi is cselt szőttünk anélkül, hogy észrevették volna.
51. Nézd hát meg, mi lett az ő cselszövésük vége! Bizony, elpusztítottuk őket és a népüket, mindnyájukat.
52. És íme, ott vannak a házaik, [kihalttá lett,] romokban heverve, amiért igazságtalanságot követtek el. Bizony, ebben jel van egy olyan népnek, akik rendelkeznek tudással.
53. És megmentettük azokat, akik hittek és istenfélelmet tanúsítottak.

54. És [említsd meg] Lótot, amikor azt mondta a népének: „Vajon a förtelmes tettet követitek el, holott láttok (tisztában vagytok gyalázatosságával)?
55. Vajon ti valóban a férfiakhoz közeledtek nemi vágytól hajtva az asszonyok helyett?! De nem! Bizony, ti tudatlan nép vagytok!"
56. És nem volt a népének más válasza, csupán az, hogy így szóltak: „Űzzétek ki Lót családját a településetekről! Ők olyan emberek, akik ügyelnek a tisztaságukra."
57. És megmentettük őt és a családját, kivéve a feleségét. [Úgy] rendeltük el, hogy azok közül való lesz, akik hátramaradnak.
58. És [kő-]esőt zúdítottunk rájuk. És rossz azok esője, akik figyelmeztetve lettek!

59. Mondd [ó Mohamed]: „A hálatelt dicséret Allahot illeti! És békesség legyen az Ő szolgáin, akiket kiválasztott! Allah jobb-e, avagy az, amit ők társistenként állítanak Őmellé?"
60. Avagy ki teremtette az egeket és a földet, és bocsátott le nektek vizet az égből? Pompás kerteket sarjasztottunk általa, amelyeknek a fáit ti magatok képtelenek lettetek volna kisarjasztani. Vajon Allah mellett lenne egy másik isten? Nem! Ők olyan emberek, akik eltérnek [az igaz úttól].

61. Avagy ki tette a földet tartózkodás [helyévé], és tett folyókat a részei közé, és helyezett rá szilárdan rögzített [hegyeket], és tett a két tenger közé gátat? Vajon Allah mellett lenne egy másik isten? De nem! A legtöbben nem rendelkeznek tudással!
62. Avagy ki válaszol a szükségben lévőnek, amikor fohászkodik Hozzá, és ki hárítja el a rosszat és tesz titeket utódokká a földön? Vajon Allah mellett lenne egy másik isten? Mily kevéssé okultok [az intésből].
63. Avagy ki vezet titeket igaz útra a szárazföld és a tenger sötétségéből, és ki az, aki elküldi a szeleket örömhírhozókként a könyörülete (az eső) előtt? Vajon Allah mellett lenne egy másik isten? Allah afelett van, amit társistenként állítanak [Őmellé]!
64. Avagy ki viszi véghez a teremtést kezdetben, majd [a halál után] megismételi azt, és ki lát el titeket az égből és a földből? Vajon Allah mellett lenne egy másik isten? Mondd: „Adjátok ide a bizonyítékotokat, ha valóban igazmondók vagytok!"
65. Mondd: „Akik az egekben és a földön vannak, nem tudják a rejtett dolgokat, Allah kivételével." És észre sem veszik, hogy mikor támasztatnak fel.
66. Nem! Teljessé fog válni a tudásuk a túlvilágról [amikor látják azt]. Nem! Ők kétségben vannak efelől. Nem! Ők vakok ezt illetően.

67. És azt mondják azok, akik hitetlenné váltak: „Amikor mi porrá leszünk, és atyáink is, akkor vajon [élőkként] leszünk kihozva [a sírokból]?
68. Bizony, ez már korábban meg lett ígérve nekünk és atyáinknak. Nem más ez, mint a hajdanvoltak legendái."
69. Mondd [ó Mohamed]: „Járjátok be a földet, és nézzétek meg, milyen végre jutottak a gonosztevők!"
70. És ne légy szomorú miattuk, és ne szoruljon össze [a szíved] a cselszövésük miatt!
71. És azt mondják: „Mikor [következik be] ez az ígéret, ha valóban igazmondók vagytok?"
72. Mondd: „Lehet, hogy már szorosan a hátatok mögött van egy része annak, amit siettetni akartok [a büntetésből]."

73. És bizony, az Urad kegyes az emberek iránt, azonban a legtöbbjük nem hálás.
74. És bizony, a te Urad tudja azt, hogy mit rejt a keblük és azt, hogy mit nyilvánítanak ki.
75. És nincs semmilyen rejtőző (ami rejtve van a teremtmények előtt) az égben és a földön, ami ne lenne [feljegyezve] egy nyilvánvaló Írásban.

76. Bizony, ez a Korán elbeszéli Izrael gyermekeinek a legtöbbjét annak, amiben ők összekülönböznek.
77. És bizony, ez [a Korán] útmutatás és könyörület a hívőknek!
78. Bizony, a te Urad dönteni fog közöttük az Ő [igazságos] ítéletével. És Ő a Méltóságteljes, a Mindentudó.
79. Hagyatkozz hát Allahra! Bizony, te a nyilvánvaló igazságon vagy!
80. Bizony, te nem teheted hallhatóvá a halottaknak [az igazságot], és nem teheted hallhatóvá a süketeknek se a hívást, amikor ők távozva hátat fordítanak.
81. És te nem vezetheted ki a vakokat a tévelygésből [az igaz útra]. Nem teheted hallhatóvá magadat, csak azoknak, akik hisznek a mi jeleinkben, és [így] ők alávetik magukat [Allahnak].

82. És amikor jogossá válik velük szemben [a büntetésről szóló] szó, előhozunk nekik a földből egy mozgó [élőlényt], amely beszélni fog hozzájuk [azt mondván], hogy az embereknek nem volt szilárd bizonyosságuk a mi jeleinkről.
83. És azon a napon, amikor minden népből összegyűjtünk egy csoportot azokból, akik meghazudtolták a jeleinket, és sorba állíttatnak [Allah előtt],
84. Aztán, amikor előjönnek, Allah azt mondja: „Vajon meghazudtoltátok a jeleimet, holott nem foghattátok föl azt a tudásotokkal, vagy mi volt az, amit cselekedtetek?”
85. És jogossá válik velük szemben [a büntetésről szóló] szó amiatt, hogy igazságtalanságot követtek el, így ők meg sem szólalhatnak.
86. Vajon nem gondolkodtak-e el azon, hogy mi arra rendeltük az éjszakát, hogy nyugalomra leljenek benne, és a nappalt arra, hogy

láthatóvá tegye [a dolgokat]? Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik hisznek.

87. És azon a napon, amikor megfúvatik a kürt, akkor megijed mindenki, aki az egekben és aki a földön van, kivéve azokat, akiket Allah akar [és mentesít ettől]. És mindenki megalázkodva jön hozzá.

88. És látni fogod a hegyeket, amelyeket mozdulatlannak gondolsz, amint elhaladnak a felhők haladásához hasonlóan. Allah műve ez, aki minden dolgot tökéletessé tett. Bizony, Ő jól ismeri azt, amit tesztek.

89. Aki egy jó tettel jön majd elő, annak még jobb lesz a jutalma, és ők azon a napon biztonságban lesznek az ijedtségtől.

90. Akik pedig rossz tettel jönnek majd elő, azok arcukkal vettetnek a [Pokol-]tűzbe. Vajon [mi másért] kaptok fizetséget, mint amit cselekedtetek?

91. [Mondd, ó Mohamed:] „Csupán azt a parancsot kaptam, hogy szolgáljam ennek a helységnek (Mekkának) az Urát, aki tilalmasnak nyilvánította. És minden dolog Őt illeti. És parancsot kaptam arra, hogy azok közé tartozzak, akik alávetik magukat [Allahnak],

92. És hogy recitáljam a Koránt!" És aki az igaz útra vezettetik, az a maga számára vezettetik. Aki pedig tévelyeg, annak mondd: „Én csupán a figyelmeztetők közül való vagyok!"

93. És mondd: „A hálatelt dicséret Allahot illeti. Ő meg fogja mutatni nektek a jeleit és ti megismeritek azokat. És az Urad nem hagyja figyelmen kívül azt, amit cselekszetek."

28. Az elbeszélések (al-Kaszasz)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ta-szín-mím.
2. Ezek a nyilvánvaló Írás (a Korán) jelei.
3. Elrecitálunk (elbeszélünk) neked Mózes és a Fáraó híreiből az igazságnak megfelelően, egy olyan népnek, akik hisznek.
4. Bizony, a Fáraó fennhéjázott a földön, és annak lakóit [ellenséges] pártokká osztotta, elnyomott egy csoportot közülük, lemészárolta a fiaikat és életben hagyta az asszonyaikat. Bizony, ő a romlást okozók közül való volt.
5. És kegyeinkből részesíteni akarjuk azokat, akik elnyomást szenvedtek a földön, és vezetőkké és örökösökké [akarjuk] tenni őket.
6. És hatalmat [akartunk] adni nekik a földön, és megmutatni a Fáraónak és Hámánnak és kettejük katonáinak azt, amitől ők óvakodtak.

7. És azt sugalltuk Mózes anyjának: „Szoptasd őt, ha pedig féltenéd, akkor vesd őt a folyamba, és ne félj, és ne is szomorkodj! Bizony, mi vissza fogjuk adni őt neked és a küldöttek közül valóvá tesszük.”
8. És felvette őt a Fáraó háznépe, hogy ellenségükké és szomorúságukká legyen. Bizony, a Fáraó és Hámán, és kettejük katonái vétkesek voltak.
9. És a Fáraó felesége azt mondta: „Szemgyönyörködtető (öröm forrása) lesz majd nekem és neked! Ne öljétek meg! Hátha hasznunkra válik, vagy gyermekünkké fogadjuk őt”, és észre sem vették [a döntésük következményét].
10. És Mózes anyjának üressé vált a szíve. Majdnem felfedte [Mózes kilétét], ha Mi nem erősítettük volna meg a szívét, hogy a hívők közül való legyen.
11. És azt mondta [Mózes] nővérének: „Eredj a nyomába!” Az pedig távolról nézte őt anélkül, hogy észrevennék.
12. És megtiltottuk számára korábban a szoptatódajkákat. Aztán ő (a nővére) azt mondta [a Fáraónak]: „Vajon elvezesselek titeket egy csa-

ládhoz, amely gondozásába venné nektek, és amely őszintén [készséggel] bánna vele?"

13. Így adtuk vissza őt az anyjának, hogy gyönyörködjön a szeme (örömöt leljen) és ne szomorkodjon, és hogy megtudja: Allah ígérete igaz. A legtöbbjük azonban nem rendelkezik tudással.

14. És miután elérte az érett kort és ereje teljét, bölcsességet és tudást adtunk neki. És Mi ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek.
15. És [Mózes] belépett a városba [akkor], amikor a lakói nem figyeltek, és két férfit talált ott, akik egymással tusakodtak. Az egyik az ő pártjához, a másik az ellenségéhez tartozott. Az, aki az ő pártjához tartozott, segítségül hívta őt az ellen, aki az ellenségéhez tartozott. Mózes pedig megütötte az öklével, s végzett vele. Azt mondta: „Ez a sátán cselekedete! Bizony, ő egy tévelygésbe vivő nyilvánvaló ellenség."
16. Azt mondta [Mózes]: „Uram! Bizony, önmagam ellen követtem el igazságtalanságot, bocsáss hát meg nekem!" És Ő megbocsátott neki. Bizony, Ő a Megbocsátó, az Irgalmas.
17. Azt mondta [Mózes]: „Uram! Amiért jótéteményekben részesítettél, nem leszek soha segítője a gonosztevőknek!"
18. A városban pedig félelem lett úrrá rajta, és elővigyázatosan [tekingetett körül]. És íme, az, aki tegnap segítséget kért tőle, kiáltva kér tőle [ismét] segítséget. Mózes azt mondta neki: „Bizony, te nyilvánvaló tévúton vagy!"
19. Amikor azonban csapást akart mérni arra, aki mindkettőjük ellensége volt, az azt mondta: „Mózes! Vajon engem is meg akarsz ölni, ahogy megöltél valakit tegnap? Nem akarsz mást, mint hatalmaskodó lenni a földön és nem akarsz a javulást hozók közé tartozni."

20. És [ekkor] sietve jött egy férfi a város legtávolabbi részéből, [és] azt mondta: „Ó Mózes! Bizony, az előkelők arról tanácskoznak veled kapcsolatban, hogy megöljenek téged. Menj hát el [a városból]! Bizony, én az őszinte tanácsadóid közül való vagyok."
21. Kiment hát onnan, félve, elővigyázatosan [körültekingetve]. Azt mondta: „Uram! Ments meg engem az igazságtalan néptől!"

22. És miután Midián felé vette útját, azt mondta: „Talán az Uram az Egyenes útra vezet engem!”
23. És miután elérkezett Midián [itató]vizéhez, egy emberekből álló csoportot talált ott, akik [állataikat] itatták. És nem messze tőlük két nőt talált, akik visszatartották [állataikat az itatóhelytől]. Azt mondta: „Milyen súlyos ügy [vitt rá arra titeket, hogy ne itassátok az állataitokat]?” Azt mondták: „Nem itatunk addig, amíg a pásztorok el nem mennek, apánk pedig egy hajlott korú aggastyán.”
24. Ő (Mózes) megitatta kettejüknek [az állataikat]. Aztán félrevonult az árnyékba és azt mondta: „Uram! Bizony, rá vagyok szorulva bármi jóra, amit lebocsátasz nekem!”
25. És szégyenlősen jött oda hozzá az egyik a két nő közül és azt mondta: „Bizony, az apám hív téged, hogy megadja neked a fizetséget azért, mert itattál nekünk.” Miután [Mózes] eljött hozzá és elbeszélte neki a történetet, a [nők apja] azt mondta neki: „Ne félj! Megmenekültél az igazságtalan néptől.”
26. Azt mondta az egyik a két nő közül: „Apácskám! Béreld fel őt! Bizony, a legjobb akit felbérelhetsz az, aki erős és megbízható.”
27. Azt mondta: „Hozzád akarom adni feleségül egyik leányomat, azzal a feltétellel, hogy hozzám szegődsz béresnek nyolc esztendeig, de ha kiteljesíted tízre, az tőled való [jótékonyság] lesz, de nem akarom, hogy nehézséggel terheljelek. Ha Allah úgy akarja, a jó emberek közül valónak fogsz találni engem.”
28. Azt mondta [Mózes]: „Ez legyen [az egyezség] köztem és közötted! Bármelyiket is töltöm ki a két határidő közül, nem érhet engem túlkapás (méltánytalanság). És Allah a felügyelője annak, amit mondunk.”

29. Miután pedig Mózes teljesítette a határidőt és a háza népével útra kelt, tüzet látott tisztán a [Sínai] hegy felől. Azt mondta a háza népének: „Maradjatok [itt]! Én bizony tüzet láttam. Hátha [tudok] hozni nektek onnan valamilyen hírt, vagy lángoló fáklyát azért, hogy felmelegedjetek.”
30. Miután pedig odaért, megszólíttatott a völgy jobb oldala felől, az áldott területen, a fa mellől: „Ó Mózes! Bizony, én Allah vagyok, a teremtmények Ura.”

31. És [Allah azt mondta neki]: „Dobd el a botodat!” És miután pedig látta mozogni, mintha egy nagy kígyó lenne, hátat fordított távozva, és nem fordult vissza. [Allah azt mondta:] „Ó Mózes! Gyere közelebb és ne félj! Bizony, te a biztonságban lévők közül való vagy!
32. Tedd be a kezedet a ruhakivágásodba, ragyogó fehéren jön elő, rossz (betegség) nélkül! És szorítsd magadhoz a karodat, ha rettegnél! Ez két bizonyíték Uradtól a Fáraónak és az előkelőinek. Bizony, ők egy engedetlen nép.”

33. Azt mondta: „Uram! Megöltem közülük egy embert, félek hát, hogy megölnek [emiatt].
34. És a fivérem, Áron, érthetőbben beszél, mint én. Küldd hát el velem, hogy megerősítse az igazamat! Bizony, én félek, hogy meghazudtolnak.”
35. Azt mondta [Allah]: „Megerősítünk téged a testvéred által, és hatalmat adunk nektek, és nem érhetnek el hozzátok (hogy legyőzzenek titeket). [Menjetek hát] a jeleinkkel! Ti ketten és akik követnek titeket, [ti] vagytok a győzelmet aratók.”

36. Miután pedig Mózes eljött hozzájuk a jeleinkkel nyilvánvaló bizonyítékként, azt mondták: „Ez nem más, mint kitalált varázslat. Nem hallottunk ilyesmiről a hajdanvolt atyáinknál.”
37. És azt mondta Mózes: „Az én Uram jobban tudja, hogy ki jön el az útmutatással Tőle és kié lesz a végső lakhely. Bizony, nem boldogulnak az igazságtalanok.”
38. És a Fáraó azt mondta: „Ti előkelők! Nem ismerek nektek más istent rajtam kívül. Égess hát nekem agyagot, ó Hámán, és emelj nekem tornyot, hogy rátekinthessek Mózes istenére. És bizony, úgy vélem, hogy ő a hazugok közül való.”
39. És felfuvalkodtak, ő és a katonái, jogtalanul a földön, és úgy vélték, hogy ők nem lesznek Hozzánk visszavitetve.
40. És megragadtuk őt és a katonáit és a tengerbe vetettük őket. Nézd hát meg, milyen végre jutottak az igazságtalanok!
41. És olyan vezetőkké tettük őket, akik a [Pokol-]tűzbe hívnak. És a Feltámadás Napján nem lesznek megsegítve.

42. És átkot küldtünk a nyomukba az evilágon, a Feltámadás Napján pedig a megcsúfultak közül valók lesznek.
43. És bizony, odaadtuk Mózesnek az Írást – miután elpusztítottuk az előző nemzedékeket – tisztánlátást adó bizonyítékokként az embereknek, és útmutatásként és könyörületként, hátha okulnak [az intésből].

44. És te [ó Mohamed] nem voltál [a hegy] nyugati oldalán, amikor elrendeltük Mózesnek a parancsot [az üzenet átadására a Fáraónak]. És nem voltál [szemtanú] a szemtanúk között.
45. És Mi azonban nemzedékeket hoztunk létre [Mózes után], és hosszú idő telt el felettük. És te nem lakoztál Midián lakói között, recitálva nekik a jeleinket. Azonban Mi voltunk a küldői [a küldötteknek].
46. És te nem voltál a [Sínai] hegy oldalán, amikor megszólítottuk [Mózest]. Ám Uradtól való könyörületként [küldtünk el téged], hogy egy olyan népet figyelmeztess, amelyhez előtted még nem jött küldött, hátha okulnak [az intésből].

47. És ha nem [küldtünk volna el téged, ó Mohamed], és csapás sújtaná őket azért, amit a kezük követett el, akkor azt mondhatnák: „Urunk! Miért nem küldtél hozzánk küldöttet, hogy követhessük a jeleidet, és a hívők közül valók legyünk?”
48. És miután eljött hozzájuk az igazság Tőlünk, azt mondták: „Miért nem adatott neki olyan, mint ami Mózesnek adatott?” Hát vajon nem váltak hitetlenné azzal szemben, ami Mózesnek adatott korábban? Azt mondták: „Két varázslat, amelyek egymást segítik [a bűnben]!” És azt mondták: „Bizony, mi mindegyikkel szemben hitetlenek vagyunk.”
49. Mondd [ó Mohamed]: „Hozzatok hát egy Írást Allahtól, amely e kettőnél (a Koránnál és a Tóránál) jobb útmutatást ad, hogy azt követhessem, ha valóban igazmondók vagytok!”
50. Ám ha nem engedelmeskednek neked, akkor tudd meg, hogy csupán a kényeiket követik. És ki tévelygőbb annál, mint az, aki Allahtól való útmutatás nélkül a saját kényét követi? Bizony, Allah nem vezeti [igaz útra] az igazságtalan népet.

51. És bizony, [egymást követően, részenként] juttattuk el hozzájuk a Szót (a Koránt), hátha okulnak [az intésből].
52. Akiknek odaadtuk az Írást ez (a Korán) előtt, azok hisznek benne.
53. És ha recitáltatik nekik, azt mondják: „Hiszünk benne. Ez bizony az Igazság a mi Urunktól. Bizony, mi már előtte [magunkat Allahnak] alávetők voltunk."
54. Ők kétszer kapják meg a jutalmukat, amiért türelmesek voltak és [amiért] a rosszat jóval hárították el, és adakoztak abból, amivel elláttuk őket.
55. És ha felesleges beszédet hallanak, elfordulnak attól és azt mondják: „A mi cselekedeteinkért a miénk [a felelősség], és a ti cselekedeitekért pedig tiétek [a felelősség]. Békesség veletek! Nem vágyakozunk a tudatlanok [társaságára]!"
56. Bizony, te [ó Mohamed] nem vezeted az igaz útra azt, akit szeretnél, hanem Allah az, aki az [igaz] útra vezeti azt, akit akar, és Ő jobban tudja, hogy kik leltek az [igaz] útra.

57. És azt mondják: „Ha veled együtt követnénk az útmutatást, elragadtatnánk a földünkről!" Hát vajon nem adtunk nekik hatalmat egy biztonságos, szent föld felett, ahova mindenféle gyümölcs hordatik Tőlünk származó ellátásként? A legtöbbjük azonban nem rendelkezik tudással.
58. És hány olyan várost pusztítottunk el, amelynek lakói hivalkodtak a megélhetésük eszközeivel. Hát ezek az ő lakhelyeik, amelyeket nem laktak be őutánuk, csupán kevesen. És bizony, mi vagyunk az öröklők.
59. És Urad soha nem pusztította volna el a településeket anélkül, hogy ne küldött volna az anyavárosukba küldöttet, aki recitálja nekik a jeleinket. És nem pusztítjuk el a településeket, csakis akkor, ha a lakóik igazságtalanok.

60. És bármi adatott nektek, az csupán az evilági élet [mulandó] élvezete és díszei. Ám, ami Allahnál van, az jobb és maradandóbb! Vajon hát nem éltek az eszetekkel?

61. Vajon az, akinek szép ígéretet tettünk – amelyet ő [beteljesültnek] fog találni – olyan, mint az, akinek az evilági élet [mulandó] élvezetét adtuk, aztán a Feltámadás Napján azok közül való lesz, akit elővezetnek?
62. És azon a napon, amikor [Allah] szólítani fogja őket és azt mondja: „Hol vannak azok, akikről azt állítottátok, hogy ők társistenek [Mellettem]?"
63. [Akkor] azt fogják mondani azok, akikkel szemben jogossá vált a [büntetésről kimondott] szó: „Urunk! Íme, ezek azok, akiket tévútra vittünk. Úgy vittük őket tévútra, ahogy mi magunk is tévúton jártunk. Mi elhatárolódunk [attól, hogy pártfogoljuk őket] Előtted. Ők nem minket szolgáltak."
64. És az lesz mondva [a hitetleneknek]: „Fohászkodjatok [azokhoz, akiket Allah mellé] társisteneknek állítottatok!" És fohászkodni fognak hozzájuk, ám nem fognak [azok] választ adni nekik. És meglátják majd a gyötrelmet [és azt óhajtják]: „Bárcsak az igaz útra leltünk volna!"
65. És azon a napon, amikor [Allah] szólítja őket, és azt mondja: „Mit feleltetek a küldötteknek?"
66. Elhomályosulnak előttük a hírek (az érvek) azon a napon, ezért ők nem kérdezgethetik egymást [a válaszról].
67. Ami pedig azt illeti, aki bűnbánatot tanúsít, hisz és jót cselekszik, hát az talán azok közül való lesz, akik boldogulnak.

68. És az Urad azt teremt, amit akar, és [azt] választ [küldöttévé, akit akar]. Nem lehet nekik választásuk [abban, amiben Allah már döntött]. Magasztaltassék Allah! És [Ő] afelett van, ami társistent állítanak [Őmellé].
69. És a te Urad tudja azt, hogy mit rejt a keblük (a szívük) és azt, hogy mit nyilvánítanak ki.
70. És Ő Allah, nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Őt illeti a hálatelt dicséret az evilágon és a túlvilágon, és Őt illeti az ítélkezés, és Hozzá lesztek visszavitetve.
71. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon mit gondoltok, ha Allah örökkévalóvá tenné nektek az éjszakát a Feltámadás Napjáig, vajon Allahon kívül melyik isten hozna nektek világosságot? Hát vajon nem hallotok?"

72. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon mit gondoltok, ha Allah örökkévalóvá tenné nektek a nappalt a Feltámadás Napjáig, vajon Allahon kívül melyik isten hozna nektek éjszakát, amelyben megpihenhettek? Hát vajon nem láttok?"
73. És a könyörületéből rendelte nektek az éjszakát és a nappalt, hogy abban nyugalomra leljetek, és hogy a kegye után áhítozzatok, és hátha hálásak lesztek.
74. És azon a napon, amikor [Allah] szólítani fogja őket és azt mondja: „Hol vannak azok, akikről azt állítottátok, hogy ők a társistenek [Mellettem]?"
75. És minden közösségből egy tanút (küldöttet) veszünk ki, és azt mondjuk: „Adjátok ide a bizonyítékotokat!" Akkor meg fogják tudni, hogy az igazság Allahot illeti, és eltűnik mellőlük mindaz, amit kitaláltak.

76. Bizony, Kóré Mózes népéből való volt, és zsarnokoskodott velük. Ám annyit adtunk neki a kincsekből, hogy [azok] kulcsai túl nagy teher volt egy csoport nagy erejű férfi számára is. [Említsd meg azt] amikor a népe azt mondta neki: „Ne örvendezz! Bizony, Allah nem szereti a hálátlan örvendezőket.
77. És keresd a túlvilági lakhely [jutalmát] azzal [a vagyonnal,] amit Allah adott neked, ám ne feledkezz meg a részedről az evilágból! És tegyél jót [az emberekkel], miképpen Allah is jót tett veled, és ne okozz romlást a földön! Bizony, Allah nem szereti azokat, akik romlást okoznak."
78. Azt mondta [Kóré]: „Az csakis a nálam lévő tudás által adatott nekem." Hát vajon nem tudta, hogy Allah nemzedékeket pusztított el előtte, akik erősebbek voltak nála és több [vagyont] gyűjtöttek össze? És nem kérdeztetnek meg a gonosztevők a bűneik felől.
79. S [Kóré] kiment a népe elé [teljes] díszében. Azt mondták azok, akik az evilági életet akarják: „Ó, bárcsak nekünk is lenne olyan, mint ami adatott Kórénak! Bizony, ő hatalmas részesedés birtokosa [az evilági javakból]."
80. És azt mondták azok, akiknek a tudás adatott: „Jaj nektek! Allah jutalma jobb azoknak, akik hisznek, és jót cselekszenek. Ám nem adatik meg másnak, csak a türelmeseknek."

81. És elsüllyesztettük a földet őalatta és a lakhelye alatt. És nem volt csapata, amely megsegítette volna őt Allah [büntetésével] szemben, és saját magán sem tudott volna segíteni.
82. És azok, akik tegnap még a helyét áhítozták, a következő nap azt mondták: „Hát nem látod, Allah kiterjeszti az ellátást annak, akinek akarja a szolgái közül, és szűkössé teszi [másoknak]. Ha Allah nem tanúsított volna kegyet irántunk, akkor bizony alattunk is elsüllyesztette volna a földet. Hát nem látod [abból, amit Allah tett, hogy], nem boldogulnak a hitetlenek?!"
83. Azt a túlvilági lakhelyet azoknak rendeljük, akik nem vágyakoznak arra, hogy fennhéjázzanak a földön, és hogy romlást okozzanak. És a [jó] vég az istenfélőké.
84. Aki egy jótettel jön majd el, annak még jobb lesz a jutalma. Aki pedig egy rossz tettel jön majd el, nos akik rossz tetteket cselekedtek, azokat nem illeti meg más fizetség, mint amit cselekedtek.

85. Bizony, aki előírta neked a Korán [hirdetését], az visszajuttat téged egy visszatérési helyre (Mekkába)! Mondd [ó Mohamed]: „Az Uram jobban tudja, hogy ki hozza el az útmutatást, és ki van nyilvánvaló tévelygésben."
86. És te [ó Mohamed] nem remélted, hogy le fog küldetni hozzád az Írás (a Korán), de ez Urad könyörülete. Ne légy hát segítője a hitetleneknek!
87. És ne hagyd, hogy távol tartsanak téged Allah jeleinek [átadásától] azután, hogy azok lebocsáttattak hozzád! És Uradhoz hívd [az embereket]! És ne legyél azok közül való, akik társistent állítanak [Allah mellé]!
88. És ne fohászkodj Allah mellett más istenhez! Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! Minden dolog el fog pusztulni, kivéve az Ő arcra. Őt illeti meg az ítélkezés, és Hozzá lesztek visszavitetve.

29. A pók (al-Ankabút)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-mím.
2. Vajon azt gondolták az emberek, hogy hagyni fogják [őket], hogy azt mondják: „Hiszünk!", anélkül, hogy próbára lennének téve?
3. És bizony, próbára tettük már azokat, akik előttük éltek. És bizony, Allah nyilvánvalóvá fogja tenni [az embereknek] azt, amit már tudott azokról, akik igazat mondtak, és azokról, akik hazugok.
4. Vagy azt gondolják azok, akik rossz tetteket cselekszenek, hogy elmenekülhetnek [büntetésünk] elől? Milyen rossz az, ahogyan ítélkeznek!
5. Aki reméli az Allahhal való találkozást, [az tudja meg, hogy] bizonyosan eljön Allah határideje. És Ő a Mindent Halló, a Mindentudó.
6. És aki erőfeszítést tesz, az csupán önmagáért tesz erőfeszítést. Bizony, Allahnak nincs szüksége a teremtményekre.
7. És akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, azoknak bizony elengedjük a rossz tetteiket és a legjobb cselekedeteik szerint adjuk meg nekik a fizetségüket.

8. És meghagytuk az embernek, hogy bánjon jól a szüleivel. Ám ha ők ketten erőfeszítéseket tesznek ellened arra, hogy olyan társistent helyezz mellém, amiről nem rendelkezel tudással, akkor ne engedelmeskedj nekik! Hozzám lesz a visszatérésetek, és akkor hírül adom nektek azt, amit cselekedtetek.
9. És akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azokat bizony bebocsátom a jók közé!

10. És van az emberek között olyan, aki azt mondja: „Hiszünk Allahban!" Ám amikor [az emberek] bántalmazzák őt Allah [ügye miatt], akkor [úgy] kezeli az emberektől származó kísértést, mint Allah gyötrelmét. Ha pedig segítség jön az Uradtól, akkor bizony azt mondják: „Mi veletek voltunk!" Vajon nem Allah az, aki jobban tudja, hogy mi van a teremtmények keblében?

11. És Allah bizony nyilvánvalóvá fogja tenni [az embereknek] azt, amit már tudott: hogy kik azok, akik hisznek, és kik a képmutatók.
12. És azok, akik hitetlenné váltak, azt mondják azoknak, akik hisznek: „Kövessétek a mi utunkat, mi pedig hordozni fogjuk a ti vétkeiteket!" De ők nem fognak hordozni semmit az ő vétkeikből. Bizony, ők hazugok.
13. Ám hordozni fogják a saját terheiket, és a maguk terhe mellett [más] terheket. És a Feltámadás Napján számon lesznek kérve arról, amit kitaláltak.

14. És bizony, elküldtük Noét az ő népéhez, és ötven év híján ezer esztendőt időzött közöttük, majd elragadta őket az özönvíz, miközben igazságtalanok voltak.
15. És megmentettük őt és a bárka lakóit és jellé tettük ezt a teremtmények számára.

16. És [említsd meg] Ábrahámot, amikor azt mondta a népének: „Szolgáljátok Allahot és féljétek Őt! Ez jobb nektek, ha valóban rendelkeztek tudással.
17. Ti csupán bálványokat szolgáltok Allah helyett és hazugságot hoztok létre. Bizony, akiket Allah helyett szolgáltok, azoknak nem áll módjukban ellátni titeket. Keressétek hát Allahnál az ellátást, és szolgáljátok Őt, és adjatok hálát Neki! Hozzá lesztek visszavitetve."
18. És ha meghazudtoljátok [a Küldöttünket], hát már előttetek is voltak közösségek, amelyek meghazudtolták [a Küldöttjüket]. És a Küldöttre nem tartozik más, csupán a világos [üzenet-]átadás.

19. Hát vajon nem látták, hogyan viszi véghez Allah a teremtést kezdetben, aztán [a halál után] megismétli azt? Bizony, ez könnyű Allahnak.
20. Mondd [ó Mohamed]: „Járjátok be a földet, és nézzétek meg, hogyan vitte véghez [Allah] a teremtést kezdetben! Azután Allah létrehozza a [végső] teremtést [a túlvilágon]. Bizony, Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

21. Azt sújt gyötrelemmel, akit akar, és azon könyörül meg, akin akar. És Hozzá lesztek visszatérítve.
22. És nem fogjátok [Allahot] megakadályozni [semmiben] sem a földön, sem az égben, és nincs nektek Allah helyett pártfogótok, sem segítőtök.
23. Akik nem hisznek Allah jeleiben, és a Vele való találkozásban, azok elvesztették a reményt az Én könyörületemben. És azoknak fájdalmas gyötrelem jár.

24. És nem volt más válasza [Ábrahám] népének, csupán az, hogy azt mondták: „Öljétek meg vagy égessétek meg!" Allah azonban megmentette őt a tűztől. Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik hisznek.
25. És azt mondta [Ábrahám]: „Csupán azért tettetek meg magatoknak Allah helyett bálványokat, hogy szeretet legyen közöttetek az evilági életben. Majd a Feltámadás Napján meg fogjátok tagadni egymást, és meg fogjátok átkozni egymást. A [Pokol-]tűz lesz a hajlékotok és nem lesznek segítőitek!"
26. Lót pedig hitt neki. És azt mondta [Ábrahám]: „Bizony, én Uramhoz fogok vándorolni! Bizony, Ő a Méltóságteljes, a Bölcs."
27. És neki (Ábrahámnak) ajándékoztuk Izsákot (fiaként) és Jákobot (unokaként), és az ő leszármazottainak adtuk a prófétaságot és az Írást, és megadtuk neki a fizetségét az evilágon. És bizony, ő a túlvilágon a jó emberek közül való lesz.

28. És [emlékezz] Lótra, amikor azt mondta: „Ó népem! Bizony, ti [azt] a förtelmes tettet követitek el, amelyet senki sem [követett el] előttetek a teremtmények közül.
29. Hát ti bizony [nemi] vágytól hajtva közeledtek a férfiakhoz [az asszonyok helyett], útonállók vagytok és a gyűlésetekben olyasmivel álltok elő, ami elvetendő?" Az ő népének csupán az volt a válasza, hogy azt mondták: „Hozd hát ide nekünk Allah gyötrelmét, ha valóban az igazmondók közül való vagy!"
30. Azt mondta [Lót]: „Uram! Segíts meg a romlást okozó nép ellen!"

31. És amikor eljöttek a küldötteink Ábrahámhoz az örömhírrel, azt mondták: „Bizony, mi elpusztítjuk ennek a településnek a lakóit. Bizony, annak a lakói igazságtalanok voltak.”
32. Azt mondta: „Bizony, ott van Lót is!” Azt mondták: „Mi jobban tudjuk, hogy ki van ott. Bizonyosan megmentjük őt és családját, kivéve a feleségét. Ő azok közül való volt, akik hátramaradtak.”
33. És amikor eljöttek küldötteink Lóthoz, elszomorodott és gondterhelt lett miattuk. De [ők] azt mondták: „Ne félj, és ne [is] szomorkodj! Bizony, mi megmentünk téged és a családodat, kivéve a feleségedet. Ő azok közül való volt, akik hátramaradtak.
34. Bizony, mi ennek a településnek a lakóira büntetést fogunk lebocsátani az égből, amiatt, hogy engedetlenek voltak.”
35. És bizony, világos jelet hagytunk ebből egy olyan nép számára, akik élnek az eszükkel.

36. És Midiánhoz testvérüket Suajbot [küldtük el]. Azt mondta: „Ó népem! Szolgáljátok Allahot és reméljétek az Utolsó Nap [jutalmát], és ne járjatok [gonoszul] a földön romlást okozva!”
37. Ők azonban meghazudtolták, ezért elragadta őket a földrengés, és reggelre térdükre esve feküdtek (holtan) a lakhelyükön.

38. És [elpusztítottuk] Ádot és Tamúdot, akiknek [pusztulása] nyilvánvaló lett számotokra az ő lakhelyeikből. És a sátán feldíszítette nekik a cselekedeteiket és távol tartotta őket az igaz úttól, noha tisztánlátók (éles elméjűek) voltak.
39. És [elpusztítottuk] Kórét és a Fáraót és Hámánt. És bizony, eljött hozzájuk Mózes a nyilvánvaló bizonyítékokkal, ők azonban felfuvalkodtak a földön. Ám nem tudtak elmenekülni [büntetésünk] elől.
40. És mindannyiukat megbüntettük a bűneik miatt. Így volt, akire kavicsszóró [szélvihart] küldtünk, és volt, akit a kiáltás ragadott el, és volt, aki alatt elsüllyesztettük a földet, és volt, akit [vízbe] fullasztottunk. Allah sosem volt igazságtalan velük, hanem saját magukkal voltak igazságtalanok.

41. Azok, akik Allah helyett más pártfogókat tettek meg maguknak, hasonlatosak a pókhoz, amely házat készített magának, ám a házak közül a pók háza a leggyengébb. Bárcsak rendelkeznének tudással!
42. Bizony, Allah tudja milyen dolgok azok, amelyekhez fohászkodnak Őhelyette. És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.
43. És ezek azok a példázatok, amelyeket adunk az embereknek. Ám csupán azok értik meg ezeket, akik rendelkeznek tudással.

44. Allah teremtette az egeket és a földet az igazsággal (céllal). Bizony, ebben jel van a hívőknek.
45. Recitáld [ó Mohamed] azt, ami [kinyilatkoztatásként] sugalltatott neked az Írásból, és tartsd meg az imádkozást! Bizony, az imádkozás eltilt a förtelmességtől és az elvetendőtől. Ám az Allahról való megemlékezés [mindennél] nagyobb. És Allah tudja, mit cselekszetek.

46. És ne szállj vitába az Írás népével, csak úgy, ahogy a legjobb – kivéve azokat, akik igazságtalanságot követtek el! És mondjátok: „Hiszünk abban, ami lebocsáttatott hozzánk és ami lebocsáttatott hozzátok! A mi Istenünk és a ti Istenetek Egy [Isten]. És mi Neki (Allahnak) vetjük alá magunkat!"
47. És ekképpen bocsátottuk le hozzád az Írást, és akiknek odaadtuk az Írást, azok hisznek benne. És ezek között is vannak olyanok, akik hisznek benne. És csupán a hitetlenek tagadják a jeleinket.

48. És nem recitáltál előtte (a Korán előtt) egyetlen Írást sem, és nem [is] írtad azt a jobboddal, különben [ha így lett volna] kétséget ébresztenének a hamisságot követők.
49. De nem! Ez (a Korán) világos jel azoknak a keblében, akiknek a tudás adatott. És csupán az igazságtalanok tagadják a jeleinket.
50. És azt mondják [a hitetlenek]: „Hát miért nem bocsáttatott le hozzá egy jel az Urától?" Mondd [ó Mohamed]: „Bizony, a jelek csupán Allahra tartoznak, és én csupán egy nyilvánvaló figyelmeztető vagyok."
51. Hát vajon nem elég nekik az, hogy Mi lebocsátottuk hozzád az Írást, amely recitáltatik nekik? Bizony, ebben könyörület és emlékeztetés van egy olyan népnek, akik hisznek.

52. Mondd [ó Mohamed]: „Allah elegendő tanúnak köztem és köztetek. Ő tudja mindazt, ami az egekben és ami a földön van. És akik a hamisságban hisznek és nem hisznek Allahban, azok bizony a vesztesek."

53. És siettetnek a gyötrelemmel, és ha nem lenne egy megszabott határidő, akkor bizony eljött volna [már] hozzájuk a gyötrelem. És bizony, eljön az hozzájuk váratlanul, miközben észre sem veszik [az eljövetelét].
54. Siettetnek téged a gyötrelemmel, ám a Gyehenna bizonyosan körülveszi a hitetleneket.
55. Azon a napon beborítja őket a gyötrelem felülről és a lábuk alól, és [Allah] azt mondja: „Ízleljétek meg [az eredményét] annak, amit cselekedtetek!"

56. Ó szolgáim, akik hisztek! Bizony, az én földem tágas, hát [egyedül] Engem szolgáljatok!
57. Minden ember megízleli a halált. Aztán Hozzánk lesztek visszavitetve.
58. És akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azoknak bizony a Paradicsomban a legfelső helyeket jelöljük ki [lakhelyül], amelyek alól folyók folynak, örökké abban fognak maradni. Milyen kitűnő jutalom jár azoknak, akik [jót] cselekszenek!
59. Akik türelmet tanúsítanak és Urukra hagyatkoznak.
60. És hány mozgó [élőlény] van, amely nem képes biztosítani a saját ellátását. Allah látja el őket és titeket. És Ő a mindent Halló, a Mindentudó.

61. És bizony, ha megkérdezed őket, hogy ki teremtette az egeket és a földet, és ki rendelte szolgálatra a Napot és a Holdat, bizonyosan azt mondják: „Allah!" Hogyan lehettek hát eltérítve [az igazságtól]?
62. Allah kiterjeszti az ellátást annak, akinek akarja a szolgái közül, és [máskor] szűkössé teszi [azt] számára (az ő érdekében). Bizony, Allah minden dologról tudomással bír.
63. És bizony, ha megkérdezed őket, hogy ki bocsátott le vizet az égből, és keltette életre általa a földet, miután az meghalt, bizonyosan azt mondják: „Allah!" Mondd: „A hálatelt dicséret Allahot illeti!" De a legtöbben nem élnek az eszükkel.

64. És az evilági élet nem más, mint szórakozás és játék, és bizony, a túlvilági lakhely az igazi élet. Bárcsak tudnák!
65. Ha pedig hajóra szállnak, akkor Allahhoz fohászkodnak, őszinte odaadással szentelve Neki a vallás [gyakorlását]. Ám miután kimentette őket a szárazföldre – íme, ők társat állítanak [Allah mellé],
66. Hogy hálátlanok legyenek az iránt, amit adtunk nekik, és hogy élvezzék [az evilági élet mulandó örömeit]. Ám majd meg fogják tudni!
67. Hát vajon nem látták, hogy egy biztonságos, szent földet hoztunk létre [Mekkában], miközben az emberek elragadtatnak (nincsenek biztonságban) körülöttük? Vajon a hamisságban hisznek és hálátlanok Allah jótéteményével szemben?
68. Ki lehet igazságtalanabb annál, mint aki hazugságot talál ki Allahról, vagy meghazudtolja az Igazságot, miután az eljött hozzá? Vajon nincs-e a Gyehennában [jogos] otthona a hitetleneknek?
69. És akik erőfeszítést tesznek Miértünk, bizony azokat a Mi [istenszolgálati] útjainkon vezetjük. És bizony, Allah a jótevőkkel van.

30. A bizánciak (ar-Rúm)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-mím.
2. Legyőzettek a bizánciak
3. A [Perzsiához] legközelebb eső [bizánci] földön, ám legyőzetésük után ők fognak győzelmet aratni,
4. Néhány éven belül – Allahra tartozik az ügyek [eldöntése] ezelőtt és ezután is. És azon a napon örvendeznek majd a hívők
5. Allah segítségének. Ő megsegíti azt, akit akar és Ő a Méltóságteljes, az Irgalmas.
6. [Ez] Allah ígérete. Allah nem szegi meg az ígéretét, ám a legtöbb ember nem rendelkezik tudással.
7. Ők az evilági élet külsőségeiről rendelkeznek tudással, ám ők figyelmen kívül hagyják a túlvilágot.

8. Hát vajon nem gondolkodtak el önmagukon? Allah nem teremtette az egeket és a földet és mindazt, ami közöttük van, csakis az igazsággal (céllal) és megszabott határidővel. Ám, bizony, az emberek közül sokan nem hisznek az Urukkal való találkozásban.
9. Hát nem járták-e be a földet, és nézték meg, milyen végre jutottak azok, akik előttük éltek? Azok erősebbek voltak náluk, megművelték a földet és felvirágoztatták, jobban, mint ahogyan ők virágoztatták fel. És eljöttek hozzájuk a küldötteik a nyilvánvaló bizonyítékokkal. És Allah nem volt velük igazságtalan, hanem ők voltak igazságtalanok magukkal szemben.
10. [Így] majd akik rosszat cselekedtek, azoknak a vége a legrosszabb lesz, mivel meghazudtolták Allah jeleit, és gúnyolódtak azokon.
11. Allah viszi véghez a teremtést kezdetben, majd [a halál után] megismétli azt, majd Hozzá lesztek visszavitetve.
12. És azon a napon, amikor valóra válik az Óra (a Feltámadás), a gonosztevők kétségbe esnek.

13. És nem lesznek nekik közbenjáróik azok közül, akiket [Allah mellé] társistenként állítottak és nem fognak hinni azokban, akiket [Allah mellé] társistenként állítottak.
14. És azon a napon, amikor valóra válik az Óra (a Feltámadás), azon a napon elkülönülnek [egymástól].
15. Akkor, akik hittek és jótetteket cselekedtek, azok egy dús növényzetű, kimagasló kertben örvendeztetnek.
16. Akik azonban hitetlenné váltak és meghazudtolták a jeleinket és a túlvilági találkozást, hát azok előhozatnak a gyötrelemre.

17. Magasztaltassék hát Allah, amikor eléritek az estét, és amikor reggelre keltek!
18. És Őt illeti a hálatelt dicséret az egekben és a földön, naplemente előtt, és amikor deleltek.
19. Ő hozza elő az élőt a halottból, és a halottat az élőből, és életre kelti a földet, miután az meghalt (kiszáradt). És ekképpen lesztek [a sírotokból] előhozatva.
20. És az Ő jelei közé tartozik, hogy porból teremtett titeket, majd íme, ti emberek vagytok, akik szétszóródtok [a földön].
21. És az Ő jelei közé tartozik, hogy saját magatok közül házastársakat teremtett nektek, hogy nyugalomra leljetek náluk, és szeretetet és irgalmat helyezett közétek. Bizony, jelek vannak ebben egy olyan nép számára, akik elgondolkodnak.
22. És az Ő jelei közé tartozik az egek és a föld megteremtése, és a nyelveitek és a [bőr-]színeitek különbözősége. Bizony, jelek vannak ebben azoknak, akik tudással rendelkeznek.
23. És az Ő jelei közé tartozik az alvásotok éjjel és nappal, és az áhítozásotok az Ő kegye (ellátása) után. Bizony, ebben jelek vannak egy olyan nép számára, akik hallanak.
24. És az Ő jelei közé tartozik, hogy megmutatja nektek a villámot – félelmet és vágyakozást keltve bennetek – és vizet bocsát le az égből és feléleszti általa a földet, miután az meghalt (kiszáradt). Bizony, jelek vannak ebben egy olyan nép számára, akik élnek az eszükkel.

25. És az Ő jelei közé tartozik, hogy az ég és a föld az Ő parancsa által állnak [minden támasz nélkül], majd amikor hívással szólít [a feltámadásra] titeket a földből, íme, előjöttök [a sírotokból].
26. És az Övé mindaz, aki az egekben és a földön van. Minden alázatosan engedelmeskedik Neki.
27. És Ő az, aki véghez viszi a teremtést kezdetben, majd [a halál után] megismétli azt, és ez könnyebb neki. Övé a legmagasztosabb példázat az egekben és a földön. És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.

28. Ő példázatot adott nektek saját magatokból. Vajon azok között, akiket a jobbotok birtokol, vannak-e olyanok, akik társaitok lennének abban, amivel titeket elláttunk úgy, hogy egyenlők lennétek annak birtoklásában? És féltek-e tőlük úgy, ahogyan egymástól féltek? Ekképpen fejtjük ki részletesen a jeleket egy olyan népnek, akik élnek az eszükkel.
29. De nem! Akik igazságtalanságot követtek el, azok tudatlanságukban a kényüket követik. [Vajon] hát ki vezeti az igaz útra azt, akit Allah tévelygésbe vitt? És nem lesznek nekik segítőik!
30. Tartsd magad hát a valláshoz hanífként (egyistenhívőként, a hamis vallásoktól elhajlóként), [és ragaszkodj] az Allah által teremtett természethez, amellyel létrehozta az embereket! Allah teremtését nem lehet megváltoztatni! Ez az egyenesen (szilárd alapokon) álló vallás, ám a legtöbb ember nem rendelkezik tudással.
31. [Legyetek bűnbánóan] visszatérők [Allahhoz], és féljétek Őt, és tartsátok meg az imádkozást, és ne tartozzatok azokhoz, akik [Allah mellé] társistent helyeznek,
32. [Vagyis] azokhoz, akik megosztják vallásukat és [vallási] pártokra szakadnak, és mindegyik csoport annak örvendezik, ami nála van!

33. És ha valami ártalom éri az embereket, Urukhoz fohászkodnak, [bűnbánóan] visszatérőkként Őhozzá, majd amikor megízlelteti velük a Tőle való könyörületet, akkor íme, egy csoport közülük azonnal társistent állít az Ura mellé

34. Azért, hogy hitetlenné (hálátlanná) váljanak azzal [a jótéteménnyel] szemben, amit adtunk nekik! Élvezzétek hát [az evilági életet], majd meg fogjátok tudni [hitetlenségetek következményét]!
35. Vagy talán bizonyítékot bocsátottunk le nekik, ami beszél arról, amit társistenként állítanak Őmellé?
36. És amikor Mi könyörületet ízleltetünk meg az emberekkel, akkor örvendeznek annak. Ha azonban valami rossz éri őket azért, amit a kezük elkövetett, akkor elveszítik a reményt.
37. Hát vajon nem látták, hogy Allah kiterjeszti az ellátást annak, akinek akarja, és szűkössé teszi [azt másoknak]? Bizony, jelek vannak ebben egy olyan nép számára, akik hisznek.

38. És add meg a rokonnak a jogos részét, és a szegénynek és az utazónak [is]! Ez jobb azoknak, akik Allah arcát (megelégedését) áhítozzák. És ők bizony azok, akik boldogulnak.
39. Amit kamatra adtok [kölcsön], hogy kamatozzon az emberek javaiból, az nem kamatozik Allahnál. Ám ami kötelező adományt adtok, Allah arcát (megelégedését) áhítozva [az elfogadtatik Allahnál], nos, ők bizony azok, akiknek megtöbbszöröződik [jutalmukat].
40. Allah az, aki megteremtett titeket, majd ellátott benneteket, aztán halálba bocsát titeket, majd újra életre kelt benneteket. Vajon, van-e azok közül, akiket [Allah mellé] társistenként állítotok, bárki, aki megtesz ebből valamit? Magasztaltassék Ő! És [Ő] afelett van, amit társistenként állítanak [Őmellé].
41. Megjelent a romlás a szárazföldön és a tengeren amiatt, amit az emberek keze szerzett, hogy Allah megízleltessen valamennyit velük abból, amit cselekedtek, [azért, hogy] hátha visszatérnek.

42. Mondd [ó Mohamed]: „Járjátok be a földet, és figyeljétek meg, hogy milyen végre jutottak azok, akik korábban éltek! A legtöbbjük [Allah mellé] társistent állítók [közül való] volt."
43. Fordítsd hát orcádat az egyenesen (szilárd alapokon) álló vallás felé, mielőtt még eljönne Allahtól az a nap, amely nem hárítható el! Azon a napon csoportokra szakadnak.

44. Akik hitetlenné váltak, azoknak a hitetlensége őket terheli. És akik pedig jótettet cselekszenek, hát azok a maguk számára készítik elő [helyüket a Paradicsomban],
45. Hogy Allah fizetséget adjon az Ő kegyéből azoknak, akik hisznek és jótetteket cselekszenek. Bizony, Ő nem szereti a hitetleneket.

46. És a jelei közé tartozik az, hogy elküldi a szeleket örömhírhozókként, és azért, hogy megízleltesse veletek a könyörületét, és hogy a hajók haladhassanak a tengeren az Ő parancsa által, és hogy az Ő kegyét keressétek, hátha hálásak lesztek.
47. És bizony, már előtted is [ó Mohamed] küldtünk küldötteket az ő népükhöz, és nyilvánvaló bizonyítékokkal jöttek el hozzájuk. Mi pedig elégtételt vettünk azokon, akik gonosztevők voltak. És kötelességünk volt a hívők megsegítése.
48. Allah az, aki szeleket küld, amelyek mozgatják a felhőket, és Ő kiteríti azokat az égen, úgy, ahogyan akarja, és darabokra oszlatja szét azokat, és látod az esőt, amint előjön a hasadékaikból. És amikor eléri azokat az Ő szolgái közül, akiket akar, akkor ők [azonnal] örömmel tekintenek [az eső érkezésére].
49. Noha azelőtt, mielőtt lebocsáttatott reájuk, kétségbe voltak esve.
50. Nézz hát Allah könyörületének a nyomaira: hogyan kelti életre a földet, miután az meghalt! Bizony, Ő az, aki életre kelti a halottakat. És Ő minden dologra kiterjedő hatalmú.
51. És ha [forró] szelet küldenénk el, és látnák, amint elsárgul [a növényzet], bizony, azután is hitetlenek maradnának.
52. És bizony, te [ó Mohamed] nem teheted hallhatóvá a halottaknak [az igazságot], és nem teheted hallhatóvá a süketeknek sem a hívást, amikor ők távozva hátat fordítanak.
53. És te nem vezetheted ki a vakokat a tévelygésből [az igaz útra]. Nem teheted hallhatóvá magadat, csak azoknak, akik hisznek a mi jeleinkben, és [így] ők alávetik magukat [Allahnak].

54. Allah az, aki gyenge [ivarsejtből] teremtett titeket, majd a gyengeség után erőt adott, aztán az erő után gyengeséget és ősz hajat adott. Azt teremt, amit akar. És Ő a Mindentudó, a Mindenható.

55. És azon a napon, amikor valóra válik az Óra (a Feltámadás), megesküsznek a gonosztevők, hogy csupán egy órát időztek [az evilágon]. Ekképpen lettek eltérítve [az igazságtól].
56. És akiknek a tudás és a hit adatott, azok azt mondják: „Bizony, Allah Írásában az áll, hogy a Feltámadás Napjáig időztetek, és ez a Feltámadás Napja. Ám ti nem rendelkeztetek tudással."
57. És azon a napon nem használ a mentegetőzésük azoknak, akik igazságtalanságot követtek el, és nem kéretik tőlük kiengesztelés [Allah felé].
58. És bizony, ebben a Koránban mindenféle példázatot adtunk az embereknek; és bizony, ha bármilyen Jellel is jössz el hozzájuk, [azok, akik] hitetlenné váltak, bizony azt fogják mondani; „Ti nem vagytok mások, mint hamisságot követők!"
59. Ekképpen pecsételi le Allah azoknak a szívét, akik nem rendelkeznek tudással.
60. Légy hát türelmes! Bizony, Allah ígérete igaz. És ne hagyd, hogy elbátortalanítsanak azok, akiknek nincs szilárd bizonyosságuk!

31. Lukmán (Luqmán)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-mím.
2. Ezek a Bölcs Írás jelei,
3. Útmutatásként és könyörületként a jótevőknek,
4. Akik megtartják az imádkozást, és megadják a kötelező adományt és szilárd bizonyosságuk van a túlvilágról.
5. Ők Uruktól való útmutatást követnek, és ők bizony azok, akik boldogulnak.

6. És van az emberek között olyan, aki szórakoztató történeteket vásárol tudatlanságból, hogy tévelygésbe vigyen [másokat] Allah útjáról, és hogy gúny tárgyává tegye azokat (Allah jeleit). Azoknak [akik ilyenek] megalázó gyötrelem jár.
7. És amikor a Mi jeleink recitáltatnak neki, fennhéjázva hátat fordít, mintha nem hallaná, mintha süketség lenne a füleiben. Adj hát neki örömhírt fájdalmas gyötrelemről!
8. Akik hisznek és jótetteket cselekszenek, bizony azoknak a gyönyörűség kertjei járnak [a Paradicsomban],
9. Abban maradnak örökké. Ez Allah ígérete, igazságként. És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.

10. [Ő az, aki] megteremtette az egeket oszlopok nélkül, ahogy látjátok, és szilárdan rögzítetteket (hegyeket) vetett a földbe – nehogy rázkódjon veletek – és azon mindenféle mozgó [élőlényt] szórt szét. És az égből vizet bocsátottunk le, és mindenféle nemes fajtát sarjasztottunk rajta [a növényekből].
11. Ez Allah teremtése. Mutassátok hát meg nekem, mit teremtettek azok, akik Rajta kívül vannak! Ám az igazságtalanok nyilvánvaló tévelygésben vannak!

12. És bizony, Lukmánnak megadtuk a bölcsességet: „Légy hálás Allahnak!" Aki hálás, az saját maga hasznára hálás. És aki hálátlan, hát Allah bizony Gazdag, Dicséretreméltó.
13. És [emlékezz arra] amikor Lukmán azt mondta a fiának, miközben intette: „Ó fiacskám! Ne állíts társistent Allah mellé! Bizony, [Allah mellé] társistent állítani hatalmas igazságtalanság."

14. És meghagytuk az embernek a szüleire nézve – [hiszen] az anyja hordta ki őt gyengeséget gyengeségre [halmozva], és az elválasztása két év alatt [történt] – hogy: „Legyél hálás Nekem és a szüleidnek! Nálam lesz a végcél."
15. És ha ők ketten erőfeszítéseket tesznek ellened arra, hogy olyan társistent helyezz mellém, amiről nem rendelkezel tudással, akkor ne engedelmeskedj nekik! És helyénvaló módon legyél a társuk az evilágon, és kövesd annak az útját, aki bűnbánattal tér vissza Hozzám! Majd [végül] Hozzám lesz a visszatérésetek, és akkor hírül adom nektek azt, amit cselekedtetek.

16. [Azt mondta Lukmán:] „Ó Fiacskám! Ha annak [amit cselekszel] akár egy mustármagnyi súlya is lenne, és az legyen akár egy sziklában, vagy az egekben, vagy a földön, Allah előhozza azt. Bizony, Allah Kíméletes, [mindent] jól Ismerő.
17. Ó Fiacskám! Tartsd meg az imádkozást, szólíts fel a helyénvalóra, és tiltsd meg az elvetendőt, és legyél türelmes az iránt, ami [bántalom] ér téged! Bizony ezek az elszántságot [követelő] dolgok közé tartoznak.
18. És ne fordítsd el az arcodat az emberektől megvetően! És ne járj kevélyen a földön! Bizony, Allah nem szeret egyetlen pöffeszkedőt, dicsekvőt sem.
19. És legyél mértékletes a járásodban, és halkítsd le a hangodat! Bizony, a hangok [közül] a legvisszataszítóbb a szamarak hangja."

20. Vajon nem gondolkodtatok el azon, hogy Allah a szolgálatotokra rendelte mindazt, ami az egekben és a földön van, és kiárasztotta rátok látható és rejtett kegyeit? És [mégis] van az emberek között olyan, aki vitába száll Allahról tudás, útmutatás és világosságot adó Írás nélkül.

21. És ha azt mondják nekik: „Kövessétek azt, amit Allah lebocsátott!” Azt mondják: „Dehogy! Azt követjük, amin atyáinkat találtuk.” Vajon akkor is, ha [azzal] a sátán a Lángoló [Pokol-tűz] gyötrelméhez szólítaná őket?
22. Ám, aki aláveti arcát (önmagát) Allahnak és jótevő, az bizony megragadta a szilárd kapaszkodót. És Allahra tartozik az ügyek végkimenetele.
23. És aki hitetlenné vált [Allahhal szemben], annak a hitetlensége ne szomorítson el téged! Hozzánk lesz majd a visszatérésük, és akkor hírül adjuk nekik, hogy mit cselekedtek. Bizony, Allahnak tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.
24. Rövid ideig élvezetekben részesítjük, azután súlyos gyötrelembe kényszerítjük őket.
25. És bizony, ha megkérdezed őket, hogy ki teremtette az egeket és a földet, bizonyosan azt mondják: „Allah.” Mondd: „A hálatelt dicséret Allahot illeti!” De a legtöbben nem rendelkeznek tudással.
26. Allahot illeti meg mindaz, ami az egekben és a földön van. Bizony, Allah az, aki a Gazdag, a Dicséretreméltó.

27. És ha minden fa, ami csak van a földön, írótoll lenne, és a tenger, és további hét tenger hozzátéve [tinta lenne], Allah szavai akkor sem fogynának el. Bizony, Allah Méltóságteljes, Bölcs.
28. A ti megteremtésetek és feltámasztásotok csupán olyan, mintha egyetlen ember [megteremtése és feltámasztása] lenne. Bizony, Allah Mindent Halló, Mindent Látó.

29. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah beleviszi az éjszakát a nappalba, és beleviszi a nappalt az éjszakába, és Ő rendelte szolgálatra a Napot és a Holdat, mindegyik megszabott ideig fut (kering a pályáján), és hogy Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek?
30. Ez [azért van így], mivel Allah az Igazság, ám amihez Őhelyette fohászkodnak, az a hamisság. És [azért,] mivel Allah az, aki a Magasságos, a Nagy.
31. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy a hajók Allah kegyéből haladnak a tengeren, hogy mutathasson nektek az Ő jeleiből? Bizony, ebben jelek vannak minden türelmesnek, hálásnak.

32. És amikor akkora hullám borítja el őket, mint a [hatalmas felhők] árnyékai, akkor Allahhoz fohászkodnak, őszinte odaadással szentelve Neki a vallás [gyakorlását]. Ám miután kimenti őket a szárazföldre, íme, van közöttük, aki [csak] mérsékelt [a hálaadásban és van közöttük, aki tagadja Allah kegyét], ám [senki más] nem tagadja a Mi jeleinket, csak minden áruló, hálátlan.

33. Ó ti, emberek! Féljétek Uratokat és féljetek attól a naptól, amikor egy szülő sem lehet gyermekének hasznára, és egy gyermek sem lehet szülőjének hasznára semmivel! Bizony, Allah ígérete igaz. Ne tévesszen hát meg titeket az evilági élet, és ne tévesszen meg titeket Allahot illetően a megtévesztő (a sátán)!
34. Bizony, Allah tudja [egyedül, hogy mikor jön el] az Óra, és Ő bocsátja le a záporesőt, és Ő tudja, mi van az anyaméhekben. És senki sem tudja, hogy mire tesz szert holnap és senki sem tudja, hogy mely földön fog meghalni. Bizony, Allah Mindentudó, [mindent] jól Ismerő.

32. A leborulás (asz-Szedzsda)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Alif-lám-mím.
2. Az Írás (a Korán) a teremtmények Urának lebocsátott [kinyilatkoztatása], melyhez nem fér kétség.
3. Vagy azt mondják: „Ő maga találta ki!" De nem! Ez az Igazság, ami az Uradtól való [ó Mohamed], hogy egy olyan népet figyelmeztess, amelyhez előtted még nem jött figyelmeztető, hátha az igaz útra lelnek.

4. Allah az, aki megteremtette az egeket és a földet és ami közöttük van, hat nap alatt, azután elhelyezkedett [Hozzá méltóan] a Trónuson. Nincs nektek Helyette más pártfogótok, sem közbenjárótok. Vajon hát nem okultok [az intésből]?
5. [Egyedül Ő] rendezi a [teremtményeinek] ügyeit az égből a földig. Aztán [minden ügy] ismét felemelkedik hozzá egy nap alatt, amelynek a mértéke ezer esztendő abból, amit ti számoltok.
6. Ez [Allah,] a rejtett és a látható dolgok Tudója, a Méltóságteljes, a Könyörületes.
7. Aki tökéletessé tett mindent, amit megteremtett. És aki agyagból kezdte az ember teremtését,
8. Aztán utódait megvetett víz kivonatából,
9. Aztán megformálta őt, és belé lehelt [az általa teremtett] lélekből. És megadta nektek a hallást, a látást és a szívet (az értelmet). Mily kevéssé adtok hálát!

10. És azt mondják: „Vajon, ha eltűnünk a földben, akkor valóban új teremtésben leszünk [feltámasztva]?" De nem! Ők nem hisznek az Urukkal való találkozásban.
11. Mondd: „Magához szólít titeket a halál angyala, akire rá lettetek bízva, aztán Uratokhoz lesztek visszavitetve."

12. És ha látnád azt, amikor a bűnösök lehorgasztják a fejüket Uruk előtt: „Urunk! Láttunk és hallottunk! Vitess vissza minket [az evilágba], hogy jót cselekedjünk! Bizony, nekünk [most már] szilárd bizonyosságunk van!”
13. És ha akartuk volna, minden embernek megadtuk volna az útmutatását, ám jogossá válik majd a Tőlem való szó [a hitetlenek büntetésével kapcsolatban]: „Bizony, a Gyehennát megtöltöm dzsinnekkel és emberekkel, mindannyiukkal.
14. Ízleljétek hát meg [a Pokol-tűz gyötrelmét], amiért elfelejtettétek az ezzel a nappal való találkozásotokat! Bizony, Mi is elfelejtünk titeket. És ízleljétek meg az örök gyötrelmet azért, amit cselekedtetek!”

15. Csupán azok hisznek a mi Jeleinkben, akik, ha emlékeztetve lesznek azokra, földre rogynak leborulva, és magasztalják Urukat, az Őt illető hálatelt dicsérettel, és ők nem fennhéjáznak.
16. Az oldaluk elhagyja a fekhelyüket, [miközben] Urukhoz fohászkodnak félve és remélve, és adakoznak abból, amivel elláttuk őket.
17. És egy ember sem tudja, hogy milyen szemet gyönyörködtető [jutalom] van elrejtve fizetségképpen azért, amit cselekedtek.

18. Vajon az, aki hívő, olyan, mint az, aki engedetlen? [Nem!] Ők nem egyenlőek!
19. Ami azokat illeti, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, hát nekik hajlékot adó kertek járnak [a Paradicsomban] szálláshelyül azért, amit cselekedtek.
20. És ami azokat illeti, akik engedetlenséget követtek el, hát [azoknak] a hajlékuk a [Pokol-]tűz lesz. Valahányszor ki akarnak onnan jutni, visszavitetnek oda, és az lesz nekik mondva: „Ízleljétek meg a [Pokol-]tűz gyötrelmét, amit [korábban] meghazudtoltatok!”
21. És bizony, megízleltetjük velük a közelebbi (az evilági) gyötrelmet, a nagyobb gyötrelem előtt, hátha visszatérnek.
22. És ki igazságtalanabb annál, mint aki emlékeztetve lett Ura jeleire, ám ő elfordult azoktól? Bizony, Mi elégtételt veszünk a gonosztevőkön.

23. És bizony odaadtuk Mózesnek az Írást (a Tórát), ne legyen hát kétséged afelől, hogy találkozásod lesz vele, és útmutatássá tettük azt Izrael fiainak.
24. És [olyanokat] tettünk meg vezetőknek közülük, [akik] parancsunk szerint [igaz útra] vezetnek, miután türelmesek voltak és szilárd bizonyosságuk volt a jeleinkben.
25. Bizony, Urad az, aki dönteni fog közöttük a Feltámadás Napján abban, amiben összekülönböztek.
26. Hát vajon nem szolgált nekik útmutatásként az, hogy hány előttük élt nemzedéket pusztítottunk el, akiknek lakhelyein járnak-kelnek? Bizony, jelek vannak ebben. Hát nem hallanak?
27. Hát vajon nem látták, hogy Mi a vizet a kopár földre vezetjük és gabonát sarjasztunk általa, amelyből jószágaik és saját maguk [is] táplálkoznak? Hát nem látnak?

28. És azt mondják: „Mikor lesz ez a döntés, ha valóban igazmondók vagytok?”
29. Mondd [ó Mohamed]: „A döntés napján nem használ azoknak a hite, akik hitetlenné váltak, és nem kapnak haladékot.”
30. Fordulj hát el tőlük és várakozz! Bizony, ők [is] várakoznak.

33. A szövetségesek (al-Ahzáb)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó Próféta! Féld Allahot és ne engedelmeskedj a hitetleneknek és a képmutatóknak! Bizony, Allah Mindentudó, Bölcs.
2. És kövesd azt, ami sugaltatik neked [kinyilatkoztatásként] az Uradtól! Bizony, Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.
3. És hagyatkozz Allahra! És Allah elegendő védelmezőnek.

4. Allah nem helyezett egyetlen férfi belsejébe se két szívet, és nem tette anyáitokká azokat a feleségeiteket, akiktől elváltok [azt mondván: olyan tilalmas vagy nekem, mint az anyám háta!], és fogadott fiaitokat sem tette [valódi] fiaitokká. Ezek a ti szavaitok, amelyek elhagyták a szátokat. Ám Allah kimondja az igazságot és az igaz útra vezet.
5. [A fogadott gyermekeiteket] szólítsátok [vér szerinti] apjuk után! Ez méltányosabb Allah előtt, ha azonban nem tudjátok, ki az apjuk, akkor ők testvéreitek a vallásban, és védenceitek. És nem terhel titeket vétség azáltal, ha hibáztok [e tekintetben], hanem [csak] azt [illetően], amit a szívetek szándékosan [akar]. És Allah Megbocsátó, Könyörületes.
6. A Próféta előbbre való a hívőknél, [még] saját maguknál [is]. És [a Próféta] feleségei [a hívők] anyái. Ám Allah Írásában a vérrokonok előbbre valók egymás számára [az örökösödést illetően], mint a hívők és a kivándorlók, kivéve, ha szívességet tesztek védenceiteknek [végrendelettel]. Ez egy Írásban (az Őrzött Táblán) van feljegyezve.

7. És [emlékezz arra,] amikor szövetséget kötöttünk a prófétákkal, és veled, és Noéval, Ábrahámmal, Mózessel és Jézussal, Mária fiával, és szilárd szövetséget kötöttünk velük,
8. Hogy [Allah] megkérdezze az igazakat igazmondásukról! És a hitetleneknek fájdalmas gyötrelmet készített elő.

9. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Emlékezzetek Allah jótéteményére irántatok, amikor csapatok jöttek hozzátok, mi pedig [pusztító] szelet és olyan katonákat küldtünk rájuk, amelyeket nem láttatok! És Allah látja mindazt, amit cselekszetek.
10. [Emlékezzetek arra], amikor eljöttek hozzátok felülről és alulról és amikor kimeredtek a szemek, a szívek elérték a torkokat, és [mindenféle] vélekedést vélekedtetek Allahról!
11. Próbára lettek téve ott a hívők, és súlyos megrázkódtatással rendültek meg.
12. És [emlékezzetek arra], amikor a képmutatók és azok, akiknek a szívében betegség van, azt mondták: „Allah és a Küldötte nem ígért nekünk mást, csupán megtévesztést!"
13. És [emlékezzetek arra], amikor az egyik csoportjuk azt mondta: „Ó Jeszrib (Medina) lakói! Nem fogjátok tudni tartani [hadi] állásaitokat, térjetek hát vissza!" Egy [másik] csoport közülük pedig engedélyt kért a Prófétától [a hazatérésre], azt mondván: „A házaink védtelenek", pedig azok nem voltak védtelenek! Nem akarnak mást, mint menekülést.
14. És ha [az ellenség] bevonult volna ellenük [a város különböző] szélein át, és arra lettek volna kérve, hogy essenek kísértésbe (hagyjanak fel a hitükkel), akkor megtették volna és nem késlekedtek volna abban, csupán egy keveset.
15. És bizony, azelőtt egyezséget kötöttek Allahhal arra, hogy nem fordítanak hátat. És az Allahhal [kötött] egyezség számon lesz kérve!
16. Mondd [ó Mohamed]: „Nem fog használni nektek a menekvés, ha a halál vagy a megöletés elől menekültök, és [ha meg is menekültök] akkor sem fogjátok élvezni [az életet], csupán egy keveset."
17. Mondd [ó Mohamed]: „Ki az, aki védelmezhet titeket Allahtól, ha valami rosszat akar nektek [büntetésül], vagy könyörületet akar [tanúsítani] irántatok?" Allahon kívül nem találnak maguknak sem pártfogót, sem segítőt.

18. Bizony, Allah ismeri a gáncsvetőket közületek, és azokat, akik azt mondják a testvéreiknek: „Gyertek [csatlakozzatok] hozzánk!" És nem vesznek részt a harcban, csupán kevesen,

19. Kapzsi irigységet [érezve] irántatok [a zsákmány miatt]. És amikor eljön a félelem (a harc), akkor látni fogod, hogy forgó szemekkel néznek rád, mint az, aki elájul a haláltól [való félelmében]. De amikor elmúlik a félelem, éles nyelvvel szurkálnak titeket, kapzsi irigységgel [vágyakozva] a javakra [a zsákmányból]. Azok nem hisznek, Allah pedig hiábavalóvá teszi a tetteiket. És ez könnyű Allahnak!
20. Azt gondolják, hogy a szövetségesek nem vonultak el. És ha [ismét] eljönnének a szövetségesek, azt szeretnék, ha nomádok lennének a beduinok között [a sivatagban], a híreitek felől kérdezősködvén. És ha közöttetek lennének, nem harcolnának, csak egy keveset.

21. Bizony, Allah Küldöttében szép példakép van számotokra – annak, aki reménykedik Allahban és a Végső Napban, és sokszor megemlékezik Allahról.
22. És miután a hívők meglátták a szövetségeseket, azt mondták: „Ez az, amit Allah és a Küldötte ígért nekünk. Allah és a Küldötte igazat mondott!" És [ez] nem gyarapította őket másban, mint hitben és alávetésben (engedelmességben).
23. Vannak a hívők között olyan férfiak, akik hűek ahhoz az egyezséghez, amit Allahhal kötöttek. Vannak közöttük olyanok, akik halálukat lelték, és vannak közöttük olyanok, akik várakoznak, és nem változtatták meg [az elkötelezettségüket semmiféle] megváltoztatással.
24. Azért, hogy Allah fizetséget adjon az igazmondóknak igazmondásukért, és hogy megbüntesse a képmutatókat, ha úgy akarja, vagy kiengesztelődjön irántuk. Bizony, Allah Megbocsátó, Könyörületes.

25. És Allah visszafordította azokat, akik hitetlenné váltak, a dühükkel együtt, anélkül, hogy bármi jóra szert tettek volna. És Allah megkímélte a hívőket a harctól. És Allah Erős, Méltóságteljes.
26. És arra kényszerítette azokat, akik az írás népéből segítették őket, hogy lejöjjenek az erődítményeikből, és Ő rémületet vetett a szívükbe; egy csoportot [közülük] megöltetek, egy [másik] csoportot pedig foglyul ejtettetek.
27. És örökül adtuk nektek a földjüket, a lakhelyeiket, a vagyonukat és egy olyan földet, amelyre még nem léptetek. És Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.

28. Ó Próféta! Mondd a feleségeidnek: „Ha az evilági életet és annak díszét akarjátok, akkor gyertek, ellátlak titeket [ajándékkal kárpótlásként] és szép elbocsátással bocsátalak el titeket.
29. Ha azonban Allahnak és az Ő Küldöttének [elégedettségét] akarjátok, és a túlvilági lakhelyet, bizony, Allah hatalmas fizetséget készített elő a jótevő nőknek közületek."
30. Ó próféta asszonyai! Aki közületek nyilvánvaló förtelmes tettet követ el, annak meg lesz sokszorozva a gyötrelme, kétszeresen. És ez könnyű Allahnak!
31. Aki azonban közületek alázatosan engedelmeskedik Allahnak és a Küldöttének és jót cselekszik, annak kétszer adjuk meg a jutalmát és nemes ellátást készítettünk elő neki.

32. Ó Próféta asszonyai! Ti nem vagytok olyanok, mint bárki más az asszonyok közül. Ha félitek [Allahot], akkor ne beszéljetek gyengéden [az idegenekkel], nehogy az, akinek a szívében betegség van, vágyat érezzen [irántatok], és mondjatok helyénvaló szavakat!
33. És maradjatok a házaitokban, és ne mutassátok meg [díszeiteket] úgy, ahogyan a korábbi tudatlanság korában (az iszlám előtti korszakban) volt szokás megmutatni! És végezzétek el az imádkozást, és adjátok meg a kötelező adományt, és engedelmeskedjetek Allahnak és a Küldöttének! Allah csupán azt akarja, hogy eltávolítsa rólatok – ó [Próféta] Háza népe! – a tisztátalanságot, és hogy megtisztítson titeket [teljesen] tisztává téve.
34. És említsétek meg azt, ami recitáltatik a házaitokban Allah jeleiből (szavaiból) és a bölcsességből! Bizony, Allah Kíméletes, [mindent] jól Ismerő.

35. Bizony, a muszlim férfiak és a muszlim nők, a hívő férfiak és a hívő nők, az alázatosan engedelmes férfiak és az alázatosan engedelmes nők, az igazmondó férfiak és az igazmondó nők, a türelmes férfiak és a türelmes nők, az áhítatos férfiak és az áhítatos nők, az adakozó férfiak és az adakozó nők, a böjtölő férfiak és a böjtölő nők, a szemérmüket [tiltott nemi kapcsolattól] megőrző férfiak és a [szemérmüket] megőrző nők, és az Allahról sokszor megemlékező férfiak és a sokszor megemlékező nők számára Allah megbocsátást és hatalmas jutalmat készített elő.

36. És nem lehet egy hívő férfinak, sem egy hívő nőnek választása valamely dolgukban, ha Allah és a Küldötte [már] döntött abban. Aki ellenszegül Allahnak és a Küldöttének, az bizony nyilvánvaló tévelygéssel tévelyeg.
37. És [emlékezz arra, ó Mohamed], amikor azt mondtad annak, akit Allah jótéteményekben részesített, és akit te is jótéteményekben részesítettél: „Tartsd meg magadnak a feleségedet, és féld Allahot!" Ám elrejted magadban azt, amit Allah nyilvánosságra fog hozni, és félsz az emberektől, pedig Allahtól kellene félned. És miután Zejd befejezte a házassági kapcsolatát vele, [a válást követő várakozási idő letelte után] hozzád adtuk őt feleségül, hogy ne érezzenek a hívő férfiak feszélyezettséget [amiatt, hogy feleségül veszik] fogadott fiaik feleségeit, ha azok befejezték velük a házassági kapcsolatot. És Allah elrendelése mindig beteljesedik!
38. Ne érezzen a Próféta feszélyezettséget amiatt, amit Allah előírt neki! Ez Allah [által elrendelt] törvényszerűség [amelyben részesítette] azokat [a prófétákat,] akik korábban távoztak el [az élők sorából]. És Allah parancsa elrendelt elrendelés.
39. [Ezek a próféták azok,] akik átadják Allah üzeneteit, és félnek Tőle, és Allahon kívül nem félnek senkitől. És elegendő Allah elszámoltatónak.
40. Mohamed nem apja egyetlen férfinak sem közületek, hanem Allah Küldötte és a próféták pecsétje. Bizony, Allahnak minden dologról tudomása van.

41. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Emlékezzetek meg Allahról, sokszori megemlékezéssel!
42. És magasztaljátok őt hajnalban és késő délután!
43. Ő az, aki áldásait (dicséretét és könyörületét) küldi reátok, és angyalai [imádkoznak értetek], hogy kihozzon titeket a [különböző] sötétségekből a fényre. És Allah Irgalmas a hívők iránt.
44. A köszöntésük azon a napon, amikor találkoznak Ővele [az lesz]: „Békesség", és [Allah] nemes jutalmat készített elő nekik.

45. Ó te, Próféta! Bizony, Mi elküldtünk téged tanúként, és örömhírhozóként és figyelmeztetőként,
46. És Allahhoz hívóként az Ő engedelmével, és világosságot adó lámpásként.
47. És adj örömhírt a hívőknek arról, hogy nagy kegy jár nekik Allahtól!
48. És ne engedelmeskedj a hitetleneknek és a képmutatóknak, és ne törődj a bántalmazásukkal, és hagyatkozz Allahra! És Allah elegendő védelmezőnek.

49. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha hívő nőket vesztek feleségül, majd elváltok tőlük még azelőtt, hogy érintettétek volna őket, akkor [az újra házasodásukhoz] nem kell kivárniuk a várakozási időt, ami titeket illetne. Lássátok hát el őket [ajándékkal kárpótlásul], és szép elbocsátással bocsássátok el őket!
50. Ó te, Próféta! Bizony, Mi megengedetté tettük számodra a feleségeidet, akiknek odaadtad a fizetségüket (jegyajándékukat), és akiket a jobbod birtokol azok közül, akiket Allah juttatott neked, és az apai nagybátyáid leányait és apai nagynénéid leányait, és az anyai nagybátyáid leányait és az anyai nagynénéid leányait, akik veled együtt vándoroltak ki [Medinába], és olyan hívő asszonyt, aki odaajándékozza magát [feleségként] a prófétának [lemondva a jegyajándékáról], és a próféta is feleségül akarja őt venni, [ez utóbbi] a hívők közül kizárólag téged illet meg. Bizony tudjuk, hogy mit írtunk elő számukra feleségeiket és azokat illetően, akiket jobbjuk birtokol, hogy ne érezz feszélyezettséget [a házasságoddal kapcsolatban]. És Allah Megbocsátó, Irgalmas.
51. Elhalaszthatod [a házasságkötést] azzal közülük (a feleségnek ajánlkozók közül), akivel akarod és magadhoz veheted azt, akit akarsz, és ha olyasvalakit kívánsz feleségül, akit korábban elküldtél, nem róható föl vétkedül. Így érhető el leginkább, hogy örömöt leljenek (megnyugodjanak), és ne szomorkodjanak, és megelégedjenek mindazzal, amit adtál nekik. Allah tudja, hogy mi van a szívetekben. Allah Mindentudó, Béketűrő.

52. Nem megengedettek az asszonyok számodra ezen kívül, és nem cserélheted fel őket feleségekkel, még akkor sem, ha tetszene neked a szépségük, kivéve azokat, akiket a jobbod birtokol! Allah minden dolog felett tanú.

53. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne lépjetek be a Próféta házaiba, kivéve, ha engedélyt kaptok étel [elfogyasztására], nem várva annak elkészítését! Azonban, ha meghívást kaptok, akkor lépjetek be, amikor pedig már ettetek, akkor széledjetek szét (távozzatok) és ne elegyedjetek tapintatlanul beszélgetésbe! Bizony, ez a dolog bántja a Prófétát, ám ő szégyellős előttetek [ezért nem küld el titeket]. Allah azonban nem szégyelli az igazságot. És ha kértek valami eszközt a feleségeitől, akkor függöny mögül kérjétek! Ez tisztább a ti szívetek és az ő szívük számára is. És nem szabad bántanotok Allah Küldöttét, és nem szabad sohasem megházasodnotok az ő feleségeivel őutána (a halálát követően)! Ez súlyos [vétek] lenne a részetekről Allah előtt.
54. Akár kinyilvánítotok egy dolgot, akár elrejtitek azt, hát bizony, Allah minden dologról tudomással bír.
55. Nem róható fel vétekül nekik (a nőknek), [hogy nem függönyözik el magukat] atyáik előtt, vagy a fiaik előtt, vagy a fivéreik előtt, vagy a fivéreik fiai előtt, vagy a nővéreik fiai előtt, vagy az asszonyaik (a hívő nők) előtt, vagy azok előtt [a szolgálónők előtt], akiket jobbjuk birtokol. [Ó ti, nők!] Féljétek Allahot! Bizony, Allah minden dolog felett tanú.

56. Bizony, Allah áldását (dicséretét és könyörületét) küldi a Prófétára, és az Ő angyalai [imádkoznak érte]. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Imádkozzatok érte és [az iszlám szerinti] köszöntéssel köszöntsétek őt!
57. Bizony, akik bántják Allahot és a Küldöttét, azokat elátkozta Allah az evilágon és a túlvilágon, és megalázó gyötrelmet készített elő nekik.
58. És azok, akik bántják a hívő férfiakat és a hívő nőket, olyanért, amit meg sem tettek, bizony, a rettenetes rágalmazás és nyilvánvaló bűn terhét veszik magukra.

59. Ó te, Próféta! Mondd a feleségeidnek és a leányaidnak és a hívők asszonyainak, hogy takarják el magukat külső ruhájuk egy részével! Így érhető el leginkább, hogy felismerhetők legyenek és ne érje őket bántalom. És Allah Megbocsátó, Könyörületes.

60. Ha nem hagyják abba a képmutatók, és azok, akiknek a szívükben betegség van, és azok, akik rémhírt terjesztenek (az ellenségek támadásáról) Medinában, akkor bizony felbőszítelek téged ellenük, és utána [már] csak egy kis ideig lesznek ott a szomszédjaid.
61. Átkozottak [ők]. Bárhol is találtatnak, ragadtassanak meg, és egytől-egyik ölessenek meg!
62. Ez Allah [által elrendelt] törvényszerűség [ahogyan eljárt] azokkal, akik korábban távoztak el [az élők sorából]. És nem találsz [semmiféle] változást az Allah [által elrendelt] törvényszerűségben.

63. Kérdeznek téged [ó Mohamed] az emberek az Óráról (a Feltámadás idejéről). Mondd: „Annak tudása csupán Allahnál van. És mi tudathatná azt veled? Talán az óra már közel van."
64. Bizony Allah megátkozta a hitetleneket és a Lángoló [Pokol-tüzet] készítette elő nekik.
65. Örökkön örökké abban fognak maradni, nem találnak sem pártfogót, sem segítőt.
66. Azon a napon, amikor majd az arcuk a tűzben forgattatik, azt mondják: „Bárcsak engedelmeskedtünk volna Allahnak és engedelmeskedtünk volna a Küldöttnek!"
67. És azt mondják: „Urunk! Mi a vezetőinknek és a hatalmasainknak engedelmeskedtünk és ők eltévelyítettek minket az [egyenes] útról.
68. Urunk! Adj nekik kétszeres gyötrelmet és átkozd meg őket súlyos átokkal!"

69. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne legyetek olyanok, mint azok, akik megbántották Mózest, majd Allah mentette fel őt az alól, amit mondtak! És Allah előtt ő nagy becsben állt.

70. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Féljétek Allahot és mondjatok [mindig] egyenes beszédet!
71. Sikerre viszi a cselekedeteiteket és megbocsátja a bűneiteket. És aki engedelmeskedik Allahnak és a Küldöttének, az hatalmas diadalt arat.

72. Bizony, Mi felajánlottuk a megbízatást az egeknek, a földnek és a hegyeknek. Ők azonban nem vállalták fel és őrizkedtek tőle, ám felvállalta az ember. Bizony, ő [mindig is] igazságtalan és tudatlan volt.
73. Hogy Allah megbüntesse a képmutató férfiakat és a képmutató nőket és az [Allah mellé] társistent állító férfiakat és az [Allah mellé] társistent állító nőket [amiatt, hogy nem tettek eleget a megbízatásnak], és hogy kiengesztelődjön a hívő férfiak és a hívő nők iránt. És Allah Megbocsátó, Könyörületes.

34. Sába (Szaba)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A hálatelt dicséret Allahot illeti, akié mindaz, ami az egekben és a földön van, és Őt illeti a hálatelt dicséret a túlvilágon, és Ő a Bölcs, a mindent jól Ismerő.
2. Ő tudja, hogy mi megy be a földbe, és mi jön ki abból, és mi jön le az égből és mi emelkedik fel oda. És Ő az Irgalmas, a Megbocsátó.

3. És azt mondták azok, akik a hitetlenné váltak: „Nem fog eljönni hozzánk az Óra (a Feltámadás).” Mondd: „Dehogynem! Az Uramra – a rejtett dolgok Tudójára – esküszöm, bizony, el fog jönni hozzátok. És Őelőtte egy porszemnyi súlyú [dolog] sem marad rejtve a földön, sem az égben, sem ennél kisebb, sem nagyobb anélkül, hogy ne lenne benne egy nyilvánvaló írásban (az Őrzött Táblán).”
4. Hogy megadja azok fizetségét, akik hisznek és jótetteket cselekszenek. Azoknak megbocsátás és nemes ellátás jár.
5. Ám akik azon igyekeznek, hogy megakadályozzák a Mi jeleinket, azoknak fájdalmas büntetésből álló gyötrelemben lesz részük.

6. És azok, akiknek a tudás adatott, látják, hogy ami lebocsáttatott hozzád az Uradtól, az az igazság, és a Méltóságteljes, a Dicséretreméltó [Allah] útjához vezet.
7. És azok, akik hitetlenné váltak, azt mondják: „Vajon elvezessünk titeket egy emberhez, aki arról beszél nektek, hogy amikor [meghaltok és] mindenfelé szerte fogtok foszlani, akkor új teremtésben fogtok életre kelni?
8. Hazugságot talált-e ki Allah ellen, vagy őrültség van benne?” De nem! Akik nem hisznek a túlvilágban, azok [lesznek] a gyötrelemben és a messzevivő tévelygésben.
9. Vajon nem látták-e azt, ami előttük van és ami mögöttük van az egekből és a földből? Ha akarjuk, elsüllyesztjük alattuk a földet,

vagy rájuk hullajtjuk az eget darabokban. Bizony, jel van ebben minden [bűnbánóan] visszatérő szolgának (teremtménynek).

10. És bizony, adtunk Dávidnak a Mi kegyünkből, [és azt mondtuk]: „Ti hegyek! Zengjétek vele a dicsőítést, és ti is, madarak!" És meglágyítottuk neki a vasat.
11. [Megparancsolva neki,] hogy: „Teljesen takaró páncélzatot készíts és pontosan mérd ki a szemeket! És cselekedjetek jót! Bizony, én látom azt, amit cselekszetek!"
12. És Salamon [szolgálatára rendeltük] a szeleket, amelynek reggeli útja egy hónapnyi [utat tesz ki], és esti útja is egy hónapnyi [utat tesz ki], és folyékonnyá tettük neki az olvadt rezet. És dzsinneket [rendeltünk mellé], akik Ura engedelmével munkálkodnak keze (hatalma) alatt. És aki eltér közülük a Mi parancsunktól, azzal a Lángoló [Pokol-tűz] gyötrelmét ízleltetjük meg.
13. Elkészítették neki, amit csak akart: magas építményeket, szobrokat, medencékhez hasonló tálakat, és szilárdan álló üstöket. Ó Dávid nemzetsége! Cselekedjetek hálaadással! És kevés az én szolgáim között az, aki hálás.

14. És amikor döntöttünk [Salamon] halála felől, semmi más nem mutatta meg a halálát nekik (a dzsinneknek), csak a föld apró állata (a termesz), amelyik szétrágta a botját. Amikor a földre rogyott, világossá vált a dzsinneknek, hogy ha tudták volna a rejtett dolgokat, nem időztek volna a megalázó büntetésben.

15. Bizony, jel volt Sába [törzsének] a lakhelyében: két kert, [az egyik] jobbról, [a másik] balról. [Az mondatott nekik]: „Egyetek Uratok ellátásából és legyetek hálásak neki! Jó föld[etek] és megbocsátó Ur[atok] van!"
16. Ők azonban hátat fordítottak, mi pedig rájuk küldtük az [átszakadt] gát kiáradó vizét, és a két kertjüket két olyan kertre cseréltük fel, amelyeknek keserű terméseik voltak: tamariszkusz, és egy kevés a tövisfákból.
17. Ekképpen fizettünk meg nekik, amiért hitetlenné váltak. És vajon megfizetünk-e [ilyen módon] másnak, mint a hitetlennek?

18. És közéjük és azon városok közé, amelyeket megáldottunk, látható (egymáshoz közeli) városokat helyeztünk el, és elrendeltük azok között az [utak] járhatóságát, [mondván]: „Járjátok azokat éjszakákon és napokon át biztonságban!”
19. Ők azonban azt mondták: „Urunk! Tedd hosszabbá [a távolságot] az utazásaink [célpontjai] között!” És igazságtalanságot követtek el önmagukkal szemben, Mi pedig [szájról-szájra járó] elbeszélésekké tettük őket, és [csoportokra] szaggatva szórtuk szét mindenfelé őket. Bizony, jelek vannak ebben minden türelmesnek, hálásnak.

20. És bizony, beigazolódott Iblísz (a sátán) vélekedése róluk, és követték őt, kivéve egy csoportot a hívők közül.
21. Ám nem volt neki hatalma fölöttük. Csupán azért [történt], hogy nyilvánvalóvá tegyük [az embereknek] azt, amit már tudtunk: ki az, aki hisz a túlvilágban, és ki az, aki kétségben van felőle. És a te Urad mindenek felett Őrző.
22. Mondd [ó Mohamed]: „Fohászkodjatok csak azokhoz, akiket Allahon kívül [isteneknek] állítottatok! Nem áll módjukban rendelkezni egyetlen porszemnyi súlyú [dolog felett] az egekben, sem a földön, és egyikben sincs nekik semmilyen részesedésük. És nincs senki közülük, aki az Ő (Allah) segítője lenne.
23. És nem használ Őnála a közbenjárás, csak annak [a közbenjárása], akinek engedélyt adott. És amikor végül [engedélyt kapnak a közbenjárásra], elmúlik [a közbenjárást kérők] szívében az ijedtség, azt mondják: „Mit mondott az Uratok?” Azt mondják [a közbenjárók]: „Az Igazságot.” És Ő a Magasságos, a Nagy!

24. Mondd: „Ki lát el titeket az egekből és a földből?” Mondd: „Allah.” És bizony, vagy mi vagyunk, vagy ti vagytok az igaz úton vezetettek, vagy a nyilvánvaló tévelygésben járók.”
25. Mondd: „Ti nem lesztek megkérdezve arról, ami gonosztettet elkövettünk, és mi sem leszünk megkérdezve arról, amit ti cselekszetek.”
26. Mondd: „Összegyűjt majd minket az Urunk, aztán dönteni fog közöttünk az igazság szerint. Ő az [igazságos] Döntéshozó, a Mindentudó.”

27. Mondd: „Mutassátok meg nekem azokat, akiket társistenekként helyeztetek [Allah] mellé! De nem! Ő Allah, a Méltóságteljes, a Bölcs."

28. És nem küldtünk el téged [ó Mohamed], csupán örömhírhozóként és figyelmeztetőként, minden emberhez. Azonban a legtöbb ember nem tudja [ezt].
29. És azt mondják: „Mikor [következik be] ez az ígéret, ha valóban igazmondók vagytok?"
30. Mondd: „Egy olyan napra kaptok ígéretet [az ítéletre], amelyet nem késleltethettek egy órával sem, és nem is siettethettek."

31. És azok, akik hitetlenné váltak, azt mondják: „Nem hiszünk ebben a Koránban, és abban sem, ami előtte volt." És bárcsak látnád [milyen szörnyű lesz], amikor az igazságtalanok majd Uruk elé állíttatnak, egymást vádolva! Azok, akik elnyomottak voltak azt mondják majd azoknak, akik fennhéjáztak: „Ha ti nem lettetek volna, bizony, hívők lettünk volna!"
32. Akik fennhéjáztak, azt mondják majd azoknak, akik elnyomottak voltak: „Vajon mi tartottunk-e távol titeket az útmutatástól, miután az eljött hozzátok? Nem! Ti gonosztevők voltatok!"
33. És azok, akik elnyomottak voltak, azt mondják majd azoknak, akik fennhéjáztak: „Nem! Cselszövés [folyt a részetekről] éjjel-nappal. [Emlékezzetek arra], amikor arra utasítottatok minket, váljunk hitetlenné Allahhal szemben, és hogy vetélytársakat helyezzünk Őmellé!" És el fogják titkolni a megbánásukat, miután meglátják a gyötrelmet. És bilincset teszünk azoknak a nyakába, akik hitetlenné váltak. Vajon [mi másért] kapnak fizetséget, mint amit cselekedtek?

34. És nem küldtünk egy városba sem figyelmeztetőt anélkül, hogy annak jólétben dúskálói ne mondták volna azt: „Bizony, mi nem hiszünk abban, amivel el lettetek küldve."
35. És azt mondták: „Bizony, nekünk több vagyonunk és gyermekünk van, és mi nem leszünk gyötrelemmel sújtva."
36. Mondd: „Bizony, az én Uram kiterjeszti az ellátást annak, akinek akarja, és szűkössé teszi [másoknak], ám a legtöbb ember nem rendelkezik tudással."

37. És nem a vagyonotok, és nem [is] a gyermekeitek fognak titeket közelebb hozni Hozzánk, [hanem] csak [az, ha] valaki hisz és jót cselekszik, mert azoknak kétszeres fizetség jár azért, amit cselekedtek, és ők a legfelső helyeken lesznek [a Paradicsomban], biztonságban.
38. Ám akik azon igyekeznek, hogy meghiúsítsák a jeleinket, azok a gyötrelemre lesznek elhozatva.
39. Mondd: „Bizony, az én Uram kiterjeszti az ellátást annak, akinek akarja a szolgái közül, és szűkössé teszi számára (azt az ő érdekében). Ám bármit is költötök, azt Ő visszafizeti nektek. És Ő a legjobb [Ellátó] az ellátók között."

40. És azon a napon [Allah] összegyűjti mindannyiukat, azután azt mondja az angyaloknak: „Vajon ezek titeket szolgáltak?"
41. Azt mondják: „Magasztaltassál! Te vagy a mi pártfogónk, nem ők! Ellenkezőleg, ők a dzsinneket szolgálták. A legtöbbjük [őket szolgálva] hisz bennük."
42. Ma pedig egyikőtöknek sem áll módjában másoknak hasznot [hozni], sem ártalmat [eltávolítani]. És azt mondjuk azoknak, akik igazságtalanságot követtek el: „Ízleljétek meg a [Pokol-]tűz gyötrelmét, amit [korábban] meghazudtoltatok!"
43. És amikor a mi jeleink nyilvánvaló bizonyítékokként recitáltatnak nekik (a mekkai hitetleneknek), azt mondják: „Nem más ez, mint egy ember, aki távol akar tartani titeket attól, amit atyáitok szolgáltak." És azt mondják: „Nem más ez (a Korán), mint egy kitalált hazugság." És azok, akik hitetlenné váltak, azt mondják az Igazságról, miután az eljött hozzájuk: „Nem más ez, mint nyilvánvaló varázslat."
44. És nem adtunk nekik Írásokat, amelyeket tanulmányozhattak volna, és nem küldtünk el hozzájuk teelőtted egy figyelmeztetőt sem.
45. És meghazudtolást követtek el azok is, akik őelőttük éltek, és ők (a mekkai hitetlenek) a tizedét sem szerezték meg annak, amit azoknak adtunk, ám meghazudtolták a küldötteimet [Mi pedig elpusztítottuk őket]. Milyen volt hát az én rosszallásom?

46. Mondd: „Én csak egyvalamire intelek titeket: Álljatok Allah elé kettesével, vagy egyesével, azután gondolkodjatok el! Nincs a ti társatokban (Mohamed Prófétában) őrültség. Nem más ő, mint az, aki egy súlyos gyötrelem [bekövetkezése] előtt figyelmeztet titeket."
47. Mondd: „Amilyen fizetséget kérnék tőletek, azt megtarthatnátok (az a ti javatokra van). Az én fizetségem egyedül Allahra tartozik. És Ő minden dolog tanúja."

48. Mondd: „Bizony, az én Uram az igazságot [a hamisságra] hajítja, [amely szétfoszlatja azt, és íme, az eltűnik]. Ő a rejtett dolgok Tudója."
49. Mondd: „Eljött az igazság, a hamisság pedig nem képes elkezdeni semmit, sem megismételni."
50. Mondd: „Ha tévelygek, a magam kárára tévelygek, és ha az igaz útra találok, az azáltal van, amit az Uram sugall nekem [kinyilatkoztatásként]. Bizony, Ő mindent Halló, közel van.
51. És bárcsak látnád, amikor [a Feltámadás Napján] megijednek, ám nem lesz menekvés [számukra] és közeli helyről ragadtatnak meg!
52. És [akkor] azt mondják: „Most már hiszünk abban (Allah egyedülvalóságában)." Ám hogyan juthatnának [a hit birtokába] e távoli helyről (a túlvilágról, ahonnan nem térhetnek vissza az evilágba, hogy higgyenek)?
53. És bizony, nem hittek benne korábban, és távoli helyről bocsátkoztak találgatásokba a rejtett dolgokkal kapcsolatban.
54. És akadály állt közéjük és aközé, amire vágyakoztak, ahogyan az a hozzájuk hasonlókkal is megtörtént korábban. Bizony, ők zavarba ejtő kétségben voltak.

35. A Létrehozó (Fátir)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A hálatelt dicséret Allahot illeti, az egek és a föld Létrehozóját, aki az angyalokat küldöttekké tette, szárnyakkal [ellátva őket]: kettővel, hárommal és néggyel. Azt növeli meg a teremtésben, amit akar. Bizony, Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.
2. Ami [kegyet] ad Allah az embereknek, azt nem tarthatja vissza senki, és amit visszatart, azt nem áraszthatja ki senki Őutána. És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.
3. Ó ti, emberek! Emlékezzetek Allah jótéteményére, amelyben részesített titeket! Vajon van-e Allahon kívül más teremtő, aki ellát titeket az égből és a földből? Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Hogyan lehettek hát eltérítve [az igazságtól]?
4. És ha meghazudtolnak, [ó Mohamed,] bizony, meg lettek hazudtolva küldöttek már előtted is. És Allahhoz vitetnek vissza az ügyek [döntésre].

5. Ó ti, emberek! Bizony, Allah ígérete igaz. Ne tévesszen hát meg titeket az evilági élet, és ne tévesszen meg titeket Allahot illetően a megtévesztő (a sátán)!
6. Bizony, a sátán a ti ellenségetek, tegyétek hát őt ellenségetekké! Csupán arra hívja a szövetségeseit, hogy a Lángoló [Pokol-tűz] lakói közé tartozzanak.
7. Akik hitetlenné váltak, azoknak szörnyű gyötrelem jár, ám akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azoknak megbocsátás és nagy jutalom jár.
8. Vajon az, akinek díszessé lett téve a rossz cselekedete, és így jónak látja azt [egyenlő-e azzal, aki rátalált az igaz útra]? Bizony, Allah tévelygésbe engedi azt, akit akar, és igaz útra vezeti azt, akit akar. Ne pusztítsd hát el magadat [ó Mohamed] miattuk a bánattól! Bizony, Allah tudja, hogy mit művelnek.

9. És Allah az, aki elküldi a szeleket, amelyek mozgatják a felhőket, majd Mi azokat a [szárazságtól] halott helységre hajtjuk és újjáélesztjük általa a földet, miután az már meghalt. Ilyen lesz a kijövetel [a sírokból].
10. Aki méltóságot akar [szerezni], nos minden méltóság Allahé. És Őhozzá emelkedik fel a jó szó, és a jó cselekedetet felemeli. Akik azonban rossz cseleket szőnek, azoknak szörnyű büntetés jár, és semmivé lesz azok cselszövése.
11. És Allah megteremtett titeket porból, majd [megtermékenyült] cseppből, aztán párokká tett titeket. És egyetlen nőstény sem viselős, és nem hozza terhét világra anélkül, hogy Ő (Allah) ne tudná. És nem lesz hosszú életű senki sem, és nem [is] rövidül meg életkorban anélkül, hogy az ne lenne egy írásban [az Őrzött Táblán]. Bizony, ez könnyű Allahnak.

12. És nem egyenlő a két tenger: ez itt édes, szomjoltó és könnyen iható, az pedig erősen sós [és keserű]. És mindegyikből friss húst esztek és ékszereket hoztok fel belőle, amelyeket magatokra öltötök. És láthatod a hajókat, amint átszelik azt azért, hogy az Ő kegyét kereshessétek, és hátha hálásak lesztek.
13. [Allah] beleviszi az éjszakát a nappalba, és beleviszi a nappalt az éjszakába, és szolgálatra rendelte a Napot és a Holdat, mindegyik megszabott ideig fut (kering a pályáján). Íme, Ő Allah, a ti Uratok! Övé a királyi uralom, ám akikhez Rajta kívül fohászkodtok, azok nem rendelkeznek annyi hatalommal sem, mint amekkora a datolyamagon a hártya.
14. Ha hozzájuk fohászkodtok, nem hallják a fohászotokat, és ha hallanák, akkor sem válaszolnának nektek, és a Feltámadás Napján elutasítják (elhatárolódnak attól), hogy ti [Allah mellé] társistenné állítottátok [őket]. És senki nem ad neked híradást úgy, mint a [mindent] jól Ismerő.

15. Ó ti, emberek! Ti Allahra szorultok rá, és Allah a Gazdag, a Dicséretre Méltó.

16. Ha úgy akarja, eltávolít (elpusztít) titeket és új teremtést hoz.
17. És ez Allahnak nem lehetetlen.
18. És egy terhet cipelő sem cipeli egy másiknak a terhét. És ha egy nehezéket cipelő [segítséget] hív terhe [hordozásához], akkor semmi sem lesz átvéve tőle, még akkor sem, ha közeli rokon. Te csupán azokat figyelmezteted, akik félnek Uruktól anélkül, hogy látnák Őt, és megtartják az imádkozást. És aki megtisztul, az a maga hasznára tisztul meg. És Allahnál lesz a végcél.

19. És nem egyenlő a vak és a látó,
20. Sem a [különböző] sötétségek és a világosság,
21. Sem az árnyék és a forró szél.
22. És nem egyenlők az élők és a holtak. Bizony, Allah annak ad hallást, akinek akar. Te azonban nem teheted meg, hogy hallóvá tegyed azokat, akik a sírokban vannak.
23. Te [ó Mohamed] nem vagy más, mint figyelmeztető.
24. Bizony, mi elküldtünk téged az igazsággal, örömhír-hozóként és figyelmeztetőként. És nem volt olyan közösség, amelyben ne lett volna korábban figyelmeztető.
25. És ha meghazudtolnak téged, bizony, meghazudtolták [a küldötteiket] már azok is, akik előttük voltak. Az ő küldötteik a nyilvánvaló bizonyítékokkal, a könyvekkel és világosságot adó Írással jöttek el hozzájuk.
26. Aztán [büntetéssel] ragadtam meg azokat, akik hitetlenné váltak. És milyen [szörnyű] volt az én rosszallásom!

27. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah vizet bocsátott le az égből, aztán különböző színű terméseket hoztunk elő vele? És a hegyek között vannak vonulatok, [amelyeknek] különböző a színük: fehérek, vörösek és koromfeketék.
28. És az emberek, a mozgó [élőlények] és a jószágok között ugyanígy vannak különböző színűek. Bizony, Allahot a szolgái közül csupán a tudósok félik. Bizony, Allah Méltóságteljes, Megbocsátó.

29. Bizony, akik recitálják Allah írását (a Koránt) és megtartják az imádkozást, és nyíltan és titokban adakoznak abból, amivel elláttuk őket, azok olyan kereskedésben reménykednek, amely soha nem megy veszendőbe.
30. Azért, mert [Allah] teljességben megadja a fizetségüket, és az Ő kegyéből gyarapítja őket [jutalomban]. Bizony, Ő Megbocsátó, Hálás.
31. És amit sugalltunk neked [kinyilatkoztatás gyanánt] az Írásból, az az Igazság, megerősítve [annak igazságát] ami előtte volt. Bizony, Allah jól ismeri a szolgáit és átlátja őket.
32. Aztán örökül adtuk az Írást azoknak a szolgáinknak, akiket kiválasztottunk. És van köztük igazságtalan önmagával szemben, és van közöttük, aki mértéktartó, és van közöttük, aki Allah engedelmével élen jár a jó cselekedetekkel. Ez a nagy kegy!
33. [A Paradicsom] örökké tartó kertjeibe mennek be, arany karperecek és gyöngyök lesznek az ékszereik, és selyem lesz az öltözékük.
34. És azt mondják: „A hálatelt dicséret Allahot illeti, aki eltávolította rólunk a szomorúságot. Bizony, a mi Urunk Megbocsátó, Hálás.
35. Aki az Ő kegye által az örök lakhelyre telepített minket, ahol nem ér minket sem fáradtság, sem kimerültség."

36. És akik hitetlené váltak, azoknak a Gyehenna Tüze jár. Nem ítéltetnek arra, hogy meghaljanak és nem lesz számukra enyhítve ott a büntetés. Ekképpen fizetünk meg minden hitetlennek.
37. És ők segítségért fognak kiáltani ott: „Urunk! Vigyél ki minket, hogy jót cselekedjünk, nem olyat, amit [korábban] cselekedtünk!" Vajon nem hagytuk-e, hogy olyan kort érjetek el, ami alatt az, aki akart emlékezni, emlékezett volna? És eljött hozzátok a figyelmeztető. Ízleljétek hát meg [a gyötrelmet]! Az igazságtalanoknak nem lesz segítőjük.
38. Bizony, Allah az egek és a föld rejtett dolgainak Tudója. Bizony, Neki tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.

39. Ő az, aki [a korábbi nemzedékek] utódaiként helyezett titeket a földre. Aki pedig hitetlen, annak a hitetlensége saját magát terheli, és a hitetleneket az ő hitetlenségük nem gyarapítja másban Uruk előtt, mint gyűlöletességben. És nem gyarapítja a hitetleneket a hitetlenség másban, mint veszteségben.

40. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon mit gondoltok azokról, akiket [Allah mellé] társistenként állítottatok, akikhez Allah helyett fohászkodtatok? Mutassátok meg nekem, mit teremtettek ők a földből, vagy talán részesedésük van az egekből? Avagy Írást adtunk-e nekik, miáltal ők nyilvánvaló bizonyítékokkal rendelkeznek [az állításukról]?" Ellenkezőleg! Az igazságtalanok nem ígérnek mást egymásnak, csupán megtévesztést.
41. Bizony, Allah tartja (őrzi) meg az egeket és a földet attól, hogy elmúljanak, és ha elmúlnának, akkor nem lenne senki, aki azután megtartaná azt (megakadályozná elmúlásukat). Bizony, Ő Béketűrő, Megbocsátó.

42. És Allahra esküdtek meg a legerőteljesebb esküikkel, hogy ha figyelmeztető jönne el hozzájuk, akkor ők igazabb úton járnának bármely közösségnél. Ám miután figyelmeztető jött el hozzájuk, az nem gyarapította őket másban, csupán viszolygásban [az igazságtól].
43. Fennhéjázva [járva] a földön és gonosz cseleket szőve. Ám a gonosz cselszövés nem kerít be mást, csupán a kieszelőit. Vajon mi mást várhatnak ők, mint a hajdanvoltakkal [szembeni] törvényszerű eljárást, ám nem találsz az Allah [által elrendelt] törvényszerűségben [semmiféle] változást, és nem találsz az Allah [által elrendelt] törvényszerűségben [semmiféle] megmásítást.
44. Hát nem járták-e be a földet, és nézték meg, milyen végre jutottak azok, akik előttük éltek? És azok erősebbek voltak náluk! Lehetetlen az, hogy Allahot bármi is megakadályozza az egekben és a földön. Bizony, Ő Mindentudó, Mindenható.
45. És ha Allah megbüntetné az embereket azért, amit elkövettek, akkor nem hagyna a [föld] színén egyetlen mozgó élőlényt sem. Ő azonban haladékot ad nekik egy megszabott határidőig (a Feltámadás Napjáig), és ha eljön a határidejük [akkor mindenki megkapja a megérdemelt fizetségét]. És bizony, Allah belelát a szolgáiba.

36. Jászín (Jászín)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Já-szín.
2. [Esküszöm] a bölcs Koránra!
3. Bizony, te valóban a küldöttek közül való vagy,
4. Az Egyenes úton.
5. [Ez] a Méltóságteljes, az Irgalmas lebocsátott [kinyilatkoztatása],
6. Hogy figyelmeztess vele egy olyan népet, amelynek atyái nem lettek figyelmeztetve, ezért ők figyelmen kívül hagyják [az egyistenhitet].
7. Bizony, beigazolódott már a szó [a büntetésről] a legtöbbjükkel szemben, hiszen ők nem hisznek.
8. Bizony, Mi bilincseket tettünk a nyakukba, melyek az állukig érnek, így a fejük felfelé van szegezve.
9. És gátat tettünk eléjük és gátat tettünk mögéjük is, és beborítottuk őket, így ők nem látnak.
10. És egyre megy nekik, hogy figyelmeztetted-e őket [ó Mohamed] vagy nem figyelmeztetted, nem hisznek.
11. Te csak azt figyelmezteted, aki követi az Emlékeztetőt (a Koránt), és fél a Könyörületestől, anélkül, hogy látná. Adj hát neki örömhírt megbocsátásról és nemes jutalomról!
12. Bizony, Mi keltjük életre a halottakat, és feljegyezzük azt, amit [a tetteikből] előre küldtek és [a hátrahagyott] nyomaikat. És mindent számba vettünk egy Nyilvánvaló Írásban (az Őrzött Táblán).

13. És adj nekik példázatot a város lakóiról, amikor eljöttek oda a küldöttek!
14. Amikor elküldtünk hozzájuk két [küldöttet], ám meghazudtolták őket, ezért megerősítettük [kettejüket] egy harmadikkal, és azt mondták [a küldöttek]: „Bizony, mi hozzátok küldettünk.”
15. Azt mondták [a város lakói]: „Nem vagytok mások, mint hozzánk hasonló emberek, és a Könyörületes semmit sem bocsátott le. Ti csak hazudtok.”

16. Azt mondták [a küldöttek]: „A mi Urunk tudja, hogy bizony, mi valóban hozzátok küldettünk.
17. És ránk nem tartozik más, csupán a világos [üzenet-]átadás."
18. Azt mondták [a város lakói]: „Bizony rossz előjelet látunk bennetek! Bizony, ha nem hagyjátok abba, akkor megkövezünk titeket, és fájdalmas büntetés fog részünkről érni titeket."
19. Azt mondták [a küldöttek]: „A rossz előjeleitek saját magatoknál vannak. Vajon [megköveztek,] ha emlékeztetve lettetek? Ti inkább egy mértéktelen nép vagytok!"

20. És igyekezve jött egy ember a város legtávolabbi részéről, és azt mondta: „Ó népem! Kövessétek a küldötteket!
21. Kövessétek azokat, akik nem kérnek tőletek jutalmat, és akik az [igaz] útra leltek!
22. És miért ne szolgálnám azt, aki létrehozott engem, és akihez vissza lesztek vitetve?
23. Vajon Helyette [másokat] tegyek meg istenekké? Ha a Könyörületes ártani akarna nekem, akkor semmiben sem válna hasznomra a közbenjárásuk, és nem mentenének meg.
24. Akkor bizony nyilvánvaló tévelygésben lennék.
25. Bizony, én hiszek az Uratokban, hallgassatok hát rám!"
26. [Miután megölték, az lett neki mondva]: „Lépj be a Paradicsomba!" [Ő] azt mondta: „Ó, bárcsak a népem megtudná,
27. Hogy megbocsátott nekem az Uram és azok közé helyezett engem, akik megtiszteltetésben részesültek!"

28. És őutána nem bocsátottunk le népe ellen sereget az égből, és [az ilyenek ellen] nem is bocsátunk le.
29. Csupán egyetlen kiáltás volt, és íme kialudt tűzként [pusztultak el mindannyian].
30. Mily nagy bánatban lesz része [az elpusztult] szolgáknak! Nem jött el hozzájuk egyetlen küldött sem anélkül, hogy ne űztek volna gúnyt belőle.
31. Vajon nem gondolkodtak el azon, hány előttük élt nemzedéket pusztítottunk el, [akik többé] nem térnek vissza hozzájuk?

32. És bizony, mindannyian, egytől-egyig Mielénk lesznek előhozatva.

33. És jel számukra a halott föld, amit életre keltettünk, és [gabona] szemeket sarjasztottunk belőle, és ők abból esznek.
34. És datolyapálmákból és szőlőtőkékből álló kerteket helyeztünk rá, és forrásokat fakasztottunk belőle,
35. Hogy egyenek a terméseiből, és abból, amit az ő kezük készített. Vajon hát nem adnak hálát?
36. Magasztaltassék az, aki megteremtette a párokat, az összeset: a föld sarjasztotta [növényfajtákat], és a [saját] magukból [nemzetteket, férfiakat és nőket], és azokból, amelyekről nincsen tudásuk!
37. És jel számukra az éj: kihúzzuk belőle a nappalt (a fényt), és íme sötétség borul rájuk.
38. És a Nap nyugvásának idejéig fut. Ez a Méltóságteljes, a Bölcs elrendelése.
39. És a Holdnak állomásokat rendelt el, míg úgy nem tér vissza, mint egy öreg, kiszáradt pálmaág.
40. Sem a Napnak nem szabad utolérnie a Holdat, sem az éjjel nem előzheti meg a nappalt, és mindegyik a keringő útján úszik.
41. És jel számukra az, hogy Mi bizony a megrakott bárkán vittük a leszármazottaikat.
42. És teremtettünk nekik ahhoz hasonlót, amelyen utaznak.
43. És ha úgy akarjuk, akkor vízbe fullasztjuk őket, és nem lenne senki, aki válaszolna a kiáltásukra, és nem lennének megmentve,
44. Csupán a mi könyörületünkből, és [hogy] egy ideig tartó élvezetben [legyen részük].
45. És ha azt mondják nekik: „Óvakodjatok [a bűnöktől], amit elkövettetek és amit el fogtok követni, hátha könyörületre leltek!" [akkor elfordulnak].
46. És nem jött el hozzájuk egyetlen jel sem Allah jelei közül anélkül, hogy ne fordultak volna el attól.
47. És ha azt mondják nekik: „Adakozzatok abból, amivel Allah ellátott titeket!", akkor azok, akik hitetlenné váltak, azt mondják azoknak, akik hisznek: „Vajon azt tápláljuk, akit táplálna Allah, ha [úgy] akarná? Bizony, hogy ti nyilvánvaló tévelygésben vagytok!"

48. És azt mondják: „Mikor [következik be] ez az ígéret [a büntetésről], ha valóban igazmondók vagytok?”
49. Nem várnak másra, csupán egyetlen kiáltásra, amely megragadja őket, miközben vitáznak.
50. Akkor nem fognak végrendelkezni, sem visszatérni a házuk népéhez.
51. És megfúvatik a kürt, és íme ők a sírokból az Uruk elé sietnek.
52. Azt mondják: „Jaj nekünk! Ki keltett fel minket a fekhelyünkről?” [Az mondatik nekik:] „Ez az, amit a Könyörületes megígért, és igazat mondtak a küldöttek.”
53. Csupán egyetlen kiáltás lesz és íme, mindannyian, egytől-egyig, Mielénk lesznek előhozatva.
54. És ma nem fog egyetlen ember sem igazságtalanságot elszenvedni semmiben, és nem kaptok [másért] fizetséget, csak azért, amit cselekedtetek.

55. Bizony, a Paradicsom lakói ma el vannak foglalva örömeikkel.
56. Ők és a feleségeik árnyékban lesznek, és kerevetekre dőlve fekszenek.
57. Gyümölcsök lesznek ott nekik, és mindaz, amit csak kívánnak.
58. „Békesség” – ez lesz az [üdvözlés] szava az Irgalmas Úrtól.

59. Különüljetek hát el ma, ti igazságtalanok!
60. Ó Ádám fiai! Vajon nem hagytam-e meg nektek azt, hogy ne szolgáljátok a sátánt? Bizony, ő nyilvánvaló ellenségetek.
61. És hogy engem szolgáljatok?! Ez az egyenes út!
62. És bizony, [a sátán] számos embertömeget vitt tévelygésbe közületek. Vajon hát nem éltek az eszetekkel?
63. Ez [itt most] a Gyehenna, amelyre ígéretet kaptatok.
64. Égjetek hát benne a mai napon, amiért hitetlenek voltatok!
65. A mai napon lepecsételjük a szájukat, és a kezük fog beszélni nekünk és a lábuk fog tanúskodni arról, amire korábban szert tettek.
66. És ha [úgy] akartuk volna, akkor kioltottuk volna a szemük világát, aztán versengve igyekezhetnének az egyenes útra, ám hogyan láthatnának?
67. És ha [úgy] akartuk volna, akkor eltorzíthattuk (megbéníthattuk) volna őket ott, ahol vannak, aztán nem tudtak volna sem elmenni, sem visszatérni.

68. És akinek hosszú életet adunk, azt hanyatlásba juttatjuk a teremtettségében. Vajon hát nem éltek az eszetekkel?

69. És nem tanítottuk meg neki (Mohamednek) a költészetet, és nem is illik hozzá! Nem más ez, mint emlékeztetés és egy nyilvánvaló Korán,
70. Hogy figyelmeztesse azt, aki él, és beigazolódjon a szó [a büntetésről] a hitetleneken!

71. Vajon nem látták-e, hogy Mi teremtettünk nekik jószágokat abból, amit a kezünk hozott létre, és íme, ők birtokolják azokat?
72. És megszelídítettük azokat nekik, és azok közül vannak olyanok, amelyeket utazásra használnak, és vannak olyanok, amelyeket megesznek.
73. És [más] hasznuk és italuk van belőlük. Vajon hát nem adnak hálát?
74. És Allah helyett [másokat] tettek meg istenekké, hátha meg lesznek segítve.
75. [A hamis istenek] nem tudnak segíteni rajtuk, és ők [maguknak] is olyan seregeik lesznek, amelyek [velük együtt lesznek] előhozatva [a Pokol-tűzbe].
76. Hát ne szomorítson el téged a beszédük! Bizony, Mi tudjuk azt, amit elrejtenek és azt, amit kinyilvánítanak.

77. Vajon nem gondolkodott el az ember [azon], hogy megteremtettük egy [megtermékenyült] cseppből, és íme, ő [mégis] nyilvánvaló vitázó?
78. És példázatot adott Nekünk, és elfelejtette a saját teremtését. Azt mondta: „Ki kelti életre a csontokat, miután elporladtak?"
79. Mondd: „Az kelti életre, aki létrehozta első alkalommal, és akinek minden teremtésről tudomása van,
80. Aki a zöld fából készített nektek tüzet, és íme, ti abból gyújtotok [tüzet].
81. Vajon az, aki megteremtette az egeket és a földet, ne lenne képes arra, hogy azokhoz hasonlókat teremtsen? Dehogynem! És Ő a [mindent] Teremtő, a Mindentudó.
82. Az Ő parancsa, ha akar egy dolgot [hogy legyen], csupán az, hogy azt mondja annak: „Legyél!", és az van.
83. Magasztaltassék az, akinek a kezében van mindenek birodalma, és Hozzá lesztek visszatérítve.

37. A felsorakozó angyalok (asz-Szaffát)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A sorokban felsorakozókra,
2. És [a felhőket] erős hajtással hajtókra,
3. És az Emlékeztetőt recitálókra!
4. Bizony, a ti Istenetek Egy [Isten].
5. Ura az egeknek és a földnek, és annak, ami a kettő között van, és Ura a napkeltéknek.
6. Bizony, Mi feldíszítettük a legalsó égboltot a csillagok díszével.
7. És őrzésképpen minden lázadó sátán ellen.
8. Nem hallhatják meg a legfelsőbb előkelő [angyalok gyűlését], és megdobáltatnak minden oldalról,
9. Elűzésül. És örökké tartó gyötrelemben lesz részük,
10. Kivéve azt, aki elkap [az angyalok beszédéből] valamit, azt viszont egy fényes üstökös követi.

11. Kérj hát felvilágosítást tőlük arról, hogy vajon ők vannak-e erősebbre teremtve, vagy azok [a más létezők], amiket teremtettünk! Bizony, Mi ragadós agyagból teremtettük őket.
12. De nem! Te csodálkozol [a hitetlenségükön], míg ők gúnyolódnak [a küldetéseden],
13. És ha emlékeztetést kapnak, nem hallgatnak az emlékeztetésre,
14. És ha valamilyen jelet látnak, gúnyt űznek belőle.
15. És azt mondják: „Ez bizony nyilvánvaló varázslat!
16. Vajon ha már meghaltunk és porrá és csonttá lettünk, akkor új életre leszünk feltámasztva?
17. És vajon a hajdanvolt atyáink is?”
18. Mondd: „Igen! És ti megalázottan [fogtok feltámadni].”
19. És csak egyetlen kiáltás lesz akkor, és íme, ők körülnéznek [elszörnyedve],
20. És azt mondják: „Jaj nekünk! Ez az Ítélet napja!”

21. [Az lesz nekik mondva:] „Ez a Döntés napja, amelyet korábban meghazudtoltatok!”

22. [Az lesz mondva az angyaloknak:] „Gyűjtsétek össze azokat, akik igazságtalanságot követtek el, és [velük együtt] a hozzájuk hasonlókat, és azokat, amiket szolgáltak
23. Allah helyett, és vezessétek őket a Pokol útjára!
24. És állítsátok meg őket! Bizony, ők kérdőre lesznek vonva!”
25. „Mi lelt titeket, hogy nem segítitek egymást?”
26. De nem! Ők ma alávetik magukat [Allah parancsának].
27. És egyesek közülük a többiekhez fordulnak, kérdezgetvén egymást [vitatkozva].
28. Azt mondják: „Bizony, ti jobb felől (hatalmatokat kihasználva) jöttetek hozzánk.”
29. [Azok] azt mondják: „De Nem! Ti nem voltatok hívők.
30. És nekünk nem volt hatalmunk fölöttetek. Nem! Ti túlkapásra vetemedő nép voltatok.
31. Jogossá vált velünk szemben az Urunk [büntetésről kimondott] szava, hogy bizony, meg fogjuk ízlelni [a büntetést].
32. Tévútra vittünk hát titeket, bizony, [mi] is tévúton voltunk.”
33. És bizony, ők azon a napon közösen fognak részesülni a gyötrelemben.
34. Bizony, Mi így teszünk a gonosztevőkkel.
35. Amikor azt mondták nekik: „Nincs más [jogosan imádható] isten, csak Allah”, bizony, ők fennhéjáztak.
36. És azt mondták: „Vajon hagyjuk el isteneinket egy őrült költő kedvéért?”
37. De nem! Ő az Igazságot hozta el és megerősítette a [korábbi] küldöttek igazságát.
38. Bizony, meg fogjátok ízlelni a fájdalmas gyötrelmet!
39. És nem kaptok [másért] fizetséget, mint amit cselekedtetek.

40. Kivéve Allah kiválasztott (őszinte hitű) szolgáit.
41. Nekik meghatározott ellátásban lesz részük:
42. Gyümölcsök [járnak nekik], és ők megbecsültek lesznek

43. A gyönyörűség kertjeiben [a Paradicsomban].
44. Kereveteken [ülnek] egymással szemben.
45. Körbe fognak járni közöttük pohárral, amelyben olyan kifogyhatatlan forrásból származó ital van,
46. Amely [ragyogó] fehér és ízletes az ivóknak.
47. Nincs benne ártalom, és nem fognak megrészegülni tőle.
48. És lesütött tekintetű, nagyszemű feleségeik lesznek mellettük.
49. Mintha elrejtett gyöngyök lennének.

50. És egyesek közülük a többiekhez fordulnak, kérdezgetvén egymást.
51. Egyikük közülük az mondta: „Bizony, volt nekem egy [állandó] kísérőm [az evilágban],
52. Aki azt mondta: „Vajon te azok közé tartozol, akik igaznak tartják [a feltámadást]?
53. Vajon ha már meghaltunk és porrá és csonttá lettünk, akkor meg leszünk ítéltetve?"
54. Azt mondta [ez a hívő ember a társainak]: „Rátekintenétek [velem]?"
55. És rátekintett, és meglátta őt a Pokol közepén.
56. Azt mondta: „Allahra [esküszöm]! Majdnem pusztulásba vittél engem!
57. És ha nem lett volna Uram jótéteménye, most azok közé tartoznék, akiket előhozatnak [a büntetésre].
58. Vajon mi nem fogunk meghalni,
59. csupán az első halálunk alkalmával és mi nem fogunk büntetésben részesülni?"
60. Bizony, ez a hatalmas diadal!
61. Ehhez hasonlóért cselekedjenek hát a cselekvők!

62. Vajon ez a jobb szálláshely, vagy a [Pokolban lévő] Zakkúm-fa?
63. Bizony, Mi kísértéssé tettük azt az igazságtalanoknak.
64. Bizony, olyan fa ez, amely a Pokol aljából nő ki,
65. A termései olyanok, mint a sátánok fejei.
66. És ők bizony enni fognak abból és meg fogják tölteni vele a hasukat.
67. Azután ők bizony ehhez [az ételükhöz] keverékként, forrásban lévő vizet kapnak.

68. Azután bizony, a Pokolhoz lesz a visszatérésük.
69. Bizony, ők atyáikat tévelygésben találták,
70. És ők [azoknak] a nyomdokaiban rohannak.
71. És bizony, eltévelyedett már előttük a hajdanvoltak legtöbbje.
72. És bizony, elküldtünk már közéjük figyelmeztetőket.
73. Nézd hát meg milyen végre jutottak azok, akik figyelmeztetve lettek!
74. Kivéve Allah kiválasztott szolgái.

75. És bizony, szólított minket Noé, és Mi vagyunk a legjobb válaszolók.
76. És megmentettük őt és a családját a hatalmas szorongattatásból.
77. És az ő leszármazottait tettük azokká, akik megmaradtak (túlélőkké).
78. És [dicséretet] hagytunk róla a későbbi [nemzedékek] között [így]:
79. „Békesség Noéra a teremtmények között!"
80. Bizony, Mi ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek.
81. Bizony, ő (Noé) a Mi hívő szolgáink közül való [volt].
82. Azután vízbe fullasztottuk a többieket.

83. És bizony, az ő [útjának] követői közé tartozott Ábrahám.
84. [Említsd meg,] amikor eljött az Urához ép szívvel!
85. [Említsd meg,] amikor az atyjának és a népének azt mondta: „Mit szolgáltok?
86. Vajon hazugságot, [hamis] isteneket akartok Allah helyett?
87. Hogyan vélekedtek hát a teremtmények Uráról?"
88. És egy pillantást vetett a csillagokra,
89. És azt mondta: „Bizony, beteg vagyok!"
90. Azok pedig hátat fordítottak neki, távozva.
91. Ő pedig [az isteneikhez ment és] azt mondta: „Vajon nem esztek?
92. Mi lelt titeket, hogy nem szólaltok meg?"
93. Aztán sietve feléjük fordult, rájuk sújtva a jobb kezével [apró darabokra törvén azokat].
94. Ők (az emberek) pedig sietve mentek hozzá.
95. Azt mondta [Ábrahám]: „Vajon azt szolgáljátok, amit ti faragtok ki,
96. Miközben Allah teremtett titeket és azt, amit készítetek?"
97. Azt mondták: „Emeljetek neki egy építményt és vessétek bele a [lángoló tűz] poklába!"

98. Fondorlatot akartak szőni ellene, de Mi lealacsonyítottá (megalázottá) tettük őket.

99. És [Ábrahám] azt mondta: „Bizony, én elmegyek az Uramhoz, Ő fog vezetni engem [az igaz úton].
100. Uram! Ajándékozz nekem [egy fiúgyermeket, aki] a jó emberek közül való!"
101. Ekkor örömhírt adtunk neki egy béketűrő ifjúról.
102. És aztán, amikor [Izmael] elérte [azt a kort], hogy már vele tarthatott, [Ábrahám] azt mondta neki: „Ó fiacskám! Azt láttam álmomban, hogy feláldozlak. Fontold hát meg, mi a véleményed!" [Izmael] azt mondta: „Ó apám! Tedd azt, amire parancsot kaptál! Ha Allah úgy akarja, akkor a türelmesek közül való leszek."
103. És miután alávetették magukat [Allah akaratának] és homlokára fektette [hogy feláldozza],
104. Mi megszólítottuk őt: „Ó Ábrahám!
105. Bizony, beteljesítetted [amit láttál] álmodban!" Bizony, Mi ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek.
106. Bizony, ez [volt] a nyilvánvaló próbatétel.
107. És egy hatalmas áldozattal (egy kossal) váltottuk meg őt.
108. És [dicséretet] hagytunk róla a későbbi [nemzedékek] között [így]:
109. „Békesség Ábrahámra!"
110. Ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek.
111. Bizony, ő a Mi hívő szolgáink közül való.
112. És örömhírt adtunk neki Izsákról, aki a jó emberek közül való próféta [lesz].
113. És megáldottuk őt és Izsákot. De kettejük leszármazottjai között [van] jótevő és [van] önmaga ellen nyilvánvaló igazságtalanságot elkövető.

114. És bizony, kegyesnek mutatkoztunk Mózes és Áron iránt,
115. És megmentettük őket és a népüket a hatalmas szorongattatásból.
116. És megsegítettük őket, így ők lettek a győzelmet aratók.
117. És odaadtuk nekik a nyilvánvalóvá tevő Írást.
118. És kettejüket az egyenes útra vezettük.

119. És [dicséretet] hagytunk róluk a későbbi [nemzedékek] között [így]:
120. „Békesség Mózesre és Áronra!"
121. Bizony, Mi ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek.
122. Bizony, ők ketten a Mi hívő szolgáink közül valók [voltak].

123. És bizony, Illés is a küldöttek közül való [volt].
124. [Említsd meg,] amikor azt mondta a népének: „Vajon nem félitek [Allahot]?
125. Vajon Baálhoz fohászkodtok, és ott hagyjátok a Legjobb Teremtőt,
126. Allahot, a ti Uratokat és hajdanvolt atyáitok Urát?"
127. Ám ők meghazudtolták őt, ezért bizony elő lesznek hozatva [a büntetésre],
128. Kivéve Allah kiválasztott szolgáit.
129. És [dicséretet] hagytunk róla a későbbi [nemzedékek] között [így]:
130. „Békesség Illésre!"
131. Bizony, Mi ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek.
132. Bizony, ő a Mi hívő szolgáink közül való [volt].

133. És bizony, Lót [is] a küldöttek közül való [volt].
134. [Említsd meg,] amikor megmentettük őt és a családját, mindannyiukat,
135. Kivéve egy öregasszonyt (a feleségét), ő azok közé tartozott, akik hátramaradtak.
136. Aztán elpusztítottuk a többieket (Szodomát és Gomorát).
137. És ti bizony elhaladtok mellettük reggel,
138. És éjjel. Vajon hát nem éltek az eszetekkel?

139. És bizony, Jónás [is] a küldöttek közül való [volt].
140. [Említsd meg,] amikor a megrakott hajóra szökött!
141. És sorsot húzott és a vesztesek közül való volt.
142. És a hal lenyelte őt, mert ő rászolgált a szemrehányásra.
143. És ha nem lett volna az [Allahot] magasztalók közül való,
144. Akkor bizony a [hal] gyomrában időzött volna addig a napig, amikor feltámasztatnak [az emberek]!
145. És kivetettük őt egy kopár helyre, betegen,

146. És egy tök-indát növesztettünk föléje.
147. És elküldtük őt százezerhez [az emberek közül], vagy még többhöz [prófétaként].
148. [Azok] hívők lettek, és élvezetekben részesítettük őket egy ideig.

149. Kérj hát felvilágosítást tőlük [ó Mohamed]: „Vajon az Uradnak a leányok járnak, nekik pedig a fiak?"
150. Vagy talán az angyalokat nőneműeknek teremtettük, miközben ők tanúk voltak rá?
151. Lám, bizony, ők hazugságukból fakadóan azt mondják:
152. „Allah [gyermeket] nemzett", és bizony, ők valóban hazugok!
153. Vajon fiúk helyett leányokat választott volna [magának, ahogy állítják]?
154. Mi lelt titeket? Hogyan ítélkeztek?
155. Hát nem hallgattok az emlékeztetésre?
156. Vagy nyilvánvaló bizonyítékotok van?
157. Hozzátok hát elő az írásotokat, ha valóban igazmondók vagytok!

158. És Őközötte és a dzsinnek között rokonságot találtak ki. A dzsinnek azonban tudják, hogy elő lesznek hozatva [az Ítéletre].
159. Magasztaltassék Allah! [Ő felette van annak, mint] ahogy leírják [Őt].
160. Kivéve Allah kiválasztott szolgáit (mert ők nem tesznek ilyet).
161. Ezért, bizony ti, és amit szolgáltok,
162. Őt (Allahot) illetően, ti nem vihettek senkit kísértésbe (tévelygésbe),
163. Kivéve azt, aki a Pokolban fog égni.
164. [Az angyalok azt mondják]: „Nincs közöttünk senki, akinek ne lenne ismert helye,
165. És bizony, mi vagyunk a felsorakozók,
166. És mi vagyunk az [Allahot] magasztalók."

167. És ők (a hitetlenek) [korábban mindig] azt mondták:
168. „Ha lenne emlékeztetőnk a hajdanvoltaktól,
169. Bizony, Allah kiválasztott szolgái lennénk."
170. Ám ők nem hittek benne (az Emlékeztetésben, amikor eljött hozzájuk). De meg fogják tudni!

171. És bizony, már elhangzott korábban a Mi szavunk a küldött szolgáinknak,
172. [Arról, hogy] bizony ők azok, akik megsegíttetnek,
173. És [hogy] bizony, a Mi seregünk lesz a győzelmet arató.
174. Fordulj hát el tőlük [ó Mohamed] egy ideig,
175. És figyeld őket! Hamarosan meg fogják látni (a büntetést).
176. Vajon siettetik a Mi büntetésünket?
177. És amikor ott terem majd náluk, akkor szörnyű reggel virrad azokra, akik figyelmeztetve lettek.
178. És fordulj el tőlük [ó Mohamed] egy ideig,
179. És figyelj! Hamarosan meg fogják látni (a büntetést).
180. Magasztaltassék a te Urad, a Méltóság Ura! [Ő felette van annak, mint] ahogy leírják [Őt].
181. És békesség a Küldöttekre.
182. És a hálatelt dicséret Allahot illeti, a teremtmények Urát!

38. Szad (Szad)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Szad. A Koránra, az emlékeztetést tartalmazóra!
2. Nem! Akik hitetlenek, azok büszkélkedők (fennhéjázók) és ellenszegülésben vannak [veled szemben].
3. Hány nemzedéket pusztítottunk el előttük! És [akkor] ők felkiáltottak, de nem volt idő a menekülésre.
4. És csodálkoztak [a többistenhitű arabok] azon, hogy egy közülük való figyelmeztető jött el hozzájuk. És a hitetlenek azt mondták: „Ez egy hazudozó varázsló.
5. Vajon az isteneket egy istenné tette? Bizony, ez csodálkozásra okot adó dolog!"
6. És elindultak az előkelők közülük [azt mondván,] hogy: „Menjetek [tovább] és tartsatok ki az isteneitek mellett! Bizony, ez egy olyan dolog, amellyel [fölétek] akar [kerülni]!
7. Nem hallottunk erről az utolsó vallásban sem. Nem más ez, mint kitaláció.
8. Vajon az Emlékeztetés (a Korán) [csak egyedül] hozzá bocsáttatott volna le közülünk?" Nem! Ők kétségben vannak az Emlékeztetésem felől. Nem! Ők még nem ízlelték meg a büntetésemet!
9. Vagy talán náluk vannak a Méltóságteljes, az Megajándékozó Urad könyörületének a tárházai?
10. Vagy övék a királyi uralom az egek és a föld felett, és [afelett,] ami a kettő között van? [Ha így gondolják] akkor emelkedjenek fel az [égi] utakon!
11. Ők olyan sereg, amely le lesz győzve, ahogyan a [küldötteik ellen] összeszövetkezőkkel [történt korábban].

12. És már meghazudtolást követett el előttük Noé népe, és Ád [törzse] és a Fáraó, a szilárd karók (seregek) birtokosa,
13. És Tamúd és Lót népei, és a cserjés [erdő] lakói. Ők a [küldötteik ellen] összeszövetkezők.

14. Mindannyian meghazudtolták a küldötteket, azért jogossá vált a [rájuk kiszabott] büntetésem.
15. És ezek [a mekkai bálványimádók] nem várnak másra, mint egy kiáltásra, amely nem fog késlekedni.
16. És azt mondták: „Urunk! Siettesd a részünket [a büntetésből] az Elszámolás napja előtt!"

17. Viseld türelemmel [ó Mohamed], amit mondanak, és említsd meg a mi szolgánkat, Dávidot, az erőset! Bizony, ő gyakran [bűnbánóan] visszatérő [volt]!
18. Bizony, Mi az ő szolgálatára rendeltük a hegyeket, [hogy vele együtt] magasztaljanak [Minket] este és napkelte után,
19. És a madarakat seregestől. Mindannyian gyakran visszatérők voltak Hozzá (Allahhoz).
20. És megerősítettük az uralmát, és bölcsességet és döntő (lényegre törő) beszédet [és határozott, igazságos ítélkezést] adtunk neki.

21. És vajon eljutott-e hozzád a civakodó [pereskedők] híre (története), amikor átmásztak az imahely falán?
22. Amikor beléptek Dávidhoz, ő megijedt tőlük. Azt mondták: „Ne félj! Mi két civakodó [pereskedő] vagyunk, egyikünk igazságtalanságot követett el a másikkal szemben. Ítélj hát közöttünk igazsággal, és ne légy részrehajló! És vezess minket az igazság útjára!
23. Bizony, ez az én testvérem. Neki kilencvenkilenc anyajuha van, nekem pedig csak egy anyajuhom van. És azt mondta: 'Bízd rám azt!', és fölém kerekedett beszédben."
24. [Dávid] azt mondta: „Bizony, igazságtalan volt veled, amikor elkérte az anyajuhodat az ő anyajuhai mellé! És bizony, azok közül, akik javaikban társulnak egymással, sokan vannak, akik igazságtalanságot követnek el egymással szemben, kivéve azokat, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, és mily kevesen vannak ők!" És Dávid úgy vélte, hogy Mi próbára tettük őt, ezért megbocsátást kért Urától, és meghajolva rogyott földre, és bűnbánattal tért vissza [Allahhoz].

25. És mi megbocsátottuk neki ezt. És bizony, ő közel lesz [Hozzánk], és szép [túlvilági] helye lesz, ahova visszatér.
26. Ó Dávid! Mi bizony helytartóvá tettünk téged a földön. Ítélj hát igazsággal az emberek között! És ne kövesd a kényt, nehogy tévelygésbe vigyen téged Allah útjától! Bizony, akik eltévelyednek Allah útjától, azoknak súlyos büntetésben lesz részük azért, mert elfeledkeztek a Elszámolás napjáról.

27. És nem teremtettük az eget és a földet és mindazt, ami közöttük van céltalanul. Ezt [csupán] azok vélik így, akik hitetlenné váltak. És jaj lesz a hitetleneknek a [Pokol-]tűztől!
28. Vajon úgy bánjunk azokkal, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, mint azokkal, akik romlást okoznak a földön? Vagy úgy bánjunk-e az istenfélőkkel, mint a [féktelen] gonoszokkal?
29. Áldott Írás ez, amelyet lebocsátottunk hozzád [ó Mohamed], hogy elgondolkodjanak a jelein (idézetein), és hogy az értelemmel bírók okuljanak [az intésből].

30. És Dávidnak Salamont ajándékoztuk. Milyen kiváló szolga [volt] ő! Bizony, ő gyakran [bűnbánóan] visszatérő [volt].
31. [És említsd meg,] amikor késő délután felvonultatták előtte a gyorsan vágtázó és kecsesen álló lovakat!
32. És azt mondta: „Bizony, előbbre helyeztem a szeretetet a javak iránt, az Uramról való megemlékezésnél, [addig], amíg el nem tűntek az [éjszaka] függönye mögött.
33. [Azt mondta Salamon:] „Hozzátok őket vissza hozzám! Majd simogatni kezdte a lábukat és a nyakukat.
34. És bizony, próbára tettük Salamont és egy testet (dzsinnt) vetettünk a trónjára, aztán bűnbánattal tért vissza [Hozzánk].
35. Azt mondta: „Uram, bocsáss meg nekem és ajándékozz meg engem olyan királyi uralommal, amely énutánam senkit meg nem illethet! Bizony, Te vagy a Megajándékozó.
36. És szolgálatára rendeltük a szelet, [amely] lágyan lengedezik az ő parancsa szerint, ott ahol csak akarja,

37. És a sátánokat [a dzsinnek közül]: minden építőt és lemerülőt,
38. És másokat, bilincsekben [egymáshoz] kötözve.
39. [Allah így szólt:] „Ez a mi adományunk. Adj hát belőle vagy tartsd vissza számadás nélkül!"
40. És bizony, ő közel lesz [Hozzánk], és szép [túlvilági] helye lesz, ahova visszatér.

41. És emlékezz szolgánkra, Jóbra, amikor Urához kiáltott: „A sátán bizony kimerültséggel és gyötrelemmel sújtott engem!"
42. „Dobbants a lábaddal! [Íme,] ez hideg [gyógyvíz], fürdésre és ivásra való."
43. És megajándékoztuk őt a családjával és ugyanannyival velük együtt Tőlünk való könyörületként és emlékeztetésként azoknak, akik értelemmel bírnak.
44. [Az mondatott neki:] „Vegyél a kezedbe egy köteg vesszőt, és üss vele, és ne légy esküszegő!" Bizony, Mi türelmesnek találtuk őt. Milyen kiváló szolga [volt] ő! Bizony, ő gyakran [bűnbánóan] visszatérő [volt].

45. És említsd meg szolgáinkat, Ábrahámot, Izsákot és Jákobot, az erővel és éleslátással bírókat!
46. Bizony, Mi kiválasztottuk őket [a szolgálatunkra], különleges tulajdonságot adván nekik: a [túlvilági] hajlékra való emlékeztetést.
47. És Mielőttünk bizony ők a kiválasztottak és a legjobbak közül valók.
48. És említsd meg Izmáelt, Elizeust és Ézsaiást! Mindannyian a legjobbak közül valók.

49. Ez emlékeztetés. És bizony, az istenfélőknek szép [túlvilági] helye lesz, oda térnek vissza.
50. Örökké tartó kertek [a Paradicsomban], amelyek kapui megnyílnak előttük,
51. [Kerevetekre] dőlve fekszenek ott és sok gyümölcsöt és italt kérnek,
52. És lesütött szemű, azonos korú [Paradicsomi] nők lesznek velük.
53. Ez az, amire ígéretet kaptak a Számadás Napjára.
54. Bizony, ez a Tőlünk való ellátás, amely soha el nem fogy.

55. Ekképpen van ez! Ellenben, akik túlkapásokra vetemednek, azok bizony rossz helyre fognak visszatérni:
56. A Gyehennába; benne fognak égni. Milyen nyomorult fekhely!
57. Ekképpen van ez! Ízleljék csak meg! Forrásban lévő víz és genny,
58. És más, ehhez hasonló többféle [büntetés].
59. Íme, ez egy veletek együtt bezúduló csoport. [Azt mondják:] „Nincs szíves fogadtatás részükre. Bizony, ők is a [Pokol-]tűzben fognak égni."
60. [Azok] azt mondják: „Nem! Ti vagytok azok, akik részére nincs szíves fogadtatás! Ti hoztátok ezt ránk! És milyen nyomorúságos tartózkodási hely."
61. Azt mondták: „Urunk! Aki ránk hozta ezt, annak növeld kétszeresre a gyötrelmét a [Pokol-]tűzben!"
62. És azt mondták: „Miért nem látunk [itt] olyan férfiakat, akiket a rosszak között tartottunk számon?
63. Vajon [hibáztunk, amikor] gúny tárgyává tettük őket? Vagy talán elkerülte őket a tekintetünk?"
64. Ez bizony az igazság: a [Pokol-]tűz lakóinak civakodása!

65. Mondd [ó Mohamed]: „Én csak figyelmeztető vagyok, és nincs más [jogosan imádható] isten, csak Allah, az Egy, a Legyőzhetetlen,
66. Az egek és a föld Ura, és mindazé, ami e kettő között van, a Méltóságteljes, a mindent Megbocsátó!"
67. Mondd: „Ez egy hatalmas hír!
68. Amitől ti elfordultok.
69. Nem volt nekem tudásom a legfelsőbb előkelő [angyalok gyűlése] felől, amikor civakodtak [Ádám teremtéséről].
70. Nem másért kaptam sugallatot [kinyilatkoztatásként], csupán azért, mert nyilvánvaló figyelmeztető vagyok."
71. [Említsd meg,] amikor a te Urad azt mondta az angyaloknak: „Bizony, embert teremtek agyagból.
72. És ha megformáltam, és belefújtam [az általam teremtett] lélekből, akkor vessétek le magatokat előtte leborulva!"
73. És az angyalok földre borultak, mindannyian,
74. Iblísz kivételével, [ő] fennhéjázott, és a hitetlenek közül való volt.

75. [Allah] azt mondta „Ó Iblísz! Mi tartott vissza attól, hogy leborulj az előtt, amit Én a két kezemmel teremtettem? Vajon fennhéjáztál [most], vagy [mindig is] a gőgösek közül való voltál?”
76. Azt mondta [Iblísz]: „Én jobb vagyok nála (Ádámnál)! Engem tűzből teremtettél, őt pedig agyagból teremtetted.”
77. [Allah] azt mondta: „Menj hát ki innen (a Paradicsomból)! És bizony, kitaszított vagy!
78. És bizony, rajtad lesz az átkom, egészen az Ítélet napjáig!”
79. Azt mondta [Iblísz]: „Uram! Adj nekem haladékot, addig a napig, amikor feltámasztatnak [a halottak]!”
80. Azt mondta [Allah]: „Bizony, azok közé tartozol, akik haladékot kapnak,
81. A megszabott idő napjáig.”
82. Azt mondta [Iblísz]: „És a méltóságodra [esküszöm], hogy bizony, tévútra vezetem őket, mindannyiukat,
83. Kivéve a kiválasztott szolgáidat közülük!”
84. [Allah] azt mondta: „Ez hát az Igazság, és [Én] az Igazságot mondom:
85. Bizony, meg fogom tölteni a Gyehennát veled és azokkal, akik követnek téged, mindnyájotokkal.”
86. Mondd [ó Mohamed]: „Nem kérek tőletek jutalmat, és én nem tartozom azok közé, akik színlelnek (valótlant állítanak).
87. Ez nem más, mint emlékeztetés a teremtményeknek.
88. És bizony, meg fogjátok tudni annak hírét (igazságát) egy idő után!”

39. A csoportok (az-Zumar)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Az Írás (a Korán) lebocsátása a Méltóságteljes, a Bölcs Allahtól [van].
2. Bizony, Mi az igazsággal bocsátottuk le neked [ó Mohamed] az Írást, szolgáld hát Allahot, őszintén Neki szentelve a vallás [gyakorlását]!
3. Lám, bizony, a tiszta vallás[-gyakorlás] Allahot illeti! És akik Őhelyette más pártfogókat tesznek meg maguknak [azt mondván]: „Csupán azért szolgáljuk őket, hogy közeli kapcsolatba hozzanak minket Allahhal", azok között bizony Allah ítélkezni fog abban, amiben összekülönböztek. Bizony, Allah nem vezeti az igaz útra azt, aki hazug, megrögzött hitetlen.
4. Ha Allah azt akarta volna, hogy [valakit] gyermekévé tegyen, akkor kiválasztotta volna azt, amit Ő akar, abból, amit teremtett. Magasztaltassék! Ő Allah, az Egy, a Legyőzhetetlen.
5. Megteremtette az egeket és a földet az igazsággal (céllal). Rágöngyölíti az éjszakát a nappalra és a nappalt az éjszakára, és szolgálatra rendelte a Napot és a Holdat, mindegyikük megszabott időre futja be a pályáját. Bizony, Ő a Méltóságteljes, a mindent Megbocsátó.

6. Egyetlen emberből teremtett titeket, majd megalkotta belőle a párját. És lebocsátott nektek a jószágokból nyolcat párosával. Egymás utáni teremtésben teremt meg titeket anyátok méhében, háromszoros sötétségben. Íme, Ő Allah, a ti Uratok, Övé a királyi uralom, nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Hogyan fordíthatnak hát el titeket [Allah szolgálatától]?
7. Ha hitetlenné váltok, nos, Allah Gazdag és nem szorul rátok, és Ő nem fogadja megelégedéssel szolgáinak hitetlenségét. Ám ha hálásak vagytok, azt megelégedéssel fogadja tőletek. És egyetlen terhet cipelő sem cipeli egy másiknak a terhét. Majd Uratokhoz lesz a visszatérésetek, és Ő hírül adja nektek azt, amit cselekedtetek. Bizony, Neki tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.

8. És ha valami baj éri az embert, akkor Urához fohászkodik, [bűnbánattal] visszatérve Őhozzá; aztán amikor ismételten jótéteményben részesíti őt, elfelejti azt, ami miatt korábban fohászkodott Hozzá, és Allahnak vetélytársakat állít, hogy tévelygésbe vigyen [másokat] Allah útjáról. Mondd: „Élvezd csak egy kevéssé a hitetlenségedet! Bizony, te a [Pokol-]tűz lakói közül való vagy."

9. Vajon az, aki alázatosan engedelmeskedik Allahnak, úgy, hogy leborulva és felállva [tölti] az éjszaka óráit, óvakodik a túlvilágtól, és Ura könyörületében reménykedik [olyan lenne, mint az, aki hitetlen]? Mondd: „Vajon egyenlők-e azok, akik tudnak, azokkal, akik nem tudnak?" Csupán az értelemmel bírók okulnak [az intésből].
10. Mondd [ó Mohamed a szolgáimnak]: „Ó szolgáim, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Féljétek Allahot! Akik az evilági életben jótevően cselekszenek, azoknak jó jár. És Allah földje tágas [vándoroljatok hát oda, ahol szabadon szolgálhatjátok Őt]! A türelmesek a fizetségüket teljes egészében meg fogják kapni, számadás nélkül."
11. Mondd [ó Mohamed]: „Bizony, én arra kaptam parancsot, hogy szolgáljam Allahot, őszintén Neki szentelve a vallás [gyakorlását],
12. És parancsot kaptam arra, hogy én legyek az első, aki aláveti magát [Allahnak]."
13. Mondd [ó Mohamed]: „Bizony, én félek – ha ellenszegülnék Uramnak – egy hatalmas Nap gyötrelmétől."
14. Mondd: „Allahot szolgálom, őszintén Neki szentelve a vallásom [gyakorlását].
15. Szolgáljatok hát Rajta kívül azt, amit akartok!" Mondd: „Azok a vesztesek, akik elveszítik (kárhozatba taszítják) magukat és a családjukat a Feltámadás Napján. Lám, ez a nyilvánvaló veszteség!"
16. Tűzből való rétegek lesznek felettük és alattuk is. Ezzel kelt félelmet Allah az Ő szolgáiban. Ó szolgáim! Féljetek hát Engem!
17. Akik azonban elkerülik a hamisan istenítettek szolgálatát, és bűnbánattal térnek vissza Allahhoz, azokat illeti az örömhír. Adj hát örömhírt a szolgáimnak,

18. Akik hallgatnak [Allah] Szavára (a Koránra) és azt követik abból, ami a legjobb! Ők azok, akiket Allah az igaz útra vezetett, és ők bizony az értelemmel bírók.
19. Vajon [az igaz útra tudod vezetni] azt, akivel szemben jogossá vált a gyötrelemről [szóló] szó [amiatt, hogy makacsul kitartott a hitetlensége mellett]? Te talán meg tudod menteni azt, aki a [Pokol-]tűzben van?
20. Akik azonban félték Urukat, azoknak egymás fölé épült szobáik lesznek [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak. [Ez] Allah ígérete. Nem szegi meg Allah az ígéretét.

21. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah vizet bocsátott le az égből, és vízerekként vezette bele a földbe, aztán különböző fajtájú gabonát sarjaszt általa, majd elszárad és látod, amint elsárgul, aztán száraz kóróvá teszi? Bizony, ebben emlékeztetés van az értelemmel bíróknak.
22. Vajon az, akinek Allah kitárta a keblét az iszlámra, és így Urától való világosságban van [olyan, mint aki keményszívű]? Jaj hát azoknak, akiknek a szíve megkeményedett az Allahról való megemlékezéssel szemben! Ők nyilvánvaló tévelygésben vannak.
23. Allah bocsátotta le a legszebb elbeszélést (a Koránt), olyan Írásként [amelynek részei egymáshoz] hasonlóak, ismétlődők, amelytől borzong azoknak a bőre, akik félnek Uruktól, majd a bőrük és a szívük meglágyul az Allahról való megemlékezéstől. Ez Allah útmutatása, azt vezeti általa, akit akar. És akit Allah tévelygésbe visz, annak nincs vezetője [az igaz útra].
24. Vajon az, aki a Feltámadás Napján arcával [kényszerül] óvni magát a szörnyű gyötrelemtől [olyan, mint aki békében lép be a Paradicsomba]? És az igazságtalanoknak az lesz mondva: „Ízleljétek meg azt, amire szert tettetek!”
25. Meghazudtolást követtek el [már] azok [is], akik előttük éltek, és onnan jött el a gyötrelem hozzájuk, ahonnan észre sem vették [az eljövetelét].
26. Azután Allah megízleltette velük a szégyent az evilági életben, de bizony a túlvilág gyötrelme [még] nagyobb. Bárcsak tudták volna!

27. És ebben a Koránban mindenféle példázatot adtunk az embereknek, hátha okulnak [az intésből].
28. Arab Koránként [bocsátottuk le], amiben nincsen ferdeség, hátha istenfélők lesznek.
29. Allah példázatot ad: „Egy [rabszolga] férfit vitában álló részestársak birtokolnak, egy másik [rabszolga férfi] pedig egyetlen emberé. Vajon egyenlők-e a példázat tekintetében? A hálatelt dicséret Allahot illeti! De nem! A legtöbben közülük nem rendelkeznek tudással.
30. Bizony, te [ó Mohamed] meg fogsz halni, és bizony ők is meg fognak halni.
31. Azután ti bizony a Feltámadás Napján az Uratok előtt fogtok civakodni [egymással].

32. És ki igazságtalanabb annál, [mint] aki hazugságot eszel ki Allahról és meghazudtolja az igazságot (a Koránt), amikor az eljött hozzá? Vajon nem a Gyehennában van-e otthona a hitetleneknek?
33. És az, aki eljött az igazsággal (Mohamed Próféta) és azok, akik igaznak tartották, ők bizony az istenfélők.
34. Az jár nekik Uruknál, amit csak akarnak. Ez a jótevők fizetsége.
35. Azért, hogy Allah elengedje nekik a legrosszabb cselekedeteiket, és megadja nekik fizetségüket a legjobb cselekedeteikért.
36. Vajon Allah nem elég [védelmezőnek] az Ő szolgájának? És ők félelmet [akarnak] kelteni benned azokkal, akiket Rajta kívül [imádnak]. Ám akit Allah tévelygésbe visz, annak nincs vezetője [az igaz útra].
37. És akit Allah az igaz útra vezet, azt nem viheti senki sem tévelygésbe. Vajon nem Allah-e [az, aki] Méltóságteljes, az elégtétel Birtokosa?

38. És ha megkérdezed őket, hogy ki teremtette az egeket és a földet, bizonyosan azt fogják mondani: „Allah”. Mondd: „Vajon mit gondoltok azokról, akikhez Allah helyett fohászkodtok? Ha Allah csapással akarna engem sújtani, vajon elháríthatják-e ők a csapását? Vagy ha könyörületet akarna irántam tanúsítani, vajon visszatarthatják-e ők a könyörületét?” Mondd: „Elegendő nekem Allah. Őrá hagyatkoznak a hagyatkozók!”

39. Mondd [ó Mohamed]: „Ó népem! Cselekedjetek helyzetetek (módszeretek) szerint! Bizony, én is cselekedni fogok [a módszerem szerint]. Meg fogjátok hát tudni,
40. [Hogy] kit sújt egy [olyan] gyötrelem, amely megszégyeníti, és kire telepszik örökké tartó gyötrelem!"

41. Bizony, Mi lebocsátottuk hozzád az Írást (a Koránt) az emberek számára az igazsággal. És aki rálel az igaz útra, önmaga hasznára teszi, aki pedig tévelyeg, önmaga kárára tévelyeg. És te nem vagy a védelmezőjük.

42. Allah szólítja magához a lelkeket, amikor meghalnak, és azokat is, akik nem halnak meg az álmukban, majd visszatartja azt, akinek elrendelte a halálát és visszabocsátja a többit egy meghatározott ideig. Bizony, ebben jelek vannak egy [olyan] nép számára, akik elgondolkodnak.
43. Vagy talán közbenjárókat tettek meg maguknak [azok közül, akiket szolgálnak] Allah helyett? Mondd: „Vajon még [akkor is így tennétek], ha [a vélt közbenjáróknak] nem áll módjukban rendelkezni semmi felett és nem fognak fel ésszel [semmit abból, amivel fordultok hozzájuk]?"
44. Mondd: „Allahot illeti meg minden közbenjárás [engedélyezése]. Övé a királyi uralom az egek és a föld felett; azután hozzá lesztek visszavitetve."

45. És ha Allah egyedül említtetik, undorral telik el azoknak a szíve, akik nem hisznek a túlvilágban. Ám amikor azok említtetnek, akiket Rajta kívül [imádnak], akkor íme, ők örvendeznek.
46. Mondd [ó Mohamed]: „Ó Allah, az egek és a föld Létrehozója, a rejtett és a látható dolgok Tudója! Te fogsz ítélkezni a szolgáid között abban, amiben összekülönböztek."
47. És ha azoknak, akik igazságtalanságot követtek el, minden a birtokukban lenne, ami a földön van és azzal együtt még egyszer annyi, akkor bizony meg szeretnék váltani magukat azzal a szörnyű gyötrelemtől a Feltámadás Napján; ám meg fog mutatkozni nekik Allahtól az, amivel nem is számoltak.
48. És meg fog mutatkozni nekik a rossz tetteik [következménye], amit szereztek, és körbekeríti őket az [a büntetés], amiből gúnyt űztek.

49. Ám, ha valami baj éri az embert, akkor Mihozzánk fohászkodik, aztán amikor [ismételten] jótéteményben részesítjük őt, azt mondja: „Ez csupán a [birtokomban lévő] tudás révén adatott nekem." De nem! Ez egy kísértés (próbatétel), ám a legtöbbjük nem rendelkezik tudással.
50. Ezt mondták már azok [is], akik előttük éltek, és nem használt nekik a [büntetésük bekövetkeztekor] az, amit szereztek [az evilági javakból].
51. Így lesújtott rájuk [a súlyos következménye] azoknak a rossz tetteknek, amiket szereztek. És akik ezek (a mekkaiak) közül igazságtalanságot követtek el, azokra is le fog sújtani [a súlyos következménye] azoknak a rossz tetteknek, amelyekre szert tettek. És ők nem fogják [Allahot] megakadályozni [semmiben].
52. Vajon nem tudják, hogy Allah annak terjeszti ki az ellátást, akinek akarja, és szűkössé teszi [másoknak]? Bizony, jelek vannak ebben egy olyan nép számára, akik hisznek.

53. Mondd [ó Mohamed, hogy Allah így szólt]: „Ó szolgáim, akik mértéktelenek voltatok magatokkal szemben [a bűnök elkövetését illetően], ne veszítsétek el a reményt Allah könyörületében! Bizony, Allah minden bűnt megbocsát. Bizony, Ő a Megbocsátó, a Könyörületes.
54. És térjetek vissza bűnbánóan Uratokhoz és vessétek alá magatokat neki, mielőtt eljön hozzátok a büntetés és akkor nem lesztek megsegítve!
55. És kövessétek a legjobbat abból, ami lebocsáttatott nektek az Uratoktól, mielőtt eljön hozzátok a büntetés váratlanul úgy, hogy észre sem veszitek [annak eljövetelét]!"
56. Nehogy [akkor] azt mondja egy ember [is]: „Jaj, mily nagy a bánatom azért, amit elmulasztottam Allahhal szemben, és bizony, a gúnyolódók közé tartoztam!"
57. Vagy nehogy azt mondja: „Ha Allah igaz úton vezetett volna, akkor az istenfélők közé tartoztam volna."
58. Vagy nehogy azt mondja, amikor meglátja a büntetést: „Ha lehetne visszatérés számomra, akkor a jótevők közé tartoznék!"
59. De igenis eljöttek hozzád a jeleim, ám meghazudtoltad azokat és fennhéjáztál és a hitetlenek közé tartoztál!

60. És a Feltámadás Napján látni fogod, hogy akik hazugságot eszeltek ki Allahról, azok arca elsötétül. Vajon nem a Gyehennában van otthona a fennhéjázóknak?
61. És Allah megmenti [a Pokol-tűztől] azokat, akik istenfélők voltak, amiért elnyerték [Allah elégedettségét]. Nem fogja őket rossz érni, és nem fognak szomorkodni [sem].
62. Allah minden dolog teremtője, és Ő minden dolog védelmezője.
63. Övé az egek és a föld kulcsai és akik nem hisznek az Ő jeleiben, azok bizony a vesztesek.
64. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon azt parancsoljátok nekem, hogy Allahon kívül valaki mást szolgáljak, ti tudatlanok?"
65. És bizony, már kinyilatkoztatott neked és azoknak, akik előtted éltek, hogy ha [Allah mellé] társistent állítanál, akkor bizony szertefoszlanának a cselekedeteid, és a vesztesek közül való lennél.
66. De inkább Allahot szolgáld, és legyél a hálásak közül való!
67. És nem becsülték nagyra Allah [hatalmát], az Őt megillető nagyrabecsülés szerint. És az egész Föld az Ő markában lesz a Feltámadás Napján, és az egek össze lesznek hajtva az Ő jobbjában. Magasztaltassék Ő! És [Ő] afelett van, amit társistenként állítanak [Őmellé].

68. És megfúvatik a kürt, és holtan esik össze mindenki, aki az egekben van és mindenki, aki a Földön van, kivéve az, akit Allah [meg] akar [menteni]. Azután újra megfúvatik, és íme! Ők állnak és néznek.
69. És a Föld ragyogni fog Ura fénye által, és elhelyeztetik az Írás (a tettek feljegyzése), és előhozzák a prófétákat és a vértanúkat, és az igazsággal lesz döntve közöttük, és nem fognak igazságtalanságot szenvedni.
70. És minden embernek teljessé tétetik [a fizetsége] azért, amit cselekedett, és Ő jobban tudja azt, amit tesznek.

71. És csoportokban vezettetnek majd a Gyehennába azok, akik hitetlenné váltak. Amikor aztán odaérnek, ki fognak nyílni annak kapui, és az őrzői azt mondják nekik: „Vajon nem jöttek-e hozzátok közületek való küldöttek, akik recitálták nektek az Uratok jeleit, és figyelmeztettek titeket ezzel a nappal való találkozásotokra?"

Azt mondják. „Dehogynem!” Azonban beigazolódott [Allah] büntetésről [szóló] szava a hitetleneken.

72. Az lesz mondva [nekik]: „Lépjetek hát be a Gyehenna kapuin, hogy örökké ott maradjatok!” És milyen nyomorúságos [is] a fennhéjázók otthona!

73. És csoportokban vezettetnek majd a Paradicsomba azok, akik félték Urukat. Amikor aztán odaérnek, és nyitva állnak már annak kapui, és az őrzői azt mondják nekik: „Békesség reátok! Jól cselekedtetek, lépjetek hát be, hogy örökké ott maradjatok!”

74. És azt mondják: „A hálatelt dicséret Allahot illeti, aki teljesítette nekünk ígéretét és örökül adta nekünk a [Paradicsom] földjét. Ott jelölhetünk ki lakóhelyet magunknak a Paradicsomban, ahol csak akarunk.” Milyen kitűnő a [jót] cselekvők jutalma!

75. És látni fogod, amint az angyalok körülveszik a Trónust és magasztalják Urukat az Őt illető hálatelt dicsérettel, és az igazsággal lesz döntve közöttük, és az mondatik: „A hálatelt dicséret Allahot illeti, a teremtmények Urát!”

40. Megbocsátó (Gháfir)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Há-Mím.
2. Az Írás (a Korán) lebocsátása a Méltóságteljes és a Mindentudó Allahtól [van].
3. [Attól, aki] megbocsátja a bűnöket és elfogadja a megbánást, [aki] szigorú a büntetésben és bőséges kegyeket juttat. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Hozzá lesz a végcél.
4. Nem szállnak vitába Allah jeleiről, kivéve azokat, akik hitetlenné váltak. Ne tévesszen meg téged, ahogy [jólétükben] járnak-kelnek az országban!

5. Már őelőttük meghazudtolást követett el Noé népe és őutánuk a [küldötteik ellen] összeszövetkezők. Minden közösség azon munkálkodott, hogy megragadja a küldöttét. És vitába szálltak a hamissággal érvelve, hogy megcáfolják azzal az Igazságot. Aztán megragadtam őket, és milyen volt a büntetésem!
6. És ekképpen igazolódott be Urad szava (ítélete) azokkal szemben, akik hitetlenek voltak, hogy ők a [Pokol-]tűz lakói lesznek.

7. Azok [az angyalok], akik a trónust hordozzák, és akik körülötte vannak, az Urukat magasztalják, az Őt illető hálatelt dicsérettel, és hisznek benne. És megbocsátást kérnek a hívők számára [mondván]: „Urunk! Te minden dolgot átfogsz a könyörületeddel és a tudásoddal. Bocsáss hát meg azoknak, akik megbánást tanúsítottak és követték az Utad, és óvd meg őket a Pokol gyötrelmétől!
8. Urunk! És bocsásd be őket örökké tartó kertekbe [a Paradicsomban], amelyekre ígéretet tettél nekik, és azokat is, akik jóravalók voltak az atyáik, a házastársaik és a leszármazottaik közül! Bizony, Te vagy a Méltóságteljes, a Bölcs.

9. És óvd meg őket a rossz tetteik [következményeitől]! Akit azon a napon megóvsz a rossz tettek [következményeitől], azon Te megkönyörülsz. És ez a nagy diadal!"

10. Bizony, akik hitetlenné váltak, így szólíttatnak [majd meg]: „Allah gyűlölete [felétek] bizony nagyobb annál, ahogyan ti [most] gyűlölitek saját magatokat, [mert] amikor hívattatok a hitre, akkor ti nem hittetek."
11. Azt mondják [akkor]: „Urunk! Kétszer küldtél minket a halálba és kétszer keltettél minket életre. Elismerjük a bűneinket. Vajon van-e [számunkra] mód a kijutásra [a Pokol-tűzből]?"
12. Ez [azért van így számotokra], mert amikor egyedül Allahhoz fohászkodtak [mint az egyetlen Istenhez], akkor ti hitetlenné váltatok, ám ha társisteneket állítottak [Őmellé], akkor hittetek. A döntés a Magasságos és Nagy Allahé.

13. Ő az, aki megmutatja nektek a jeleit és ellátást bocsát le nektek az égből. Csupán az okul [az intésből], aki bűnbánattal tér vissza [Allahhoz].
14. Fohászkodjatok hát Allahhoz őszinte odaadással szentelve Neki a vallás [gyakorlását], még ha ez utálatos is a hitetleneknek!
15. [Ő Allah,] a legmagasabb fokozatok és a Trónus Birtokosa. A szolgái közül arra bocsátja le a lelket (a kinyilatkozatást) a Parancsára, akire akarja, hogy figyelmeztessen a Találkozás napjára.
16. Azon a napon, amikor ők előtűnnek, nem marad semmi sem rejtve róluk Allah előtt. Kié ma a királyi uralom? Allahé, az Eggyé, a Legyőzhetetlené.
17. A mai napon minden ember megkapja a fizetségét azért, amire szert tett. A mai napon nincs igazságtalanság. Bizony, Allah gyors az elszámolásban.
18. És figyelmeztesd őket [ó Mohamed] a közeledő nappal kapcsolatban, amikor a szívük [szinte] a torkukban [dobog], és [lélegzetüket] visszatartják [ijedtségükben]! Az igazságtalanoknak nem lesz közeli barátjuk, sem közbenjárójuk, aki meghallgatást nyerne.
19. [Allah] ismeri a szemek csalárdságát és azt, amit a keblek elrejtenek.

20. És Allah igazságosan ítél, ám akikhez Rajta kívül fohászkodnak, azok semmilyen ügyben nem ítélnek. Bizony, Allah az, aki a mindent Halló, a mindent Látó.

21. Hát nem járták-e be a földet, és nézték meg, milyen végre jutottak azok, akik előttük éltek? Azok erősebbek voltak náluk, és több [maradandó] nyomot [hagytak hátra] a földön, [mint ők]. Allah mégis elragadta őket a bűneik miatt. És nem volt nekik senkijük, aki megóvta őket Allahtól.
22. Ez azért [történt így], mert eljöttek hozzájuk a küldötteik a világos bizonyítékokkal, ők azonban hitetlenné váltak. Allah pedig elragadta őket. Bizony, Ő Erős és szigorú a büntetésben.

23. És már [elküldtük] korábban Mózest a jeleinkkel és nyilvánvaló bizonyítékkal,
24. Fáraóhoz, Hámánhoz és Kóréhoz. De [ők] azt mondták: „[Ez egy] hazudozó varázsló!"
25. És amikor elhozta nekik az Igazságot Mitőlünk, azt mondták: „Öljétek meg azoknak a fiait, akik vele együtt hisznek, és hagyjátok életben asszonyaikat!" Ám a hitetlenek fondorlata nincs máshol, mint tévúton.
26. És azt mondta a Fáraó: „Hagyjátok, hadd öljem meg Mózest, ő pedig fohászkodjon csak az Urához! Bizony félek, hogy megváltoztatja a vallásotokat, vagy hogy romlást idéz elő a földön."
27. És azt mondta Mózes: „Bizony, én menedéket keresek [Allahnál], az én Uramnál és a ti Uratoknál, minden fennhéjázó elől, aki nem hisz az Elszámolás napjában."

28. És a Fáraó családjából egy hívő férfi, aki elrejtette a hitét, azt mondta: „Meg akartok ölni egy embert, mert azt mondja: 'Allah az én Uram' – holott Uratoktól való világos bizonyítékokkal jött el hozzátok? Ha hazudik, akkor a hazugsága őellene fordul. Ha azonban igazat mond, akkor titeket fog sújtani annak egy része, amire ígéretet tesz nektek. Bizony, Allah nem vezeti az igaz útra azt, aki mértéktelen hazudozó.

29. Ó népem! Tiétek ma a királyi uralom, ti vagytok a felülkerekedők a földön. Ám ki fog segíteni rajtunk Allah csapása ellen, ha elérkezne hozzánk?" A Fáraó azt mondta: „Én csak azt láttatom veletek, amit én [helyesnek] látok, és csupán a helyes útra vezetlek titeket."
30. És az, aki hívő lett, azt mondta: „Ó népem! Én bizony, féltelek titeket [egy olyan naptól], ami hasonló a [küldötteik ellen] összeszövetkezők napjához!
31. [A hozzáállásotok] olyan, mint amilyen Noé, Ád és Tamúd népeinek a hozzáállása [volt], és azoknak, akik utánuk [éltek]. És Allah nem akar igazságtalanságot a szolgáknak.
32. És ó népem! Bizony, féltelek titeket attól a naptól, amikor [az emberek] egymást szólongatják,
33. egy olyan naptól, amikor hátat fordítotok menekülve, [ám] nem lesz nektek védelmezőtök [aki megvédene] Allahtól, és akit Allah tévelygésbe visz, annak nincs vezetője [az igaz útra].

34. És korábban eljött már hozzátok József a világos bizonyítékokkal, ám ti kétségben maradtatok afelől, amit elhozott nektek, és amikor [utód nélkül] meghalt, azt mondtátok: 'Allah nem fog küldöttet küldeni őutána.' Ekképpen vezeti tévelygésbe Allah azt, aki mértéktelen kételkedő."
35. Akik vitába szállnak Allah jeleiről anélkül, hogy bizonyíték jött volna el hozzájuk. Nagyon gyűlöletes ez Allah előtt és azok előtt, akik hívők lettek. Ekképpen pecsételi le Allah minden fennhéjázó, hatalmaskodó szívét.

36. És azt mondta a Fáraó: „Ó Hámán! Építs nekem egy magas tornyot! Talán elérem az utakat,
37. Az ég útjait, hogy rátekinthessek Mózes istenére. És bizony, én úgy vélem, hogy ő hazug!" És ekképpen díszíttettek fel a Fáraónak a rossz tettei, és távol lett tartva az [Egyenes] Úttól. Ám a Fáraó fondorlata nem ment másba, mint veszendőbe.
38. És az, aki hívő lett, azt mondta: „Ó népem! Kövessetek engem, elvezetlek titeket a helyes útra!

39. Ó népem! Ez az evilági élet csupán [mulandó] élvezet. És bizony, a túlvilág az örök tartózkodás helye.
40. Aki rosszat cselekszik, azt nem illeti más fizetség, csupán ugyananynyi. Aki jótettet cselekszik, [legyen] akár férfi, akár nő, és hívő, az belép a Paradicsomba, ahol ellátásban részesül számadás nélkül.
41. És ó népem! Miért van az, hogy a megmenekülésre hívlak titeket, ti pedig a [Pokol-]tűzbe hívtok engem?
42. Arra hívtok engem, hogy hitetlenné váljak Allahhal szemben és olyan társisteneket állítsak [Allah] mellé, amelyekről nem rendelkezem tudással, én pedig a Méltóságteljeshez, a mindent Megbocsátóhoz hívlak titeket.
43. Nem kétséges, hogy akihez ti hívtok engem, az nem érdemli meg a fohászt, sem az evilágon, sem a túlvilágon, és [nem kétséges,] hogy Allahhoz lesz a visszatérésünk és hogy a mértéktelenek lesznek a [Pokol-]tűz lakói.
44. És emlékezni fogtok arra, amit mondok nektek, és Allahra bízom az ügyemet. Bizony, Allah belelát a szolgáiba."
45. És Allah megóvta őt annak a rosszától, ami fondorlatot szőttek [ellene]. És szörnyű gyötrelem kerítette körbe a Fáraó népét.
46. A [Pokol-]tűz elé lesznek állítva kora reggel és naplemente előtt [a sírjukban az Ítélet napjáig]. És azon a napon, amikor bekövetkezik az Óra, [az mondatik]: „Bocsássátok be a Fáraó népét a legsúlyosabb gyötrelembe!"

47. És [említsd meg azt], amikor érvelve szállnak majd vitába egymással a [Pokol-]tűzben! És az elnyomottak azt mondják azoknak, akik fennhéjáztak: „Bizony, mi a ti követőitek voltunk, hát tudtok-e számunkra egy részt is elhárítani a [Pokol-]tűzből?"
48. Akik fennhéjáztak, azt mondják: „Bizony, mi mindannyian benne vagyunk. Bizony, Allah már ítélkezett a szolgái között."
49. És akik a [Pokol-]tűzben vannak, azt mondják a Gyehenna őrzőinek: „Fohászkodjatok az Uratokhoz, hogy enyhítsen számunkra [akárcsak] egyetlen napot a gyötrelemből!"
50. [A Gyehenna őrzői] azt mondják: „Hát nem jöttek el hozzátok a küldötteitek a világos bizonyítékokkal?" Azt mondják: „Dehogynem!" Azt mondják [az őrzők]: „Fohászkodjatok hát [magatokért]!" És a hitetlenek fohásza nincs máshol, mint tévúton.

51. Bizony, Mi megsegítjük a küldötteket és azokat, akik hívők lettek, az evilági életben és [a Feltámadás] napján, amikor előállnak a tanúk.
52. Azon a napon, amikor nem használ az igazságtalanoknak a mentegetőzésük. És nekik átok jár és a legrosszabb lakhely illeti őket.

53. És bizony, útmutatást adtunk korábban Mózesnek, és Izrael fiainak adtuk örökül az Írást (a Tórát).
54. Útmutatásként és emlékeztetésként az értelemmel bíróknak.
55. Legyél hát türelmes! Bizony, Allah ígérete igaz. És kérj megbocsátást a bűnödért! És magasztalt az Urad az Őt illető hálatelt dicsérettel, naplemente előtt és hajnalban!
56. Bizony, akik vitába szállnak Allah jeleiről anélkül, hogy bizonyíték jött volna el hozzájuk, azoknak a keblében csak fennhéjázás van, de nem fogják elérni azt (Allah jeleinek megcáfolását). Keress hát Allahnál menedéket! Bizony, Ő a mindent Halló, a mindent Látó.
57. Az egek és a föld megteremtése bizony nagyobb, mint az emberek teremtése, ám a legtöbb ember nem rendelkezik tudással.
58. És nem egyenlők egymással a vak és a látó, és azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, [ők] sem egyenlőek a rosszat tevővel. Mily kevéssé okultok [az intésből].

59. Bizony, az Óra biztosan el fog jönni, nem férhet hozzá kétség! Ám a legtöbb ember nem hisz.
60. És azt mondta az Uratok: „Fohászkodjatok hozzám és én meghallgatlak titeket! Akik fennhéjázóan [elfordulnak] a Nekem való szolgálattól, azok alázatosan fognak a Gyehennába menni."

61. Allah az, aki az éjszakát arra rendelte nektek, hogy abban nyugalomra leljetek, és a nappalt arra, hogy láthatóvá tegye [a dolgokat]. Bizony, Allah kegyes az emberek iránt, azonban a legtöbb ember nem hálás.
62. Íme, Ő Allah, a ti Uratok. [Ő] minden dolog Teremtője. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Hogyan lehettek hát eltérítve [az igazságtól]?
63. Ekképpen lettek eltérítve [az igazságtól] azok, akik tagadták Allah jeleit.

64. Allah az, aki a földet tartózkodás [helyévé] tette nektek és az eget építménnyé, és megformázott titeket, és a legjobb formát adta nektek, és mindenféle jó dologgal látott el titeket. Íme, Ő Allah, a ti Uratok. Áldassék hát Allah, a teremtmények Ura!
65. Ő az élő. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Fohászkodjatok hát Hozzá őszinte odaadással szentelve Neki a vallás [gyakorlását]! A hálatelt dicséret Allahot illeti, a teremtmények Urát!
66. Mondd [ó Mohamed]: „Megtilttatott nekem az, hogy azokat szolgáljam, akikhez ti Allah helyett fohászkodtok, miután világos bizonyítékok érkeztek hozzám az Uramtól. És parancsot kaptam, hogy vessem alá magam a teremtmények Urának!"

67. Ő az, aki megteremtett titeket porból, aztán [megtermékenyült] cseppből, aztán vérrögből, aztán gyermekként hoz elő titeket, hogy aztán érett korba lépjetek, és hogy utána öregekké váljatok – ámbár van közöttetek olyan, aki már korábban elszólíttatik [Allahoz] – és hogy elérjetek egy megszabott határidőt; és hátha éltek az eszetekkel.
68. Ő az, aki életre kelt és halálba küld. És ha egy dolgot elrendel, akkor csupán annyit mond annak: „Legyél!" – és az van.

69. Vajon nem jutott tudomásodra azoknak [a híre], akik vitába szállnak Allah jeleiről? Hogyan fordíthatják el őket [a hittől]?
70. Akik meghazudtolják az Írást (a Koránt) és azt, amivel elküldtük a küldötteinket, azok meg fogják majd tudni [annak a következményét],
71. Amikor bilincsek lesznek a nyakukon és láncok, belehurcoltatnak
72. [A Pokol-tűz] forrásban lévő vízébe, majd a tűzben lesznek égetve.
73. Aztán az lesz mondva nekik: „Hol vannak azok, akiket társistenként állítottatok
74. Allah mellé?" Azt fogják mondani: „Eltűntek tőlünk. Sőt! Nem fohászkodtunk korábban semmihez!" Így viszi tévelygésbe Allah a hitetleneket.
75. Ez [azért történt] veletek, mert jogtalanul örvendeztetek a földön, és mert kevélyek voltatok.
76. Lépjetek hát be a Gyehenna kapuin, [hogy] örökké ott maradjatok! Milyen nyomorúságos is a fennhéjázók otthona!

77. Legyél hát türelmes [ó Mohamed]! Bizony, Allah ígérete igaz. Akár megmutatjuk neked annak egy részét, amit megígértünk nekik, akár [még előtte] magunkhoz szólítunk téged – Hozzánk lesz a visszatérésük.

78. És már teelőtted is küldtünk küldötteket. Vannak közöttük, akiknek a történetét már elbeszéltük neked, ám vannak közöttük [olyanok is,] akiknek a történetét nem beszéltük el neked. És egy küldött sem hozhatott jelet, csak Allah engedelmével. És ha eljön Allah parancsa, akkor a döntés az igazság szerint történik, és akkor vesztesek lesznek a hamisságot követők.

79. Allah az, aki megalkotta számotokra a jószágokat, hogy azok közül legyenek olyanok, amelyeken utazhattok, és olyanok, amelyeket megehettek.
80. És sok haszon van abban számotokra, és hogy elérjétek azt a szükséget (a nehezen elérhető úti célt), amely a kebletekben van (amire vágytok), és azokon és a hajókon hordoztattok.
81. És [Allah] megmutatja nektek a jeleit. Allah melyik jelét akarjátok hát tagadni?
82. Hát nem járták-e be a földet, és nézték meg, milyen végre jutottak azok, akik előttük éltek? [Azok] többen voltak náluk és erősebbek [voltak] és több [maradandó] nyomot hagytak hátra a földön. De nem használt nekik az, amit szereztek [amikor elérte őket Allah büntetése].
83. Így, miután eljöttek hozzájuk a küldöttek a világos bizonyítékokkal, [elutasították azokat, és] örvendeztek annak a tudásnak, ami a birtokukban volt. És körbekerítette őket az [a büntetés], amiből gúnyt űztek.
84. És miután meglátták a csapásunkat, azt mondták: „Egyedül Allahban hiszünk és hitetlenek lettünk azzal szemben, amit társistenként állítottunk [Allah mellé].”
85. Ám nem használt már nekik az ő hitük, miután meglátták a mi csapásunkat. Ez Allah [által elrendelt] törvényszerűség, [amely] már végbement a szolgáit illetően. És akkor vesztesek lesznek a hitetlenek.

41. Részletesen kifejtettek (Fusszilat)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Há-Mím.
2. [A Korán] lebocsátása a Könyörületes és az Irgalmas [Allahtól] van.
3. Olyan Írás ez, amelynek a jelei (idézetei) részletesen kifejtettek, arab nyelvű Koránként egy olyan népnek, akik rendelkeznek tudással.
4. Örömhír-hozóként és figyelmeztetőkként. A legtöbbjük azonban elfordul, és így ők nem hallják meg [az intő szót].
5. És azt mondták: „A szívünk lepelben van azzal szemben, amire hívsz minket [ezért nem fogadja be], és a fülünkben pedig süketség van, és köztünk és közted függöny van. Cselekedj hát [a hited szerint], mi is úgy cselekszünk!"
6. Mondd [ó Mohamed]: „Én csupán egy hozzátok hasonló ember vagyok. Az sugalltatik nekem [kinyilatkoztatásként], hogy a ti istenetek Egy Isten. Járjatok hát az Egyenes úton, ami Őhozzá vezet, és kérjetek megbocsátást [Tőle]!" És jaj azoknak, akik társisteneket állítanak [Allah mellé],
7. Akik nem adják meg a kötelező adományt, és ők [azok, akik] nem hisznek a túlvilágban.
8. Bizony, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, azoknak meg nem szűnő fizetség lesz a részük.

9. Mondd: „Vajon ti valóban nem hisztek abban, aki két nap alatt teremtette a földet, és vetélytársakat helyeztek mellé [az imádatban]? Ő a teremtmények Ura!"
10. És szilárdan rögzítetteket (hegyeket) helyezett rá (a földre), amelyek föléje [magasodnak], és megáldotta azt és megszabta azon az élelmüket [az előző két nappal együtt] négy egyenlő nap alatt – [ez a válasz] azoknak, akik kérdeznek [a föld teremtéséről].
11. Aztán az ég felé fordult, amikor az még füst volt, és azt mondta annak és a földnek: „Jöjjetek önszántatokból, vagy akaratotok ellenére!"

Azok ketten azt mondták: „Eljöttünk önszántunkból [hogy az ember rendelkezhessen velünk].”

12. És úgy rendelkezett [az egek felől], hogy hét égbolt legyen két nap alatt, és elrendelte mindegyik égnek a dolgát. És lámpásokkal díszítettük a legalsó égboltot – és őrzésképpen [a sátánok ellen]. Mindez a Méltóságteljes, a Mindentudó elrendelése.

13. És ha elfordulnak, akkor mondd: „Figyelmeztetlek titeket egy olyan villámcsapásra, mint amilyen villámcsapás [sújtotta] Ádot és Tamúdot!”
14. [Említsd meg] amikor [egymás után] eljöttek hozzájuk a küldötteik, előttük és mögöttük [azt mondván, hogy]: „Ne szolgáljatok mást, csak Allahot!” Azt mondták: „Ha Urunk [úgy] akarta volna, akkor bizony angyalokat bocsátott volna le. Bizony, mi nem hiszünk abban, amivel el lettetek küldve.”
15. Ami Ádot illeti, ők jogtalanul fennhéjáztak a földön, és azt mondták: „Ki erősebb nálunk?” Nem látták-e, hogy Allah, aki teremtette őket, erősebb náluk? És tagadták a mi jeleinket.
16. És süvítő, tomboló szelet küldtünk rájuk vészterhes napokon, hogy már az evilági életben megízleltessük velük a megszégyenítés gyötrelmét. És bizony, a túlvilág gyötrelme még megszégyenítőbb, és ők nem lesznek megsegítve.
17. Ami pedig Tamúdot illeti, hát megmutattuk nekik az igaz utat, ám ők előnyben részesítették a vakságot az útmutatással szemben. És [akkor] megalázó gyötrelem villámcsapása ragadta meg őket azért, amit szereztek.
18. És mi megmentettük azokat, akik hittek és istenfélelmet tanúsítottak.

19. És [említsd meg] azt a napot, amikor Allah ellenségei összegyűjtetnek majd a [Pokol-]tűzhöz, és ők [ott] sorba állíttatnak!
20. Amikor végül odaérkeznek, a hallásuk, a látásuk és a bőrük tesz tanúbizonyságot ellenük arról, ami [rosszat] cselekedtek [az evilágon].
21. És azt mondják a bőrüknek: „Miért tanúskodtatok ellenünk?” Azok azt mondják: „Allah bírt szóra minket, aki mindent szóra bírt.” És Ő teremtett meg titeket első alkalommal és Hozzá lesztek visszavitetve.

22. És nem [attól tartva] követtétek el leplezve [a bűnöket], hogy tanúbizonyságot fog tenni ellenetek a hallásotok, a látásotok és a bőrötök, hanem azt véltétek, hogy Allahnak nincsen tudomása sok olyanról, amiket cselekszetek.
23. És eme vélekedésetek, amelyet Uratokról véltetek, vitt titeket pusztulásba és a vesztesek közül valóvá váltatok.
24. És ha türelmet tanúsítanak, akkor is a [Pokol-]tűz az ő lakhelyük! És ha lehetőséget kérnek a mentegetőzésre, akkor ők nem fognak azok közé tartozni, akiknek elfogadtatnak a mentségei.

25. És olyan társakat adtunk mellékük, akik feldíszítették számukra azt, ami előttük van [az evilági életből], és ami mögöttük van [a túlvilágból]. És jogossá vált velük szemben a [büntetésről szóló] szó, akárcsak [azokkal] a dzsinnek és az emberek közül való közösségekkel szemben, akik eltávoztak [már az élők sorából]. Bizony, ők vesztesek voltak [mindannyian].
26. És azt mondták [egymásnak] azok, akik hitetlenné váltak: „Ne hallgassatok erre a Koránra, és zajongjatok [a recitálása] közben, hátha ti lesztek a felülkerekedők!"
27. És bizony, szörnyű gyötrelmet fogunk megízleltetni azokkal, akik hitetlenné váltak, és bizony, a legrosszabb cselekedeteik szerint adjuk meg nekik a fizetségüket.
28. Ez Allah ellenségeinek a fizetsége, [ami] a [Pokol]-tüze. Örök lakhelyük lesz abban fizetségül azért, amiért tagadták a jeleinket.
29. És azt mondják azok, akik hitetlenné váltak: „Urunk! Mutasd meg nekünk azokat, akik tévelygésbe vittek minket a dzsinnek és emberek közül, hogy a lábunk alá tegyük őket, hogy ők legyenek a legalantasabbak!"

30. Bizony, akik azt mondják: „Allah az Urunk!", majd az egyenes úton járnak, azokhoz leereszkednek az angyalok [a halálukkor, azt mondván]: „Ne féljetek, és ne [is] szomorkodjatok, és fogadjatok örömhírt a Paradicsomról, amelyre ígéretet kaptatok!
31. Mi vagyunk a pártfogóitok az evilági életben és a túlvilágon. És azt fogtok ott kapni, amit ti magatok megkívántok, és azt fogtok ott kapni, amit csak kértek.
32. [A] Megbocsátótól és Megkönyörülőtől származó szálláshelyül."

33. És ki az, aki szebb beszédű annál, [mint] aki Allahhoz hív és jótetteket cselekszik és azt mondja: „Bizony, én azok közé tartozom, akik alávetik magukat [Allahnak]!”
34. És nem egyenlő a jótett a rossz tettel. Hárítsd el [a rosszat] azzal, ami jobb, és íme, az, aki között és közted ellenségesség volt, olyan [lesz] mintha egy közeli barát lenne!
35. És ez nem adatik meg [másnak], csak azoknak, akik türelmesek, és nem adatik meg [másnak], csak a hatalmas részesedés birtokosának [az evilági és túlvilági boldogságból].
36. És ha gonosz sugallat sugalltatik neked a sátán részéről, akkor kérj menedéket Allahtól! Bizony, Ő Mindent Halló, Mindentudó.

37. Az Ő jelei közé tartozik az éjszaka és a nappal és a Nap és a Hold. Ne boruljatok le se a Nap előtt, se a Hold előtt! Boruljatok le Allah előtt, aki megteremtette ezeket, ha valóban Őt szolgáljátok!
38. És ha fennhéjáznak, hát azok, akik a te Uradnál vannak (az angyalok) [fáradhatatlanul] magasztalják Őt éjszaka és nappal, és ők nem unnak bele.
39. És az Ő jelei közé tartozik az, hogy kiszáradtnak látod a földet. Amikor azonban vizet bocsátunk le rá, megrezzen és megduzzad. Bizony, aki életre kelti azt, az életre kelti a halottakat [is]. Bizony, Ő minden dologra kiterjedő hatalmú.

40. Bizony, akik gyalázattal illetik a jeleinket (a Koránt), azok nincsenek rejtve előlünk. Vajon annak jobb-e, aki a Pokol tüzébe vettetik, vagy annak, aki a Feltámadás Napján biztonságban jön elő? Cselekedjétek azt, amit akartok! Bizony, Ő látja [mindazt], amit cselekszetek.
41. Bizony, akik nem hisznek az Emlékeztetőben (a Koránban), miután az eljött hozzájuk [azok meg lesznek büntetve]. És bizony, ez egy Méltóságteljes Írás!
42. Nem férhet hozzá hamisság sem elölről, sem hátulról; [annak] lebocsátása a Bölcs és Dicséretreméltó [Allahtól van].
43. [Ó Mohamed!] Nem mondanak neked [a hitetlenek] mást, mint amit már teelőtted mondtak a küldötteknek. Bizony, a te Urad a megbocsátás Birtokosa, és a fájdalmas büntetés Birtokosa.

44. És ha nem-arab Koránná tettük volna azt, akkor bizony azt mondanák: „Miért nem lettek a jelei részletesen kifejtve?" Hogyan lehetne [a Korán nyelve] nem-arab, holott [a próféta nyelve] arab?" Mondd: „Ez azok számára, akik hisznek, útmutatás és gyógyulás. Akik azonban nem hisznek, azoknak süketség van a fülükben, és az vakság számukra. Ők [olyanok, mint] akiket távolról szólítanak (de nem hallják azt, és nem is látják azt)."

45. És bizony, odaadtuk Mózesnek az Írást (a Tórát), majd [rögtön] összekülönböztek abban. És ha nem lett volna korábban [a büntetés késleltetéséről] egy szó Uradtól, akkor bizony döntés hozatott volna közöttük. De bizony ők elbizonytalanító kétségben vannak azzal kapcsolatban.
46. Aki jótettet cselekszik, a maga hasznára [teszi azt], aki pedig rosszat tesz, a maga kárára [teszi azt]. És az Urad nem igazságtalan a szolgákkal (a teremtményekkel).

47. [Ő az,] akire tartozik az Óra tudása. És nem jön ki egyetlen termés sem a burkából és egyetlen nőstény sem esik teherbe, vagy szül anélkül, hogy Ő ne tudná. És azon a napon, amikor [így] szólítja őket: „Hol vannak [azok, akikről azt állítottátok, hogy] társistenek Mellettem?", akkor azt mondják: „Kijelentjük neked, hogy nincs közöttünk egyetlen tanú sem [a társistenségükre]."
48. És eltűntek tőlük azok, akikhez korábban fohászkodtak. És [megbizonyosodva] vélték, hogy nincs számukra menekülési hely.

49. Az ember nem un bele abba, hogy [az evilági] jóért fohászkodjon, ám ha rossz éri, akkor kétségbeeső és reményvesztett.
50. És ha megízleltetjük vele a könyörületünket az után, hogy baj érte őt, bizonyosan azt mondja: „Ez megillet engem, és én nem vélem, hogy az Óra (a Feltámadás) [be fog következni]. És bizony, ha Uramhoz vitetek vissza, akkor bizonyára a legjobb [jutalomban] lesz részem Nála." Bizony, Mi hírül adjuk azoknak, akik hitetlenné váltak, hogy mit cselekedtek és bizony, súlyos gyötrelmet ízleltetünk meg velük.

51. És amikor jótéteményben részesítjük az embert, az [hálátlanul] elfordul és [öntelten] oldalazva távozik. És amikor rossz éri, akkor hosszasan fohászkodik.
52. Mondd: „Vajon mit gondoltok? Ha ez [a Korán] valóban Allahtól van, és ti nem hisztek benne, [akkor közöljétek velem,] ki tévelygőbb annál, mint aki messzemenő ellentétben van!"

53. Meg fogjuk mutatni nekik a Jeleinket a horizontokon, és saját magukban, amíg nyilvánvalóvá nem válik számukra, hogy az (a Korán) az igazság. Hát nem elegendő Uraddal kapcsolatban, hogy Ő minden dolog felett tanú?
54. Lám, ők bizony kétségben vannak az Urukkal való találkozásuk felől. Lám, Ő bizony minden dolgot körülvesz [a tudásával].

42. A tanácskozás (as-Súra)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Há-Mím.
2. Ain-Szín-Qáf.
3. Ekképpen sugallja a Méltóságteljes és a Bölcs Allah [a kinyilatkoztatást] neked [ó Mohamed], és azoknak [is így sugallta], akik előtted [éltek].
4. Övé mindaz, ami az egekben és ami a földön van, és Ő a Magasságos, a Hatalmas.
5. Csaknem szétrepednek az egek egymás felett, és az angyalok magasztalják Urukat az Őt illető hálatelt dicsérettel, és megbocsátást kérnek azok számára, akik a Földön vannak. Lám, bizony Allah az, aki a Megbocsátó, a Könyörületes.
6. És akik Őhelyette más pártfogót tesznek meg maguknak, azok felett Allah [az] őrző, és te nem vagy a védelmezőjük.

7. És ekképpen sugalltunk neked egy arab nyelvű Koránt, hogy figyelmeztesd vele a települések anyavárosát (Mekkát), és azokat, akik körülötte élnek, és hogy figyelmeztess a Gyülekezés napjára, amelyhez kétség nem férhet. Egy részük a Paradicsomban lesz, egy másik részük pedig a Lángoló [Pokol-tűzben].
8. És ha Allah úgy akarta volna, akkor egyetlen közösséggé tette volna őket, ám Ő azt bocsát be a könyörületébe, akit akar. Az igazságtalanoknak pedig nem lesz sem pártfogójuk, sem segítőjük.
9. Vagy talán Rajta kívül más pártfogókat tettek meg maguknak? Ám Allah az, aki [egyedüli] Pártfogó, és Ő kelti életre a halottakat, és Ő mindenre kiterjedő hatalmú.
10. És ha valamivel kapcsolatban nézeteltérés van közöttetek, annak eldöntése Allahra tartozik. Íme, Ő Allah, az én Uram! Őrá hagyatkozom és Hozzá térek vissza megbánással.
11. [Allah] az egek és a föld Létrehozója. Saját magatokból teremtett nektek házastársakat, és a jószágokból is [létrehozott] párokat.

Megsokasít titeket ezáltal. Nincs semmi, ami Hozzá hasonló lenne, és Ő a mindent Halló, a mindent Látó.

12. Övé az egek és a föld kulcsai. Kiterjeszti az ellátását annak, akinek akarja, és szűkössé teszi [másoknak]. Bizony, Ő minden dologról tudomással bír.

13. [Allah] azt rendelte el nektek a vallás terén, amit meghagyott Noénak, és amit [kinyilatkoztatásként] sugalltunk neked [ó Mohamed], és amit meghagytunk Ábrahámnak, Mózesnek és Jézusnak: „Tartsátok be a vallás [előírásait] és ne szakadjatok szét [csoportokra] azt illetően!" Nehéz az [Allah mellé] társisteneket állítók számára az, amire hívod őket. Allah azt választja ki Magának [küldötteként], akit akar, és azt vezeti Magához, aki bűnbánattal tér vissza [Hozzá].
14. És nem szakadtak szét [különböző csoportokra az Allah mellé társistent állítók] csak azután, hogy eljött hozzájuk a tudás, az egymás iránti irigység miatt. És ha nem lett volna korábban [a büntetés késleltetéséről] egy szó Uradtól, akkor bizony döntés hozatott volna közöttük. És bizony azok, akik utánuk örökül kapták az Írást (a Tórát és az Evangéliumot), elbizonytalanító kétségben vannak azzal kapcsolatban.
15. Ehhez [a valláshoz] hívj hát [ó Mohamed], és járj az Egyenes úton, miként arra parancsot kaptál, és ne kövesd az ő kényüket! És mondd: „Hiszek [mind]abban, amit Allah lebocsátott az Írások közül. És parancsot kaptam arra, hogy igazságot tegyek köztetek. Allah a mi Urunk és a ti Uratok. A mi cselekedeteink [felelőssége] a miénk, és a ti cselekedeteitek [felelőssége] pedig a tiétek. Nincs helye vitának köztünk és köztetek! Allah összegyűjt majd minket. És Hozzá lesz a végcél."

16. De akik érvelve szállnak vitába Allahról, miután már hallgattak Rá [és aszerint cselekedtek], azoknak megcáfoltatott (érvénytelen) az érvelése Uruk előtt, és [Allah] haragvása sújtja őket, és nekik szigorú gyötrelem jár.
17. Allah az, aki lebocsátotta az Írást az Igazsággal és az [igazságos] Mérleggel. És mi tudathatná veled, lehet, hogy az Óra már közel van!

18. Siettetnék [a bekövetkezését] azok, akik nem hisznek benne, ám akik hisznek, azok meg vannak rémülve tőle és tudják, hogy az az igazság. Lám, bizony, akik kételkednek az Órában, azok az igaz úttól messze járó tévelygésben vannak.
19. Allah Kíméletes a szolgáihoz. Annak ad ellátást, akinek akar, és Ő az Erős, a Méltóságteljes.

20. Aki a túlvilág termését (jutalmát) akarja [tetteivel elérni], annak gyarapítjuk a termését (tettei jutalmát). Aki azonban az evilág termését akarja [elérni tetteivel], annak adunk abból, de a túlvilágon nem lesz részesedése [a jutalomból].
21. Vagy vannak nekik társisteneik [Allah mellett], akik olyat rendeltek el nekik a vallás terén, amire Allah nem adott engedélyt? És ha nem hangzott volna el [Allahtól] a döntés szava [a büntetés idejéről], akkor már ítélet hozatott volna közöttük. És bizony, az igazságtalanoknak fájdalmas gyötrelem jár.
22. Láthatod majd, amint az igazságtalanok megrémülnek attól [a büntetéstől], amit szereztek [tetteik által], amikor az lesújt rájuk. Akik azonban hisznek és jótetteket cselekszenek, azok a [Paradicsom] Kertjeiben [virágzó] réteken lesznek, és az jár nekik Uruknál, amit csak akarnak. Ez a nagy kegy.

23. Ez az, amit örömhírül ad Allah [azoknak] a szolgáinak, akik hisznek és jótetteket cselekszenek. Mondd [ó Mohamed]: „Nem kérek ezért fizetséget tőletek, csupán azt a szeretetet, ami [szokásos] a rokonok között." És aki jót cselekszik, azt még több jósággal gyarapítjuk. Bizony, Allah Megbocsátó, Hálás.
24. Vagy pedig azt mondják: „Hazugságot talált ki Allah ellen." Ha Allah úgy akarja, lepecsételi a szívedet. Allah azonban eltörli a hamisságot és valóra váltja az Igazságot a szavai által. Bizony, Neki tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.
25. És Ő az, aki elfogadja szolgáitól a bűnbánatot és elnézi a rossz tetteket, és tudomása van arról, mit tesztek.

26. És hallgatnak Reá azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, Ő pedig gyarapítja őket [jutalomban] az Ő kegyéből. És a hitetleneknek szigorú gyötrelem jár.

27. És ha Allah kiterjesztené az ellátást a szolgáinak, akkor zsarnokságot követnének el a földön. Ám Ő mértékkel bocsátja le [az ellátásból], amit csak akar. Bizony, Ő jól ismeri és átlátja a szolgáit.
28. És Ő az, aki lebocsátja a záporesőt, miután [az emberek] már elvesztették a reményt, és kiterjeszti az Ő könyörületét. Ő a Pártfogó, a Dicséretreméltó.
29. És az Ő jelei közé tartozik az egek és a föld teremtése, és mindazon mozgó [élőlény teremtése], amelyet szétszórt mindkettőben. És hatalmában áll összegyűjteni őket, amikor csak akarja.
30. És bármi csapás ér titeket, hát [az] amiatt [történik], amit a kezetek elkövetett, de [Allah] sok mindent elnéz.
31. És ti nem fogjátok [semmiben] megakadályozni [Allahot] a földön, és nincs nektek Allah helyett pártfogótok, sem segítőtök.

32. És az Ő jelei közé tartoznak a tengeren sietve haladó hajók, amelyek hegyekhez hasonlóak.
33. Ha akarja, lecsendesíti a szeleket és akkor mozdulatlanok maradnak a [tenger] színén. Bizony, jelek vannak ebben mindenki számára, aki [mindig] türelmes és hálás.
34. Vagy elsüllyeszti azokat azért, amit ők elkövettek, de [Allah] sok mindent elnéz.
35. És tudni fogják azok, akik vitába szállnak a Mi jeleinkről, hogy nincs számukra menekülési hely.

36. És bármi adatott nektek, az csupán az evilági élet [mulandó] élvezete. Ám ami Allahnál van, az jobb és maradandóbb azoknak, akik hisznek és Urukra hagyatkoznak,
37. És akik elkerülik a legnagyobb bűnöket és a förtelmességeket, és amikor megharagszanak, akkor ők megbocsátanak,

38. És akik hallgatnak Urukra, és megtartják az imádkozást, és ügyeik egymás közötti tanácskozás [által kerülnek eldöntésre], és adakoznak abból, amivel elláttuk őket,
39. És akik segítenek magukon (megvédik magukat), ha zsarnokság sújtja őket.
40. Egy rossz tett fizetsége egy hozzá hasonló rossz tett. Aki azonban elnéz (megbocsát) és kibékít, annak a jutalma Allahnál van. Bizony, Ő nem szereti az igazságtalanokat.
41. És akik saját maguk védelmére kelnek, miután igazságtalanság [érte őket], azokkal szemben nincs mód [a számonkérésre].
42. Csak azokkal szemben van mód [a számonkérésre], akik igazságtalanságot követnek el az emberek ellen és jogtalanul zsarnokoskodnak a földön. Azoknak fájdalmas büntetés jár.
43. Ha valaki türelmet tanúsít és megbocsát, nos bizony, ezek az elszántságot [követelő] dolgok közé tartoznak.

44. És akit Allah tévelygésbe visz, annak nem lesz pártfogója, azután [hogy Allah magára hagyta]. És láthatod majd, amint az igazságtalanok azt mondják, amikor a büntetést meglátják: „Vajon van-e [számunkra] mód a visszatérésre [az evilágba]?"
45. És láthatod őket, amint a [Pokol-tűz] elé állíttatnak, lesújtva a megalázottságtól, miközben a szemük sarkából nézik [azt]. És azok, akik hisznek, azt mondják: „Bizony, azok a vesztesek, akik elveszítik (kárhozatba taszítják) magukat és a családjukat a Feltámadás Napján." Lám, bizony, az igazságtalanok állandó gyötrelemben lesznek.
46. És nem lesznek pártfogóik, akik Allahon kívül segítenék őket. És akit Allah tévelygésbe visz, annak a számára nincs mód [eljutni az igazságra, és bejutni a Paradicsomba].

47. Hallgassatok az Uratokra, mielőtt eljön egy olyan nap, amelyet Allah nem fog elhárítani! Azon a napon nem lesz számotokra menedékhely, és nem lesz számotokra [mód] a tagadásra.
48. És [ne legyél szomorú amiatt,] ha elfordulnak, [mert] nem azért küldtünk el téged [ó Mohamed], hogy őrzőjük legyél! A te felada-

tod csupán az [üzenet-]átadás. És bizony, amikor Tőlünk származó könyörületet ízleltetünk meg az emberrel, akkor örvendezik annak. Ha azonban valami rossz sújtja őket azért, amit a kezük elkövetett, akkor bizony az ember hálátlan.

49. Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett. Azt teremt, amit akar. Lánygyermeket ajándékoz annak, akinek akar, és fiúgyermeket ajándékoz annak, akinek akar,
50. Vagy különböző nemű gyermekeket, fiúkat és lányokat ajándékoz, és meddővé teszi azt, akit akar. Bizony, Ő Mindentudó, Mindenható.

51. És lehetetlen egy embernek, hogy Allah beszéljen vele, csakis sugallat által, vagy függöny mögül, vagy úgy, hogy küldöttet (angyalt) küld, aki [a kinyilatkoztatást átadva] sugallja neki, az Ő engedelmével azt, amit Ő akar. Bizony, Ő Magasságos, Bölcs.
52. És ekképpen sugalltunk neked egy lelket (a Koránt) a mi parancsunkból. [Ezelőtt] nem volt ismereted arról, hogy mi az Írás, sem arról, hogy mi a hit. De fénnyé tettük azt (a Koránt), amivel szolgáink közül azt vezetjük az igaz útra, akit akarunk. És bizony, te [ó Mohamed] az Egyenes Útra vezetsz!
53. Allah útjára, akié mindaz, ami az egekben és ami a földön van. Lám, Allahhoz térnek vissza az ügyek [elszámoltatásra].

43. Az ékességek (az-Zukhruf)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Há-Mím.
2. A nyilvánvaló Írásra!
3. Bizony, Mi arab [nyelvű] Koránná tettük azt, hátha éltek az eszetekkel.
4. És bizony, ez (a Korán) az Ősírásban van Nálunk, [és] bizony [az] magasztos, [és] bölcs.
5. Vajon forduljunk el tőletek, felhagyván az Emlékeztető (a Korán) [lebocsátásával amiatt], hogy ti egy mértéktelen nép vagytok?
6. És hány prófétát küldtünk [már] a hajdanvoltakhoz!
7. És egyetlen próféta sem jött el hozzájuk anélkül, hogy ne űztek volna gúnyt belőle.
8. Mi pedig olyan [népeket] pusztítottunk el, amelyek erősebbek voltak őnáluk [az ellenség] megragadását illetően. És elmúlt már a hajdanvoltak példája.

9. És ha megkérdeznéd őket, hogy ki teremtette az egeket és a földet, bizonyosan azt mondják: „A Méltóságteljes és Mindentudó teremtette azokat."
10. [Ő az,] aki a földet egyengetetté tette számotokra, és utakat helyezett el nektek rajta, hátha útra leltek [az utazásotok során].
11. És [Ő az,] aki az égből vizet bocsátott le [megszabott] mértékkel, és feltámasztottuk általa a halott helységet. Ekképpen lesztek [majd] előhozatva [a sírotokból].
12. És [Ő az,] aki megteremtette az összes párt, és hajókat és jószágokat adott nektek, amelyeken utazhattok,
13. Hogy elhelyezkedhessetek a hátukon, aztán megemlékezhessetek Uratok kegyéről, amikor elhelyezkedtek rajtuk, és mondjátok [azt, hogy]: „Magasztaltassék az, aki szolgálatunkra rendelte ezt. És mi képtelenek lettünk volna erre.

14. És bizony, mi az Urunkhoz térünk vissza."
15. És [a hitetlenek] Neki tulajdonították [leszármazottaiként] a szolgáinak egy részét. Bizony, az ember nyilvánvalóan hálátlan.
16. Vajon [Allah] leánygyermekeket tett meg magának abból, amit teremt, titeket pedig fiúgyermekekkel tüntetett ki?
17. És amikor valamelyiküknek [leánygyermek születéséről] adnak örömhírt – olyasvalakiről, akit a Könyörületesnek tulajdonított – az arca elsötétülve marad, miközben leplezi [a bánatát].
18. Vajon hát olyasvalakit [tulajdonítanak Neki], aki ékszerek között neveltetik és aki a vita [hevében] nem tudja magát világosan kifejezni?
19. És az angyalokat, akik a Könyörületes szolgái, nőneműekké tették meg. Vajon tanúi voltak a teremtésüknek? A tanúvallomásuk fel lesz jegyezve és kérdőre lesznek vonva [a Feltámadás Napján].
20. És azt mondják: „Ha a Könyörületes úgy akarta volna, nem szolgáltuk volna őket." Nincs nekik arról tudásuk. Ők csupán találgatnak.
21. Vagy Írást adtunk nekik azelőtt [a Korán előtt], és amihez ők ragaszkodnak?
22. De nem! Azt mondják: „Bizony, Mi atyáinkat egy közösség [szabályait követve] találtuk, és bizony, mi az ő nyomdokaikban járva lelünk az [igaz] útra."
23. És ekképpen [volt]. Nem küldtünk teelőtted egy városba sem figyelmeztetőt anélkül, hogy annak jólétben dúskálói ne mondták volna azt: „Bizony, mi atyáinkat egy közösség [szabályait követve] találtuk, és bizony, mi az ő nyomdokaikban járunk."
24. Azt mondta [az egyik figyelmeztető]: „Még akkor is, ha jobb útmutatással jöttem hozzátok, mint amiben atyáitokat találtátok?" Azt mondták: „Bizony, mi nem hiszünk abban, amivel el lettetek küldve."
25. Mi pedig elégtételt vettünk rajtuk. És nézd meg, milyen végre jutottak azok, akik meghazudtolták [a küldötteket]!

26. És [említsd meg azt], amikor Ábrahám azt mondta az apjának és a népének: „Bizony, én elhatárolom magamat attól, amit imádtok,
27. Kivéve azt, aki létrehozott engem, és bizony, Ő fogja nekem megmutatni [az igaz] utat."
28. És maradandó szóvá tette ezt (az egyistenhit megvallását) az utódai

közt, hátha visszatérnek [ehhez].
29. De nem! [Annak ellenére, hogy nem tértek vissza,] élvezetekben részesítettem őket és atyáikat, míg el nem jött hozzájuk az igazság (a Korán) és egy nyilvánvaló küldött.
30. És amikor eljött hozzájuk az igazság (a Korán), azt mondták: „Ez varázslat, és mi bizony nem hiszünk benne."
31. És azt mondták: „Miért nem bocsáttatott le a Korán egy hatalmas [rangú] emberre a két város [egyikéből]?"
32. Vajon ők osztják el Urad könyörületét? Mi osztottuk el közöttük a megélhetésüket az evilági életben, és emeltünk egyeseket közülük a többiek fölé fokozatokkal, hogy néhányan közülük szolgálatukba fogadjanak másokat. Ám Urad könyörülete jobb, mint amit összegyűjtenek.
33. És ha nem lenne az, hogy az emberek [a csábító földi javak miatt] egyetlen közösséggé válnának [a hitetlenség köré gyűlve], akkor azoknak, akik nem hisznek a Könyörületesben, ezüst tetőket adtunk volna a házaikhoz és lépcsőket, amelyeken felmennek,
34. És házaikhoz [ezüst] kapukat, és ágyakat, amelyekre dőlve fekszenek,
35. És [további] ékességeket. Ám mindez csupán az evilági élet [mulandó] élvezete, és a túlvilág [örömei] az Uradnál az istenfélőknek [vannak fenntartva].

36. És aki elfordul a Könyörületesről való megemlékezéstől, amellé egy sátánt rendelünk, aki az ő kísérője lesz.
37. És bizony, ők (a sátánok) távol tartják őket az [igaz] úttól, és [közben] azt gondolják, hogy az [igaz] útra leltek.
38. Amikor aztán eljön Hozzánk, azt mondja [a sátánnak]: „Bárcsak akkora [távolság] lenne közöttem és közötted, mint a Napkelet és a Napnyugat közötti távolság! Milyen nyomorúságos kísérő!"
39. És nem fog használni nektek azon a napon – miután igazságtalanságot követtetek el – az, hogy közösen fogtok részesülni a gyötrelemben.

40. Vajon te [ó Mohamed] hallóvá tudod-e tenni a süketeket, vagy [igaz] útra [tudod-e] vezetni a vakokat, és azokat, akik nyilvánvaló tévelygésben vannak?
41. És még ha el is viszünk téged (a halálba bocsátunk), bizony, mi ak-

kor is elégtételt veszünk rajtuk,
42. Vagy ha megmutatjuk neked azt, amire [fenyegetésképpen] ígéretet tettünk nekik, mert bizony, Nekünk hatalmunk van felettük.
43. Ragaszkodj hát erősen ahhoz, ami sugalltatik neked [kinyilatkoztatásként]! Bizony, te az egyenes úton jársz!
44. És bizony, ez [a Korán] emlékeztetés (intés és tekintély) számodra és a néped számára, és meg lesztek kérdezve.
45. És kérdezd meg azokat, akiket teelőtted küldtünk el a küldötteink közül! Vajon a Könyörületes helyett más isteneket tettünk meg, [hogy azokat] szolgálják?

46. És bizony [korábban] elküldtük Mózest a jeleinkkel a Fáraóhoz és az előkelőihez, s azt mondta: „Bizony, én a teremtmények Urának a küldötte vagyok."
47. Ám amikor eljött hozzájuk a jeleinkkel, íme, ők kinevették azokat.
48. És egyetlen jelet sem mutattunk nekik anélkül, hogy az ne lett volna nagyobb a párjánál (az előzőnél). És elragadtuk őket a büntetéssel, hátha visszatérnek.
49. És azt mondták [Mózesnek]: „Ó te varázsló! Fohászkodj értünk az Uradhoz, [hogy mentsen meg minket a büntetéstől], mivel egyezséget kötött veled! Bizony, mi rá fogunk lelni az [igaz] útra."
50. Ám amikor elhárítottuk róluk a büntetést, íme, [rögtön] megszegték [az ígéretet].
51. És a Fáraó így szólította a népét azt mondva: „Ó népem! Nem az enyém-e a királyi uralom Egyiptom fölött, [és nem az enyémek-e] ezek a folyók, amelyek alattam folynak? Hát vajon nem láttok?
52. Nem vagyok-e jobb annál, aki megvetett és alig tudja magát világosan kifejezni?
53. Hát miért nem adtak rá arany karpereceket, vagy jöttek el vele az angyalok, kísérvén [őt]?"
54. És könnyelműségre vette rá népét, ők pedig engedelmeskedtek neki. Bizony, ők egy engedetlen nép voltak.
55. Miután haragvásunkat vonták magukra, elégtételt vettünk rajtuk és vízbe fullasztottuk őket, mindannyiukat.
56. És [tanulságul szolgáló] előddé és példává tettük őket (az ő esetüket)

az utánuk következőknek.
57. És amikor [Jézus,] Mária fia példának lett felhozva, akkor íme, a te néped hangos örvendezésbe fogott miatta,
58. És azt mondták: „A mi isteneink jobbak-e, vagy pedig ő?" Ám csupán vitatkozásból hozták fel példának. Mert ők egy civakodó nép.
59. Nem más ő (Jézus), mint egy szolga, akit jótéteményekben részesítettünk és akit példává tettünk Izrael fiainak.
60. És ha úgy akartuk volna, bizony angyalokat tettünk volna ti helyettetek a földre, akik egymás helyébe lépő nemzedékek lesznek.
61. És bizony, ő (Jézus) az Óra ismert [jele]. Ne kételkedjetek hát abban és kövessetek Engem! Ez az egyenes út!
62. És ne tartson távol titeket a sátán [az istenszolgálattól]! Bizony, ő nyilvánvaló ellenségetek.
63. És amikor Jézus eljött a nyilvánvaló bizonyítékokkal, azt mondta: „Eljöttem már hozzátok a bölcsességgel, és hogy nyilvánvalóvá tegyek nektek valamennyit abból, amiben összekülönböztetek. Féljétek hát Allahot és engedelmeskedjetek nekem!
64. Bizony, Allah az, aki az én Uram és a ti Uratok. Szolgáljátok hát őt! Ez az egyenes út."
65. Ám a szövetségesek összekülönböztek egymással. És jaj az igazságtalanoknak egy fájdalmas nap gyötrelmétől!
66. Vajon mi másra várnak, mint hogy eljöjjön hozzájuk az Óra (a Feltámadás) váratlanul, miközben ők észre sem veszik?

67. A barátok azon a napon egymás ellenségei lesznek, kivéve az istenfélőket.
68. Ó szolgáim! Ma nem lesz úrrá rajtatok a félelem és ti nem fogtok szomorkodni!
69. Azok, akik hisznek a jeleinkben és akik alávetették magukat [Allahnak].
70. Lépjetek be a Paradicsomba, ti és a feleségeitek, boldogságban [lesz ott részetek]!
71. Arany edényeket és kupákat hordanak körbe közöttük, és ott az lesz, amit ők maguk megkívánnak, és ami a szemet gyönyörködteti. És ti örökké abban fogtok maradni.
72. És ez a Paradicsom, amit örökül kaptatok azért, amit cselekedtetek.

73. Sokféle gyümölcs van ott számotokra, amiből ehettek.
74. Bizony, a gonosztevők a Gyehenna gyötrelmében fognak maradni [örökké].
75. Nem könnyíttetik meg számukra, és abban kétségbe lesznek esve.
76. És nem követtünk el igazságtalanságot ellenük, hanem ők voltak az igazságtalanok.
77. És szólítják [a Pokol őrét]: „Ó Málik! Végezzen velünk az Urad!" [Erre] ő azt mondja: „Bizony, ti maradni fogtok!"
78. Bizony, eljöttünk immár hozzátok az igazsággal, azonban a legtöbben közületek utálják az igazságot.
79. Vagy talán valamiféle tervet szőttek [az igazság ellen]? És bizony, Mi [is] tervet szövünk [ellenük].
80. Vagy úgy gondolják, hogy nem halljuk meg azt, amit eltitkolnak és amiről bizalmasan beszélgetnek? Dehogynem! És a Mi küldötteink velük vannak, és feljegyzik [a tetteiket].

81. Mondd [ó Mohamed]: „Ha a Könyörületesnek lenne fiúgyermeke, akkor én lennék az első, aki szolgálná [őt]."
82. Magasztaltassék az egek és a föld Ura, a Trónus Ura! [Ő felette van annak, mint] ahogy leírják [Őt].
83. Hagyd hát őket, hadd elegyedjenek [üres fecsegésbe] és hadd szórakozzanak, amíg nem találkoznak azzal a nappal, amelyre ígéretet kaptak!
84. És Ő az, Aki az égben Isten és a földön [is] Isten. Ő a Bölcs, a Mindentudó.
85. És áldassék az, akié a királyi uralom az egek és a föld felett, és afelett, ami a kettő között van. És Nála van az Óra tudása, és Őhozzá lesz a visszatérésetek.
86. És azoknak, akikhez Rajta kívül fohászkodnak, nem áll módjukban a közbenjárás. Csak azok, akik az igazságot (az egyistenhitet) tanúsítják és rendelkeznek tudással [tehetik meg a közbenjárást Allah engedelmével].
87. És bizony, ha megkérdezed őket, hogy ki teremtette őket, bizonyosan azt mondják: „Allah!" Hogyan lehetnek hát eltérítve [az igazságtól]?
88. És az [volt az] ő (Mohamed) mondása [panaszképpen Allahnak]: „Ó Uram! Bizony, ők egy olyan nép, amely nem hisz."
89. Fordulj hát el tőlük és mondd: „Békesség!" De meg fogják tudni!

44. A füst (ad-Dukhán)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Há-Mím.
2. A nyilvánvaló Írásra!
3. Bizony, Mi bocsátottuk le ezt [a Koránt] egy áldott éjszakán. Bizony, Mi figyelmeztetői vagyunk [az embereknek].
4. Akkor döntetik el minden [Allah] bölcsessége [szerint elrendelt] ügy.
5. Tőlünk való [elrendelt] ügyként. Bizony, mi elküldői vagyunk [a küldötteknek].
6. Uradtól való könyörületként. Ő a mindent Halló, a Mindentudó.
7. [Attól, aki] az Ura az egeknek, a földnek és mindannak ami kettejük között van. Ha valóban szilárd bizonyosságotok van [akkor tudnotok kell, hogy Allah küldi el a prófétákat, és bocsátja le a Könyveket].
8. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Ő kelt életre és bocsát halálba. A ti Uratok, és hajdanvolt atyáitok Ura.

9. De nem! Ők kételyek között játszadoznak.
10. Figyeld hát meg azt a napot, amelyen az ég nyilvánvaló (tisztán látható) füsttel jön el,
11. Amely elborítja az embereket! [Azt mondatik majd:] „Fájdalmas gyötrelem ez.”
12. [Azt kiáltják majd:] „Urunk! Hárítsd el rólunk a gyötrelmet! Bizony, mi hiszünk!”
13. Ám [akkor] hogyan is lehetne [hasznukra] az emlékezés, holott [korábban] már eljött hozzájuk egy nyilvánvaló küldött,
14. Ezután hátat fordítottak neki és azt mondták [róla]: „[Mások által] tanított [és] őrült.”
15. Bizony, Mi elhárítjuk egy kis időre a gyötrelmet, ti pedig bizonyosan visszatértek [a hitetlenséghez].
16. Azon a napon, amikor a legnagyobb (erővel) ragadjuk meg őket, Mi bizony elégtételt veszünk rajtuk.

17. És bizony, már őelőttük próbára tettük a Fáraó népét, és egy nemes küldött jött el hozzájuk,
18. [Aki azt mondta,] hogy: „Adjátok ki nekem Allah szolgáit (Izrael gyermekeit)! Bizony, én megbízható küldött vagyok számotokra."
19. És [azt mondta,] hogy: „Ne fennhéjázzatok Allahhal szemben! Bizony, én nyilvánvaló hatalommal jövök hozzátok.
20. És én bizony menedéket keresek [Allahnál,] az én Uramnál és a ti Uratoknál, [az elől,] hogy megkövezzetek.
21. És ha nem hisztek nekem, akkor tartsátok távol magatokat tőlem!"
22. És Urához fohászkodott [azt mondván], hogy: „Ezek bizony egy gonosztevő nép!"
23. [Allah azt mondta:] „Indulj hát útnak éjszaka a szolgáimmal! Ti bizony követve (üldözve) lesztek.
24. És hagyd [mögötted] a tengert, úgy ahogy van (szétválasztva)! Bizony, ők egy olyan sereg, amely vízbe lesz fullasztva."
25. Mennyi kertet és forrást hagytak hátra,
26. És gabonaföldeket és nemes helyet,
27. És [Allahtól kapott] jótéteményeket, amelyek között örvendeztek.
28. Ekképpen [volt ez]. És egy másik népnek adtuk azt örökül.
29. És nem siratta meg őket az ég, sem a föld, és haladékot sem kaptak.
30. És Mi pedig megmentettük Izrael fiait a megalázó gyötrelemtől,
31. A Fáraó [gonosztetteitől]. Bizony, ő gőgös volt és a mértéktelenek közül való.
32. És bizony, tudás alapján választottuk ki őket korábban a teremtmények fölé.
33. És jeleket adtunk nekik, amelyekben nyilvánvaló próbatétel volt.

34. Bizony, ezek [az emberek] azt mondják:
35. „Nincs más [vége az evilági létünknek], csupán az egyetlen halálunk, és mi nem leszünk feltámasztva [új életre].
36. Hozzátok hát vissza atyáinkat [a halálukból], ha valóban igazmondók vagytok!"
37. Vajon ők-e a jobbak, avagy Tubba népe és azok, akik őelőttük éltek? Elpusztítottuk őket. Bizony, ők gonosztevők voltak.

38. És nem teremtettük meg az egeket és a földet és mindazt, ami közöttük van játszadozásból.
39. Nem teremtettük meg mindkettejüket, csakis az igazsággal (céllal), ám a legtöbbjük nem tudja [ezt].

40. Bizony, a Döntés napjának időpontja ki van jelölve számukra, mindannyiuknak.
41. [Az] a nap, amikor egy rokon sem fog hasznára válni egy rokonának, és nem lesznek megsegítve,
42. Kivéve azt, akin Allah megkönyörül. Bizony, Ő a Méltóságteljes, az Irgalmas.
43. Bizony, a [Pokolban lévő] Zakkúm fa
44. A bűnös étele,
45. Olyan, mint az olvasztott érc, [amely] forrni fog a hasakban,
46. Úgy, mint [ahogy] a forrásban lévő víz fortyog.
47. [Az lesz mondva:] „Fogjátok meg őt és vonszoljátok be a Pokol közepébe!
48. Aztán öntsetek a fejére forrásban lévő vizet, gyötrelmül!”
49. [Az mondatik neki:] „Ízleld meg! Bizony, te méltóságos és nemes vagy!
50. Bizony, ez az, amiben mindig kételkedtetek!”

51. Bizony, az istenfélők biztonságos helyen lesznek [a túlvilági Paradicsomban],
52. Kertekben és források között,
53. Vékony selymet és vastag brokátot viselnek, egymással szemben [elhelyezkedve].
54. Ekképpen lesz. És nagy szemű, szép nőket adunk nekik feleségül,
55. És mindenféle gyümölcsöt kérhetnek ott, biztonságban.
56. És nem ízlelik meg ott a halált, kivéve az [evilági] egyetlen halált. És Allah megóvja őket a Pokol gyötrelmétől,
57. Kegyként a te Uradtól. Ez a hatalmas diadal.
58. És bizony, könnyűvé tettük a nyelveden ezt [a Koránt], hogy okulhassanak [az intésből].
59. Várj hát [ó Mohamed]! Bizony, ők [is] várakoznak.

45. A letérdeplő (adzs-Dzsászija)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Há-Mím.
2. Az Írás (a Korán) lebocsátása a Méltóságteljes és a Bölcs Allahtól [van].
3. Bizony, az egekben és a földön jelek vannak a hívőknek.
4. És a ti teremtésetekben és minden mozgó [élőlény teremtésében], amit [Allah] szórt szét [a földön], jelek vannak egy olyan nép számára, akik szilárd bizonyossággal hisznek.
5. És az éjszaka és a nappal váltakozásában, és az ellátásban, amit Allah bocsát le az égből – és életre kelti általa a földet annak halála (kiszáradása) után – és a szelek irányításában, jelek vannak egy olyan nép számára, akik élnek az eszükkel.
6. Ezek Allah jelei (szavai), melyeket az igazságnak megfelelően recitálunk el neked. Hát vajon miféle beszédben fognak Allah [beszéde] és jelei után hinni?

7. Jaj minden hazudozónak, bűnösnek,
8. [Aki] hallja Allah jeleit, amint recitáltatnak neki, aztán fennhéjázva megátalkodik [a hitetlenségben], mintha nem hallaná azt! Adj hát örömhírt neki egy fájdalmas gyötrelemről!
9. És amikor megtud valamit a jeleinkből, akkor gúnyt űz azokból. Azoknak megalázó büntetés jár.
10. Előttük van a Gyehenna. És nem használ nekik semmit az, amit megszereztek, sem azok, akiket pártfogóikká tettek Allahon kívül. És nekik hatalmas gyötrelem jár.
11. Ez [a Korán] útmutatás. Ám azoknak, akik nem hisznek Uruk jeleiben, fájdalmas gyötrelemből álló büntetésben lesz részük.

12. Allah az, aki a szolgálatotokra rendelte a tengert, hogy a hajók azon haladjanak az Ő parancsa által, és hogy keressétek az Ő kegyét, és hátha hálásak lesztek.

13. És szolgálatotokra rendelte mindazt, ami az egekben és a földön van, mindezt Tőle [egyedül]. Bizony, jelek vannak ebben egy olyan nép számára, akik elgondolkodnak.

14. Mondd [ó Mohamed] a hívőknek, hogy bocsássanak meg azoknak, akik nem tartanak Allah [büntetésének] napjaitól, hogy [Allah egyedül] fizessen meg [a hívőknek ártó] népnek azért, amit [korábban] megszereztek!
15. Aki jótettet cselekszik, a maga hasznára [teszi azt], aki pedig rosszat tesz, a maga kárára [teszi azt]. Aztán Uratokhoz lesztek visszavitetve.

16. És bizony, odaadtuk korábban Izrael fiainak az Írást, a bölcsességet és a prófétaságot. És mindenféle jó dologgal láttuk el őket. És előnyben részesítettük őket [az akkori] teremtményekkel szemben.
17. És nyilvánvaló bizonyítékokat adtunk nekik [a vallás] ügyében. Ám nem különböztek össze, csak miután eljött hozzájuk a tudás, az egymás iránti irigység miatt. Bizony, a te Urad fog ítélkezni közöttük a Feltámadás Napján arról, amiben összekülönböztek.
18. Azután [világos] ösvényre helyeztünk téged [ó Mohamed], [a vallás] ügyében. Kövesd hát azt és ne kövesd azoknak a kényét, akik nem rendelkeznek tudással!
19. Bizony, ők nem lesznek hasznodra semmiben Allah előtt. És bizony, az igazságtalanok egymás pártfogói, ám Allah az istenfélők pártfogója.
20. Ez [a Korán] tisztánlátást adó bizonyíték az embereknek, és útmutatás és könyörület egy olyan nép számára, akik szilárd bizonyossággal hisznek.

21. Vajon azt gondolják azok, akik rossz tetteket követtek el, hogy úgy bánunk majd velük, mint azokkal, akik hisznek és jótetteket cselekszenek – egyenlővé téve őket életükben és halálukban? Milyen rossz az, ahogyan ítélkeznek!
22. És Allah teremtette az egeket és a földet az igazsággal (céllal), és hogy minden ember megkapja a fizetséget azért, amit megszerzett, és nem szenvednek el igazságtalanságot.

23. Vajon hát mit gondolsz arról, aki a kényét teszi meg az istenének, és akit Allah tévútra visz, tudása ellenére, és akinek lepecsételi a hallását és a szívét, és leplet helyez a látására? Vajon ki vezeti őt [az igaz útra], miután Allah [tévútra vitte]? Hát vajon nem okulnak [az intésből]?
24. És azt mondják: „Nincs más [élet], csupán az evilági életünk, meghalunk és élünk, és csupán az idő pusztít el minket." És nincs nekik tudomásuk arról. Ők csupán vélekednek.
25. És amikor a jeleink világos bizonyítékokként recitáltatnak nekik, [soha] nem volt más érvük, csak az, hogy azt mondják: „Hozzátok vissza atyáinkat, ha valóban igazmondók vagytok!"
26. Mondd [ó Mohamed]: „Allah kelt életre titeket, azután halálba bocsát titeket, azután összegyűjt titeket a Feltámadás Napjára, amelyhez nem férhet kétség, de a legtöbb ember nem rendelkezik tudással."

27. És Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett. És azon a napon, amikor valóra válik az Óra (a Feltámadás), azon a napon vesztesek lesznek a hamisságot követők.
28. És látni fogod, amint minden nép letérdepel. Minden nép a tetteinek a feljegyzéséhez szólíttatik: „Ma [azért] kaptok fizetséget, amit cselekedtetek.
29. Íme, ez a Mi írásunk (feljegyzésünk), ami az igazságnak megfelelően szól ellenetek. Bizony, Mi feljegyeztük [az angyalok által] mindazt, amit cselekedtetek."
30. És ami azokat illeti, akik hittek és jótetteket cselekedtek, azokat az Uruk bebocsátja az Ő könyörületébe. Ez a nyilvánvaló diadal!
31. Ami pedig azokat illeti, akik hitetlenné váltak, [azokhoz Allah így szól:] „Vajon nem recitálták-e nektek az én jeleimet (szavaimat)? Ti azonban fennhéjáztatok és gonosztevő nép voltatok!
32. És amikor az mondatik [nektek, hogy] Allah ígérete igaz, és a Órához nem férhet kétség, [akkor azt felelitek, hogy] 'Mi nem tudjuk, mit jelent az Óra, nekünk csak vélekedésünk van róla, és nincs szilárd bizonyosságunk [benne].'"
33. És meg fognak mutatkozni nekik a rossz [következményei] annak, amit cselekedtek, és körbekeríti őket [az a büntetés], amiből gúnyt űztek.

34. És azt mondatik [nekik]: „Ma elfelejtünk titeket, ahogyan ti is elfelejtettétek az ezzel a nappal való találkozásotokat, és a [Pokol-]tűz lesz a hajlékotok és nem lesznek segítőitek.”
35. Ez [azért történik veletek], mivel gúny tárgyává tettétek Allah jeleit és megtévesztett titeket az evilági élet. Így ma nem vitetnek ki belőle (a Pokol-tűzből), és nem kéretik tőlük kiengesztelés [Allah felé].

36. És Allahot illeti a hálatelt dicséret, az egek Urát és a föld Urát, a teremtmények Urát!
37. És Őt illeti minden nagyság az egekben és a földön, és Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.

46. A homokdűnék (al-Ahqáf)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Há-Mím.
2. A [Korán] lebocsátása a Méltóságteljes és a Bölcs Allahtól [van].
3. Nem teremtettük meg az egeket és a földet, és mindazt, ami közöttük van, csakis az igazsággal (céllal) és megszabott határidővel. És akik hitetlenné váltak, elfordulnak attól, amire figyelmeztetést kaptak.
4. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon mit gondoltok azokról, akikhez Allah helyett fohászkodtok? Mutassátok meg nekem, hogy mit teremtettek ők a földből? Vagy részesedésük lenne az egek [teremtéséből]? Hozzatok nekem ide egy – ezt (a Koránt) megelőző – Írást, vagy a [kinyilatkoztatott] tudásból bármilyen részt, ha valóban igazmondók vagytok!"
5. És ki tévelygőbb annál, mint aki Allah helyett olyasvalakikhez fohászkodik, akik nem adnak választ neki a Feltámadás Napjáig, és ők észre sem veszik a hozzájuk intézett fohászokat?

6. És amikor összegyűjtetnek majd az emberek, [azok, akiket istenítettek] az ő ellenségeik lesznek és meg fogják tagadni a feléjük intézett szolgálatot.
7. És amikor a mi jeleink nyilvánvaló bizonyítékokként recitáltatnak nekik, azok, akik hitetlenné váltak, azt mondják az Igazságról, miután az eljött hozzájuk: „Nyilvánvaló varázslat ez."
8. Vagy azt mondják: „Ő találta ki azt!" Mondd [ó Mohamed]: „Ha én találtam volna ki azt, hát nem áll módotokban semmit se tenni értem Allahhal szemben. Ő jobban tudja, hogy mi rosszat mondtok róla (a Koránról). Ő elégséges tanú köztem és köztetek. És Ő a Megbocsátó, a Könyörületes."

9. Mondd [ó Mohamed]: „Nem vagyok újdonság [az általam hozott üzenetet illetően] a küldöttek között, és nem tudom, hogy mi fog történni velem vagy veletek. Én csupán azt követem, ami [kinyilatkoztatásként] sugalltatik nekem. És én nem vagyok más, mint nyilvánvaló figyelmeztető."

10. Mondd: „Vajon mit gondoltok? Ha ez [a Korán] valóban Allahtól van és ti tagadjátok, holott egy tanú Izrael fiai közül tanúskodott valami ahhoz hasonlóról (a Korán üzenetét igazolóról), azután hitt benne, ti pedig fennhéjáztatok [akkor ez nem hatalmas bűn]?" Bizony, Allah nem vezeti az igaz útra az igazságtalan népet.
11. És azok, akik hitetlenné váltak, azt mondták azoknak, akik hittek: „Ha ez [a Korán] jó volna, akkor [a szegények és az elnyomottak] nem előztek volna meg minket abban (a hitben)." És ha nem lelnek igaz útra általa, hát azt mondják róla: „Ez egy régi hazugság."
12. És ezelőtt ott volt Mózes Írása irányadóként és könyörületként. És olyan írás ez, amely igazolja [annak az igazságát, ami előtte volt], arab nyelvűként azért, hogy figyelmeztesse azokat, akik igazságtalanságot követtek el, és hogy örömhír legyen a jótevőknek.
13. Bizony, akik azt mondják, [hogy] „Allah az Urunk!", majd az egyenes úton járnak, hát azokon nem lesz úrrá a félelem és nem fognak szomorkodni.
14. Ők azok, akik a Paradicsom lakói lesznek, örökké ott fognak maradni, fizetségképpen azért, amit cselekedtek.

15. És meghagytuk az embernek a szüleivel való jó bánásmódot. Az anyja nehézséggel hordozta őt, és nehézséggel szülte meg – és a terhesség [elejétől] az elválasztásig harminc hónap van –, amikor pedig eléri ereje teljét, és eléri a negyvenedik évét, azt mondja: „Uram! Sarkallj arra engem, hogy megköszönjem a jótéteményt, amelyet irántam és a szüleim iránt tanúsítottál, és arra, hogy olyan jót cselekedjek, amellyel megelégedsz! És tedd jóravalóvá nekem a leszármazottaimat! Bizony, én bűnbánattal fordulok Hozzád, és bizony, én azok közé tartozom, akik alávetik magukat [Neked]!"
16. Ők azok, akiktől a legjobbakat fogadjuk el azok közül, amiket cselekedtek, és eltekintünk a rossz tetteiktől, a Paradicsom lakói között [lesznek ők]. Igaz ígéret ez, amelyre ígéretet kaptak.
17. Ám [van olyan ember], aki azt mondja a szüleinek: „Pfúj rátok, vajon azt ígéritek nekem, hogy elő leszek hozatva a sírból, holott nemzedékek távoztak el [az élők sorából] én előttem?" És mindkét [szülő] segítségért kiált Allahhoz [és azt mondják a gyermeknek]:

„Jaj neked! Higgyél! Bizony, Allah ígérete igaz!", de ő azt mondja: „Nem mások ezek, mint a hajdanvoltak legendái."

18. Ők azok, akikkel szemben jogossá vált [a büntetésről szóló] szó, akárcsak azon közösségekkel szemben, akik már eltávoztak [az élők sorából] a dzsinnek és az emberek közül. Bizony, ők vesztesek voltak [mindannyian].

19. És mindegyiküknek meglesznek a fokozataik a cselekedeteiknek megfelelően, és azért, hogy [Allah] teljessé tegye [a fizetséget] a cselekedeteikért, és ők nem szenvednek el igazságtalanságot.
20. És azon a napon, amikor azok, akik hitetlenné váltak, a Pokol-tűz elé állíttatnak [és az mondatik nekik]: „Elpocsékoltátok a jó dolgaitokat az evilági életetekben és élveztétek azokat. Ma a megalázás gyötrelmét kapjátok fizetségül, amiért jogtalanul fennhéjáztatok a földön, és mert engedetlenek voltatok."

21. És említsd meg Ád testvérét (Húd prófétát), amikor figyelmeztette népét a homokdűnéknél [Dél-Arábiában]! Ám már eltávoztak a figyelmeztetők őelőtte és utána is, [akik azt mondták]: „Ne szolgáljatok mást, csak Allahot! Bizony, én féltelek titeket egy hatalmas nap gyötrelmétől."
22. Azt mondták: „Vajon azért jöttél el hozzánk, hogy elfordíts minket az isteneinktől? Hozd hát ide nekünk [azt a büntetést], amit megígértél nekünk, ha valóban az igazmondók közül való vagy!"
23. Azt mondta [Húd próféta]: „A [büntetés idejéről szóló] tudás csupán Allahnál van, én pedig átadom nektek azt, amivel el lettem küldve. De én azt látom, hogy ti tudatlan nép vagytok!"
24. És amikor azt látták, hogy a látóhatáron egy felhő közeledik a völgyeik felé, azt mondták: „Ez egy felhő, amely esőt hoz nekünk." De nem! Ez az, amit siettettetek: szél, amelyben fájdalmas gyötrelem van.
25. Elpusztít mindent az Ura parancsára. És reggelre már csak a lakhelyeik [romjai] látszódtak. És ekképpen fizetünk meg a gonosztevő népnek.

26. És bizony olyan hatalmat adtunk nekik, amit nektek sem adtunk. És adtunk nekik hallást és látást és szívet. Ám nem használt nekik semmit sem a hallásuk, sem a látásuk, sem a szívük, mivel [folyamatosan] tagadták Allah jeleit. És körbekerítette őket az [a büntetés], amiből gúnyt űztek.
27. És már [korábban] elpusztítottuk a településeket körülöttetek, és felsorakoztattuk a jeleket, azért, hogy visszatérjenek.
28. Hát miért nem segítették meg őket azok, amelyeket istenekké tettek meg maguknak Allah helyett, hogy közelebb kerülhessenek [Őhozzá]? De nem! Eltűntek mellőlük. És ez az ő hazugságuk és az, amit kitaláltak.

29. És [emlékezz arra,] amikor egy csapat dzsinnt irányítottunk hozzád, [hogy] hallgassák a Koránt! És amikor jelen voltak [a recitálásán], azt mondták: „Figyeljetek csendben!" És amikor befejeződött, visszamentek a népükhöz, hogy figyelmeztessék [őket].
30. Azt mondták: „Ó népünk! Bizony, mi hallottunk egy Írást, amely Mózes után bocsáttatott le igazolván annak igazságát, ami előtte volt, [és amely] az igazságra és egyenes útra vezet.
31. Ó népünk! Hallgassatok az Allahhoz hívóra (Mohamed Prófétára) és higgyetek benne, hogy [Allah] megbocsássa a bűneiteket és megvédelmezzen egy fájdalmas gyötrelemtől!
32. És aki nem hallgat az Allahhoz hívóra, az nem fogja [semmiben] megakadályozni [Allahot] a földön, és nincsenek neki Őhelyette pártfogói. Az ilyenek nyilvánvaló tévelygésben vannak."

33. Vajon nem gondolkodnak el azon, hogy Allah – aki megteremtette az egeket és a földet, és nem fáradt bele a teremtésükbe – képes arra, hogy életre keltse a holtakat? De igen! Bizony, Ő mindenre kiterjedő hatalmú.
34. És azon a napon, amikor a hitetlenek a [Pokol-]tűz elé állíttatnak [és az mondatik nekik]: „Vajon ez nem igaz?" Azt mondják: „De igen! Urunkra!" [Allah] azt mondja: „Ízleljétek hát meg a gyötrelmet, amiért hitetlenek voltatok!"
35. Legyél hát türelmes [ó Mohamed], ahogy türelmet tanúsítottak az elszántsággal bíró küldöttek! És ne siettesd nekik [a büntetést]!

Azon a napon, amikor meglátják azt, amire ígéretet kaptak, olyan lesz nekik (úgy fog tűnni), mintha [az evilágon] a napból csak egyetlen órát időztek volna. [Ez a Korán] üzenet [mindenki számára]. De vajon [ki más] lesz elpusztítva, mint az engedetlen nép?

47. Mohamed (Mohamed)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Akik hitetlenné váltak és távol tartottak [másokat] Allah Útjától, azoknak Allah hagyja veszendőbe menni a cselekedeteik [jutalmát].
2. Akik azonban hisznek, jótetteket cselekszenek és hisznek abban, ami lebocsáttatott Mohamednek – az pedig az Igazság az ő Uruktól -, azoknak eltörli a rossz tetteiket és jobbá teszi az állapotukat.
3. Ez azért van, mert akik hitetlenné váltak, azok a hamisságot követik, és mert akik hisznek, azok az Uruktól való Igazságot követik. Ekképpen ad Allah példázatokat az emberek számára.
4. És amikor összetalálkoztok [a háborúban] azokkal, akik hitetlenné váltak, üssetek rá a nyakukra [a kardotokkal]! Amikor aztán végleges csapást mértek rájuk, akkor kötözzétek meg szorosan [a foglyokat], és utána vagy nagylelkűségből, vagy váltságdíj fejében [engedjétek el őket] – amíg a háború véget nem ér. Így van ez. Ha Allah úgy akarta volna, bizony [harc nélkül] büntette volna meg őket, ám azért tesz így, hogy próbára tegyen egyeseket közületek másokkal. És akik Allah útján életnek meg, azoknak [Allah] nem hagyja veszendőbe menni a cselekedeteik [jutalmát].
5. [Az igaz útra] fogja őket vezetni és jobbá teszi az állapotukat.
6. És bebocsátja őket a Paradicsomba, amelyet [már] megismertetett velük.

7. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha segítségére vagytok Allah [ügyének], Ő is megsegít titeket és megszilárdítja a lábatokat.
8. És akik hitetlenné váltak, azokra pusztulás [vár] és [Allah] hagyja veszendőbe menni a cselekedeteik [jutalmát].
9. Ez azért [történik], mert utálták azt, amit Allah lebocsátott (a Koránt), és ezért Allah semmivé tette a cselekedeteiket.
10. Vajon hát nem járták be a földet, és nem nézték meg, milyen végre jutottak azok, akik előttük éltek? Allah pusztulást küldött rájuk. És a hitetleneknek hasonló [végük] lesz.

11. Ez azért [van így], mert Allah azok pártfogója, akik hisznek, és mert a hitetleneknek nincs pártfogója.

12. Bizony, Allah bebocsátja azokat, akik hisznek és jótetteket cselekszenek olyan kertekbe [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak. És akik hitetlenné váltak, azok élvezik [az evilági élet mulandó örömeit] és csak esznek, amiképpen a jószágok esznek. És a [Pokol-] tűz lesz az ő otthonuk.
13. És hány olyan település volt, amely erősebb [volt] a te településednél (Mekkánál), amely elűzött téged [ó Mohamed], ám Mi elpusztítottuk azokat, és nem volt nekik segítőjük.
14. És vajon az, akinek nyilvánvaló bizonyítéka van az Urától, olyan lenne, mint azok, akiknek díszessé tétetett a rossz cselekedetük, és akik a kényüket követik?
15. A Paradicsom leírása, amelyre ígéretet kaptak az istenfélők: vannak benne nem poshadó vizű folyók, és nem változó ízű tejjel [folyó] folyók, és borral [folyó] folyók, élvezetül az [abból] ivóknak, és tisztított mézzel [folyó] folyók. És lesz nekik ott mindenféle gyümölcsük és megbocsátás az Uruktól. [Akik mindezekben részesülnek] olyanok-e, mint azok, akik örökké a [Pokol-]tűzben maradnak, [akik] forrásban lévő vizet kapnak inni, és [ami] széttépi a beleiket?

16. És vannak köztük olyanok, akik meghallgatnak téged. De mikor elmennek tőled, azt mondják azoknak, akiknek tudás adatott: „Mit is mondott az imént?" Ők azok, akiknek Allah lepecsételte a szívét, és [akik] a kényüket követik.
17. És akik ráleltek az igaz útra, azokat [Allah] gyarapítja útmutatásban, és istenfélelemmel látja el őket.
18. Hát vajon mi másra várnak, mint hogy eljöjjön hozzájuk az Óra (a Feltámadás) váratlanul? Eljöttek immár az előjelei. Hogyan is lehetne [hasznukra] az emlékezésük, ha már eljött hozzájuk [az Óra]?
19. Tudd hát meg, hogy Allahon kívül nincs más [jogosan imádható] isten, és kérj bocsánatot a bűnödért és a hívő férfiak és a hívő nők [bűneiért]! És Allah tudja, hogy merre jártok-keltek [nappal] és hol nyugszotok [éjjel].

20. És azok, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében] azt mondják: „Miért nem bocsáttatott le egy szúra [a harcról]?" Ám amikor egyértelmű szúra bocsáttatik le és megemlíttetik benne a harc, akkor láthatod [ó Mohamed], hogy azok, akiknek a szívében betegség van, úgy néznek rád, mint aki elájul a haláltól [való félelmében]. Ám jobb lenne nekik
21. [Az Allahnak való] engedelmesség és [a] helyénvaló beszéd. És ha már eldöntetett az ügy (elrendeltetett a harc), [a képmutatók gyűlöletet tanúsítanak iránta]. Ám ha igazak lennének Allahhal szemben (hinnének és jót cselekednének), az jobb lenne nekik.
22. És vajon [mi más lenne], ha ti hátat fordítanátok [a Koránnak], mint hogy romlást okoznátok a földön és megszakítanátok a rokoni kapcsolatokat?
23. Ők azok, akiket elátkozott Allah, így megsüketítette őket, és vakká tette a látásukat [az igazságot illetően].
24. Hát vajon nem gondolkodnak el a Koránon? Vagy lakat van a szívükön?

25. Bizony, akik hitehagyóvá válnak azután, hogy nyilvánvalóvá vált számukra az útmutatás, azokat a sátán csalta lépre, és hamis reményt adott nekik.
26. Ez [azért van így], mert azt mondták azoknak, akik utálták azt, amit Allah lebocsátott: „Engedelmeskedünk nektek az ügy egy részében." Ám Allah ismeri a titkaikat.
27. És hogyan [lesz majd], amikor elszólítják őket [a halál] angyalai, miközben ütik az arcukat és a hátukat?
28. Ez [azért van így], mert ők azt követték, ami megharagította Allahot és utálták [azt, amivel elnyerhetik] az Ő elégedettségét, és ezért [Allah] semmivé tette a cselekedeteiket.
29. Vagy azt gondolják azok, akiknek a szívében betegség van, hogy Allah nem leplezi le a gyűlölködéseiket?

30. És ha úgy akarnánk, megmutatnánk őket neked [ó Mohamed] és bizony, felismernéd őket az ismertetőjeleikről. És bizonyosan felismered őket a beszédük hanghordozásából. És Allahnak tudomása van a cselekedeteitekről.

31. És bizony, próbára teszünk titeket [a harc által], amíg [nyilvánvalóvá tesszük az embereknek azt, amit már] tudtunk az [Allah útján] erőfeszítést tevőkről, és a türelmesekről, és próbára tesszük (felszínre hozzuk) a híreiteket (cselekedeteiteket és mondásaitokat).
32. Bizony, akik hitetlenné váltak és távol tartanak másokat Allah útjától, és szembeszegülnek a Küldöttel azután, hogy nyilvánvalóvá vált számukra az útmutatás, azok nem lehetnek Allah kárára semmiben. És [Allah] semmissé fogja tenni a cselekedeteiket.

33. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Engedelmeskedjetek Allahnak és a Küldöttnek és ne tegyétek semmivé a cselekedeteiket!
34. És bizony, akik hitetlenné váltak és távol tartanak [másokat] Allah útjától, azután pedig hitetlenként halnak meg, hát azoknak Allah nem fog megbocsátani.
35. És ne lankadjatok [az ellenséggel szemben], és ne szólítsatok fel a békére, hiszen ti vagytok a felülkerekedők! És Allah veletek van és nem fogja csökkenteni a cselekedeteitek [jutalmát].
36. Az evilági élet csupán játszadozás és szórakozás. Ám, ha hisztek és istenfélők vagytok, Allah megadja nektek a fizetségeteket és nem kéri el tőletek a javaitok [egészét].
37. Ha elkérné tőletek [a javaitokat], és megterhelne titeket, ti fukarok lennétek és Ő leleplezné a gyűlölködéseiteket.
38. Íme, ti azok vagytok, akiket felszólítanak, hogy adakozzatok Allah útján, de vannak közöttetek, akik fukarkodnak. És aki fukarkodik, az önmaga kárára fukarkodik. És Allah a Gazdag, a szegények pedig ti vagytok. Ha pedig elfordultok, akkor egy másik néppel fog felcserélni titeket. Ők aztán nem lesznek olyanok, mint [amilyenek] ti [vagytok].

48. A győzelem (al-Fath)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Bizony, Mi nyilvánvaló győzelmet adtunk neked [ó Mohamed],
2. Hogy Allah megbocsássa előző bűneidet és a későbbieket, és kiteljesítse a jótéteményét irántad és egyenes úton vezessen téged,
3. És hogy Allah méltóságteljes segítséggel segítsen téged.
4. Ő az, aki lebocsátotta a nyugalmat a hívők szívébe, hogy gyarapodjanak hitben a hitükön felül. És Allahé az egek és a föld seregei. És Allah Mindentudó, Bölcs.

5. [Azért,] hogy a hívő férfiakat és a hívő nőket olyan kertekbe bocsássa be [a Paradicsomban], amelyek alól patakok folynak – örökké abban fognak maradni –, és [hogy] eltörölje a rossz tetteiket. És ez hatalmas diadal Allah előtt.
6. És [hogy] megbüntesse a képmutató férfiakat és a képmutató nőket, és az [Allah mellé] társistent helyező férfiakat és az [Allah mellé] társistent helyező nőket, akik Allahról rosszat feltételeznek. Körbeveszi őket a rossz sorsfordulat, és Allah megharagudott rájuk és megátkozta őket, és előkészítette nekik a Gyehennát. És milyen rossz végcél!
7. És Allahé az egek és a föld seregei. És Allah Méltóságteljes, Bölcs.

8. Bizony, Mi elküldtünk téged [ó Mohamed], tanúként, örömhírhozóként és figyelmeztetőként,
9. Hogy higgyetek Allahban és a küldöttében, és támogassátok [a vallását] és nagyra becsüljétek Őt, és magasztaljátok Őt hajnalban és késő délután.

10. Bizony, akik hűségesküt tesznek neked, azok valójában Allahnak tesznek hűségesküt. Allah keze van a kezük fölött [amelyet Mohamed Prófétának nyújtanak]. Aki megszegi [a hűségesküt], az csupán önmaga ellen szegi meg. Aki azonban teljesíti az egyezséget, amit Allahhal kötött, hát annak [Allah] hatalmas fizetséget fog adni.

11. Akik hátramaradtak a beduinok közül [Hudejbia napján], azt fogják neked mondani: „A vagyonunk és a családjaink foglaltak le minket. Kérj hát [Allahtól] bocsánatot számunkra!” Azt mondják a nyelvükkel, ami nincs a szívükben. Mondd [ó Mohamed]: „Kinek áll hatalmában [bármit is tenni] Allahhal szemben, ha Ő ártalmat akar [eltávolítani] rólatok, vagy hasznot akar [hozni] számotokra?” Ám Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.
12. De nem! Ti úgy véltétek, hogy a Küldött és a hívők nem térnek vissza soha a családjaikhoz. És díszessé tétetett ez a szívetekben, és rosszat feltételeztetek. És ti egy elpusztuló, [mihaszna] nép lettetek.
13. És aki nem hisz Allahban és a Küldöttében, hát Mi bizony a Lángoló [Pokol-tüzet] készítettük elő a hitetleneknek!

14. És Allahé a királyi uralom az egek és a föld felett. Megbocsát annak, akinek akar, és megbünteti azt, akit akar. És Allah Megbocsátó, Könyörületes.
15. Akik [korábban] hátramaradtak [a beduinok közül], azt fogják mondani, amikor elindultok a [khajbari] zsákmányok felé, hogy megszerezzétek [azt]: „Hadd tartsunk veletek!” Meg akarják változtatni Allah szavát. Mondd [ó Mohamed]: „Nem fogtok velünk tartani! Ekképpen szólott Allah korábban.” Ők pedig azt mondják majd: „Nem, ti irigykedtek ránk.” De nem! Ők csupán kevéssé értenek.

16. Mondd a hátramaradt beduinoknak: „Hatalmas haderővel bíró nép ellen lesztek hívatva, akikkel harcolni fogtok, vagy [harc nélkül] alávetik magukat [Allah akaratának]. És ha pedig engedelmeskedtek, akkor Allah szép fizetséget ad nektek. Ám ha hátat fordítotok, ahogyan korábban hátat fordítottatok, akkor fájdalmas gyötrelemmel fog megbüntetni titeket.”
17. Ne érezzen feszélyezettséget a vak, sem a sánta, sem a beteg [ha nem vesz részt a harcban]! Aki engedelmeskedik Allahnak és a Küldöttének, azt [Allah] kertekbe bocsátja be [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak. Aki azonban hátat fordít, azt fájdalmas gyötrelemmel fogja megbüntetni.

18. Bizony, Allah már elégedett lett a hívőkkel [akkor], amikor hűségesküt tettek neked a fa alatt. És tudta, hogy mi volt a szívükben, ezért nyugalmat bocsátott le rájuk és közeli győzelemmel jutalmazta meg őket,
19. És azzal, hogy sok zsákmányt szereznek [Khajbarban]. És Allah Méltóságteljes, Bölcs.
20. Allah megígérte nektek, hogy sok zsákmányt szereztek, és siettette ezt nektek és távol tartotta az emberek kezét tőletek, hogy [ez] jel legyen a hívőknek, és hogy Ő az egyenes úton vezessen titeket.
21. És más [zsákmányt is ígért nektek], ami fölött még nincsen hatalmatok. Ám Allah már körülvette azt [védelmével számotokra]. És Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.
22. És ha azok, akik hitetlenné váltak, harcolnának ellenetek, akkor bizony hátukat fordítanák (megfutamodnának). Aztán nem találnának sem gyámolítót, sem pedig segítőt.
23. [Ez] Allah [által elrendelt] törvényszerűség, ami már korábban végbement. És nem találsz az Allah [által elrendelt] törvényszerűségben [semmiféle] változást.

24. És Ő az, aki távol tartotta a kezüket tőletek és a ti kezeteket tőlük Mekka [külső] területén, miután Őáltala felülkerekedtetek rajtuk. És Allah látja mindazt, amit cselekszetek.
25. Ők azok, akik hitetlenné váltak és távol tartottak titeket a Szent Mecsettől, és megakadályoztak [titeket] az áldozati állatok eljuttatásában a kijelölt áldozóhelyre. Ha nem lettek volna számotokra ismeretlen hívő férfiak és hívő nők [Mekkában], letapostátok volna őket [ha Allah megengedte volna számotokra a válaszcsapást] és ezzel vétkeztetek volna miattuk, anélkül, hogy tudtátok volna. [Allah azért rendelkezett így,] hogy bebocsássa a könyörületébe azt, akit akar. Ha elkülönültek volna [a hívők a hitetlenektől], akkor fájdalmas gyötrelemmel büntettük volna azokat, akik hitetlenné váltak.
26. [Említsd meg,] amikor [Allah] azok szívébe, akik hitetlenné váltak, dölyfösséget helyezett – a tudatlanság korának dölyfösségét –, ám Allah Tőle való nyugalmat bocsátott le a Küldöttére és a hívőkre, és az

istenfélelem szavára kötelezte őket! Ők voltak arra a legjogosultabbak és méltók voltak rá. És Allah minden dologról tudomással bír.

27. Bizony, Allah már beteljesítette Küldöttének a látomását az igazságnak megfelelően: „Be fogtok lépni, ha Allah úgy akarja, a Szent Mecsetbe biztonságban, leborotvált fejjel és rövidre vágott hajjal, anélkül, hogy félnétek." Ő tudta azt, amit ti nem tudtatok. És az előtt egy közeli győzelmet adott nektek (a Hudajbijai egyezmény megkötése által).
28. Ő az, aki elküldte a Küldöttét az útmutatással és az igaz vallással, hogy azt a többi vallás fölé helyezze. És elegendő Allah tanúnak!
29. Mohamed Allah Küldötte; és akik vele vannak, azok szigorúak a hitetlenekkel szemben és könyörületesek egymás iránt. Látod őket, amint meghajolnak és leborulnak [az imádkozásban] az Allahtól való kegyet és az Ő megelégedését áhítozván. Az ő ismertetőjelük az arcukon van, a leborulás nyomától. Ez az ő példázatuk (ismertetőjelük) a Tórában, és ez az ő példázatuk (ismertetőjelük) az Evangéliumban: olyanok ők, mint egy vetőmag, amely hajtást hoz, majd megerősíti azt, aztán megvastagszik, és egyenesen áll a szárán, a szántóvetők tetszésére, hogy Ő [Allah] feldühítse általuk a hitetleneket. Allah megbocsátást és hatalmas fizetséget ígért azoknak közülük, akik hisznek és jótetteket cselekszenek.

49. A szobák (al-Hudzsurát)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne helyezzétek [véleményeteket] Allah és a Küldötte [döntése] elé, és féljétek Allahot! Bizony, Allah mindent Halló, Mindentudó.
2. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne emeljétek fel hangotokat a Próféta hangja fölé és ne úgy szólítsátok meg őt a beszédetekben, ahogyan egyikőtök a másikat szólítja meg, nehogy semmivé váljanak a cselekedeteitek, miközben észre sem veszitek!
3. Bizony, akik lehalkítják a hangjukat Allah Küldötte előtt, ők azok, akiknek a szívét Allah próbára tette azért, hogy [elérjék] az istenfélelmet. Megbocsátás és hatalmas fizetség jár nekik.
4. Bizony, akik a szobák mögül szólítanak téged [hangosan], azok legtöbbje nem él az eszével.
5. És ha türelmesek lettek volna, amíg kimész hozzájuk, az bizony jobb lett volna nekik. De Allah Megbocsátó, Könyörületes.

6. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha egy engedetlen [ember] jön hozzátok egy hírrel, akkor bizonyosodjatok meg felőle, nehogy tudatlanságból sújtsatok le egy népre, és emiatt [később] megbánjátok azt, amit tettetek!
7. És tudjátok meg, hogy Allah Küldötte köztetek van! Ha engedelmeskedne nektek sok dologban, akkor nehéz helyzetbe kerülnétek. Ám Allah megszerettette veletek a hitet és díszessé tette a szívetekben, és utálatossá tette nektek a hitetlenséget, az engedetlenséget és az ellenszegülést. Ők bizony azok, akik a helyes úton járnak.
8. [Ez adatott nektek] kegyként Allahtól és jótéteményként. És Allah Mindentudó, Bölcs.

9. És ha a hívők közül két csoport harcol egymással, akkor kössetek békét közöttük! Ám ha az egyik [továbbra is] zsarnokoskodni [akar] a másikon, akkor harcoljatok az ellen, amely zsarnokoskodik, addig amíg vissza nem tér Allah parancsához! Ha visszatér, akkor igazsággal kössetek békét közöttük, és járjatok el igazságosan! Allah szereti az igazságosakat.
10. Bizony, a hívők csak testvérek [lehetnek]! Kössetek hát békét két testvéretek között, és féljétek Allahot, hátha könyörületre leltek!

11. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne gúnyolódjon egy nép sem egy másik népen, [akik] talán jobbak őnáluk! És a nők se [gúnyolódjanak] más nőkön, [akik] talán jobbak őnáluk! És ne becsméreljétek egymást, és ne szólítsátok egymást gúnyneveken! Milyen nyomorúságos, ha engedetlennek neveznek [valakit], miután hívő lett. Akik pedig nem tanúsítanak bűnbánatot, hát azok bizony az igazságtalanok.
12. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Kerüljétek a legtöbb vélekedést (a gyanakvás többségét)! Bizony, némely vélekedés bűn. És ne kémkedjetek, és ne beszélje ki egyikőtök a másikat távollétében! Vajon szeretné egyikőtök a halott testvére húsát enni? Hát [nem], ti utálnátok azt [ezért tartózkodjatok a kibeszéléstől is]! És féljétek Allahot! Bizony, Allah Kiengesztelődő, Irgalmas.
13. „Ó ti, emberek! Bizony, Mi egy férfiból és egy nőből teremtettünk titeket, és népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Bizony, a legnemesebb közületek Allah előtt, aki a legistenfélőbb. Bizony, Allah Mindentudó, [mindent] jól Ismerő.

14. A beduinok azt mondják: „Hiszünk!" Mondd [ó Mohamed]: „Ti nem hisztek! Hanem mondjátok [inkább] azt, [hogy] alávetettük magunkat [Allah akaratának]! A hit még nem jutott be a szívetekbe." De ha engedelmeskedtek Allahnak és a Küldöttének, [Allah] semmiben sem fog megrövidíteni titeket a cselekedeteitek [jutalmát] illetően. Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.

15. Bizony, a hívők azok, akik hisznek Allahban és a Küldöttében, majd nem kételkednek, és erőfeszítést tesznek Allah útján vagyonukkal és magukkal (életüket kockáztatva). Ők bizony az igazmondók.
16. Mondd [ó Mohamed]: „Vajon ti tájékoztatni akarjátok Allahot a vallásotokról, holott Allah tudja mindazt, ami az egekben és ami a földön van?" És Allah minden dologról tudomással bír.
17. Felhánytorgatják neked azt, hogy alávetették magukat [Allah akaratának]. Mondd [ó Mohamed]: „Ne hánytorgassátok fel nekem azt, hogy alávetettétek magatokat [Allah akaratának]! Ellenkezőleg! Allah hánytorgathatná fel nektek, hogy elvezetett titeket a hithez, ha valóban igazak vagytok [a kijelentésetekben, hogy hisztek]."
18. Bizony, Allah tudja az egek és a föld rejtett dolgait. És Allah átlátja azt, amit cselekszetek.

50. Qáf (Qáf)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Qáf. [Esküszöm] a Dicsőséges Koránra [hogy te, ó Mohamed, a feltámadásra figyelmeztető vagy].
2. De nem! Csodálkoztak azon, hogy egy közülük való figyelmeztető jött el hozzájuk, és azt mondták a hitetlenek: „Csodálkozásra okot adó dolog ez!
3. Vajon ha meghalunk és porrá leszünk [akkor fel leszünk támasztva]? Távoli visszatérés ez!”
4. Mi már tudjuk, mit vesz el belőlük a föld [a haláluk után], és őrzött Írás van nálunk.
5. De nem! Meghazudtolták az Igazságot (a Koránt), amikor eljött hozzájuk, így ők összezavarodott helyzetben vannak.
6. Nem néznek-e az ég felé felettük, hogyan építettük azt, és hogyan díszítettük fel, és nincsenek abban hasadékok.
7. A Földet pedig szétterítettük és szilárdan rögzítetteket (hegyeket) vetettünk bele, és minden fajta pompás [növényt] sarjasztottunk rajta.
8. Tisztánlátást adó [tanulságként] és emlékeztetőül minden [bűnbánóan] visszatérő szolgának.
9. És áldott vizet bocsátottunk le az égből, s általa kerteket sarjasztottunk és aratni való gabonát,
10. És magas datolyapálmákat, amelyeknek egymásra rétegzett a virágzata (termése).
11. Ellátásként a szolgáknak, és halott területet keltettünk életre vele (az eső által). Ekképpen lesz az előjövetel [a sírokból].

12. Már őelőttük meghazudtolást követett el Noé népe, és al-Rassz lakói és Tamúd [törzse],
13. És Ád [törzse], és a Fáraó, és Lót testvérei (népe),
14. És a cserjés [erdő] lakói, és Tubba népe. Mind meghazudtolta a küldötteket, és jogossá vált a fenyegetésem [megvalósulása].

15. Vajon képtelenek lettünk volna az első teremtésre? De nem! Ők zavarodottságban vannak egy új teremtés (a Feltámadás) felől.

16. És bizony, megteremtettük az embert, és tudjuk, mit sugdos neki önmaga és Mi közelebb vagyunk hozzá, mint a nyaki ütőere.
17. Amikor a két feljegyző [angyal] feljegyzi [az ember tetteit], a jobb és a bal oldalán ülve,
18. Nem ejthet ki egyetlen szót sem úgy, hogy ne lenne vele egy megfigyelő, aki mindig kész [feljegyezni azt].
19. És eljött a halál tusája az igazsággal: „Ez az, amit el akartál kerülni [ó ember]."

20. És megfúvatik a kürt [a Feltámadás Napján]; ez a fenyegetve [megígért] nap.
21. És el fog jönni minden ember [úgy], hogy lesz vele egy vezető és egy tanú (két angyal).
22. Bizony, figyelmen kívül hagytad ezt, ám felnyitottuk (eltávolítottuk) az elfedődet, s a látásod ma éles.
23. És a kísérője azt fogja mondani: „Itt van az, ami készen áll [a büntetésre]!"
24. [Allah azt mondja majd]: „Ti ketten, vessetek a Gyehennába minden megrögzött hitetlent,
25. Jónak útjába állót, határokat áthágót, kételkedőt,
26. Aki Allah mellé más istent helyezett! Vessétek hát a súlyos gyötrelembe!"
27. A kísérője (egy sátán) azt fogja mondani: „Urunk, nem kényszerítettem őt arra, hogy túlkapásra vetemedjen, hanem [ő maga] messzemenő tévelygésben volt!"
28. [Allah] azt fogja mondani: „Ne vitatkozzatok előttem, hiszen [korábban] már elküldtem számotokra a fenyegetésről [szóló figyelmeztetést]!
29. Nem változik meg a szó Nálam (a korábban kinyilatkoztatott döntésem), és Én nem vagyok igazságtalan a szolgákkal (a teremtményekkel)."
30. Azon a napon, amikor azt mondjuk a Gyehennának: „Vajon megteltél már?" És azt fogja mondani [válaszolván]: „Van-e még több?"
31. És a Paradicsom közelebb hozatik [majd] az istenfélőkhöz, nem lesz messze [tőlük].

32. Ez az, amire ígéretet kaptatok, [ez jár] minden bűnbánóan visszatérőnek, [a parancsolatokat] megőrzőnek,
33. Aki féli a Könyörületest anélkül, hogy látná [Őt] és [bűnbánóan] visszatérő szívvel jön el.
34. Lépjetek be oda békességgel! Ez az Öröklét Napja!
35. Az lesz ott nekik, amit csak akarnak, és több is van még Nálunk.

36. És hány előttük élt nemzedéket pusztítottunk el, amelyek erősebbek voltak őnáluk [az ellenség] megragadását illetően, és bejárták az országokat. Volt-e [ezek után számukra] hely a menekülésre [a büntetés elől]?
37. Bizony, emlékeztető van ebben annak, akinek van szíve, vagy figyelmesen hallgat, miközben ő tanú [az igazság mellett].
38. És bizony, megteremtettük az egeket és a földet, és mindazt, ami közöttük van hat nap alatt, és nem ért minket fáradtság.
39. Legyél hát türelmes [ó Mohamed] azzal szemben, amit mondanak, és magasztald Urad az Őt illető hálatelt dicsérettel, napkelte előtt és napnyugta előtt!
40. És magasztald hát Őt az éjszaka egy részében és a leborulás (az imádkozás) után!
41. És hallgasd [ó Mohamed], azon a napon, amikor hív a hívó (Iszráfíl angyal) egy közeli helyről!
42. Azon a napon, meghallják a kiáltást az igazsággal, az az előjövetel Napja [a sírokból].
43. Bizony, Mi életre keltünk és halálba bocsátunk, és Hozzánk lesz a végcél.
44. Azon a napon, amikor széthasad [megnyílva] felettük a föld, sietve [jönnek majd elő a sírokból]. Ez egy könnyű összegyűjtés lesz Számunkra.
45. Mi jobban tudjuk, hogy mit mondanak [a hitetlenek], és te nem vagy hatalmaskodó felettük [hogy kényszerítsd őket]. Emlékeztesd hát a Koránnal azt, aki [valóban] fél a fenyegetésemtől!

51. A szétszórók (adh-Dháriját)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] az elhintve szétszóró [szelekre]!
2. És a terhet hordozó [esőfelhőkre]!
3. És a könnyedén tovasikló [hajókra]!
4. És az [elrendelt] dolgokat [Allah parancsára] szétosztó [angyalokra]!
5. Bizony, amire ígéretet kaptatok [a feltámadással kapcsolatban], az valóban igaz.
6. És bizony, az ítélet valóban bekövetkezik.

7. És [a csillagok] pályáival teli égre!
8. Bizony, ti különböző véleményen vagytok [a Koránról].
9. Az fordíttatik el tőle, aki [a tettei miatt] elfordíttatik.
10. Pusztuljanak el a találgatók!
11. Akik elmerültek [a tudatlanságban], hanyagok [abban, amire parancsot kaptak].
12. Azt kérdezik: „Mikor lesz az Ítélet napja?”
13. Azon a napon, amikor ők a Pokol tüzén lesznek próbára téve.
14. Ízleljétek meg a próbatételeteket (büntetéseteket)! Ez az, aminek kértétek [a] siettetését.

15. Bizony, az istenfélők kertekben lesznek és forrásoknál [a Paradicsomban].
16. Megkapják azt, amit Uruk adott nekik. Bizony, ők az előtt jótevők voltak.
17. Éjszakánként keveset aludtak.
18. És az éjszaka végén ők megbocsátást kértek [Allahtól].
19. És a vagyonukban [meghatározott] jogos része van a kéregetőnek és a szűkölködőnek.
20. És a Földön jelek vannak azoknak, akiknek szilárd bizonyosságuk van [a hitükben].
21. És [jelek vannak] önmagatokban [is]. Hát vajon nem láttok?

22. És az égben van az ellátásotok, és az, amire ígéretet kaptatok.
23. Hát az ég és a föld Urára! Bizony, az [ígérete] olyannyira igaz, mint ahogy ti megszólaltok.

24. Eljutott-e hozzád Ábrahám megtiszteltetésben részesült vendégeinek (angyaloknak) az elbeszélése (a története)?
25. Amikor beléptek hozzá, és azt mondták: „Békesség!" Azt mondta: „Békesség, ti ismeretlen nép [fiai]!"
26. Azután [észrevétlenül] elment a családjához, majd egy [sült] kövér borjúval tért vissza.
27. Azután [vendéglátásul] eléjük tette. Azt mondta: „Vajon nem esztek?"
28. És [amikor azt látta, hogy nem esznek] félelmet érzett miattuk. Azt mondták: „Ne félj!" És egy nagy tudású gyermekről hoztak örömhírt neki.
29. És a felesége hangosan kiáltozva lépett be, [csodálkozva] csapott az arcára, és azt mondta: „Meddő öregasszony [vagyok]!"
30. Ők azt mondták: „Ez úgy van, [de] az Urad már kimondta [döntését]. Bizony, Ő a Bölcs, a Mindentudó."
31. [Ezután] azt mondta [Ábrahám]: „Hát milyen súlyos ügyben [vagytok itt], ó ti, küldöttek?"
32. Azt mondták: „Bizony, mi egy gonosztevő néphez küldettünk el,
33. Azért, hogy agyagköveket küldjünk rájuk,
34. [Amelyek] meg vannak jelölve az Uradnál a mértéktelenek számára."
35. És kivittük azokat, akik hívők voltak ott.
36. De csupán egy olyan házat találtunk ott, amelynek lakói alávetették magukat [Allahnak].
37. És jelet hagytunk ott azoknak, akik félik a fájdalmas gyötrelmet.

38. És Mózes [történetében is tanulságos jel van]. Amikor elküldtük őt a Fáraóhoz nyilvánvaló bizonyítékkal.
39. És hátat fordított támasztékára (hadi erejére) [hagyatkozva] és azt mondta: „[Mózes] egy varázsló, vagy egy őrült!"
40. Mi pedig megragadtuk őt és a katonáit, és a tengerbe vetettük őket, és ő rászolgált a szemrehányásra.

41. És Ád [történetében is tanulságos jel van]. Amikor az áldatlan (meddő) szelet küldtük ellenük.
42. Nem hagyott meg semmit, amit elért, anélkül, hogy ne tette volna olyanná, mint a szétporladt romok.
43. És Tamúd [történetében is tanulságos jel van]. Amikor az lett mondva nekik: „Élvezzétek [az evilági élet mulandó örömeit] egy ideig!"
44. Ám ők gőgösek voltak Uruk parancsával szemben, a villámcsapás pedig elragadta őket, miközben ők [csak] néztek,
45. És nem tudtak felállni [hogy elmeneküljenek], és nem tudtak magukon segíteni.
46. És Noé népét [is elpusztítottuk] az előtt. Bizony, ők engedetlen nép voltak.

47. És az eget erővel építettük, és bizony, Mi kitágítjuk.
48. És a földet kiterítettük. És milyen jó egyengetők [vagyunk]!
49. És minden dologból egy párt teremtettünk. Hátha okultok [az intésből].
50. „Meneküljetek hát Allahhoz! Bizony, én (Mohamed) Tőle való nyilvánvaló figyelmeztető vagyok hozzátok [küldve].
51. És ne helyezzetek Allah mellé más istent! Bizony, én Tőle való nyilvánvaló figyelmeztető vagyok hozzátok [küldve]."

52. Hasonlóképpen, nem jött el egyetlen küldött sem azokhoz, akik előttük voltak, anélkül, hogy azt ne mondták volna: „[Ő] egy varázsló vagy egy őrült."
53. Vajon egymás lelkére kötötték [ezt a kijelentést]? Nem! Ők egy túlkapásra vetemedő nép.
54. Fordulj hát el tőlük! Mert nem érhet téged szemrehányás.
55. És emlékeztess! Mert bizony, az emlékeztetés hasznára válik a hívőknek.
56. És nem teremtettem a dzsinneket és az embereket másért, csupán azért, hogy [egyedül] Engem szolgáljanak.
57. Nem akarok tőlük semmilyen ellátást, és nem akarom, hogy tápláljanak.
58. Bizony, Allah az, aki az Ellátó, az Erővel Bíró, a Szilárd Erejű.

59. És bizony, az igazságtalanoknak olyan részük van [a büntetésből], mint a társaik (elődeik) része, hát ne siettessenek Engem [büntetésük előrehozásával]!
60. És jaj azoknak, akik hitetlenné váltak, attól a napjuktól (a Feltámadás Napjától), amire ígéretet kaptak!

52. A hegy (at-Túr)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] a [Sínai] hegyre!
2. És a sorokba rendezve [feljegyzett] írásra!
3. [Amely] kiterített pergamenen [van].
4. És a gyakran látogatott [égi] Házra!
5. És a felemelt mennyezetre (égboltozatra)!
6. És a [Feltámadás Napján] lángra lobbantott tengerre!
7. Bizony, az Urad büntetése be fog következni.
8. Nincs semmi, ami elhárítaná azt.
9. Azon a napon az ég inogva megrázkódik.
10. És a hegyek haladva elindulnak.
11. Jaj hát azon a napon a meghazudtolóknak!
12. Akik [alaptalan] beszédükbe merülve játszadoznak.
13. Azon a napon a Gyehenna tüzébe taszíttatnak, [durván] odalökve.
14. [Az lesz mondva nekik:] „Ez az a tűz, amelyet ti hazugságnak tartottatok!
15. Vajon hát varázslat ez, vagy ti nem láttok?
16. Égjetek benne, és legyetek türelemmel vagy ne legyetek türelemmel, egyre megy nektek! Csupán [azért] kaptok fizetséget, amit cselekedtetek."

17. Bizony, az istenfélők kertekben és gyönyörűségben lesznek [a Paradicsomban],
18. Örvendezve annak, amit az Uruk adott nekik, és az Uruk megvédi őket a Pokol gyötrelmétől.
19. [Az lesz mondva nekik:] „Egyetek és igyatok egészséggel amiatt, amit cselekedtetek!"
20. Sorba helyezett ágyakra dőlve fekszenek, és nagyszemű, szép nőket adunk nekik feleségül.
21. És akik hittek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében], és a leszármazottaik, akik követték [elődeiket] a hitben, azokhoz csatlakoztatni fogjuk a leszármazottaikat és nem csökkentünk semmit

sem a tetteikből. Minden ember [túlvilági fizetsége] annak záloga, amit szerzett.
22. És bőségesen ellátjuk őket [olyan] gyümölccsel és hússal, amilyet csak kívánnak.
23. Olyan pohár [tartalmát] fogyasztják majd ott, amelytől nem lesz sem felesleges beszéd, sem bűn.
24. És őket [szolgáló] ifjak járnak körbe közöttük, [akik olyanok], mintha elrejtett gyöngyök lennének.
25. És [a Paradicsom lakói] egymáshoz fordulnak, kérdezgetvén egymást [a jutalmuk okáról].
26. Azt mondják: „Bizony, mi korábban a családunk közt meg voltunk rémülve [Allah büntetésétől],
27. Azonban Allah kegyes volt irántunk és megmentett minket a forró fuvallatú [Pokol-]tűz gyötrelmétől.
28. Bizony, mi ezelőtt fohászkodtunk Hozzá. Bizony, Ő a Jóságos, az Irgalmas."

29. Emlékeztess hát [ó Mohamed]! Mert te nem vagy – az Urad jótéteményéből – se jövendőmondó, se őrült!
30. Vagy azt mondják [rólad a hitetlenek]: „[Egy] költő, [akivel kapcsolatban] várva várjuk, hogy az idő kétséget keltő történései [sújtsanak le rá]."
31. Mondd: „Várjatok csak [a halálomra]! Hát bizony, én is veletek [vagyok] a várakozók között."

32. Vajon az eszük parancsolja nekik ezt (amit tesznek), avagy ők egy túlkapást elkövető nép?
33. Vagy azt mondják: „Ő maga találta ki ezt [a Koránt]." Inkább [ők] nem hisznek.
34. Hozzanak hát egy hozzá (a Koránhoz) hasonló beszédet, ha valóban igazmondók!
35. Vagy talán a semmiből lettek teremtve, vagy ők [lennének] a teremtők?
36. Vagy [talán] ők teremtették az egeket és a földet? Ellenkezőleg! Nekik nincs szilárd bizonyosságuk.
37. Vagy talán náluk vannak a te Urad [könyörületének és ellátásának] a tárházai? Avagy ők a [mindezek felett] uralkodók?

38. Vagy talán van létrájuk [az egekbe], amelyen hallgatóznak? Nos hát az, aki hallgatózik közülük, hozzon nyilvánvaló bizonyítékot!
39. Vagy talán Neki (Allahnak) [tulajdonítjátok] a leányokat, és magatoknak [választjátok] a fiúkat?
40. Vagy [talán] fizetséget kérsz tőlük [ó Mohamed], ezért őket adósság terhe nyomja?
41. Vagy [talán] náluk van a rejtett dolgok [tudása], és ők leírják [azt]?
42. Vagy [talán] fondorlatot akarnak szőni? Ám akik hitetlenné váltak, maguk esnek bele a fondorlat [csapdájába].
43. Vagy [talán] más istenük van nekik Allah helyett? Magasztaltassék Allah! [Ő afelett van], amit társistenként állítanak [Őmellé].
44. Ha látnának egy darabot az égből lezuhanni, azt mondanák: „Ez [csupán] egy halom felhő."
45. Hagyd hát őket, amíg találkoznak [azzal] a napjukkal (a Feltámadás Napjával), amely [kezdetén] holtan esnek össze!
46. Azon a napon nem fog hasznukra válni a fondorlatuk, és nem lesznek megsegítve.
47. És bizony azoknak, akik igazságtalanságot követtek el, még [a túlvilági büntetés] előtt gyötrelem jár [már az evilágon]. Ám a legtöbbjük nem rendelkezik tudással.

48. És légy türelmes az Urad döntése iránt! Mert te bizony a Mi szemünk előtt vagy. És magasztald az Urad, az Őt illető hálatelt dicsérettel, amikor felállsz [az imádkozáshoz],
49. És magasztald Őt az éjszaka egy részében, és a csillagok eltűnése után (hajnalhasadáskor)!

53. A csillag (an-Nadzsm)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] a csillagra, amint lehullik!
2. A társatok (Mohamed) nem tévelygett el, és nem volt tévúton sem.
3. És nem a kénye szerint szólal meg.
4. Ez [a Korán] nem más, mint sugalltatott kinyilatkoztatás.
5. A nagy erejű [Gábriel angyal] tanította neki,
6. A szép megjelenésű, [aki] elhelyezkedett (megjelent az égben a maga valóságában),
7. Miközben a látóhatár legmagasabb [részén] volt.
8. Majd közeledett, és lejjebb ereszkedett.
9. És [Gábriel] két íjhossznyi távolságra volt [Mohamedtől], vagy még közelebb.
10. És [Allah azt] sugallta a szolgájának (Mohamednek), amit sugallt [Gábrielen keresztül].
11. Nem hazudtolta meg a szíve azt, amit [a szemével] látott.
12. Vajon [őt meghazudtolva] szálltok vitába vele arról, amit látott?
13. És bizony, már látta őt (Gábrielt) egy másik alkalommal is,
14. A Végső tövisfánál,
15. Amelynél a Hajlék Kertje (a Paradicsom) van.
16. Amikor beborította a tövisfát az, ami beborította.
17. Nem tért el a tekintet és nem lépett túl [határain].
18. Ő bizony az Ura legnagyobb jeleiből látott.

19. Vajon hát mit gondoltok [arról, amit imádtok] al-Látról és al-Uzzáról?
20. És Manátról, a harmadikról, az utolsóról?
21. Vajon magatoknak [választjátok] a hímneműeket, és Neki (Allahnak) [tulajdonítjátok] a nőneműeket?
22. Ez aztán a legigazságtalanabb felosztás!
23. Ezek csupán nevek, amelyeket ti és az atyáitok adtatok [nekik], amelyekkel kapcsolatban Allah nem bocsátott le semmilyen bizonyító érvet.

Csupán a vélekedést követik, és azt, ami a maguk kedvére van, [annak ellenére, hogy] bizonyosan eljött már hozzájuk az útmutatás.
24. Vagy [talán] az emberé [lehet] mindaz, amire vágyik?
25. Ám Allahé a túlvilág és az evilág.
26. És hány angyal van az egekben, [akiknek] a közbenjárása semmit sem használ, kivéve [csak] azután, hogy Allah engedélyt ad annak, akinek akar [hogy közbenjárjon], és megelégedik [azzal, akiért közbenjárnak].
27. Bizony, akik nem hisznek a túlvilágban, női nevekkel illetik az angyalokat.
28. De nincs nekik erről tudásuk. Csupán a vélekedést követik, ám a vélekedés nem ér semmit az igazsággal szemben.
29. Fordulj hát el attól, aki hátat fordít az [Általunk lebocsátott] Emlékeztetésnek, és nem akar mást, csupán az evilági életet!
30. Ez [minden], amit megszereztek a tudásból. Bizony, az Urad jobban tudja, hogy ki tévelyedett el az Ő útjáról, és Ő jobban tudja, hogy ki lelt az igaz útra.

31. És Allahé mindaz, ami az egekben és ami a Földön van, hogy megadja a fizetségét azoknak, akik rosszat tettek, aszerint amit cselekedtek, és a legjobbal (a Paradicsommal) fizessen meg azoknak, akik helyesen cselekedtek.
32. Akik elkerülik a legnagyobb bűnöket és a förtelmességeket – kivéve a kisebb vétségeket – bizony, a te Urad megbocsátása [mindent] átfog. Ő jobban ismer titeket, [már akkortól] amikor létrehozott titeket a földből, és amikor még magzatok voltatok anyáitok hasában. Ne ítéljétek hát [a bűnöktől] megtisztítottnak magatokat! Ő jobban tudja, hogy ki az istenfélő [közületek].
33. Vajon hát mit gondolsz arról, aki hátat fordított,
34. És adott egy keveset, majd abbahagyta?
35. Vajon nála van a rejtett dolgok tudása, és ő látja [hogy elfogy a vagyona]?
36. Vagy [talán] nem kapott-e hírt arról, ami Mózes lapjaiban van,
37. És Ábrahámében, aki teljesítette [azt, amire parancsot kapott]?
38. Hogy egyetlen terhet cipelő sem cipeli egy másiknak a terhét.
39. És hogy az embernek nem jár más, csupán az, amiért törekszik.

40. És hogy a törekvésének [a jutalma] majd láthatóvá válik.
41. Azután megadatik neki a fizetség érte a legteljesebb fizetséggel.

42. És hogy az Uradhoz lesz a végső [visszatérés].
43. És hogy Ő az, Aki megnevettet és megríkat.
44. És hogy Ő az, Aki halálba bocsát és életre kelt.
45. És hogy Ő az, Aki megteremtette a párt: a hímet és a nőstényt,
46. Egy [megtermékenyült] cseppből, miután [a mag] kilövelltetik.
47. És hogy Őrá tartozik az újra teremtés [a túlvilágon].
48. És hogy Ő tesz gazdaggá és birtokossá.
49. És hogy Ő a Szíriusz Ura.
50. És hogy Ő az, Aki elpusztította Ádot, az elsőt,
51. És Tamúdot, és nem hagyott meg [senkit],
52. És korábban Noé népét. Bizony, ők igazságtalanabbak és [még inkább] túlkapásokat elkövetők voltak.
53. És [Ő az, Aki] az elpusztított várost (Lót népének városát) mélybe vetette.
54. És beborította azokat [azzal], ami beborította [a kövekből].
55. Hát Urad melyik jótéteményét meghazudtolva szállsz vitába [ó te, hitetlen ember]?
56. Ő (Mohamed Próféta) a korábbi figyelmeztetők [sorába] tartozó figyelmeztető.

57. Közeledik a Közeledő (a Feltámadás).
58. Annak nincs Allahon kívül elhárítója.
59. Vajon hát ezen a beszéden csodálkoztok?
60. És [gúnyolódva] nevettek, és nem sírtok [a félelemtől],
61. Miközben ti énekelve (szórakozva) elfordultok?
62. Boruljatok hát le Allahnak és szolgáljátok [Őt]!

54. A Hold (al-Qamar)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Közel került az Óra, és széthasadt a Hold.
2. És ha egy jelet látnak, elfordulnak és azt mondják: „Folyamatos varázslat [ez]!”
3. És meghazudtolták [a Küldöttet] és a kényüket követték, ám minden ügynek meg van a beteljesedési ideje.
4. És bizony, már elérkeztek azok a hírek hozzájuk, amelyekben [elegendő] elrettentés van [a számukra],
5. Meggyőző bölcsesség [érkezett hozzájuk], de nem válnak a hasznukra a figyelmeztetések.
6. Fordulj hát el tőlük! Azon a napon, mikor a Hívó (Iszráfíl angyal) egy szörnyű dologhoz fog hívni,
7. Alázatos lesz a tekintetük, úgy jönnek majd ki a sírokból, mintha szétszéledt sáskák lennének,
8. Megalázottan sietnek elő a Hívóhoz. A hitetlenek azt mondják majd: „Nehéz nap ez!”

9. Meghazudtolást követett el előttük Noé népe, s meghazudtolták a szolgánkat (Noét), és azt mondták: „Őrült!”, és fenyegetve eltiltották [attól, hogy átadja Isten üzenetét].
10. Ő pedig az Urához fohászkodott: „Bizony, én legyőzettem, segíts hát [rajtam]!”
11. És lezúduló [eső]vízzel nyitottuk meg az ég kapuit,
12. És a földön forrásokat fakasztottunk, és az [égi és földi] víz olyan parancs szerint találkozott, amely már elrendeltetett.
13. És deszkákból és szegekből készített [bárkán] vittük őt,
14. Amely szemünk előtt haladt, fizetségül [Noénak], aki meg lett tagadva [a népe által].
15. És bizony, hátra hagytuk [a bárkát] jelként. Van-e hát olyasvalaki, aki okul [az intésből]?
16. Milyen volt hát a gyötrelmem, és [milyenek voltak] a figyelmeztetéseim?

17. És bizony, könnyűvé tettük a Koránt az emlékezésre. Van-e hát olyasvalaki, aki okul [az intésből]?

18. Ád [törzse] meghazudtolást követett el. Milyen volt hát a gyötrelmem, és [milyenek voltak] a figyelmeztetéseim?
19. Bizony, Mi süvítő, tomboló szelet küldtünk rájuk, a folyamatos vészterhesség napján,
20. Amely úgy ragadta el az embereket, mintha gyökerestől kitépett datolyapálmák csonkjai lettek volna.
21. Milyen volt hát a gyötrelmem, és [milyenek voltak] a figyelmeztetéseim?
22. És bizony, könnyűvé tettük a Koránt az emlékezésre. Van-e hát olyasvalaki, aki okul [az intésből]?

23. Tamúd [törzse] meghazudtolta a figyelmeztetéseket,
24. És azt mondták: „Vajon egy közülünk való embert kövessünk, aki egyedül van? Bizony, mi akkor tévelygésben és őrültségben lennénk!
25. Vajon [egyedül] neki küldetett le közülünk az Emlékeztetés (kinyilatkoztatás)? De nem! Ő egy nagyképű, hazudozó!"
26. Megtudják majd holnap, ki a nagyképű, hazudozó!
27. Bizony, Mi egy nősténytevét küldünk el hozzájuk kísértésként, figyeld hát meg őket [ó Száleh] és légy türelmes!
28. És add hírül nekik, hogy a víz megosztandó közöttük [és a teve között]! Minden itatási [napon] legyen jelen [az, akire a sor kerül]!
29. És ők odahívták a társukat [bátorítva őt a teve megölésére], aki nekilátott, és elvágta [a nőstényteve] lábinát.
30. Milyen volt hát a gyötrelmem, és [milyenek voltak] a figyelmeztetéseim?
31. Bizony, mi egyetlen kiáltást (csapást) küldtünk le rájuk, s olyanná lettek, mint az elszáradt törmelék, amelyet a karámkészítő [használ].
32. És bizony, könnyűvé tettük a Koránt az emlékezésre. Van-e hát olyasvalaki, aki okul [az intésből]?

33. Lót népe meghazudtolta a figyelmeztetéseket.
34. Mi bizony kőzáport küldtünk le rájuk, kivéve Lót családját; megmentettük őket az éjszaka végén,

35. Jótéteményként Mitőlünk. Ekképpen adjuk meg a fizetségét annak, aki hálás.
36. És bizony, figyelmeztette őket a csapásunkra, ám ők [meghazudtolva] vitába szálltak a figyelmeztetésekkel [kapcsolatban].
37. És bizony, megpróbálták rávenni a vendégeit [a bűnre], mire kioltottuk a szemük világát, [és az lett mondva nekik:] „Ízleljétek hát meg a büntetésemet és a figyelmeztetéseim [figyelmen kívüli hagyásának eredményét]!"
38. És bizony, meglepte őket hajnalban [a teljes pusztulást] beteljesítő gyötrelem.
39. Ízleljétek hát meg a büntetésemet és a figyelmeztetéseim [figyelmen kívüli hagyásának eredményét]!
40. És bizony, könnyűvé tettük a Koránt az emlékezésre. Van-e hát olyasvalaki, aki okul [az intésből]?
41. És bizony, a Fáraó népéhez is eljöttek a figyelmeztetések.
42. Meghazudtolták minden jelünket, ezért elragadtuk őket úgy, ahogy egy Méltóságteljes és Mindenható [büntet].

43. Vajon a hitetlenjeitek jobbak-e [ó Kurejs törzse] ezeknél? Vagy talán mentességetek van az Írásokban?
44. Mi több, ők azt mondják: „Mi egy győzedelmes sokaság vagyunk!"
45. [Ez] a sokaság le lesz győzve és hátat fognak fordítani [menekülve].
46. Ám az Óra (a Feltámadás) a megígért idejük, és az Óra keservesebb és keserűbb [a vereségnél]!

47. Bizony, a gonosztevők tévelygésben [vannak] és a Lángoló [Pokol-tűzbe] fognak kerülni.
48. Azon a napon, amikor az arcukon vonszoltatnak majd a [Pokol-] tűzben, [az lesz mondva nekik:] „Ízleljétek meg a Perzselő [Pokol-] tűz érintését!"
49. Bizony, Mi mindent megszabott mérték szerint teremtettünk.
50. És a parancsunk nem más, csupán egyetlen [szó, amelynek megvalósulása annyi,] akár egy szempillantás.

51. És bizony, [korábban] már elpusztítottuk a [hitetlenségben] hozzátok hasonlókat, van-e hát olyasvalaki, aki okul [az intésből]?
52. És minden dolog, amit tettek, az írásokban van [feljegyezve].
53. És minden kicsi és nagy [cselekedet] fel van jegyezve.
54. Bizony, az istenfélők kertekben és folyók között lesznek [a Paradicsomban],
55. Igaz helyen, egy Mindenható Uralkodó [közelségében].

55. A Könyörületes (ar-Rahman)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A Könyörületes
2. Megtanította a Koránt,
3. Megteremtette az embert,
4. Megtanította őt a [világos] önkifejezésre.
5. A Nap és a Hold [pontosan] kiszámított módon [mozognak].
6. És a csillagok és a fák leborulnak [Allah előtt].
7. És [Allah] felemelte az eget, és felállította a mérleget (előírta az igazságosságot),
8. Hogy ne vetemedjetek túlkapásra a mérleggel (igazságossággal) kapcsolatban.
9. És végezzétek el a mérést az igazságnak megfelelően, és ne rövidítsétek meg a mértéket!
10. És a földet az [emberi] teremtmények alá rendelte.
11. Azon gyümölcsök és kehelyvirágos datolyapálmák vannak.
12. És szalmát adó gabona, és illatos növények.
13. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?

14. Megteremtette az embert száraz agyagból, a cserépedényhez hasonlóan.
15. És megteremtette a dzsinneket [füsttelen] tűz lángjából.
16. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?

17. [Ő] a két napkelet és a két napnyugat Ura.
18. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
19. [Ő az, Aki] engedte a két tengert folyni, [hogy] találkozzanak.
20. [Ám] közöttük akadály található, melyen át nem léphetnek.
21. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
22. Kettejükből kerül elő a gyöngy és a korall.
23. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
24. És Övéi a tovasietők [hajók], amelyek hegyként magasodnak a tengeren.
25. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?

26. Minden mulandó, ami rajta (a földön) van,
27. És [csak] Urad arca (Ő maga) marad meg, a fenség és a bőkezűség Birtokosa.
28. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
29. Őt kéri mindenki, aki az egekben és a földön van. Ő a nap minden [egyes részében] valamilyen ügyben [dönt].
30. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
31. Hamarosan felétek fordulunk, [hogy elszámoltassunk titeket,] ti két súlyos [teremtmény – emberek és dzsinnek]!
32. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?

33. Ó dzsinnek és emberek gyülekezete! Ha képesek vagytok az egek és a föld szélein áthatolva [elmenekülni előlünk], úgy tegyétek meg! De nem hatolhattok át, csupán [Allahtól kapott] hatalommal.
34. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
35. A tűz lángjai és izzó réz küldetik rátok, és nem tudtok [ellenük] magatokon segíteni.
36. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?

37. És amikor széthasad az ég, és olyan [vörös] lesz mint a rózsa, [tiszta] mint a forró olaj.
38. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
39. És azon a napon nem kérdeztetik meg bűneiről sem ember, sem dzsinn.
40. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
41. A gonosztevők ismertetőjeleikről ismertetnek fel, és az üstöküknél és a lábaiknál fogva ragadtatnak meg.
42. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
43. Ez a Gyehenna, amelyet a gonosztevők meghazudtolnak.
44. Körbejárnak e között és fortyogó forrásban lévő víz között.
45. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?

46. Ám aki félt attól, hogy Ura elé kell állnia [az elszámoltatásra az Ítélet Napján], annak két kert jár [a Paradicsomban].
47. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?

48. [Érett termésekkel teli] ágakkal ékes mindkettő.
49. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
50. Két patak folyik mindkettőben.
51. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
52. Mindenféle gyümölcsből két fajta van mindkettőben.
53. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
54. Brokáttal bélelt kényelmes ágyakra dőlve fekszenek, és a két kert gyümölcsei mélyen alácsüngőek.
55. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
56. Azokban szemérmes tekintetű [nők] lesznek, akiket előttük még sem ember, sem dzsinn nem érintett.
57. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
58. Mintha rubintok és korallok lennének.
59. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
60. Vajon más-e a jótett fizetsége, mint a jó [jutalom]?
61. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
62. És e két [kert] alatt még két kert van.
63. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
64. Sötéten zöldellők [ezek].
65. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
66. Két bugyogó forrás van mindkettőben.
67. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
68. Mindkettőben gyümölcsök, datolyapálmák és gránátalmafák vannak.
69. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
70. Jóságos [és] gyönyörű [feleségek] lesznek mindazokban.
71. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
72. Sátrakban őrzött, nagyszemű [szép] nők.
73. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
74. Nem érintette őket előttük sem ember, sem dzsinn.
75. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
76. Zöld borítású párnákra és gyönyörű szőnyegekre dőlve fekszenek.
77. Hát Uratok melyik jótéteményét hazudtoljátok meg ti ketten?
78. Áldassék az Uradnak, a fenség és a bőkezűség Birtokosának a neve!

56. A bekövetkező (al-Vákia)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Amikor bekövetkezik a Bekövetkező,
2. A bekövetkeztének nem lesz meghazudtolója.
3. [Némelyeket] lealacsonyít, [másokat] felemel.
4. Amikor megrázkódik a föld [szörnyű] rázkódással,
5. És a hegyek porrá morzsolódnak,
6. És szétszálló porszemekké válnak.
7. És ti háromfélék lesztek:
8. A jobb kéz felőliek. [De] milyenek a jobb kéz felőliek?
9. És a bal kéz felőliek. [De] milyenek a bal kéz felőliek?
10. És [az evilágon a jótettekben] az élenjárók, az élenjárók [a túlvilágon].

11. Ők azok, akik [Allahhoz] közelállók.
12. A gyönyörűség Kertjeiben [lesznek a Paradicsomban].
13. [Ők] egy [nagy] sokaság a hajdanvoltak közül.
14. És kevesen [vannak] a későbbi [nemzedékekből].
15. Arannyal szőtt ágyakon [lesznek].
16. [Azokra] dőlve fekszenek, egymással szemben.
17. Öröklétű ifjak járnak körbe közöttük [szolgálván őket].
18. Kupákkal, kancsókkal és pohárral, [amelyekben olyan] kifogyhatatlan forrásból származó [ital van],
19. Amitől fejük nem fáj és nem részegednek le.
20. És [olyan] gyümölcsökkel, amit [csak] választanak [maguknak].
21. És madarak húsával, amit [csak] megkívánnak.
22. És szép, nagyszemű nők [lesznek a feleségeik],
23. Mintha elrejtett gyöngyök lennének,
24. Fizetségképpen azért, amit cselekedtek.
25. Nem hallanak ott felesleges beszédet, sem bűnt [idéző szavakat].
26. Csupán az mondatik: „Békesség, békesség!”

27. És a jobb kéz felőliek. De milyenek a jobb kéz felőliek?
28. [Ők] tövistelen tövisfák [sokféle termései] között,
29. És egymásra rétegzett, banánt [termő] fák [között],
30. És messze nyúló árnyékban [lesznek],
31. És szüntelenül csobogó víz [mellett].
32. És sokféle gyümölccsel [lesznek körülvéve],
33. [Amelyek] el nem fogynak, és nem is lesznek megtiltva [számukra],
34. És magasra emelt kényelmes ágyakon [lesznek].
35. Bizony, Mi [egy másik] teremtéssel teremtettük őket (a Paradicsom női lakóit).
36. És szüzekké tettük őket,
37. Odaadókká, azonos korúakká,
38. A jobbkéz felőlieknek.
39. [Ők] egy sokaság a hajdanvoltak közül,
40. És egy sokaság a későbbi [nemzedékek] közül.

41. És a bal kéz felőliek. De milyenek a bal kéz felőliek?
42. A forró fuvallatú [szélben] és a forrásban lévő vízben [lesznek],
43. És fekete füst árnyékában,
44. [Amely] nem hűvös és nem jótékony.
45. Bizony, ők korábban dúskáltak a jólétben.
46. És megátalkodottak voltak a hatalmas bűnben.
47. És [mindig] azt mondták: „Vajon ha már meghaltunk, és porrá és csonttá lettünk, akkor új életre leszünk feltámasztva?
48. És vajon a hajdanvolt atyáink [is]?”
49. Mondd [ó Mohamed]: „Bizony, a hajdanvolt és a későbbi [nemzedékek is].
50. Bizonyosan össze lesznek gyűjtve egy kijelölt időpontú, meghatározott napon.”
51. Majd bizony ti, ó tévelygők és meghazudtolók!
52. Bizonyosan enni fogtok a [Pokol-tűzben lévő] Zakkúm-fa [terméséből].
53. És abból fogjátok teletömni a hasatokat.
54. És forró vizet isztok majd rá.
55. És az olthatatlan szomjúságban szenvedő tevék módjára fogtok inni.
56. Ez [lesz] az ő szálláshelyük az Ítélet Napján.

57. Mi teremtettünk titeket. Miért nem tartjátok hát igaznak [a Feltámadás Napját]?
58. Vajon hát mit gondoltok? Amit kilövelltek,
59. Vajon ti teremtitek [emberré], avagy Mi vagyunk a Teremtő?
60. Mi rendeltük el közöttetek a halált, és Minket senki sem előzhet meg
61. Abban, hogy hozzátok hasonlókra cseréljünk le titeket, és hogy újra teremtsünk titeket [abban az állapotban], amiről nem tudtok.
62. Holott ti [már] megismertétek az első (kezdeti) teremtést. Hát miért nem okultok [az intésből]?

63. Vajon hát mit gondoltok [a magokról], amelyeket vettek [a földbe]?
64. Vajon ti sarjasztjátok [a növényt] abból, avagy Mi vagyunk a sarjasztója?
65. Ha akarnánk, bizony elszáradt kóróvá tennénk azt, ti pedig szüntelenül csodálkoznátok [azt mondván:]
66. „Bizony, mi [most] eladósodtunk!
67. Mi több, mi meg vagyunk fosztva [a termésünk hasznától]!"
68. Vajon hát mit gondoltok a vízről, amit isztok?
69. Vajon ti bocsátottátok azt le az esőfelhőből, avagy Mi vagyunk a lebocsátók?
70. Ha akarnánk erősen sóssá [és keserűvé] tennénk azt. Hát miért nem vagytok hálásak?
71. Vajon hát mit gondoltok a tűzről, amit gyújtotok?
72. Vajon ti hoztátok létre a [hozzá való] fát, avagy Mi vagyunk annak a Létrehozója?
73. Mi bizony emlékeztetővé tettük azt és ellátásul az utazóknak.
74. Magasztald hát a Hatalmas Urad nevét!

75. De nem! Esküszöm a csillagok lenyugvóhelyeire.
76. És bizony, hatalmas eskü ez! Bárcsak tudnátok!
77. Ez bizony Kegyes Korán!
78. Egy elrejtett (jól őrzött) Könyvben.
79. Csak a megtisztítottak érinthetik azt.
80. Lebocsátott [kinyilatkoztatás] a teremtmények Urától.

81. Vajon ezzel a beszéddel (a Koránnal) kapcsolatban vagytok ti megalkuvók?
82. És ellátásotok [iránti hálából] teszitek azt, hogy meghazudtoljátok?
83. Hát miért nem [léptek közbe akkor], amikor [a lélek] elér a torokhoz,
84. És ti éppen akkor nézitek [a haldoklót]?
85. Holott Mi közelebb vagyunk hozzá, mint ti, ám ti azt nem láthatjátok.
86. Hát miért nem [tesztek ellene], ha [biztosak vagytok abban, hogy] nem lesztek megítélve [a Túlvilágon]?
87. [Akkor] hozzátok vissza a [lelket a testbe], ha valóban igazmondók vagytok!

88. És ha ő (a halott) a közelállók közé tartozott,
89. Akkor pihenés, illatos hely és gyönyörűség kertje [várja a Paradicsomban].
90. Ám ha ő (a halott) a jobbkéz felőliek közé tartozik,
91. Akkor [az mondatik neki:] „Békesség neked a jobbkéz felőliektől.”
92. Ám ha ő a meghazudtolók, a tévelygők közé tartozik,
93. Akkor forró víz lesz a szálláshelye,
94. És a Pokolban fog égni.
95. Ez bizony a kétségtelen bizonyosság!
96. Magasztald hát a Hatalmas Urad nevét!

57. A vas (al-Hadíd)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Allahot magasztalja mindaz, ami az egekben és a földön van, és Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.
2. Övé az egek és a föld királyi uralma, életre kelt és halálba bocsát, és Ő minden dologra kiterjedő hatalmú.
3. Ő az Első és a Végső, a Legfelsőbb, és a Legközelebbi, és Ő minden dologról tudomással bír.
4. Ő az, Aki hat nap alatt teremtette az egeket és a földet, azután elhelyezkedett [Hozzá méltóan] a Trónuson. Tudja, hogy mi megy be a földbe, és mi jön ki abból, és mi jön le az égből és mi emelkedik fel oda. Ő veletek van, ahol csak vagytok. És Allah átlátja azt, amit cselekedtek.
5. Övé az egek és a föld királyi uralma, és Allahhoz vitetnek vissza az ügyek [döntésre].
6. [Allah] beleviszi az éjszakát a nappalba, és beleviszi a nappalt az éjszakába, és Őneki tudomása van arról, amit a keblek (szívek) rejtenek.

7. Higgyetek Allahban és a Küldöttében és adakozzatok abból, aminek [birtokosai] helyébe léptetett utódként titeket! És akik hisznek közületek és adakoznak, azoknak nagy fizetség jár.
8. És mi lelt titeket, hogy nem hisztek Allahban, holott a Küldött arra hív titeket, hogy higgyetek Uratokban, hiszen Ő már szövetséget kötött veletek? [Miért nem engedelmeskedtek a Küldöttnek], ha valóban hívők vagytok?
9. Ő az, Aki világos jeleket bocsát le a szolgájának (Mohamednek), hogy kivezessen titeket a [különböző] sötétségekből a fényre. És bizony, Allah Együttérző irántatok, Irgalmas [veletek].
10. És mi lelt titeket, hogy nem adakoztok Allah útján, holott Allahé az egek és a föld öröksége? Azok, akik a győzelem (Mekka meghódítása) előtt adakoztak és harcoltak közületek, nem egyenlőek [másokkal]. Ők hatalmasabb fokozatúak azoknál, akik azután adakoztak és harcoltak.

De Allah mindannyiuknak a legjobbat ígéri. És Allahnak tudomása van arról, amit cselekszetek.

11. Ki az, aki szép kölcsönt ad Allahnak (a kötelezőn felül adakozik), hogy Ő megtöbbszörözze azt a számára, és nemes jutalom járjon neki?

12. Azon a napon láthatod, amint a hívő férfiak és a hívő nők előtt és a jobb kezük felől halad előre a világosságuk. [Az lesz mondva nekik]: „Örömhír [van] ma számotokra! Kertek [a Paradicsomban], amelyek alól patakok folynak, örökké abban maradtok. Ez a hatalmas diadal!"
13. Azon a napon a képmutató férfiak és a képmutató nők azt mondják a hívőknek: „Várjatok meg minket, hadd részesülhessünk a világosságotokból!" [Akkor az lesz nekik] mondva: „Térjetek vissza magatok mögé [az evilágba], s keressetek [ott] világosságot!" És fel lesz állítva közéjük egy fal, melynek van egy kapuja. Azon belül [a hívők felől] van a könyörület, és azon kívül [a képmutatók és a hitetlenek] felől van a gyötrelem.
14. És [a képmutatók] szólítani fogják őket: „Nem voltunk-e veletek [az evilágon]?" Azt fogják mondani [a hívők]: „Dehogynem! Azonban ti kísértésbe vittétek magatokat (egyik a másikat), [a vesztünket] vártátok, kételkedtetek és megtévesztettek titeket a vágyak, amíg [végül] el nem jött Allah döntése. És megtévesztett titeket Allahot illetően a megtévesztő (a sátán).
15. És a mai napon nem fogadtatik el tőletek váltságdíj, sem azoktól, akik hitetlenekké váltak. Hajlékotok a [Pokol-]tűz lesz, az lesz a pártfogótok. És milyen nyomorúságos végcél!"

16. Vajon nem jött el az idő azok számára, akik hisznek, hogy alázattal teljen meg a szívük az Allahról való megemlékezéstől és az igazságtól, ami lejött [kinyilatkoztatásként], és hogy ne legyenek olyanok, mint azok, akiknek az Írás adatott korábban, [akik] számára hosszúra nyúlt az idő, s megkeményedett az ő szívük? És sokan közülük engedetlenek.
17. Tudjátok meg, hogy Allah kelti életre a földet, annak halála után! Mi már világossá tettük számotokra a jeleket, hátha éltek az eszetekkel.

18. Bizony, az adakozó férfiak és az adakozó nők, és [akik] szép kölcsönt adnak Allahnak (a kötelezőn felül adakoznak), azoknak megtöbbszöröződik [a fizetségük], és nemes jutalom jár nekik.
19. És akik hisznek Allahban és a Küldötteiben, azok bizony az igazak és a vértanúk [soraiban lesznek] az Uruk előtt, meglesz nekik a jutalmuk és a világosságuk. Ám akik hitetlenekké váltak és meghazudtolták a jeleinket, azok a Pokol lakói lesznek.
20. Tudjátok meg, hogy az evilági élet csupán játszadozás, szórakozás, dísz, egymás közötti dicsekvés és rivalizálás a javak és a gyermekek terén! Hasonlatos a záporesőhöz, [amelynek nyomán] növényzet [hajt ki], [amely] tetszik a szántóvetőknek, majd elszárad, és látod, amint elsárgul, aztán száraz kóró lesz. A túlvilágon azonban a [hitetleneknek] szigorú gyötrelem lesz, és megbocsátás és megelégedés [a hívőknek]. És az evilági élet nem más, csupán megtévesztő [mulandó] élvezet.
21. Igyekezzetek Uratok megbocsátásáért és egy olyan kertért [a Paradicsomban], amely olyan széles, mint az ég és a föld, s amely előkészíttetett azoknak, akik hisznek Allahban és a Küldötteiben! Ez Allah kegye, annak adja, akinek akarja. És Allah a hatalmas kegy birtokosa.

22. Nem érheti egyetlen csapás sem a földet, sem titeket, anélkül, hogy ne [az] lenne az Írásban, még mielőtt megalkottuk volna azokat. Bizony, könnyű ez Allahnak,
23. Hogy ne bánkódjatok azért, amit elmulasztottatok, és ne örvendezzetek annak, amit [Allah] adott nektek. És Allah nem szeret egyetlen pöffeszkedőt, dicsekvőt sem,
24. [Sem azokat] akik fukarkodnak, és arra szólítják fel az embereket, hogy fukarok legyenek. Aki hátat fordít [a hitnek, az a maga kárára teszi], mert bizony Allah [az, aki] a Gazdag, a Dicséretreméltó.

25. Bizony, elküldtük [már] korábban a Küldötteinket a világos bizonyítékokkal, és lebocsátottuk velük az Írást és a mérleget, hogy az emberek fenntartsák az igazságosságot [egymás között].

És lebocsátottuk a vasat, amelyben szörnyű csapás van és hasznok az emberek számára, azért, hogy Allah nyilvánvalóvá tegye azt, amit már tudott arról, hogy ki segíti Őt és a Küldötteit anélkül, hogy látná Őt. Bizony, Allah Erős, Méltóságteljes.

26. És elküldtük korábban Noét és Ábrahámot, és kettejük leszármazottainak adtuk a prófétaságot és az Írást, így van köztük olyan, aki az [igaz] útra lelt, ám sokan közülük engedetlenek.

27. Majd utánuk küldtük az ő nyomdokaikba a Küldötteinket. És utánuk küldtük Jézust, Mária fiát, és az Evangéliumot adtuk neki. És a követőinek a szívébe együttérzést és könyörületet helyeztünk. És a szerzetességet ők találták ki, Mi nem írtuk elő nekik azt, csak [azért találták ki,] hogy Allah megelégedését keressék, ám nem tartották be azt úgy, ahogyan kellett volna. És azoknak, akik hittek közülük, megadtuk a jutalmukat, ám sokan közülük engedetlenek.

28. Ó ti, akik hisztek, féljétek Allahot, és higgyetek a Küldöttében (Mohamedben)! [Allah akkor] kétszeres részt fog adni nektek az Ő könyörületéből, és világosságot ad számotokra, amely által [az igazság útján] járhattok, és megbocsát nektek. És Allah Megbocsátó, Irgalmas,

29. Hogy megtudhassa az Írás népe, hogy nekik nincs hatalmuk semmi felett Allah kegyéből [ha nem hisznek Mohamed prófétában], és azt, hogy [minden] kegy Allah kezében van, Ő [pedig] annak ad [belőle], akinek akar, mert Allah a hatalmas kegy birtokosa.

58. A vitázó nő (al-Mudzsádala)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Bizony, Allah hallotta annak a beszédét, aki vitába száll veled [ó Mohamed] a férjét illetően, és panaszkodik Allahnak. És Allah hallja a kettőtök beszélgetését. Bizony, Allah mindent Halló, mindent Látó.
2. Akik közületek feleségeiket tilalmassá teszik maguknak [mondván: olyan vagy számomra, mint édesanyám háta, azok bűnt követnek el], hát ők (a feleségek) nem az édesanyáik. Az édesanyáik csakis azok, akik megszülték őket. És bizony, ők elvetendő beszédet és hazugságot mondanak. És bizony, Allah Elnéző, Megbocsátó.
3. És azok, akik feleségeiket tilalmassá teszik maguknak [mondván: olyan vagy számomra, mint édesanyám háta], majd vissza akarnak térni (el akarnak állni) attól, amit mondtak, akkor [ennek a jóvátétele] felszabadítani egy rabszolgát, mielőtt megérintik egymást (hálnak egymással). Ebben intés rejlik számotokra. És Allah jól ismeri azt, amit tesztek.
4. És aki nem talál [rá módot], az böjtöljön két egymást követő hónapot, mielőtt megérintik egymást (hálnak egymással)! És aki nem képes [a böjtölésre], az tápláljon hatvan szegényt! Ez [a törvénykezés] azért van, hogy [erősebben] higgyetek Allahban és a Küldöttében. És ezek az Allah [által kijelölt] határok. És a hitetleneknek fájdalmas gyötrelem jár.

5. Bizony azok, akik szembeszállnak Allahhal és a Küldöttével, megalázottak lesznek, úgy, ahogyan azok is megalázottak lettek, akik előttük voltak. És bizony, világos jeleket bocsátottunk le, és a hitetleneknek megszégyenítő gyötrelemben lesz részük.
6. Azon a Napon, amikor Allah feltámasztja őket, mindannyiukat, és hírül adja nekik azt, amit tettek. Allah számontartotta azt, ám ők elfelejtették. És Allah Tanú minden dolog felett.

7. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogy Allah tudja mindazt, ami az egekben és ami a földön van? Nincs bizalmas beszélgetés hármasban anélkül, hogy ne Ő (Allah) lenne a negyediküknek, sem ötösben anélkül, hogy ne Ő lenne a hatodikuk, se ennél kevesebb, se ennél több, anélkül, hogy Ő ne lenne velük, bárhol is legyenek. Majd a Feltámadás Napján hírül adja nekik azt, amit cselekedtek. Bizony, Allahnak minden dologról tudomása van.
8. Vajon nem jutott tudomásodra azoknak [a híre], akiknek meg lett tiltva a bizalmas beszélgetés és később visszatérnek ahhoz, ami meg lett tiltva nekik, és egymás között bizalmasan beszélgetnek a bűnről és az ellenségeskedésről és az engedetlenségről a Küldöttel (Mohameddel) szemben? És ha hozzád jönnek [ó Mohamed], olyasmivel köszönnek neked, amivel Allah nem köszönt neked, és azt mondják magukban: „Miért nem büntet meg minket Allah azért, amit mondunk?" Elegendő a Gyehenna számukra! Ott fognak égni, és milyen nyomorúságos végzet az!
9. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Amikor bizalmas beszélgetést folytattok, ne beszélgessetek bizalmasan a bűnről és az ellenségeskedésről és az engedetlenségről a Küldöttel szemben, hanem beszélgessetek bizalmasan a jóságról és az istenfélelemről, és féljétek Allahot, akihez össze lesztek gyűjtve!
10. A [rosszindulatú] bizalmas beszélgetés csupán a sátántól van, hogy elszomorítsa a hívőket, és semmiben sem fog ártani nekik, csak Allah engedelmével. És Allahra hagyatkozzanak a hívők!

11. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Amikor azt mondják nektek a gyűléseken: „Adjatok helyet!", akkor adjatok helyet, Allah is helyet ad nektek! És amikor azt mondják nektek: „Keljetek fel! (Álljatok fel!)", akkor keljetek fel! Allah fel fogja emelni fokozatokkal azokat közületek, akik hisznek, és azokat, akiknek tudás adatott. És Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.
12. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ha bizalmasan akartok beszélgetni a Küldöttel, akkor adjatok adományt bizalmas beszélgetésetek előtt!

Ez jobb nektek és tisztább. De ha nem találtok [olyasvalamit, amit adományként felajánlhatnátok], hát Allah bizony Megbocsátó, Irgalmas.

13. Talán tartatok attól, hogy adományokat kell adnotok [a Küldöttel folytatott] bizalmas beszélgetésetek előtt? S ha nem teszitek meg, és Allah [mégis] megbocsát nektek, akkor [legalább] tartsátok meg az imádkozást, és adjátok meg a kötelező adományt, és engedelmeskedjetek Allahnak és a Küldöttének! És Allah jól ismeri azt, amit cselekszetek.

14. Vajon nem jutott tudomásodra azoknak [a képmutatóknak a híre], akik pártfogóikká fogadtak egy népet, akikre Allah megharagudott? Ők nem tartoznak közétek, sem közéjük, és hazug módon esküdnek, miközben tudják.
15. Allah szigorú büntetést készített nekik. Bizony, gonosz az, amit ők tettek.
16. [Hazug] esküiket védőpajzzsá tették maguknak, és távol tartottak [másokat] Allah Útjától, ezért megalázó büntetés jár nekik.
17. Semmit sem használ majd a vagyonuk, sem a gyermekeik Allahhal szemben. Azok a Pokol-tűz lakói, ők örökké abban fognak maradni.
18. Azon a Napon, amikor Allah feltámasztja őket, mindannyiukat, és esküdözni fognak Neki, ahogyan nektek esküdöznek. És azt gondolják, hogy rendelkeznek valamivel [ami hasznukra lehetne]. Lám, bizony, ők a hazugok.
19. A sátán hatalmába kerítette őket, s elfeledtette velük az Allahról való megemlékezést. Azok a sátán szövetségesei. Lám, bizony, a sátán szövetségesei a vesztesek!
20. Bizony, akik szembeszállnak Allahhal és az Ő Küldöttével, azok a legmegalázottabbak között lesznek.
21. Allah megírta (elrendelte az Őrzött Táblán): „Bizony, győzelmet aratok Én és a Küldötteim!" Bizony, Allah Erős, Méltóságteljes.

22. Nem találsz olyan népet, akik hisznek Allahban és az Utolsó Napban, [ugyanakkor] szeretik azokat, akik szembeszállnak Allahhal és a Küldöttével, még akkor sem, ha azok az apáik, vagy a fiaik, vagy a testvéreik vagy a nemzetségük [tagjai] lennének.

Azoknak a szívébe írta [Allah] a hitet és támogatta őket egy Tőle való lélekkel, és belépteti őket Kertekbe [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak. Örökké abban fognak maradni. Allah elégedett [lesz] velük, és ők is elégedettek [lesznek] Vele (a Tőle kapott jutalommal). Ők Allah szövetségesei. Bizony, Allah szövetségesei azok, akik boldogulnak.

59. Az egybegyűjtés (al-Hasr)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Allahot magasztalta [és magasztalja] mindaz, ami az egekben és ami a földön van. És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.
2. Ő az, Aki kiűzte azokat, akik hitetlenné váltak az Írás népe közül az otthonaikból az első egybegyűjtéskor. Ti nem véltétek azt, hogy ők el fognak menni, és ők úgy vélték, hogy erődítményeik meg fogják védeni őket Allahtól. De Allah [büntetése] onnan jött el hozzájuk, ahonnan nem számítottak rá, és [Ő] rémületet vetett a szívükbe [úgy, hogy] lerombolják házaikat a saját kezükkel és a hívők kezével. Fogadjátok hát tanulságul, ti éles meglátással bírók!
3. És ha Allah nem írta volna elő nekik a száműzetést, akkor megbüntette volna őket az evilágon, de a túlvilágon a [Pokol-]tűz gyötrelme jár nekik.
4. Azért van ez, mert szembeszegültek Allahhal és a Küldöttével. És aki szembeszegül Allahhal, hát bizony, Allah szigorú a büntetésben.
5. Ami pálmafát kivágtatok vagy állni hagytatok az alapjain, az Allah engedélyével történt, és hogy megszégyenítse az engedetleneket.

6. És amit Allah juttatott tőlük zsákmányul a Küldöttének [harc nélkül], ti azért nem hajtottatok ki se lovat, se tevét, de Allah hatalmat ad a Küldötteinek azok felett, akiket Ő akar. És Allah minden dologra kiterjedő hatalmú.
7. Amit Allah a városok lakóitól juttatott zsákmányul a Küldöttének [harc nélkül], az Allahé, a Küldötté, a rokonoké, az árváké, a szegényeké, és az utazóké, azért hogy ne váljon a gazdagjaitok között forgó vagyonná. És amit a Küldött ad nektek, azt vegyétek el, és amitől eltilt titeket, attól tartózkodjatok, és féljétek Allahot! Bizony, Allah szigorú a büntetésben.

8. [Az ilyen zsákmányból jár] a szegény kivándorlóknak, akik kiűzettek [mekkai] otthonaikból és vagyonukból, [mert] Allah kegyét és elégedettségét keresik és Allah [ügyét] és a Küldöttét segítik. Ők bizony az igazmondók.
9. És azok, akik őelőttük letelepedtek az otthonban [Medinában] és [őszintén elfogadták] a hitet, szeretik azokat, akik kivándoroltak hozzájuk, és nem éreznek a keblükben bosszúságot amiatt, ami azoknak adatott. Előnyben részesítik őket magukkal szemben, még akkor is, ha szükséget szenvednek. És akik megvédetnek saját fösvénységüktől, nos, ők bizony azok, akik boldogulnak.
10. És akik őutánuk jöttek, azt mondják: „Urunk! Bocsáss meg nekünk és testvéreinknek, akik megelőztek minket a hitben és ne helyezz gyűlöletet a szívünkbe azok ellen, akik hisznek! Urunk! Bizony, Te Együttérző, Irgalmas vagy."

11. Vajon nem jutott tudomásodra [ó Mohamed] azoknak a képmutatóknak [a híre], akik azt mondják testvéreiknek, azoknak, akik hitetlenné váltak az Írás népe közül (a Banú an-Nadír zsidó törzsnek): „Ha titeket kiűznek, bizony, mi is kimegyünk veletek együtt és soha sem fogunk engedelmeskedni senkinek ellenetek, és ha harcolnak ellenetek, mi segíteni fogunk nektek." Ám Allah tanúsítja azt, hogy ők bizony hazugok.
12. Ha ők valóban kiűzetnének, [a képmutatók] nem mennének ki velük. És ha harcolnának ellenük, nem segítenék őket. És ha mégis segítenék őket, [akkor] bizonyosan hátat fordítanának, aztán nem lesznek megsegítve.
13. Bizony, nagyobb rettegést éreznek a keblükben tőletek, mint Allahtól. Ez azért van, mert ők egy olyan nép, akik nem értenek.
14. Nem harcolnak ellenetek mindannyian együtt, kivéve megerősített városokban vagy falak mögül. Az ellenségeskedés közöttük nagy. Azt gondolod, hogy együtt vannak, de [valójában] a szíveik megosztottak. Ez azért van, mert ők olyan emberek, akik nem élnek az eszükkel.
15. Hasonlatosak [ők] azokhoz, akik röviddel előttük voltak: megízlelték tettük súlyos következményét, és [a Túlvilágon] fájdalmas gyötrelemben lesz részük.

16. Hasonlatosak ők (a képmutatók) a sátánhoz, amikor azt mondta az embernek: „Légy hitetlen!" De amikor (az ember) hitetlenné vált, akkor a sátán azt mondta: „Bizony, én elhatárolom magam tőled. Bizony, én félem Allahot, a teremtmények Urát."
17. Mindkettejük vége azonban az, hogy a [Pokol-]tűzben lesznek, örökké abban fognak maradni. És ez a fizetsége az igazságtalanoknak.

18. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Féljétek Allahot, és nézze meg minden emberi lélek, hogy mit küldött előre holnapra (a Feltámadás Napjára)! És féljétek Allahot! Bizony, Allah jól ismeri azt, amit cselekszetek.
19. És ne legyetek olyanok, mint [azok], akik elfelejtették Allahot, ezért Ő elfeledtette velük önmagukat! Ők bizony az engedetlenek.
20. Nem egyenlők a [Pokol-tűz] lakói és a Paradicsom lakói. A Paradicsom lakói [lesznek] a diadalmasak.

21. Ha ezt a Koránt egy hegyre bocsátanánk le, akkor látnád őt meghajolva és széthasadva az Allahtól való félelmében. És ezek [azok] a példázatok, amelyeket adunk az embereknek, hátha elgondolkodnak.
22. Ő Allah, Akin kívül nincs más [jogosan imádható] isten, a rejtett és a látható dolgok Tudója, Ő a Könyörületes, az Irgalmas.
23. Ő Allah, Akin kívül nincs más [jogosan imádható] isten, a Király, a Szentséges, a Békesség, a Biztonságot adó, a [teremtményei felett] Őrködő, a Méltóságteljes, a Kényszerítő, a Büszke. Magasztaltassék Allah! [Ő afelett van], amit társistenként állítanak [mellé].
24. Ő Allah, a Teremtő, az Alkotó, a formát Adó, Őt illetik meg a legszebb nevek. Őt magasztalja mindaz, ami az egekben és a földön van. És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.

60. A próbának alávetett nő (al-Mumtahana)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyétek meg az ellenségeimet és az ellenségeiteket [magatoknak] pártfogókká, szeretetet nyilvánítva irántuk, miközben ők [már] hitetlenek [lettek] azzal szemben, ami hozzátok jött az igazságból, kiűzik a Küldöttet (Mohamedet) és titeket [otthonaitokból], mert hisztek Allahban, az Uratokban! Ha [valóban] az Én Utamon küzdve és az Én elégedettségemet keresve vonultok ki, [akkor ne tegyétek meg őket pártfogókká]! Titokban fordultok feléjük szeretettel, miközben Én jobban tudom azt, amit eltitkoltok, és amit kinyilvánítotok! És aki közületek ezt teszi, hát az [bizony] már eltévelyedett az Egyenes Úttól.
2. Ha rátok lelnének, akkor ellenségesek lennének veletek, és a kezüket és a nyelvüket gonoszul ellenetek fordítanák, és [mindenekelőtt] azt szeretnék, ha hitetlenekké válnátok.
3. Sem a rokonaitok, sem a gyermekeitek nem fognak használni nektek. A Feltámadás Napján [Allah] szétválaszt titeket. És Allah látja azt, amit cselekedtek.

4. Valóban, kiváló példakép van számotokra Ábrahámban és azokban [a hívőkben], akik vele voltak, amikor azt mondták a népüknek: „Bizony, mi elhatároljuk magunkat tőletek, és attól, amit Allah helyett imádtok. Hitetlenné váltunk veletek szemben (megtagadunk titeket) és köztünk és köztetek ellenségeskedés és gyűlölet támad örökre, amíg nem hisztek Allahban egyedül." – kivéve Ábrahám mondását [hitetlen] apjának: „Bizony, megbocsátást fogok kérni számodra [Allahtól], de nincs hatalmam bármit [tenni] érted Allahhal szemben! Urunk! Rád hagyatkozunk és Hozzád térünk vissza megbánással, és Hozzád lesz a végcél.
5. Urunk! Ne tégy minket kísértéssé azok számára, akik hitetlenné váltak, és bocsáss meg nekünk, Urunk! Bizony, Te vagy a Méltóságteljes, a Bölcs."

6. Bizony, kiváló példakép van bennük számotokra, azoknak, akik remélik az Allahhal [való találkozást] és az Utolsó Nap [jutalmát]. És aki hátat fordít, [a maga kárára teszi,] bizony, Allah az, aki a Gazdag, a Dicséretreméltó.
7. Allah talán szeretetet támaszt köztetek és azok között, akikkel ellenségeskedtetek. És Allah Mindenható. És Allah Megbocsátó, Irgalmas.

8. Nem tiltja meg Allah nektek, hogy jóságosan és igazságosan bánjatok azokkal, akik nem harcoltak ellenetek a vallás miatt és nem üldöztek ki titeket az otthonaitokból. Bizony, Allah szereti az igazságosakat.
9. Csupán azt tiltja meg Allah nektek, hogy pártfogóitokká tegyétek azokat, akik harcoltak ellenetek a vallás miatt és kiűztek titeket az otthonaitokból, és segítettek a kiűzésetekben. És akik pártfogóvá teszik őket, azok bizony az igazságtalanok.

10. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Amikor hívő nők jönnek hozzátok kivándorlókként, vessétek alá őket próbának! És Allah jobban ismeri a hitüket. És ha megbizonyosodtatok róla, hogy [igaz] hívő nők, akkor ne adjátok őket vissza a hitetleneknek (a férjüknek)! Nem megengedettek ők azoknak (a hitetlen férjeknek), és azok sem megengedettek nekik. És adjátok oda nekik (a hitetlen férjeknek) azt, amit [nászajándékként] költöttek! És nem terhel titeket vétség, ha elveszitek őket feleségül, amennyiben odaadjátok nekik a járandóságukat (a nászajándékot). És ne tartsátok fenn a hitetlen nőkhöz fűződő [házassági] köteléket, és kérjétek el azt, amit költöttetek [nászajándékként], és ők (a hitetlen férjek) kérjék el azt, amit költöttek [nászajándékként]! Ez Allah ítélete. [Ő] ítél közöttetek. És Allah Mindentudó, Bölcs.
11. És ha valaki a [hitetlen] feleségeitek közül megszökik tőletek a hitetlenekhez [akik megtagadták a nászajándék visszafizetését], és ti győzelmet arattatok [felettük], akkor adjatok [a hadizsákmányból] azoknak, akiknek elmentek a feleségeik, ugyanannyit, amennyit költöttek [nászajándékként], és féljétek Allahot, akiben hisztek!

12. Ó Próféta! Amikor hívő nők jönnek hozzád, hogy hűségesküt tegyenek arra, hogy nem állítanak semmilyen társistent Allah mellé, és nem lopnak, és nem paráználkodnak, és nem ölik meg a gyerekeiket, és nem tulajdonítanak a férjüknek olyan gyerekeket, akik nem az övék, és nem lesznek engedetlenek veled szemben abban, ami helyénvaló, hát fogadd el a hűségesküjüket, és kérj megbocsátást a számukra Allahtól! Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.
13. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne tegyetek pártfogóvá olyan népet, akikre Allah megharagudott! Elvesztették immár a reményt a Túlvilágban, úgy, ahogyan a hitetlenek is elvesztették a reményt a sírok lakói felől [hogy valaha is találkoznak velük].

61. A sorok (asz-Szaff)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Allahot magasztalta [és magasztalja] mindaz, ami az egekben és ami a földön van. És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.
2. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Miért mondtok olyat, amit nem tesztek meg?
3. Mennyire gyűlöletes Allah előtt az, hogy olyat mondtok, amit nem tesztek meg!
4. Bizony, Allah szereti azokat, akik harcolnak az Ő Útján sorokban, mintha szilárdan rakott építmény lennének.

5. És [említsd meg], amikor Mózes azt mondta a népének: „Ó népem! Miért bántotok engem, holott bizony tudjátok, hogy Allah Küldötte vagyok hozzátok?" És amikor eltértek [az igazságtól], Allah eltérítette a szívüket [az útmutatás elfogadásától]. És Allah nem vezeti [igaz útra] az engedetlen népet.

6. És [említsd meg], amikor Jézus, Mária fia, azt mondta: „Ó Izrael fiai! Én bizony Allah Küldötte vagyok hozzátok, igazolva annak az igazságát, ami előttem volt a Tórából, és örömhírt hozva egy Küldöttről, aki utánam jön, [s akinek] a neve Ahmed." És amikor eljött hozzájuk a világos bizonyítékokkal, azt mondták: „Ez nyilvánvaló varázslat."
7. És ki lehet igazságtalanabb annál, mint aki a hazugságot találja ki Allah ellen, miközben az iszlámra hívják? És Allah nem vezeti [igaz útra] az igazságtalan népet.
8. El akarják oltani a szájukkal Allah világosságát, ám Allah kiteljesíti a világosságát, még ha ez utálatos is a hitetleneknek.
9. Ő az, aki elküldte a Küldöttét az útmutatással és az igaz vallással, hogy azt az összes [többi] vallás fölé helyezze, még ha ez utálatos is a társistent állítóknak.

10. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Vajon vezesselek titeket egy olyan kereskedésre, amely fájdalmas gyötrelemtől ment meg titeket?
11. [Ha] hisztek Allahban és a Küldöttében és küzdötök Allah Útján vagyonotokkal és magatokkal (életeteket kockáztatva), ez jobb nektek, ha valóban rendelkeztek tudással!
12. [Ha így cselekedtek, akkor Allah] megbocsátja nektek a bűneiteket és bebocsát titeket olyan Kertekbe [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak, és jó lakhelyeket [ad nektek] örökké tartó kertekben. Ez a hatalmas diadal!
13. És [megjutalmaz] titeket egy másik [keggyel], amit szerettek: segítség Allahtól és közeli győzelem. És adj örömhírt [ó Mohamed] a hívőknek!
14. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Legyetek segítői Allahnak, miként Jézus, Mária fia mondta a kiválasztott követőinek (a tanítványainak): „Kik a segítőim az Allahhoz [vezető úton]?" A kiválasztott követők azt mondták: „Mi vagyunk Allah [ügyének] segítői." Azután egy csoport Izrael fiai közül hitt és egy [másik] csoport hitetlenné vált. S Mi támogattuk azokat, akik hittek, az ellenségeikkel szemben, és ők lettek a felülkerekedők.

62. A Péntek (al-Dzsuma)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Allahot magasztalja mindaz, ami az egekben, és ami a földön van, [Allahot] a Királyt, a Szentségeset, a Méltóságteljeset, a Bölcset.
2. Ő az, aki az írástudatlanok (az Írást nem ismerők) között egy közülük való Küldöttet (Mohamed Prófétát) támasztott, aki recitálja a jeleit (szavait), megtisztítja őket és megtanítja nekik az Írást és a bölcsességet, bár az előtt nyilvánvaló tévelygésben voltak.
3. És [Mohamed Próféta el lett küldve] másokhoz is közülük (a tévelygőkhöz), akik még nem csatlakoztak hozzájuk (a Próféta követőihez). És Ő a Méltóságteljes, a Bölcs.
4. Ez Allah Kegye, amelyet annak ad, akinek akar. És Allah a Hatalmas Kegy birtokosa.

5. Azok, akikre rá lett bízva a Tóra, azután nem tartották be, hasonlatosak a szamárhoz, amely könyveket hord. Mily nyomorúságos annak a népnek a példázata, akik meghazudtolták Allah jeleit! És Allah nem vezeti [igaz útra] az igazságtalan népet.
6. Mondd [ó Mohamed]: „Ó ti, akik zsidók vagytok! Ha azt állítjátok, hogy ti [vagytok] Allah pártfogoltjai egyedül az emberiség közül, akkor kívánjátok a halált, ha valóban igazmondók vagytok!”
7. Ám soha nem fogják kívánni azt amiatt, amit a kezük [korábban] elkövetett. És Allah mindent tud az igazságtalanokról.
8. Mondd [ó Mohamed]: „Bizony a halál, amely elől menekültök, valóban találkozni fog veletek, majd visszavitettek a rejtett és a látható [dolgok] Tudójához, és hírül adja nektek azt, amit cselekedtetek.”

9. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Amikor elhangzik a hívás az imádkozásra a pénteki napon, akkor igyekezzetek az Allahról való megemlékezésre és hagyjátok abba az adásvételt! Ez jobb nektek, ha valóban rendelkeztek tudással.

10. És amikor véget ér az imádkozás, széledjetek szét a földön és keressétek Allah kegyét, és emlékezzetek meg sokszor Allahról, hátha boldogultok!
11. És amikor meglátnak egy kereskedést vagy szórakozást [kínáló dolgot], szétszóródnak afelé [sietve], és ott hagynak téged [a szószéken] állva. Mondd [ó Mohamed]: „Ami Allahnál van, az jobb, mint a szórakozás és mint a kereskedés. És Allah a legjobb [Ellátó] az ellátók között."

63. A képmutatók (al-Munáfikún)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Amikor eljönnek hozzád a képmutatók, azt mondják: „Tanúsítjuk, hogy bizony te Allah Küldötte vagy.” Allah tudja, hogy bizony te, biztosan az Ő Küldötte vagy, és Allah tanúsítja, hogy bizony, a képmutatók hazugok.
2. [Hazug] esküiket védőpajzzsá tették maguknak, és távol tartottak [másokat] Allah Útjától. Bizony, milyen rossz az, amit ők cselekedtek.
3. Ez azért van, mert hittek, azután hitetlenek lettek, és [emiatt] lepecsételtetett a szívük, és [ezért] nem értenek.
4. És ha rájuk nézel, tetszik neked a külsejük, és ha szólnak, hallgatod a szavaikat. Olyanok, mintha megtámasztott fadarabok lennének. Azt gondolják, hogy minden kiáltás ellenük szól. Ők az ellenség, óvakodjatok hát tőlük! Allah pusztítsa el őket! Hogyan téríttetnek el [az igazságtól]?

5. És amikor azt mondják nekik: „Gyertek, hogy Allah Küldötte megbocsátást kérjen számotokra [Allahtól]!”, félre fordítják a fejüket, és látod, amint fennhéjázva elfordulnak.
6. Egyre megy nekik, hogy kérsz-e számukra megbocsátást [ó Mohamed], vagy nem kérsz megbocsátást, Allah nem fog nekik megbocsátani. Bizony, Allah nem vezeti [igaz útra] az engedetlen népet.
7. Ők azok, akik azt mondják: „Ne költsetek azokra, akik Allah Küldötténél vannak, amíg szét nem szóródnak mellőle!” És Allahé az egek és a föld tárházai, de a képmutatók nem értenek.
8. Ők azt mondják: „Ha visszatérünk Medinába, bizony, a méltóságteljesebb ki fogja űzni a megvetettet.” Ám a méltóság Allahé és a Küldöttéjé és a hívőké, de a képmutatók nem rendelkeznek tudással.

9. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Ne vonja el figyelmeteket a vagyonotok és a gyerekeitek az Allahról való megemlékezésről! És akik ezt teszik, nos, ők bizony a vesztesek.

10. És adakozzatok abból, amivel elláttunk titeket még mielőtt eljönne valamelyikőtökhöz a halál, és [ő] azt mondja: „Uram! Bárcsak haladékot adnál egy közeli határidőig, akkor adakoznék és a jók közé tartoznék!”
11. És Allah nem ad haladékot egy embernek sem, amikor eljön annak a határideje. És Allah jól ismeri azt, amit cselekszetek.

64. A Nyereség és Veszteség (at-Taghabun)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Allahot magasztalja mindaz, ami az egekben, és ami a földön van. Övé a királyi uralom, Őt illeti a hálatelt dicsőítés, és Ő minden dologra kiterjedő hatalmú.
2. Ő az, Aki teremtett titeket, és közületek van hitetlen és közületek van hívő. És Allah látja azt, amit cselekszetek.
3. Megteremtette az egeket és a földet az igazsággal (céllal), és megformált titeket, és a legjobb formát adta nektek. És Hozzá lesz a végcél.
4. Tudja mindazt, ami az egekben és a földön van, és tudja mindazt, amit elrejtetek és amit kinyilvánítotok. És Allahnak tudomása van arról, amit a keblek rejtenek.

5. Vajon nem jött el hozzátok azoknak a híre, akik hitetlenné váltak korábban? Megízlelték hát [az evilágon] tettük súlyos következményét, és [a Túlvilágon] fájdalmas gyötrelemben lesz részük.
6. Ez azért [történt így], mert eljöttek hozzájuk a Küldötteik a világos bizonyítékokkal, de ők azt mondták: „Vajon emberek vezetnének minket [az igaz útra]?" És hitetlenné váltak és elfordultak, ám Allahnak nem volt szüksége [rájuk]. És Allah Gazdag, Dicséretreméltó.

7. Akik hitetlenné váltak azt állították, hogy nem lesznek feltámasztva. Mondd [ó Mohamed]: „Dehogynem! Uramra [esküszöm], hogy bizony fel lesztek támasztva, majd közölve lesz veletek az, amit cselekedtetek, és ez könnyű Allahnak."
8. Higgyetek hát Allahban és a Küldöttében és a Fényben (a Koránban), amelyet lebocsátottunk! És Allah jól ismeri mindazt, amit cselekszetek.
9. Azon a napon, amikor összegyűjt titeket a Gyülekezés napjára, az a Nyereség és Veszteség napja [lesz]. És aki hisz Allahban és jótettet cselekszik, [Ő] eltörli neki a rossztetteit, és belépteti olyan Kertekbe [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak, örökké abban fognak maradni. Ez a hatalmas diadal.

10. És akik hitetlenné váltak és meghazudtolták a jeleinket, ők a [Pokol-]tűz lakói, [örökké] abban fognak maradni. És milyen nyomorúságos végcél.

11. Nem ér [senkit] egyetlen csapás sem, csakis Allah engedélyével. És aki hisz Allahban, annak a szívét [igaz útra] vezeti. És Allahnak tudomása van minden dologról.
12. És engedelmeskedjetek Allahnak és engedelmeskedjetek a Küldöttnek! Ám ha elfordultok [az nem árt a Küldöttnek], hiszen a Küldöttünk feladata csupán a világos [üzenet-]átadás.
13. Allah, nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül! És [egyedül] Allahra hagyatkozzanak hát a hívők!

14. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Bizony, a házastársaitok és a gyermekeitek között van olyan, aki az ellenségetek (akadályozni akarnak titeket az Allahnak való engedelmességben), óvakodjatok hát tőlük! És ha elnézitek [a rossz tettüket], és felhagytok [a büntetésükkel], és megbocsátotok [nekik], akkor bizony Allah Megbocsátó, Irgalmas.
15. A vagyonotok és a gyermekeitek csupán kísértés (megpróbáltatás) [a számotokra], és Allahnál hatalmas jutalom van.
16. Féljétek hát Allahot, amennyire képesek vagytok rá, és hallgassatok, engedelmeskedjetek és adakozzatok a magatok javára! És akik megvédetnek a saját fösvénységüktől, nos, ők bizony azok, akik boldogulnak.
17. Ha szép kölcsönt adtok Allahnak (a kötelezőn felül adakoztok), [akkor Ő] megtöbbszörözi azt nektek és megbocsát nektek. És Allah Hálás, Béketűrő,
18. A rejtett és a látható [dolgok] Tudója, a Méltóságteljes, a Bölcs.

65. A válás (at-Talák)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó Próféta! Amikor [ti, muszlimok] elváltok az asszonyoktól, váljatok el tőlük várakozási idejükre (megtisztulásukat követően), és tartsátok számon a várakozási időt, és féljétek Allahot, az Uratokat! Ne űzzétek ki őket a házaikból és ők se menjenek ki [onnan], kivéve, ha ők nyilvánvaló erkölcstelenséget követtek el (paráználkodtak)! És ezek az Allah [által kijelölt] határok, és aki áthágja az Allah [által kijelölt] határokat, az igazságtalanságot követ el magával szemben. Nem tudhatod, hátha Allah [új] helyzetet hoz elő.
2. És amikor elérik a [várakozási] határidejüket, akkor vagy tartsátok meg őket helyénvaló módon, vagy hagyjátok el őket helyénvaló módon! És kérjetek fel tanúnak magatok közül két igazságos férfit! És tegyenek tanúságot Allahért! Ez intés annak, aki hisz Allahban és az Utolsó Napban. És aki féli Allahot, annak Ő kiutat ad,
3. És ellátja őt onnan, ahonnan nem is számít rá. És aki Allahra hagyatkozik, hát Ő elegendő lesz a számára. Bizony, Allah eléri a dolgát [amit akar]. Allah már minden dolognak mértéket adott.

4. És akiknek az asszonyaitok közül végérvényesen elmarad a havi vérzésük – ha kétségetek van [azzal kapcsolatban] – azoknak három hónap a várakozási idejük, és azoknak is, akiknek még nem volt havi vérzésük. És akik viselős nők, azoknak a [várakozási] határidejük addig tart, amíg meg nem szülik a terhüket. És aki féli Allahot, annak [Ő] könnyűvé teszi a dolgát.
5. Ez Allah parancsa, amelyet lebocsátott hozzátok, és aki féli Allahot, annak [Ő] eltörli a rossztetteit, és hatalmassá teszi a jutalmát.
6. Adjatok lakhelyet nekik (az elvált nőknek a várakozási idejük alatt) ott, ahol ti laktok, lehetőségeteknek megfelelően, és ne károsítsátok meg őket azért, hogy szűkös helyzetbe hozzátok őket, [hogy lemondjanak a jogaikról]! És ha az elvált asszonyaitok viselősek voltak, akkor költsetek rájuk addig, amíg nem szülik meg a terhüket!

És ha szoptatják nektek [a gyermekeiteket], akkor adjátok meg nekik a fizetségüket, és tanácskozzatok egymás között helyénvaló módon! Ám ha nehézség (egyet nem értés) adódik közöttetek [a szoptatással kapcsolatban], akkor egy másik nő fog szoptatni [az apa] számára.

7. A tehetős tehetőssége szerint költsön [az elvált feleségére és a gyermekeire], és az, akinek szűkössé tétetett az ellátása, költsön abból, amit Allah adott neki! Allah senkit sem kötelez többre, mint amennyit adott neki. Allah a nehézség után könnyebbséget fog adni.

8. És hány [olyan] város volt, amely szembeszegült az Ura és a Küldöttei parancsával, Mi pedig elszámoltattuk őket szigorú elszámoltatással, és megbüntettük olyan gyötrelemmel, amin elszörnyednek.
9. Megízlelték hát tettük súlyos következményét, és a dolguk végzete veszteség lett.
10. Allah szigorú büntetést készített elő nekik. Féljétek hát Allahot, ti értelemmel bírók, akik hisztek! Allah már lebocsátott hozzátok [egy] Emlékeztetőt (a Koránt)!
11. [És elküldött nektek egy] Küldöttet (Mohamedet), aki recitálja nektek Allah nyilvánvaló jeleit (szavait), azért, hogy kihozza azokat, akik hisznek és jótetteket cselekszenek a [különböző] sötétségekből a világosságra. És aki hisz Allahban és jót cselekszik, [azt] olyan Kertekbe bocsátja [a Paradicsomba], amelyek alól folyók folynak, örökkön-örökké abban maradnak. Allah valóban széppé tette neki ellátását.
12. Allah az, aki hét eget teremtett, és a földből is ugyanannyit. Leereszkedik a parancs közöttük, hogy megtudjátok azt, hogy Allah minden dologra kiterjedő hatalmú, és azt, hogy Allah minden dolgot körülvesz tudásával.

66. A tilalom (at-Tahrím)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó Próféta! Miért teszed tilalmassá azt, amit Allah megengedett neked, keresve a feleségeid tetszését? És Allah Megbocsátó, Irgalmas.
2. Allah már előírta (megengedte) nektek az esküitek alóli felmentést [a jóvátétel által]. És Allah a Pártfogótok, Ő a Mindentudó, a Bölcs.
3. És [emlékezzetek arra,] amikor a Próféta titokként mondott el egy beszédet az egyik feleségének, majd mikor az hírül adta azt [egy másik feleségnek], és Allah felfedte ezt előtte (a Próféta előtt), akkor ő tudatta [a feleségével] annak egy részét, és egy másik részétől pedig eltekintett. És amikor [a Próféta] hírül adta azt neki, azt mondta [a feleség] neki: „Ki adta ezt neked hírül?" Azt mondta [a Próféta]: „A Mindentudó, a [mindent] jól Ismerő adta nekem hírül."
4. Ha ti ketten (a két feleség) bűnbánattal fordultok Allahhoz, [az jobb nektek] hiszen elhajolt a szívetek [az igazságtól]. Ám ha egymást segítitek ellene (Mohamed ellen), hát bizony Allah az ő Pártfogója, és Gábriel és a jók a hívők között, és az angyalok – azon túl – az ő segítői.
5. Talán az Ura – hogyha ő (a Próféta) elválik tőletek (mindnyájatoktól) – nálatok jobb feleségeket ad neki cserébe [helyettetek]: muszlimokat, hívőket, alázatosan engedelmeseket, bűnbánatot tanúsítókat, istenszolgálókat, [Allahért] útra kelőket, akik már voltak férjnél, és akik szüzek.

6. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Óvjátok magatokat és a családotokat a [Pokol-]tűztől, amelynek tüzelője az emberek és a [bálvány]kövek, felette kemény és szigorú angyalok [őrködnek], nem szegülnek ellen Allahnak abban, amit parancsolt nekik, hanem megteszik, amire parancsot kapnak!
7. Ó ti, akik hitetlenné váltatok! Ne mentegetőzzetek a mai napon (a Feltámadás Napján)! Csupán azt kapjátok fizetségül, amit tettetek.

8. Ó ti, akik hisztek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed Próféta küldetésében]! Forduljatok Allahhoz őszinte bűnbánattal! Talán az Uratok eltörli a rossz tetteiteket és bebocsát titeket olyan Kertekbe [a Paradicsomban], amelyek alól folyók folynak – azon a Napon, amikor Allah nem szégyeníti meg a Prófétát (Mohamedet) és azokat, akik vele együtt hisznek. Az ő fényük előttük és a jobbjukon igyekezve halad. Azt mondják: „Urunk! Tedd számunkra teljessé a fényünket és bocsáss meg nekünk! Bizony, Te minden dologra kiterjedő hatalmú vagy."

9. Ó Próféta! Küzdj a hitetlenek és a képmutatók ellen, és legyél kemény velük! És a Gyehenna lesz a menedékhelyük, és milyen nyomorúságos végcél.

10. Allah példát állított azoknak, akik hitetlenné váltak: Noé feleségét és Lót feleségét, akik szolgáim közül két jó szolgám alatt voltak (hozzájuk tartoztak feleségként), de mindketten elárulták őket, így ők (Noé és Lót) nem voltak hasznukra semmiben Allah [büntetésével] szemben, és az lett nekik (a feleségeknek) mondva: „Menjetek be ketten a [Pokol-]tűzbe a bemenőkkel!"
11. És Allah példát állított azoknak, akik hisznek: a Fáraó feleségét, amikor azt mondta: „Uram! Építs nekem nálad egy házat a Paradicsomban, és ments meg a Fáraótól és a tetteitől, és ments meg az igazságtalan néptől!"
12. És Máriát, Imrán leányát, aki megőrizte a szemérmét [a paráznaságtól], s Mi a lelkünkből (Gábriel angyal által) leheltük beléje [Jézus lelkét], és [Mária] hitt az Ura Szavaiban, és az Írásaiban és az alázatosan engedelmesek közé tartozott.

67. A királyi uralom (al-Mulk)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Áldassék az, akinek a kezében van a királyi uralom, és Ő minden dologra kiterjedő hatalmú!
2. Aki megteremtette a halált és az életet azért, hogy próbára tegyen titeket: melyikőtöknek jobb a cselekedete. És Ő a Méltóságteljes, a Megbocsátó,
3. Aki megteremtett hét eget egymás feletti szintekként. Nem látsz tökéletlenséget a Könyörületes teremtésében. Nézd hát meg újra! Látsz-e vajon repedést?
4. Aztán nézd meg újra és újra! A tekintet kudarcot vallva és fáradtan tér vissza hozzád.
5. És bizony, a legalsó eget lámpásokkal díszítettük fel, és a sátánokat kitaszító lövedékekké tettük [azokat], és előkészítettük nekik (a sátánoknak) a Lángoló [Pokol-tűz] gyötrelmét.

6. És akik nem hisznek az Urukban, azoknak a Gyehenna gyötrelme jár. Milyen nyomorúságos végcél!
7. Amikor belevetik őket, hallják annak szörnyű hangját, miközben forr.
8. Majdnem szétszakad a dühtől. Valahányszor belevetnek egy csoportot, megkérdezik őket a [Pokol-]tűz őrzői: „Nem jött-e hozzátok figyelmeztető?”
9. Azt mondják: „Dehogynem! Bizony, jött hozzánk figyelmeztető, de mi meghazudtoltuk, és azt mondtuk [neki és a követőinek, hogy]: nem bocsátott le Allah semmit [kinyilatkoztatásként]. Ti csupán nagy tévelygésben vagytok.”
10. És azt mondják: „Ha hallgattunk volna [a figyelmeztetésre], vagy éltünk volna az eszünkkel, akkor nem lennénk a Lángoló [tűz] lakói között.”
11. És [ezzel] beismerik a vétküket. El hát innen a Lángoló [tűz] lakóival!

12. Bizony, akik félnek az Uruktól anélkül, hogy látnák Őt, azoknak megbocsátás és nagy jutalom jár.

13. És rejtsétek el a mondanivalótokat, vagy mondjátok ki nyíltan. Neki tudomása van arról, amit a keblek (szívek) rejtenek.
14. Vajon annak ne lenne tudomása [mindenről], aki teremtett? És Ő a Kíméletes, a [mindent] jól Ismerő.
15. Ő az, aki kezessé tette nektek a földet. Járjatok hát annak útjain és egyetek abból, amivel [Ő] ellátott titeket! És Őhozzá lesz a kijövetel [a sírokból].

16. Biztonságban érzitek-e magatokat attól, aki az égben van, hogy nem süllyeszti el alattatok a földet, és íme az [rögtön] rengeni kezd?
17. Vagy biztonságban érzitek-e magatokat attól, aki az égben van, hogy nem küld rátok kavicsszóró [szélvihart]? És akkor megtudjátok majd, hogy milyen az én figyelmeztetésem!
18. És bizony, meghazudtolást követtek el azok, akik előttük éltek. Milyen volt hát az én rosszallásom?!
19. És nem látják-e, ahogy a madarak fölöttük kiterjesztik [a szárnyukat] és összehúzzák? Nem tartja meg őket más, csakis a Könyörületes. Bizony, Ő minden dolgot átlát.
20. Vagy ki az, aki a ti seregetek lehetne, amely segítene titeket a Könyörületesen kívül? A hitetlenek csupán megtévesztésben vannak.
21. Vagy ki az, aki ellát titeket, ha [Allah] visszatartja az ellátását? De nem! Ők megmakacsolták magukat a gőgben és [az igazságtól való] viszolygásban.
22. Vajon az, aki földre szegezett tekintettel jár, van-e jobban vezetve vagy az, aki kiegyenesedve jár, egyenes úton?
23. Mondd: „Ő az, aki létrehozott titeket és adta nektek a hallást, a látást és a szívet (az értelmet). Mily kevéssé adtok hálát!”

24. Mondd: „Ő az, aki megsokasított titeket a földön, és Őhozzá lesztek összegyűjtve.”
25. És ők azt mondják: „Mikor [következik be] ez az ígéret, ha valóban igazmondók vagytok?”

26. Mondd [ó Mohamed]: „A tudás egyedüli birtokosa Allah. Én csak nyilvánvaló figyelmeztető vagyok.”
27. És amikor majd [magukhoz] közelinek látják azt (a túlvilági büntetést), el fog komorulni a hitetlenek arca, és azt mondják [nekik]: „Ez az, amit olyannyira kértetek!”

28. Mondd [ó Mohamed azoknak, akik a halálodat kívánják]: „Vajon mit gondoltok, ha Allah elpusztítana engem és azokat, akik velem vannak, vagy megkönyörülne rajtunk [mit használna ez nektek], nos, ki adna védelmet a hitetleneknek a fájdalmas gyötrelemmel szemben?”
29. Mondd: „Ő a Könyörületes. Hiszünk benne és Rá hagyatkozunk. Ti pedig meg fogjátok tudni, hogy ki az, aki nyilvánvaló tévelygésben van.”
30. Mondd: „Vajon mit gondoltok? Ha [a föld] mélyére süllyedővé válik a vizetek, hát akkor ki hoz nektek szemmel látható (felszínen folyó) vizet?”

68. Az írótoll (al-Qalam)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Nún. [Esküszöm] az írótollra, és arra, amit leírnak.
2. Urad könyörülete által te nem vagy őrült.
3. És bizony, meg nem szűnő jutalomban lesz részed.
4. És te bizony nagyszerű erkölcsű vagy.

5. Meg fogod hát látni, és ők is meg fogják látni,
6. Hogy melyikőtök az, akit kísértés (őrültség) ért.
7. Bizony, az Urad az, aki jobban tudja azt, hogy ki tévelyedett el az [Ő] útjától, és Ő jobban tudja azt, hogy kik leltek az igaz útra.
8. Ne engedelmeskedj hát a meghazudtolóknak!
9. Azt szeretnék, ha hajlanál a megalkuvásra [a vallással kapcsolatban] és akkor ők is hajlanának a megalkuvásra.
10. És ne engedelmeskedj minden hitvány esküdözőnek,
11. Rágalmazónak és pletykát terjesztőnek,
12. A jónak útjába állónak, a határokat áthágónak, sok bűnt elkövetőnek,
13. Gorombának és azon túl fattyúnak,
14. Azért, mert vagyona és [sok] gyermeke van!
15. Amikor a jeleink recitáltatnak neki, azt mondja: „[Ezek] a hajdanvoltak legendái."
16. Meg fogjuk bélyegezni az orrán.

17. Bizony, Mi próbára tettük őket, amiképpen próbára tettük a kert birtokosait, amikor megesküdtek, hogy reggelre kelve leszüretelik azt,
18. És nem hagynak semmit [leszüretelés nélkül].
19. És megkörnyékezte azt az Uradtól egy megkörnyékező (pusztító tűz), miközben aludtak,
20. És reggelre olyan lett, mint a [felperzselt] tarló.
21. Ők pedig reggelre kelve szólongatták egymást,

22. [Mondván:] „Menjetek kora reggel a vetésetekre, ha valóban le akarjátok szüretelni!”
23. Elindultak hát és közben halkan beszéltek egymással,
24. [Mondván:] „Nem léphet be hozzátok ma egy szegény sem!”
25. És kora reggel eltökélten mentek el, [azt gondolván, hogy] képesek lesznek [végrehajtani a tervüket].
26. Amikor meglátták azt (a kertet), azt mondták: „Bizony, mi biztosan eltévedtünk!
27. Mi több, mi meg vagyunk fosztva [a termésünktől]!”
28. A legjózanabbul gondolkodó közülük azt mondta: „Nem mondtam-e nektek, [hogy] miért nem magasztaljátok [az Urat]?”
29. Azt mondták: „Magasztaltassék az Urunk! Bizony, mi igazságtalanok voltunk!”
30. És egyesek közülük a többiekhez fordultak, szemrehányást téve egymásnak.
31. Azt mondták: „Ó, jaj nekünk! Bizony, áthágtuk a határokat.
32. Talán az Urunk ennél jobbat ad nekünk cserébe. Mi bizony Allah [kegyei] után vágyakozunk.”
33. Ilyen a büntetés [az evilágon], ám a túlvilág büntetése [még] nagyobb. Bárcsak tudták volna!

34. Bizony, az istenfélőknek a gyönyörűség kertjei lesznek az Uruknál.
35. Vajon úgy bánjunk az [önmagukat Allahnak] alávetőkkel, mint a gonosztevőkkel?
36. Mi lelt titeket? Hogyan ítélhettek [így]?
37. Vagy talán van egy írásotok, amelyben [ilyet] tanultok,
38. [Mert akkor] bizony az van benne, ami [jót] választotok [magatoknak].
39. Vagy talán Ránk nézve [kötelezően teljesítendő] esküvel rendelkeztek – amely a Feltámadás Napjáig érvényben marad – [arról,] hogy bizony, megillet titeket az, amit [magatoknak] ítéltek?
40. Kérdezd meg őket, hogy melyikük kezeskedik ezért!
41. Vagy vannak [általuk Allah mellé helyezett] társisteneik? Hozzák hát a társisteneiket, ha valóban igazmondók!

42. Azon a napon, amikor súlyossá válik a helyzet, és leborulásra lesznek hívva, ám ők nem lesznek képesek [rá]!
43. Alázatos lesz a tekintetük, és megaláztatás fogja őket borítani, mert már [az evilágon] leborulásra lettek hívva, amikor még egészségesek voltak.
44. Hagyj hát engem azokkal, akik meghazudtolják ezt a Beszédet (a Koránt)! Azokra fokozatosan mérjük [a büntetést] olyan helyről, amelyről nem is tudnak.
45. És haladékot adok nekik [egy ideig]. Bizony, erős az én fondorlatom.
46. Vagy talán fizetséget kérsz tőlük, [és] ezért őket adósság terhe nyomja?
47. Vagy talán náluk van a rejtett dolgok [ismerete], és ők leírják [azt és aszerint ítélkeznek]?

48. Légy hát türelmes Urad döntése iránt, és ne legyél olyan, mint a Hal lakója, amikor szólította [Urát], miközben nagy bánat töltötte el!
49. Ha nem érte volna őt el Ura jótéteménye, [akkor] bizony a kopár síkságra lett volna kivetve és megrovásban részesülve.
50. Azután Ura kiválasztotta őt, és a jó emberek közé helyezte.
51. És azok, akik hitetlenné váltak, majdnem botlásra késztetnek téged a tekintetükkel, amikor meghallják az emlékeztetést, és azt mondják: „Bizony, ő biztosan egy őrült!"
52. És ez csupán egy emlékeztető a teremtményeknek.

69. A Beteljesedő (al-Hákka)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A Beteljesedő!
2. Mi a Beteljesedő?
3. És mi tudatná veled, hogy mi a Beteljesedő?
4. Meghazudtolta Tamúd és Ád [népe] a Lesújtót (a Feltámadás Napját).
5. Ami Tamúdot illeti, őket [az erejében] minden határt túllépő [kiáltás] pusztította el.
6. És ami Ádot illeti, őket pedig süvítő, tomboló szél pusztította el,
7. Melynek [Allah] hatalmat adott felettük hét éjszakán és nyolc napon át szakadatlanul, s láthattad volna az embereket elterülve, mintha [kihalt és] romokban heverő datolyapálmák csonkjai lennének.
8. S vajon látsz-e bármit, ami megmaradt volna belőlük?

9. És vétkezett a Fáraó és akik előtte voltak, és az elpusztított városok [lakói],
10. És ellenszegültek az Uruk Küldöttének, Ő pedig növekvő büntetéssel ragadta el őket.
11. Bizony, amikor a víz elöntött mindent, egy [nagy hullámokon] haladó bárkán hordoztunk titeket (elődeiteket),
12. Hogy emlékeztetővé tegyük ezt nektek, és hogy megjegyezze [minden] figyelő fül!

13. És amikor megfúvatik a Kürt egy fújással,
14. És a föld és a hegyek fölemeltetnek és egyetlen zúzással szétzúzódnak,
15. És azon a napon bekövetkezik a Bekövetkező (a Feltámadás Napja).
16. És széthasad az ég, és azon a napon gyenge lesz,
17. És az angyalok a szélein lesznek. És azon a napon az Urad trónusát nyolcan hordozzák maguk fölött.
18. Azon a napon elő lesztek vezetve, [és] egyetlen titkotok sem marad rejtve.

19. Ami pedig azt illeti, akinek az írása (tetteinek feljegyzése) a jobbjába adatik, azt mondja majd: „Ímhol! Olvassátok az írásomat!
20. Bizony, én [teljes bizonyossággal] véltem, hogy találkozni fogok az elszámolásommal."
21. És neki elégedettséget adó élete lesz
22. Egy magasan fekvő Kertben [a Paradicsomban],
23. Amelynek [gyümölcs-]fürtjei mélyen alácsüngőek.
24. Egyetek és igyatok egészséggel amiatt, amit előre küldtetek a régmúlt napokban!

25. És ami azt illeti, akinek az írása baljába adatik, hát [ő] azt mondja: „Ó, bárcsak ne kaptam volna meg az írásom,
26. És ne tudnám, hogy mi is a számadásom!
27. Ó, bárcsak [a halál] lett volna a vég!
28. A vagyonom nem használt nekem semmit,
29. S a hatalmam semmivé vált."
30. [A Pokol-tűz strázsáinak az lesz mondva:] „Ragadjátok meg és verjétek bilincsbe!
31. Aztán a Pokolba vessétek!
32. Majd verjétek láncra, amely hetven karnyi hosszú!"
33. Bizony, ő [korábban] nem hitt a Hatalmas Allahban,
34. És nem ösztönzött a szegény etetésére.
35. Nincs hát neki ma itt barátja,
36. Sem eledele, csupán gennyből,
37. Amit csak a vétkesek esznek.

38. De nem! Esküszöm arra, amit láttok,
39. És amit nem láttok,
40. [Hogy] bizony ez, bizonyosan egy nemes Küldött szava!
41. És ez nem egy költő szava! [Milyen] kevés az, amiben hisztek!
42. És nem egy jós szava! [Mily] kevéssé okultok az intésből!
43. [A Korán] a teremtmények Urának lebocsátott [kinyilatkoztatása].
44. És ha [Mohamed] néhány hazugságot találna ki a Mi nevünkben,
45. [Akkor] bizony megragadnánk őt a jobbjánál,

46. Aztán elvágnánk az ütőerét,
47. És közületek senki sem tarthatna vissza [Minket] tőle.
48. És bizony, ez emlékeztetés az istenfélőknek.
49. És bizony, mi tudjuk, hogy vannak közületek, akik meghazudtolják [ezt].
50. És ez bizony, biztosan bánatot hoz a hitetleneknek!
51. És ez bizony, a szilárd igazság kétségtelen bizonyossága!
52. Magasztald hát a te Hatalmas Urad nevét!

70. Az emelkedő utak (al-Maáridzs)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Egy kérdező kérdést tett fel a bekövetkező gyötrelemről
2. A hitetlenek számára, aminek nincs elhárítója,
3. [Ami] Allahtól, az emelkedő utak Birtokosától [való].
4. Fölmennek az angyalok és a Lélek Őhozzá, egy olyan napon, amely [hosszának] mértéke ötvenezer esztendő.
5. Tűrj hát szép türelemmel!
6. Bizony, ők távolinak látják azt,
7. Mi pedig közelinek látjuk azt.

8. Azon a napon az ég olyan lesz, mint az olvasztott érc,
9. És a hegyek olyanok lesznek, mint a gyapjú,
10. És egy barát sem kérdez a barátjáról,
11. [Noha] látják egymást. A gonosztevő azt szeretné, ha megválthatná magát azon nap gyötrelmétől a gyermekeivel,
12. És a [házas]társával és a fivérével,
13. És a közeli rokonaival, akik védelmezték,
14. És mindenkivel, aki a földön van –, [hogy] azután [ily módon] meneküljön meg.
15. De nem! Bizony, ez Lobogó tűz,
16. Amely letépi a fejbőrt,
17. [Magához] hívja azt, aki elfordult és hátat fordított,
18. És [vagyont] gyűjtött és felhalmozott.

19. Bizony, az ember kishitűnek lett teremtve:
20. Amikor baj éri, akkor kétségbeesett lesz,
21. És amikor jó éri, akkor szűkmarkú lesz,

22. Kivéve az imádkozókat,
23. Azokat, akik állhatatosak az imádkozásukban,

24. És akiknek a vagyonában meghatározott jogos része van
25. A kéregetőnek és a szűkölködőnek,
26. És akik igaznak tartják az Ítélet napját;
27. És azokat, akik az Uruk gyötrelmétől meg vannak rémülve -
28. Bizony, az Uruk gyötrelmétől senki sem érezheti magát biztonságban -,
29. És azokat, akik a szemérmüket megőrzik [a nemi kapcsolatoktól],
30. Kivéve a házastársaikkal [való kapcsolatot], vagy azokkal, akiket a jobbjuk birtokol, mert bizony [akkor] nem éri őket szemrehányás.
31. Akik pedig ezen felül keresnek [nemi kapcsolatot], nos, ők bizony a határokat áthágók.
32. És azokat, akik a rájuk bízott letéteket és az egyezségüket megőrzik.
33. És azokat, akik szilárdan állnak a tanúságtételükben,
34. És azokat, akik imádkozásaik [betartására] ügyelnek.
35. [Mert] azok [mind] Kertekben lesznek [a Paradicsomban], méltóságban részesülve.

36. Mi van hát azokkal, akik hitetlenné váltak, hogy [megalázottan] feléd sietnek,
37. A jobb [oldalról] és a bal [oldalról], csoportokba [gyűlve]?
38. Vajon abban reménykedik minden ember közülük, hogy a gyönyörűség kertjébe lesz bebocsátva?
39. De nem! Bizony, megteremtettük őket abból, amiről tudnak.

40. És nem! Esküszöm a napkelték és a napnyugták Urára! Bizony, hatalmunkban áll,
41. Hogy felcseréljük [őket] náluk jobbakra, és Minket nem lehet megakadályozni [ebben].
42. Hagyd hát őket, hadd elegyedjenek [üres fecsegésbe] és hadd szórakozzanak [addig], amíg nem találkoznak azzal a nappal, amelyre ígéretet kaptak!
43. A napon, melyen sietve jönnek elő a sírokból, mint ahogyan [az evilágon] vonultak az áldozati kövekhez.
44. Alázatos lesz a tekintetük, és megaláztatás fogja őket borítani. Ez az a nap, amelyre ígéretet kaptak!

71. Noé (Núh)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Bizony, elküldtük Noét a népéhez [parancsolván], hogy: „Intsd a népedet, mielőtt eljön hozzájuk egy fájdalmas büntetés!”
2. Azt mondta [Noé]: „Ó népem! Én a ti nyilvánvaló intőtök vagyok,
3. [Azzal] hogy Szolgáljátok Allahot, féljétek Őt és engedelmeskedjetek nekem,
4. Akkor megbocsát nektek bűneitekből és haladékot ad nektek egy megszabott határidőig. Bizony, ha eljön [az] Allah [által megszabott] határidő, azt nem lehet [akkor már] elhalasztani. Bárcsak tudnátok!”

5. Azt mondta [Noé]: „Uram! Bizony, hívtam a népemet éjjel és nappal,
6. Ám a hívásom csak növelte az eltávolodásukat.
7. És bizony, valahányszor csak hívtam őket, hogy megbocsáss nekik, ujjukat a fülükbe dugták, beburkolóztak a ruhájukba, és megátalkodottak lettek [a bűnben] és gőgösen fennhéjáztak.
8. Aztán bizony, hangos szóval hívtam őket,
9. Majd bizony, [hol] nyíltan, és [hol pedig] titokban hirdettem nekik.
10. És azt mondtam: ’Kérjetek megbocsátást az Uratoktól – bizony, Ő mindent Megbocsátó!
11. [Akkor] elküldi rátok az ég [felhőit] bőséges esőzéssel,
12. És gyarapít titeket vagyonnal és gyermekekkel, és létrehoz nektek kerteket és folyókat.’”

13. Mi lelt titeket, hogy nem adjátok meg Allahnak [az Őt megillető] nagyrabecsülést,
14. Holott szakaszokban teremtett titeket?
15. Vajon nem gondolkodtatok el azon, hogyan teremtett Allah hét eget egymás feletti szintekként,
16. És helyezte el bennük a Holdat világosságként, és a Napot lámpásként?

17. És Allah a földből hozott létre titeket, létrehozással.
18. Aztán visszatérít titeket oda, és [majd] előhoz titeket [az Ítélet Napján egy új] előhozással.
19. És Allah kiterített [tartózkodási hellyé] tette számotokra a földet,
20. Hogy járjátok annak tágas útjait.

21. Azt mondta Noé: „Uram! Bizony, ők ellenszegültek nekem és azt követték, akinek a vagyona és a gyermekei csak növelték veszteségét.
22. És hatalmas cselt szőttek,
23. És azt mondták: 'Ne hagyjátok el isteneiteket! És ne hagyjátok el Vaddot, se Szuvát, se Jaghútot, se Jaúkot, se Naszr-t!'
24. És már sokakat tévelygésbe vittek. És ne gyarapítsd [ó Allah] az igazságtalanokat, csak tévelygésben!"

25. A vétkeik miatt vízbe lettek fullasztva, és [a túlvilági Pokol-]Tűzbe lettek léptetve, és Allahon kívül nem találtak maguknak segítőkre.
26. És Noé azt mondta: „Uram! Ne hagyj a földön egyetlen élő hitetlent sem!
27. Bizony, ha meghagyod őket, tévelygésbe viszik a szolgáidat, és nem nemzenek csupán [féktelen] gonoszt, megrögzött hitetlent.
28. Uram! Bocsáss meg nekem és a szüleimnek és annak, aki hívőként lépett a házamba, és a hívő férfiaknak és a hívő nőknek! És ne gyarapítsd az igazságtalanokat csupán pusztulásban!"

72. A dzsinnek (al-Dzsinn)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Mondd [ó Mohamed]: „Sugallatot kaptam, hogy egy csapat dzsinn hallgatózott [amint recitáltam a Koránt] és azt mondták: 'Bizony, mi egy csodálatos Koránt hallottunk,
2. [Amely] a helyes útra vezet, hiszünk hát benne és semmilyen társistent nem állítunk Urunk mellé,
3. És [hisszük], hogy Ő – magasztos a mi Urunk fensége – nem vett maga mellé sem [házas]társat, sem gyermeket.
4. És egy ostoba közülünk [az igazságtól] távol állót mondott Róla.
5. És hogy mi úgy véltük: sem ember, sem dzsinn nem mondhat hazugságot Allahról.
6. És hogy voltak férfiak az emberek közül, akik menedéket kerestek dzsinnek közül való férfiaknál, akik csak gyarapították őket megaláztatásban.
7. És hogy ők (azok az emberek) is úgy vélték, ahogyan ti véltétek [ó dzsinnek], hogy Allah senkit sem fog feltámasztani.

8. És bizony, hogy mi megpróbáltuk megközelíteni az eget, és úgy találtuk, hogy tele van erős őrzőkkel és tűzcsóvákkal.
9. És hogy mi azelőtt ott ültünk, a hallgatózásra [alkalmas] helyeken. Aki azonban most hallgatózik, az lesben álló tűzcsóvával találja magát szemben.
10. És hogy mi [ezért] nem tudjuk, hogy vajon rossz-e a szándék azokkal, akik a földön vannak, vagy pedig az Uruk a helyes utat akarja-e nekik.
11. És hogy vannak közöttünk jók és vannak olyanok, akik nem azok. Különböző utakat követő [csoportok] voltunk.
12. És hogy mi azt véltük, hogy nem fogjuk [semmiben] megakadályozni Allahot a földön, és nem fogjuk megakadályozni [az ég felé] menekülve sem.
13. És hogy miután hallottuk az útmutatást, hittünk benne. Aki pedig hisz az Urában, annak nem kell félnie sem veszteségtől, sem megaláztatástól.

14. És hogy vannak köztünk, akik alávetik magukat [Allahnak], és vannak [az igaz útról] letérők. És akik alávetették magukat [Allahnak], azok bizony a helyes út felé vették útjukat.
15. És ami [az igaz útról] letérőket illeti, hát azok a Gyehenna tüzelői lesznek.'"
16. És [mondd, ó Mohamed, az lett kinyiltkoztatva nekem:] „Hogy ha az egyenes úton jártak volna, akkor bizony bőséges vízzel itattuk volna őket,
17. Hogy azzal tegyük próbára őket. Ám aki elfordul az Uráról való megemlékezéstől, azt roskasztó gyötrelembe fogja vezetni."

18. És bizony, a mecsetek egyedül Allahé (az Ő szolgálatára vannak), ne fohászkodjatok hát Allah mellett senkihez!
19. És bizony, amikor ő, Allah szolgája (Mohamed Próféta) felállt, hogy fohászkodjon (imádkozzon) Hozzá, [a dzsinnek] szinte tülekedtek körülötte.
20. Mondd [ó Mohamed]: „Én csakis az Uramhoz fohászkodom, és semmilyen társistent nem állítok Őmellé."
21. Mondd: „Bizony, nekem nincs hatalmam sem kárt okozni nektek, sem helyes útra [vezetni] titeket."
22. Mondd: „Engem bizony senki sem fog megvédelmezni Allahhal szemben, és nem találok [majd] Rajta kívül menedéket.
23. [Azonban hatalmam van] átadni az Allahtól való [igazságot] és az üzeneteit." Ám aki ellenszegül Allahnak és a Küldöttének, azoknak bizony a Gyehenna tüze jár, és ott maradnak örökkön örökké.
24. Amikor pedig meglátják azt, amire ígéretet kaptak, hát [majd akkor] megtudják, hogy kinek van gyengébb segítője és kevesebb számú [serege]!

25. Mondd [ó Mohamed]: „Nem tudom, hogy közel van-e az, amire ígéretet kaptatok, vagy az én Uram egy távolabbi [határ-]időt jelöl ki annak."
26. [Allah] a rejtett dolgok Tudója, ám [Ő] nem tárja fel senkinek a rejtett dolgait –
27. Kivéve annak a Küldöttnek, akit [Ő] kiválasztott, akkor bizony őrzőket helyez [a Küldött] elé és mögé,
28. Azért, hogy láthatóvá váljon, hogy [már] átadták az Uruk üzeneteit. És [Ő] átfogja [a tudásával] mindazt, ami náluk van, és számba vesz minden dolgot szám szerint.

73. A beburkolódzó (al-Muzzammil)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó, te beburkolódzó!
2. Állj fel [imádkozással tölteni] az éjszaka [egészét], kivéve egy kis részt,
3. A felét, vagy annál egy kicsit kisebb részt,
4. Vagy annál nagyobb részt! És recitáld a Koránt dallamos recitálással!
5. Bizony, Mi súlyos Szót fogunk lebocsátani neked.
6. Bizony, az éjszaka kezdődő [imádkozás] erősebb az összhang, és hatásosabb a beszéd tekintetében.
7. Bizony, neked nappal elnyúló elfoglaltságaid vannak.
8. És emlékezz meg Urad nevéről és szenteld magad Neki teljes elkötelezettséggel (őszinte) odaadással!
9. [Ő] a Kelet és a Nyugat Ura. Nincs más [jogosan imádható] isten Rajta kívül. Tedd hát Őt védelmeződnek,
10. És tanúsíts türelmet azzal szemben, amit mondanak, és tartsd magad távol tőlük szép távolságtartással!

11. Hagyj hát engem és a meghazudtolókat, a jótéteményekben részesülteket [egyedül], és adj nekik kevés haladékot!
12. Bizony, béklyók és Pokol van Nálunk,
13. És olyan étel, ami a torkon akad és fájdalmas büntetés,
14. Azon a napon, amikor a föld és a hegyek megremegnek, és amikor a hegyek szétporladó homokdűnékké válnak.
15. Bizony, Mi elküldtünk hozzátok egy Küldöttet, hogy tanú legyen veletek szemben, ahogyan küldöttet küldtünk a Fáraóhoz is.
16. A Fáraó azonban ellenszegült a Küldöttnek, Mi pedig megragadtuk őt súlyos megragadással.
17. Hát hogyan óvhatnátok meg magatokat – ha hitetlenek vagytok – egy olyan naptól, amely ősszé teszi a gyermeket?
18. Az ég szétreped attól. Az Ő ígérete beteljesedik.
19. Bizony, ez egy emlékeztető, így aki [okulni] akar, az Urához veszi útját.

20. Bizony, a te Urad tudja, hogy te és a veled tartók egy csoportja felálltok [imádkozással tölteni] az éjszaka közel kétharmadát, vagy a felét, vagy a harmadát. És Allah szabja meg az éjszaka és a nappal [mértékét]. [Ő] tudja, hogy ti nem fogjátok tudni betartani [azt, hogy az egész éjszakát végig imádkozzátok, ezért megkönnyítette nektek és] kiengesztelődött irántatok. Recitáljatok hát a Koránból annyit, ami könnyű a számotokra! [Ő] tudja, hogy vannak közöttetek betegek, mások pedig a földet járják, hogy Allah kegyét keressék, és mások pedig Allah útján harcolnak. Recitáljatok hát annyit belőle, ami könnyű a számotokra (nem esik nehezetekre)! És tartsátok meg az [előírt] imádkozást, adjátok oda a kötelező adományt és adjatok Allahnak szép kölcsönt (adakozzatok a kötelezőn felül)! És ami jót előreküldtök magatoknak, azt Allahnál jobb és nagyobb jutalomként fogjátok megtalálni. És kérjetek megbocsátást Allahtól! Bizony, Allah Megbocsátó, Irgalmas.

74. A betakaródzó (al-Muddasszir)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Ó, te betakaródzó!
2. Állj fel és figyelmeztess!
3. És magasztald hát az Urad [nagyságát]!
4. És tisztítsd meg hát a ruhádat!
5. És kerüld hát a tisztátalanságot!
6. És ne hánytorgasd fel [a jótetteid], soknak tartva!
7. És az Uradért tanúsíts hát türelmet!
8. És amikor megfúvatik a kürt,
9. Hát az a nap egy nehéz nap lesz,
10. Nem lesz könnyű a hitetleneknek.

11. Hagyj engem azzal, akit egyedül teremtettem,
12. És akinek bőséges vagyont adtam,
13. És fiúgyermekeket, [akik] jelen vannak [körülötte]!
14. És elegyengetve könnyítettem meg neki [minden utat].
15. Azután azt reméli, hogy még többet adjak [neki].
16. De nem! Bizony, ő makacsul szembeszállt a jeleinkkel (szavainkkal)!
17. Kimerítő [gyötrelemmel] fogom őt sújtani.
18. Bizony, ő elgondolkodott és mérlegelt.
19. És pusztuljon el azért, ahogyan mérlegelt!
20. És újra pusztuljon el azért, ahogyan mérlegelt!
21. Aztán körülnézett,
22. Majd összeráncolta homlokát és elkomorodott.
23. Azután hátat fordított [az igazságnak] és fennhéjázott,
24. És azt mondta: „Ez csak egy [a múltból] hagyományozott varázslat,
25. Nem más ez, mint emberi beszéd."
26. A Perzselő [Pokol-]tűzben fogom égetni!

27. És mi tudatná veled, hogy mi a Perzselő [Pokol-]tűz?
28. Nem hagy hátra, és nem hagy épen [semmit].
29. Megperzselője a bőrnek.
30. [Őrködik] felette tizenkilenc [angyal].
31. És nem tettünk meg [másokat] a [Pokol-]tűz őrzőivé, csakis angyalokat. És nem rendeltük el a számukat csupán kísértésként azok számára, akik hitetlenné váltak, és azért, hogy bizonyságot szerezzenek azok, akiknek az Írás adatott, és hogy gyarapodjanak hitükben azok, akik hisznek, és hogy ne támadjon kétség azokban, akiknek az Írás adatott és a hívőkben [sem], és azért, hogy azt mondják azok, akiknek a szívében betegség van és a hitetlenek: „Mit akart Allah ezzel a példázattal?" Ekképpen viszi Allah tévelygésbe azt, akit akar, és vezeti [az Igaz útra] azt, akit akar. És nem ismeri [más] az Urad seregeit csakis Ő. És ez nem más, mint emlékeztetés az emberek számára.

32. De nem! [Esküszöm] a Holdra!
33. És az éjszakára, amint elfordul,
34. És a reggelre, amikor pirkad!
35. Bizony, ez [a Pokol-tűz] biztosan az egyik legszörnyűbb [csapás],
36. Figyelmeztetésül az embereknek,
37. Annak, aki előre akar menni közületek, vagy hátra akar maradni.

38. Minden ember záloga annak, amire szert tett,
39. Kivéve a jobb kéz felőlieket [akik kiváltották magukat a jótetteik által].
40. [Ők] kertekben kérdezgetik majd egymást [a Paradicsomban],
41. A gonosztevőkről,
42. [Így szólván azokhoz, amikor meglátják őket]: „Mi juttatott benneteket a Perzselő [Pokol-]tűzbe?"
43. Azok azt fogják mondani: „Nem tartoztunk az imádkozók közé,
44. És nem adtunk enni a szegénynek,
45. És [együtt] fecsegtünk a fecsegőkkel,
46. És hazugságnak tartottuk az Ítélet Napját,
47. Amíg el nem jött hozzánk a Bizonyosság (a halál)."
48. És [akkor] nem használ [már] nekik a közbenjárók közbenjárása.

49. Mi lelte hát őket, hogy elfordulnak az Emlékeztetéstől?
50. Mintha megriadt vadszamarak lennének,
51. [Amelyek] egy oroszlán elől menekülnek.
52. Ám közülük minden ember azt szeretné, hogy kiterített lapok [írások] adassanak neki [Allahtól].
53. De nem! [Ők] nem félik a túlvilágot.
54. Nem! Bizony [a Korán] egy emlékeztető.
55. És aki akar, az megemlékezik róla.
56. Ám csak akkor emlékeznek meg, ha Allah úgy akarja. Ő a jogosult az istenfélelemre és Ő a jogosult a megbocsátásra.

75. A Feltámadás (al-Kijáma)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Nem! Esküszöm a Feltámadás Napjára!
2. És nem! Esküszöm az önmagának szemrehányást tévő emberre!
3. Azt gondolja-e az ember, hogy nem gyűjtjük össze majd a csontjait?
4. Dehogynem! [Mi] képesek vagyunk arra, hogy helyre állítsuk az ujjbegyeit.
5. De nem! Az ember [ennek ellenére] továbbra is folytatni akarja gonosz tetteit.
6. Azt kérdi: „Mikor lesz a Feltámadás Napja?"
7. Hát amikor megriad a tekintet,
8. És elsötétül a Hold,
9. És összegyűjtetik a Nap és a Hold,
10. Azon a napon azt mondja az ember: „Merre van a menekvés?"
11. De nem! Nincs menedék!
12. Azon a napon az Uradnál lesz a nyugvóhely.
13. Azon a napon hírt adnak az embernek arról, hogy mit tett [az evilágon], és hogy mit mulasztott el.
14. Sőt, az ember tanú lesz önmagával szemben,
15. Még ha elő is hozakodik a mentségeivel.

16. Ne mozgasd [ó Mohamed] a nyelved ezzel [a Koránnal], hogy siettesd [a megjegyzését annak kinyilatkozatásakor]!
17. Bizony, ránk tartozik az összegyűjtése [az elmédben] és a recitálása [a kinyilatkozatását követően],
18. Így ha elrecitáltuk [Gábriel angyalon keresztül], akkor kövesd annak recitálását!
19. Aztán bizony, Ránk tartozik a világossá tétele.

20. De nem! Ti a tovasietőt [evilági élvezetet] szeretitek,
21. És ott hagyjátok a túlvilági [jutalmat].

22. Azon a napon lesznek ragyogó arcok,
23. [Amelyek] Urukra tekintenek,
24. És azon a napon lesznek komor arcok,
25. [Amelyek] úgy vélik, hogy gerincroppantó [csapás] fogja érni őket.

26. De nem! Amikor [a lélek] a kulcscsonthoz érkezik,
27. És azt mondják [a körülötte lévők]: „Ki tudná [őt] gyógyítani?"
28. És [a haldokló] úgy véli, hogy ez már az elbúcsúzás [ideje],
29. És összekapcsolódik [az evilág végének] a nehézsége [a túlvilág elejének] a nehézségével.
30. Azon a napon az Uradhoz lesz a menetelés.
31. Hiszen [a hitetlen] nem tartotta igaznak [Mohamed küldetését], és nem [is] imádkozott,
32. Hanem meghazudtolta [a küldetést] és hátat fordított [a hitnek],
33. Aztán pöffeszkedő léptekkel ment [vissza] a háza népéhez.
34. Jaj neked és jaj!
35. Aztán jaj neked és jaj!

36. Vajon azt gondolja az ember, hogy [számonkérés nélkül] hagyatik, elhanyagolva?
37. Nem volt-e ő egy [megtermékenyült] csepp egy kilövellt magból?
38. Aztán vérrög lett, majd [Allah] teremtette és megformálta [őt],
39. És párt alkotott belőle: a hímneműt és a nőneműt.
40. Vajon ne lenne-e képes arra Az (a Teremtő), hogy életre keltse a holtakat?

76. Az ember (al-Inszán)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Vajon nem volt-e egy olyan időszaka az embernek, amikor nem volt még egy említésre méltó dolog sem?
2. Bizony, megteremtettük az embert egy [megtermékenyült] cseppből, [amely] összevegyült, hogy próbára tegyük őt, aztán hallást és látást adtunk neki.
3. Bizony, rávezettük őt az [egyenes] útra, legyen akár hálás (hívő) vagy hálátlan (hitetlen).
4. Bizony, a hitetleneknek láncokat, béklyókat és Lángoló [Pokol-tüzet] készítettünk elő.

5. Bizony, a jóságosak olyan pohárból isznak, amelyben kámfor van keverve [az italhoz],
6. Olyan forrásból [származóhoz], amelyből Allah szolgái isznak, és amelyet ott fakasztanak, ahol csak akarják.
7. Ők [azok, akik] teljesítik a fogadalmat és félnek egy naptól, amelynek a veszedelme szerteáradó [lesz].
8. És élelemmel táplálnak – [annak ellenére, hogy az] kedves nekik (szükségük van rá) – szegényt és árvát és foglyot,
9. [Mondván]: „Csakis Allah arcáért (elégedettségéért) adunk enni nektek. Nem akarunk tőletek sem fizetséget, sem hálát (szóbeli köszönetet).
10. Bizony, mi félünk Urunk részéről egy homlokot ráncoló és lesújtó naptól.”
11. Allah pedig megóvta őket annak a napnak a veszedelmétől és [arcuknak] ragyogást és [szívüknek] örömöt adott,
12. És kertet [a Paradicsomban] és selyem[-ruhákat] adott nekik fizetségül, amiért türelmesek voltak.
13. Kerevetekre dőlve fekszenek. Nem látnak ott sem [forróságot adó] Napot, sem dermesztő hideget.
14. És [a Paradicsom] árnyékai rájuk hajolnak, és gyümölcsei mélyen alácsüngőek.

15. És ezüst ivóedényeket és [kristály] üvegkupákat hordanak körbe közöttük,
16. Ezüstből való kristály[-tiszta] edényeket, amelyeknek pontosan megszabták a mértéküket.
17. És olyan pohár italt kapnak ott inni, amelybe [gyömbér] van keverve.
18. Egy [olyan] forrásból abban [a Paradicsomban], amelyet Szelszebílnek [könnyedén folyónak] hívnak.
19. És öröklétű ifjak járnak körbe közöttük (a Paradicsom lakói között), ha meglátnád [őket], széthintett gyöngyöknek vélnéd őket.
20. És ha szétnézel ott, gyönyörűséget és nagy birodalmat látsz.
21. Finom selyemből és brokátból készült zöld ruhákat viselnek majd és ezüst karkötőkkel lesznek ékesítve, és Uruk tiszta italt ad nekik inni.
22. [Az lesz nekik mondva:] „Bizony, ez lett a ti fizetségetek. És az igyekvésetek meg lett hálálva."

23. Bizony, Mi részletenként lebocsátott [kinyilatkoztatásként] bocsátottuk le hozzád a Koránt.
24. Várj hát türelemmel Urad döntésére, és ne engedelmeskedj közülük egyetlen bűnösnek vagy hitetlennek [sem]!
25. És emlékezz meg az Urad nevéről hajnalban és késő délután,
26. És az éjszaka egy részében borulj hát le Előtte! És magasztald Őt éjszaka hosszasan!

27. Bizony, ezek a tovasiető [evilági élvezetet] szeretik és nehéz napot hagynak maguk mögött.
28. Mi teremtettük őket és erőssé (tökéletessé) tettük a tartásukat. És ha akarjuk, hozzájuk hasonlókkal cseréljük fel őket.

29. Bizony, ez emlékeztető; és aki akarja, az Urához veszi útját.
30. Ám ti csak akkor akarhattok, ha Allah is úgy akarja. Bizony, Allah Mindentudó, Bölcs.
31. Azt bocsátja be a könyörületébe, akit akar. És fájdalmas gyötrelmet készített elő az igazságtalanoknak.

77. Az elküldöttek (al-Murszalát)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Az egymás után elküldöttekre,
2. És a viharosan tombolókra (szelekre),
3. És [a felhőket] szétszórással szétterjesztőkre,
4. És az [igazság és hamisság közötti] különbségtevéssel szétválasztókra,
5. És az Emlékeztetőt átadókra (angyalokra),
6. Kifogások cáfolataként vagy figyelmeztetésként!
7. Bizony, amire ígéretet kaptok, az bizonyosan bekövetkezik.
8. És amikor a csillagok kioltatnak,
9. És amikor az ég meghasad,
10. És amikor a hegyek porrá zúzatnak,
11. És amikor a küldötteknek ki lesz jelölve az idejük [az összegyűlésre és a tanúságtételre].
12. Milyen napra lesz [ez] elhalasztva?
13. A Döntés napjára!
14. És mi tudatná veled, hogy mi a Döntés napja?
15. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!

16. Nem pusztítottuk-e el a hajdanvoltakat,
17. Majd utánuk küldtük a későbbiek [nemzedékeit]?
18. Ekképpen teszünk a gonosztevőkkel.
19. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!

20. Nem teremtettünk-e titeket megvetett vízből?
21. Aztán egy biztos tartózkodási [helyen] (az anyaméhben) helyeztük el azt,
22. Egy meghatározott ideig.
23. És Mi képesek voltunk rá! És mily nagyszerű a képességünk!
24. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!
25. Nem tettük-e a földet gyűjtőhellyé,
26. Élőknek és holtaknak,

27. És nem helyeztünk-e el [azon] szilárdan rögzített, magasba nyúló [hegyeket], és itattunk titeket édes vízzel?
28. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!

29. [Az lesz nekik mondva:] „Induljatok ahhoz, amit hazugságnak tartottatok!
30. Induljatok egy három [füstoszlopra] ágazó árnyékhoz,
31. [Amely] nem [ad hűs] árnyékot, és nem használ a lánggal szemben [sem]!"
32. Bizony, az (a Pokol-tűz) akkora szikrákat szór, mint egy palota,
33. Olyanokat, mintha sárga tevék [lennének].
34. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!
35. Ez a nap [az], amikor nem fognak megszólalni,
36. És nem kapnak engedélyt arra [sem], hogy kifogásokkal jöjjenek elő.
37. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!
38. Ez a Döntés Napja. Összegyűjtöttünk titeket és a hajdanvoltakat.
39. Ha van fondorlatotok, hát szőjetek fondorlatot ellenem!
40. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!

41. Bizony, az istenfélők árnyékokban és források között lesznek,
42. És [olyan] gyümölcsöket [kapnak], amilyet csak kívánnak.
43. [Az lesz mondva nekik:] „Egyetek és igyatok egészséggel amiatt, amit cselekedtetek!"
44. Bizony, Mi ekképpen adjuk meg a fizetségét a jótevőknek.

45. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!
46. [Az lesz mondva nekik:] „[Ti csak] egyetek és élvezzétek [az evilágot] egy keveset! Bizony, gonosztevők vagytok!"
47. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!
48. És ha azt mondják nekik: „Hajoljatok meg [imádkozva], akkor nem hajolnak meg!"
49. Jaj [lesz] azon a napon a meghazudtolóknak!
50. Hát miféle beszédben (kinyilatkoztatásban) fognak ezután (a Korán után) hinni?

78. A hír (an-Naba)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Miről kérdezgetik egymást?
2. A hatalmas hírről,
3. Amiről ők különböző [véleményen] vannak.
4. De nem! Majd meg fogják tudni!
5. Még egyszer nem! Majd meg fogják tudni!

6. Nem tettük-e a földet fekhellyé,
7. És a hegyeket cölöpökké?
8. És párokká teremtettünk titeket,
9. És az alvásotokat pihenéssé tettük,
10. És az éjszakát öltözékké tettük,
11. És a nappalt megélhetéssé tettük.
12. És fölétek hét erős [égboltot] építettünk,
13. És [a napot] fényesen égő lámpássá tettük,
14. És a felhőkből bőségesen ömlő vizet bocsátottunk le,
15. Hogy [gabona]szemeket és növényeket fakasszunk általa,
16. És egymásba fonódó [növényzetű] kerteket.

17. Bizony, a Döntés napjának időpontja ki van jelölve.
18. A nap, amelyen meg lesz fújva a Kürt, és előjöttök csoportokban!
19. És megnyílik az ég, és kapukká válik,
20. És elmozdíttatnak a hegyek, és délibábbá válnak.

21. Bizony, a Gyehenna lesben van,
22. A túlkapásokra vetemedőkre, [akik] oda térnek meg.
23. Hosszú időkön át időznek ott.
24. Nem ízlelnek ott sem hűvöset, sem italt,
25. Csak forrásban lévő vizet és gennyet,
26. Megérdemelt fizetségként.

27. Bizony, ők nem remélték az elszámolást,
28. És meghazudtolták a jeleinket teljes meghazudtolással,
29. Ám minden dolgot számba vettünk egy könyvben.
30. Ízleljétek hát meg! Mert nem gyarapítunk titeket másban, csakis gyötrelemben.

31. Bizony, az istenfélőknek a diadal helye jár,
32. Kertek és szőlők,
33. És azonos korú, fiatal asszonyok,
34. És színültig teli pohár.
35. Nem hallanak majd ott felesleges beszédet és hazudozást [sem],
36. Fizetségképpen az Uradtól, bőséges ajándékként elszámolás [alapján],
37. [Fizetségül Tőle, aki] az Ura az egeknek és a földnek és ami a kettő között van, a Könyörületestől. Nem áll [majd] módjukban megszólalni az Ő [engedélye] nélkül,
38. Azon a napon, amikor a lélek (Gábriel) és az angyalok sorban állnak, nem beszélnek, csak az, akinek a Könyörületes engedélyt adott és azt mondja, ami helyes.
39. Ez az Igazság napja, és aki akarja, az Urához tér meg.
40. Bizony, Mi egy közeli büntetésre figyelmeztetünk titeket, [amely] egy [olyan] napon [fog bekövetkezni], amikor az ember meglátja, hogy mit küldött előre a keze [a tettekből], és a hitetlen azt mondja: „Ó, bárcsak por lennék!"

79. A kiszakítók (an-Náziát)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Az erővel kiszakítókra,
2. És a könnyedén kiemelőkre,
3. És a [gyorsan] sikló úszókra,
4. És az [egymást] túlszárnyalva megelőzőkre,
5. És a [minden] ügyet elrendezőkre!

6. Azon a napon, [melyen az első kürtfújásnál] megreng a rengő (a föld),
7. Amelyet követ a következő [kürtfújás],
8. [Egyes] szívek [a félelem miatt] azon a napon hevesen fognak dobogni,
9. A tekintetük alázatos [lesz].
10. Azt mondják: „Vajon bizony a korábbi (élő) állapotba vitetünk vissza,
11. Akkor is, ha [már] szétmállott csontok lettünk?”
12. Azt mondják: „Az akkor egy veszteséges visszatérés [lesz]!”
13. Ám csupán egyetlen kiáltás [lesz],
14. És íme, ők a föld felszínén lesznek.

15. Vajon eljutott hozzád az elbeszélés Mózesről,
16. Amikor az Ura a megszentelt völgyben, Tuvában szólította őt?
17. [Azt parancsolta neki:] „Menj el a Fáraóhoz! Bizony, ő túlkapásokat követett el,
18. S mondd: ’Hajlasz-e arra, hogy megtisztítsd magad?
19. És szeretnéd-e, hogy az Uradhoz vezesselek téged, [hogy] féld [Őt]?’”
20. És megmutatta neki a legnagyobb jelet.
21. Ám [a Fáraó] meghazudtolta és ellenszegült,
22. És elfordult [gonoszságra] törekedve,
23. Aztán összegyűjtötte [az alattvalóit] és szólította [őket],
24. És azt mondta: „Én vagyok a legmagasságosabb uratok!”
25. Allah pedig a túlvilág és az evilág elrettentő büntetésével elragadta őt.
26. Bizony, ebben tanulság van annak, aki féli [az Urát].

27. Vajon a ti megteremtésetek volt-e nehezebb, vagy az Égé, amit [Ő] épített?
28. Fölemelte a boltozatát és megformálta,
29. És sötétté tette az éjszakáját és előhozta [nappalának] fényességét,
30. És ezután kiterítette a földet,
31. Előhozta belőle a vizét és a legelőjét,
32. És szilárdan rögzítette a hegyeket,
33. [Mindezt] ellátásul nektek és a jószágaitoknak.

34. És amikor eljön a Nagy Csapás,
35. Azon a napon az ember visszaemlékezik arra, amire igyekezett.
36. És a Pokol pedig láthatóvá tétetik annak, aki lát.
37. Akkor annak, aki túlkapásokat követett el,
38. És előnyben részesítette az evilági életet,
39. Hát bizony, a Pokol [lesz] a hajléka.
40. Annak pedig, aki félt attól, hogy az Ura elé kell állnia [az elszámoltatásra az Ítélet Napján] és visszatartotta magát a kénytől,
41. Hát bizony, a Paradicsom [lesz] a hajléka.

42. Kérdeznek téged [ó Mohamed] az Óráról: „Mikor lesz az elérkezése?”
43. Hol vagy te attól, hogy bármit [is] mondhass arról!
44. Az Uradra tartozik annak a beteljesítése.
45. Te csupán egy intő vagy annak, aki féli azt.
46. Azon a napon, amikor meglátják azt, olyan lesz nekik, mint ha nem időztek volna [az evilágon], csupán egy estét vagy egy [nap] délelőttjét.

80. Összeráncolta homlokát (Abasza)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Mohamed] összeráncolta a homlokát és hátat fordított,
2. [amiatt,] hogy eljött hozzá a vak [hogy kérdezzen].
3. És honnan tudnád? Talán megtisztítja magát [a bűnöktől],
4. Vagy emlékeztetést kap, és hasznára válik az emlékeztetés.
5. Aki úgy gondolja, hogy nincs szüksége [az intésre],
6. Hát annak te figyelmet szentelsz.
7. És nem téged terhel, ha ő nem tisztítja magát.
8. Aki viszont igyekezve jön hozzád,
9. És ő féli [az Urát],
10. Hát attól te elvonod a figyelmet.
11. De nem! Bizony, ez egy emlékeztető,
12. S aki akarja, okulni fog belőle,
13. [Amely olyan] lapokon [van rögzítve], amelyek tiszteletreméltók,
14. Emelkedettek és megtisztítottak,
15. Olyan [angyal-]írnokok kezében,
16. [Akik] nemesek, jóságosak.

17. Pusztuljon az ember! Milyen hitetlen!
18. Miből teremtette őt [Allah]?
19. [Megtermékenyült] cseppből teremtette és [szakaszokban] szabta meg a mértékét.
20. Azután könnyűvé tette [a jó és a rossz megismerésének] útját.
21. Majd a halálba bocsátja és a sírba helyezteti őt.
22. Azután – amikor akarja – feltámasztja őt.
23. De nem! [Az ember] nem teljesítette azt, amit [Allah] parancsolt neki.

24. Nézzen hát az ember a táplálékára!
25. Mi bizony bőségesen zúdítottuk le az esővizet,
26. Azután felhasítottuk a földet hasadékokkal,

27. És [gabona-]szemet sarjasztottunk benne,
28. És szőlőt és takarmánynövényeket,
29. És olajfát és datolya-pálmát,
30. És sűrű növényzetű kerteket,
31. És gyümölcsöket és legelőt,
32. [Mindezt] ellátásul nektek és a jószágaitoknak.

33. És amikor eljön a Fülsiketítő Kiáltás,
34. Azon a napon, az ember elmenekül a fivérétől,
35. És az anyjától és az apjától,
36. És a feleségétől és a gyermekeitől.
37. Mindenkinek közülük azon a napon [olyan] ügye [lesz], ami lefoglalja őt.
38. Azon a napon lesznek ragyogó arcok,
39. Nevetők, örvendezők,
40. És lesznek azon a napon olyan arcok [is], amelyeket por takar,
41. [És amelyeket] sötétség borít.
42. Azok bizony a megrögzött hitetlenek [és] a féktelen gonoszok [arcai].

81. A felgöngyölítés (at-Takuír)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Amikor a Nap felgöngyölíttetik,
2. És amikor a csillagok lezuhannak,
3. És amikor a hegyek elmozdíttatnak,
4. És amikor a vemhes nősténytevéket elhanyagolják,
5. És amikor a vadállatok összegyűjtetnek,
6. És amikor a tengerek lángra lobbantatnak,
7. És amikor az emberek [a hozzájuk hasonlókkal] csoportosíttatnak,
8. És amikor az élve eltemetett [gyermek]lányt megkérdezik,
9. [Hogy] milyen bűnért öletett meg,
10. És amikor a [tettek feljegyzését tartalmazó] lapok kiteríttetnek,
11. És amikor az ég lecsupaszíttatik,
12. És amikor a Pokol [tüze] fellobbantatik,
13. És amikor a Paradicsom közel hozatik [a hívőkhöz],
14. [Akkor] megtudja [minden] ember, hogy milyen [tetteket] hozott [magával].

15. De nem! Esküszöm az eltűnő [égitestekre],
16. A [pályájukon] futókra, a rejtőzködőkre,
17. És az éjszakára, amikor elérkezik a sötétsége,
18. És a reggelre, amikor eljön a világossága!
19. Bizony, ez egy nemes Küldött (Gábriel angyal) szava,
20. [Az] erővel bíróé, a Trónus Birtokosánál [magas] rangot viselőé,
21. [Akinek] engedelmeskednek [az angyalok] ott, [aki] megbízható.
22. A társatok (Mohamed) pedig nem egy őrült.
23. És bizony, már látta őt (Gábriel angyalt) a világos látóhatáron.
24. És ő (Mohamed) nem fukarkodik [átadni] a rejtettet (a kinyilatkoztatást).
25. És ez [a Korán] nem egy kitaszított sátán szava!

26. Mely utat követitek hát [a Koránt illetően]?
27. Ez csupán emlékeztető a teremtményeknek –
28. Annak, aki közületek az egyenes úton akar járni.
29. Ám ti csak akkor akarhattok, ha Allah, a teremtmények Ura [is úgy] akarja.

82. A szétrepedés (al-Infitar)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Amikor az ég szétreped,
2. És amikor a bolygók szétszóródnak,
3. És amikor a tengerek felrobbantatnak,
4. És amikor a sírok kiforgattatnak,
5. [Akkor] megtudja [minden] ember, hogy mit küldött előre [az evilági tetteivel a túlvilágra] és mit mulasztott el.

6. Ó, te ember! Mi tévesztett meg téged a Bőkezű Uradat illetően?
7. Aki teremtett, megformált és arányossá tett téged,
8. Olyan alakban állított össze téged, amilyenben akart.

9. De nem! Ti hazugságnak tartjátok az Ítélet [napját].
10. És bizony, őrző [angyalok] vannak fölöttetek,
11. [Akik] nemesek és [a tetteiteket] feljegyzők,
12. Tudják, hogy mit tesztek.

13. Bizony, a jóságosak gyönyörűségben lesznek [a Paradicsomban].
14. És bizony a [féktelen] gonoszok a Pokolban lesznek,
15. Ott fognak égni az Ítélet Napján,
16. És ők onnan nem távozhatnak.
17. És mi tudatná veled, hogy mi az Ítélet napja?
18. Azután mi [is] tudatná veled, hogy mi az Ítélet napja?
19. [Az a] nap, amelyen egyetlen ember sem tehet semmit egy másik emberért, és az összes ügy [eldöntése] azon a napon [egyedül] Allahra tartozik.

83. A hamisan mérők (al-Mutaffifín)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Jaj a hamisan mérőknek!
2. Akik, ha kiméretnek maguknak az emberekkel, akkor teljes [mértéket] követelnek.
3. Ám, ha ők mérnek ki másoknak vagy súlyt használnak, akkor károsítanak.
4. Nem gondolnak-e ők arra, hogy fel lesznek támasztva
5. egy hatalmas napra?
6. [Arra] a napra, amikor az emberek a teremtmények Ura elé állnak [az elszámolásra].

7. De nem! Bizony, a [féktelen] gonoszok könyve a Szűkösség helyén van (oda vezet).
8. És mi tudatná veled, hogy mi a Szűkösség helye?
9. Egyértelműen megírt könyv [a gonoszok könyve].
10. Azon a napon jaj a meghazudtolóknak,
11. Akik hazugságnak tartják az Ítélet Napját!
12. És nem tartja hazugságnak azt, csakis minden határokat áthágó, sok bűnt elkövető.
13. Amikor recitáltatnak neki a jeleink, azt mondja: „[Ezek] a hajdanvoltak legendái."
14. De nem! [Ez azért van így,] mert befedte a szívüket [mindaz a gonoszság], amit szereztek (elkövettek).
15. Nem! Azon a napon bizony ők el lesznek választva az Uruktól.
16. Azután ők bizony a Pokolban lesznek égetve.
17. Aztán azt mondják majd [nekik]: „Ez az, amit hazugságnak tartottatok."

18. De nem! Bizony, a jóságosak könyve a Magas helyen lesz (oda vezet).
19. És mi tudatná veled, hogy mi az a Magas hely?
20. Egyértelműen megírt könyv [a jóságosak könyve].

21. Tanúsítják azt az [Allahhoz] közelálló [angyalok].
22. Bizony, a jóságosak gyönyörűségben lesznek [a Paradicsomban],
23. A kerevetekre [dőlve] nézelődnek.
24. Az arcukon felismerheted a gyönyörűség ragyogását.
25. Lepecsételt színborból öntenek nekik,
26. Amelynek mósusz a pecsétje. Hát evégett vetélkedjenek a vetélkedők!
27. És a hozzá kevert [ital] a Tesznímből (Magasan fekvő forrásból) való,
28. [Ami] egy olyan forrás, amelyből a közelállók isznak.

29. Bizony, akik gonosztetteket követtek el, [mindig] nevettek a hívőkön.
30. Amikor pedig elhaladtak mellettük, összekacsintottak.
31. És amikor visszatértek a házuk népéhez, gúnyosan tréfálkozva tértek vissza.
32. És ha meglátták őket, azt mondták: „Bizony, ezek tévelygők!"
33. Ám nem küldettek föléjük őrzőknek.
34. Ma azonban azok, akik hisznek [Allah egyedülvalóságában és Mohamed küldetésében] nevetnek a hitetleneken.
35. A kerevetekre [dőlve] nézelődnek.
36. Vajon megkapták-e a [méltó] jutalmukat a hitetlenek azért, amit cselekedtek?

84. A széthasadás (al-Insikak)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Amikor az ég széthasad,
2. És hallgat az Urára és ezt kell tennie.
3. És amikor a föld kiteríttetik,
4. És kiveti mindazt, ami benne van és kiürül,
5. És hallgat az Urára és ezt kell tennie.

6. Ó, te ember! Bizony fáradozva igyekszel Uradhoz, aztán találkozni fogsz Vele.
7. És akinek a [tetteinek] feljegyzése a jobbjába adatik,
8. Hát az könnyű elszámoltatással lesz elszámoltatva,
9. És a háza népéhez örvendezve tér haza.
10. Ám akinek a [tetteinek] feljegyzése a háta mögé adatik [a bal kezébe],
11. Hát az pusztulásért fog kiáltani,
12. És a Lángoló [Pokol-tűzben] fog égni.
13. Bizony, a háza népe között örvendezett [nem törődve a túlvilági élettel].
14. Bizony, ő úgy vélte, hogy nem fog [Urához] visszatérni.
15. Dehogynem! Bizony, az Ura átlátta őt.

16. Hát nem! Esküszöm az alkonypírra,
17. És az éjszakára és mindarra, amit egybeterel,
18. És a Holdra, amikor kiteljesedik!
19. Bizonyosan, egyik szakaszból egy másik szakaszba kerültök.
20. Mi lelte hát őket, hogy nem hisznek,
21. És amikor recitáltatik nekik a Korán, nem borulnak le?
22. Ellenkezőleg! Azok, akik hitetlenné váltak, meghazudtolást követnek el.
23. És Allah jobban tudja, hogy mit fognak fel [a szívükben].
24. Adj hát nekik örömhírt egy fájdalmas büntetésről!
25. Kivéve azokat, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek. Nekik meg nem szűnő jutalom [lesz a részük].

85. A csillagok állomásai (al-Burúdzs)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] a csillagok állomásaival teli égre,
2. És a megígért napra,
3. És egy tanúsítóra [aki jelen lesz azon a napon], és [arra, amit] tanúsít!
4. Pusztuljanak el az árok emberei,
5. [Akik] szüntelenül táplált tüzet [gyújtottak],
6. Amikor ők körülötte ültek,
7. És ők tanúi voltak annak, amit tettek a hívőkkel!
8. És nem [mást] toroltak meg rajtuk, csak azt, hogy hittek a Méltóságteljes, a Dicséretreméltó Allahban,
9. Akié a királyi uralom az egek és a föld felett, és Allah minden dologra tanú.

10. Bizony, akik kísértés elé állították a hívő férfiakat és a hívő nőket, azután nem tanúsítottak bűnbánatot, hát azoknak a Gyehenna gyötrelme és az Égető [Pokol] gyötrelme [jár büntetésként].
11. Bizony, akik hisznek, és jótetteket cselekszenek, azoknak Kertek [járnak a Paradicsomban], melyek alól folyók folynak. Ez a hatalmas diadal.

12. Bizony, rettenetes az Urad csapása!
13. Bizony, Ő viszi véghez [a teremtést] kezdetben, majd [a halál után] megismétli azt.
14. És Ő a Megbocsátó, a Szeretetteljes,
15. A Trónus Birtokosa, a Dicsőséges.
16. [Aki] azt tesz, amit akar.

17. Vajon eljött-e hozzád a seregekről szóló elbeszélés,
18. A Fáraóé és Tamúdé?
19. De nem! Akik hitetlenné váltak, [azok] meghazudtolásban vannak.

20. Ám Allah körülveszi őket, a hátuk mögül.
21. De nem! Ez Dicsőséges Korán,
22. Egy Őrzött Táblán!

86. Az éjszaka kopogtató [csillag] (at-Tárik)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] az égre és az éjszaka kopogtatóra!
2. És mi tudatná veled, hogy mi az éjszaka kopogtató?
3. A fénylően ragyogó csillag.
4. Nincs egy ember sem, aki felett ne lenne őrző.

5. Nézze hát meg az ember, [hogy] miből teremtetett!
6. Kilövellő vízből teremtetett,
7. Ami a gerinc és a bordák közül jön elő.
8. Bizony, Őneki hatalma van arra, hogy visszahozza [az életbe],
9. Azon a napon, [melyen] lelepleződnek a rejtett titkok.
10. Akkor nem lesz neki se ereje, se segítője.

11. [Esküszöm] az ismétlődő [esővel] bíró égre,
12. És hasadékokkal bíró földre!
13. Bizony, ez [a Korán] döntő szó,
14. És ez nem tréfa.
15. Bizony, ők fondorlattal szőnek cselt,
16. Ám Én [is] fondorlattal szövök cselt.
17. Adj hát haladékot a hitetleneknek! Adj nekik haladékot egy kevés ideig!

87. A Legmagasságosabb (al-Aálá)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Magasztald a Legmagasságosabb Urad nevét,
2. Aki teremtett, azután megformált,
3. És aki mértéket szabott és az [igaz útra] vezetett,
4. És aki kisarjasztotta [a zöld] legelőt,
5. S azt fekete, száraz avarrá tette!

6. Olvastatni fogjuk veled [a Koránt], és nem fogod elfelejteni,
7. Kivéve azt, amit Allah akar. Bizony, Ő ismeri a megnyilvánulót és azt, ami rejtve van.
8. És könnyűvé tesszük számodra [a vallás terén] a legkönnyebb [út választását].
9. Emlékeztess hát [a Koránnal], ha [remélhető, hogy] használ az emlékeztetés!
10. Emlékezni fog az, aki féli [Urát].
11. Ám [aki] elkerüli, az a legboldogtalanabb,
12. Aki a [leg]nagyobb [Pokol-]tűzbe fog bekerülni,
13. Azután nem fog ott sem meghalni, sem [pedig] élni.

14. Bizony, boldogul az, aki megtisztítja [magát],
15. És megemlékezik az Ura nevéről és imádkozik.
16. Ám ti előnyben részesítitek az evilági életet,
17. Holott a túlvilág jobb és maradandóbb.
18. Bizony, ez a korábbi [kinyilatkoztatott] lapokon van,
19. Ábrahám és Mózes lapjain.

88. Az Elborító (al-Ghasija)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Vajon eljutott-e hozzád a [borzalmakkal] elborító [Ítélet nap] híre?
2. Azon a napon lesznek megalázott arcok,
3. Fáradozók, kimerültek,
4. [Akik] forró [Pokol-]tűzben fognak égni,
5. Fortyogó vizű forrásból kapnak inni.
6. Nem lesz más táplálékuk, csak egy tüskés bokorról,
7. Amely nem hizlal, és nem csillapít éhséget [sem].

8. Azon a napon lesznek örömtől ragyogó arcok,
9. [Akik] igyekezetükkel elégedettek.
10. Magasan fekvő kertben lesznek [a Paradicsomban],
11. [Amelyben] nem hallanak üres beszédet.
12. [Bőségesen] ömlő forrás van abban,
13. Magasra emelt ágyak vannak ott,
14. És kihelyezett kupák,
15. És sorba helyezett párnák,
16. És kiterített szőnyegek.

17. Hát nem gondolkodtak el a tevéken, hogyan teremtettek,
18. És az égen, hogyan emeltetett [fel],
19. És a hegyeken, hogyan lettek [szilárdan] rögzítve,
20. És a földön, hogyan teríttetett ki?

21. Emlékeztess hát! Te csupán egy emlékeztető vagy,
22. És nem vagy felettük uralkodó [aki kényszerítené őket].
23. Azonban, aki elfordul és hitetlen,
24. Hát Allah azt a legnagyobb gyötrelemmel fogja sújtani.
25. Bizony, Hozzánk lesz a visszatérésük,
26. [És] azután bizony, ránk tartozik az elszámoltatásuk.

89. A hajnal (al-Fadzsr)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] a hajnalra,
2. És [a] tíz éjszakára,
3. És a párosra és a páratlanra,
4. És az éjszakára, amint elmúlik!
5. Van-e ebben eskü [ami elég] az ésszel bíróknak?
6. Vajon nem gondolkodtál el azon, hogyan bánt el az Urad Áddal,
7. Az oszlopokkal bíró Iram [népével],
8. Akikhez hasonló [erejű] nem teremtetett az országokban,
9. És Tamúddal, akik a sziklákat vájták ki a völgyben,
10. És a szilárd karókkal (seregekkel) bíró Fáraóval,
11. Akik [mindannyian] túlkapásra vetemedtek az országokban,
12. És sok romlást okoztak azokban?
13. Az Urad pedig a büntetés ostorával sújtott le rájuk.
14. Bizony, Urad lesben áll.

15. És ami az embert illeti, amikor az Ura próbára teszi [azzal], hogy bőkezű vele és jótéteményeivel árasztja el, akkor azt mondja: „Az Uram bőkezű velem!”
16. Azonban, amikor azzal teszi őt próbára, hogy szűkíti neki az ellátását, akkor azt mondja: „Az Uram megalázott engem!”
17. De nem! Ti nem vagytok nagylelkűek az árvákkal,
18. És nem ösztönzitek [egymást] a szegények táplálására,
19. És mohón habzsolva faljátok fel az örökséget,
20. És túlzott szeretettel szeretitek a vagyont.

21. De nem! Amikor a föld újra és újra porrá romboltatik,
22. És eljön az Urad, és egymást követő sorokban az angyalok,
23. És [közelebb] hozatik azon a napon a Gyehenna, azon a napon emlékezni fog az ember, ám hogyan is lehetne [hasznára] az emlékezés?

24. Azt mondja: „Bárcsak előreküldtem volna valami [jótettet] a [túlvilági] életem számára!”
25. És azon a napon senki sem büntet olyan gyötrelemmel, mint Ő,
26. És senki sem köt gúzsba úgy, ahogy Ő köt gúzsba.
27. [Akkor az lesz mondva a hívőnek:] „Ó te, emberi lélek, ki nyugalomra leltél!
28. Térj vissza az Uradhoz elégedetten, megelégedést okozva [Neki],
29. És lépj be szolgáim közé,
30. És lépj be a Kertembe [a Paradicsomban]!”

90. A helység (al-Balad)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Nem! Esküszöm erre a helységre (Mekkára)!
2. És te ennek a helységnek a lakója vagy.
3. És [esküszöm] egy apára (Ádámra) és [arra,] amit nemzett!
4. Bizony, az embert nehézségekkel [teli életre] teremtettük.

5. Vajon azt gondolja, hogy senkinek sincs hatalma felette?
6. Azt mondja [büszkélkedve]: „Egy temérdek vagyont herdáltam el!"
7. Vajon azt gondolja, hogy nem látta őt senki?
8. Nem adtunk-e neki két szemet,
9. És nyelvet és két ajkat,
10. És nem mutattuk-e meg neki mindkét utat?

11. [Ezek után] bárcsak neki vágott volna a kaptatónak.
12. És mi tudatná veled, hogy mi az a kaptató?
13. Felszabadítani egy rabszolgát,
14. Vagy táplálni egy éhínséges napon
15. Egy árva rokont,
16. Vagy egy hontalan szegényt,
17. [És] emellett azok közé tartozni, akik hisznek, és akik egymás lelkére kötik a türelmet és egymás lelkére kötik a könyörületet.
18. Ők a jobb kéz felőliek.
19. Akik azonban hitetlenné váltak a jeleinkkel szemben, ők a bal kéz felőliek.
20. Bezárult [Pokol-]tűz lesz felettük.

91. A Nap (as-Samsz)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] a Napra és a [délelőtti] fényességére,
2. És a Holdra, amikor követi,
3. És a nappalra, amikor beragyogja,
4. És az éjszakára, amint beborítja [a földet],
5. És az égre és arra, aki felépítette,
6. És a földre és arra, aki kiterítette,
7. És az emberre és arra, aki [arányosan] megformálta,
8. És sugallta neki a féktelen gonoszságát és az istenfélelmét!
9. Bizony, boldogul, aki megtisztítja azt,
10. És bizony, kudarcot vall, aki megrontja azt.

11. Meghazudtolta Tamúd [a küldöttet azzal, hogy] túlkapásra vetemedtek,
12. Amikor a legnyomorultabb felkerekedett [megölni a tevét],
13. Holott Allah küldötte (Szaleh próféta) azt mondta nekik: „[Vigyázzatok] Allah nősténytevéjére, és [ügyeljetek] az itatására!”
14. Ám meghazudtolták [a prófétát] és elvágták [a teve] lábinát, az Uruk pedig elpusztította őket a bűnük miatt, egyformán [lesújtván mindannyiukra].
15. És nem fél annak a következményétől.

92. Az éjszaka (al-Lejl)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] az éjszakára, amikor beborít,
2. És a nappalra, amikor felragyog,
3. És arra [Aki] a hímneműt és a nőneműt teremtette!
4. Bizony, különböző az igyekezetetek.
5. Így az, aki adakozik és istenfélő,
6. És hisz a legjobb [jutalomban] (a Paradicsomban),
7. Hát neki könnyűvé fogjuk tenni [az utat] a legkönnyebb [sorsra].

8. Aki azonban fösvény és önmagát elégnek tartja,
9. És hazugságnak tartja a legjobb [jutalmat] (a Paradicsomot),
10. Hát neki könnyűvé fogjuk tenni [az utat] a legnehezebb [sorsra].
11. És nem fog használni neki a vagyona, amikor lezuhan [a Pokol-tűzbe].

12. Bizony, Ránk tartozik az útmutatás.
13. És bizony, a Miénk (a hatalmunk alá tartozik) a túlvilág és az evilág.
14. Figyelmeztetlek hát titeket egy [olyan] tűzzel kapcsolatban, amely lobog.
15. Csupán a legboldogtalanabb fog benne égni,
16. Aki meghazudtolást követett el és elfordult.
17. Ám távol lesz tartva tőle a legistenfélőbb,
18. Aki adakozik vagyonából, hogy megtisztítsa magát.
19. És nem [azért teszi, mert] tartozik valakinek [viszonzással] valamilyen jótéteményért, amelyet [így] fizetnek meg.
20. Csakis [azért teszi, mert] a Legmagasságosabb Ura arcát (elégedettségét) áhítozza.
21. És bizonyosan elégedett lesz.

93. A délelőtt (ad-Duhá)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] a délelőttre,
2. És az éjszakára, amint elsötétül!
3. Nem hagyott el téged az Urad, és nem [is] gyűlölt meg.
4. És bizony, a túlvilág jobb neked, mint az evilág,
5. És bizonyosan adni fog neked az Urad, és te elégedett leszel [azzal].

6. Vajon nem talált téged árvának, s adott menedéket,
7. És talált téged tévelygőnek (nem tudtad, hogy mi az Írás, és hogy mi a hit), majd vezetett [az igaz útra],
8. És talált téged szűkölködőnek, majd tett gazdaggá?
9. Így hát az árvával ne zsarnokoskodj!
10. És a kéregetőt ne utasítsd el durván!
11. És az Urad jótéteményét pedig híreszteld el!

94. A kitárás (as-Sarh)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Nem tártuk-e ki neked [ó Mohamed] a kebled,
2. És vettük le rólad a terhed,
3. Amely roskasztotta a hátad,
4. És emeltük [magasra] a tekintélyed?

5. És bizony, a nehézséggel könnyebbség [jön].
6. Bizony, a nehézséggel könnyebbség [jön].
7. S ha befejezted [az evilági teendőid], akkor fáradozz [az istenszolgálatban]!
8. És Uradhoz [őszintén] vágyakozz!

95. A fügefa (at-Tín)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] a füge és az olíva [termőhelyére] (Jeruzsálemre),
2. És a Sínai hegyre,
3. És erre a biztonságos városra (Mekkára)!
4. Bizony, a legszebb felépítésben teremtettük az embert.
5. Aztán az alantasak legalantasabbjává vetettük vissza,
6. Kivéve azokat, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azoknak meg nem szűnő fizetségben lesz részük.

7. Mi vesz rá téged [ó ember] ezután [arra], hogy hazugságnak tartsd az Ítéletet?
8. Hát nem Allah-e a legbölcsebb a döntőbírók között?!

96. A vérrög (al-Alaq)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Olvass az Urad nevével [kezdve], aki teremtett!
2. Vérrögből teremtette az embert.
3. Olvass! És a te Urad a legbőkezűbb,
4. Aki tanított az írótollal,
5. Megtanította az embert arra, amit nem tudott.

6. De nem! Bizony, az ember túlkapásokat követ el,
7. Mert olyannak látja magát, akinek nincs szüksége [senkire].
8. Bizony, az Uradhoz lesz a visszatérés!

9. Vajon mit gondolsz arról, aki eltilt
10. Egy szolgát [attól, hogy imádkozzon] amikor imádkozik?
11. Vajon mit gondolsz [arról], ha [ez a szolga] az igaz úton van,
12. Vagy az istenfélelemre szólít fel?
13. Vajon mit gondolsz [arról], ha [a tiltó] meghazudtolást követ el és elfordul?
14. Nem tudja-e, hogy Allah látja [őt]?
15. De nem! Ha nem hagyja abba, bizony az üstökénél fogva megragadjuk,
16. Egy hazug, bűnös [ember] üstökénél.
17. Hívja csak [akkor] a gyűlését!
18. Mi [is] hívni fogjuk a [Pokol-tűz] őreit!
19. De nem! Ne engedelmeskedj neki! Borulj le és közeledj [az Uradhoz]!

97. Az Elrendelés (al-Kadr)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Bizony, mi az Elrendelés éjszakáján bocsátottuk le azt (a Koránt).
2. És mi tudatná veled, [hogy] mi az Elrendelés éjszakája?
3. Az Elrendelés éjszakája jobb, mint ezer hónap.
4. Leereszkednek az angyalok és a Lélek azon [az éjszakán] az Uruk engedelmével minden paranccsal.
5. Békesség az, a hajnalhasadás eljöveteléig.

98. A világos bizonyíték (al-Bajjina)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Akik hitetlenné váltak az Írás népe közül és az [Allah mellé] társistent helyezők mindaddig képtelenek eloldozni magukat [a hitetlenségüktől], míg el nem jön hozzájuk a világos bizonyíték,
2. Egy Küldött (Mohamed) Allahtól, aki megtisztított lapokat (Koránt) recitál [nekik],
3. Melyekben igaz írások vannak.
4. És azok, akiknek az Írás adatott, nem szakadtak csoportokra, csak azután, hogy eljött hozzájuk a világos bizonyíték.
5. Ám nem parancsoltatott nekik más, minthogy szolgálják Allahot őszinte odaadással szentelve Neki a vallás [gyakorlását], hanífokként (egyistenhívőkként, a hamis vallásoktól elhajlókként), és [hogy] tartsák meg az imádkozást és adják meg a kötelező adományt. És ez az igaz vallás.

6. Bizony [azok], akik hitetlenné váltak az Írás népéből és az [Allah mellé] társistent állítok, azok a Gyehenna tüzében [lesznek], abban maradnak örökké. Ők bizony a legrosszabb teremtmények.
7. Azonban akik hisznek és jótetteket cselekszenek, azok bizony a legjobb teremtmények.
8. Az ő fizetségük az Uruknál örökké tartó kertek, amelyek alól folyók folynak, örökkön örökké abban fognak maradni. Allah elégedett [lesz] velük, és ők is elégedettek [lesznek] Vele (a Tőle kapott jutalommal). Ez jár annak, aki féli az Urát.

99. A földrengés (az-Zelzela)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Amikor rengeni [kezd] a föld, [a végső] rengésével,
2. És kiveti a föld a terheit,
3. És azt mondja az ember: „Mi lelte?”,
4. Azon a napon [a föld] elmondja a híreit,
5. Mivel az Urad sugallatot ad neki.
6. Azon a napon az emberek elkülönült csoportokban jönnek elő, hogy megmutassák nekik tetteiket.
7. És aki egy porszem súlynyi jót tett, meg fogja látni azt,
8. És aki egy porszem súlynyi rosszat tett, meg fogja látni azt.

100. A vágtatók (al-Ádiját)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm a lovakra,] a zihálva vágtatókra,
2. És a [patájukkal] szikrát szórókra,
3. És az [ellenségre] reggel támadókra,
4. És amelyek [vágtázásukkal] porfelhőt kavarnak,
5. És ezáltal a sereg közepébe hatolnak!

6. Az ember bizony hálátlan az Urával szemben,
7. És bizony, erre ő [maga] a tanú,
8. És bizony, erős benne a vagyon szeretete.
9. Vajon hát nem tudja, hogy amikor kiszóratik az, ami a sírokban van (feltámadnak az emberek),
10. És felfedetik az, ami a keblekben [rejtve] van,
11. [Hogy] bizony, azon a napon, az Uruk jól ismeri őket?!

101. A Lesújtó (al-Qariá)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A Lesújtó!
2. Mi a Lesújtó?
3. És mi tudatná veled, [hogy] mi a Lesújtó?
4. [Az a] nap, [amikor] az emberek olyanok lesznek, mint a [fény miatt zavartan] szétszóródó lepkék,
5. És a hegyek olyanok lesznek, mint a [kártolás által] bolyholt gyapjú.

6. Akkor, akinek súlyosak lesznek a mérendői [a jótettekből],
7. Hát annak elégedettséget adó élete lesz.
8. És akinek könnyűek lesznek a mérendői [a jótettekből],
9. Hát annak Szakadék lesz a lakhelye.
10. És mi tudatná veled, [hogy] mi az?
11. Forró tűz!

102. A rivalizálás (at-Takászur)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Lefoglal titeket a rivalizálás [az evilági javak felhalmozásában],
2. Amíg meg [nem] látogatjátok a sírokat [a halálotokkor].
3. De nem! Megtudjátok majd!
4. És még egyszer nem! Megtudjátok majd!

5. De nem! Ha biztos tudással bírnátok [akkor nem rivalizálnátok]!
6. Bizony, látni fogjátok a Poklot.
7. Majd bizony, látni fogjátok azt biztos látással!
8. Majd bizony, azon a napon kérdőre lesztek vonva az [evilági] gyönyörűségekről.

103. A délután (al-Aszr)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. [Esküszöm] a délutánra!
2. Bizony, az ember biztosan vesztes lesz,
3. Kivéve azok, akik hisznek és jótetteket cselekszenek, és egymás lelkére kötik az igazságot és egymás lelkére kötik a türelmet.

104. A sértve rágalmazók (al-Humaza)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Jaj minden sértve rágalmazónak, becsmérlően mutogatónak,
2. Aki vagyont gyűjt és [folyton] számlálja azt!
3. Azt gondolja, hogy a vagyona örök életűvé teszi?
4. De nem! Biztosan a Szétzúzóba lesz belevetve!
5. És mi tudatná veled, hogy mi a Szétzúzó?
6. Allah meggyújtott tüze,
7. Amely a szívekig hatol.
8. Bizony, az összezárul felettük,
9. Magasba nyúló [láng]oszlopokban.

105. Az elefánt (al-Fíl)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Vajon nem gondolkodtál el azon, [hogy] mit tett az Urad a [harci] elefánt gazdáival?
2. Nem vitte-e a fondorlatukat tévútra?
3. És madarakat küldött rájuk csoportokban,
4. [Amelyek] égetett agyagkövekkel dobálták meg őket.
5. És olyanná tette őket, mint [a] lerágott levelek.

106. Kurejs (Qurejs)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. A Kurejs [törzs] egyezségéért [amiért elpusztítottuk a Mekka ellen harci elefánttal támadókat],
2. A téli és a nyári karavánútjaik [biztonságát szavatoló] egyezségükért
3. Szolgálják hát e Ház (a Mekkai szentély) Urát,
4. Aki táplálta őket éhségük ellen, és biztonságot adott nekik félelmük ellen!

107. A segítségadás (al-Máún)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Vajon mit gondolsz arról, aki meghazudtolja az Ítéletet?
2. Hát ő az, aki elzavarja az árvát,
3. És nem ösztönöz a szegények táplálására.

4. Jaj hát az imádkozóknak,
5. Azoknak, akik hanyagok az imádkozásukat illetően,
6. Azoknak, akik a látszat kedvéért cselekszenek,
7. És megtagadják [másoktól] a segítségadást!

107. A bőség (al-Kauthar)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Bizony, Mi megadtuk neked [ó Mohamed] a bőséget.
2. Imádkozz hát az Uradhoz és [csak Neki] áldozz!
3. Bizony, a téged gyűlölő, ő az [aki minden jótól] elvágatott!

109. A hitetlenek (al-Káfirún)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Mondd: „Ó, ti hitetlenek!
2. Nem szolgálom, amit ti szolgáltok,
3. És ti sem szolgáljátok, amit én szolgálok.
4. És én nem fogom szolgálni azt, amit ti szolgáltok,
5. És ti sem fogjátok azt szolgálni, amit én szolgálok.
6. Nektek megvan a vallásotok és nekem is megvan a vallásom."

110. A segítség (an-Naszr)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Amikor eljön Allah segítsége és a győzelem,
2. És [amikor] látod, ahogyan az emberek tömegesen lépnek be Allah vallásába,
3. [Akkor] magasztald hát az Urad, az Őt illető hálatelt dicsérettel, és kérj tőle megbocsátást! Bizony, Ő mindig Kiengesztelődő.

111. A pálmarost (al-Meszed)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Pusztuljon el Abú Leheb mindkét keze, és el is fog pusztulni!
2. Nem segít rajta a vagyona, és [az sem] amit szerzett.
3. Lángoló tűzben fog égni,
4. És a felesége [is], a tűzifahordó,
5. [Akinek] a nyakában pálmarost-kötél lesz.

112. Az őszinte egyistenhit (al-Ikhlasz)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Mondd: „Ő Allah, az Egyetlen,
2. Allah az Örökkévaló [Menedék]!
3. Nem nemzett és nem nemzetett.
4. És nincs Őhozzá hasonló egyetlen egy sem.”

113. A hajnalhasadás (al-Falaq)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Mondd: „Menedéket keresek a hajnalhasadás Uránál,
2. Annak rossza elől, amit teremtett,
3. És az éjszaka rossza elől, amikor [sötétsége mindent] betakar,
4. És a csomókba fújó [boszorkányok] rossza elől,
5. És az irigykedő rossza elől, amikor irigykedik."

114. Az emberek (an-Nesz)

A Könyörületes és az Irgalmas Allah nevében.

1. Mondd: „Menedéket keresek az emberek Uránál,
2. Az emberek Királyánál,
3. Az emberek Istenénél,
4. A megfutamodó sugdosó rossza elől,
5. Aki [gonoszságot] sugdos az emberek keblébe (szívébe),
6. A dzsinnek és az emberek közül."

A Korán befejező fohász

Ó Allah! Én a Te szolgád vagyok, a Te szolgád gyermeke! Sorsom a Kezedben van. A Te döntésed ítélkezik felettem és elrendelésed az igazság! Az összes olyan névvel esedezek Hozzád, ami a Tiéd, ahogyan magadat hívod, az összes olyan névvel, amit a könyveidben kinyilatkoztattál, az összes olyan névvel, amelyet bármilyen teremtményednek megtanítottál, és az összes olyannal is, amit Magadnál tartottál a rejtett dolgaid között. Könyörgök tedd, hogy a Korán legyen a szívem tavasza, a lelkem világossága, a szomorúságom eltörlője és a gondom megoldása!

Ó Allah! Te vagy az én Uram, nincs más isten Rajtad kívül. Megteremtettél és én a szolgád vagyok. Megtartom a Veled kötött egyezséget és a Neked tett ígéretet, amennyire csak tudom. Nálad keresek menedéket az összes rossztól, amit elkövettem. Elismerem a jóságot, amivel elláttál engem és elismerem minden bűnömet. Könyörögve kérlek, hogy bocsáss meg nekem, hiszen Rajtad kívül senki sem bocsáthatja meg a bűnöket!

Ó Allah! Vezess engem a legszebb erkölcsre, hiszen csak Te vezethetsz engem arra! S fordítsd el engem a rossz erkölcstől, hiszen csak Te fordíthatsz el engem attól!

A hívásodra és a szolgálatodra jöttem, Ó Istenem! Minden jó csak a Te kezedben van és semmi rossz sem köthető Hozzád! Én Általad élek és Hozzád lesz a visszatérésem! Áldott vagy és Magasságos! Tőled kérem bűneim megbocsátását. Őszinte bűnbánatommal csak Hozzád fordulok!

Ó Allah! Javítsd a vallásosságomat, amelyben a menedékem van, és javítsd az evilági életemet, amelyben a megélhetésem van és javítsd a túlvilági életemet, amelyhez visszatérésem lesz! Add, hogy az élet gyarapodás legyen számomra minden jóban, és tedd, hogy a halál a pihenést jelentse nekem minden rossztól!

Ó Allah! Vezess engem a helyes útra és az igaz istenfélelemre! Ó Allah! Tőled kérem az önmegtartoztatást és a gazdagságot!

Ó Allah! Tőled kérek hasznos tudást, bőséges ellátást és elfogadott tetteket!

Ó Allah! Alázattal könyörögve Tőled kérem az összes olyan dolgot, amellyel a kegyelmed elnyerhetem, és az összes olyat, amely miatt megbocsátasz nekem. Add, hogy elkerüljek minden rosszat, és megkapjak minden jót és elnyerjem a Paradicsomot és megmeneküljek a Pokoltól!

Ó Allah! Sok igazságtalanságot követtem el önmagam ellen, és senki sem bocsáthatja meg a bűnöket Rajtad kívül! A Tőled jövő igaz megbocsátással bocsáss meg nekem! Te vagy a Megbocsátó és az Irgalmas!

Ó Allah! Bocsáss meg nekem, könyörülj meg rajtam, mutasd meg nekem a helyes utat, védelmezz engem és gondoskodj rólam!

Ó Allah! Bocsásd meg minden bűnömet, a legkisebbet és a legnagyobbat, az elsőt és az utolsót, a nyíltat és azt, amit titokban követettem el!

Ó Allah! Adj nekem annyi istenfélelmet, hogy ne merjem megszegni a parancsaidat és annyi Neked való engedelmességet, hogy el tudjam érni általa a Paradicsomodat! Adj nekem akkora hitet, amivel el tudom fogadni az élet csapásait! Engedd, hogy élvezzem látásomat, hallásomat és minden képességemet, amíg élek! Ezek legyenek az utolsók, amit elveszítek!

Ó Allah, Te vagy a hét ég Ura, a hatalmas Trónus Ura, Te vagy a mi Urunk és minden dolog Ura és teremtője, a növények kisarjasztója és magvak meghasítója, a Tóra, az Evangélium és a Furqán (a Korán) lebocsátója! Hozzád menekülök minden rossz elől, hiszen Te mindent uralsz, Ó Allah! Te vagy az Első és nem volt semmi sem Előtted, és Te vagy a Végső és nincs semmi sem Utánad, és Te vagy a Legfelső és nincs semmi sem Feletted, és Te vagy az igazán közeli és nincs semmisem Nálad közelebb. Uram, vedd le rólam az adósság terhét és ments meg engem a szegénységtől!

Ó Uram! Sarkallj engem arra, hogy megköszönjem Neked azt a jóságot, amit felém és szüleim felé tanúsítottál, és arra, hogy olyan jót cselekedjek, amellyel elégedett leszel! Ó Allah, tedd jóravalóvá a leszármazottaimat! Bizony, én bűnbánattal fordulok Hozzád, és azok közé tartozom, akik alávetik magukat Neked!

Ó Allah! Hozzád menekülök a tehetetlenség, a lustaság, a gyávaság, a fösvénység, a kilátástalan vénség, és a sír kínzása elől! Ó Allah! Add lelkemnek az istenfélelmet és tisztítsd meg szívemet! Lelkem megtisztulását csak Tőled várhatom. Ó Allah! Te vagy a szívem Ura és Gyámolítója.

Menedéket keresek Nálad a haszontalan tudástól, az érzéketlen (istenfélelemtől mentes) szívtől, a telhetetlen mohóságtól és a meg nem hallgatott fohásztól!

Ó Allah! Tedd, hogy ne az élet gyönyöre legyen a legnagyobb célom, és ne az legyen a legmagasztosabb tudásom! És tedd, Ó Uram, hogy ne érje vallásomat csapás, és óvj meg engem attól, hogy bűneim miatt olyan uralkodjon rajtam, aki Tőled nem fél, nekem pedig nem kegyelmez!

Ó Allah! Szerettesd meg velem a hitet és szépítsd meg azt szívemben, és tedd utálatossá számomra a hitetlenséget, a gonoszságot, az engedetlenséget, és tegyél engem azok közé, akiket a helyes úton vezetsz!

Ó Allah! Tőled kérem a szilárdságot a vallásban és a határozottságot az igazság követésében! Segíts engem abban, hogy megemlékezzek Rólad, hálát adjak Neked, és méltóan szolgáljalak! Adj nekem tiszta szívet és igazmondó nyelvet! Add nekem a legjobbat mindabból, amit tudsz, és adj nekem menedéket minden rossztól, amit tudsz, és bocsásd meg nekem mindazt, amit tudsz! Te mindent tudsz és minden dologra képes vagy!

Ó Allah! Tőled kérem a legjobb kérést, a legjobb fohászt, a legjobb sikert, a legjobb cselekedetet, a legjobb jutalmazást, a legjobb életet és a legjobb halált! Erősíts meg engem, tedd súlyossá a jó tetteimet, szilárdítsd a hitemet, emeld fel a rangomat, fogadd el az imáimat és bocsásd meg a vétkeimet! És Tőled kérem a legmagasabb rangokat a Paradicsomban! Ó Allah! Tőled kérem minden dolog jó kezdetét és jó lezárását, jó lényegét és jó elejét, jó külsejét és jó belsejét, és a legmagasabb rangokat a Paradicsomban! Ámen (ó Allah, fogadd el).

Ó Allah! Küldd kegyelmedet és áldásodat Mohamedre, a családjára, az összes társára, és azokra, akik jóravaló módon követik őt egészen a Feltámadás Napjáig!

Allah Nevei és Tulajdonságai

A számok a szúrák számát, majd az idézetek számát jelölik a Koránban.

- A Békesség: 59:23
- A Biztonságot adó: 59:23
- A Bölcs: 2:32, 2:129, 3:6, 3:18, 3:62, 3:126, 5:118, 6:18, 6:73, 12:83, 12:100, 14:4, 16:60, 27:9, 29:26, 29:42, 30:27, 31:9, 34:1, 34:27, 35:2, 39:1, 40:8, 42:3, 43:84, 45:2, 45:37, 46:2, 51:30, 57:1, 59:1, 59:24, 60:5, 61:1, 64:15, 66:2; Bölcs: 2:209, 2:220, 2:228, 2:240, 2:260, 4:11, 4:17, 4:24, 4:26, 4:92, 4:104, 4:111, 4:130, 4:158, 4:165, 4:170, 5:38, 6:83, 6:128, 6:139, 8:10, 8:49, 8:63, 8:67, 8:71, 9:15, 9:28, 9:40, 9:60, 9:71, 9:97, 9:106, 9:110, 11:1, 12:6, 12:100, 15:25, 22:52, 24:10, 24:18, 24:58-59, 27:6, 31:27, 33:1, 41:42, 42:51, 48:4, 48:7, 48:19, 49:8, 60:10, 76:30
- A Bőkezű: 82:6; Bőkezű: 27:40
- A Büszke (al-mutakabir): 59:23
- A Dicsőséges: 85:15; Dicsőséges: 11:73
- A Dicséretméltó: 14:1, 22:24, 22:64, 31:26, 34:6, 35:15, 42:28, 57:24, 60:6, 85:8; Dicséretméltó: 2:267, 4:131, 11:73, 14:8, 31:12, 41:42, 64:6
- A Döntéshozó: 34:26
- A formát Adó: 59:23
- A Gazdag (aki nem szorul segítségre): 6:133, 10:68, 22:64, 31:26, 35:15, 47:38, 57:24, 60:6; Gazdag: 2:263, 2:267, 3:97, 4:131, 14:8, 27:40, 29:6, 31:12, 39:7, 64:6
- A [gabona-]szem és a [datolya-]mag meghasítója: 6:95; A hajnal meghasítója: 6:96
- A Hatalmas: 2:255, 42:4, 56:74, 56:96, 69:33, 69:52
- A jól ismerő (el-khebír): 6:18, 6:73, 6:103, 34:1, 66:3, 67:14. Jól ismerő (khebír): 2:234, 2:271, 3:153, 3:180, 4:35, 4:94, 4:128, 4:135, 5:8, 9:16, 11:1, 11:111, 17:17, 17:30, 17:96, 22:63, 24:30, 24:53, 25:58, 27:88, 31:16, 31:29, 31:34, 33:2, 33:34, 35:14, 35:31, 42:27, 48:11, 49:13, 57:10, 58:3, 58:11, 58:13, 59:18, 63:11, 64:8, 100:11
- A jóságos: 52:28

- A Kényszerítő: 59:23
- A Kiengesztelődő: 2:37, 2:54, 2:128, 2:160, 9:104, 9:118; Kiengesztelődő: 4:16, 4:64, 24:10, 49:12, 110:3
- A Király: 20:114, 23:116, 59:23, 62:1; Az emberek Királya: 114:2
- A királyi uralom adományozója: 2:247, 2:251, 2:258, 3:26, 4:54, 12:101; A királyi uralom Birtokosa: 3:26; Övé a királyi uralom: 6:73, 22:56, 25:26, 35:13, 39:6, 40:16, 64:1; Övé a királyi uralom az egek és a föld felett: 2:107, 3:189, 5:17, 5:18, 5:40, 5:120, 7:158, 9:116, 24:42, 25:2, 38:10, 39:44, 42:49, 43:85, 45:27, 48:14, 57:2, 57:5, 85:9; Övé mindaz, ami az egekben és ami a földön van: 2:116, 2:255, 2:284, 3:109, 3:129, 4:126, 4:131-132, 4:170-171, 5:40, 6:12, 10:55, 10:66, 10:68, 14:2, 16:52, 20:6, 22:64, 24:64, 30:26, 31:26, 34:1, 42:1, 42:4, 42:53, 53:31; Az Ő kezében van mindenek birodalma: 36:83
- A Kíméletes: 6:103, 67:14; Kíméletes: 12:100, 22:63, 31:16, 33:34, 42:19
- A Könyörületes: 1:1, 1:3, 2:163, 13:30, 17:110, 19:18, 19:26, 19:44-45, 19:58, 19:61, 19:69, 19:75, 19:78, 19:85, 19:87-88, 19:91-93, 19:96, 20:5, 20:90, 20:108-109, 21:26, 21:36, 21:42, 21:112, 25:26, 25:59-60, 25:63, 26:5, 27:30, 36:11, 36:15, 36:23, 36:52, 41:2, 43:17, 43:19-20, 43:33, 43:36, 43:45, 43:81, 50:33, 55:1, 59:22, 67:3, 67:19-20, 67:29, 78:37-38
- A Könyv, az Írás küldője: 2:2, 2:87, 2:89, 2:98, 2:99, 2:101, 2:121, 2:129, 2:136, 2:144, 2:146, 2:159, 2:176, 2:177, 2:185, 2:213, 2:231, 2:285, 3:3-4, 3:7, 3:64, 3:70. 3:78, 3:79, 3:81, 3:84, 3:184, 3:187, 3:199, 4:47, 4:54, 4:105, 4:113, 4:136, 4:174, 5:19, 5:44, 5:46, 5:66, 5:67, 6:19, 6:91, 6:92, 6:114, , 6:155, 7:2, 7:52, 7:196, 12:1-2, 13:1, 14:1, 15:9, 15:87, 16:44, 16:64, 16:89, 17:2, 17:82, 17:105, 20:2-4, 20:113, 21:10, 21:47, 21:50, 23:49, 24:34, 25:1, 25:32, 25:35, 26:192-193, 27:6, 28:43, 28:86, 29:45, 29:51, 32:2, 32:23, 35:31, 37:117, 38:29, 39:2, 39:23, 39:41, 40:2, 40:53, 41:45, 42:7,42:15, 42:17, 43:4, 44:1-3, 45:16, 46:2, 46:30, 59:21, 66:12, 76:23, 97:1
- A küldöttek küldője: 2:151, 3:164,5:19, 5:70, 6:42, 7:59, 7:49, 9:33, 10:74, 10:75, 11:25, 11:96, 12:109, 13:30, 13:38, 14:5, 15:10-11, 16:36, 16:43, 17:15, 17:77, 21:7, 21:25, 23:23, 23:32, 23:44, 27:45, 29:14, 36:13-14, 40:23, 40:70, 40:78, 43:6, 43:45-46,. 48:28, 57:25-26, 61:9, 62:2, 71:1, 73:15; figyelmeztetőkként: 34:34, 35:23, 37:72, 43:23; örömhírhozókként és figyelmeztetőkként: 2:119, 2:213, 4:165, 5:19, 6:48, 7:188, 11:2,

17:105, 18:56, 25:56, 33:45, 34:28, 35:24, 48:8; minden közösséghez küldetett egy:16:36; saját népük nyelvén beszéltek:14:4; olyanok, akiknek emberi szükségleteik vannak: 25:20, egy küldött sem hozhatott jelet, csak Allah engedelmével: 40:78, Mohamed, küldöttként megszólítva: 2:119, 4:79-80, 13:30, 17:54, 17:105, 21:107, 25:56, 33:45, 34:28, 35:24, 42:48. 48:8; Allah nem pusztította volna el a településeket anélkül, hogy ne küldött volna az anyavárosukba küldöttet: 28:59; Allah elégtételt vett azokon, akik gonosztevők voltak a küldöttekkel:30:47; nyomorúsággal és bajjal lettek elragadva azok, akik meghazudtolták őket: 7:94

- A legbölcsebb a döntőbírók között: 11:45, 95:8
- A Legbőkezűbb: 96:3
- A Legfelsőbb: 57:3
- A legjobb a döntéshozók között: 7:89; ~ a könyörületesek között: 23:109, 23:118; ~ a megbocsátók között: 7:155; ~ a segítők között: 3:150; ~ a szállásadók között: 23:29; ~ a tervezők között: 3:54, 8:30; ~ az ellátók között: 5:114, 22:58, 23:72, 34:39, 62:11; ~ az igazat a hamistól szétválasztók között: 6:57; ~ a döntőbírók között: 7:87, 10:109, 12:80; ~ az öröklők között: 21:89; ~ Őrző: 12:64; ~ Teremtő: 23:14, 37:125
- A leggyorsabb az elszámoltatók között: 6:62
- A legkönyörületesebb a könyörületesek között: 7:151, 12:64, 12:92, 21:83
- A Legközelebbi: 57:3
- A Legyőzhetetlen [hatalommal bír] a szolgái felett: 6:18, 6:61; A Legyőzhetetlen: 12:39, 13:16, 14:48, 38:65, 39:4, 40:16
- A Magasságos: 2:255, 22:62, 31:30, 34:23, 40:12, 42:4; Magasságos: 4:34; A Legmagasságosabb: 87:1, 92:20
- A Magasztos (al-mutaáll): 13:9; magasztos a mi Urunk fensége: 72:2; Ő afelett van, amit társistenként állítanak Őmellé: 16:3, 27:3
- A Megajándékozó: 3:8, 38:9, 38:35
- A megbánás elfogadója: 40:3
- A Megbocsátó: 10:107, 12:98, 15:49, 18:58, 28:16, 34:2, 39:53, 42:5, 46:8, 67:2, 85:14; A mindent Megbocsátó: 38:66, 39:5, 40:42, 71:10; Megbocsátó: 2:173, 2:182, 2:192, 2:199, 2:218, 2:225-226, 2:235, 3:31, 3:89, 3:129, 3:155, 4:23, 4:25, 4:43, 4:96, 4:99-100, 4:106, 4:110, 4:129,

4:152, 5:3, 5:34, 5:39, 5:74, 5:98, 5:101, 6:54, 6:145, 6:165, 7:153, 7:167, 8:69-70, 9:5, 9:27, 9:91, 9:99, 9:102, 11:41, 12:53, 14:36, 16:18, 16:110, 16:115, 16:119, 17:25, 17:44, 20:82, 22:60, 24:5, 24:22, 24:33, 24:62, 25:6, 25:70, 27:11, 33:5, 33:24, 33:50, 33:59, 33:73, 34:15, 35:28, 35:30, 35:34, 35:41, 41:32, 42:23, 49:5, 49:14, 57:28, 58:2, 58:12, 60:7, 60:12, 64:14, 66:1, 73:20, 85:14; A bűnök megbocsátója: 40:3

- A Méltóságteljes: 2:129, 3:6, 3:18, 3:62, 3:126, 5:118, 6:96, 11:66, 14:1, 14:4, 16:60, 26:9, 26:68, 26:104, 26:122, 26:140, 26:159, 26:175, 26:191, 26:217, 27:9, 27:78, 29:26, 29:42, 30:5, 30:27, 31:9, 32:6, 34:6, 34:27, 35:2, 36:5, 36:38, 38:9, 38:66, 39:1, 39:5, 40:2, 40:8, 40:42, 41:12, 42:3, 42:19, 43:9, 44:42, 45:2, 45:37, 46:2, 57:1, 59:1, 59:23-24, 60:5, 61:1, 62:1, 62:3, 64:18, 67:2, 85:8; Méltóságteljes: 2:209, 2:220, 2:228, 2:240, 3:4, 4:56, 4:158, 4:165, 5:38, 5:95, 8:10, 8:49, 8:63, 8:67, 9:40, 9:71, 14:47, 22:40, 22:74, 33:25, 39:37, 42:19, 48:7, 48:19, 54:42, 57:25, 58:21
- Minden magasztalja Őt az Őt illető hálatelt dicsérettel:2:30, 2:32, 13:13, 17:44, 21:19-20, 21:79, 37:164-166, 38:18-19, 40:7, 41:38, 42:5, 57:1, 59:1, 59:24, 61:1, 62:1, 64:1
- A Mindenható: 30:54; Mindenható: 4:149, 25:54, 42:29; Mindenható Méltóságteljes: 54:42; Mindenható Uralkodó: 54:55. Minden dologra kiterjedő hatalmú: 2:20, 2:106, 2:109, 2:148, 2:259, 2:284, 3:26, 3:29, 3:165, 3:189, 5:17, 5:19, 5:40, 5:120,6:17, 8:41, 9:39, 11:4, 16:70, 16:77, 22:6, 22:39-40, 24:45, 29:20, 30:50, 33:27, 35:1, 41:39, 42:9, 46:33, 48:21, 57:2, 59:6, 60:7, 64:1, 65:12, 66:8, 67:1; Hatalmában áll: 4:133. Képes (qádir): 6:37, 6:65, 17:99, 23:18, 23:95, 36:81, 46:33, 70:40, 75:4, 75:40, 77:23, 86:8
- A Mindent Halló, 2:127, 2:137, 3:35, 5:76, 6:13, 6:115, 8:61, 10:65, 12:34, 17:1, 21:4, 26:220, 29:5, 29:60, 40:20, 40:56, 41:36, 42:11, 44:6; Mindent Halló: 2:181, 2:224, 2:227, 2:244, 2:256, 3:34, 3:38, 3:121, 4:58, 4:134, 4:148, 7:200, 8:17, 8:42, 8:53, 9:98, 9:103, 14:39, 22:61, 22:75, 24:21, 24:60, 31:28, 34:50, 49:1, 58:1;
- A Mindent Látó: 17:1, 40:20, 40:56, 42:11; Mindent látó: 2:96, 2:237, 3:15, 3:20, 3:163, 4:58, 4:134, 5:71, 8:39, 17:17, 17:30, 17:96, 20:35, 22:61, 22:75, 25:20, 31:28, 35:31, 35:45, 40:44, 42:27, 49:18, 58:1, 67:19, 84:15; Látja mindazt, amit cselekeztek: 2:110, 2:233, 2:265, 3:156, 8:72, 11:112, 33:9, 34:11, 41:40, 48:24, 57:4, 60:3, 64:2

- A Mindentudó (elelím): 2:32, 2:127, 2:137, 3:35, 5:76, 6:13, 6:96, 6:115, 8:61, 10:65, 12:34, 12:83, 12:100, 15:86, 21:4, 26:220, 27:78, 29:5, 29:60, 30:54, 34:26, 36:38, 36:81, 40:2, 41:12, 41:36, 43:9, 43:84, 44:6, 51:30, 66:2-3; Mindentudó (elím): 2:95, 2:115, 2:158, 2:181, 2:215, 2:224, 2:227, 2:244, 2:246-247, 2:256, 2:261, 2:268, 2:273, 3:34, 3:63, 3:73, 3:92, 3:115, 3:119, 3:121, 3:154, 4:11-12, 4:17, 4:24, 4:26, 4:35, 4:39, 4:70, 4:92, 4:104, 4:111, 4:127, 4:147-148, 4:170, 5:7, 5:54, 6:83, 6:128, 6:139, 7:200, 8:17, 8:42-43, 8:53, 8:71, 9:15, 9:28, 9:44, 9:47, 9:60, 9:97, 9:103, 9:106, 9:110, 10:36, 11:5, 12:6, 12:19, 12:50, 12:100, 15:25, 16:28, 16:70, 22:52, 22:59, 24:21, 24:32, 24:41, 24:58-60, 27:6, 31:23, 31:34, 33:1, 33:51, 33:54, 35:8, 35:38, 35:44, 36:79, 39:7, 42:24, 42:50, 48:4, 49:1, 49:8, 49:13, 57:6, 60:10, 62:7, 64:4, 67:13, 76:30; minden dologról tudomással bír: 2:29, 2:231, 2:282, 4:32, 4:176, 5:97, 6:101, 8:75, 9:115, 24:35, 24:64, 29:62, 33:40, 42:12, 48:26, 49:16, 57:3, 58:7, 64:11; tudomádása van arról, amit cselekeztek: 2:283, 23:51, 24:28. jobban tudja: 3:36, 3:167, 4:25, 4:45, 5:61, 6:53, 6:58, 6:117, 6:119, 6:124, 10:40, 11:31, 12:77, 16:101, 16:125, 17:25, 17:47, 17:54-55, 17:84, 18:19, 18:21-22, 18:26, 19:70, 20:104, 22:68, 23:96, 26:188, 28:37, 28:56, 28:85, 29:10, 29:32, 39:70, 46:8, 50:45, 53:30, 53:32, 60:1, 60:10, 68:7, 84:23
- A Nagy: 13:9, 22:62, 31:30, 34:23, 40:12; Nagy: 4:34, 42:51
- A Pártfogó: 2:257, 2:286, 3:68, 3:122, 3:150, 4:45, 5:55, 6:62, 6:127, 7:155, 8:40, 9:51, 10:30, 12:101, 22:78, 34:41, 42:9, 42:28, 45:19, 47:11, 66:2; Pártfogolja a jó embereket: 7:196
- A rejtett dolgok Tudója: 5:109, 5:116, 9:78,34:3, 34:48, 72:26; A rejtett és látható dolgok Tudója: 6:73, 9:94, 9:105, 13:9, 23:92, 32:6, 39:46, 59:22, 62:8, 64:18. Az egek és a föld rejtett dolgainak Tudója: 35:38
- A [saját magát és minden létezőt] Fenntartó: 2:255, 3:2, 20:111
- A segítségül Kért [Támasz]: 12:18, 21:112
- A szelek küldője: felhőket mozgatókként: 30:48, 35:9; örömhírhozókként a könyörülete (az eső) előtt: 7:57, 25:48, 27:63, 30:4; termékenyítőként: 15:22; pusztítókként Ád népe számára: 51:41-42, 54:18-20, pusztító szélviharként: 17:69
- A Szentséges: 59:23, 62:1

- A Szeretetteljes: 85:14; Szeretettelje: 11:90
- A Szilárd Erejű: 51:58
- A [teremtményei felett] Őrködő: 59:23
- A Teremtő: 59:24; A legjobb Teremtő: 23:14, 37:125; A mindent Teremtő: 15:86, 36:81; Minden dolog Teremtője: 6:102, 13:16, 39:62, 40:62. A teremtés: 2:164, 3:190-191, 10:6, 16:48, 16:79, 17:99, 29:19-20, 30:20-25, 36:36-40, 36:71-73, 36:77-81, 56:58-59, 56:63-64, 56:68-69, 56:71-72, 56:75-76, 88:17-20; Az élet és a halál Teremtője: 2:28, 3:156, 9:116, 10:56, 15:23, 23:80, 26:78-81, 30:19, 40:68, 44:8, 50:43, 53:44, 57:2, 67:2; Minden teremtmény az igazsággal (céllal) lett teremtve: 6:73, 10:5, 14:19, 15:85, 16:3, 29:44, 30:8, 38:27, 39:5, 44:38-39, 45:22, 64:3, 64:3; Nincs tökéletlenséget a Könyörületes teremtésében: 2:22, 13:2-4, 15:16-19, 21:30-32, 22:65, 23:17-18, 51:47-48, 55.7, 55:10, 78:6-16, 79:27-32, 86:11-12, 91:1-8; Párban teremtett: 4:1, 7:189, 11:40, 20:53, 22:5-6, 26:7, 30:21, 31:10-11, 35:11, 36:36, 39:6, 42:11, 43:12, 50:7, 51:49, 53:45-46
- A védelmező: 3:173, 4:81, 4:132, 4:171, 6:102, 11:12, 12:66, 17:65, 28:28, 33:3, 33:48, 39:62, 73:9
- A Végső: 57:3
- Az Alkotó: 59:23; Alkatótok: 2:54
- Az egek és a föld Létrehozója: 6:14, 12:101, 14:10, 35:1, 39:46, 42:11
- Az egek és a föld Megalkotója: 2:117, 6:101
- Az egek és a föld világossága: 24:35
- Az Egyetlen (al-ahad): 112:1; Az Egy (al-wahid): 12:39, 13:16, 14:48, 38:65, 39:4, 40:16; Egy Isten: 2:133, 2:163, 4:171, 5:73, 6:19, 9:31,14:52, 16:22, 16:51, 18:110, 21:108, 22:34, 29:46, 37:4, 41:6. A többistenhit lehetetlensége: 6:19, 12:39, 15?96, 16:20, 17:42, 18:15, 20:81-82, 21:24, 21:29, 22:73, 23:91, 25:3, 29:41, 30:40, 36:74-75, 39:9, 50:26; Ő nem kettő: 16:51; sem három: 4:171, 5:73
- Az Ellátó: 51:58, Lásd még: 2:3, 2:22, 2:57, 2:60, 2:126 , 2:172, 2:212, 2:254, 3:27, 3:37, 4:39, 5:88, 5:114, 6:140, 6:142, 7:32, 7:160, 8:3-4, 8:26, 8:74, 10:31, 10:59, 10:93, 11:6, 11:88, 13:22,14:31-32, 14:37, 16:56, 16:71-73, 16:75, 17:70, 20:81, 20:131-132, 22:28, 22:34-35, 22:58, 23:72, 24:38, 27:64, 28:54, 29:17, 29:60, 30:40, 34:15, 34:24, 35:3, 35:29, 36:47,

38:54, 40:13, 42:19, 42:27, 42:38, 45:16:, 51:22, 51:56-58, 62:11, 63:10, 65:2-3, 67:10, 67:21; Kiterjeszti az ellátást vagy szűkössé teszi: 13:26, 17:30, 28:82, 29:62, 30:37, 34:36, 34:39, 39:52, 42:12, 89:15-16

- Az Első: 57:3
- Az Erős: 11:66, 42:19; Erős: 8:52, 22:40, 22:74, 33:25, 40:22, 57:25, 58:21
- Az Erővel Bíró: 51:58
- Az eső küldője: 31:34, 42:28, 77:27; az égből küldetett: 2:22, 2:164, 6:99, 13:17, 14:32, 15:22, 16:10, 16:65, 20:53, 23:18, 27:60, 29:63, 30:24, 31:10, 39:21, 40:13, 43:11, 50:9, 56:68-70, 78:14-15; ellátásként: 40:13, 45:5; jégesőként: 24:43; jutalomként: 11:52, 71:10-11; könyörületként: 7:57, 25:48, 27:63, 30:4; megtisztította általa a badri csatában harcolókat és eltávolította róluk a sátán förtelmességét: 8:11, mindenféle termést hoz elő általa: 7:57, lebocsátva a sívár földre, az megrezzen és megduzzad: 22:5, 41:39
- Az Élő: 2:255, 3:2, 20:111, 40:65; Az Élő, aki nem hal meg: 25:58
- Az Igazság: 10:32, 18:44, 20:114, 22:6, 23:116, 24:25, 31:30
- Az Irgalmas: 1:1, 1:3, 2:37, 2:54, 2:128, 2:160, 2:163, 9:104, 9:118, 10:107, 12:98, 15:49, 26:9, 26:68, 26:104, 26:122, 26:140, 26:159, 26:175, 26:191, 26:217, 27:30, 28:16, 30:5, 32:6, 34:2, 36:5, 39:53, 41:2, 42:5, 44:42, 46:8, 52:28, 59:22; Irgalmas: 2:143, 2:173, 2:182, 2:192, 2:199, 2:218, 2:226, 3:31, 3:89, 3:129, 4:16, 4:25, 4:29, 4:64, 4:96, 4:100, 4:106, 4:110, 4:129, 4:152, 5:3, 5:34, 5:39, 5:74, 5:98, 6:54, 6:145, 6:165, 7:153, 7:167, 8:69-70, 9:5, 9:27, 9:91, 9:99, 9:102, 9:117, 11:41, 11:90, 12:53, 14:36, 16:7, 16:18, 16:47, 16:110, 16:115, 16:119, 17:66, 22:65, 24:5, 24:20, 24:22, 24:33, 24:62, 25:6, 25:70, 27:11, 33:5, 33:24, 33:43, 33:50, 33:59, 33:73, 36:58, 41:32, 48:14, 49:5, 49:12, 49:14, 57:9, 57:28, 58:12, 59:10, 60:7, 60:12, 64:14, 66:1, 73:20;
- Az Ítélet Napjának birtoklója: 1:4
- Azt teszi, amit akar: 4 11:107, 85:16, lásd még: 2:105, 2:142, 2:212, 2:213, 2:247, 2:253, 2:255, 2:269, 2:284, 3:6, 3:13, 3:26, 3:27, 3:37, 3:40, 3:47, 3:73, 3:74, 3:179, 4:49, 5:1, 5:17, 5:41, 5:48, 6:35, 6:107, 6:112, 6:133, 6:149, 10:99, 10:107, 11:107, 12:56, 12:76, 13:11, 13:13, 13:27, 13:31, 13:39, 16:2, 16:9, 16:40, 16:93, 18:23-24, 18:82, 22:14,

22:16, 22:18, 24:43, 28:56, 28:68, 29:21, 32:13, 33:17, 34:39, 36:82, 42:49-50, 43:60, 48:11, 56:64-65, 56:68-70, 74:31, 74:56 76:30, 81:29

- Az Öröklő: 15:23, 21:89, 28:58
- Az Örökkévaló Menedék: 112:2
- Az Úr: A hajdovolt attyátok Ura: 26:26, 37:126, 44:8; A hajnalhasadás Ura: 113:1; A hét ég Ura: 23:86, 45:36, A Föld ura: 45:36; A Kelet és Nyugat Ura: 73:9; A Kelet és Nyugat Ura és azé, ami közöttük van: 26:28; A két Kelet és két Nyugat ura: 55:17, A napkelték és a napnyugták Ura: 70:40; A napkelték Ura: 37:5; A Szírusz Ura: 53:49; A teremtmények Ura: 1:2, 2:131, 5:28, 6:45, 6:71, 6:162, 7:54, 7:61, 7:67, 7:104, 7:121, 10:10, 10:37, 26:16, 26:23, 26:47, 26:77, 26:98, 26:109, 26:127, 26:145, 26:164, 26:180, 26:192, 27:8, 27:44, 28:30, 32:2, 37:87, 37:182, 39:75, 40:64-66, 41:9, 43:46, 45:36, 56:80, 59:16, 69:43, 81:29, 83:6; A trónus Ura: 9:129, 21:22, 23:86, 23:116, 27:26, 43:82; Az egek és Föld Ura: 13:16, 17:102, 18:14, 21,56,43:82,45:36, 51:23; Az emberek Ura: 114:1; Mekka Ura: 27:91, 106:3; Áron és Mózes Ura: 20:70; Mózes és Áron Ura: 7:122, 26:48; Mindennek Ura: 6:16; Ura az egeknek és Földnek és annak, ami a kettő között van: 19:65, 26:24, 37:5, 38:66, 44:7, 78:37
- Beleviszi az éjszakát a nappalba és beleviszi a nappalt az éjszakába: 3:27, 22:61, 31:29, 35:13, 57:6; váltogatja az éjszakát és a nappalt: 24:44
- Béketűrő: 2:225, 2:235, 2:263, 3:155, 4:12, 5:101, 9:114, 17:44, 22:59, 33:51, 35:41, 37:101, 64:17
- Birtokos: A fájdalmas büntetés Birtokosa: 41:43; A fenség és a bőkezűség Birtokosa: 55:27, 55:78; A hatalmas kegy birtokosa: 2:105, 3:74, 8:29, 57:21, 57:29, 62:4; A könyörület Birtokosa: 6:133, 18:58; A legmagasabb fokozatok Birtokosa: 40:15; A mindent átfogó könyörület Birtokosa: 6:147; A megbocsátás Birtokosa: 13:6, 41:43; A Trónus Birtokosa: 17:42, 40:15, 81:20, 85:15; Az elégtétel Birtokosa: 3:4, 5:95, 14:47, 39:37; Az erő Birtokosa: 51:58
- Bőséges kegyeket juttatója: 40:3
- Csak egyedül Őt kell szolgálni: 1:5, 2:21, 2:83, 3:51, 3:64, 4:36, 5:72, 5:117, 6:102, 7:59, 7:65, 7:73, 7:85, 9:31, 10:3, 10:104, 11:2, 11:26, 11:50, 11:61, 11:84, 11:123, 12:40, 13:36, 15:99, 16:36, 17:23, 19:36, 19:65, 20:14, 21:25, 21:92, 22:77, 23:23, 23:32, 24:55, 27:45, 27:91,

29:16-17, 29:36, 29:56, 36:61, 39:2, 39:14, 39:66, 40:66, 41:14, 43:64, 46:21, 51:56, 53:62, 71:3, 98:5, 106:3; Allahon kívül mást szolgálni, hiábavaló: 5:76, 6:56, 10:18, 10:104, 12:40, 21:66-67, 21:98, 26:71-77, 29:17, 37:91-93, 39:64, 40:66, 43:26-27, 60:4, 109:1-2; A tiltás attól, hogy Őmellé társistent allítsunk: 2:22, 2:133, 3:64, 3:67, 3:95, 4:36, 4:48, 4:116, 5:72, 6:14, 6:22-23, 6:78-79, 6:151, 6:162-163, 7:33, 7:190-191, 9:3, 9:5, 10:105, 11:54, 12:38, 12:108, 13:36, 15:94, 15:96, 16:1, 16:3, 16:120, 17:22, 17:39, 17:111, 18:26, 18:42, 18:52, 18:110, 21:98-99, 22:26, 22:31, 25:68, 26:213, 27:59, 27:60, 27:61, 27:62, 27:63, 27:64, 28:64, 28:87, 28:88, 29:8, 30:31, 30:40, 31:13, 31:15, 33:73, 35:14, 35:40, 39:29, 39:45, 39:65, 39:67, 40:12, 40:42, 40:66, 41:6, 46:4, 48:6, 51:51, 52:43, 59:23, 72:2, 98:6

- Együttérző: 2:143, 2:207, 3:30, 9:117, 16:7, 16:47, 22:65, 24:20, 57:9, 59:10
- Elegendő elszámoltatónak: 4:6; 21:47, 33:39; ~ pártfogónak: 4:45; ~ segítőnek: 4:45; ~ tanúnak: 4:79, 4:166, 10:29, 13:43, 17:96, 29:52, 46:8,48:28; ~ Mindentudónak: 4: 70, ~ védelmezőnek: 4:81,4:132, 4:171, 17:65, 33:3, 33:48; ~ az ő szolgái vétkeinek jól ismerőjeként: 17:17, 25:58; ~ és mindent látójaként: 17:17, ~ vezetőnek és segítőnek: 25: 31
- Előhozza az élőt a holtból, és Ő előhozza a halottat az élőből: 6:95, 10:31, 30:19
- Életre keltő: 2:28, 2:73, 2:164, 2:243, 2:258-260, 3:156, 6:122, 7:158, 9:116, 10:56, 10:116, 15:23, 16:65, 22:6, 22:66, 23:80, 25:49, 26:81, 29:63, 30:19, 30:24, 30:40, 30:50, 35:9, 36:14, 36:33, 36:78-79, 40:68, 41:39, 42:9, 44:8, 45:5, 45:26, 46:33, 50:11, 50:43, 53:44, 57:2, 57:17, 75:40
- Elnéző: 4:43, 4:99, 4:149, 22:60, 58:2; Elnézi a rossz tetteket: 42:25
- Elszámoltató: 4:6, 4:86, 33:39
- Erős a büntetésben: 13:13
- Erősebb a csapásban, és erősebb az elrettentő büntetésben: 4:84, Lásd még: 6:43, 6:148, 7:4, 7:5, 7:97-98, 12:110, 21:12, 40:29, 40:84-85, 43:8, 44:16, 50:36, 54:36, 85:12
- Figyel: 4:1, 5:117, 33:52
- Gyors az elszámoltatásban: 2:202, 3:19, 3:199, 5:4, 13:41, 14:51, 24:39, 40:17; ~ büntetésben: 6:165, 7:167

- Jogosult a megbocsátásra: 74:56 ~ az istenfélelemre: 74:56
- Kegyes az emberek iránt: 2:243, 10:60,27:73, 40:61; ~ a hívők iránt: 3:152; ~ a teremtmények iránt: 2:251
- Közel van: 2:186, 11:61, 34:50
- Mindent Átfogó (wasi): 2:115, 2:247, 2:261, 2:268, 3:73, 4:130, 5:54, 24:32; mindent átfogó könyörület birtokosa: 6:147; mindent átfogó a megbocsátása: 53:32
- Minden dolog dicsőíti és magasztalja Istent: 2:30, 2:32, 7:206, 13:13, 17:44, 21:19-20, 21:79, 37:164-166, 38:18-19, 40:7, 41:38, 42:5, 57:1, 59:1, 59:24, 61:1, 62:1, 64:1
- Minden dolog felett Őrző Tanú: 4:85
- Mindent körülvesz: (muhítt) 4:126, 41:54; körülveszi a hitetleneket: 2:19, 85:20; körülveszi a tetteiket 3:120, 4:108, 8:47, 11:92
- Meghallgatja a fohászokat (az imákat): 2:186, 3:38, 3:195, 8:9, 11:61, 14:39, 27:62, 40:60, 42:26; ~ Jób fohászát: 21:84; ~ Jónás fohászát: 21:88; ~ József fohászát: 12:34; ~ Mózes és Áron fohászát: 10:89, 20:36; ~ Noé fohászát: 21:76; ~ Zakariás fohászát: 21:90
- Megháláló: 2:158, 4:147; Hálás: 35:30, 35:34, 42:23, 64:17
- Megmutatja a villámot, félelmet és vágyakozást [keltve általa], és létrehozza a nehéz felhőket: 13:12.
- Megsegíti azokat, akik segítik az Ő ügyét: 7:40, lásd még: 2:97, 2:107, 2:120, 2:214, 2:250-251, 2:257, 2:286, 3:55, 3:68, 3:122, 3:132, 3:124-126, 3:147-148, 3:150-151, 3:152, 3:160, 3:173-174, 4:45, 5:56, 6:34, 7:129, 7:137, 7:196, 8:9-10, 8:11-12, 8:17, 8:26, 8:40, 8:62-63, 9:14-15, 9:25-26, 9:40, 9:51, 9:116, 9:129, 10:62-63, 11:40-41, 11:66-67, 11:81-83, 11:94, 12:33-34, 12:54-56, 14:13-14, 14:27, 15:57-60, 16:127-128, 18:13-14m 18:16, 21:68-71, 21:76-77, 22:38, 22:39, 22:78, 23:26-28, 23:39-41, 24:55, 25:31, 26:15-16, 26:117-120, 27:56-58, 28:5-6, 28:13, 28:35, 30:1-5, 30:47, 33:25-27, 37:171-173, 40:51, 41:31, 45:19, 47:7-8, 47:11, 47:35, 48:1-3, 48:18, 50:9-14, 61:14, 65:2-3
- Megszégyeníti ellenségeit és elpusztítja a romlást okozóit: 2:50, 2:59, 2:270, 3:11-12, 3:112, 3:151, 3:196-197, 4:123, 4:153, 5:33, 5:72, 6:6, 6:44-45, 6:49, 5:131, 7:4-5, 7:46-78, 7:83-84, 7:103, 7:162, 7:165-167, 8:18, 8:51, 8:54, 10:31, 10:81, 10:91-92, 11:37 , 11:67-68 , 11:82-83 ,

11:94 , 11:102, 11:117, 14:13-15, 14:45–47, 15:71-74, 15:78-79, 17:16-17, 19:98, 20:127-128, 21:11-15, 22:45, 43:27, 43:40-41, 43:64-66, 43:39-40, 43:58-59, 28:78, 28:81, 29:34, 29:40, 41:15-16, 43:6-8, 44:22-24, 46:27, 46:35, 51:38-40, 51:41-42, 51:43-45, 51:46, 53:50-54, 54:37, 54:41-42, 69:4-10, 73:15-16, 89:6-14, 105:1-5

- Nem észlelik Őt a tekintetek, Ő azonban észleli a tekinteteket: 6:103
- Nincs Neki gyermek se házastársa: 2:116, 4:171, 5:18, 6:100-101, 9:30, 10:68, 17:111, 18:4-5, 19:35, 19:88-92, 23:91, 25:2, 37:151-159, 39:4, 43:15-16, 43:81
- Nincs más jogosan imádható isten Rajta kívül: 2:163, 2:225, 3:2, 3:6, 3:18, 4:87, 6:102, 6:106, 7:158, - 9:31, 9:129, 11:14, 13:30, 20:8, 20:98, 23:116, 27:26, 28:70, 28:88, 35:3, 39:6, 40:3, 40:62, 40:65, 44:8, 59:22-23, 64:13, 73:9
- Nincs semmi, ami Hozzá hasonló lenne:42:11
- Őrző mindenek felett: 11:57, 34:21, 42:6
- Rábízta az emberre a föld felvirágoztatását és sok mindent a szolgálatára rendelt el: 2:22, 2:29, 6:96, 6:97, 6:165, 7:10, 7:74, 10:5, 10:67, 13:3, 14:32-34, 15:19-22, 16:10-11, 16:12, 16:14-16, 16:78, 16:80, 16:81, 17:66, 17:70, 20:53-54, 21:31-32, 22:36, 22:65, 23:18-22, 28:73, 30:21, 30:23, 30:46, 32:9, 35:12, 40:12, 40:61, 40:64, 40:79-80, 42:11, 43:10, 43:12, 45:12-13, 67:15, 67:23, 71:19-20, 78:6-16
- Szigorú a büntetésben: 2:196, 2:211, 3:11, 5:2, 5:98, 8:13, 8:25, 8:48, 8:52, 13:6, 40:3, 40:22, 59:4, 59:7; Szigorú a gyötrelemmel [sújtásban]: 2:165
- Segítő (naszír): 4:45, 8:40, 22:78, 25:31
- Tanú (sehíd): 3:98, 4:33, 4:79, 4:166, 5:117, 6:19, 10:29, 10:46, 13:43, 17:96, 22:17, 29:52, 33:55, 34:47, 41:53, 46:8, 48:28, 58:6, 85:9
- Védelmezi a hívőket: 22:38; 39:36
- Véghez viszi a teremtést kezdetben, majd [a halál után] megismétli azt: 10:4, 10:34, 27:64, 29:19, 30:11, 30:27, 85:13
- Vezető, útmutató: 25:31